

قادر عه بدوللأ

ذُورَيِّ شِرْانِي

منتظرٌ إِقْرَاءً الشَّفَاقِ

له هؤلءِ نديمه وَهُوَ شَهْفِيقٌ حاجي خدر

► www.iqra.ahlamontada.com

ئەم کتىيە

لە ئامادە كەردى پىنگەلى

(مندى إقراء الثقافى) ٩

WWW.IQRA.AHLMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيجى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىنگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

زۆرباى ئىرانى

قادر عەبدوللە

لە ھۆلەندىيەوە: شەفيقى حاجى خەر

٢٠١٩

کتابخانه زرگری نیازمندی

پایه‌گذار: روزمان

نووچه‌گذار: قادر عده‌بی‌دوللار

و درگذران له هؤلله‌ندیمه‌ووه: شه‌فیق حاجی خدر

دیزاین به‌رگ و تاونه‌رگ: شورش غه‌فه‌وری

تولز: ۱۰۰٪ دانه

ترخ: ۸۰۰ دینار

نوزده‌ی چاپه: به کاه

مالی چاپه: ۲۰۲۰ی زایی‌هه‌ولیز

**و ماره سهاردن (۱۸۰) کتابخانه کشیبه کاون و مدارس داشتیه حکوماتی هم‌زیع بـ مـ سـ اـ مـ ۱۹۰۲ـی
راـصـیـ دـرـادـهـنـهـ**

ماـقـ نـهـ کـتابـخـانـهـ باـزـراـوهـ ©

**بن رـدـزـامـهـ نـدـیـ وـدـرـکـبـرـ هـیـجـ کـسـ وـ لـایـهـ نـیـنـدـرـاـوـ نـیـهـ بـوـ لـهـ بـهـ رـگـرـتـنـهـ وـهـ نـهـ کـنـیـهـ،ـ جـاـجـ بـهـ شـنـیـهـ
نـهـ لـکـتـرـوـنـ،ـ کـاـغـهـ زـیـ،ـ وـنـهـنـ،ـ دـهـنـگـ بـاـنـ هـرـ شـنـیـوـزـنـکـ دـیـکـهـ لـهـ بـهـ رـگـرـتـنـهـ وـهـ بـنـ.**

بـهـ سـوـپـاـسـهـ بـهـ هـاـوـکـارـیـ (ـدـکـتـورـ نـهـمـحـمـدـ فـاتـحـ مـهـلـازـاـدـهـ)ـ چـاـپـکـرـاوـهـ

KADER ABDOLAH

Het pad van de gele slippers

2018 Prometheus Amsterdam

تیکه به «سعید سولتانپور» پیشکش شد، نه و که سه‌ی ده‌بواهه به خوی و
نه‌گره ترته‌وه تا هه رگز کلگه و مه‌زرا هوله‌ندیکه کان نه‌بین.

نه و شتانه‌ی نیو نهم کنیه ده کری به قانونی و پژوه بخوبترینه‌وه. تا خر «سولتان»،
نخوانی نهم چیروکه، شونپیش «شه‌هرزاد»ی خامه‌ه کایه‌تخوانی هه‌زار و یه‌ک
شه‌وهی هه‌لگرنووه.

نیوهرفک

۵	پیشباری و رگیز
۹	کورته پیشه کی نووسه ر بو چاپی کوردی به رایی
۱۱	پیشنهاد
۱۷	به رایی
۲۷	کتیبی یه کدم : نه فسانه
۲۳۳	کتیبی دووهم : سینه مای تیرانی
۳۳۳	کتیبی سیمه م : روزگاری شورش
۴۰۷	کتیبی چواردهم : له کیلگه که دا
۴۷۷	کتیبی پیتجهم : هه نگه ره نگزیرینه کان
۴۹۶	کوتایی
۴۹۷	تیبینیه کانی : روماننووس

پیشباری و هرگز

۱

له و تهی به خویندنه و هی پومنه کانی « قادر عه بدوللا » ناشنابوم، ویستوومه خوینه رانیش پنی ناشنابن، ثیدی له دوای و هرگز رانی شاکاری (خانووه کهی مزگه و تئن)، پهیتا پهیتا هولمداوه هندی له بهره مه نوازه کانی دیکهی بکه مه کوردی. هاوکات کاک « سه لاحه دین بایه زیدی » ش ده ستباری کی باشی له گه ل گرتم و پومنه کهی (سده فه) ری بوتله به تاله کانی له فه ره نسیبیه و کرده کوردی.

۲

پیزار به سه فر چوومه و هولهند و پومنوسم لهوی بینی . له میانه‌ی قسه‌ویاسه کاندا هاتمه سه‌رنه‌هی ، نیازی و هرگیزانی پومنی (پاشا) که‌ی بق بدرکتیم ، که دهرباره‌ی (ناسره‌دین شای قاجار)ه ، نه‌ویش یه‌ک دوو شتی سه‌ریارکرد و گوتی وا چاکه (کلبله و دیمنه‌ش و هرگیزی) هروه‌ها باسی دوو پومنی نویی دیکه‌شی بق کردم ، نه‌وه ببو هاوینی دواتر پومنه نوییه‌که‌ی (له مه‌ککه)م و هرگیزا و بلاوبووه‌ه .
بق به‌جیگه‌یاندنی به‌لینه‌کم سه‌باره‌ت به پومنی (پاشا) له‌بهر سه‌رقاب‌بونم به و هرگیزانی دیکه ، هروه‌ها له‌بهر نه‌وه‌ی هر سالنیک کاک « قادر عه‌بدوللا » پومنیکی نویی ده‌خسته بازار ، نیدی منیش له تامه‌زدقی شته نوییه‌کانی ، ده‌رفه‌تی نه‌وه‌م نه‌وه ببوه هیشتا ده‌ست بق پومنه ناوبراوه‌که ببه‌م .

۳

کاتن نووسه‌ر ئه‌م پومنه‌ی به هولهندی به ناوینیشانی (پیچکه‌ی قاپقاپه زه‌رده‌کان Het pad van de gele slippers) پلاکورده‌وه ، په‌یوه‌ندیم پیوه‌کرد ، گوتم تا نه‌وکاته‌ی دانه‌ی کتیبه‌کم به کاغه‌ز پیتده‌گا ، به‌لکو به (پسی دی نیف) بق بنیزی ، نه‌وه ببو نه‌ویش بقی ناردم و هر زوو که‌وتمه خویندنه‌وه ، له ثانوساتی خویندنه‌وه بیدا بپیاری و هرگیزانم دا .
پاش یه‌ک دوو مانگیش به سوپاسه‌وه کاک « بختیار بکر » له گه‌پانه‌وه‌ی بق کورستان ، کتیبه‌که‌ی به دیاری بق هینام . ناخر خو کتیب وک کاغه‌ز نام و بقی له دیجیتال زیاتره .

هر له‌گه‌ل خه‌تمکردنی کتیبه‌که ، تیبینیم له‌سه‌ر ناوینیشانه‌که‌ی بق دروستبوو ، سه‌یر نه‌وه ببو ، له ناوه‌پاستی به‌شی یه‌که‌می کتیبه‌که‌وه ، که‌لکه‌لی بیرم بق لای (نزدیکی یزنانی) هی نووسه‌ری ناودار « نیکوس کازانتزاکیس » هله‌لفپی . له‌گه‌ل به‌دواییه‌کدامه‌تنی به‌نده‌کانی پومنه‌که ، ئه‌م بیروکه‌یه‌م لا چه‌سپاوتر ببو؛ پیموابوو (سولتان)ی شاکه‌سی

پۆمانه‌کە، پىك نۇربايدى، بەلكو ھەۋازتىرىش. پاستىيەكەى پۆمانه‌کەم ھەروەك داستانىكەتە پېشچاو. لە پۆمانه‌كەدا (سۇلتان) لە مىزىمىندالىيەوە، پالەوانانە دىتەپېش، كاتىكىش ھەراش دەبىنى، نۇد بېل دەبىنى، ھەمووشى لە چاوى كامىراكەبەوە دەگىرپەتەوە، ئەو كاتەش، كە كامىرا دادىنادا، ئىدى وىتەكان بە وشە دروستىدەكا تا ئەم پۆمانەى لىتەردەچۈيتنى. شاياني باسە ج لە بېللى بارى كۆمەلایەتى ج سىاسى و ج شۇرۇشكىرىپدا پاستىكىيى و ولاتپارىزى سەرمەشقىيەتى، ئىدى لە ترۆپكەى چىز و لەززەتى ئىياندا، (مام ھىمن) ئاسا گۇتهنى (ئەمن ئەي نىشىتمان تۆم ھەر لەبىرە ...) دروشمىكە و بە كىردهوە دەيسەلمىتنى، قورباينىشى لەپىتناودا دەدا.

ئىنجا بەر لەوهى دەست بە وەركىرانى بکەم، پرسەكەم لەگەل كاك «لوقمان شلانى» و يەك دو خوتىرى جىدىي دىكە كىرد و ھەم نامەشم بۇ نووسەر نارد و چەند تېبىنیم بۇ نووسىن، لەننۇيىاندا، ھەيلى وەركىرانى پۆمانه‌كە و لەكەلپىدا كۆپىنى ناونىشان بۇ (نۇربايدى تىرانى). مايهى خۆشحالىيىم بۇو، نوسرە بە ئىمەيل وەلامى دامەوە، تېبىنېيەكانى پەسەندىرىم. راشقاوانەش بە كۆپىنى ناونىشانەكە قايلبىو. دواى ئەوهى لە وەركىرانەكەش بۇومەوە، دىسان نامەم بۇ ناردهوە و سەبارەت بە يەك دو ناو پرسىيارم لېكىرد، ھەروەها پرسى ناونىشانەكەشم لىن دووبارە كىردهوە، ئەوپىش دىسان بە سوپاسەوە وەلامىدامەوە، ھەم كورتە پېشەكىيەكى بۇ وەركىرانە كوردىيەكە نووسى و ھەم پەسەندىنامەي خۆى بۇ ناونىشانە تازەكە بۇ (نۇربايدى تىرانى) و ھەم بۇ زمارە بەندىكىرىدىنى كورتە بەندەكان دووباتكىردهوە. ئىنجا منىش ناوى خوام لېھىتا. ئىستاش لەبەردەستى خوتىنەرانە.

۴

ئوههی پاستی بى، ئام ورگیپانهش هر به هاوكاری و بشداری و ماندووبون و شەنخونى ئام خۆشەویستانەم بەم شیوه فرازیبووه، دیاره ئەو خۆشەویستانە لهپشت ورگیپانەكانى منهون و بۇ من كۆلەگەی سەرخانى چاپەمنىيەكانمن.

سەرەتا سوپاس بۇ «شیخ شەمال گەزنهیسی»، كە هاندەر و خوینەریکى جدیبە و لە هەندى ھەلەی زەقۇزىپى دەستنۇرسى يەكەم ناگادارىكىرىدەمەوه.

كاڭ «لوقمان شلانى» نوهك هەلە و دەستەوازە لەنگەكانى بۇ راستكىرىدەمەوه، بەلكو پىن بەپىي پۇوداوكەلى نىيۇ بەندەكانى كىتىبەكە لەگەلمىدابسووه و بە يەكەم موناقەشەمان كىردووه. دوو جارانىش بەسىرىداجۇتهوه، يەكەم جار و دواجار.

«بارام سوبىحى» بە سەلېقە ناوازەكەی خۆى، هەرجى لە فلتىرى يەكەم دووھم و سىيەم دەربىاز بوبىئى، ئەو گرتۇويتىھە و ھەلەكانى بۇ راستكىرىدۇرمەتەوه.

«ئازاد سەيد عەبدوللە بىتھالى» شەلەم ورگیپانەمدا وەك خۆبەخشىتكى سەرنج ورد و چاوتىيەلىم هاتەپىش و كارىتكى مەردانەى لەگەل كىرىم. پاشان ئەركى پىتاجۇونەوەي لايەنە زمانەوانىيەكە وەك ھەمىشە كەوتە سەر شانى «حەيدەرى حاجى خدر» و لەخەم پەخساندى.

دەستپەنجەي پەنكىن و گولگىرى (شۇپش غەفسۇرى) شەنبولايە بەرگەكە بەم نەخشكارىيە نەدەكەوتە بەر دىدى خوینەران. مەلېتە بۇلى (كىنېز جەمیل خەيلانى) هاۋۇنىنىش ناكىرى نادىدە بىگىم، چونكە ئەگەر هاوكارم نەبن ئەوا ناتوانم كارەكانم بەباشى پايبىكەم.

کورته پیشەکییەک بو
وهرگیرانه کوردىيەکەی
رۆمانى (زۆرباى ئیرانى)

ئازىزم شەفيق،

سەلام،

دەستت خوش بىن، كارىكى باشت كردۇوه .
خوشم نازانم چۈنە، بىرم ھەر لاي كوردىستانە، ئەوهش گرفت نىيە
كە ج بەشىك بىن .
ھەروەها ئەوهش نازانم چۈنە، كە لە كوردىستان ھەستىدەكەم لە مائى

خۆم (هەرچەندە لهویش نیم).

من ژنم هیناوه و دوو دوتى جوان و نازدارىشم له ماوه‌لە وەن، کاتى هيشتا گەنج بوم، هيشتا هىچ كتىبم نەنوسىبۈون، ئەوه بىوو يەكەمین كتىبم سەبارەت به بەرزايى و گوندەكانى كوردىستان نۇرسى، هەر لهویش له شويىتىك كىزىكى جوان، زىتكى گەنجى نقد نازدارم بىنى، ئەويش منى بىنى و چاومان بەرىيەك كەوت. ئىدى مەردووكمان زانيمان، له چاوهكانى يەكدى خويىندمان وە، شتىكمان خويىنده وە كە خەلک تىيىدە گا چىيە. كەچى بۆ مەردووكمان ئەوه دىياربۇو، كە بېيەكى گەيشتنمان ئەستەمە. كەواتە نە هىچ قسىيەك و نە نىگايەكى درېزەتر، ئاخىر خۆ شتەكە نەكىرە بۇو.

منىش درېزەم بە رېنگەي خۆم دا، بەلام بىنیم دەستى ئە و نیوهى لە هەوا بۇو، بۆ مەنی پادەوەشاند.

كاتىكىش ئەم كتىبەم نۇرسى، بۆ نەوم نۇرسى. هەرچەندە نە ناو، نە ناونىشان، نە هىچ قسىيەكى نەويش لا نەبۇو. لى گەلۇ، بۇوه گەشاوهكەي، دوو چاوه جوانە كىتوبىيەكەي پوخسارىتىكى (مۆزە) ئى خواوهند بۇو.

قادر عەبدوللا

مۆلەندا - ٢٠١٩/٥/٧

پیشنهاد

سیمرخ

په پووسليمان، نويئري هموو بالنده کانی دونيابيئي به ناسراو و نه ناسراوه وه بانگهيشتى دانيشتنيك كرد، تا پرسىكى چاره نووسساز يە كلابك نه وه.

پرسەكەش نه وه بwoo، نه رئ چۈنە تا ئىستا مەملەكتى مەلان هيچ پاشايىكى نېيە.

په پووسليمان، لە كاتى گردىبونه وەكەدا هاتەپىشەوە و خۆى گەياندە ناوەپاستى بالنده ئامادە بwooە كان. لە سەر سىنگىشى نەخشىكى پازاوه هەبwoo، نىشانەي نه وه بwoo، كە پەيکى شا سليمان بwooە. ئىدى پووى

خۆی لە بالىنده کان کرد.

«ئىمە پىيىستمان بە پاشايىك ھەيە، بەلام دەبىن بە دوايدا بگەپتىن تا دەيدۆزىنەوە. راستىيەكەي ئەۋىش لە نزىكمانە، بەلام ئىمە لىنى دووركەوتۇرىنەتەوە. لە بەرددەم ئەودا ھەزاران پەرددە لە پۇوناڭى و تارىكى ھەلۋاسىراون. ناوى ئە سىمەرخ. ئەو لە چىايەكى عاسىتىدا دەرى، پېيىدە گۇترى چىاي قاف. خۆ ناشىن ئەوهش فەراموشىشكەن، كاروانەكە بۆ ئەۋى دوور و درېزە. نىزد ولات و دەريا دەكەونە سەر پى. ئەگەر ھاتوو شا سىمەرخ پۇرى خۆى لە ئىتە ناشكراكرد، ئەوا يەكسەر ئەوه بەدىدەكەي، كە ھەرمەلىك لە ئىتە سايىھى ئەوه. ھەركىز ھېچ سىيەرىنک لە دروستكەرەكەي خۆى جىيانابىتتەوە، بەم جۆزە ھەموو مەلىك نامايشىتكە لە ئەو. كەواتە وەرن با بناوىتكەن ئىتە لىسمدا لىيىدەن. پېچكەتان بخەنە سەر پىنى گەپان بە دواي پاشا. كىن لە پىش و كىش لە پاش بقى، ھەمومان ھەرىيەكىن.

ھۆ قەشكەرە^۱، بە خىر بىتى.

تۆ كە دەمانخەيتە سەر كەلگەلەي بىركردىنەوە لە موسا! سەرت بەزىكەوە، دەرى با فيتەفيت دەنگىبداتەوە. تۆ ھەر وەك موسا، ئەو موسايىھى سەر كىيۈ توورىيى^۲؛ لە دوورەوە ئاگر دەبىنى.

ھۆ توئىيەكە، بە خىرىيىنى! تۆش بەو بەرگە نايابە و ئەو ياخەيەي وەك ئاگر وايە. دەرى سەرى نەمروود بشكىنە و دۆستايەتىت بۆ

۱. كىلە مەلىنگىتى، كىلە مەقىرى و كىنگىرەنى يېتىگۈرنى.

۲. بەلامنىرس نۇرسۇرۇھى كېرى سينا، بەلام لە كۈرەوارىنا بە كېرى تۈرى ئاسارا، دوگۇم.

نیبراهیم بنوینه. کاتیکیش له دهستی نه مروود قوتاربومیت، به رگی
نه مری بپوشه و له یه خهی ناگراوی مهترسه.

هۆ هۆ، کۆئى!

تۆ كە ئۆوهندە بەناز دەرپى و دلشادى بەوهى كاتى بەسەر چىاي
خواناسىدا دەفرپى. دەي خۆت لە شادى ھەلکىشە و چاکەي
شاخە كانى پىكەكە ھەلسەنگىتنە. خۇ شاخ لە بەر تايىەتمەندى
ئارەزۇوی بەرزە فەپیت سەردادەنويىنى، بە شىيە يەك و شىتر دەتوانى
بەسەريدا بپوا.

ھەلۇ، ھۆ ھەلۇ بەرزە فە، بە خىربىتىت!

تۆ كە مېچ شتىك بەرگەي تېرىپىنېيەكەت ناگرى. تۆبلىيى تاكەي
ھەروا سەركەش و تاسەمەند بېتىتەوە؟ دەي چىنۈكە كانت توند لە
نامەي خۆشەويسىتىي ھەميشە بىي كىرىكە، بەلام نەكەي مۇرى سەر
نامەكە بدرپىنى. دەي گىيانى تىكەلى ئاۋەزەندى بکە و لەگەل ئىمەدا
وەرە و خۆت لە ئەنواي يەكانگىرىيىدا جىنگىرىكە. كىن لەپىش و كىن
لە پاش بېرپى، ھەمۇمان ھەر يەكىن.

ھۆ سوپىسکە!

كاتى لە پۆحى خۆتدا ھەست بە كورتەپىنى ئەفيىنى دەكەي، ئەوا
ھەمۇ جەستەت پېلە تامەزىق دەبىن. دەي منگەمنگ بەسە، جەستەت
ھەروەك گويدىرىزەكەي عىسا خالىكە وە لە تامەزىقىي، ئىنجا وەك
مەسيح، خۆت ئازادكە و پېپىكە لە خۆشەويسىتى پاشاكەت. ئەوسا

له گه لمان و هره با بپوین.

هۆ شالوره کهی ره ز و باخی خۆشە ویستی، به خیربیی.
 دهی گورانی شین بچره، با شینه که هەروه کشا داود له دلله و
 بیتە ده ر. دهی لە پىی گورانی شینئاسای خوت پاستەپى ببینه.
 که واتە توش له گه لمان و هره. نەوهی لە پیش و نەوهی لە پاشیش
 بفپی، هەموومان هەر يەكین.

هۆ تاوسمە کە، تاوسمی باخی پشت ده رگاکان. تو ئازارکوشتەی نە و
 مارهی کە تەفرەی دای و لە بەھەشت ده ریکردی. خۆ نەگەر خوت
 لەو ماره شەرانگىزە ده ریازىكەی، نەوا پىنگەی بەھەشت بۇ والا
 دەبى.

بە خیربیی هەی پقۇی نازدار!
 خۆ تو هەموو شتىك لە دور دووره وە دەبىنى، تو دەبىنى چۈن
 دىلت بۇ تۆقىيانوسىتىكى پۇوناکى لىيدهدا. لىن خۆ تو هەر لە كونە
 تارىكىيە كەدا دانىشتووى. دهی لە كونە کە وەرە دەر و سەرت بەرە و
 تەخت و تاجە پېرىزىزە كە هەلبەر. دهی توش له گه لمان و هره. هەندىك
 لە پیش و هەندىك لە پاشە وە بفپى، ئىتمە هەموومان هەر يەكين.

هۆ قومرى، هەی قومى گەمە نەرمە كە!
 تو بە دلخۆشى مەلۇپى و پۇيشتى، كەچى بە دلىكى پېر لە خەمە وە
 كەپايتە وە نىتو قەفەز، هەروه کە فەسە كەي يۇنس بچووك بۇو.

تۆ کە وەک ماسى دەجوولىئى، چۆن دەتوانى خۆت لە بەدنىازى نەھريمەن دەرباز بکە ؟ دەی خۆت لە ماسى بە دووربگەر و لەگەل نىئە بفرە تا لەسەر لووتکە مانگ جىڭىر بىي .

كۈنرەكە، بەخىز بىي !

دەي ھېزى ملوانكە مروارى گەردىت دانى و پەگەلمان كەوه . ئاھر خۆ گەردنە مروارىيەكەت نىشانەي مەتمانە بۇونە . خۆ نەگەر لەگەل نىئە بە پېي تىيگە يىشتىدا بېرىقى، لە پاداشتدا ئاوى بەھەشتەت دەدرىتى و دەگەيتە پايەي نەمرىي .

تۇش هو بازەكە !

تۇ ئەو بالىندەي دىزى نەلىكىساندەرى سەردارت ياخىبىوئى و لە شەققەي بالىت دا . تۆ ئەوهى لە بەردى كىتەكان، دوور زۆر دوور لە ھەمووان دەزى . ھەر كاتىك خۆت لە دەست ئىستا و ئايىنەت قوتاركىد، ئەوا جارىتىكى دىكە لە بەردىستى نەلىكىساندەرى سەردارت دەھەسىتىتەوە . دەي تۇش لەگەلمان وەره . خۆ ئەوهش لە ھېچ ناكىپى، ئەوهى لە پىشەو بېرىقى يان لە دواوه، ھەموومان ھەر يەكىن .

ھۆ كەنارى نازدار بەخىزبىي !

دەي تامەزىزىي نىشاندە، چونكە نەگەر خۆت لە كۆل خەمە كانت بکەيتەوە، ئەوا چراي نەمرىي لە تۆدا خۆي نمايشىدەكا . دەي ئەي ئەوهى بە پازونىيازان دەزاننى، بە مەتمانەدارى بىتەوە . دەي تۇش لەگەلمان بفرە . با بە دواي شا سىمەرخ، تاكە شا و دوا شادا بگەپتىن .

کاتنیک په پووسليمان له دوانه که‌ی بوهه وه، بالنده کان پر جوش خروش بعون تا دهرباره‌ی نه مریبی پاشاکه‌یان بدويین و برپاريشياندا به يه‌که وه به په‌وه بېقۇن و بېقۇن؛ هارىيە‌کە يان دۆستى ئەھى دىكە و دوزمنى خۆئى. لىن کاتن لوه تىنگە يشتن، پېگە يان درېزە و بارگرانىيە، سەربارى نيازپاكى دەستپېكە‌کە، دوودل بعون و دەستيان به پاكانه و سازش كرد. ئىدى شويىنى به يه‌که وه بعونيان جىھېشت.

لەگەل ئەوشدا پۆلېك بالندە له دواوه مانه وه، بالندە کانى ئە و پۆلە برپارياندا به دواى شا سىمرخدا بگەپېن. هەموو يان چ ئەوهى له پېش و چ ئەوهى له دواوه دەفرى، هەر يه‌ک بعون.

به رايى

۱

وەما بۇو، بۇزىكىان ھاپتىيەكى دېرىنئىم سەريلەدام. ئەو ناوى
«سولتان گولستان فەراھانجى» يە، منىش لەم چىرۇكەدا ھەر بە
«سولتان» ناوىدەھىتىم.

من دەمىتىكە، پاستىيەكەى نىقد لەمېڭىز دەيناسىم. كاتىك من لە
نىشتمان نۇرسەرەتكى تازەلەو بۇوم، «سولتان» فيلمىدەرەتىنەرەتكى
شۇرۇشكىتىپى ناودار بۇو.

منیش به دوای ژیانی ئەودا چوبیووم و يەکەمین فیلم و کاره بەلگەنامەببەکانى ئەم دواييانەيم ھەمو بىنېبۈون. ھەرچى لە نىشتەمانىش بۇو، تەنبا يەكجا پۇوبەپۇو بىنېبۈوم. ئەو كاتىش لە سينەما يەك بۇو لە تاران، ئەو كاتەئى نمايشى فىلمەكانى دەكىد، ئەو بۇو يەكدىمان بىنى و توقەمان لەگەل يەك كرد.

كەواتە ئەوە عەيامىكە، زۆر لە مىزە، ئىستاش ئىمەئى كۆنەھاپى، ھەر دووكەمان لە ھۆلەندىدا دەزىن. ئەو لېرە لە شوينىتىك، لە كىلگەيەك لە دەوروبەرى شارى «دىلىفت» دەزى، منىش لە بەندەرەشارى «پۇتەردام». بەم جۆرە، شوينەكانمان زۆر لە يەك دوور نىن.

لەو كاتەئى ئەوە هاتۆتە ھۆلەندىا، راستىيەكەي ئەو كارى بەلگەنامەبى دەكا، ئاخىر خۆ بە دەستى بەتال و ھەروەها لە غەربىيايەتىدا ناتوانى فيلمى درېزى سينەما يى دروستىكەي. كاره بەلگەنامەببەکانىشى ھەر بۇ نىشتەمان بۇون، ئەوانىش لە پىيى بەشى فارسى بى سى و تەلەفزيونە ئەمرىكىيەكان و لە پىيى سەتەلايتەوە پەخشىدەكرين. وىپرای پەستبۇونى دەسەلاتدارانى ولاتىش، ئەو جۆرە بەرتامە بەریتانى و ئەمرىكىيەكان بىست و چوار سەعات پەخشىدەكرين و بە ملىۋانان كەسيش دەبىيەن. ئەم شىتە بۇ كاره بەلگەنامەببەکانى سولتانايش ھەر وايد. ئاخىر خۆ ھەمو فىلمەكانى قەدەغە و خۆشى دوورخراوهتەوە. ئەو خۆى لە نىشتەمان كەسيكى خۆشەوىستە.

ئەو بۇ فيلسازانى ھۆلەندىش كەسيكى ناسراوه. يەك دوو لە spelfilmى لە ھۆلەنداش پەخشىكراون. ھەمىشە فيستفالەكانى

فیلمی ئەمستردام و پۆتەردام کاره بەلگەنامەبىيەكانى ئەم دواييانەى نەو لە نىئۆ خىستەى بەرنامەكانى خۆيان دادەنин.

بۇ نۇوهى كارنامەى ژيانى راپىردووئى ئەو پىياوه كورتىكەينەوه: ھاۋپى دېرىنەكەم دەرھىتەرىك بۇو، كە دەمانچەى لەبەر پىشتدا بۇو.

ماوهىكى درىز بۇو سولتان هىچ زەممەتىيەكى لەگەل ئەوهدا نەبۇو، زمانى ھۆلەندى فيېرىپىن. لەوانە يە ئەمەش لەبەر سروشىتى كارەكەى بۇوبىن: ئاخىر بۇ ھەر شوئىنىك دەچۈو پۇوبەپۇوي ئىنگلىزىمان دەبۇوه و فىلمەكانىشى بە زمانى فارسى بۇون. بە شىيەپەكى بىنەپەتى، دەكىرى بلېيىن ئەو پىيىستى بە ھۆلەندى نەبۇو. خۆ ھەندىيەكىش بە شۇوشەقى قسەى بە ھۆلەندى دەكىد، بەلام ئەوهشم زۇرجار دەبىنى، ھەولىيەدا لە پىى فەرەنگەو شىعىرى ھۆلەندى بخۇيىتەوه.

ھەفتەى راپىردوو سولتان سەرسامىكىرىم.

ئەوه بۇو لەسەر ئەوه پىتكەوتىن لە مائى ئىئەم يەكدى بېبىنن. كاتىيەكىش زەنكى مالەكەم لېيدرا، بەرەو پەيىزەكان پۇيىشتم تا بەخىرەاتنى لېيىكەم. ئەو پاكەتىكى پېبۇو، بە سىنگىيەوه كرتىبۇوى.

- «بەخىر بىيى، ئەرى ئەوه چىيە لەگەل خۆت ھىتاوه؟» من وەهام باڭكىرىد.

- «دەى كەمىكى دىكە پىتىدەلېم.» «سولتان» يش وەھاي لېرگەرتەوه.

کاتیکیش له په یزه کان به سه رکه و تین و چووینه ژوری میوان، ئه و زه رفه گه وره کهی له سه ریزی نوسینم دانا و په نجهی ئاماژه شی بو ده زگای قاوه لیتنان پاهیشت.

منیش قاوه که م سازکرد و دهستم بو کوبیکی جوان برد و قاوه یه که م بو تیکرد. ئاخر خۆ ئه و هاوپییه کی سه ربیی نه بیو، به لکو نیشانه نمایه ک بیو بو سه رده می خۆی، بو سینه مای نیشتمان.

ئه ویش قومیکی له قاوه که دا و گوتی: «دەی زه رفه که بکاره وه.» منیش به پرسنییه وه زه رفه که م کرد وه. چى ببینم، هەر پەپە کاغەزی نوسراو بیون. ئاوا نزیکهی هەزار پەپە کاغەزیک بیون، به دهست نوسرا بیون. لیمپرسی:

- «ئەمە چېي؟»

- «کتیبیک،» وەها وەلامی دامە وە.

- «چ جۆرە کتیبیک؟»

- ئه ویش گوتی: «ئەمە کتیبی منه.»

خۆی ده بوايە پېیکەنم، به لام خۆم گرت، چونکە پووییه کی جدی نواند. ئینجا دهستم دایه يەک دوو پەپە کاغەز و تە ماشایه کم کرد، ئاخو باسی چى دەکا. به لىن خۆ ئەو دەقىك بیو، سەدان جار پەشکرابووه و پاستکرابووه و نەشىدە خويىزايە وە. بو يەکە مين نیگا وەهام زانی بە ئىنگلیزی نوسراوە، به لام خۆ دىاري بیو بە ھۆلەندى دەچوو.

پېشېبەندە کەيم خویندە وە، ئائى لوه، خۆ ئەمە بىرگە يەکە لە «زمانگۇرى

مَلَانْ»^۳ ئى نۇستادى فارسى، «فەریدە دىن عەتتار».

منيش به تامى نوكته پىتمگوت: «چىبىه، لەوانه يە دەستنۇسېتىكى كۆنى ئە و نۇستادە فارسەت لە ھەورە بانى كىتلە كۆنىنە ھۆلەندىيەكدا دۆزىبىتىتە وە؟»

- «خۇ ئەگەر كۆپە قاوه يەكى دىكەم بۆ تىبىكە، چىرۇكە كەت بۆ دەگىزىمە وە..»
منيش كۆپىكى دىكەم بۆ تىكىد.

ئاي لەو ھاۋى ئازدارەم، من چەند بە كارەكە ئە وەندەش بە ژيانىيە وە سەرسام، ئاخىر ئە و كىتىبىكى پىتنىجىسى داپەپەي بە ھۆلەندى نۇوسىيە.

لىپېرسى: «باشه بۆچى بە ئىنگلizى يان بە فارسى نەتەنۇسى؟»
- «پاستىيەكە ئى من بۆ خۆم نۇوسىيومە . ھەر بۆيەش بەم شىوەيە، بە ھۆلەندى نۇوسىيومە تا خۆم لە خۆسانسۇرى بەدۇرۇيگرم، شوينىك كە كەس نەتوانى بەمدۆزىتىتە وە . ئاخىر بە زمانى زگماكى خۆت ناتوانى ھەمۇ شىتىك بىنۇوسىتە وە . ھەر بۆيە پەنام بۆ زمانە شەقۇشە

۳. مىھىست (منطق الطيراء، درگىزىر، تۈرىي راستى) بىن، من فارسى نازارەت زالىرىشم سەبارەت بىم كىتىبە يېستىرىن لە مەلائىر تۈرلە، كىم تا كىرت فەتم نىسر خەلتىبۈرۈغ، ئىدى كاتىغ لە خەلتىللەر، و درگىزىنى ئەم رېمانە، دېسان بىسلىرى نارى (منطق الطيراء) «فەرەبعين عەتتارى ئىشابىرى» دا كىرتىم، دېسان كەلەكەلىدى يېزىلەن لە كەلەلە دام، خەزىبەخانەن ھاپىرىم كاك لوقسان ھالانى لە سەقۇرىنى قازان گەپىرىسىم، مۇدىھى دىبارىيە كى ئىلماس يېتىام كە درگىزىنى كىتىبە كە بىدۇ بە كىرۇرى. ئىدى منىغى بىر لە تەوارىكىدى و درگىزىڭە كە خەلتىللەر، بۆ تۈرىي مەرىھىچ نېمىز باشتى لە كىتىبە لېپۇرگۈراو كە خۇىي بېگم، بىرالەن: منطق الطير، وزەراوەي فېنگ مەممەد فەرىزىپۇن عەتتارى ئىشابىرى، درگىزى بۆ سەر ھۇنراوەي كىرۇرى: مەيدەسەلام مۇھىمىسى (خانى)، چاھىز دۇرم ۱۳۹۵ مەتتارى ۷/۲۰۱۶ ئى زەپىنى، دەرىزى، چاھىغانىي حوسىتى ئىسل.

مۆلەندىبىكەم بىردووه. ”

تەنانەت نەشىدە زانى چى پېپلىم. ئىدى كۆپىك قاوهەم بۇ خۆم تىنگىد
و لەگىز هىزان پاچووم.

ئىنجا پرسىم: « ئەدى ئىستا چى، دەتەۋى چى لىپكەى؟»

- « كاتىك لە نۇوسىنى چىرۇككە بومەوە، ماوهىيەك ھەر بىرم لەوە
دەكىدەوە، بىكەمە كىتىپك و بخويىرىتەوە، بەلام خۇ ئەوە كارى من
نىيە. من ھەر ئەو دەزانم، بە كامىراكەم ھونەر بخولقىنەم. كەچى لە
پېپكەوە بۆم ھات، چى لەم چىرۇككە بىكەم. لىرە، ئەوە ھەر ھەمووى
بۇ تۆ، دەى بىخويىنەوە و شتىكى جوانى لىپىكەتىنە. »

منىش بە زمانبەستراوى ھەر سەيرمكىرد.

- « پېيوىست ناكا وەها سەيرمبىكەى. من بارستە كاغەزىكت دەدەمنى
كە ناخويىرىتەوە. تۆش چىرۇكتىكى لىدروستىكە، بەلاي منەوە،
ھەر تۆ دەزانى، من باسى چى دەكەم. من ئەم كاغەزانەت بۇ
بەجىدىلىم و چىدى خۆمى تىيەلناقولوتىنەم. ئاخىر خۇ ھەميشە كتىپ
لە نۇوسەرەكەى زىرەكتەرە. من بە تاسەوەم. كاتى كتىپكەشت
چاپكىرد، ئەوا بە پالپىشتى فەرەنگىك دەيخويىنەوە. »

- « بەلام باشە بۆچى ئەم بىرگەيەپىشىپەندت لە ھى ئۆستاد
« فەرىدەدىن عەتتار » ھىنداوەتتەوە؟ » من وەهام لىپرسى.

- « ئازانم، » سولتانىش وەها ھاتكى، « پېيوىست بۇو وەها بىن.
بەرىيەك لەسەر ئەو بارستە كاغەزانە داناوە، تا با پەرشوبلاۋيان
نەكا. »

ئەو پىشنىازە منى بۇ خۆى بىردى. ئاخىر من ئۇم باش دەناسى، سەرىپىدە ئىيانىشىم دەزانى. دىسان كاغەزە كانم ھەلگىپ و وەركىپ كردى، پەپە كانم ھەلدا نەوە. بەلىنى چىرۇكە كەي ئەو چىرۇكى وەچە يەك بۇو. ئەوهەش شەپە فەنمەندى بۇو، كە بۇوي لىتىنام و مەتمانەي پىتكىرىم. ئەوه بۇو پىيمگوت: «باشە دەيکەم. من ئەمە وەك ئەركىت دەبىنم..» ئەويش ھەلسا، وەك ئەوهە بارىتكى گرانت لەسەر شانى لابىدى، دەستى گوشىم.

منيش پىيمگوت: «باشە، بەلام بە يەك مەرج.»
- «دەي بىلىن!»

- «تا ئەو كاتەي بە چىرۇكە كەي تۆۋە سەرقالىم، نامەۋى بتېبىنم.»
- «بە خەندوھ گوتى» قايلىم.»

ئىنجا بۇ خواحافىزى تا دەرگەي دەرەوە لەگەلى چۈوم و بەپىمكىرد. كاتىكىش دەرگەي دەرەوەم بۇ كردى و تا بپوا، شتىكىم بەمېشكدا هات.

- «ئەرى هەر بەپاست، تۆ بە كتىبە كەي «ماكس ھافەلار» بەلەدى؟»
- «نەخىر، بۇچى؟»

- «ئاخىر خۆى ئەو نووسەرىتكى كلاسيكى ئەدەبىياتى ھۆلەندى بۇو. كارە كەي ئەويش لەسەر بىنەماي بارستە كاغەزىتكى پېپە راۋىز بىنیاتنرا بۇو. ئەوهە قاوه فرۇشە كە لەو كتىبە دا دەيگىپتەوە، چىرۇكە كەي تۆى بە بىرەيتىمامەوە. كتىبە كە لەنئۇ رەفەي كتىبە كانمدا ھەيە. دەچم بۇتى دىئم.»

- «ناخر خو ناتوانم بیخوینمهوه..»
- «دهی کاتسی خوتی بۆ وەرگە، لە پى فەرمەنگەوه بیخوینهوه..»
- چوومە سەرەوه و کتىبەکەم بۆ هىتىا، كە کتىبەکەم پادەستكىرد،
ئەویش پۆیشت.

ناوهە، بەم جۆرە، وەك نقد شتى جوانى دىكەي ژيانم، بەسەر
نووسىنى ئەم کتىبەدا كەوتىم.

من ئەمە وەك پىچەكە يەك دەبىنەم، وەك پىچەكە يەكى نوى، كە ژيانى
منى لەگەل خۆى بىد.

پەرۆشىشىم ناخۆ دەگەمە كوى.

۲

لەو ماوهیەی راپېرىدۇدا، ئەم دەستنوسەی ھاپىيەكەم سىن جاران خوتىندەوە. يەكەم جار وەهام بىنى، دەستخەتىكى شەپەپشىلەئاسايە و ناخويىزىرىتەوە. لىن كاتىك بۆ دووهەمین جار بەسەر يەداچومەوە، چىرۇكىكى بەھېزم لە تىكەلاؤبە پاشاگەر دانىبەكەيدا ھەلکەنەن. خوتىندەوەي سىيەمین جارىش، مەيتامىيە سەر ئەو بىرأۋىيە، كە سولتان بە شىيەبەكى ناوازە نۇرسىيىۋەتى. لىن گەلۇ. پرسىيارەكە ئەوه بۇو، ناخۇ چۈن بىتۇنام پېشىكەشى بىكەم.

ماپىي دىرىينەكەم ھەروەك مەندالىك بۆ ئىشەكە چۈوبۇو: بۆ ئەوهى زەفر بەوه بىبەين ئاخۇ ئەو چى لە مرازا دا بۇوه تا بىلىنى، ئەوا ئەو ھەموو پىساكانى توور ھەلداپۇون. ئەو وەك حىكايەت خوانە كانى پېشان چىرۇكەكەي گىتراوه تەوە، بىن ئەوهى بۇنيادىكى بۆ پېتكىخا. ئەمەش لە بەر ئەوه بۇوه، ئەو چىرۇكەكەي بۆ كەس نەنۇرسىيە، تەنانەت بۆ خۆشى نەنۇرسىيە. ئەو ھەر شىتىكى بە مىشكىدا ھاتبۇو، خىستبۇویە سەر كاغەز. بەم جۇرە ئەو سنورى خەياللەرەكەي خۆى بە زانبۇو. ھەر نمۇونەيەكىش بۆ ئەمە، بېڭەكانى زمانگۇي مەلانى «فەريدە دىن عەتتار» بۇو. ھېشتاش لەوە تىتىنەكەم، ئاخۇ بۆچى ئەو بېڭانە لىبىزار دۇون.

نۇرسىين بە زمانىتىكى دىكە ئازادىيەكى نىزى دەداتە نۇرسەرەكە خۆى، كەچى سولتان بەم كارە خۆى يەك دوو ھەنگاو دوودىر پۇيىشتۇرۇ. ھەنۇوكە كاغەزە كانى لە سەر مىزە كەمى من كەوتۇون، منىش

بارسته يه ک سه رنج و تبیینیم له سه ره تاوه، پیم
وا بسو با به ته کانی نیو کاغه زه کان، چیزکی له يه ک جیاوانز، لئ
کانی زیاتر لیتیقول بومه وه، بوم ده رکه وت ده ستخته که چهند
دیپیکی نادیارن، هر هه موروی به يه کوه گردیدراوه. نم دیڑانه ش نه و
پیچکه يه بسو، نقد جار ذیان به ره و نه وئ لیتیده خوری. منیش به نیازم
به و پیچکانه دا بپرم.

سولتان ناویشانی «مایک هامه ر»ی بتو کتبه کهی دانا بوو.
««میکانیل «مایک هامه ر» لیکوله ره وه يه کی توندی خه بالکرده يه،
نه و يه کن له دروستکراوه کانی نوسه ری نه مریکی «میکی سپیلان»ه.
ئیستاش که من ده ستپیتکردووه، له وه تیگه يشت، به و ناویشانه
به هیچ شوینیک ناگه م. چیزکه که خوی ده بن ناویشانیکی گونجاو
نیشان بدا.

نیدی لیره وه، من چیزکه که ده گیرمه وه، چیزکه کهی سولتان،
فیلم ده رهیته ریکی ئیرانی. چیزکه که ش له قه لایه ک ده ستپیتکه کا،
قه لایه ک، که له تافی مندالی، تبیدا ژیاوه.

کتیبی یەکەم

ئەفسانە

١

نام «سولتان»ه و ماوهیەکى دریزیشە بە خۆم و سەگەکەم لە کێلگەیەکى دەرەوەی «دیلفت» دەژیم. «دیلفت» يش ئەو شارە کونە دیرۆکیيە، كە شازادەی بنەمالەی تورانىيە، باوکى نىشىمان، هەر لە ۱۵۷۲دا تىيىدا ئاڭنجى بۇوە و هەر لە ويىش لە ۱۵۸۴دا كۈزراوه. بەخىوكردىنى سەگ لە كلتورەكەى مندا، شىتىكى نائىسايىھ، بەلام خۆ سەگە سەگى كێلگەكە بۇو، ئىدى منىش لەكەل خۆم ھىشتەوە.

سەگە کە ناوی «گورگى» يە، ناوه‌کەش من لىم ناوه، گورگى واتاي گورگ دەگەيەنلىق. چۈن و بۆچىش ئەو ناوه فارسىيە وەرگىرت، دواتر دەيگىزىمەوه.

من لە خانووەكەم، لە سەرەوە مىزىكىم لاي پەنجەرەكە داناوه، لەۋىت دادەنىشىم و دەنۇوسم. پەنجەرەكەش بەسەر دىيمەنى جۆگەكە، بەسەر مەزرا و چىمەنەكەدا دەپوانى و لەۋىت لە پېشت دارەكانىشدا دەكىرى كلىسا ناودارەكە بىبىنى، ئەو كلىسايەكە «ولىم ۋان تۇرانىيە»يى لىن بەخاكسىپىرداوه.

خۆى نىازىم وايە لەپېشت ئەو پەنجەرەيەوه چىرۇكەكەم بىگىزىمەوه. بۇ ئەوهى لە سەرەتاوه دەستتىپىكەين، دەستان دەگىرم و لەگەل خۆمدا دەتابىبە زىدەكەم «ئاراك». ئەم شارە ھەندىتىك لە شارە دىرىپەنەكەي «بەترا (تراتەپ)»يى نوردىنى دەچىن. «بەترا» لەنیو خەرەندىتكى قۇولى نىوان شاخە كاندا ھەلگەوتتووه. پېشىر لە نىتو ئەشكەوتەكانى خەرەندەكەدا خەلگە ژياون، لە بەردەكانىش زۇر خانوويان داتاشيون.

ھەرچى ئاراكىشە بە شىۋەيەكى دىكە دروستكراوه، ئەو دەكەويتە سەرملەي شاخ و خۆى بەناو بەردەكاندا لىتكىشىشاوهتىوه. لە لاي سەرەوەش پىزە ئەشكەوتىك ھەيە، سەردەمى بەرئى ھەروەك ئاڭجىيەكانى بەترا، خەلگى لىذياوه.

ئەشكەوتەكان ھەروەك تاجى سەرى شارەكە دىارىن، بەلام لەبەزئەوهى هىچ پۇداۋىكى مىزۇويى لەۋىدا نەقەوماوه، بۇيە بە بايەخەوه

سەیرنەکراوه . «بۇنىڭچى» شەرگىز ئاپرى لىتنەدا وە تا بىكاتە پاشماوهىيەكى كۆننەتىمىيەتىسى جىهانى .

خۇ ئەگەر تۇ لەتىو ئەشكەوتەكەدا بۇھىسىتى و سەيرى لای خوارەوە بىكەى، ئىوا بىر و ھۆشت بە لاي بازابە دوود و درېزە سەردابچىشراوهەكە، بۇ لای گومبەزى مزگەوتەكە و بۇ ئەخانسووه بچىلەنە و بۇ ئەوشەقامانە دەچى، كە وەك هيلى قەلەمى دار كۈورپۈونەتتەوە . راستىيەكەى، لە دامىتىنى چىاكانىشدا، لەو شۇينەتىنى سەنورى شارەكەيە، قەلايەكى دېرىن بە خۆى و قوللەكەي مەھىيە، لە راپىدوودا وەك بورجى ئاگرىن يان بورجى چاودىتى بەكارھېتىراوه .

قەلاكە مولىكى مالباٽاتەكەم بۇو، منىش لەۋى لەدایكىبۇم . سەردىھى بەرى، باب و باپىرانتىم لەۋى دەزىيان، كە بەسەر شارەكەدا دەسەلەندار بۇون . لە پۇزىانى مەندالى منىشدا، باوكم و براڭەورەكەي و خىزانەكەي مەمۇ لەۋى دەزىيان، لىن خۇ ئىتمە چىدىكە سەردارى فيودالى (ئاغا) نەمابووين، مالباٽاتەكە بازىغانىي گەورەي زافەرانى لە شارەكە لە بن دەستىدا بۇو .

مامام و خىزانەكەي لە لابائى خوارەوەي قەلاكە دەزىيان و ئىتەش لە دىبەكەي لاي سەرهەوەي . پىزىك لە پىرەدارەكان ھەردوو خىزانەكەي لەيەك جىادەكىرىدەوە، بە جۆرىك پىتىپەت نەبۇو پۇزىانە تۈوشى يەك بىن . باپىرەم، باوکى باوکىشىم ھەر لەو قەلايەدا ژىابۇو . تەمنى لە نەوە دىپەرپىبۇو، ئەو لە ژۇورەكەي خۆى بۇو، ئاخىر ژۇورەكە ھەميشە بۇ باپىرە كان تەرخانكىراپۇو .

قەلاكە دەركايدەكى گەورە و دەرۋازەيەكى بچووكى ھەبۇو . لە پاشخانى قەلاكەدا خانوويىكى سەرەتە خۆ بۇ دەركەوان و خىزانەكەي ھەبۇو . ئەم

خانووهش ده روازه‌ی سره بخوی بق لابالیکی سر قه‌لاكه هه ببوو.
جاران، به شهوان چرا له سر قولله‌ی قه‌لاكه‌دا داده‌نرا، ئەمەش بق
ئەوه ببو تا خەلگ، ئوانەی له شاخه‌کانه‌وه داده‌بەزین، پىگەی
خۆيان بق نىوقەلاكه بدقىزىبايەوه. ئەو چرا كونانه ھېشتاش ھەر
ھەلۋاسراون، بەلام له گەل پەيدا بۇونى كاره با چىدى باويان نەما. له
سر رووي قولله‌كەشدا دووربىتىك دانرابوو، بەھۆيەوه دەكرا سەيرى
كىتەكان و شارەكە بىكەي.

له پۇزانى مندالىي باپىرەمدا، قه‌لاكه تاكە بالەخانه ببوو، كە له سەر
ملەي چىا كان دروستكراپىن، بەلام له سەردەمى مندالىي مندا،
لەپىنگەوه بە سەدان خانوو له دامىتنى شاخه‌كان دروستكراو
قىتكارانه‌وه. ھەمووشيان ھەر خانووی ھەرزانبايى لە قورپەرواستكراو
بۇون، خانووی ئەو گۈندىنىشىنە تازانه بۇون، كە ھاتبۇونە شار و
بەدواى كاروکاسبى نويىدا دەگەپان. نىيدى دەبوايە له و خانوانەدا
كە لوبەلى جياوازجياوارانى پۇزىناوابى لە يەك بدهن و بە سەرىيەكەوه
بنىن و بىبىھەن بازارەكە و بىفرۇشىن.

ئەو كىيىكارانه له گەل گەردەي بەيانى، زۇو له خەو ھەلدەستان و له
مالەكانى خۆيان بق سەر ئىشوكاريان دەردەچۈون، مندالەكانىشيان
تەواوى پۇزەكە ھەر لە كوچە و كۈلانە كان بۇون، ئەمە و له كاتىكدا
ژنەكانىش لە خانووه بە قورپەكان بە كاروبارى مالەوهيان خەرىكبۇون.
ديواره بەرزەكانى قه‌لاكه كىتمت، سنورىيک ببوو له نىوان ئەو مندالانە
و مندا. ھىچ پەيوەندىيەك لە نىوانى يەكىيدا له ئارادا نەبۇو. من ھەر
تەنبا لە سەر قولله‌كە و بە دووربىن ئەواتم دەبىنى، لە وىيە سەيرى
جيھانى دەرەوهى قه‌لاكەم دەكىد.

کانتیکیش وەک مندالیک بەسەر پەیژە شیدارە کانى قوللەکە سەرکەوت،
کە دووربىنەکەی بەلايەکى دیوارەکە هەلواسراپۇو، لە پاستىيدا من
بەو پېچکە يەدا نىزىرام، كە پاشە پۇۋى منى دىارييىرد.

ھىشتا چاكم وەبىرە، نزىكەی ھەموو پۇۋىتك بەو دوورم
دەپوانى، بۇ ئەو شوپىنانەم دەپوانى، كە لە دوورەوە بە شىۋەيەكى
تەمۇمىزىاوى مەزراي زافەرانى لىتوەدىاربۇو، ئەو مەزايى بە كولى
زەردى بۆرە، خاكەكەي داپۇشىبۇو. لهۇيدا باوکم وەك چاودىرىيک
كارىدەكرد. ئەو گەلائى زافەرانى دەپشىكى كە كىزەكان لېيان
دەكىردىوە. ئەو ھەموو كىسى لۆكەيەكانى بە گەلائىكى وشكراوه
مۇرداھى كەردى و بەسەر پىشى ھىستان بۇ شارى پەۋانەدەكرد، لهۇيش
لە بازار كارگەي مالباتەكە ھەبۇو، مامم لەۋى بۇو، سەروكاري دەكرد
و بەپىوبەر بۇو.

ئەو دەم، زىقد جاران لەو مەزدا دوورانەدا بە دووربىن بە دواى بامدا
دەگەپام. مەلېتە بەپاستىش نەمدەبىنى، كەچى شتىكىم دەبىنى
مەرەوەك چۈن كىزەكانى نىۋە مەزراكە دەچەمانوھ تا پەلكە كانى
زافەران لېتكەنەوە.

لە نىتو ئەوانىشدا، ھەميشە كچىكىم دەبىنى كە بە شەلى دەپۋىشت.
لە راستىشدا ئەو لەۋى نەبۇو. ئەو لە قەلائىكەي ئىئمەدا دەڑيا، ئەو
دايىك بۇو بە شەلى دەپۋىشت. ئەويش پۇۋىتى لە بۇۋان لەۋى بۇ
لىكىرنەوەي پەلكە زافەران نۇوشتابۇوه. كانتىكىش باوکم خواتى،
بۇونە ئىن و مىزىدى يەكدى، مەنيش پەيدابۇوم. كورپى ئەوان بۇوم.
دواڭر من بۇومە فيلمسان، بەلام خۆ من ئەوەم لە مالەكەم بۇ

نه مابووه وه . دایکم کیژیکی گوندانی بwoo، هرگیز هیچ کس له
گونده که‌ی ئەودا فیلمى نەبینیبwoo، دەستیشى لە کامیرا نەدابوو.
ھمان شتیش بۆ خانەواھى باوکم ھەر پاست بwoo، نەوانشیش فریان
بەسەر کامیراوه نەبwoo. بەلام بە لىكداھەوهى من ھەموو شتیك
لە بن سەرى ئە دووربىنە بwoo، كە بە دیوارى قوللەی قەلەكەمانەوه
ھەلۋاسرابوو. من پىویستم بەوه بwoo لە پېنى شۇوشەيەك، جامىك لە
پېنى چاوىنکەوه (لىنىزىكەوه) سەيرى دنیا بکەم .

لەوانەشە ھەر من نەبوبىم، بەم شىتوھ بە ھۆى نامىرىتكى پوانىن
ئاسوودە بوبىم . دىاربىو باب و باپپىريشىم لە پشت دووربىنەكەوه
سەيرى دەبوبىھەری خۆيان كردىبwoo.

ئىدى من لە مىشكى خۆم ھەر خەيالم بۆ دەھاتن . ھەر دەبىن پارچە
شۇوشەيەكم پىویست بوبىن، تا بە جىهانى پاستىيم بېھستىتەوه،
ئىدى بەم جۆره، بۆ يەكەمین جار بىنیم دایکم بە پىلاؤيکى پەنگىنەوه
پىدەكا .

۲

زافه‌ران پووه‌کیکی گول جوانه، هارپاوه‌که‌ی به نرخیکی گرانبه‌ها ده فروشیری. هر به‌راستیش زافه‌رانی به‌تام و بون به زیاده‌وه خوی له‌قره‌ی نرخی زیپ دهدا.

بـه رووبوومه کـه شـی لـه لاـین مـالـباتـه کـه مـان لـه سـنـدوـقـی بـچـوـك بـچـوـك دـادـهـنـرا وـ پـهـوـانـهـی تـارـانـ دـهـکـرا، لـهـوـیـشـهـوـه پـیـگـهـی خـوـی بـهـرـهـو خـوـرـثـاـوا دـهـگـرتـ. بـوـ لـهـنـدـهـنـ، پـارـیـسـ وـ نـیـوـیـرـکـ دـهـنـیـدـراـ.

له سه رپووی پیشنهادی کارخانه‌ی مالباته‌که مان، تابلویه‌کی په‌نگین به ناوی «فهراهانجی» و کورپه‌لواسرابوو. «فهراهانجی» پاشناوی مالباته‌که مان بیو.

باوکم که به ده‌سال له مامه‌م بچووکتر بیو، به‌رده‌وام له پیکه‌دا بیو. له کاتسی چاندن و خه‌له‌وخته‌رماندا بتو ماوه‌یه‌کی دریز له نیوکیلکه و مه‌زرا، له نیو چیاکاندا ده‌مایه‌وه. هه‌موو مانگتکیش به خوی و گوشیک له پاره‌ی کاغه‌ز به سواری هیسترنک له م گوند بتو گوند ده چوو تا مزو هه‌قده‌ستی نه و جوتیار و نه و کیژولانه بدا، که له کیلکه‌کانی نهودا کاریانده‌کرد.

مامیشم چوار کچی هه‌بیون، دووانیان میردیان کردبیو. هره گه‌وره‌که و هره بچووکه‌که‌شیان، هیشتا هر له قه‌لکه‌دا ده‌زیان، بچووکه‌که‌یان له‌گه‌ل من هاوته‌من بیو. باوکیشم یه‌ک تاقه کورپی هه‌بیو، نه‌ویش من بیوم. نه و له‌پاده‌به‌دهر به کورپه‌که‌ی دلخوش بیو. سه‌باره‌ت به‌وهی به چاودیریکی دیکه ده‌چوو، که سه‌باره‌ت به‌وهش من چیرۆکیکی کونم له‌باره‌ی خویندوه‌ت‌وه. به کورتیش چیرۆکه‌که ده‌گیزمه‌وه تا باشترا وینای باوکم بکم.

هه‌بیو نه‌بیو چاودیریکی کون هه‌بیو، نه و هه‌موو سالانه هر چاوه‌پی نه‌وهی ده‌کرد، به‌لکو زنه‌که‌ی کورپیکی بین. به دریزایی نه و هه‌موو سالانه نارامگر بیو تا خودا له کوتاییدا مرازه‌که‌ی حاس‌لکرد. له سوپاس‌گوزاری نه‌م به‌خشینه‌شدا، بتو ماوه‌ی چل شه‌و و چل پقذ خواردنی گرمی بتو هه‌زاران ناماشه‌کرد و به‌سه‌ریدا دابه‌شکردن. له پقذی چل و یه‌که‌مینیشدا، زنه‌که‌ی چووه بازار تا قوماشی نوی بتو

کۆرپەلەکەی بکرپى و بۆى بکاتە جلوپەرگ، تا چووه بازار و هاتە وە مەندالەکەی لە مالىن، لاي باوکە بەختە وەرەکەي بەجىيەشت. لە و نىۋەشدا يەكتىك هاتە بەر دەركە و ويستى ھەندى قىسىم لەكەلدا بكا. قىسىم كەيان ھەندىتكى پېچۇو. لەپېتىكىش مارىك پەيدا بۇو، لېپەنۇد كەوت و خۆى خشاندە ئۇرىدى مەندالەكە و چووه نېتى لانكەكەي. ھەرچەندە زىنەكە لە بازار بۇو، بەلام گۈپى لە قىزەي مەندالەكەي بۇو. ئىدى ھەرتىتكى كە كېپىوو، يەكسەر دايىنا و بە غاردان گەرپىيە وە مال. بۆ مايەي خوشبەختى مەندالەكە هيچى بەسەرنەهاتبۇو.

من بۆيە ئەم دەگىپەمە وە تا بە ھۆيە وە شتىتكى دىكە بلېيم، ئەوهى پاستى بىن بۆشم نىيە بىدرىكتىن. دايىكم كەسايىھەتىيەكى بە ھېزى مەبۇو، باوکىشىم بەستە زمان بۇو، پياوېتكى سادە و ساڭار بۇو. جىهانى ئەو بىرىتى بۇو لە زىن و كورە تاقانەكەي. ئەولە كىلەكە و مەزراكەدا خۆى زىز ماندوو دەكرد، لەو زىاتر ھەقى بەسەر كاروکاسىي مالباتەكە وە ئەبۇو. ئەو كىرى و مزەى لە كارەكەي وەرى دەگىرت، يەكسەر لە دەستى دايىكمى دەنە.

نارەزۇوه كەشى دروستىكىدىنى پېتلاو بۇو بۆ دايىكم. ھەندىك جار بە چەندىن مانگ خەريكى دروستىكىدىنى جۇوتىك پېتلاو بۇو.

دايىكىشىم سەر بە مالباتىتكى جوتىيارى دىكە بۇو، كە چوار كىيژيان مەبۇون، بەتاپەتىش لەبەر ئەوهى ئەو بە شەلى دەپۇشىت، بۆيە دەرفەتى شوکىدىنى دەگەمن بۇو. ئەو كاتى خۆى بۆ باوکم

کاریده کرد، چونکه به لهنگی^۴ ده پیشست، هر بؤیه زوو نه ویان له نیو نه و کیزانهی له کیلگه و مهزاداکان کاریانده کرد، ناسیبیه وه . پیپای نه وهش، نه و هم جوان و هم ناسک و نازداریش بیوو. باوکم هر له پۇزى يەكەمهوه كەوتە داوى خۆشە ويستىيەوه .

خۆى دەبوايە باوکم داخوازى بىردىبايە و لەكەل خۆى بېھىتىابايە نیو قەلاکە، بەلام خۆ سەبارەت بەم داخوازىيە مامق قايل نەدەبیوو. ئاخىر نەو کات دەيگۈت: نەرىئ برا، نەو هەموو دوكانداره له بازاردا ھەن، ھەمووشيان پېتىان خۆشە كىژيان لىپىخوازىن و بىماندەننى، باشه له و ھەمووانە بۆچى تەنبا و تەنبا دالغەت لە وەدایە كىژىيەكى ناو كیلگە بخوازى، له كاتىكدا كىژەكە شەلەشە؟ بەلام خۆ باوکم كەوتىبۇوه داوى خۆشە ويستى نەوهەوه، بە گوئىرەي پەندى پېشىنانيش بىن، خۆ تو لەو قۇناغەي ژيان خۆت خۆت نىيت. تو دەبېتە نەو كەسەئى كە هي نەوهەيە خۆشت دەۋىئ، تو تەنبا ھەر گوئىت لە قىسى نەو دەبېت و ھەر پۇوخسارى يار دەبىنى .

بۇ نەوهەي هېچ بۇوكىتكى شەلە نېيەتە نیو قەلاکە، باوکم بېپاريدا بۇو پېلاؤيکى بۇوكان بۇ يارەكەي دروستىكما . ئىدى ھەموو ژيانى ھەر خەريکى نەو بۇو: لىخەوتان^۵ و ھونەرنوادىن بۇ نەوهەي جووتە پېلاؤيک بۇ دايىكم دروست بىكا، وەك نەوهەي لىھاتبوو بېتىتە بېشىك خۇخدە و كەسايەتى باوکم .

خۆى بۇزە ھەينبىيەكى ھەتاو بۇو، كە نەو دايىكمى بە بۇوك مەيتا . ئىدى كىژەكە (بۇوكەخان) جووتە پېلاؤيکى نايابى لە پېپۇو،

۴. پەللەگى دەرىشتە بە قەلى پان بە گۈچى دەرىشت

۵. لىخەوتان: مەسىرەخوارەن، گۈنگۈيەن.

سەرنجى هەمووانى بۇ خۇى راکىشىبابوو. ئۇ بە جۆرىيەكى وەما پىك و باش بە پىتالوھ دەستكىرده كە باوكم دەپۋىشت و پىيىدەكىد، هەروهك ئەوهى ناسايى بىن و هېچ كەسىش نەبىيىن، كە ئۇ شەلە بىن.

كاتىكىش دايىكم هاتە نىتو قەلاكە و لىتىزيا، دەستبەجن ئەوهى بۇونكىرده وە، كە خۇى و باوكم دەيانەۋى ئىانى خۇيان ھەبىن. پىرەدارەكان كە هەردوو لاى ئىرۇن ئۇوردى قەلاكەيان لەيەكجىادەكىرده وە، نەوهندە گەورە و بەھىز بۇون، هەرگىز پىتشتىر وەها نەبۇون. پىمۇايە نەمەش لە چاوى ئۇ نىرارادە بەھىزە دايىكمە وە بۇو، دارەكان وەما بەرز و بەھىز بۇون، تخوبىتىكىان لەنىتوان دايىكم و خىزانە كەلى لە لايىك و باقى مالباتە كە لە لايىكى دىكە وە كىشا.

لە دیوارى لاى خوارەوهى قەلاكە، حەمامىتىكمان^٦ ھەبۇو، بە شىۋە يەكى تايىھتى بۇ مالباتى مامم بەكاردەمات. دايىكم ئاماڭە بەوه دا، حەزنىكا ئۇ حەمامە بەكارىھىتىن، ئاخىر دەيە ويىست سەرىيە خۇ بىن. نىدى دەستى منى گرت و بەرهە و حەمامى بازار بازق.

٦. نۇسر لە دەله مۇلەتىدە كە مەرەممەن وەدىي حەمام hamam بەكارىھىتارو.

۳

من لە باپیرمهوھ ئەوھ فېرىبىوم، كە شا «سولەيمان» ياخود «سالامۇ» نەوهك ھەر سەردارى مەرۆف، بەلّكى سەردارى مەرۆف و ئازەل و جىتكەكانىش بىوو. نەوهش ھەمۈمى لە كىتىبى نەفسانەي جىتكەكان نۇوسراپىوو، كە بېۋدانە دەيخويندەوە . بېۋدىك لە بېۋدان، شا «سولەيمان» دواى ماوهىيەكى نىقد لە گومان گەيشتە بېپارىك. هات و جىتكەكانى خۆى خىستنە نىئۆ گۈزە قورپىنە كان،

سەریشى توند گرتىن و مۇرى خۆى لەسەر سەرە داخراوە كانى گۈزە كان دا. ئىنجا گۈزە كانى بىدان، لەبەر تىنوتاوى پۇڈدا بەجىيەيشتىن. بەلام خۇ جىتكە كان زانيان چۈن گۈزە كان بشكتىن و بە تارىكى شەو بە چوار كەناردا ھەلبىن، بە شىيە يەك سولەيمان ھەر نەشيان دېزىتەوه.

لەو پۇڈەوه بە دواوه، جىتكە ژيانى خۆيان دەبەنەسەر و خۆيان كويخاي خۆيانىن. ئەوان لەبەر چاوى ئادەمیزازەوه نادىيارىن و پىغەمبەرى تايىھەت بە خۆشيان ھەن. ئەوان لە ھەموو لايىك، لە ھەر چوار كەنارى دنیاين، بە ژمارە يەكى نقدىش ھەن. ئەوان ئىئە دەبىنن، گۈييان لە ئىئە دەبىن، كەچى ئىئە نە دەيانبىنин و نە لېشيان دەبىستىن. بە پۇڈ ئەۋان لە دەم چۆم و پۇوبارەكان، لە بن پىردىكان، لەنئۇ ئەشكەوتە تارىكە كان و لە وېرانە و كاولە خانووه چۆلکراوەكان لېپپاڭ دەدەنەوه. بە شەويش لە حەمامە چۆلەكەدا خۆيان دەشۇن.

نازانم ئاخۇ كىتمەتە منم چەند بۇو، پىتىنج سال بۇوم يان شەش، لەو تەمەنە بە دواوه دايىكان ناتوانى كورپەكانيان لەكەل خۆيان بېنە حەمامى ژنان. لەو تەمەنە ھەر دەبىن كۈپان لە گەل باوكىيان بېنە حەمام.

بەلام خۇ دايىكم لەسەر ئەو بېوايە بۇو، كە باوكم ئاگايى لە من نابىن و ناتوانى بەپارىزى. ئاخىر ئەو لە گوندەوه هاتبۇو، دەشىزانى ھەندى ئېباوى بەدكار ھەن، كارى خراپ لەكەل مەنداان دەكەن، ھەمىشەش كەسى خراپ لە حەمامە كاندا ھەن. ھەربۆيە ھەولىدەدا تا بىرى

واده‌ی چونه حه‌مامی پیاوام دوابخا.

نذر جار دهیزانی چون پاککه‌رهوهی حه‌مامی ژنان به پاره رازیابن‌بکا، بدهوهی بیانیان زوو، بهر لوهی ژنانی دیکه بینه حه‌مام، ئیمه بچین و حه‌مامی خومان بکه‌ین و بیتنه‌دهرهوه. ئوه بسو، بیانیان زوو له خه و بیداریده کردمه‌وه، چونکه دهبوایه حه‌مامکردن بهر له بقذ هلهاتن بیویدابوایه.

منیش به تاریکی به دوای دایکمدا بهرهو حه‌مام، بۆ بنه‌بانئی حه‌مام غارمده‌دا. که ده‌گه‌یشتینه ئوئی، دایکم له ده‌رگه‌ی ده‌دا، پاککه‌رهوهی حه‌مامکه‌کهش په‌رده‌که‌ی هله‌لده‌دایه‌وه، ئینجا به خیشکه‌بی ده‌رکه‌ی لیده‌کردینه‌وه. ئیمه‌ش ده‌چووینه ئوور، خیرا دایکم جلکی له‌بهر داده‌که‌ندم، نه‌بادا ژنه‌کان بینه‌ئوور. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا خۆ ده‌بوایه هه‌ندیک بیووه‌ستین تا جنۆکه‌کان له‌خۆدەبیوونه‌وه^۷. ناخرا خۆ شه‌وان حه‌مامکه بۆ نه‌وان بسو، نه‌وانیش بهم کازیوه‌ی بیانه حه‌مامکه‌یان پیر له ده‌نگه‌ده‌نگ کردبوو. له‌گه‌ل خۆره‌لاتنیش ده‌پویشتن و له‌وئی نه‌ده‌مان.

له کاتیکدا من پووت بیوم، له کونی کولانکه‌ی سه‌رهوه ته‌ماشای تیشکی بقذمان ده‌کرد، ئوه بسو من و دایکم چاوه‌پیمان ده‌کرد. هر کاتیکیش يه‌که‌مین گورزه‌تیشکی بقذله کولانکه‌که ده‌هاته‌ئوور، جنۆکه‌کان بلاوه‌یان لیده‌کرد و ونده‌بیون، ئوسا دایکم په‌لی ده‌گرتم و ده‌بیرمه ئووره گرمکه‌ی حه‌مام.

منیش له ترسان ده‌له‌رزم، ده‌گریام، ده‌گریام، ئویش خیرا ده‌یشوشتم و جار جاریش ژنه پاککه‌رهوه‌که‌ی حه‌مام بانگی ده‌کرد» خیرا بن، دهی

۷. له‌خۆرده‌وه: واته ته‌واریخت کز تاییه‌ان.

پله بکه، هربینا ژنان لیوه ژوور که وتن.»

دواجار که دایکم منی له گهله خوی برده حمامی ژنان، سپیده یه کی زستان بwoo، به فریش ده باری. نیمه له گرده که بهره و ناو جه رگه کی شار، بهره و حمامی «جهلیلی» شورپیوونی وه. له سه گه تز پیه کان ده ترساین، که بهه و تاریکیه کی به رهیان، بهه و به فره به دوامانه وه بن. من له سه رمان و له ترسی نه وه هله لدله رزیم، مه بادا بچینه نیو حمامه که و جنونکه یه کیش هر مابن و نه پویشتنی، نیدی له پر لیم و ده رکه وئی.

دایکیشم جانتایه کی پر له جلی پی بwoo، به په یزه کانی حمامه که دا هاتینه خوار. منیش به فینگه فینگ^۸ به دوایه وه بیوم. وک نه وه وا بیو بمکاته قوربانی، هه رووه ک چون «نیبراهم» ویستی کوره که کی بکاته کرچی قوربانی. به گهیشتنمان زنه پاککه ره وه که کی حمام ده رگه کرده وه و به چربه یه کیش وه گوتی: «خیرابه، ده نا کاری خومی له سه داده نیم.»

هر یه کس هر دایکیشم جله کانی له بار داکه ندم و له وکاته کی دوولنگه که کی له پن ده هتینامه خوار، زنه پاککه ره وه که با نگی کرد: «نابی، خوی نابی، هه ره راستی نابی و ابی، ده بی نه و کویه بچیته حمامی پیاوان.»

دایکیشم دراویکی دیکه کی دایین و نینجا دوولنگه که کی له بار داکه ندم. جنونکه کانیش پویشتبون، به لام پاشماوه یان له دوای خویان به جنیهیشتبون: له هه موولایه ک پارچه سایبون و ده ستہ سپی پیس

^۸ کسیک لیبر پاهاوی نیس و گریان هیئت نیفلی لیو بی.

و پۆخل بە جیتمابون. نهوسا دایکم دەستوبىدىكىد و منى لەسەر سەكتىيەكى بەردىن، لەسەرتاتىك دانا و خىراخىرا ئاوى بەسەر سەردا دەكىدم. ئۇ ئاۋو و كەفاسابۇنەي چووه ئىتىو چاوم ھەرچى جىنۇكە ھەبۇو لەبىرى برمەوە. كاتىكىش ئۇ پاڭ پاڭ منى شوشت، خىرا منى بىردى بەر ئاۋپاشىنەكە و بۆ دواجار دەستىتكى دېكەشى بە ئاۋە گەرمەكە شوشتىم.

لەم كەينوبەينەدا گۈتىمان لە دەنگە دەنگى ژنان بۇو. دايكم نەوهندە بە من خەرىكبوو، ھىچ كاتى نەوهى نەبۇو خۆى بشوا. ئىدى پەلى منى گىرت و بەرهو گوشەي حەمامەكەى بىردى، بەلام خۆ درەنگ كەوت، كار لەكار ترازا. لە پېرىكەوە حەمامەكە پېرى ئىن بۇو. منىش راچەكىم، ناخىر نۇدجاران خۆ ھەر لەو حەمامەدا شوراوم، بەلام ھەنۇوكە پان و سەمتى گەورە و مەمكۇلە و مۇوى سەر جەستەي ژنانم بىنин. كاتىكىش ژنە كان چاويان بە من كەوت، كەوتىن بولەبۆل: «ئەمە نابى و ناكىرى، باشە كى پىنگەي بەو كورپىزگە داوه بىتە ئۇودى؟» ژنە پاڭكەرەوەكە خاولىيەكى گەورەي بەسەردا دام، منى بەرزىكىرىدەوە و لەسەر پلىكانەكە، لە پىشت دەركە دايىنام. منىش چاوه پېرى دايىكىم نەكىرد، بە پەيىزەكاندا ھەلگەپام و بەرهو جىبهانى پىياوان پۇيىشتىم. نۇد دواي ئەوه، كاتىك من دەردازەي ژنانم لىتكرايەوە، نۇد جاران دەبوايە بىر لەو سەمت و پان و مەمكۇلەي سەرددەمى بەرى بىكەمەوە، بەتايمەتىش ئۇ كاتانەي دەستىم لە ژىنتىك دەدا.

ھەنۇوكەش كە ئەمە دەنۇوسمەوە، چىرۇكىتىكى كۆنинەي دېكەم بىردىكەويتەوە، ئۇ كات من بچىقىلە بۇوم، باپىرەم بۇى گىتابۇمەوە.

هه بیو نه بیو، پیره ژنیک هه بیو، له لیواری دارستانیکدا ده ژیا،
له کاتیکدا کیژه کهی له گهـل زراسکیک^۱ له دیوه کهی دیکهی
دارستانه کهدا ده ژیا. نور جار، که پیره ژنه که حزی له وه بوایه،
نه وه بچکزانه کهی بدیتبایه، ده ترسا نه وه گورگنیکی هاروهاج بن
و په لاماری بدا.

پوزیکیان دا پیره پیره که له بیستانه کهی خویدا کوله که یه کی گورهی
له بن گهـلا پانویوپه کاندا بینی. وه ک پوز ده دره و شایه وه. خو نه گهر
کوله که نوره بین، نه وا ده توانی خوی تیندا بشاریته وه و نینجا
غلوریبکاته وه تا ده گاته بهر ده رکهی مالی کچه کهی.
چیز که دریزه هه یه، به لام خوی ده ربارهی کوله که یه.

۶

پوژه‌کاری من له سه‌عات شهشی به یانییه و دهستپیده‌کا و تا چواری
دوای نیوه‌پو ده خایه‌نی. من کومپیوت‌ریکی باشم هه‌یه، به‌لام به
دهست ده‌نووسم. پاستییه‌که‌ی منیش وهک نه‌وه ده‌که‌م، که چون
باوکم پیتلاؤی بخ دایکم دروستده‌کردن. ثه‌و ده‌بیرپیه‌وه، ببیه‌ی ده‌کرد،
ده‌یدرووی و به چهندین سه‌عات داره‌کانی لووسده‌کردن وهک نه‌وه‌ی
زیانی نه‌وه‌ی له‌سهر به‌ندبی. منیش ثه‌و سه‌رنجهم لا دروستبووه،
همان شت له‌گه‌ل ده‌فتله‌کانم بکه‌م.

به دره نگانیتکی دوای نیوه پقوه له گه ل سه گه کم «گورگی» به لیواری جزوگه که رویشتن، که هه میشه «شینه شاهو» یه ک له وئ دیاره. له کاتی ئه و قدهم لیدانه مدا هه میشه بیرم بق پیزیه سنتنیک ده بوا. شه وانیش له گه ل «ئاوریلیا» دا به یه که وه له سه رشاشه ای سینه ما بچکزله کهی ماله و سه بیری فیلمیک ده کهین. دواتر باسی ئوهش ده کم، که چون «ئاوریلیا» گه یشته لای من.

خوئی من به نیازن بوم کتبیک بنووسم، هه روه ک نقد شتی دیکه، خوئی بق خوئی هات. له کاته ای دهستیشم به نووسین کرد، گه لئ جار پۆمان ده خوینمه وه. له پئی خویندن وه باشتر له وه تیته گه م من سه رقالی چیم و چی ده کم. من به پیشه فیلمسازم و تا نیستا هه ر له پئی کامیراوه چیروکه کامن گیپاونه ته وه. به لام خو درکم به وه کردووه، که نه ده ب ته نیا هونه رده بیرپینیکه به هزیوه و مرق ده تواني به ته و اوی، به لکو زیاتر له فرازیبون و ته واعه یاریشدا شتے کان باسبکا و بیانگی پیته وه. کاتنیک تو دهست به نووسین ده کهی، نه وا تو خوت ده نووسیبیوه، خوت ده بیه دهق، خوت ده بیه چیروک. کامیرا خه یال جام ده کا، هه رچی خامه يه پیک پیچه وانه کهی ده کا. نئدی به بیروکه یه ک ده ستپنده کهی و ئاگات له خوت نیبه، هیزیکی ته لیسماوی ده پژیته نیو کادانی چیروکه کانت.

ده کری نئمه به ماره کانی^{۱۰} نه و تدقیزه ره وه کانی سه دهی نوزده مین به راورد بکم، نه وانه ای به دوای چالاوی ژیزه وی نه وت ده گه پان و به خویان و تهور و بیله کانیان خاکیان هله ده کولی، تا له پر نه و تی پهش قولپیده دا و ده هاته ده ر.

۱۰. ماره پیشلەرەمەل، فرانسی نازمیان له سەرھەوار دەی. وەد کە له کانی یاریکەدنی ماتائىن (کلاپاین، مۇنۇش) ماتیزىدە لە گەمە کەدا ماره و قاپه هېيە، ماره وانه بىلە، يە کم کىس کە یارییە کە ده کا، قاپەن دواھەمین كەسە.

چیزکی ئو پیره زنە و کوله کەھى سەرنجى راکىشام و بۆخۇى بىردىمەوە. ھەميشەش لەگەل کوله کەدا بەزمى گورگىك لە ئارادايە. پۇزىكىيان لە ھېكەوە ھەموو نەوجوانە كانى گەپە كەمان سەريان پۇوتايەوە. ھەموويان سەر و بىرىيان پۇوتايەوە و مۇوى پىيەو نەما، ئو سا لە بەر ئەوهى سەرى ھەمووانىش بە ھەتوانىكى زەرد چەوركرا، ئىدى سەرتاپايان لە پىاوه كانى مەرىخ دەچۈن. دايىم لە ترسان نەخۆشكەوت، ھېچى لە دەست نەدەھات. دەترسا منىش وەك ئەوانىم لېتىنى. ئەو بۇو پېكارىكى دۇوارى گىرته بەر: «تۆ دەبىن ھەر لە نىوقە لەكەدا بەيىنتىئەوە. نابى تخونى دەروازە كە بىكەوى. نابى قىسەش لەگەل ھېچ مندالىكى دىكەدا بىكەى، تەنانەت نەگەر بچىتە سەر قوللە كەش». «

ئىدى دەبوايە تا مۇوى سەر و بىرى مندالە كان دەھاتەوە، ھەر لە نىتو قە لەكەدا بىبابامەوە. ھەموو پۇزىكىش وەسەر قوللە كە دەكەوتىم، دەستم دەدایە دووربىنەكە و سەرىي سەر و كەللە ئەوانى دەكىرد. دايىم ويستى باشتىر بىپارىزى، ھەمو پۇزىك دەسەرۈكىكى^{۱۱} بەسەر سەر دادەدام. بەلام ھەوا، پۇوناكى، بالىندە، شەمشەمە كۈرە كان، يان جىتكە كان كارى خۆيان كرد و لەپە تۆپە لە مۇويىكى سەرى منىش لە ناندىنە كەمان كەوت، كە دايىم وەھاي بىنى لە ترسان لە ھۆشخۇى چوو. كاتىكىش بەخۇى ھاتەوە، بەتەواوى كەچەل ببۇوم. بۇ ئەوهى پشت بىكانە چارەنوسەكە، خىرا منى كەياندە ئەو گوندەي نىو شاخان، كە تىيىدا لېلى لە دايىكىبىو. شىخە پېرە كەى گوند، ھەندى شتى جادۇوى لەننۇ بادىيەك^{۱۲} تىكەلگەر و لەگەل پۇنى زەيتونى

۱۱. دەسرۈك: دەستىسى، ھەررەما بە جەمدانى و تاغبىانىش دى.

۱۲. بادى: جام، دەفر.

تیکه لاؤکرد و کردییه هه توانیک و سهره پووتاوه کهی پن چهور کردم.
ئینجا دهسته سپیکی بسهر دادام و منى پهوانهی مالله وه کرددهوه.
سهره تا ههستم به هیچ نه کرد، به لام بق شهوه کهی سهرم نزورایوه.
منیش به هه ردوو دهست سهرم گرتبوو، به گریانهوه له ثعوبی
دانیشتندار اویچکه^{۱۳} دهدان. به لام خز ده بواهه نازامبگرم، چونکه
جادووگه ره که گوتبووی چهند سهري کوپه کهت بزوریتهوه، نه ونهند
زهو به لاكه تیده په پئی و چاکدە بیتتهوه. وه ختیکم زانی له بهر نازار
که وتمه سه رناوکه وه که^{۱۴} و له هوش خوم چووم.
ههینئ باوکم له مال نه ببوو. دایکم به غاردان منی گهیانده ثعوبی
باپیره شم سهري خاویتکردهوه و وه که میشه به هیواشی
یه که وچک شه کراوی دامنی تا به هوش خوم بیمهوه.

کاتیکیش بق پۇذى پاشتر بیداربیووه، به زەھمات سهري خوم
بزق هەلّدە گیرا. دهستم له سهرم دهدا و له ترسان زەندە قم چوو.
یه کسەر بەرەو لاي ئاویتە رامکرد. ئاخىر سهرم نه ونهند گەورە ببۇو
ھەروه کروولە يەکى لىتھاتبوو. دواتر هەر لەو پۇزەدا بەسەر قوللە کە
که وتمه وه. نەوه ببوو به دەیان مندال ھاتبوونە بن دیوارى قەلاکە،
لەویوه ھاواریاندە کرد: «کدوو، کدوو، کەللە کدوو!»

دواي شەوه بق يەک دوو پۇذ زاتم نه دەکرد بەسەر قوللە کە بکەم.
پۇزىتکيان، کاتیک بەلاي گولە کەدا دەپۇشىتىم، باپیرەم بويە پۈرمەت
و پايىگرم و دەستى پاستى بەسەر کەللە سەرە پووتە کە مدا هيتنى.
ھەستمکرد لەھەمان کاتدا کەسىكى دېکەش دەستى بەسەر سەرمدا
ھېتىاوه. من لەوە دلنىابۇم کە دەستە کەی دېکە، دەستى جنۇكە

۱۳. پارچەکە: لە ھەرقىي خۇزىت بىتىت دېچى.

۱۴. نارکەن: نەزىمىي ئىسىدە مال.

بزره‌کهی با پیره م بیو. ناخر نه و پیشتر بُوی با سکردووم، که هه موو مرؤفیک جتوکهی خوی هه یه، لهناوی دایه، لهگه‌ل نهودا دهژی. کاتنیکیش نهوان به یه کوه دهستیان له سره پووتاوه کهی من خشاند، هستمکرد ورده ورده کدووه که له بین نه ما و که لله سره کهی جارانم بُو گه رایه وه.

با پیره م به پهنجه‌ی دوشامزه‌ی خوی ناماژه‌ی به ناسه‌واری برینی که لله سره رمی کرد و گوتی: «برینه که به نال ده چن، نه مهش نیشانی به خته. نیدی تو بوبیته نه سپ.»

هر کاتنیک تو له شاره کهی نیمه‌دا جووته پیلاؤیکت ده کری، ده ستبه‌جن ده چوویتله لای پینه‌دقز، نه ویش یه ک دوو نالچه‌ی بُو له باری پیلاؤه کهت ده دا. نینجا که متر بنی پیلاؤه کهت ده شقرا.

نهو نیواره‌یه‌ی بار له یه که مین پُرُز که بُو قوتاوخانه بچم، باوکم به خویی و جووته پیلاؤی نویوه گه رایه وه مال. نه و چوبووه لای پینه‌دقزیک تا جووته نالچه‌یه کی په نگزیپینی لینیدا. نیشه که ش هر وا بیو، وک نه وهی جوانووه نه سپیک به سمی زیرپنه وه بُو یه که مجار بچیته قوتاوخانه. هر ده بین حه وت سالان بوبیم، نیدی بُوم هه بیو بچمه قوتاوخانه.

دایکم جانتایه کی مکتب و فاتنیکی نویی بُو به پداندابووم، راستیه که شی پیویست نه بیو ده موده سست له باریانکه. ناخر نه و دیواره دورو دریژه‌ی قهلاکه، سنوریک بیو له نیوان کوبوکالی گه ره ک و من. نه وه بیو به فیکه یه ک نه ویش له بین نه ما. به لئن من دوور بینه که م به دیواری قولله به رزه که هه لتواسیه وه و قاته نوییه که م له بارکرد و ده ستم دایه جانتاکه م، ده بیو بچمه قوتاوخانه.

پاستیبه که شی نه و بوو، ده بوایه هاموشوم له گه ل کوبوکالانی دیکه په یدابین.

کوبوکال پول پول له گه ل يه ک ده پیشتن و به یه کوه یاریبانده کرد، به لام خو هیچ دهسته يه ک نه بwoo تا من پیکبکا^{۱۵}، که سیش نه بwoo بیهودی له گه ل من یاریبکا. کاتیکیش نه وجه وانه هه راشه کان منیان بیتی به ته نیا و هستاوم، جوین و قسے ای ناشیرینیان پیگوتم و دهستیکیشیان له نیوچاوم دا. نه وان جانتاکه یان لیبردم و لهو گوره فریبیاندایه سه زهودی. له پشتوهش دهستیان بۆ هینام، يه خهی کراسه نوییه که میشیان گرت و بۆ لای دیواره که پایانکیشام. منیش له وه تینه ده که يشتم، ئاخو بوجی و هایان کرد و خۆم به سووکی بینی، ته نانه ت نه مویست به ما موستاکه ش بلیم.

من خیرا نه گریام، نه و کات بقم ده رکه و ده بیتی بتوانم شه پیکه م. نه وه بwoo به توروه بیهوده دهستم لیکردنوه، پیشتر به خۆم نه زانبیوو. بۆ دواي نیووه رېزکه ای، له پیگه ای گه ران وهم بۆ مال، سئ له کوره کان ویستیان بمگرن. منیش به جانتا نوییه که لیمدان و پامکرد، به لام له لای که لاوه خانووه که گه يشته سه رم و پیگه یان لیکرتم. نه وان منیان به زهودی دادا و فریبیاندامه نیو قورتیکی^{۱۶} گوره. يه کنک له کوبیزگه کان خۆی فریدابووه سه رشامن و توند گرتبوومی، يه کنکی دیکه یان نیشتبووه سه راقچه کانم، سیبیه مه که شیان هولیدا قایشی پا تلۇنە کەم بترازیتى. منیش پرکیش پرکیش^{۱۷} بwoo بەلکو خۆم له دهستیان را پاسکىتىم. نه و کوبیزگه ای شانه کانمی توند گرتبوو

۱۵. پیکرکەن: قىرلەرن پىكەندا بۆ شەھى بىتە مايرى. كىدە هەرىك لە پارى.

۱۶. قورت: چال

۱۷. پەركىش پەركىش: خىراپسىكانان دە كاناند بۆ مەچىددە لە سەختاڭىيەك.

له سه ر سینگم دانیشت، دهستی له سه ر ده م دانا، به توندیش سه ری به زه ویه که وه پالده نام. له ساته دا نیگام په پریه سه ر کتیبیکی په نگاوه نگی دراو، که برگ که کی وینه کی کاویویه کی له سه ر بwoo، سواری سه ر پشتی نه سپیک ببwoo، شه پقیه کی فشو قولیشی له سه ر بwoo.

له میشکمدا گویم له ده نگیک بwoo با نگیکرد: «بۆ وەستاوى، خۆ تو نەسپی!»

ئىدى پالىم بە و كورهى وەنا كە له سه ر سینگم دانیشتبوو، پىنى پاستەم لە بنى دەرهەننا و تا هيىزم تىدا بwoo به نالچەي بنى پىلاؤه كەم لە دەمۇچاوى كوره كەم دا، كە نۇرى نە ما بwoo قايىشى پانتلۇكەم بکاتەوە. هەر ئە وەندەم زانى لە بەر ئىش و نازار نالاندى و بە پشتەوە داكەوت و بە هەر دوو دەستەكانى دەمۇچاوى گىتىبوو. ئىدى بە لایە كەم لە كۆلۈبۈرۈھە. لە هيکە وە نە مزانى لە كويىھە هاتن، مامۇستاكان بە غار بۆ لای ئىتمە هاتن و ئە و كورانەش هەلاتن.

منىش هەروه ک نە سپیک دامە غار و بەرەو قەلاكەمان گەرامەوە، كويىش لە نالچە ئاسىننە كان بwoo. لە بەر خۆشمەوە هەر ئە و شانەي باپىرەم دە گوتىنەوە:

قەسەم بە بەغار دانى ئە سپە جەنگاوه رەكان، ئەوانەي خېرا و كورت كورت هەناسە دە دەن.

بەو بىرسكانەي لە جىسمىيانەوە دى.

بە شەرقانانى بەرە بەيان.

ئەوانەي تۆز و غوبىار لە خۆيان دادە كوتىن.

ئەوانەي لە مەيدانى شەپدا، بە يە كە و پىگە يەك دە كەنەوە

٥

له پشت ئەو كىڭىيەى من لىتىدەزىم، ھەندىك دوورتر و له كن
كۈلەكە، قوتاپخانە يەكى فيرىبۇونى نەسپسوارىي ھەبە. نۆر جار، كە
له پشت مىزەكەم خەريكى نووسىن دەبم، كورپان و كچان بە سوارى
نەسپ بەرهە لاي نەۋىيە دىئن.

پېشتر ھەفتەي دوو جاران بۇ مەودايەكى دوور غارىمەدا. كاتىكىش
پىتەويىكى نەسپم دەهاتە پېش، ھەندىئ تىزىتىر تىدەپەرىم. منىش
ھەروەك نەسپتىك لە نەرمەغارىمەدا و بە دوو چاوى گەورۇنى شەۋە

سەیرى دەوروپەرى خۆم دەكىد. لەو نىۋەشدا «ئاودىلبا» پېرەوى پۇيىشتىنى منى گۆپى. ئەو بېپارىدەدا، ئەو بۆم دەستنېشاندە كا ئاخۇ بەرە و گۈئى بېرۇم.

«ھېنگ» دەستتىكى كۆنلى منە، ئەو پەيكەرتاشە، ئەو لە ھەفتە يەكدا پۇزىك وەك باخەوانى ئەو قوتابخانە سوارچا كىبىه كاردىك. بەلام خۇ كارى باخەوانى خەرىكە لەناوەدەچى. «ھېنگ» وەك خۆبەخشىك كاردىك، بۇ ئەمەش تەنبا مەرجىكى ھەيە، ئەويش ئەوهەيە، كە كۈورەي نالبەندىسى قوتابخانى مەشقى ئەسپسوارىيەكە بۇ كارى تايىھەتى خۆى وەك پەيكەرتاشىن بەكارىيەتنى.

چەند دانە يەك لەو پەيكەرانى كە «ھېنگ» تاشىيونى، لە پاركە كانى شار دانراون. دەستتكارە ھونەربىيە ھەرە پېشچاواھەكى ئەو ھېكەلە ئاسىننەي قاچەكانى ژنان، كە لەسەر پىگەي دەرچۈونى شار بە ئاراستەي گۈندى «پاینەكەر» دانراوه.

خۆى «ھېنگ» لە كىڭىكدا دەژى. ئەو ھەرنىو كىلۇمەتلىك لە لاي دەستەچەپى منه وەيە، كەواتە درواسىتىن.

عەيامىتكە بەسەر ئەوهەدا تېپەپىوه، كاتىك ئەو جارىك سەردانىكىردم تا بەيەكەوە پېكىك فەپىكەين، پېمگۈت، كاتى خۆى منىش ئەسپىك بىرۇم بۇ خۆم. ئەويش پېتكەنى. ئىدى بۆم گىزپايدە، چۈن لە پۇزىانى مەندالىمدا بېبۈرمە ئەسپ، چۆنۈش ھەر بە ئەسپ مامەوه و چۆنۈش بۇ نمايشى يەكەمین فيلمى سىنە مايىم لە نىشتماندا، پېللەوي باتەي تايىھەت كە ئالچەي پەنگزىرپىنى لىدرابۇو، لەپېتىمكىرلەپۇون.

- «ئەدى ئىستا ئەو كەوشانە لە كويىن؟»

- «ھەروەك شتەكانى دىكە، لەئى، لە راپىردو بە جىئەمەتلىكتۇن.

له وه تهی هاتوومه ته هۆلەنداد، ئەسپەکەی جاران نەماوم.

«دەی کەواتە جوتە کەوشىكى نۇئى بىكەرە و بىيانكەپىن و جارىك سەردانم بکە»، «ئەو وەها لەسر قىسىمەتىسىنىش؛ «کە ھاتى منىش دەتكەمە ئەسپېنگى هۆلەندى».

منىش جووت پىتلاۋىكى مەحكەمم كېرى و پىتچومە لاي ئەولە فېرىڭەي ئەسپىسوارىيەكە. «ھېتىنگ» يىش پارچە مىتىكى لە كۈورە كەرمەكەدا دەرھەتىنا، چەند نالچەيەكى نايابى بۆ لە بىنى پىتلاۋەكە دام. ھەر بەراستىيىش نالچە كان شىتىكى ناوازە بۇون و دەنكىكى نوپىيان لىيەدەھات. نۇدجار لەپىتمەكىردن، ھەر كاتىك بۆ كۆپىك يان مىھەرەجانى فىلم لە شۇينىك بانگەتىشتىكراپاپام، بە پىتلاۋ نالچەدارەكانەوە دەچۈرم.

بەكەمین جارىش كە كەوشە نالچەداركەنام لەبرىكىردن، لە كۆشكى «نوردىيىنده» بۇو، لەۋى ئورتە كارىكى بەلگەنامەبىيم نعايشىدەكرا. نەوهش لەو كاتە بۇو، كە زنجىرە كۆپىك لەسر كۆچكىردن بۇ ئەوروپا پىتشكەشىدەكran، سەردىھەستەي ميوانەكانىش «سەلمان پوشىدى»، نۇرسەرە بەريتاني-ھىندىيەكە بۇو. كاتىكىش بەسر ناوەكە وەمەپىيەكەي كۆشكەكەدا دەپقىشىتم، ھەمووان سەيريان دەكرىدم.

ئەو كاتەش منيان بە خانمەشائى شىكىدار ناساند. شازىنى هۆلەنداد بە خەندەوە ئەمەي پىتگۇتم: «پېتىم وا بۇو ئەسپېنگىك ھاتە ژورور».

بەلام خۆ من تەنبا نەبۈوم، كە وەك ئەسپ دەپقىشىتم. «مايك ھامەر» يىش بە جووتىن پىتلاۋى نالچەدار پېيدەكىردى، ئەوھش لەو كاتەي بە خۆى و دەمانچەي دەستى، ئەو كاتەي پاوى دىز و چەتكانى

نيويوركى دەنا . كەچى من بەرلەوهى «مايك هامەر» بناسىم ،
ئىسماعىلى كاوبۇرى بە سوارى ئەسپ لە ژيانمدا پەيدابۇو .

٦

ئەو ئىوارەيە، دواى ئەوهى لە كىرەكە كورپەكان لە منيان داو
 شەپمانىكىد، بىرمكەوتەوه لە كەلاوهى خانسۇوە چۆلەكەدا كتىبىكى
 قوراپىم لە چالەكەدا بىنى .
 بۇ پۇذى پاشىر بە دواى كتىبەكەدا چۈومەوه هەمان شوين،
 خۆشبەختانە ھېشتا كتىبەكە هەر لەۋى مابۇو.
 لەسەر بەرگى كتىبەكە وىتەي كاوبىويەك بەخۆى و شەپقەيەكى

فشوّل ههبوو، کابرا دهمانچه يەكىشى لە كەلهكى بەستبۇو و گورزە گوريسيتىكى ھەلۋىزلىرى اوی بە شانەوە كردىبوو. ناونىشانى كتىبەكەش ئەمەبوو: ئىسماعىل لە نىويېرىك.

ئەو كات و لەو تەمنە مدا هيچم دەربارەي گاوبۇيى و ژيانى ئەمرىكا نەدەزانى. بەلىن ئەوەم دەزانى ئىتمە شايەكمان ههبوو، چونكە وينەي سەروبىچمەكەي لە لاپەپەي يەكەمى ھەموو كتىبەكانى قوتا باخانە درابۇو. كەچى هيشتا ئەوەم نەدەزانى، شايەكمان بە يارمەتى نەوەشم نەدەزانى، ئەمرىكىيەكان بە گورپەم لە ولاتەكەمان ھەن تا بىئەمرىكىتىن. تەنانەت دايىكىش نەيدەزانى، كە ئەو گوندىشىنائى كەپەكەكەمان ھەر ھەموويان كريكارى پادىق، كاسىتى تۆمار، تەلەفزيونى پەشۈسىپ، ئۇنى و زۇقا بۇون، ئاخىر ھەر لەئى پارچە ئامادە كراوهە كانىيان لە يەكىدەدا و پەوانەي بازارپىان دەكەد.

ئەو كتىبە وينەدارەش خۆى بەرھە مىكى ئەمرىكىيەكان بۇو، بە ھۆيەوە ھەولىدەدرا ھەوادارىيەمان بۇ ئەمرىكا تىختىخە بىدەن. دىياربۇو ئەوەيان يەكەمین كتىبى وينەداربۇو، كە گەيشتىتى شارەكەمان. منىش كتىبەكەم لە تۆز و غوبىار داتەكاند و خىستەمەن ئىتو جانتاكەمەوە.

كاتىكىش دواي نىوهپۇ لە قوتا باخانە كەپامەوە مال، راستەو خۇ بەسەر قوللەي قەلاكە كەوتىم. لەئى دۆلابىتىكى كۆنинە ههبوو، دەكرا كەلوپەلە تايىبەتىبەكانم تىدا بشارمەوە. ھەروەما پەستەكتىكى كۆنинە شوانانىشى لىتىبۇو، لە كەولى مەپ دروستكرا بۇو، بە دىوارەكە ھەلۋاسىرابۇو. كاتىكىش سەرما دەھات، ئىدى ئەو پەستەكتىكى

سەدەكانى ناوه راستم بەسەر شانەكانم دادەدا و لەسەر تەختەبەندە دارىنەكە دادەنىشتم، سەرم بەسەر كتىبەكدا دەگرت و دەمخويندەوە. يەكەمین كتىب كە تىكۈشام بە ھەولۇ و هيئەتى خۆم بىخويىنەوە و تىبىگەم، ئەو كتىبە وينەدارە ئەمېرىكىيە بۇو.

ئىسماعىلىش كورتكراوى ناوى نىشمائىل Ismail بۇو. وينەكان جوان بۇون، تەلىسىماویي بۇون، ئاخىر كتىبەكە دەربىارە ئىتىك بۇو، پىشىر ئەمبىنېبۇون.

كتىبەكە چىرۇكى ئىترانىيەك بۇو، يەكەمین جارى بۇو بچىتە ئەمېرىكا و لەۋىش لە نيوپورك بېگىرسىتەوە. خۆى پىاوايىكى سادە و ساويلكە بۇو بە قاتىكى رەش، شەپقەيەكى رەش و جوت سەمتىلىكى رەش و خانجەرىيکى لەبەرپىشت پاڭرىدۇو. شتىكى سواو بۇو. كەسىك خۆى نىشاندەدا زۆر پىاوانەيە و ئامادەيە بۇ شەپەفى خوشكەكە ئى بىچەنگى. ھەميشەش ھەر دوو كەس سىن كەسى لە پىشت دەرپۇن. ئەو لە ئىنگەى خۆيدا جۆرە ماممۇتىكىيە ھەرزانبەھا بۇو.

ئەو پىاوه، كە ئىسماعىلى ناو بۇو، بە ھەر ھۆيەك بىن گەيشتىبۇوە نيوپورك. ئەو يەك قىسەشى بە ئىنگلېزى نەدەكىرد، كتىبە وينەدارەكەش سەبارەت بە ژيانى كابرايەكى سەرگەردان بۇو لە نىتو شارىتىكى تەواو نامۆدا. لە يەكىك لە وينەكاندا دىار بۇو، ئەو لە فرۇكەخانەي كەندى نىودەولەتىيەوە بە پىن لەسەر رېڭاوابانى خېرا بەرھە شار دەھات، چونكە تاكسىيەكانى فرۇكەخانەكە گران بۇون. تۈرمىتىلەكانىيىش ھەر ھۆپەيان بۇ لىيەدا و شوفىرەكان ھاوارىيان دەكىدى بگەرىتەوە، بەلام ئەو لەسەر بۇيىشتىنى خۆى بەردهوام بۇو، بەلكو تۈرمىتىلەك بۇيى راپكىرى و بىكەيەنتە شار.

له وینه‌ی دواتردا، قولی لیته‌لکربوو، ئاخر يارمه‌تى ئو شوفیره‌ی دهدا له سەر پىگاکه لايدابوو، تايەی پەنچه‌رببوو. دواتریش خۆی له ناو هەمان تەكسىیدا بىتىيەوە. له پاداشتى يارمه‌تىدانى تايەگۈپىنەكە بۇي ھەببۇو بىن پاره تا «مانهاتن» سوارى تەكسىيەكە بىن.

له وينه‌يەكى دىكەدا، فارگۇنېتكى قىتار ھەببۇو، ئو له سەر تەختەبەندى قاتى سەرەوە و له ھى خوارەوەش ئافەرەتىكى كەزەي ئەمريكى دانىشتىبوو. له نيوهشەويشدا، كاتىك كتوپر قىتارەكە كەوتە جولە، ئو له سەر تەختەبەندەكە خۆى كەوتە خوار و به سەر ژنە موزەرددەكەدا كەوت. بە شەپقە دانانەوە كەوتە سەر سىنگ و بەرۈكى ئافەرەتەكە، لە كاتىكدا ژنەكە بە دەست و پىن ھەولىدەدا له خۆى دوربىكەتەوە و بقىزىنى. سەرچلىيەكانى نىسماعىل لە لاپەرەيەكەوە بۇ لاپەرەيەكى دىكە بەرددەوابىبۇون، تا ئەو وەك كاوبىيەك بە پانتولىيەكى چەرمىن و شەپقەيەكى بەرين، بە دەمانچەي بەر قايىشى پشتىن و توبە گورىسىكى ھەلۋىزراو بە شانەوە، بە سوارى ئەسپىكى بىزورەي بەقەلاقەتەوە بە دواى جەرده ئەمريكىيەكاندا رايىدەكرد و پايدەنان.

مەروەك باپىرەم، كە تەنبا يەك كتىب كە ئوپىش «ھەزار ئەفسانە» بۇ دەخويىنەدەوە، منىش سال لە دواى سال ئو كتىبەم دەخويىنەدەوە. خۆى كتىبەكە باپىرەم، كتىبىكى نۇد كۇنى ئىرلانى بۇو، راستىيەكەشى بە وينه‌يەنەن بەرەي بەرائى و يەكمى گىڭىرانەوە كانى ھەزار و يەكشەوە لە قەلەمەدەدرا. كەسايەتىيە تەلىسماوېيەكانى وەك «على بابا» و چىل جەرده، «عەلائەدين» و جىنۋەكە نىئو قۆدىلە جادۇوېيەكە و مافورە فېرىۋەكانى تىتابۇون.

نه دانه کتیبه‌ی نیمه له ماله‌وه همان بwoo، کومه‌له چیزکنکی دهستخه‌تی گه وره‌ی جزویه‌ندکراو بwoo. کتیبیکی دراو بwoo، خورا بwoo، ثاخر له ماوه‌ی دووسه‌د، سیسه‌ده سالی رابردوودا پیاوان له نیو دژلابه‌کدا ده‌ریانده‌هینا و ده‌یانخوینده‌وه و له شوینه‌که‌ی خویدا دایانده‌نایه‌وه. نیستاش ودک کتیبیکی پیغفز له سه‌ره‌هی لای زقپاکه‌م داناوه. چهندین سال بهر له نیستا، دواي مردنی باپیره‌م، یه‌کنی له بازرگانه نیترانیبه‌کان، که بازرگانی به زافه‌رانه‌وه ده‌کرد، ودک یاده‌وه‌ریبه‌ک له‌گه‌ل خوی بۆ هینابوومه هۆل‌ندا.

هـنووکه‌ش نقد جار گویم له ده‌نگی باپیره‌م، له‌نیو لاپه‌ره‌کانی کتیبه‌که‌ی تایینه‌وه، گویم له ده‌نگه ده‌نگی نه ده‌بئ، ده‌نگیک، که سه‌ره به رابردوی دوره‌وه دئ.

باپیره، پیره‌پۆحییک بwoo به سه‌ره‌ری قه‌لاکه‌وه نیشکگر بwoo. نه دانه کتیبه‌که‌ی خوی ده‌خوینده‌وه، له به‌رده‌میشمندا هـنـدـی کـۆـپـلـه هـۆـنـراـوـهـی فـارـسـیـ بـهـ دـهـنـگـ دـهـ گـوـتـهـوهـ، دـدـانـیـ لـهـ سـهـ رـهـ دـهـ گـیرـسـانـدـ، هـهـ روـهـ نـهـوـهـ بـیـهـوـیـ لـهـ نـاـوـ مـیـشـکـدـاـ قـسـبـکـاـ.

نه ده‌موو بـقـڈـهـکـهـیـ هـهـرـ لهـ هـۆـدـهـکـهـیـ^{۱۸} خـوـیـ دـادـهـنـیـشـتـ وـ هـمـیـشـ بـهـ جـزوـیـهـ نـدـکـرـدـنـیـ کـتـیـبـهـ وـهـ سـهـ رـقـالـ بـوـوـ. هـهـرـ کـاتـیـکـ پـیـاـوـانـیـ مـالـبـاتـهـکـهـ بـهـ تـهـمـنـداـ دـهـ چـوـونـ وـ پـیرـدـهـ بـوـوـنـ، بـوـیـانـ نـدـهـکـرـاـ لـهـ نـیـوـ کـتـیـخـانـهـکـهـ مـانـ وـ کـارـگـهـکـهـ مـالـبـاتـداـ کـارـبـکـهـنـ، نـیـدـیـ کـتـیـبـیـانـ لـهـ نـیـوـ کـتـیـخـانـهـکـهـ مـانـ دـهـرـدـهـ هـینـانـ وـ سـهـ رـلـهـ نـوـیـ بـهـ رـگـیـانـ دـهـ کـرـدـهـوهـ. بـهـ دـهـمـ ئـمـ کـارـهـ نـایـابـهـ پـرـپـایـهـخـ، خـوـیـانـ بـزـ مـهـرـگـ ئـامـادـهـ دـهـ کـرـدـ. بـهـ جـوـرـهـ سـهـ دـانـ

کتیبی کتیبخانه‌که مان به خه‌مخوریبه‌وه هله‌گیراون، هر هه‌مووشیان ژماره‌به‌ندی کرابوون.

به‌لئن، باپیره‌م هه‌موو پقذه‌که‌ی هه‌ر له هوده‌که‌ی خوی بwoo، له پشت په‌نجه‌ره‌که سه‌ری به‌سه‌ر میزی کاری به‌رگکردنسی کتیبه‌وه داگرتیبو. تاو به‌ناویش دهستی ده‌دایه کتیبه خوش‌ویسته‌که‌ی و لیتیده خوینده‌وه و له‌گه‌ل خوشی قسه‌یده‌کرد. هه‌مووانیش هر وه‌هایان ده‌بینی. ته‌نانه‌ت خوشی نه‌وهی ده‌گوت، که نه‌و له‌گه‌ل جنوكه هاوکوفه‌که‌یدا^{۱۰} ده‌ژی و جنوكه‌که‌شی له ته‌ک دانیشتووه و له‌گه‌لی ده‌دوى.

به‌هزوی نه‌وهی پیاوانی مالباته‌که مان به‌رده‌وام ئاگایان له کتیب بسووه و بایه‌خیان پیداوه، هه‌ر له بهر نه‌وهش بwoo، من کتیب‌که‌ی نیو که‌لاوه‌کم به‌دیکرد و هیندام. هله‌تله خو نه‌مدهزانی ئینگلیزی بخوینمه‌وه، لئن هه‌موو پقذه‌دوای نه‌وهی له قوتابخانه ده‌گه‌رامه‌وه، وه‌سه‌ر قولله‌که ده‌که‌وتم و له‌گه‌ل نیسماعیلدا به نیو نیویورکدا گه‌شتم ده‌کرد. دایکیشم زقد دلشاد بwoo، که نه‌و کاره ده‌کم و ناجمه‌دهر، ناخرا خو نه‌وهی بچ کورپه‌که‌ی سه‌لامه‌ترین شوین بwoo. له بهر نه‌وهی دایکم ده‌رده‌چوکی هه‌بwoo، نه‌یده‌توانی به‌سه‌ر په‌یزه‌کان بکوهی و خواردن و خواردن‌وه و میوه‌م بچ بینن. بچیه بچی ده‌کردمه نیو زه‌مبیلیک، منیش له سه‌رده‌وه گوریسم شوپکردبووه، نیدی له خواره‌وه زه‌مبیلله‌که‌ی به سه‌ری گوریش‌که‌وه ده‌کرد و منیش له و به‌رزیبه‌وه هله‌لمده‌کیشاوه سه‌رده‌وه.

هیشتاش نهوه نازانم ئاخو له بئر نهوهی من كورىكى ترسنۇك بۇوم يان بئه ئاسانى نەمدەتowanى لەگەل كۈپۈكالانى دېكەدا پېيوهندى بىرم و هاموشۇيان بىكم. لە ھەمووان دەترسام، لە كۈپۈكالى ھەراش دەترسام، لە دز و جەردانەش دەترسام، كە خۇيان لە نەشكەوتەكاندا حەشاردەدا، لىنى گەلۇ، بېشىۋەيدىكى تايىھەت لە «پەحەممەتوللا» دەترسام. نەويىش كورى دەرگەوانەكەمان بۇو، لەگەل دايىابى لە دېيەكەي قەلاڭە دەزىيا.

تەنبا لە سەرەوه، لەنئىو قوللەكەدا ھەستم بئه ئاسايش و ئارامى دەكرد.

كەسيش نەدەھاتە سەرەوه، لەوەش كەرىي كە «پەحەممەتوللا» ھەر بۇي نەدەكرا، ئاخىر نەو نەيدەتowanى بپوا، چى جاي بە سەر پەيژەكاندا بىکەوى. جارييکيان ئەنگۈرەيدىكى پۇذى ھەينى، ئەو كاتەي من لە بئر تىشكى چىرى قوللەكە دانىشتىمۇ، بۇ نەوهەندە جارە سەرم بە سەر كتىبە وىنەدارەكەدا گرتىبوو، لەگەل سەرچلىيەكانى ئىسماعىلدا دەزىام، گويم لە دەنگى پېتىك بۇو لە پەيژەكانى قوللەكەوهەت. ھەناسەم پاڭرت. توبالىتى كى بن؟ دەترسام مەبادا «پەحەممەتوللا» بىن. بەلام نەخىر، خۆ نەوه دەنگى پېتى ئافرهت بۇو.

«ئەوه چى دە خويىنتەوه؟» گويم لېبۇو «ئەكەرم» لېپىرسىم. «ئەكەرم جون»، كېھەرە گەورەكەي مامم بۇو. ئەو دەرسى ئىنگلىزى دەدایە تاكە قوتا باخانەي ناوهەندى كچانى شارەكەمان.

نېدى لە بئر تىشكە كزەي چراكە، كتىبەكەي لېتە گىرم و پەرەكانى ھەلدانەوه، ئىننجا گوتى: «ئۆرۈو، جوانە، كتىبىكى ئەمەريكاينى، چۈن دەستتەكەوت؟»

تا نه و ده م به باشی سهیری «ئەکرەم جونم» نەکردىبوو، خۇ پۇزىانەش لە نىتو قەلاكەدا توشى دەبۈوم، بەلام ئىستى باشى بە راستى به باشى دەبىبىنم. نەو بە پوخسارىكى خۆشە ويستانەوە ژىنلىكى وردىلەي ناسك بۇو. ئەو شتىكى لە كچە شازادە كانى نىتو چىرىزكە كانى سەردهمى بەرى ئەركەوتىبوو.

بۇ پۇزى ئاشتىر چۈرمە ئۇورەكەي ئەو. خۆى نىقد جاران چۈرمەتە لاي، بەلام ئەم جارەيان جىاوازتر بۇو، لە هيکە وەھەموو شتىكىم بە جۆرىكى دىكە بىنى. ئەو جلوپەرك و جووت پىللەوي نۇرى ھەبۇون، بەتاپىتىش پىللەوي پەنكادىرەنگى پاشپانىبەرنى لەپىنەكىردن. بەپاستى ئەوهى دەستبەجى لە ھۆدەكەي ئەودا سەرنجى پاكىشام، دۆلابى كتىبەكان بۇو، پېلە كتىبى ئىنگلىزى بۇون. ھەر بەتەوارى ئەوان لەو كتىبانە ئىتو كتىباخانەكەمان جىاواز بۇون، شتىكى دىكە بۇون.

- «ئەرى كتىبەكەي خۆت لەگەل خۆت ھىناوه؟ نىقد باشە، دەى وەرە دانىشە، من فيۋە خويىندەن وەت دەكەم». «بەرەبەرە ئەو منى بىرە ئىتو جىهانى تەلىسماوى وېزە، كە لە ھەموو جۆرىكى تىدابۇو. «مايك ھامەر» يىش يەكتىك بۇو لەوان. دەى، با يەكەم جار چىرىزكى «پەھەمەتوللا»، كورپى دەرگەوانەكەمان بگىرەمەوە، نەو كورپەي من بە دل لىتىدەترسام و ھەترەشم لىنى چۈوبۇو.

٧

من لهنـتو کلتورهـکـهـی خـومـدا خـوـوـیـهـکـمـ لـهـگـهـلـ خـوـمـ هـیـنـاوـهـ .ـ شـیـعـرـ بـوـ
نـیـرانـیـیـهـ کـانـ وـهـکـ مـهـیـهـ بـوـ فـهـرـهـ نـسـیـیـهـ کـانـ:ـ ئـهـ وـانـ پـیـیـهـ وـهـ مـهـسـتـ دـهـ بـنـ.
نـقـرـ جـارـانـ بـهـ يـارـمـهـ تـیـ فـهـرـهـ نـگـیـیـکـهـ وـهـ شـیـعـرـیـ هـؤـلـهـ نـدـیـ دـهـ خـوـیـنـمـهـ وـهـ .ـ
سـهـ رـقـالـبـوـونـیـکـیـ نـاـواـزـهـ وـ خـوـشـهـ .ـ شـیـعـرـیـکـ دـهـ گـرمـ وـ بـهـرـیـ نـادـهـمـ تـاـ
کـهـ رـمـدـهـ کـاتـهـ وـهـ،ـ هـرـوـهـ کـ ئـهـ وـهـ لـهـ سـهـ رـخـوـ پـیـکـیـ شـهـ رـابـیـکـیـ باـشـ
مـهـ لـبـدـهـمـ وـایـهـ .ـ دـوـ شـتـ،ـ شـیـعـرـیـکـیـ «ـسـلاـوـهـ رـهـفـ J. Slauerhoffـ»ـ مـ

خویندهوه، به شیعریکی نقد جوانم دانا. سهره تاکه‌ی بهم جوره‌یه:
 ته‌نیا له نیو هزره کامن ده‌توانم بژیم
 هرگیز و له هیچ شوئنیکی دیکه
 خرم له بن هنواندا نادیزمهوه

تیشک‌خستنه سه‌نو شتم به شیوه‌یه کی بیوینه بینی. ظاخر خو من هرگیز نه‌مده‌توانی له نیو فیلمه کانمدا بژیم، چونکه تو به‌ته‌نیا فیلم به‌رهه‌مناهیتی. لم کاره‌دا هه‌میشه به‌ندی به کامیرامان، به ده‌نگهه‌لکر، نه‌خشه‌سازی شارستان و تیمی مونتاژ. هنووکه‌ش که نه‌م کتیبه ده‌نووسم، هه‌ستده‌که‌م خه‌ریکه خانوویک پزده‌نیم تا تییدا بژیم، پیک هه‌روهک به‌ته‌مه‌نه‌کانی مالباته‌که‌م کاتئ له ثوره‌کانی خویان نه‌ده‌هاتنه‌ده و خویان به به‌رگردنی کتیبان خه‌ریکده‌کرد. نه‌وان جنونکه‌ی خویان له‌گه‌لدا بیو، منیش (ثاودیلیا)م هه‌یه، هه‌ندی جارانیش حه‌یرانده‌کم، گومانده‌کم نه‌و شوچه ناده‌میزاد بی.

من نیستا پیاویکی هه‌راشم^{۲۰}، لن هیشتا نه‌و ترسه‌ی مندالیم هه‌ ماوه، نه‌خاسمه له و کاته‌ی ده‌رباره‌ی «ره‌حمه‌توللا» ده‌نووسم. ظاخر نه‌و ترسه‌ه له قوولایی ناخی نه‌ستم خوی حه‌شارداوه.

به دوای باشترين وشهی هوله‌ندییدا گه‌پام تا نه‌و جوره ترسه‌ی پسی وینابکه‌م. که‌چی نه‌مدوزیبیه‌وه، به‌لام خو ده‌کرنی پوونیبکه‌مه‌وه. نقد جاران له خه‌ودا زینده‌وه‌ری گه‌وره و قورپس دین و له‌سهر پشتم ده‌نیشن. نه‌و شتیکی وهک نذرانباذه سرزمز ژاپونیکه‌کان

۲۰. هدایت: گیوره، پیاویکی بالقی سریعی مهذه سالی.

بورو. ههولمدهدا له بن ئهو پېرىشى خۆم بىكم و خۆم قوتارىكەم و
هاوارهاوارم دەگرد، لىن كەلۇ بىسىوود بورو، هەناسەم تەنگىدە بورو.
ھەروهەك مەندالىتىك بىرم بۇ ئەوه چۇو، كە ئەمەيان جىتكە بىن، بەلام
دوااتر چىدى پېيىوه خەرىك نەبۇوم. ھەر بۆيە ئىستا قەلەم و كاغەز
دادەنئىم و دەچەمە پشت مىنىزى كۆمىپىوتەرەكە. ھەستى ئەو كاتم لە^{٢١}
«گۈكل» تايپەدەكەم و بەنيتو ئىنتىدا بەدوايدا دەگەپىم. بۇ مايەى
راچەلەكىنەم ئەمەي خوارەوەم دۆزىيەوه. «تۆ بىتداردە بىتەوه. ناتوانى
ھەناسە بىدەيتەوه. پەكتەكەوى. ھەستىكى سەيرت بۇ پەيدادە بىن
بەوهى بۇونەورىنلىكى شەرانگىز لە ۋۇرۇھەكتەدا ھەيە. گۈيت لە دەنگە
دەنگى نامۇ دەبىن. دەنگى پىن. ئاخۇئۇف ھەلكىشان. ئەو دىتە سەر
سینگى تۆ دادەنىشىن و وات لىدەكا بىخنگى.»

پەکوو، من گۈكلەم خۇش دەۋى. ئاخىر ئەو وىناكىرىدە دەقاوۇدە قانەم
چاوه پواننە دەگرد. كەتمت نەوه بورو، كە بە دوايدا دەگەپام. بە
ئىنگلەيزى پېتىدەلىن «تۆلد ھاگ Old Hag» «واتە پېرەزىنى
جادووگەر». لە زمانى ئالمانىدا ناوى «مېیر Mare»، واتە
پەختىكى شەرانگىزانە شەو. لە «زانىبىار Zanzibar» دا بە
«پۆپۇباوا Popobawa» ناسراوه. لە زمانى يابانىشدا پېتىدە گۇترى
«كاناشىبىارى Kanashibari». لە فارسىشدا ھەردە بىن جىتكە بىن.
زىاتر بە دوايدا گەپام. يەك دوو نۇرسەرى مەزن ئەو جىتكەنەي
«تۆلد ھاگ» يان وىناكىرىدون. من ناونىشانى ئەو كتىبانەم لاي خۆم
ياداشتىكىن و پاشان لە كتىبخانەدا دەرمەيىنان.

٢١. لە كۈرۈمۈزىغا چىشىن نار و ھاۋىنار مەن لەرايدە: مۇدەكە، ھىۋە، ھىرلىبان، ھىمارە، دېنى چەنگىكە، كامىسەك، لەمىپېتىر...

نووسه‌ری فرهنگی «گای دی مُپسَان Guy de Maupassant» دهق مؤته‌که‌ی ئەو جتنوکانه‌ی وەها وەسفکردوون، وەک ئەوهی لە لای من ناسراوه. لە كتىبەكەی خۆى بە ناوى «لى هۇرا Le Hora»دا، شاكەسەكەی دەترسى بخوئى، چونكە شەوانە جتنوکە دىتە لاي و لە سەر سىنگى دادەنىشى. ئەويش هەرچەند دەيەۋىت هاواربىكا، بەلام ناتوانى.

چېرىڭىكەی «بەفرەكەی كىلمانجارو The Snow o Kilimanjaro» يى تېرىنسەت ھەمنگوای شەمان جتنوکە و ھەمان ترسى تىدایە. «ھېرمان مىلەقىلى» يىش لە شاكارەكە خۆى بە ناوى «مۆبى دىك Moby Dick» و «شكىپىر» يىش لە «پۇمىق و جولىت»دا شتى لەو بارەي نووسىيە.

منىش ئەمم بە شتىكى سەرنجراكىش بىنى، ئاخىر ھەر وام دەزانى، زەقۇزۇپ جتنوکە ھەر لە پۇژەلات و كلتورى سەردەمى زۇر كۆندا ھەيە. دەي كەواتە ھەروھك مىرۇش، ھەروھك سەگ و بالىندەدى دەرۈبەرمان لە ھەموو كلتورە كاندا ھەيە.

ھېشتا ھەر لە بىرمە، پۇزىكىيان لە سەر قوللەكە وەستا بۇوم، ھەر ئەوهندەم زانى دەرگەي قەلاكەمان كرايەوە، بەلام نەمبىنى كەس پېيدا بىتەزۇرەوە. دەنلىبابۇوم، ئەمەيان جتنوکە يەك بۇوه. ئاخىر خۆ جتنوکە نەبىنراوه كان پۇخساري خۆيان دەگۆپن و ئەويش ھەروھك سەگىكى رەش بە دەرۈي باپىرەمدا دەيدايدە قەلەمبازى، باپىرەشم بە خۆى و گۆپالەكەي لەنیو لمەكە و لە سەر تەختە بەندىك لە لېوارى كۆلەكە دانىشىتىبو، خۆى دابۇوه بەرەتتاو. من سلەميمەوە، بەلام ئەو ھەر گوئىشى لىتەبۇو، خۆى لە گۇورە نەبرد، ئاخىر ئەو

کسۆکەکەی ده ناسی، ده بیزانی جنۆکە شەرانگىزەکە پۆزانە دىتە لای تا پەلامارى كورپە گەورەکەی دەرگەوانەكە مان بدا. ئىدى بە ناچارى باپىرەم بەنیو باخەكەدا بە دواى جنۆکەكەدا پۇيىشت. كەچى لەھىكە وە سەگەپەشەكە كۈپا و بۇوه قەلەپەش، قەلەپەشىش بە قېفەقېفە وە بەسەر قەلاكەدا فرى، بە قارە قارپە وە بەرەن ئاراستەی من هات و چووه سەر ئە دارەي، كە دەرگەوانەكە مان لەبىنى دادەنىشت. خۆى لەوە مەلاسدا، بەلكۇ دواتر پەلامارى «رەحىمەتوللا» بدا.

مەنۇوكە، بەلىن ئىستا، لە كاتى نۇوسىنى ئەم كتىبەدا، ئەوە دەبىن، كە لە بەر ئەو كورپە عەنتىكە يەى دەرگەوانەكە مان بۇو، من پەنام بۇ سەر قوللەي قەلاكە دەبرد. ئاخىر ئەۋى شۇينىكى ئازام و سلامەت بۇو، ئەو ھەركىز نەيدە توانى بگاتە ئەۋى. كورپەكەی دەرگەوانەكە مان لەو ترسەدا بەرجەستە بۇو، كە وەك بۇنە وەرى قورپىس قورپىس لە لای من پەيدا دەبۇون.

مەينى^{۱۲} تەمەنى «پەحىمەتوللا» بىست و حەوت سالان بۇو. ئەو زۇر بەزە حەمت پىيىدە كىرد، خەلک دەيگوت، گوايىھ جنۆكە چەندىن جار باسک و لاق و سەريان شەكاندۇوھ، ھەر بۆيە ئىستا وەك ئەوهى ليھاتووھ ھەروھك دارىتىك لەسەر شەقامدا بېروا وايە.

مالباتەكەي دەرگەوانەكە ھەركىز پېيىان نەدەنايە ئۇورى قەلاكە، ئەو شۇينەي ئىتىمەي لىدەژىيان، بەلام بۇ چەندىن جار، بە ھەر دوو چاوه كانى خۆم بىنيم، شەوان بە تارىكى ئەو «پەحىمەتوللايە» بە پشت قۆپەنە دارەكە خۆى دەخشاند دەخشاند تا خۆى دەگەياندە

^{۱۲}. مەينى: سەرىچە پەزىزى، نۇوكات.

پشت پنهانه‌ی هۆدهی «ئەکرەم جون»‌ی دۆتمامم.

هر جاریک سەر لە بەیانیان، کاتى بەرهە قوتايانە دەپقىشتم، تەنگانە فەس دەبۇوم، ئاخىر دەترسام نەوەك لە پىنگە تووشى ئەو كۆپە بىم. ھەر بۆيە لە ترسان و تا بۆم دەكرا بە خۆم و كۆلەپشى قوتايانە وە بە سەر پەيژەكانى قوللەكە وە غارمەدەدا و خۆم دەگەياندە سەرى سەرەوە، لەۋى دەستم دەدایە دووربىن و سەيرى پىنگە قوتايانەم دەكىد ئاخۇ «پە حەممە توللا» لە هېچ شوينىك دىار نىيە. خۆ ئەگەر لە شوينىك بەدىيابايدى، ئىدى بە لارپىدا پېچىكىم بەغاردان لىدەدا تا خۆم دەگەياندە مەكتەبى.

لە پىسى كەپانە وەشم بۆ مالىنى، خۆ ئەگەر نەو لاي دوكانى بەھاراتقۇشەكەي سەر سووچى شەقامەكە لە سەر شۆستەكە دانىشىتبايدى، ئەوەندە دەترسام نەدەۋىرام بەلاي ئەودا بىرم. ئىدى پېچىم دەكردەوە و بەغار بەرهە لاي مەكتەبى كىزان، ئەو جىتىيە كە «ئەکرەم جون» دەرسى لىدەدايدەوە، ئەوسا لەگەل ئەو بە يەكە وە بەرهە مال دەگەپايىنەوە.

من لەوهش سەرسۈرەمابۇو، تىئەدەگە يىشتم ئاخۇ بۆچى جنۇكە كە كان ھەموو بۇنىي وەھايان لە «پە حەممە توللا» دەكىد. ئاخىر ئەو چى كىرىدۇبو؟ خۆى دەمزانى چەند جنۇكە بەدەپ و شەرانگىزەن و بەقد ئەوانىش جنۇكە باش ھەن. جنۇكەكەي باپىرەم ئازام بۇو، خۆى دەشاردەوە و بەپىكۈپىكى لەگەل باپىرەم دەزىيا. كەچى ئەو جنۇكانە كە دەستوپىتى «پە حەممە توللا» يان شەكاندۇبو، جنۇكە بەد و شەرانگىز بۇون. نىقد جاران دەيانزانى چۈن لە كۆپەپانەكەي مىزگەوتى بىگىن. بە دووربىنە كەم دەمبىنى چەشىرىكى پىيەدەكەن. من چاودىزىيەم دەكىد. ئەو ھەروەك پىاوايىكى تىكىشكەدا چۈچە كۆپەپانى مىزگەوتى.

لئی کاتیک دههات ددهوستا، ئینجا هیزى نادیار دهیانگرت و به زه ویان دادهدا. ئه ویش باسکى درېژدەکرد و دهیه ویست بسووریتەوه، به لام بسەر زه ویدا بەردەبۇوه و دەمۇچاۋى بە بەردەكان دەکاوت تا لەھۆش خۆی دەچۇو، كەفيشى هەلّدەدا.

لە ساتانەدا كەس زاتى ئەوهى نەدەکرد بەلایەوه بچى، خەلکىش دەترسان، لەو کاتەی جنۇكەكان خەریکى بۇون، دەترسان خۆيان تىيەلېقورتىتن. ھەمووان پادهوهستان، چاوه پەيانىدەکرد تا جنۇكەكان لە خۆيان دەبۇونوھ و تا «پەھمەتوللا» يان نیوه مردى دەکرد و لە سەر زه وی دەکەوت. ئینجا كەسىتىك دەچەمايەوه و بە نۇوكى قەلەمەمبەرەكەيەوه بازنىيەكى بەدەورى دەكىشا تا چىدى جنۇكە لىتى نزىك نەكەونەوه. خەلکىش ھەندى وردەپارەيان بۇ فرى دەدا و دەوهستان تا چاوه كانى هەلّدەھىتىنا. پاشان دوو زەلامى چوارشانە ھەردوو قولىيان دەگرت و بەرزىيان دەکرەھو پایاندەكىشا تا دەيانگەياندە بن دیوار و پشتىيان بەدیوارى مزگەوتى دەدا. قومە ئاوەتكىشيان دەداین تا بەخۆی بىتەوه.

کاتىكىش دەهاتەوه سەرخۆی، بە دوورىيىنەكەوه دەمبىنى، ئەو شىتىكى وەھاي دەکرد سەرنجىمى پادەكىشا. لەوانەيە من تاكە كەس بۇوبىم، ئەو جوولەيە ئەرمۇم بەدىكىدىنى، چونكە لەو ساتەدا ھەمويان پشتىيان تىدەکرد تا نەبىيىن.

بە پشت دانە دیوارەكەى مزگەوتى، «پەھمەتوللا» دوگمەى پاپتولەكەى خۆی دەترازاند. ئینجا شتىكى پىسى گەورەي لەنلى دوولىنگەكەى دەردەھىتىنا. شتەكە ئەوهندە گەورۇنە و ئەوهندە ترسنالى بۇو، پىاوان لىنەدەگەران تاكە ئافەتىكىش بەو لايەدا بېروا. ھەر كاتىك لە دوورەوه ئافەتىك بەدىدەكرا، بەدەست ئاماڭەيان بۇ

ده کرد تا به پیگه‌ی خویدا بگه‌پیتهوه و دوروکه‌ویتهوه . «ره حمه‌توللا»^{۲۳} یاری به هرامه‌که‌ی «خوی ده کرد و تا ده هاتیش پهپ و گوره‌تر ده بwoo . لهوه زیاتر نه مده‌ویست برانم ئاخو چی ده کرد . ئینجا منیش ده ستم ده دایه کتیبه وینه‌داره‌که‌م و له سه‌چلیبیه‌کانی ئیسماعیل له نیویورک قول ده برومدهوه .

ده ترسم له به‌ندی داهاتوودا شتیک بگیپمهوه ، له پاستیدا حه‌زیشم لئن نییه باسی بکه‌م . ئاخر هر له برهئ و شته‌ی «ره حمه‌توللا» ، له هیکه‌وه و کورپی قه‌سابه‌که‌ی گه‌په‌که‌که‌مان هاته نیو یاده‌وه‌ریبیه‌کانم . دهی با ئه‌مرپه‌ئه‌وه‌نده بس بین ، قه‌له‌م و کاغه‌ز داده‌نیم و له گه‌ل «گورگی» دا ده چمه ده رئ و پیاسه‌یه‌ک ده‌که‌م . «ئاوریلیا» شه‌میشه له و کاته‌دا ده چیتته نیو شیناییه‌که^{۲۴} . هر لهو کاته‌ی هاتوته لای من ، ئه و خواردن سازده‌کا و شتی و ها لیده‌نئ هه‌رگیز بیریشم لیتنه‌کرد ببووهوه . «ئاوریلیا» مایه‌ی ناسووده‌یی و به‌خته‌وه‌ریمه . ئه و نیستا ماوه‌یه‌که هاتوته لام ، ناشزانم چه‌ند ده مینیتتهوه . زیان ئه‌وی ناردوته ئه‌م کیلگه‌یه بوز لای من . ئه و پئی به‌لای مندا که‌وتووه . زیانیش هه‌میشه ئه و شتانه‌ی هیناومه‌ته سه‌رپی .

هیشتا من له کیلگه‌که ده رنه‌چو بیوم ، که کورپی قه‌سابه‌که له دیوی نه‌ستمه‌وه لیمپه‌یدا بیو تا پیاسه‌یه‌کم له‌گه‌لدا بکا . (گورگی) شه‌ستی کرد نائاسووده‌م ، بؤیه که‌وته حه‌په‌حه‌پ .

- «هئی گورگی ، هیچ له کورپی نییه . ناسایی برق!»

۲۳. هرامه: هین، وانگ، واک، واک ...

۲۴. شینایی: نه سلوه و نبریدی لئو پارچه زعیمی بدرهمدی، که تعنیا بز نعم مبہسته نه خادکارا.

A

دهی با که میک بگ پینهوه لای «سلیمان»، نه و کسےی به سه
ولاتیکی مهزن قله مرهو بwoo، له زمانی بالندانیش ده گه يشت. نه و
بالنده یه کی ه بwoo ناری په پوو سلیمان بwoo، وهک ته تر کاری بتو
ده گرد.

سلیمان پووی خوی له بالنده کان کرد و گوتی: «نه رئ چونه
په یکه کهی خرم، په بwoo نابینم، نه تانبینیوه؟ نه رئ نه و نه هاتووه؟

هر ده بین به توندی سزای بدhem، من ده بین تیئر بیکوتم یان ده بین
باش بوم پوونبکاته وه ئاخو له کوئ بورو؟»

خۆی نۇرى پېتىچۇو، پەپووسلىمان پەيدابۇوه و وەها قىسى
بۇ سلىمان كرد: «من شتىك دەزانم تو نايزانى. تازە له ولاٽى
«سەبەن» وە هاتۇممەتەوە. لەۋىت شازەنەكە يانم بىنى، ھەموو
شتىكىشى ھەيە، لە شتانەش تەخت و تاجىتكى تەلىسمائى.

سلىمانىش ھەلّىدایىن و گوتى: «ئىم بە دوايدا دەرۈين ئاخو
پاستده كەي يا درۇ. دەى كەواتە بىق ھەلّفە و ئەم نامەيم لاي ئەو
بەربىدەوە. ئىنجا بىگەپىوه، بىزانە كاردانە وەي چۆنە.»

پەپووسلىمانىش بە دەندوكى نامەكەي ھەلگرت و دوور دوور فرى.
خۆی ئەو چىرۇكىنى ئەويندارى مىژۇوبيي، لە نىتو كتىبە كۆنەكەي
باپىرەمدا ھەبۇو. دواتر كاتى توانىم كتىب بخويتىمەوە، سەرلەنەۋى
بەسەريدا چوومەوە.

پەپووسلىمانكەي نىتو چىرۇكەكە، منى بۇ خۆ كىشىكىد. پاشان منىش
وەك سلىمان پەپوويم بۇ خۆم لە نىتو قەلاكەدا ھەبۇو، وەك پەيك
لە خزمەتم دابۇو.

پەپووسلىمانكەي من لە كونىكى دار گویىزە پېرەكەدا ھېلانەي
چىكىدبوو. پەپى سوورى بۇرە و پۇپىتەكى پەشى درېزى ھەبۇو.
كلك و بالىشى پەش و خەتى پانى سېپى تىئدا بۇو. دەندۈوكەكەشى
درېز و بارىك بۇو.

بە گوېرە دابونەريتى كۆنلى ئىرانى بىن، خۆى پەپووسلىمان
ئادەمېزاز بۇوە، بە جۆرە زمانتىكى وەك «پەپوو پەپوو» دواوە.
ھەر بۇيەشە ھەستى بەلائى مۇۋىدا دەرۇوا و حەزى لىتىيە لىتىانزىك بىن

و بەردەوامیش لە خزمەتیاندا بن.

سلیمانیش کۆنەپاشایەکی بە ئەزمۇن بۇو، ھەرچى من بۇم ئەو
کات تەممۇن دە سالان بۇو. «شلۇمۇ» سەردارى ولاتىكى گوره بۇو،
من نا، من تەنیا قەلایەكم ھەبۇو.

من نقد جاران بالىندەکەم دەنارىدە دەرىت تا بىزانتى ئاخق «رەحىمەتوللا»
لە كوييە. بۇ ھەر شويىنىڭ بىناردبا دەچۈو، بەلام ئەو بەلاى قەسابى
گەپەكەماندا نەدەچۈو، ئاخىر ئەويش لە مەپ و بىزنى سەربىراوهەكان
دەترسَا، كە قەسابەكە بە قولايى دوكانەكەى وەدەكرىن. ئەو
سەربىراوانەش بە چاوى پەشى گوره گورەمى مەدووهە سەيريان
دەكردى، لە كاتىكدا ھەر خوتىن لە پەلەپۋيان دەچۈرۈپەوە.
پېشىلەكانىش خويىنى سەر زەويەكەيان دەلىستەوە و مىش و
مەگەزىش بە گلۈرە لە دەۋرىوبەر دەسۈورانەوە. پەپۇو سەلیمانەكە
پقى لە كوبى قەسابەكە دەبۇوهە، كە بە خۆى و كىرىدىكى گورەمى
خويتاویبەوە مەپەكانى سەرددەپىن.

كاتىك بىر لە كوبى قەسابەكە دەكەمەوە، راستەوخۇ بىر لە پىرە
دارىنەكەى پۇبارى «شىرىپالا Shirpala» دەكەمەوە، كە ھەندىنىڭ
لەلای قەلەكەمانەوە، لە دامىتى شاخەكانەوە پىگەى خۆى كىرىبۇوهە.
راستىيەكەشى خۆئەوە پىرە نەبۇو، بەلكو چەند قەدەدارىكىيان لەيەك
بەستبۇو بەسەر رۇبارەكەيان پانابۇو.

پىرەكە بۇ من تخوب بۇو، لە بايمەوە، لە مامەمەوە، بە تايىيەتىش لە
باپىرمەوە راسپىرەرابۇوم، ھەرگىز نەچە نەودىبوى پۇبارەكە. ئەۋىئ
بۇ من قەدەغە بۇو. پېشىان نەگۈتم بۆچى وايە، بەلام من گۇمانم بۇ
ئەوە چۈو، ئەۋىئ قەلەمەپەويى جىتكە شەرانكىزەكان بۇوبىنى.

منیش هه میشه به دووربینه که م به سه ر پرده که و چاودیز بوم . ههندیک جار ده مبینی که چون پیاویک کورپیزگه یه ک له گه ل خوی ده باته ئودیوی رووباره که . پیاووه که یارمهتی کورپیزگه که ای ده دا تا به سه ر به رده کاندا هه لبگه پی و که چی له پرپیکه و له یه کنیک له ئه شکه و ته کاندا دیارت ده ما . هه رووه ها چه نده ها پیاوم ده بینین خویان له پشت گابه رده کاندا حه شاردده دا ، کورپیزگه کانیش به گریانه وله شاخه کانه وه ده هاتنه خوار به ره و پرده که به غار ده پیویشن .

پقزیکیان جنؤکه یه کی شه پانگیزم له بیچمی کورپی قه سابه که مان بینی ، له بر ده رگه قه للاکه مان و هستا بمو بانگیده کرد : ئه رئی نایه ای فه ره یه ک به پایسکل لیبدهین ، دهی و هره له پشتمه وه سوار به ؟؟» پایسکل چ پایسکل ، پایسکلیکی نویی په نگ سووری تاریک ، له بر تیشكی پقزدا ده برسکایه وه .

په پووسليمانیش که پقی له کورپی قه سابه که ده بورو وه ، به سه ر سه ری مندا هه لفپی و به زمانی خوی هوشداری دامنی : په پپوو په پپوو ، ئاکاداربه په پپوو .»

پقزانه کورپی قه سابه که گوشتی بتو ده هیناینه وه . ههندیک جاریش ده هاته هزده که ای با پیره م و له لایه وه داده نیشت و بازاری قسانی له گه ل گرمده کرد . کاتیکیش منی له سه ر قولله که ده بینی ده ستیکی بتو هه لدده وه شاندم . هه ر بؤیه دوودل نه بوم له وهی بچم و به پایسکله که ای فه ره یه ک لیبده .

«دهی با بچین فه پیه ک لیبدهین ؟؟» ئه و به ده م پرسیاره که وه ئاماژه شی به پاشکوی پشت وهی پایسکله که کرد .

منیش به شه و قوه دابه زیم و چووم له پشت پایسکله که ای سوار بوم

و به ئاراسته‌ی پووباره‌که بېق بازىق. خۆى پرده دارينه‌که سنور بۇو، من دەمزانى نەدەبۇو هەركىز بېپەوه ئەوبىر. كەچى كۈپى قەسابەكە پايسكلەكەي بەسەر پرده‌كەدا ھاڙۇت، دوورىتر بە لاي پەزى مىودا رۇيىشت، ئەو پەزەى، كە ھەموى وشىبە تىرىي زىپىنى پىتوه بۇون، پېشىنر بە دورىيىن لە سەر قوللەكەوە سەرجم لىتكىرىكىدىبوو. ئەو بۇو لەرى كۈپى قەسابەكە رايگرت و پايسكلەكەي بە قەدى دارباادەمەنگىز و قفلەكەي لىتا و پېيكوتىم: «دەى وەرە، ئەگەر حاز بکەي دەتونانىن بۇ ئەشكەوتەكان سەركەوين. دەى ئەۋىز نۆرخۇشە، پېت خوش دەبن، خۆ تۆ ھەميشە لە دوورەوە، ھەر بە دورىيىنەوە سەيرياندەكەي». «

منىش لە ئەشكەوتەكان دەرسام، بەلام خۆ كۈپى قەسابەكە وەها قىسى لەكەل كىرم، زانى قەناعەتم پېتىنى، كە ھىچ ترسى ناوى. «تۆ لەسەر قوللەكەوە سەيرى ئەم ئەشكەوتانە دەكەي، ئىستاش دەتونانى لە ئەشكەوتەكانەوە سەيرى قوللەكت بکەي. شتىكى زۇر جىياوازە. لەويىو قەلاكە بە خۆى و قوللەكەيەوە وەك بەلمىنگ دىيارە كە لە نىتو ھەوردا بپوا.» ئىدى دەستى گىرم و يارمەتىدام تا بەسەر گابەرددە گەورە كاندا بکەوم، بەتەنبا نەمدەتونانى بەسەرياندا مەلبگەرپىم.

گۈئىم لە دەنگى ئالىچە رەنگىزىرىنەكانى پىللاؤھ كانم بۇو بەسەر بەرددە كاندا تەقەيان دەھات. كاتىك لەسەر بەردىك بۇ ئەوى دىكە بازمەدا، دەنگىيان خۇشتىر و پۇونتىر دەھات. تا دەھات زىياتر و زىياتر بەرەو ئەشكەوتان ھەلدەكشام.

خۆى حەكاىيەتىكم دەزانى، كە ھى پىاوايىك بۇو لە لايەن دوزىمنەكانىيەوە

پاونزابوو. ئىدى ئەو ھەلاتبۇو پەنای بۆ ئەشكەوتىك بىرىبوو.
لەۋى جالجالّوكى يېكى گەورە لە دەمى ئەشكەوتە كەدا تەونىكى
دروستىركىرىبوو، تەونە كە بە شىتىھ يېك بۇو، ھىچ كەسىن لە دەرەوهە را
ناوهە وە ئەشكەوتە كە نابىنى. چىرۇكە كە واى لە من كىرىبوو بۇ
چۈونە نىيۇ ئەشكەوتە كە بە تاسەتر بىم.

ھەنۇوكە گولە خاشخاشى گەورۇنە كەورۇنەم بىنин، پېشتر لە¹
دۇورە وە بە دوورىبىن سەيرم كىرىبوون. ئەوان ئەوهەندە گەورە بۇون
تەنانەت بە ھەردوو دەستىش پىت نىدەگىران. مىشەكانىش لە گولە
كىتىبىيەك بۇ يەكتىكى دىكە ھەلدە فېرىن و پۇژىش ئەوهەندەي دىكەي
مەزرا و چىمەنى قەدپالى لە دۇورە وە رازاوه و جوانقىر كىرىبوو.

ئەوهەندە پەرۇش بۇوم بچەمە نىيۇ ئەشكەوتە كە وە، بىتاكا لە وە ئى
ساتىكىش خەيالىم بۇ ئەوه بېرۇ، كە كوبى قەسابە كە بە ھىزىكى
بەد و تارىكىبىن منى هىتىاوهەت ئىرە. بە ئارەقە كىرىنەوە گەيشتىنە
ئەشكەوتە تەلىسماوييە كە، كە نقد چىرۇكەم لە بارەيە و بىستىبوون.
لە دەمى ئەشكەوتە كە وەستا بۇوم و لە دۇورە وە سەيرى شار،
سەيرى بازار، سەيرى مۇڭەوتە كە، سەيرى دووكەلىكىشى كارخانە
نۇتىيەكەم دەكىرد. بەلىنى كوبى قەسابە كە پاستى كرد، ھەر بە پاستى
قەلاكەمان لە بەلەمەتكە دەچۈر بەننۇ ھەوادا بېرۇ.

من گوتىم: «پەككۇ، نىيۇ ئەشكەوتە كە چەند تارىكە.»
كوبى قەسابە كەش وەها وەلامى دامە وە. «دەي زىاتر بېرۇ، هىشتىا ھەر
تارىكىر و وروزىنەرتى دەبىن.»

منىش بە دوايدا زىاتر بۇ بىنە باشقى ئەشكەوتىن پۇيىشتم.
— «سەيرىكە، لىرە تاتىكى بەردىن ھە يە. زەمانى زۇو ئەشكەوتىشىنە كان

له سهر نهو جوړه تاته به ردينانه دا پازوون. له ولا، هندیک دوروتر، میشتا پوله مرد و خوله میشی نهو ئاگره ماوهتهوه، که کاتی خوی دایانګیرساندبوو.»

منیش چوم و له ته نیشت نهو دانیشتم. نهويش دهستی بُو ئاویزانی قابیشی پانتوله کم هینا و توند ګرتی و ويستی بترازینې و پانتوله کم لیبینیتې خوارئ. نهوه بیو پنګه م لیگرت و هولمدا له دهستی هلېتیم، به لام نهو منی بُو سهرباته به رده که پالنا و پانتوله کهی له پن هینامه خوار. لیپیا پامهوه به لکو وازم لیبینې و به لاکهی دیکهی تاته به ردينه که خوم ګرت و خوم سووباندهوه. ئیدی نهو به لایه کدا که وټ و خیرا پاتوله کم هلکیشايهوه. ئه مجازه یان یه خهی ګرم و سهربو سهربی خوم به سهربنگمدا شورپکردهوه تا هاوار نه که م. لهو ساته دا بیرم له شهرهف و ناموسی خیزانه کم کردهوه. ئاخر ئه ګر هاتوو پیاوه کانسی مالباته که مان پیښه زان که چې قهوماوه، خو پیاوه کانمان چیدی ناتوانن به پشتراستی و سهربلندیهوه بنهن او بازاردا برېن. که واته ده بیو خوم لهو هلويسته قوتاریکه م. من لیمده دا و له بېريشی ده پاپامهوه، به لام دادی نه دا. ئیدی له چاونو قانیکدا گوییم له ده نگیکی ناخم بیو: «خو تو ئه سپی! دهی به سمه کانت له قهیک له ده موچاوی بدہ!» ئیدی به هیزیک که له نویتوه له ده ماره کانم ګه پا، پالیکم به کوبی قهسابه که و نا، پېښ پاسته م له بنی ده رهات، تا هیزم تیدا بیو به نالچه په نگزیپنه که و له قهیکم له ده موچاوی دا. نهوه به پشتدا که وټ. دیسان ګرم و به توندی له ده موچاویم دایهوه، ئینجا پانتوله کم هلکیشايهوه،

به سه ر به رده کان باز مدا، به ره و خوار به غار شوپ بیو ومه و گه یشتمه
به ر پووناکی. من و هک جوانووه نه سپیکی ترساو له سه ر به ر دیکه وه
بقو نه وی دیکه باز مده دا و وشه پیر قزه کونینه کانی با پیره شم له
گویندا هر ده زرنگانه وه:
سویند به پلندی پووناک.
به سملکلی نه سپه جه نگاه ره کان که همناسه هی کورت و خیرایان
ده دا.

به و پریسکه ناگرانه ای له به ر سمیان هله ده ستا.
ئیمه تومان نه جیهیش تقوه و نه فراموش کرد ووه.
دهی ، بجهنگه!

ئیدی نه متوانی به رگه بگرم، له قیژه م دا، له خوشیان هاوام کرد.
نه و نده به تو ندی پامده کرد و هاوامده کرد تا قورگم زانی کرد.
له بن فرمیسکه کانم بینیم که و تومه ته سه ر پیره وه راسته که . به
هموو لایه کدا به دوای پرده دارینه که دا گه رام، که چی نه مدزیه وه .
من گه یشتبومه دیوه که ای دیکه ای په زی دارمیوه کان، ئیدی هر
هاوامده کرد تا له دوره وه په پووسليمانم به دیکرد. به کف و
لیکاوی ده مم به ئاراسته په پووسليمان غار مدا، نه وه بwoo له
دوره وه پرده دارینه که به دیارکه وت.

مه رچی کوپی قه سابه که بwoo، به پییه که به له د بwoo، زانی چون
به پایسلکه که بیگانی. نه و له سه ر پرده که ستوبیکرد و پنگه کی
لیگرتم. به که پوویه کی خویناوییه وه هاواییزد» هی پیس، هی
کورپیزگه پیس که ای قه لا. بخ کوئ ده پری، چاره ت ده که م! »^{۲۵}

۲۵. لیرعا په نام بخ نه بیزمه بردوه بدری ده که خزی وک له رسته که دعا هاتون، هنگیره که دایای
لمه دادا (الناؤت دهم).

ئىن خۆ پەوشەكە هي ئەوه نەبۇو كات لەدەست بدرى. هەر دۇو ئەگەر
ھەبۇون. يان ئە و توند ئاۋىزىانى قايىشىنى پانتۇلەكەي دەگرتىم و بۇ
ژىپىردىكە بەدواى خۆيدا رايىدە كېشام، يان من دەرفەتى ئەوه دەبۇو
پالى پىيەه بنىم و بە سوارى پايسكلەكەوە بەرىيىدەمەوە و بىخەمە نىتو
پۇوبارەكە. هەر دۇو كردىكەش دۇوارىي خزىيان ھەبۇو، خەلکىش
دواىر بۆزى دەردەكەوت، كە چى قەوماوه. هەر چۆنیك بىن، خۆ ئەگەر
من توانىم ئەو فېرىيىدەمە ناو پۇوبارەكە، ئەوا بەسەر كەوتىن دادەنرا.
كۈپى قەسابەكە هيشتا ئارەقەي لىتىدە چۆرپايمەوە و لە خوتىنىشدا شەلال
بىبو، ئەو هەر لەسەر پايسكلەكەي خۆى بۇو كاتىك سەرىيىكەم لە زىگى
دا و بە خۆى و پايسكلەكەوە كەوتە نىتو پۇوبارەكە.

پۇوبارە شىت و ھارەكەش ھەروەك چۆن پايسكلەكەي لەگەل خۆى بىد
ناؤەها كۈپى قەسابەكەشى بىد. مەنيش بە غار بەرھە مال بۇومەوە،
يەكسەر لىنى وەسەر قوللەكە كەوتىم و دەستم دايىھە دووربىينەكە و
بە بەر چاومەوە گرت تا بىزامن ئاخۇز پۇوبارەكە كۈپى قەسابەكە
و پايسكەكەي گەياندە كوى. لىنى كەلۇ خۆ پۇوبارەكە دەمەتكى بۇو
كۈرەكە و پايسكلە نازدارە نويىيەكەي بەرھە دەريا بىرىبۇو.

دواى ئەوهى چىرۇكى كۈپى قەسابەكەم خستەسەر كاغەز، شەوهەكەي
خەويىكى خوش و قۇولىم لىتكەوت، هەرگىز وەها نەخەوتلىپۇم.

۹

من ده بین دان به شتیکدا بنیم. ئاخر نەمدە زانى له گەل قەلەم و
 کاغەزدا وەها بە رېکى دەپقۇم. ئەو فیلم و بەلگەنامانەی تا ئىستا
 نمايشىمكىدون، نەيانتوانىيە من وەك خۆى نمايشىبىكەن. تازە تىبىنى
 ئەو دەكەم، كە هەر بە قەلەم و كاغەز دەتوانم خۆم خۆم بىم. نىدى
 من دەقەكەم، دەقەكەى خۆم.
 پاستىيەكەى لە پىى ئەو ھۆلەتىيەي من دەيزانم، دەتوانم ھىزەكەن
 كۆبىكەمەوە و تىشكۈم خېپىن و بەسەرخۆمدا زالىبىمەوە. باشتىرين

نمونه ش نه و پارچه نووسینه بwoo، دهرباره‌ی کوبی قه‌سابه‌که
کیپامه‌وه. من گوتم که وا له نه شکه‌وته‌که به غار هه‌لاتم، خوی نه وه
پاستیبه‌که بwoo. من نووسیم، بهره‌و پرده‌که رامکرد، نه وه ش هر
پاستی بwoo. نه وه شم نووسی، که وا کوبی قه‌سابه‌که پیش من گه‌یشه
سهر پرده دارینه‌که و پیگه‌ی لیگرتم، نه وه ش هر پاستی بwoo. دواتر
نه وه شم نووسی، که وا به‌رانانی^{۲۶} سه‌ریکم له زگی دا و به خوی و
پایسکله‌که‌ی ورمکتیرایه نیتو پووباره‌که، لئن نه مه‌یان پاست نه بwoo.
نه خیتر، من نهوم فری نه دایه نیتو پووباره‌که. من شتیکم کرد، که
سالانیکی دوورودریز پاشتر هر له بنیدا ده‌منا‌لاند. من له‌وئی له‌سهر
پرده‌که گریام و لیپیپاراموه یه‌خم به‌ربدا و لیمبگه‌پی به پیگه‌ی
خومدا بریوم. که‌چی نه و به توندی لیبیدام، له ده‌موچاوی دام، چه‌ند
جاریک له‌سهر یه‌ک به زله و مشته‌کوله لیبیدام، له پشت‌هملی دام،
ئینجا وازی لیهیتیام بریوم.

که‌وابوو من کوبی قه‌سابه‌کم به که‌لله سه‌ریک فریتنه‌دایه نیتو
پووباره‌که، به‌لئن نه وه پاستی بwoo، له بهر نه وه‌ی وه‌هام نه‌کرد و
فریتنه‌دایه نیتو پووباره‌که، بؤیه بتو سالانیکی دوورودریز هر بیرم
لیدده‌کرده‌وه. تا دویتیش خوی و خه‌یالم به ملیونان جار نه و نمایشهم
کرده‌وه، که چون به‌رانانی سه‌رم له زگی قایمکرد و نیدی خوی و
پایسکله‌کم هه‌لایه نیتو پووباره‌که.

نهو حالته‌ی که توله‌م نه‌کرده‌وه منی نه خوش کرد، تا له کوتاییدا
لیره له‌سهر کاغفز، له کتیبه‌دا توانیم بیکه‌م. به‌لام خوی هیشتا لئی
نه بوومه‌تله‌وه. چونکه کاتیک نهوم فری‌دایه نیتو پووباره‌که، ماریک
خوی خشانده نیتو کیلگه‌که‌م

۲۶. بدانانی: وک بدران بدرانشاسا، واه وک فهره‌لرچی بدرانان.

۱۰

پیشان نقد جاران مارومر به سه پرده دارینه که دا دههاتن و خویان
ده گه یانده گه پره که مان. له و باره وه چیز کی نزدم بیستبو.
پاستییه که ش ماره کان بُ مشک کانی قه سابخانه که دههاتن. خوی
چیز کیم هر له بیر ماوه، ده ریاره خودی قه سابه که یه. جاریکیان
نه و دهستی بُ برکی بردده وه، ههستی بشتیکی نه رم کرد وه و
له همیکه وه له هاوای دا: «هیتی ماره!» نیدی به ترسه وه هه لات به لام
خو نه و هیشتا چاکه ته کهی هر له بردا بیو و ماره که ش هیشتا هر

له نیو به رکیدا گینگلی دهدا.

پژیکیان، دوای پووداوه کهی نیو ئەشکەوتى، مارىكى پەشى بۇرە بەنیو دەركای قەلاڭمان خۆى خشاند و هاتە حەوشەكەمان. من لاي پەرژىنه كەوه بىنىم بەرەو باخەكە پۆيىشت. «مار، ھېنى مارىك لەناو باخەكە ماندىيە،» بەو ھاتوهاوارە بۇ لاي باپىرە رامكىد، باپىرەش لە ھۆدەكە ئەخەنچە ئەخەنچە خۆى خەرىكى كتىبە پەزىزەردە كان بۇو.

وەك ئەوهى ھەر لە خۆو پېتىكوتراپى، باپىرەم بە دەستىك سەبەتەيەكى ھەلگرت و بە دەستەكەي دىكەش گۈچانەكەي و بەرەو ئەو شويىتە ئاماژەم بۇ كرد، بۇ نیو باخەكە پۆيىشت. دوای ئەوهى مارەكەي لەرئىر كدووه پەلک پانەكان بەدىكىد، سەبەتەكەي لەسەر زەۋى لە تەنىشت خۆى دانا. سەرىكى داردەستەكەي بە ھىۋاشى خستە سەر سەرى مارەكە، ئىنجا مارەكەي بە فيشكەفيشك بەرە بەرە بەرە نیو سەبەتەكە كىشىكىد. منىش بە ترسەوە لە دوورە وە ستابۇوم تەماشام دەكىرد. مارەكە لە بن دارەكە خۆى خشاند تا چوھ نیو سەبەتەكە. ئوسا باپىرەم سەرى سەبەتەكەي گرت، دەستى دايە و بەسەر پىرە دارىنەكەدا پەپىيە و ئوبىر لە دىيەي پىرەكەوە مارەكەي بەرە لەكىرد.

من ئەوهەم دەزانى، ئەگەر ھاتو مارىك بەباتبايە مالەكەت نەدەبۇو ھەرگىز بېكۈزى. ئاخىر ئەگەر وەھات كردىبا، ئەوا ۋاشقە يان ماشقەكەي دەھات و تولەي كوشتنەكەي لىدە كردىيە وە.

بەكى لە ھەقايدە كانى كتىبە ئەفسانە فارسىيەكەي باپىرەم دەربارە كۈپۈكالىتىكى ھاوتە مەنم بۇو، كە ھېزىكى جادۇرى گەورەي ھەبۇو. ھەر شەتىك ئارەزۇرى بۇ چۈپبا، بۇي دەچۈوه سەر. ھەر ئەم

چیزکه دوای سه سال شیوه و شهقلى خوى له «عەلانىدىن» و قۆدىلکە جادووهكە بىنېيەوە . ئاخىر ئەوهى عەلانەدىنىش بە مازى بىخواستىبايە، ئەوا هەممۇ شىتىكى لە پىنى ئەو جىتكە بىي^{۷۷} نىتو قۆدىلکە جادووهكە بە ئاسانى بەردەست دەبۇو.

خۆ من ھېچ قۆدىلکە بىكى جادووبىيم نەبۇو، بەلام لە قۇوللىنى ناخىمدا خواستىم وەها بۇو جارىكىيان مارىك بېواتە مالەكە بى كۆپى قەسابەكە و خۆى بخزىنېتە نىتو پىتىخەفەكەي . شەۋىيكتىان لەپەلسەر شەقام بۇوە ھاتوهاوار و پاشاگەردانى، سەگ ساھىتى خۆى نەدەناسىبىيەوە . ھەر بابا بۇو دەستىدە دەدایە چۈرىك و لە مال دەردەچۇو . قەسابەكە، ئۇن و كۆپ و كىيە كانى بە پىخواسى لە دەرەوە وەستابۇون . بەلتىن ھەر بەپاستى مارىك لە مالەكە يان وەزۇوركە و تېبۇو .

قەسابەكە بە دلىنیايىھە دەھىيە وىست وەها خۆى نىشانىدا، لە مار ناترسىن، دەستى دابۇوە بىتلىك و چۈرۈخە ئىتو خانۇوەكە . لەۋى ئەم ئۇور بۇ ئەو ئۇور بەدوای مارەكەدا كەپا، تا لە دوايىدا لە ئۇورى دانىشتن دۆزىيەوە . كەمېك دواتر، كە ھەمۇوان بە مەراقاھە و چاوهپىياندە كەردى، كابرا بەسەر كەوتۇرى ھاتىدەرەوە و سەرى مارەكە بى پانكىدېبۇوە، كلکى گرتىبۇو و هىتىنایدەرىتى .

«ئۇ نەدەبوا بىكۈشتىبا،» لە مالەوە باپىرەم وەھاى گوت، «ئاخىر لەمەوياش مارەكان وازىلىتىناھىتىن .»

ئۇ بۇ يەك دوو شەو و بىقۇچ پايدىن . شەۋىيكتى ئارام بۇو، مانگ لە پشت پەنجەرە دىياربىو تەريفەي دەدا، منىش لەسەر لەسەر خۆم بۇوم دەمھۇرىنىدەوە . ھەرھىتىندەم زانى پەپۇوسلەيمانكە من لە ناوه ختىكە وە

۷۷. لە خەكىپىدە كائى كىرەپورىدا دېرىك نەمەك چىتكەبىدەك لە قۆدىلکە جادو، كەي عەلانىدىن دەردەچىن . بىرگەم

خویندی. ئەوهش نىشانى يەك بۇو، كە شتىكى ناخوش قەوماوه.
سەگە كانىش لە پال چۆمەكە كە وتنە وەرىن.

كۆيىم لە باپىرەم بۇو گوتى: «مارەكان بەرهو گەپەكە كە دىن..»
منىش بەغار چۈرمە سەر قوللەكە. نەشىمە توانى بە باشى بىبىن،
بەلام لە بن تىشكى مانگى پىدا بە ئاستەم چەند شتىكىم بىبىن،
وەكۆ گورىس بەسەر زەۋىيەكەدا دەخشان. سەگە بەپەلاكان دەھەپىن
و كلىكىشيان هەر بادەدا.

كۆيىم لە دەنگى خەلک بۇو ھاوارىياندە كرد: «ئەرى ھۆ قەساب! مار
دىتە نىتو مالەكەت، ئاگادارىبە!»

منىش لە شويىنى خۆمە وە قەساب، كورپەكە، ژنەكەى و كىزەكائىم
بىبىن بەپەلەپىزى لە مالەتەنەدەر. ئىدى كەس نەيوپىرا بچىتە وە
ئۇر، قەسابەكەش هەر ھېچ.

دۇو پۇڏ بەم دۆخە بەسەرچوو. قەساب و خىزانەكەى هەر لەنلىتو
قەسابخانەكە يان بۇون، چاوهپىيان دەكىد، بەلام خۇ مارەكان نيازىيان
نە بۇو خانووەكە جىبېيلىن.

ئىنجا باپىرەم بە هانايى قەسابە بىتەسەلاتكە چوو. ئەويش بانگى
حەوت قارىئى^{۱۸} كىرد، ئەوانەيى دەقە كۆنەكانيان دەخويندەوە تا
مەترسى پابىنلىن. ئىنجا ئەوان چونە سەر بانى مالەكە دانىشتىن تا
دانە پۇزىكى تەھواو سورەتى سلىمان بخويىنە وە. خۇرى ئەمە تاكە
پىگە بۇو، تا بە ئاوى سلىمانە وە داوا لە مارەكان بىكىر لە مالەكە
بېرىن و بچە وە كۆنەكانيان.

پلىكانەيەكى درىز بە بانى خانووى قەسابەكە ھەللىرا. مافۇورىكىش
لەسەر بانەكە پا خرا. قارىئەكان چۈن و لەسەر مافۇورەكە بازنى يەكىيان

۱۸. قارى: قورباڭلىرىن، نۇرسىر وەدەكىي بە گۈركۈدىنى ئارسىپىرو وەك خىزى بە پەتى مەلەدى نۇرسىر خۇوا
gharts منىش دەستكارىم نە كىرد، وە كېرى

دروستکرد. کتیبه کانیان کردنوه و دهستیان به خویندنوه کرد. بۆ پەزىز پاشتر، کاتن تاریک داھات، ماره کان به خیشکەبى بهره و پرده داریننه کە، بهره و نه و شویننه گەپانوه، کە ناشکەوتەکان وەک شارى ماره ترسناکەکان لهنیو شاخەکان هەلکە وتبۇون.

ئىستاش كە نه و هەموو شەتم گىپايم وە، هەستىدەكەم هەورە تارىكە کانى سەرددەمى مندالىم بەرە بەرە دەرە وىنە وە و ئاسمانىش سامال دەبى.

کانىتىك دەستم بەم کتىبە كرد، چاوه پىتى نەوه نەدەكىد، بەسەر تەونى چىرۇكە کانى خۆمدا بکەوم. هەنۇوكە بۆم دەرددەكەۋى، ھەر کاتن لە گىپانە وەرى چىرۇكىتكە دەبىمەوه، يەكتىكى دىكە سەرملىيەلەدەداتەوه.

ئەوان بە جۆرىك بۆم دىن تا چىرۇكە کانىيان بىگىرمەوه.

تا ئىستاشى لەگەلداپىن، باوکم، دايىكم، باپىرە، مندالانى گەرەك، ئىسماعىل لە نیویورک، پەھمەتوللا و كورپى قەسابەكەش ناویان ھاتووه و باسوخواسىيان باسکراوه. چاوه پىتى نەوه دەكەم، نەوان جارىيکى دىكەش سەرەتلىدەنوه، چونكە ھېشتا چىرۇكە کانىيان تەواونە بۇوه.

مەروەك نەوى دەمن، کە (ئاودرىتىلما)م لە باورەش گرت و بىسکە کانىم ماچىرىد، كچىك لەنیو بىرکردىنە وە مدابە خۆى و تۆپە بنىيەتىك لە دەمدا سەرى هەلدايمەوه. ھەر دەبى نەو كات دوازىدە سىزىدە سالان بۇوبىم، كىيژەكەش ھەندى ھەراشتىر بۇو. نىدى نەو ھات و پەلى منى گرت و لەگەل خۆى بىردىمە نىتو جىهانى ئافرەتان.

١١

من نازانم ئاخۇ ئاکنجىييانى شارەكەمان لەوە بە ئاگان يان نا، كە بەھۆى پىشىكەوتىنى پىشەسازىيەوە ژيانيان گۈپاوە. كەچى ئەوە باش دەزانم، خەلکى گەرەكەمان قەت ئاگايىان لە گۈپانكارى و پىشەاتى سىاسى و ئابىورى ولات نەبۇو. ئەوان نەياندەزانى لە گوندەكانيان ھاتۇنەتە شار، چونكە شا خەرىكى ھاۋچەرخىرىدىنى ولاتكە بۇو. ئىن خۇ دەبۇو بازارپى نوى بۇز بەرەمى ئەمەرىكى پەيدابىنى. نىدى ئەوە

بوو کارخانه و فابریکه‌ی نوئ پهیدابوون، که پیویستیان بهدهستی کار ههبوو. تهکبیر؟ هر دهبوایه کریکاریش له گوندەکانه وه هینرابانه شاری.

ئه و قهلايى لېيىدەزىام، هي سەردەمى دەرەبەگايەتى ولاتەكەمان بwoo. جاران باپپىرە باپپىرەم چەندىن گوندى له بىنەستىدا بون، بەلام بەرامالىنى سىستىمى دەرەبەگايەتى هەروەك چۆن ئەرسىتكراتەكان، باپپىرە گەورەكانى منىش بەشىكى نۇرى مولكومالىيان لەدەستدا. لە قوتاپخانەشدا فيرى ئەوهيان كردىن چۆن (شا)مان خوش بوى، بەلام لە ماللەوه، هەلۋىستى مالباتەكەمان بەتايبەتىش هي مام تەواو جياواز بwoo: «شا توکەرى ئەمرىكايە. ئه و تەنانەت ئامادەيە گىانى ولاتەكەش بە ئەمرىكىيەكان بفرۇشى». «

باوكم هېيج لە سىاسەت نەدەگەيشت، ئه و نه پۇزىنامە نەكتىپ، هىچى نەدەخويىننەدە. هەرجى مام بwoo لە سىاسەتىدا كارا بwoo، بەلام من هېيج لە هەلۋىستەكانى ئه و نەدەگەيشت. هەروەك مندالىك هېيج سەرنجى ئەرەم لابېدا نەبwoo، كە ئەمرىكىيەكان لە دەربوبەرماندا ھەبن. ئاخىر ئەوهندە خەلکى گوندان لە خانووە بە قورپەكانى دەربوبەرى قەلاكەماندا دەزىان، بە پۇونى نىشانە ئۈرۈنكارى بwoo. ئه و كتىپە ئىنگلىزىيە (ئىسماعىل لە نيوپۆرك) يش بەلگەيەكى سەلمىنەرى ئۈرۈنكارىيەكە بwoo. خۇ هەر هېيج نەبن، بۇ من دىاردەي بىنىشت نىشانەيەكى پۇون و ئاشكرا بwoo. يەكىن لەو دوو ھاپپولەي دۆقىمامە بچۈلەكەم، دواى ئه و نيوهپۇيە ئاتبۇونە لامان لە قەلاكە تا لەگەلى يارىيىكەن، يەكتىكىان بىنىشتى لە دەمدا بwoo.

زه و هنده‌ی^{۱۰} باوکم بنیشتیان نه ده ناسی، به لام ژنان له و سه ردمدا جوزه بنیشتیکیان ده جووی، که له پووه کیکی تایبه‌تی چیاکان خوشکرابوو. هرچی نه و بنیشته نوییه بwoo، بو نافره تانی نیمه نه بwoo. ناخراشتیکی په سهند نه بwoo، پوروم له به ردهم مامدما توپه بنیشتیکی له ده مدا بن و بیجوی و گلقوپی پیدروست بکا!

سه رووه ختایه ک له قاتی دووه‌می قه لآکه ماندا خوم له گهله سی کیزوله دا له بن به تانیدا بینیه وه، دوتمامه بچکوله کم و دوو دهسته خوشکی، که هاوپولی بعون، له سه رما فور و له سه رزگ دریزبیون ره فتاریکی ناسایی بwoo. خو هه موو مندالان هروایان ده کرد، له سه رزگ دریز ده بعون و بالیفتیکیان له بن سنگیان داده نا یان نه و هر که یان جیبه جیده کرد، که له قوتا خانه پیتیانس پیتر درابوو یان کتیبیان ده خوینده وه.

نه وه بwoo هر چوارمان له بن به تانی له سه رزگ دریزبیون سه بیری گواریکمان ده کرد. نه و کیزوله بی، که بنیشتی له ده مدا بwoo، له ته نیشت من دریز بیو. نه و له دوو کیزه که دیکه کچانه تر دیار بیو و بونیکی نقد خوشیشی له ده ممهوه ده هات. نیمه وهها پاکشا بیوین به یه ک نه ده که و تین، بوشاییه کی بچووک له به ینماندا هه بwoo. ناخرا به نه قست بیوین یان هر به پیکه و بیو، سه رووه ختایه ک نه و پیی له پیی من خشاند. له پر گرماییه ک سه رتا پای جهسته داگرتم. خاریکبوو پییه کم له خوشی ناگره که ده سووتایه وه، پیشتر هرگیز شتی وه هام به خروه نه بینیبیو. نه و گرماییه په پییه زگم له ویشه وه هه لکشا هه لکشا تا گه یشته سه رم. کیزه که ش ته ما شایه کی کردم،

تۆپىكى بە بىنىشتهكەي دروستكىد و كردىيە گلۇپ و بەدەمۇقاۋى مۇدا تەقاندىيەوە . ئىنجا لە قاقايى پىكەنېنى دا و ئەمچارە پاشكاوانە جەستەي لە جەستەم خشاند بە جۇرىك خەرېكبوو جلەرى خۆم لەدەست بىدەم . ھەندىكى دىكە خۆى جوولاند و ھەستم بە مەمكە نەرمەكانى كرد، كە بەر شامى كەوتىن . ھەر ئەوندەم زانى كېكانتىك پەپىيە بنزگەم، نەمزانى چى قەوما . ئەوه بۇو پەتكەم بەسەر سەرم دادا .

كانتىكىش گېكانتىك دامرکايەوە و جەستەم سارد بۇويەوە، ھېشتا ھەر لەسەر زىگ مامەوە . كېزەكەش زانى چى پۈوىدا و بە پىكەنېنەوە دۇقىمامەكە و كېزەكەي دىكەي لەگەل خۆى بىردى دەرەوهى ھۆدەكە تا بەتوانى ھەلبىستمەوە .

بەلىنى كېئىقلە بىنىشت لە دەمەكە كارى خۆى كرد . ئەو چاوى منى بەسەر جىبهانى ژىدا كردىوە .

منىش دەتوانم لەسەر زەوېيەكەدا ھېلىك بىكىشىم، كە بە كېزە بىنىشت لە دەمەكەي ئەۋىز پۇتىنى قەلاكە دەستىپېتىكىرد و بە (ئاورىتلىيا) ئىتىكىلەكە شىم كۆتابىي پىتها . مەراقىشىم بىزام ئاخۇ ژنانى دىكەي سەر ھېلىكە، كە لە ژيانمدا تووشىيان هاتىم، لەم كىتىبەدا باسوخواسيان بىتىتە گۇرى .

لە شوينى خۆم ھەلسام و دەستم دايە پايسكلەكەم (پاستىيەكەي مى دكتور -ماينەما- بۇو) و لەگەل «ئاورىتلىيا»دا پىاسەيەكمان بە ئاراستەي «پابىنەكەر»دا كرد . لەۋى لە كىلەكەيەك لە «تۇزىتۇزىپ»دا كەلەبابىيەكى رەنگىن خۆى ھەلدايە سەر پەر زىنەتكە و قوقاندى . خۆى عادەت نەبۇو لەم كاتەدا گوئىت لە دەنگى كەلەشىز بىن . لەوانە يە

هەر لەبەر نەوه قووقاندېتى، كە وا زىتىكى ناسك و نازدارى وەك «ئاودىلىيا» ئى لەو دەوروبەرە نەبىنېتى.

ئەو كەلەبابە پەنگىنە بە قووق قووق كەلەبابىكى دىكەي بەبىرھېتىنامە، منى بەرەو پىچكەيەك كىشىكىد، لە كۆتايدا كەرمىيە فىلمساز.

۱۲

دوای نه و سه ربرده يه‌ي بن به تانيم له گه‌ل کيژه‌كه‌ي بنیشت له ده مدا،
 ئیدى لە هەموو لايەكەرە هەر كىژم بىنلىن. بۇ ھاوينى پاشتر لەھىكە وە
 كەوتە داوى حەزى كىژىكى چاوشىن. كەچى نە وە مى ئە وە نەبۇو
 دەستم بىگاتىن. ئە وە لە پارىزگا يەكى خوارۇوی ولات، لە عەبادانە وە
 ھاتبوو، شارىك كە بەلاى منە وە خە ياللى ديارىبوو، چونكە خۆم
 خەلکى شارىكى پشتکۈپى دىندار بۇوم. عەبادان شارە نەوتىكى

نازاد بwoo، شاریک بwoo پر له پالاوجه‌ی نهوت و سنوریکی نوازه‌ی سه‌ر زیئی هه‌بwoo، که تیمساحه‌کان تییدا مله‌یان ده‌کرد. له هاویندا نه‌وئی نزد گه‌رم داده‌هات، ئیدی خەلکه‌که‌ی به دوای شوئتیکدا ده‌گه‌پان هه‌ندئ فیتنک بین. هر بهم جوره‌ش کچه چاوشینه‌که ناویه‌ناو له هاوینان له‌گەل مالباته‌که‌ی باریانده‌کرده هاوینه‌هه‌واریک له نزیک قەلەکه‌ی ئیتمه، ئاوه‌ها منیش به کچه‌که ناشنا بoom. ناویشی (مینو توسلجیاد) بwoo، ناویکی سه‌یر و جیاوازبwoo، نزیکه‌ی نزدینه‌ی کچه‌کانی شاره‌که‌شم ناویان فاتیما بون.

(مینو) واتای «گومبەزی گەردوون»‌ی ده‌گه‌یاند. منیش له پاشناوه‌که‌یدا رەنگه‌کانی پەلکه‌زیپینه‌م ده‌بینینه‌وه. پۆزانه به سەدان جار له چاوی دووربینه‌کەم‌وه سەیری هه‌واره‌که‌ی ئەویم ده‌کرد، بەلکو بۆ ساتیکیش بن نیگام بکەویتە سەرى. ئیدی ئەوه وەک ئەوه وا بwoo له هه‌ساره‌یەکی دیکه، لەسر مانگ يان له مەریخ بىزى. ئەوه‌ش بۆ من بەس بwoo، خۇ پیویستیش نه‌بwoo له نزیکه‌وه بیبینم. کەچى پەذیکیان، بىن ئەوه‌ی پەچاوشیم کردىن، لووتى له لووتى چاقى و له سەر جاده‌که تووشى بoom. هر به پاستیش جوان بwoo، له سايھى پرچە رەنگ زیپینه‌کەشىھ‌وه بەتەواوى له هەموو كىزه‌کانى شاره‌که جیاوازتر بwoo، ئاخىر خۇ كىزىانى شاره‌که هر هەمويان پرچيان پەش بwoo. مەمكە تازەسەرەلداوه‌کانى له ئىر بلووزه هاوینىيە‌کەدا دەلەرانە‌وه. كاتىك وەهام بىنى، خۆم پېتەنەكىرا و به دوايدا بەرە ناوچەرگەی بازار پويىشتىم. نه‌ويش هيچ گومانى نه‌کرد، كە من دوای ئەو كەوتۇوم و به شىوه‌يەك دەپويىشت هر ئاڭاشى لەو نه‌بwoo، كەوا پۆزانه به دووربینه‌کەم چاودىرىيدە‌کەم.

له پنگه له پال تابلۆیه کی گەورەی پیکلام، له لای ویستگەی پاسەکە وەستا و سەیرىتىکى وینەئى پیکلامەکەی كرد. كاتىكىش ئەو زىاتر پۇيىشت و له تابلۆكە تىپەپى، نۇوجار زانىم پیکلامەکە مى جۆرە بنېشىتىكى نىشتمانى بۇو. له تابلۆكەدا كەلەبابىتكە لە سەرى سەرەوهەر پیکلامەکە وینەپەكتىشراپۇو، له خوارەوهەش ئەم دەقە نۇوسراپۇو: «بنېشىتەكەمان دانەكانت پاڭدەكاتەوهە، وات لىتەدەكە هەوايەكى تەبۇتسازە ھەلەمژى، يارمەتى ھەرسكىرىنى خوارىنەكەت دەدا و تامى پۇنگى تازەئى لىتەن. سەيرى لۆگۈكەمان بکە. ئەمە كەلەشىرە.» بنېشىتەكەش لە پاڭتىكى شەشپالۇ وەرپېچراپۇو، لۆگۈرى كەلەشىرەكەشى لەسەر بۇو. لەپشت كەلەبابەكە و لەسەر پۇستەكە وینەئى كامىرايەك كرابۇو، ئەم دەقەشى لەسەر نۇوسراپۇو: «دەى... دەى... لەزگەكە كەلەشىرەكەمان بۇ كۆپكەرەوهە و ئەم كامىرا نازدارە بېھەرەوهە.»

ھەر بەپاستىش كامىرايەكى نازدارى ئەمرىكى بۇو، ھېشىتا نەماتبۇوه بازارى شارەكەمان. ئەرى بەراست، كى بتوانى ئەمە مۇو بنېشىتە بىكىرى تا بىتىتە خاوهەنى كامىرايەكى وەھا؟

نىوهى شەو بۇو له خەو راپەپىم، يەكتىك بانگىكىرد: «دەى پېئىج ھەزار لەزگەكە كۆپكەرەوهە و بۇ كامىراكە بەدەستىتىنە.»

بەلىنى ئەو كچەى دەستم نەدەگەيشتنى كارى خۆى كرد، نىدى وازم لە دووربىنەكەم ھىتنا و چىدى چاودىرىنى كچەكەم نەكىرد. له قوللەكە دابەزىم و بە دواى كۆكىرنەوهە لەزگەكە پیكلامى بنېشىتەكە كەوتىم. ئەمە بۇو لەزگەكان لىرە و لەۋى ئەو كۆپكە و تېرىپون، (با)ش بە ھەمۇو لايەكدا پەخشىدە كىردىن.

نذر جاران له شاره‌که‌ماندا په‌شـه‌بـاـيـهـکـيـ توـنـدـ وـ نـاخـوشـ هـلـدـهـ کـاـ،ـ لـمـ لـهـ گـهـلـ خـوـىـ دـيـنـىـ وـ نـاـگـاـكـاتـ لـهـ خـوـتـ نـهـبـىـ چـاـوـهـ کـانـتـ پـرـ دـهـ کـاـ.ـ بـوـ گـهـپـاـنـ وـ سـوـپـاـنـ بـهـ دـوـاـيـ لـهـ زـگـهـ رـيـكـلامـهـکـهـ وـهـ کـشـيـتـانـ لـيـهـاتـبـوـوـ،ـ لـهـ بـهـرـ خـوـشـمـوـهـ هـرـ بـرـدهـ بـرـدـمـ بـوـوـ:ـ «ـبـاـ،ـ دـهـيـ بـاـيـهـکـهـ نـهـ وـ لـهـ زـگـانـهـ مـ بـوـ بـيـتـنـهـ!ـ»ـ نـيـدـيـ (ـبـاـ)ـ شـ هـاـوـكـارـيـ كـرـدـمـ.ـ لـهـ پـقـزـهـ کـانـيـ بـهـ رـايـيـمـداـ زـيـاتـرـ لـهـ زـگـهـ كـزـكـرـدـنـهـوـهـ،ـ تـاـ دـهـهـاتـيـشـ،ـ بـهـ تـيـبـهـ پـيـنـىـ پـقـزـهـ بـاـيـهـکـهـ کـهـيـ (ـنـيـسـمـاعـيـلـ لـهـ نـيـوـيـورـكـ)ـ فـيـرـبـيـوـوـمـ.ـ خـوـئـهـگـهـرـ هـرـ کـاتـيـكـ پـارـهـيـ لـيـپـرـاـباـ،ـ نـهـواـ نـهـ وـ بـهـسـهـ رـشـوـسـتـهـ کـانـيـ نـيـوـيـورـكـداـ دـهـپـوـيـشتـ وـ لـهـ بـهـرـ خـوـيـهـوـهـ دـهـيـگـوـتـ وـ دـهـيـگـوـتـهـوـهـ:ـ «ـدـوـلـارـ،ـ دـهـيـ دـوـلـارـيـكـ دـهـرـيـتـنـهـ باـ بـيـبـيـنـيـنـ.ـ»ـ هـمـيـشـهـ بـهـ جـوـرـهـ دـوـلـارـيـ دـهـدـوـزـيـنـهـوـهـ،ـ هـرـوـهـکـ نـهـوـهـيـ لـهـ نـهـمـريـكاـ دـوـلـارـ لـهـ مـوـوـ لـاـيـهـکـ هـلـپـرـاـبـيـ وـ هـرـ نـهـوـهـنـدـهـيـ مـابـينـ خـرـپـاـنـبـكـهـيـتـهـوـهـ.

خـوـزـگـهـيـ نـهـوـشـمـ دـهـخـواـستـ،ـ لـهـوـ کـاتـهـيـ خـوـمـ شـوـرـدـهـکـرـدـهـوـهـ تـاـ لـهـزـگـهـيـکـيـ پـيـكـلامـهـکـهـ هـلـبـگـرـمـهـوـهـ،ـ بـاـپـيـرـهـمـ نـهـمـبـيـنـيـ،ـ نـهـ وـ لـهـزـگـانـهـيـ باـ دـهـيـهـيـتـانـ وـ منـيـشـ بـهـ بـرـدهـ بـرـديـكـ بـوـيـانـ دـهـچـوـوـمـ.ـ هـرـوـهـهاـ خـواـخـوـامـ بـوـوـ دـايـكـيـشـ جـلـهـ کـانـمـ نـهـپـشـكـنـتـ،ـ نـاـخـرـ خـوـهـمـوـوـ بـهـرـکـهـ کـانـمـ پـرـپـيوـونـ لـهـوـ پـيـكـلامـهـ.ـ لـهـ گـهـلـ نـهـوـهـشـداـ هـرـ دـوـوـدـلـ بـوـوـمـ.ـ شـتـهـکـهـ وـهـ کـهـ نـهـوـهـ وـابـوـوـ،ـ منـ سـوـالـکـهـرـيـكـ بـمـ وـ بـهـ کـوـچـهـ وـ کـوـلـانـانـداـ بـوـ هـلـکـرـتـنـهـوـهـيـ لـهـزـگـهـ کـانـ بـگـهـ پـيـمـ وـ سـوـالـبـكـمـ.ـ خـوـ نـهـوـهـشـ پـوـوـيـ نـهـبـوـوـ،ـ بـوـ يـهـکـيـکـيـ وـهـ کـهـ منـيـشـ نـهـدـهـ گـونـجاـ.ـ نـذـرـ لـهـوـ لـهـزـگـانـهـشـ وـ پـيـسـ وـ قـورـاـوـيـ بـوـ.ـ دـهـبـوـيـهـ بـهـ دـزـيـ لـهـ مـالـهـوـ يـهـکـ بـهـ يـهـکـ پـاـکـيـاـنـبـكـهـمـهـوـهـ.ـ نـهـخـيـرـ دـهـبـوـوـ

بوهستم و وازبینم. شه‌ویکیان هر هموو له زگه کامن کۆکردنوه به ته مابووم فریتیان بدهم، به لام شتیک بەریپیگرتم.

«نه خیتر وانه کهی. بەردەوام به تا ده گهیته پیتچ هزار،» گویم له کەسیک بتو وەهای پینگوتم. هەرچەند ئاورپەدايەوه، کەسم نه بینى. نېدی هەموویانم خستتهوه پاکەتكە و گەرامەوه سار جىنگەی خۆم. هەینبىيەکیان، ئەو پىۋەئى هەموویان بۇ خوتېھی هەینى دەچۈونە مزگەوتى، منىش لە قەلاكە وەدەركەوتى، ويستم منىش بەرەو مزگەوتى بچم، لى لە پېتىك (پەحەمەتوللائ) لە سووچى مالەکەی خۆيان بىنى. لە شويىنى خۆم راچلەكىم، ھىدىمەگرتمى، خەرىك بتو بىمە بەرد.

- «سلام.» بە دوودلىيەوه وەهام پینگوت. نەشم دەزانى دواى ئەوه چى بکەم.

- ئەويش دۆستانە وەها وەلاميدامەوه: «سلام گەنجۇ، ئەرىئى چۇنى باشى؟»

- «بەللى باشم، ئەدى تو؟»

وەك نىشانە باشىبوونى خۆى سەريلەقاند، منىش بە پىسى خۆمدا پۇشىتم لەو تىپەپىم، به لام ھېشتاش هەر دەرسام. كاتىكىش چەند ھەنگاونىك لەو تىپەپىم، لە خۆشىيان رامكىد.

لە مالىئى گوتبووم دەچەمە مزگەوتى و دوايسى لە گەل باپىرە دېمەوه، به لام بامدايەوه و لە گەل بادا به دواى له زگە كاندا گەرام. نېدی پىم كەوتە گەپەكتىكى هەزارنىشىن، كە هيشتا بۇپى ئاو نەبرابووه مالەكانيان.

ھەر مالىئىك ھەوزىكى لە نىتو حوشەكەيدا دروستكىرىدبوو، لە وىندا

قاپوقاچاخ و دهستوچاوی خویان دهشوشت. منیش هر به دوای لهزگه کاندا پویشتم تا گیشتمه کولانیکی بنبهست، ناخرا له زگه که ای بتوئه وی فراندبوو، منیش به دوایدا تا دواینین مال پویشتبوم. ده رکه ای ماله که داخرا بیوو، به هیواشی کردموه و وه زور که وتم. لئن کله، خو نده بیوایه به دوای بایه که دا بیرم و به سر جیهانه نوییه که دا بکهوم تا شتیکم بینی، که هرگیز پیشتر نه مبینیبوو. ژننکی گنهجی پووت له لای حوزه که دانیشتبوو، به ته مای خوشوشن بیوو. خوی دوای نیوه پوییه کی گه رمیش بیوو، له مناره ای مزگه و تیشه وه ده نگی بانگدهر دههات و خله کی بتوئیژکن بانگده کرد.

که ئوهم بینی، لهزگه کله شیره که م له بیرچوو، سه رسامانه به دیار ته ماشاکردنی ژنه که وه ستابووم. دیاربوو ئوهیش به ده م دالله لیدانه وه پرچه دریزه پهشه کی داده هینا. ئینجا بتوئیژکن بخوی شوپکرده وه و دهستی بتوئیژکه برد.

پیشتر، کاتن مندال بیووم، له حمامی ژنان، ئافره تم به پووتی بینیبوون. که چى ئه م ئافره ته یان جیاواز بیوو. وەک ئوهی جادووم لېکرابی، په قوتەق له شوینی خۆم و هستام، لېپرامابووم. ئینجا مه رهیندەم زانی، منی بینی و هاواريکرد: «ئۆی، خوایه»، و به هردوو دهسته کانی توند مەمکە کانی داپوشین، به لام راستی نه کرد، له شوینی خۆی نه جولا و هاواريشینه کرد، که دەبن له وئی بیرم و له خۆم هەلدهم. له سر زهوي چارشیوئیکی پەشی گەورەی هەلگرتە وه بەسەر خویدا دا. شته که وەک ئوه وابیو، بالندە یەکی پەشی گەورۇنە فرپین و دیسان گەپاپتە و بەسەر سەریدا هەلنىشتىتە وه. دواي ئوه بتوئیژ ماوهیه کی دریز هەر حەیران مام.

همو شهونیک که لشیریکی پهنجین به قوقوق دههاته خهونم، پاشان نورهی ئافرهتەکە به پوتى دههات. ژنه دههات و خۆی ده خزاندە هۆدەکەم، له سەر پۇختى پېخەفەکەم دادەنىشت، هەندى خۆی بەسەرمدا شۆپدەکردەوە و دەیچرپاند: «ھېشتا نەنۇوستۇرى؟» ئىنجا چارشىوهکەی فېنەدا، دەستى دەگرتىم و له سەر مەمكە كەرمە پېھەكانى دادەنا. هەروەك ئەوه وا بۇو، چۈن لە بن بەتاني له كەل كىژە بىنىشت لە دەمەكەدا كىردىم. كەرمائىيەكى نەناسراو لە پەنچەكانى پېمەوە ھەلکشا بەرەۋاقاچەكانم پاشان زىاتر ھەلکشا تا گېشته بنزگىم، نىدى لەۋى وەك گۈكەننەتكە قىيەوە.

لەپەر بە سلەميىنەوە لە خەو پاپەرپىم و نەشىمەزانى چى بکەم. وەك ئەوهى بۇوبىمە بەرد، له سەر جىڭەكەم دانىشتىم، ئاخىر خۆ ئىستا له شەم پىسىبۇو، دەبۇو خۆم بىشۇم، جەنابەت لە خۆم دەركەم، خۆم بىسىمەل بکەم. خۆ لەو حالەتاندەدا ھەر شوشتنى جەستە بەس نىيە. تۆ دەبن بە گۈيرەئى پېتىمايىيەكانى دىيىن غوسلل لە خۆت دەربكەي. ئەمەش واتاي ئەوهى دەبن بچىيە حەمام و سەرتاپات پاك بشۇي؛ بەلام خۆ نەدەبۇو ھەروا لە گۇترە و بە تەنلى، لەو بەيانىيە نۇوه پىنى حەمام بىگەمەبر.

ئەوه بۇو بەغار خۆم گەياندە سەر پۇويارەكە. بە ھەلەزىزىنەوە جله كانم داکەندىن و چۈومە نىئۇ ئاوهكە، ھەر پۇيىشتىم تا ئەو قۇولايىيە بە گۈيرەئى پېتىمايىيەكانى دىيىن بايى ئەوه بۇو غوسللى پى لە سەرخۇ دەربكەرى. بۇ چەند چەركەيەك لە نىئۇ ئاوهكەدا مامەوە، پاشان خىترا ھاتىمەدر، جله كانم لە بەركىدىنەوە و ھەر بە پاکىدىنىش گەرامەوە قەلاڭە.

ئای لهوه، خۆ بۇ شەوی پاشتر دىسان ئافرەتكە هاتوه خونم.
بۇ بەيانىيەكەي وەك پۇزى پېشتر بەرهە پۇوبار غارمدا. بەم جۆرە
ئەو شەوانەي من و ئەو گوناحانەي نیوهشەوەر كوتايى نەدەھات.
سېپىدە يەكىان دواى ئەوهى خۆم لە ئاوى پۇوبارەكە ھەلھەتىباوو،
بەرهە قەلاكە دەگەرامەوه، لهوي تۈوشىم بە تۈوشى باپىرىم بۇو:
«لەگەلم دىنى؟»

منىش بەدوايدا چۈومە ھۆدەكەي، كە بارستىك لە كىتىبە پەزىزەردىكەن
لە سەر مىزەكەي دانزابۇون، دەبوايىه بەركىيان بكا. نەمەدەزانى بۆچى
بەو شىيۆھ پەچاونەكراوه دواى لېكىرمىم بەدوايدا بچەم و بەم كازىيە يە
وەستابۇو قىسم بۇ بكا. ئىنجا هاتەكى» گەنջۇ! پىويىست ناكا چىدى
بچىتە سەر پۇوبارەكە. دەتوانى بە خۆل تەيەمموم بکەي. «
خۆزى تەيەمموم بۇ ئەوه بۇو كاتىك نەدەتوانرا خۆت بشۇرى. لەم
دۆخەدا دەببۇ تو وەك سارانشىنىك لەپت لە لە بىدەي و دەستىك
بەسەر رۇچاوتدا دايىتى. خواش ئەو شتەلى قىبول دەكردى.
منىش دەستىم بە گريانى كرد.

باپىرىھەشم كاتۋىمىزەكەي بەركى لە خۆى كردىوه و خستە ناولەپم و
گوتى: «لە كانگاى دلەوه پېرۇزە. ئىدى بۇويتە پىاوا.»
من ھەم گريام و ھەم پېشىكەنیم. حەزملىتىبۇ دەردىدلى خۆم سەبارەت
بەو ئافرەتكە بکەم، كە شەوانە دەھاتە خونم. بەلام دىياربۇو باپىرىھە
لە پىيى جىتكەكەي خۆى ھەموو شتىكى دەزانى، چونكە بە چىپەوه
پېيىگەتم: «دەي، چىزى لىببىنە.»

ئەو كات لهوه گەيىشتىم، كە ئافرەتكە چەند بالا دەستىشىن. ئەو زىھى

له به ردهم حوزه‌کدا بینم، هر دهه‌هاته خونم تا سالانی دواتر،
ئو کاته‌ی ببومه فیلمساز، له دووه‌مین فیلمی خۆمدا جێگەیه کم
داین. به فیلمی یه کەم ناویکم بۆ خۆم په یداکردبوو. به لئى به
نمایشی گرتە فیلمیک، دیمه‌نى ژئیکى پووت له به ردهم حوزى
حوشەی ماله‌وهیان خەریکى داهیتنانی پرچى خۆى بى، دیمه‌نىکى
نۆر سەرنجراکیشم خولقاند. بۆ ئەم کاره‌ش يەکن لە جوانترین کچە
ئەكتەره کانى ولاتەکەم لىتگرت. خۆى دەبوايە زیاتر لە بىست جار
دیمه‌نىکە دوبواره بکاتەوه تا دەره‌نجامى پاست و دروست بەرجەسته
دەبن.

ئەمەش دیمه‌نىکە بۇو: ئەكتەره کە چارشىّو رەشەکەی له به ردهم
حوزه‌کە هەلّدەدایه ئاسمان و ئىدى چارشىّو کە دەگپایەوه تا
جەسته پووتەکەی داپوشى.

له تافى لاویتى ئوساما، شەو له دواى شەو له گەل ئو دیمه‌نىدا
دەزیام، تا با منى له گەل خۆى هەلگرت، خىرا بەرهو ئو کامىرا
دۇورە دەستەی بىرم.

۱۳

لە هاوینى سالى پاشتىو لە كۆتايدا پىنج هەزار لەزگەي سەر رېكلامه كەم كۆكردەوە . ئىدى ئىستا سەد دەستە لەزگە كەم لە بەركەدا يە، هەر دەستە يە كىيان پەنچا دانە يە و لەنىيۇسندوقى قوللەي چاودىرىيە كەم هەلمگرتۇون . دواى ئەوهى جارىتى دىكە بە پىكوبىتى ژمارىدىنەوە، ئىنچا ھەموويم لە نىيۇ سندوقىيەكى پىللەوان دانان . ئەوسا قاتى بۇۋانى ھەينىم دەبەركەر، پىچى خۆم جوان شانە كەد

و لیده بق لای بربکاری کارخانه‌ی بنیشت له نیتو بازار، به لکو نه و کامیرایه‌ی، که خهونم پیوه‌ده بینی، پیوه‌ریگرم. ناخرا سالی پیشتر نقد جاران به برده‌می دوکانه‌که‌دا ده پویشتم و هرگیز کامیرای تایینم له وئی نه بینی. خوی دوکانه‌که له بنه‌ره‌تدا دوکانی فروشتنی ده رمان و به هارات ببو، بارسته‌ی نه و بنیشته‌ش له وئی دانرابوو، که وینه‌ی پیکلامی که‌له‌شیر له سه‌ر پاکه‌تاه کانیان ببو. هه موروی له سه‌ر یه‌ک له سه‌ر ره‌فه‌که دانرابوون. به هارات فروش‌که‌ش پیاویکی پیشدار ببو. له وئی وه‌ستام تا نه و له سه‌رسه‌ودای خوی له‌گه‌ل کپیاره کانی بعوه‌وه. پاشان به ره‌و لای میزکه‌ی پویشتم، به پیکوبنکی سلاویکم لیکرد. ئینجا پیمگوت، من پینچ هه‌زار له‌زگه‌ی پیکلامی سه‌ر بنیشته‌که‌م کوکردونه‌ته‌وه و هاتووم له پاداشتدا کامیراکه و هریگرم.

- «ئاری گانجۇ نه و تو باسی چى دەکەی؟» به هارات فروش‌که وه‌های پیکگوم.

منیش ده بوايە دوو جار بۆی پوونبکه موه تا کابرا له مه‌بسته‌که‌م بگا، که بۆچى چوومه‌تە لای.

- «ھۆ گانجۇ بەستە زمان، تو بە پاستىتە؟ هەر بە پاستى پینچ هه‌زار له‌زگه‌ت کوکردوتەوه؟ ئائى له و خواسته خورتە.»

بەلام خۆ مېچ کامیرایه‌ک له گۈرى نه ببوو. نه و هرگیز باسوخواستىکی وه‌های نه بیستبwoo. خوی هەر پەپوپاگەندە يەک ببو و هرگیز ئەوان بىريان له وه نه كردى بعوه‌وه، بۆزىك دىن كەستىك بە دوايدا دەچى و پینچ هه‌زار له‌زگه كۆدە كاتەوه و بۆيان دەباتەوه.

نه و ببو كاتىك به هارات فروش‌که سندۇوقه‌کەی لىيوه‌رگىتم و كردى‌وه، بىنى نه و هه مورو ده‌سته سەد له‌زگه‌يە تىدابوون، له پەشىڭ كاوېيدا

فرمیسک به چاویدا هاتنه خوار.

نهوسا دوکانداره که پییگوم: «گنجو، گوئیگره، جارئ نه م سندوقه له گه ل خوت ببهره وه، هفتھیه کی دیکه و هرھو سه ریکم لینده وه، لھو نیوه دا هولیکدھ دھم بزانم چیم پیبدھ کری.»

ھفتھی دواتر چوومه وه. پیاوه که په یوه ندی به نووسینگه کی سره کی کارخانه که له تارانه وه کردبورو، به لام لهویش که س ده رباره کاری پیکلامه که کی نه زانیبوو.

- «من به توندی قسم له گه ل کردن،» به هاران فروش که وھای پیگوم: «نهوان له تارانه وه پوسته ریکی وھا دروسته کهن، که چی کرپیاره کان لیزه به سه ر مندا ده دهن.»

دھبوایه بؤ سو راخ ھفتھیه کی دیکه کی سه ری لیندھمه وه.

بؤ ھفتھی پاشتر دیسان فاته که شخھ کم کرده به رم و چوومه وه لای کابرا. نه مجازه بیان پیاوه پیره که به پوویکی به خه ندھ وھ پیشوازی لینکردم. سندوقه پر له زگه کم له سه ر میزه که دانا. نه ویش له نیتو نؤلاینکدا پاکه تیکی په نگینی ده رهبتنا، وینه کی کامیترا سه رسامه که کی له سه ربورو.

به پیزه وھ سو پاسی به هاران فروش کم کرد، ده ستم دایه پاکه ته که به ره و مال گه پامه وھ. له خوشیان ته نانه پیگه کی مالیشم لی بزریبوو، نه مده زانی چون خوم بگه یه نمھوھ مال.

ھستیکی به خته وھ ری سه یرم لا په یدا بورو، که پیشتر پیش ناشنا نه بورو، ھسته که په پیه دلم و به هؤیه وھ قورپکیشم گيرا. ھستمکرد به و کامیتایه شتیکی گرنگ له ژیانمدا برووده دا، به لام خۆ نه و کات نه مده زانی چبیه. نیدی به و پاکه ته نیتو ده ستم به سه رلیشیتی اوی

بهره و بازار پامکرد. باشتر وا بwoo له جیاتی نهوهی لئ و هسه ر قوللهی خوم بکهوم، بچم و بهسهر منارهی مزگه و تئ بکهوم و ئینجا لهوئ له خوشبیان پې به ده نگم هاواريکم.

بهو کامیرایهی له بن هنگلّم دامنابوو، هر به غاردان بهره و قه لاكه مان پويشتموه و له ويده شوه يه كسر بق سهر قولله كه.

- «ئەرى چى بwooه؟»

نهوهش ده نگى دوتمامه خوشە ويستە كەم، ده نگى (ئەكىھم جون) بwoo، پىتى باشتر بwoo هر به ئىنگلىزى له كەلم بدۋى.

١٤

کاتن تەمەنی کىژوکالەكان دەگەيىشته حەۋىدە سالى، مىردىيان دەكرد. رىنانى هيىشتا گەنج، ئەوانەرى تەمەنیان بىست سالان بۇو، تا ئەو كات مەندالىك يان دووانىيان دەبۇو. كەچى «ئەكرەم جون»، كىزە گەورەكەى مامى، سى سالان بۇو، هيىشتا مىردىيشى نەكرىدبۇو. ئەو چوار سال زانكتۈى لە تاران خويىنلىپۇو، خۆرى ئەو تاك بۇو، لەوانەشە تاكە كاسى شارەكەمان بۇوبىنى، ئىنگلەيزى زانىبىنى.

دوای ته اوکردنی خویندنه که‌ی گه‌پابووه مآل و ببووه مامؤستای زمانی ئینگلیزی له قوتا بخانه تاقانه که‌ی ناوه‌ندی کچانی شاره که‌مان. پاستیبه که‌ی نقد پیاو هه‌بیون داخواری بیان کرد، به‌لام نه و هه‌میوی ره‌تکرده بیونه‌وه. نه و نافره‌تیک بیو به‌خوی شاناز بیو، به‌خویشی ده‌زانی که له بنه‌ماله‌ی خانه‌دانه کانه. نه و هک شازاده‌یه که‌ک ره‌فتاری ده‌کرد و چاوی له سه‌ر پیاوه کانی بازار نه بیو. خوی ژنانی شاره که‌مان چارشیویان له سه‌ر ده‌نا، به‌لام نه و وا نه بیو، ته‌نیا شالیکی به‌سه‌ر سه‌ری خویدا به‌رده‌دایه‌وه و له‌چکه کانیشی گریته‌ده‌دان.

«ئه‌کرهم جون» ته‌واوی مووچه‌ی مانگانه‌ی خوی له جلوه‌رگ، جانتا و به‌تابیه‌تیش له پیلاؤی نوی خه‌رجده کرد. نافره‌تانی خیزانه نه‌ریتپاریزه کان نه‌ده‌چوونه سالونی نارایشتنگای شار، به‌لکو هه‌ر ده‌لاکی ژنانه بیو ده‌هاته نیو مآلان و کاره‌که‌ی خوی ده‌کرد. که‌چی «ئه‌کرهم جون» ده‌چووه سالونی نارایشتنگاکه‌ی سه‌نته‌ری شار.

نه و به‌ژیانه‌ی هه‌بیوو به‌خته‌وه‌ر بیو، به‌لام دایکی خه‌می لیده‌خوارد: «ئه‌رئی له سه‌ر کن و هستاوی؟ نه‌رئی چیبه، له سه‌ر شازاده‌یه کی ئینگلیز و هستاوی تا به سواری ئه‌سپیکی سپی بیتته به‌رده‌رکه‌مان؟» «ئه‌کرهم جون» یش هیچی نه‌ده‌گوت، به‌لام خو نه و به درزیبه‌وه چاوه‌پی شاسواری خه‌ونه کانی خوی ده‌کرد. نه و هیچ په‌له‌ی نه بیو، به شیوه‌یه کی ناسایی، کتیبه ئینگلیزیه کانی ده‌خواستن، ده‌رکه‌ی هۆدە‌که‌ی له سه‌ر خوی پیوه‌ده‌دا و ده‌چووه سه‌ر پیخه‌فه‌که‌ی تا به‌وپه‌ری ئارامییه‌وه سه‌ری به‌سه‌ر کتیبه کانیدا بگری و بیان‌خوینتیه‌وه. من هه‌رگیز ئه‌وه م نه‌ده‌زانی، که کامیتا نوییه‌که‌ی من نه و ده‌گه‌یه‌نیتته

شاپوره کهی نیو خونه کانی .

«ئەکرەم جون» پشتوبەنای من بۇو ئەو فىزە خویندنه وەی كەتىبىي
نىنگلىزى كىرم. ئەو منى وەك بىرالەي^{۳۰} خۆى دەزانى. من پىللەوە كانى
ئەوم لاي پىنە دۆز دەھېتىنە وە، جەلە كانى ئەوم دەبرىنە ئۇتو،
شانە كانى ئەوم دەشىتلەن. من يەكەم كەس بۇوم پەسىنى عەبا يان
فسستانە كەي بىدم. كەچى ئىستا باسوخواسى كۆكىرىنە وەي لەزگەي
پىكلامى كەلەشىزە كەي سەر بىنېشىتە كەم پىنە گوتبوو، دەرسام
مەبادا راستە و خۇق پەسەندى نەكا.

كاتىكىش گەرامەوە مال و ئەو زەرفەم پېپىوو، كە كامىراكەي
لەنیودابۇو، لېپېرسىم: «ئەرى چۈن ئەو كامىزايەت پەيدا كىرد؟»
منىش پەشۆكام، پېتىلىم كەوا بە پىتىج ھەزار دانە لەزگەم كېپىو،
بەلام راستىيە كەشم ھەر پېنگوت. ئەويش بىرواي نەكىردى و گوتى:
«ئەو نابى، خۆى نەوە كامىزايە كى چاڭ و گرانبەها نىيە». ئىنجا
بەدوايدا كەتەلۆكى چۆنەتى بەكارھېتىنە كەي خويندەوە.
بۇ پۇئى باشتىر كامىزام بە شانەوە كىردى و دەستىم بە وىنە گىرنى كىردى.
وېنەي باپېرەم، هي بالىندە كە، پەپووه كەي خۆم، هي قوللە كە، لە
دۇورە وەش هي شارە كە و هي «ئەکرەم جون» يىشىم گرت. راستى،
خۇپارەي زۇرىشى دەۋىيىت تا عەكسى فيلمە كان بشۇمەوە.
ئەو بۇو «ئەکرەم جون» بەھانامەوە هات و چارە سەرى بۇ دۆزىمەوە:

۳۰. بىرسەر وەسىي بىرای بە فىيەتى خۇفرىستن بەجور كەردىرى بىرە ئەم حالىقە لە زمانى مۇلەنلىپىدا دەردە كەمىرى، بىز سۈزىدە واتاي بىرا دەگىپىدى، مەرجىي *broertje* واتاي بىرالۆك، يان بىرالە دەگىپىدىن. لە زمانى كىرىپىشىتا نىر (و كە يان لەايە هەم بىز خۇفرىستكىردىن و بەجور كەردىلەوە و هەم بىز سۈر كەردىش بەكاردى). دەرىگىزىر

«من ده زانم چون عه کسی فیلمی کامیراکه بشویته وه . پیویست به هؤده یه کی تاریک ده بی، ده ببی یه ک له ماده‌ی کیمیاوی و گلؤپیک، که پوناکیه که سوود بی. من قسم له گل کابراتی فوتوفگرافی شار کردوه، ده کرئ ماوه یه ک بۆ مشقکردن بچیته لای.»

ئىدى بۆ ماوه‌ی شەش مانگ، ھفتەی دو روپۇز ده چوومه دووكانى وينه گره‌کە شاره‌کەمان. نەو فيرييكردم چون بە باشترين شىوه کامپرا بگرم. بىنيشى بۆ ئەم کاره بە هەرەم تىدا ھە يه. لە بەرئە وەی نامۇزگارى كردم، سەرەتا وينه دەوروپەرە کە خۆم، ئەو زىنگە يەی تىيدام بگرم، بۆيە منيش بە دەورى قەلاكەدا سورامەرە و هەرچى دەھانە بە رچاوم وينه م دەگرت.

وينه دايىم لەو كاته‌دا گرت، كە دەچووه سەر پووبار. لە چاوي کامپراکە شەمه وە شتى سەرسامكەرم بۆ دەركەوت. ئەو كاته لە چاوي کامپراکەم سەيرم دەكىد تا وينه بگرم، بىنیم دايىم جووت پېلاؤيکى جوان و نازدارى لە پېدايە. هەر نەو كات زانىم، دايىم دەلەنگى^{۳۱} و باوكىشىم ھەميشه ھەر پېلاؤي جوان جوانى بۆ دروستدەكا.

وينه یه ک لەوانه‌ی گرتم و نۇد سەرنجى وەستا وينه گره‌کە پاكىشا، هى باپيرەم بۇو. «لەم وينه داشتىيکى دەركېنە كراو ھە يه.» ئەمە قسەي وينه گره‌کە بۇو. بەلىن پاستى كرد، چونكە لەو كاته‌دا ئەم وينه یەم گرتبوو، كە باپيرەم له گەل جنۇكە كە خۆى دەدوا. منيش لە پىسى کامپراکەم وە تەماشام دەكىدەن، نەو دەستى دايىه نان و پارۇويىكى لە خواردە كە دا، نىنجا قاپە كە هەندى بۇ جنۇكە كە بەلاوه ناو گوتى: نۇد خۆشە، دە توش شتىيکى ليتىخى.»

۳۱. دەلەنگى: دەھلىن، دەگرمىزى.

لەو کاتەدا منیش کرتەم لە دوگمەی کامیزراکە وە هینا.

حازیشم لیتیوو چەند وینه یەکی (پەھمەتوللا) کوبى دەرگە وانە کە مان بگرم، بەلام نەمدە زانى چۆن. جارىكىان لە پشت دەوە نەدارە كە، نۇمىسى كامىزراكە تېكىرد تا وینه یەكىن، لە ساتەدا ھەستمكىد نەويش مۇۋە، نەويش يەكىن لە سەرنىشىنە كانى قەلا. لە كاتىكدا ھەميشە ئەوم بە كەسيكى عەنتىكە، بۇونا وەرىيکى ترسناك دەبىنى. پۇزىكى خوش بۇو، نەو لە قەپەنگى ئۇورەكەي وەستا بۇو. لە چاوتىروو كانىيىك كراسەكەي داكەند و بە نىيەرپۇتى پاشتى لە من بۇو، لە سەر سەندەلىيەكى كۆنинە دانىشت. كاتىك جەستى يە بىنى لە شوينى خۆم پاچىلەكيم. ئاخىر نەو جىپرىيىنى گەلن نىرى پىتوه بۇو. نەو لە پشت دارە كانىوھ گۈتى لىتیووم و سەيرىكىدم.

ئەوسا گوتى: «ئەرئى ئەوھ لەوئى چى دەكەي؟؟»

منیش بە كامىزراكەمەوھ لە پشت دارە كان ھاتمەدەر و بەرھو ئەو قەپەنگەكەي، كە ئەولىتى دانىشتىبوو چۈوم و پىتمگوت: «دەكىرى بېك دوو وینەت بگرم؟»

- «وینەى من؟؟»

- «بەللىن..»

- بە خەنەدە يەكى شەرمنانە وە پىرسى: «بۆچى؟؟»

- «خۆم پادىتىم..»

- ئەوسا پىرسىيەوھ: «باشە ئىستا چى بىكەم؟؟»

- «ھەلسەوھ وەك ئەوھى لە چەند شوينىكى جىاجىا راوه ستايىت..»

نەويش بە زەحمەت لە سەر ئاسكەملەكە ھەلسَا، منیش چەند

وینه یه کم لیگرت و ئینجا پویشتم.
کاتیکیش وینه گره که له هۆدەیە کی تاریک و له بەر تیشکیکی
سورو ریاودا له وینه کان راما، گوتى: «نایابن، وینه‌ی نزد جوانن.
دیاره وینه زیاترت گرتون».»

«یاشه چى زیاترم گرتون»
وینه گره که پېیگوتن.» مردن..»

منیش وینه کانم خستنە زەرفیکە و چومە مالى دەرگە وانه که.
دەرکەی ژورى (پەحمەتوللا) ھەندى تیدرابۇو^{۳۲}، بانگمکرد: «ئەرى
کاک پەحمەتوللا، له مالى ؟ ”

ئەو له هۆدەکەی خۆى بۇو، بەلام ھىچ وەلامى نەبۇو. دیاربىوو پىنى وا
بۇو گویکانى ھەلیانخەلە تاندۇوە، كاس له بەر دەرکە نىيە بانگىكىا،
چونكە پېشتر كەس بە «کاک» يان «بەپىز» بانگى نەكىدبوو.
جارىکى دىكە بانگمکردە وە» کاک پەحمەتوللا!»
گوئىم له دەنگى پىيە کانى بۇو بەزە حىمت پېيدە كرد. له دەرکە
بە دەرکەوت. ئىنجا زەرفە كەم پادەست كرد: «فەرمۇ نەوە
وینه کانتن.»

ئەويش پشتى بە دیوارە كە دا، له بەر شەبەنگى پۇز، كە له پەنچەرە وە
ھاتبۇوە ژورى، بە دەستى له رىزۆكە وە زەرفە كەی لىتكىردى وە.
له وینه کاندا خۆى نەناسىيە وە. بۆيە بە چاوىكى پې لە پرسىارە وە
سەيرىكىدم. ئەوهش له بەر ئەوە بۇو، ئەو مىشتا مىزى چاوى كامىرای
بۇ دەرنە كە وتبۇو، نەيدەزانى چ با سوخواسە.

جارىکى دىكە له وینه کانە وە راما، ئىنجا بە دەنگىكى بە رىزە وە له

۳۲. تىيان دوکە: دوکە كە ئازىزك كراپۇو.

تریقه‌ی پیکه‌نینی دا.

- «په ککوو، لاوه لاوه لاوه»

لهوهش زیاتر به لکو قیزه‌یه کیشی بوق کرد، قیزه‌یه ک وای لیکردم بیر
له تابلۇرى «هاوار»‌ی (ئىندىفارد مونخ) بکەمەوه.

مەلەکانىش مەروھك «رەحەمەتوللا» و من بە هېزى ھونەر ئاشنا
نەبوون، ئەوان بە جرييە و چرىكەيەكى نۆرەوە لە خۆشى و
سەرلىشىتىوايدا بەسەر قەلاكەدا ھەلفرىن. سەگەكانىش ئەوانەي
لە دەرەوهى قەلاكەدا بۇون دەرىۋىشتىن، ھىچيان دەربارەي كامىرا
نەدەزانى، ئىدى ھەر لەبەر «رەحەمەتوللا» كەوتىن وەپىن.
پشىلەكانىش خۆيان ھەلدايە سەربىان تا بىزانن ئاخۇ چى پۇويادوه،
بەلکو بىزانن ھونەر واتاي چى دەگەيەنى.

دايىكىشم كە ھەموو شتەكەي بىنى، بانگىكىرد: «سولتان، دەى تا
ئىزە وەرە ..»

منىش چۈومە لاي.

پشۇرى ھاوين داھاتبۇو، نۇرى نەمابۇو دەبۈومە شازىدە سالان.
دايىكم گوتى: «دەى كامىراكەت بشارەوە ..»

- «بۇ؟»

- «باشتىرين جله‌كانت بکەبەرت و لەگەل من وەرە ..»

- «بۇ كۈئى؟»

- «بۇ لاي ھۆشەنگ ..»

- «ھۆشەنگ كىتىيە؟»

- «لەۋى بە چاوى خۆت دەبىيىنى!»

۱۵

دوای نیوهرقیه‌کی دره‌نگ بwoo، منیش هه‌گبه کونه‌که‌ی هه‌وره‌بانه‌ی
کیلگه‌که مان هینایه خواری، له‌ویدا وینه‌ی پهش و سپی تافی
جا‌حیلیمی تیدابوون، بقدگاریک بwoo هه‌لگرتبوون.
ئه وینانه‌م هه‌میشه له‌نیو دؤلابیک له بورجى چاودیری قه‌لاکه‌دا
هه‌لگرتبوون، خه‌ریکبسو به‌جاریک له‌بیرم بچیت‌وه . به‌لام ئه و بازگانه
ئیرانییه‌ی مادده‌ی زافه‌ران، که باوله کونه‌که‌ی باپیره‌می له‌گەل
خۆی بۆ هینابوومه هۆلەند، جاریکی دیکه وینه‌کانیشی هینابوون.

منیش له نئیو شتە ئەرشیفکراوه کانمدا بەدواى وینەی ھۆشەنگدا گەرام. چەند دانە يەكم لى دۆزىنەوە. وینەكان ئەوەندە منیان ھەزاند تەنانەت نەمتوانى سەيريشيان بکەم. ئىدى لە شوپىنى خۆم دامنائەوە، پىتكە كۆنياكيكىم بۇ خۆم تىنگرد و لە بەردهم پەنجەرهە كە دانىشتم، كە بەسەر شىيناپىيەكە مەدا دەپروانى. «ئاودىلە» شەھىتە كە دەپەنەنگە كەنگە كانى دەكەد، مېشەكان ورده ورده لە كىتلەكە دەگەپەنەوە تا لە نئۇ غەلەتفە كانىيان^{۳۲} پېشۈرى خۆيان بەهن. لەھىكە وە شەتىكەم بۇ ھات، هەستمكەد جارىكى دىكە مارىك خۆى خەزاندۇتە بن پەلكە پانپۇپە كەدووه كانى نئۇ شىيناپىيەكەمان. ئىدى لە شوپىنى خۆم ھاوارمكەد و ھەم بە دەستىش ئاماژەم كەد: «ورىابە! مارا مار ھەيە!» بەلام خۆ (ئاودىلە) ھەر خۆشى لە گۇورە نەبرد، وەك ئەوەي ھەر لە مار نەترسى.

دكتور (ماينەما) ئى ماخۆى كىتلەكە كە، چەندىن جار بە منى گوتبوو: «ھۆلەندا ھېچ مارى لىتنەماون. ھەر بىستە زەۋىيەك لەم ولاتەدا كۆنتىپولكراوه، چاودىرېكراوه و كەپىشكىنى بۇ كراوه. بەلىنى ئىتەمش مارمان ھەن، لى تەنبا لە باخچەي ئازەلآن.»

منیش بىرۇام پېتىرىد، بەلام ھېشىتاش لەوە دلىبابۇوم، كە مارىك لە نئۇ كىتلەكەدا ھەيە. خۆ ھېشىتا مارە كە شەم نەبىنېبۇو، بەلام سەرنجىكىم لا پەيدابۇو، كەوا لە بن پەلكە كان خۆى ماتكىرىدى. كاتىكىش يەك دوو پېتىكەم ھەلدان، جارىكى دىكە گەپامەوە سەر

۳۲. خەلەپ بان ھەرتىپە: مالىي مېتىمىنگ، لە دانى بى درىست دەكرا، ھېرىھى توپتاتىكى بەك معربىان مېرىم، كاپىش خەزى (حاجى خەزى مەلاپەكى، يېرىجادىم)، بایرسەن زەۋايى شەھى وەتكەنە كى نابايى شەكتە بىن مەنگىلواتىكى مەشىلەخەز بۇ ھەرىقى ئازەدارى درومىتىدە كەن. بەلام ھەنوكە زىاپە سەنۇتىق بە كارەھەتىن چۈنكە كەپەپەنە.

وینه کان.

له نیو پسمامه کانی دایکم چهند پیاویک هه بیون سه رو سه و دایان له کاروبیاری گوماناوی په شدا هه بیو. هوشنه نگیش یه کنیک بیو لهوان. دایکم سه ر به مالبانتیک بیو، کلتوریکی ته واو جیاوازیان له گهله مائی باوکمدا هه بیو. هر بق نمونه دوتمامیکی دایکم په گهله دراوستیه کیان ده که وئی و دوو مندال له سه ر سه ری باوکه که یان جیندیلی، ئه م کاره له نیو مالباتی باوکمدا کاریک نه بیو هر بیریشی لیتکریته وه، کاریکی نه کرده بیو.

ئه وه پوون بیو، دایکم له نیوان دوو جیهاندا ده زیا. له وانه شه هر له بھر ئه وه، له دواییدا گهیشتیتنه ئه نجامه، که کورپه کهی پیویستی به مشعوری زیاتر هه یه، زیاتر له وهی له نیو قهلاکه و هریده گرئ. ئه و نقد جاران ده بیینی. من له گهله بالنده که م ده دویم. یه ک دوو جارانیش منی له قافدا گرت، به وهی به دزیبه وه ویستومه وینه ی جنؤکهی باپیره م بگرم. جنؤکهی ئه وئی ده من له بھر چاوان بزریبوو، به ره و ده روازهی قهلاکه ده پریشت.

منیش وھام داتابیوو، ده توام له پی چاوی کامیترا که مه و بیکرم، ئیدی ئه وه ئه دیمه نه بیو، دایکم لیتیترسا. ئه و ئه شتهی به په فتاریکی نه شیاو دانا و خوازیار بیو له کاتی خویدا چاره بیکا. هر بؤیه منی له جیهانی خه یالاوی نیو قولله که ده رهینا، منی هینایه خواری، منی بردہ لای ئه و پیاوهی له داکه و ته یه کی^{۲۶} سه خندا، له ده ره وهی دیواره کانی قهلاکه دا ده زیا.

نه وهی دایکم به نیاز بوو بیکا، کرده یه کی یاخیانه بوو، ئاخر ئو
ویستى من هاموشۇرى كەسانىتىكى پەق و زېرى سەر بە مالباتەكەي
ئو بکەم. وەهام چاوه پواندە كرد، باپىرەم ئەم كارەي پېتاخۇشلى
و پىگەي لېپگىرى، بەلام خۆ نەو ئاوه زەمند بوو، دەيزانى ئەو مافى
نه وەي ھەيە كورەكەي بەشىۋازى تايىەتىيانەي خۆي پەرەورەد بىكا.

منیش به دوای دایکمدا له گزپه پانی مزگه وتن تیپه پین، ورده ورده سنه نته ری شاریشمان به جیهیشت و نیو سنه عاتیک به پن پویشتنیں تا گه یشتنیه گزپه که کونه که ای شاره که مان. دایکم له بار ده رکه ای خانویتکی کون و هستا، که وه ک شوینی کارکردن دیاربیوو. یه ک دوو پیاویش له رئی له سر شوقسته که و هستابون، چند پیاویک بعون دانی زیرپیان له ده مدابوو، قول و باسکیان کوترا بwoo، فاتی په شیان له بردابوو، شهیقه ای ره شیان له سره نتابوو.

دایکم به یه کن له پیاوه کانی گوت: «هاتووم هوشنهنگ ببینم.»
 «ده چم ناگادراریده که ماهه،» یه کن له پیاوه کان و ههای وه لامدایه وه
 و سره و نتو خانووه که مله، لئنا.

گویم له ده نگی پنی که سیک بوله تاریکی دلانی خانووه کوه دههات، دیسان پیاویک به خزی قات و شهپقیه کی رهش به ده رکه وت. که چی نهو پیاوه یه ک باسک بولو، جیبرینیکی دریز و قوولیشی له بن لتهوهه تا بن گونی، لای حمهی دریتشووه ووه.

من ناوه‌کهیم دهزانی به لام خوییم نده‌هناستی و نه مده‌زانی نه مهیان،
نه وهی له برده‌معمان و هستاوه هوشنهنگی یه کدهسته^{۳۰} ترسناکه که ببو.

۴۵. نویسنده همراهی کننده به کنست نویسندگان و له پردازیر شدند و اینا همانندیه کرد (ایه ک باسک) نویسندگان. ملیش همراه کننده به کنست نویسندگان نهاد که پاک باسک.

ئاخر بەندوباوی نقدی لەباره وە ھەبۇن و خەڭىش لېيىدە سلەمىنەوە.

پىشتر دايىم ھەرگىز باسى ئەوهى بۇ نەكربىوم كە ئەو پىاوه
پىمامىيەتى.

بەم جۆره ئەوه دەبىنرا، «ھۆشەنگ» جۆره پىاونىكە جىاواز لەو
پىاوانەى لەنیتو قەلەكەدا ھەبۇن. ئەو خۆى كويىخاى خۆجىبى ئەۋى
بۇو، كەسىنگ بۇو خەنچەرى لەبەر پىشتدا بۇو. ئەولە جىهانى
ژىزەمىننىيەوە كارى دەكرد، بەلام لە ھەمان كاتىشدا مىرۇش
دەيتوانى پاستەوخۇ ھەر كاتىنگ بۇ پىزىشك يان بۇ پىرسەيدىك
پىتىيىستى پىتى ھەبا، هانى بۇ بىردىبا و داواى كۆمەك و پارەى
لىكىردىبا. خۇ ئەگەر يەكىن لە مالبائەكە لىتىقەوما با و دەستدرېزى
كرابابىيە سەر مىرددىمندىلىكى خېزانەكەيان، زاتى ئەوهشىان نەكىردا
لای كەس باسىيىكەن، ئەوا دەيانتوانى بە دىزىيەوە بە «ھۆشەنگ»
بلىن. ئەويش بە خەنچەرەكەى سزاى تاوانبارەكەى دەدا.

«ھۆشەنگ» كەسايەتىيەكى ئاللۇزى ھەبۇو، لە رەوتى بۆيىشتىندا
شانۇشەوكەتى ھىز و دەسەلات دىياربۇو، كاربەدەستانى شارەكەش
حىسابىيان بۇدەكىد.

- «ئەرى دۇ تمام ئەوه لېرە چى دەكەى؟» «ھۆشەنگ» وەھاي لە
دايىم پىرسى.

- «كۈرەكەمم لەكەل خۇم مىتناوه. ئەوه ھاوىين دادى و لە ھەموو
لايەكىش ھەر مەترىسييە. ئەو نقد بە نازەوە بۇ ئەم جىهانە
پەروەردەكراوه. توش بىكە پىاوا.»
«ھۆشەنگ» يەكەدەست نىكاپىيەكى تىپرىيم.

- «ناوت چیه؟»
- «سولتان.»
- «چند سالی؟»
- «نزیکه‌ی شانزه.»
- «له چی باشی؟»

هیشتا نه مده‌زانی، لهج کاریکدا باشم، لئن گوتم : «وینه ده گرم.» دایکیشم ده ستبه جن هه لیداین: «ئه و حیساب باش دهزانی. ئه و زور کتیب ده خوینیت‌وه و بیریشی لیده‌کات‌وه. که سیکه هی متمانه پیکردنه.»

دیاریبوو گتوتم «هۆشەنگ». يش که سیکی بهم خەسلەتانه‌ی پیویست بwoo. ئه و ده یتوانی باش بخوینیت‌وه، به لام سەلیقە‌ی نه بwoo دەقەکان بخوینیت‌وه، چونکه ئه و ده ستى راستى نه مابwoo، ناشى ده توانى به باشى بنوسى. پیویستى به که سیکیش بwoo، متمانه‌ی پیبکا.

«دیاره تۆ کتیب زور ده خوینیت‌وه،» ئه و بدهم ئه م قسەیه‌وه کاغه‌زیکى چرچولوچى له بەركه‌ی دەرهەتىنا. کاغه‌زه‌که‌ی له بەردەم پاگرت و گوتى: «دەزانى ئه مه بخوینیت‌وه؟»

خۆى شتەکه چەند سەرنجىك دەستخت بۇون نادەخوینىدرایه‌وه. منىش نووسىنە‌کەم بە دەنگ بۆ خوینىدەوه، ئەمە له کاتیکدا هیشتا کاغه‌زه‌که هەر له ده ستى نەودا بwoo. دایکیشم، كە ئەمە بىنى پىشى قىنكردەوه.

ئىنجا «هۆشەنگ» کاغه‌زیکى دىكەشى دەرهەتىنا و له بەردەم كەپۈومى راگرت. ئەم دانە يان كەتەلۆكىكى چۆنیه‌تى چاڭىرىدەوهى بە فرگر بwoo، بە زمانى ئىنگلىزى نووسرا بwoo. منىش دەقەكەيم بە دەنگ بۆ

خوینده وه .

دوای خویندن وه که لیپرسیم: «باشه لهوهی نووسراوه تیده‌گی؟» «به‌لئن، لئی تیده‌گا. ئو کتیبی نینگلیریش ده خوینته‌وه .» دایکم له جیاتی من وه لامیدایه وه .

«دهی بېز نۇورىت .» مۇشەنگ وەھاى بە من گوت، نىنجا پۇرى لە دایکم كرد و پىيىگوت: «تۇش سلاوم بگەيەنە مالى .»

مۇشەنگ منى لەگەل خۆى بىردى، بىردى بۇ نىق قۇولايى دالانه تارىكەکەی خانووه‌كە . پاشان لە پىيى دەرگەيەكى پشتە وە وەزۇر خانووه‌كە كەوتىن . خۆى شۇينىتىكى بىتسە روپەر بۇو، باخچەيەكى بىن خزمەت بۇو . چەند پىرەدارىكى لىبۇو، نىقد شتى بىتكەلّك لەملا و ئەولا كەوتىبۇن . كورسى شەقۇشىپ، دۇشەكىكى پىس و تايەي كونەي تۈرمىبىتلە .

بە هەناسەھەلکىشانىكە وە بانگىكىرد: «دۇو پىالە چامان بۇ بىتنىن .» زېنىك لەبن چارشىۋىتىكى پەش هاتىدەر، سىننېيەكى پىنبۇو، دۇو پىالە چاي لەسەر بۇو، ھېتىاي و لەسەر مىزە پىسەكەي بەرەمى ئىتمەي دانان و خۆى جارىكى دىكە چوھ ئە و نۇورەيى، كە لىيەھى هاتبۇو . كاتىكىش بەرە و نۇورە و گەپايدەوە، چاۋىكى لىتكىدىن و خەندەيەكىشى كرد . ئەوسا زانىم ھېشتا ھەركىچ بۇو .

مۇشەنگ پۇرى تىكىدم و گوتى: «جەوان، گوئىگەرە . تو لە خىزانىتىكى باشەوە هاتىووی، بەلام خۆ ئەو بۇ من پۇوشىتىك ناهىتىن . لىرەدا من مەزىنم . دەبىن باش لەو وریابى چىت پىتەلەيم . دەق ئەو شتە دەكەي، كە پىتەلەيم . دەنا شاپىتىت تىيەلەددەم و دەتنىزىم وە

قه لاکه . تیگه یشتی؟»

منیش سه رم بۆ له قاند .

- «ئەوهی لیزه دەبینى هەر لیزه دەمیتتەوە . بۆت نیبه يەك و شەش لیزه بېھىتە دەرەوە . خۆ تىمەدەگەی؟»

منیش سه رم بۆ له قاندەوە .

ئەو سن کلۇ شەکرى خستە نیو ئىستيكانە چايەكەى ، قەلە مېرەكەى لە بىرکە دەرەتىنا ، كردىيەوە ، چايەكەى پىتىكدا و گوتى : «ئەوه لە مېشىكى خۆت بېھەدەر ، كە درۆم لەگەل بکەى . تیگە یشتى؟»

لە بىر ئەوهى چاوه پىسىھەكى وە ھابۇوم بىكا ، «ناشىن بە و چاوه سەيرى ئەم كىزە بکەى ، دەنا هەر لیزه لەو باخچە يە پارچە پارچەت دەكەم .» منیش دووجار لە سەر يەك سه رم بۆ له قاند .

ئەوسا لىپېرسىم : «ئەرئ كەنچۇ ، قەت ئايىسکريتى ئالاسكات خواردووە؟»

ئەماجەيان سه رم بۆ بادا .

«ئالاسكا» ناوى ماركەى ئايىسکريتىكى زقد بەھەپمەن بۇو لە تاران . ئايىسکريتى تۆپەل بۇو . هيشتا نەگە يشتبۇوه شارەكەمان ، بەلام ھۆشەنگ پېيگۇتم ، بەنيازە بېھىتنە بازار .

«گوئىگەرە ، دەستم بەكارخانە يەكى ئايىسکريتى ئالاسكا كردووە . بەم نۇوانە بەفرگىز ناقوقۇل و سندوقى ساردى و عەرەبانە گواستنەوە دەگەنە جى ، مالىباتەكەى تۆ فيرمائىكى گەورەي زافەرانىيان لە بازاردا ھەيە . خۆى بازىگانى لە خوتىنى ئىۋەدا قوللىپەدەدا . هەر دەبن لەم كارە بىزانى . تىدەگەى چىت پىدەلىم؟»

خوی کتومت نه مده زانی مه بهستی چیبه، به لام سه رم هر بُو له قاند.
 «دهی ئو کاغه زانه م بُو بینه! ئو ووهای بانگکرد، به لام مه بهستی
 من نه بُوو. ئو و بُوو کیژه چارشیوبه سره که به خوی و چاوه
 لاساره کانی جاریکی دیکه ده رکه و ته وه و بارسته کاغه زنکی هینا.

«زنه که م ده زانی بخوینته وه، به لام گیزتویژه، لیبان حالی نابی.»
 ئه مهی گوت و ئاماژه شی بُو کیژه که کرد. ئینجا هوشانگ هندئ
 بُز پیشنه وه دانه و بُوه و گوتی: هه موو ئو که ته لۆكانه به زمانی
 ئینگلایزیین، من هیچیان لیتیناگه م. که چی خو هر ده بین بزانم ئاخو
 چون ئو نایسکریمانه دروستده کرین.»

بَلَى من ده مزانی کتیب به ئینگلایزی بخوینمه وه، به لام خو هیج
 له و کاته لۆكانه نده گهیشت. که چی من پشتم پاستکرده وه و به
 له خورادیتنه وه گوت: «من يەک به دوای يەک مشوریان ده خۆم. تو
 زیاتر پیوست بے کامیانه؟»

ئه ویش گوتی: «من ده مهوي بزانم چون نایسکریمی ئالاسكا دروست
 ده کرئ.»

منیش له نیو کاغه زه کان گه رام، نامیلکه بەکم له نیویاندا دۆزیبیه وه و
 پیمگوت: «من خەمی ئه وهت بُو ده خۆم، ئه م شتەت بُو و هر ده گیپم
 و ده بیخه مه بەردەستت.»

چاوی هوشانگ گەشاپه وه. تۆبلىتی دیاریبیه ک نه بُوویم و بُو ئو له
 ناسمان بەرنە بیومه وه؟

«هه روەک گوت. تۆ له خیزانیکی بازدگانه وه هاتووی» ئو ووهای
 گوت و ده مودەستیش بە شاگەشکە و تۆخزنه وه هەلسایه سەرپی.١
 ئینجا بە هەناسە هەلکیشانیکی بە کەیفە وه بانگیکرد: «دهی دوو

کۆلامان بۇ بىتىن..»

كىژە چارشىپەسەرە چاوبىزىوەكە بە خۆى و دوو كۆلاؤه لە ئۇورەكە
هاتەدەر.

دلىشىم نۇرد توند لېيدەدا، ئاخىر نۇرد پەرۋىش بىووم وىتەيەكى بىگرم،
بە دەستىكى دوو كۆلای گرتۇرە و بە دەستەكەي دىكەش توند
چارشىپەكەي گرتىبوو؛ بەلام خۇ چەقۆكەي ھۆشەنگ پېتىرى بۇ لوهەى
زىياتر لېپپروانم.

كانتىكىش سەر لە ئىوارەكەي بەرەو مال بۇومەوە، نامىلەكەي
كەتەلۆكەكەم دايە دەستى «ئەكىرەم جون» و پېمگۈت: «ئەرى
دەكىرى ئەم شەتم بۇ وەربىگىپى؟ ئەمە شەتىكى نۇر گىرنە..»

- «بۇ كى؟ بۇ چىيە؟»

- «بۇ ھۆشەنگ»

- «چى؟ ئاخىر تو لەگەل ئەو چەتىيە چى دەكەي؟» ئەو بە چاوه
گەورە كانى وەها لېپپرسىيم.

كانتىكىش پېمگۈت، بۇ ئەو كاردەكەم، ھىدىمە گرتى. ئىنجا
«ئەكىرەم جون» كەتەلۆكەكەي خويىندەوە، ھىچ لە پەيوەندى نىوان
ئايسىكىرىمى ئالاسكا، ھۆشەنگى يەكىدەست و من تىنەگە يىشت. خۆى
ئەگەر پېچكەيەكى نوبىت هاتەپىش، پېتەچى كاردانەوەى بە رايىت
سەرسامانە، پەشۇقاو و سلەمنەوە بىن.

«ئەكىرەم جون» لەسەر جىتكەي خۆى بە قوللى چووه نىتو
كەتەلۆكەكە، منىش بىرۇھۆشم لاي شەتىكى دىكە بۇو. خەيالم لاي
كىژە چاوبىزىوەكە بۇو. لەوهەش تىنەگە يىشتىم ئاخىر بۇچى خوا كىژى
وەها جوان و نازدارى دروستكىردوون.

۱۶

چیزکه دهرباره‌ی میمله‌کانی^(۱) موشه‌نگه، جاریک توانیبورویان له شوینیکی تاریک و ته‌نگه به‌ردا دهوره‌ی بگرن و قولن پاسته‌یان هلا به‌مهلا کرد. نه‌ویش به دهسته‌که‌ی تر و به خه‌نجه‌ره‌که‌ی توانیبوروی ده‌موچاوی نقد له په‌لامارده‌ره‌کان بیننیته‌خواری، هه‌روه‌ک چون پاله‌وانه‌که‌ی باشووری نه‌مریکا به شمشیره‌که‌ی پیتی (Z) له

۱۶. مبل: نهار، دوزمن، ناحن، ورگن.

دوای خۆی وەک پشماوه جیبیلی. ھۆشەنگیش نیشانەی تایبەتی خۆی ھەبوو، نیشانەکەش دەقاودەق وەک ئەو جیبرینەی سەر دەموجاواي بwoo.

کاتىكىش وەرگىپارنى نامىلکەی كەتەلۆكەم دايە دەستى ھۆشەنگ، كە «ئەكىرم جۇن» وەرىگىپاربwoo، بە چاوىكى بىپاپىتە كراوانە سەيرى ھەر سىن لەپەرە وەرگىپداواه تايپىكراواه كەيى كرد. بە بەمەندە لەگرتىنەكە وەھولىيدا دەقه وەرگىپداواه كە لەسەر پوتاكىيەكەدا بخويتتەوە. تا دەھاتىش خەندە لەسەر پوخسارى دروستدەبwoo.

- «ھۆپياو، زۇد باشه دەستخوش،» بە دلخۇشىيەوە وەھاى پېڭوتم «چۇن ئەم كارەت كرد؟»

- منىش پېمگۈت: «بېكەوە لەگەل «ئەكىرم جۇن».»

- «ئەكىرم جۇن؟»

- «دۇتىمامە گەورەكەم، مامۇستاي زمانى ئىنگلىزىيە لە قوتا باخانەي كچان.»

ئەو هيشتا نىگاي ھەر لەسەر لەپەرەكان بwoo كە گوتى: «كەواتە سلۇم بگەينە كچە مامەكەت.»

ئىدى ھۆشەنگ پشتى پېيەستم. دواي سىن ھەفتە نزىكەي ھەموو كاروبارى سارادەمەنى ئالاسكاي بە من سپارد. منىش بە شىيە كى نۇد پېكۈپىك سەرپەرشتى حەوت كارمەند لە كارگەكە و سى مىردىمندالى دىكەشم كرد، كە ئايىسىرىمەكەيان لەنتىو شاردا دەفرۇشت. كارەكە منى بۇ خۆى كىشكەرد و خۇشىشىم لىيە بىبىنى.

لەوانەيە ھۆشەنگ لەسەر ھەق بوبىن كاتىن گوتى بارىزگانى لە خويتتى ئىتىو دەمارە كانمەندايە، بەلام خۇشتىكى دىكەش لە ئارادا بwoo. من

ئوه کرد تا کیزه چارشیوداره که هر ده رفه تیک بقوزیته وه به لکو خویم بتو دهربخا و ببینم.

ئیدی کیزه که ده یگوت: «سولتان، چا ئاماده يه!» هه روهها «سولتان، هوشنهنگ لیره نیبه، ئه رئ ده زانی چوته کوئی؟» یان «ئه رئ سولتان ده کرئ یارمه تیم بدهی نه و کارتؤیه بر زیکه موه؟» سولتان ده کرئ نایسکریمیتکم بتو بینی؟»

له برهنه وهی ثنى هوشنهنگ ببو، سه یريم نه ده کرد. به لئى من سه یرى قوله کانیم ده کرد کاتن نایسکریم ده داین. قوله کانی نقد نازدار بون، منیش دلنجیا بوم، که به ئەنقه سست به هه ردوو ده سستی نایسکریمکم لیوه رده گرنی.

کاتنیکیش ده سستی به ده ستم ده که وت سه رتاضای جه ستم ده که وته له رزه. ئیدی خیرا له ثوره کهی نه و ده رده چووم، چونکه چند له خوا ده ترسام ئوه ندهش له هوشنهنگ. خوا هه ره بین له سه ره نه و دالله کیوبیانه م سرام بدا. خو نه گهر هاتبا و هوشنهنگ پییزانیبا، که وا له خه یالمندا من کچه کم له باوهش گرتووه، له وانه ببو چه قویه کی به ده موچاومدا هینابووایه.

هه کاتنیک به یانیان چاوم هه لدھه هینان، خه یالم بتو لای کیزه که ده پوششت و منیش پیی شادمان ده بوم، ئیدی به خوشبیه وه هه لدھه ستم و خوئم ده گورپی و خیرا ده چوومه وه سه ره کار. به تاسه و په روش وه چاوه پیی نه و چرکه ساتم ده کرد، که بانگی ده کردم: «سولتان، چایه که ئاماده يه.»

خوی هوشنهنگ سئ جار ثنى هینابوو و له یه ک جیابیبوونه وه، ئه م کیزه یان جاری چواره می ببو. لهو نیوه دا تیگه بیشتم، کچه که خوشکی

یه کتیک له هاوپیکانی هوشنه نگ بooo، نه ویش پیاویک بooo سه روکاری
له گه ل کاروباری گوماناوی هه بooo؛ به لام نه مده زانی باقی پوزه که
له نیتو ماله که دا چی ده کا و پوزه کانی خوی چون ده باته سه ر، چونکه
که سنتک نه ده هاته لای.

لئى بىۋازنى وا مەببۇ گويم لە دەنگى كريانى كچە كە دەببۇ. مەرۇھا
مەندى جار بىنیم كە لەكەل ھۆشەنگدا دەمە قالىيە يانە. دەمە قالىيە كى
وەها ھۆشەنگ شتى پىتادەدا و ئەويش دەپقىزىاند.

هلهبه من لهو نهگهیشتبوم، ناخو خوشویستی واتای چی
دهگهیاند، من هیشتا چیروکه شاکاره کانی خوشویستی ئەدەبیاتی
خۆمان نەخویندبوونەوە . ئەوهشم نەدەزانى ناخو کەی کەوتیه داوی
خوشویستی، دەپن بەدوایدا برقی!

جاریکیان که گویم له ده نگی گریانی کیژه که بwoo، ویستم بزانم چ
باسه، به لام له نیوه‌ی پئی گهارمه‌وه، خۆی نه ده بwoo خۆم لهو شته‌دا
هله‌لبقورتیئم. جاریکی دیکه، کاتنیک به بونی کیژه که هاواری خدری
زینده‌ی ده کرد، منیش به راکردن لیتی چوومه‌ژبور. گویم لیبورو له بره
ئازار ده بینالاند. نیدی له پر ده رکه هۆدەکه‌ی کرایه‌وه و نه ویش به بیتی
چارشیبو به راکردن هاته‌دهر. به لەن ئەو ناسک بwoo، جهسته‌یه کی جوان
و پرچینکی پەش و کاری دریزئی هەبwoo. ئەو به هاوارهاواره‌وه هاته
حەوشەکه و چووه پشت داره‌پیرەکه وەستا. ھۆشەنگیش به خۆی
قايشە چەرمینەکه‌ی دهستى هاته‌دهر و به دهور و خولیدا سووراپاوه.
ئىنجا کیژه که بۆ دیوه‌که‌ی دیکه‌ی باخه‌که وەرسوورا. ھۆشەنگیش
بەدوايدا ویستى به كەزىه‌كانى بىگرى. کیژه‌که سەرپەلۇ چوو، كەوتە
سەرزمەۋى، لىنى خىترا هەلساياده و بەرەو لاي من رايىكىد. منیش

هه روه ک کوتله لیک له نئیو با خچه کدا چه قبیووم، واقع موریما بورو.
 کیژه که هاته پشتم راوه ستا، به هه ردبو دهسته کانی توند باسکی
 پاسته ای گرتم. هوشنه نگیش و هک درنده یه کی کتیوی دهینه پاند،
 نه ویش له پال پشتمه وه خوی په نادابوو، به لام خو هوشنه نگ توانی
 که زیه کانی بگرت و پایکیشی، نه ویش به هاوار هاواره وه » یارمه تی،
 نکایه یارمه تی! «

ئیدی بهم هاواره یه وه بیداریوو مه وه . به هنیزیک که پیشتر له خوم
 پانه دیتبوو سه ریکم به توندی له لای پاستی بیقوله کهی هوشنه نگ
 دا. ئه و هاوسمه نگی تیکچوو، دهستی له که زیه کان بهربوو، یه ک
 دوو هه نگاوه بق پشته وه گه پایه وه . له کوتاییدا خوی گرت وه، له و
 شوینه ی لیبوو وه ستا و له هه ردبوو کمان راما، سه بیری کچه کهی کرد
 که له پشتمه وه وستابوو، سه بیری منیشی کرد، که له بار گرمی
 مه مکه کانی خه ریکبوو ده کولیم . توبیلیتی زلله یه کی توندم لیبیدا و
 بهره و قه لاکه په وانه بکاته وه ياخود به سه ر توره بی خویدا زالدې بی؟
 ئه و پیتویستی به من بیوو، به لام خو هۆکاریکی دیکه شه بیوو، که
 جلله وی خوی گرت و زیاتر هەلنه چوو. هۆکاریک، من نه وی ده من
 په بیم پیتنه برد .

ئینجا پووی تیکردن گوتی: « تئر بق نوره کهی خوت، دهی توش بق
 سه ر کاره کهت ».

ئینجا کچه که به راکردن چووه نهود و منیش بق سه ر کاره که م
 گه رامه وه .

بیده نگی بالی به سه ر حه وشے که دا کیشا . که چی که میک دواتر گویم
 له هاتو هاوار بیووه وه . ویستم به هانای بچم و خیرا گه رامه وه . خو

نه گه ر پیویستی کردبا ده چوومه هۆدەکەیان.

به لئن، ئەمجاره یان شتىکى دىكە له گۈرپىدا بۇ. گويم له كىژەكە بۇو
ھەر قىتەقرت و حىتەحىتى پىكەننى دەھات. ھەندىك زياتر چوومە
پېش و دەركەم تىدا تا بتوانم زياتر نىتو ژورەكە بېبىنم.

ئەوان شەرىيان بۇو، كىژەكە ھەر ھەولى دەدا لەدەستى ھۆشەنگ
قوتارى بن، ھۆشەنگىش لەناوقەد گرتبووی ھەولىدەدا لە زەۋى
بدى. لە كۆتاپىدا ئەوهى بۆ چووه سەر. چۆكى لە سەر زىگى كىژەكە
دادان، دەرىپتىھەكە لىتەننایە خوار و دوور فرېتىدا. ئىنجا خىرا قايىشى
پانتولەكەى كىرده وە، ھەرامەي خۆى لەنېتو پانەكانى گىرકىد.
كىژەكەش بە پىكەننېو، دەيقىزىاند و لىتىدەدا يەوه، گەزە لىدەگرت
و لاقەكانى لە ھەوا دەكرد، بەلام ھۆشەنگ زياتر پالىپېۋەنا. ئىنجا
بەتوندى ھەناسەي ھەلگىشاوه و خۆى پادەستىكىد و قاچەكانى
لەپشتى ھۆشەنگە يەكىدەستەكە وەرىننا ئەويش ھەروك دېنەدەيەك
دەيمپاند. منىش گەپامەوە سەر كار و نېتوچاوانىشىم ئارەقەي كرد.

لەو كاتەوە زۇرجار گويم له قىزە و قرتە و ترىفەي پىكەنن لە نىتو
خانووهكە دەبۇو، خۆى بىبۇومە گەواھىدەرىيک لە سەر شەپ و دەمەقالى
نىتو ژورەكە. لەپشت جامى پەنچەرەوە دەمبىنى چۈن ھۆشەنگ بە
كەزىيەكانى كىژەكە بۆ ناو ھۆدەكە پادەكىشىن. ئۇيىش بە قىزەوە
داواي يارمەتى و فريادپەسى دەكا، بەلام خۆ من بەھانايەوە نەچووم،
چونكە دەمزانى چۈن ئەو ھەراوزەنایە كۆتاپىپېتى. ئىدى لىتىانگە رام
چىدەكەن بىكەن و تىشكۆى ھىز و وزەم خستە سەر كارەكەم؛ بەلام
خۆ نەمدەتونى لە دەست خەيال و ئەندىشىم رابكەم. خۆم وەها
دەبىنېوە چۈن چۈن ئەوم بۆ خۆم پادەكىشىا و بە توندىش دەرىپىم

له پن ده هینایه خوار.

به لئی، خو ئو کیژیکی ئاسایی نه بیو، بەلکو کەسیک بیو له دژی چەتەیەکى وەک ھۆشەنگى يەکدەست دەجەنگى. خوئی ئەویش خوشکرلەي يەکن لە سەرۆك باندەكانى شارەكە بیو، له شەپ و دەمەقالى، له ئىشوكارى پەش و گوماناوى، له درق و فەندوفىل پاھاتبیو. نەتدەتوانى ئو له گەل کېژەكانى دىكە بەراوردبکەي، ئو جوانووھ پلەنگىتكى كېتى بیو بۆخۇرى.

وددهوردهش لەوه گەيشتم، كە منىش گەنجىكى ئاسایی نه بیووم، چونكە منىش دەمويىست ئو كېژەم ھەبىن و دەستم بېگاتى. لهوه زياترم نەدەويىست، كە بۇ من بىن، ليتىمگەپى دەست بۇ دەرىپېتكەي بېم و له قاچەكانى بېتىنەخوار. خو ئەگەر نەوەش نەكردە نەبووبىن، دەكىرى ئەویش نىدى پېتىخوش بىن، حەزى لىتىبىن، من وەھام كردىبىن. ئەوه بیو، ھەمو شەۋىتكە بە خەيال له دەچومە سەرجىتى ئو، كاتىكىش بەيانىان لەخەوەلەدەستام، پەرۇشبووم بېبىن و دلەم بۇي لىتىدا.

خۇى من له بارىتكى ئەستەمدا بیووم ئو شىتم بۇ مەيسەر بىن. ھەر دەشبوو بچەمە لاي، لىن نەشم دەزانى چۈن چۈنى ئەم كارە بکەم، تا سېپىدەيەكىان بىرم بۇ كامىراكەم چۈو. ئىدى يەكسەر پەتۈكەم لەسەر خۆم لادا و له سەر پېتىخەكەم راپىووم. ھەلسام و به خىرايى دەمۇقاوم شوشتن و خۆم گۇپى. ئىنجا وەسەر قوللەكە كەوتىم، لەۋى غارمدايە باولەكە و كامىراكەم خىستە نىيوجانتاي كۆلەپشتم بەرهە شۇيىنى كارەكەم بارق. من لهوه خاتىجەم بیووم، كە دەكىرى له چاوى كامىراكەم وە بېگەمنى.

۱۷

هرگیز ناوی ژنه‌کهی هوشـهـنگ نهـزـانـیـ. نـهـمـ حـالـتـهـ بـوـ (ئـاـورـیـلـیـاـ)
شـهـرـ پـاسـتـهـ، تـاـ ئـیـسـتـاشـیـ لـهـکـلـدـاـ بـینـ نـاوـیـ پـاسـتـهـ قـینـهـکـیـمـ بـوـ
دـهـرـنـهـکـوـتـ.

لـیـرـهـدـاـ وـ لـهـمـ کـتـبـیـهـدـاـ ژـنـهـکـهـیـ هـوـشـهـنـگـ نـاوـدـهـنـیـمـ (زارا)^{۳۷}، لـسـهـرـ
نـاوـیـ کـیـرـهـ خـوـشـهـوـیـسـتـهـکـهـیـ پـیـغـمـبـرـ مـحـمـدـ. کـاتـیـکـیـشـ زـارـاـ

۳۷. برـزـمانـتوـسـ نـارـکـهـیـ دـقـ (زـعـراـ Zahra) نـوـسـیـوـهـ.

چارشیوه پهشه‌کهی هله‌دایه‌وه و بیوه‌بیانه سه‌بری پیش پیش خوی ده‌کرد، هیچ ناویکی دیکه غه‌بری «زارا»‌ی بتو نه‌ده‌شیا. به‌بایانان من یه‌که مین که‌س بعوم ده‌چوومه سه‌ر دوکانه‌که. کریکاره کانی دیکه سه‌عاتیک یان دوان دره‌نگتر ده‌هاتن. بؤیه سپیده‌یه کیان سه‌ره‌لنه‌زند چوومه سه‌ر کاره‌که‌م، هر ئوه‌ندهم زانی، گویم له دهنگی «زارا» ببو له پشت منه‌وه هات.

«چایه‌که ناما‌ده‌یه، باش،» گویم لتبیووه‌ها بانگیکردم. کانیکیش سه‌بری ده‌وروپشتی خوم کرد، بینیم له‌به‌ر تیشکی خوری به‌بایانی لای چوارچیوه‌ی ده‌رکه وه‌ستاوه. ئو هه‌ندیک چارشیوه‌که‌ی هله‌دابووه‌وه، به‌لکو نیگایه‌ک له جه‌سته په‌ریناساکه‌ی بگرم و لاقه پووت‌ه کانی ببینم.

ئینجا که‌ته قسه: «هۆشـنگ پـیـگـوـتـم پـیـوـیـسـتـه پـیـتـبـلـیـم، ئـو ئـهـمـرـقـ لـیـرـهـ نـیـیـهـ، دـوـایـ نـیـوـهـ بـؤـیـهـ کـیـ دـرـهـنـگـ دـیـتـهـوـهـ. ئـگـرـ هـرـ شـتـیـکـتـ بـوـئـ، لـهـ هـۆـدـهـکـهـم دـهـمـبـینـیـهـوـ.»

منیش بیرم له هۆشـنـگـ نـهـکـرـدـهـوـهـ، هـرـتـهـنـیـاـ ئـوـهـنـدـهـمـ بـینـیـ چـنـ کـزـهـ پـوـنـاـکـیـ سـپـیدـهـکـهـ لـهـبـنـ چـارـشـیـوـهـکـهـیـ بـهـدـرـکـوـتـ وـ تـاـ جـهـسـتـهـ کـبـیـلـانـهـ بـیـهـکـهـیـ خـوـیـ نـمـایـشـبـکـاـ. ئـیدـیـ دـهـسـتـمـ دـایـهـ کـامـیـرـهـکـهـمـ وـ پـیـمـ گـوـتـ: «نـهـجـوـلـیـ. بـهـ دـهـسـتـیـ چـهـپـتـ چـارـشـیـوـهـکـاتـ بـکـرـهـ، لـهـبـهـ چـهـنـاـگـهـتـ بـکـرـهـ وـ هـهـنـدـیـکـ بـتوـ لـایـ دـهـسـتـهـ پـاـسـتـ بـپـوـانـهـ.»

ئـوـیـشـ ئـوـهـیـ کـرـدـ، کـهـ پـیـمـ گـوـتـ؛ منـیـشـ وـیـنـهـیـهـ کـمـ گـرتـ. «چـایـهـکـهـ دـیـمـیـ کـیـشـاـوـهـ، سـازـ وـ نـاماـدـهـیـهـ، دـهـیـ وـهـرـ بـیـبـهـ.» بـهـ قـرـتـیـهـکـ وـهـهـایـ گـوـتـ وـ خـیـرـاـ خـوـیـ بـهـنـاـوـ ژـوـرـهـکـداـ کـرـدـهـوـهـ.

نهو سپیده به من لیتی نه چوومه ثوور. و هستام تا نه و کاتهی خوی
چایه کهی بُو من و بُو کارمه‌ندیکی دیکه هینا.
چاوه کانی هر پتده که نین، نمهش و اتای نهوه بُو، گوایه نیمه به
یه کهوه نهیتیبیه کمان ههیه، و یته بهک له نیو کامیراکه مدا ههیه.
هر کاتیک ناپر له پابردوو ده ده موه، پهی بهوه ده بهم، کامیراکه م
له نگه رگریک بُو بُو من. له نگره که توند بهله مکهی منی را گرتبوو،
لینگه که را شه پوله هاروها جه کان به ملا و به ولادا بیبهن.

یه ک دوو پُزد دوای نهوه، کاتیک دیسان هوشنه نگ له مال نه بُو،
و یته که م نیشاندا.

- «ثای لهوه، خو نهوه منم؟» به سه رسامیه وه ههای گوت. «دهی
و یتهی زیاتریشم بگره..»

من حزم لیبو، سویم ببوروه وه، به لام له نیو میشکمدا گویم له ده نگی
با پیره م بُو پنیگوت: «حوسه للت ههین، گه نجع نارام بگره..»
له و قوناغهی نارام گرفته دا، له هوشنه نگم پرسی، به لکو بکری بهک
دوو و یتهی بگرم.

نهویش پئی وا بُو باش گوئی له من نه بُو.
منیش کامیراکه م ده رهینا. نهویش دهستی دایه و کیشای وه ک
نهوهی گندوره بهک بن له سه رله پی دهستی.
ئینجا گوتی: «دهی بیگره..»

منیش سین و یتهی پوخسارم گرن و چوار و یتهی دیکه شم له جووله
و شوینی جیاواز جیاواز گرن. نهوه يه که مین جار بُو کامیرام
له دهست ببینی. کامیراکه له سه رکوشی دانا و جگه رهیکی پیکرد.

به بیرلیکردنه وه قومی له جگره که داو دووکه‌له‌که‌ی به باکرد و گوتی: «گانچ، نه‌مه هونه‌ره. تو گیانیکی هونه‌رمه‌ندانه‌ت هه‌یه.» هیشتا هه‌ر وا دیار بیو شته‌که ناله‌باره. گومانم هه‌بیو نه‌و خوی بیری بتو نه‌وه نه‌چوبین. ناخرا نه‌وه ده‌زانی، که هوشنه‌نگ بیری بتو نه‌وه چوو، که من نه‌مزانیبی.

من کاته‌لۆکیکی نویی نایسکریمی نویی نالاسکام له‌سه‌ر پیخه‌فی «ئه‌کرەم جون» بینی، تییدا هاتبیو چۈن چۈن تەنكه شوکولاته‌یه‌ک به‌سه‌ر نایسکریمدا ده‌کری. ھیچپیش لەو باره‌یه‌وه نه‌ده‌زانی، ناخق نئم کاته‌لۆکه چۈن گېشىتتە دەستى دۆتمامە‌کەم.

هوشنه‌نگ يەک دوو پاره‌ی کاغەزى خستە تىبو بەرکم. خوی نه‌مه‌ش بتو يەک دوو وىتنە پاره‌یه‌کى نقدىبىو. کاتىكىش پەتمىركىدە وەرىيگەم، پېتىگۇم: «دەی ھەلیگەرە. تو شايابى نەوهەيت. سەۋداڭىن لە خەسلەتتادا يە،»

گومانم بتو نه‌وه چوو، ئاماژە‌یه‌ک بى بتو «ئه‌کرەم جون». خوی شکولاته‌کە بېرۆکە‌یه‌کى «ئه‌کرەم» بیو. جارىكىان بتو گىزامە‌وه، لە تاران نایسکریمەنکى نالاسکای بە شکولاتە‌تى نقد خوشى خواردۇو و هېشتاش تامە‌کەی هەر لە بن ددانەكانى ماوهەتەوه.

پۇزىكى دىكەشيان کە هوشنه‌نگ دىسان لەمال نه‌بیو، كارمەندە كانى دىكەش هەر لەۋى نه‌بیون. گويم لە زارا بیو گوتى: «چا ئاماڻە‌یه.» منىش دەستم دايە كامىراكە و چووم. دەركەی ھۆدە‌کەی تىدابىو، بە نەرمى لە دەركەم دا.
«فەرمۇو.

منیش چومه ثورد. ئو چارشیوی له سەر نەبۇو، بلوزىتىكى تەسکوتارى لە بەردابۇو، مەمكۆلەكانى تىندا دەرپەپىبوون.
ئامادەكارى ئوهەم كرد وىتنەيەكى بگرم.

ئەويش گوتى: «كەمن بودىستە.» ئىنجا قەلەمى لېوانى له نىيۇ جانتا بچكۆلەكەي دەرهەتىنا و ھەندىك بە لىيەكەنە داهىتىنا و سۈورىكىدىن.
ئەوهەستام تا لە خۆى دەبىتەوه، وىتنەيەكىم چىكىاند. خۇ نەدەبۇو
كات بە فيرىقىدەم، ئاخىر ئىدى نەدەبرە كەنە كەن بىن، هاتنەوهى
ھۆشەنگىش لە ئانوساتدا بۇو. كاتىكىش لە بەردەم ئاوىتنە بە پەنجە
پەنگى سەر لىيەكانى پاستىدە كەنەوه، وىتنەكەم گرتىبوو. «دەى
بودىستە تا لە خۆم دەبىمەوه.» وەھاي پىتگۇتم و پەنجە تەپەكەي بە
بىرپەشەكانى داهىتىنا: بەلام خۇ من ئەوهەستام و وىتنەي خۆبىم گرت،
پاشان لە ھۆدەكەي ھاتىمەدر.

دوو ھەفتەي خايىاند تا فيلمەكەم شوشتەوه، چونكە دەمويىست خۆم
لە ئۇورە تارىكەكەي خۆمدا بىشۇمەوه.

«ئەكرەم جون» كارتىكى وەھاي بۆ كەربۇوم، ئۇورىتىكى سەرپەخۆى
تارىكىم ھەبن. لە پارەي پاشەكەوتىم كەربۇو شتە پىۋىسىتىيەكانى
دەستى دوومان لە بازار كېپىسو. ئو يارمەتىدام، كە ئە كۆلىتە
بچكۆلەيەپشت قۆپەنەدارەكە، كە ھىچ كەسىتكەلايەوه نەدەچۇو،
بەكاربەتىم؛ ئۈرۈن بەكەم ئۇرۇتىكى تارىكى ئەنگوستەچاو. دوو مىزى
بچكۆلەم بىردنە ئۆتى. يەكەم بەكەرەي فيلمەكە وىتنەكانى زاراي
لە سەرپىبوون.

ھەروەك دىندارىك كاتىك كامىراكەم دەستىدە دايىن، وىردىكەم لە سەرزار

بوو. نیدی له ژووره تاریکه که دا به کره فیلمه کانم داده نان و خه ریکی
شوشتنه وه بیان بوم. دلیشم به توندی لییده دا.

ئه وئی ژووریکی تاریکی ناسایی نه بوم، به لکو ئه وئی پیچکه يه کی نوئی
بوو. خۆی ئه وه زارا بوم له بن ماده کیمیا بیه کانه وه نیگای تیپپی بوم.
ئینجا وینه کانم خستنے بەرکم و بەرهە شوینى کاره کەم پۇیشتەم. ئەو
بېك دوو جار پرسیارى وینه کانى لیکردم، منیش بەلینم پېتابوو
له گەل خۆمیان بیانبەم.

کاتتیکیش ئەو بانگیکرد کە ئامادە دایه، دەستبەجى دەستم دایه
زەرفە کە و بەرهە هۆدە کەی پۇیشتەم. له دەركەم دا.

«فەرمۇ وەرە ژوور!»

منیش چومە ژوور. يەكسەر نیگام پەپیه سەر جانتایەك، کە له وئى
داندرابوو. بە خىرايى دەركەی پیوه دایه وە، ئەمەش منى پاچەلە کاند.
«وینە کانت.» وەهام پېگوت.

خۆی دەبوايە کامىرا كەشم لە گەل خۆم بىردىايە تا خۆم پېپارىزم.
ئەويش بە دلخۆشىيە و سەيرى وینە کانى كرد و ئەو شتەي كرد،
کە تەنبىا كىزە كىۋىيە کان دەيکەن. ئافەرەتىك کە ئىنى ھۆشەنگ
و خوشكە ھارە بچۈلانە کەی سەرباندىكى چەتەي شارە كە بوم.
ئەو بوم باوه شىتىكى پېتاڭىدم، منى بۆخۆي كېشىرىد. خۆي دەبوايە
دەستم بۇ ژىز تەنۇورە کەی بىردىايە تا ھەر وەك ھۆشەنگ دەپېتكەي
لە پى بىتىمە خوار، شتىك دەيان جار لە خەونە کانمدا كەردىوە؛ بەلام
خۆم گرت و وەهام نە كرد. ئاخىر پېشىتر ھۆشەنگ پلەي منى وەك
ھونە رەمنىدىك بەرزى كەردىوە. ئەو مەتمانە پېبوم، منیش دەبوايە
مەروا بىتىمە وە.

زارا لیوه کانی له سه ده م گیرساند، دهستی گرتم و له سه رانی خۆی دانا. منیش هەستم بە لاستیکی درپیکەی کرد. نینجا گوتى: «من واز لهو درېنده یە دېنم.» دهستی بۆ دەرکە برد و کردیه وە، جانتاکەی ھەلگرت و لیتیدا پۆیشت.

ئیستاش کە بۆ نەو سەردهمە دەگەریمەوە، دلخۆشم بەوهى دەستم لە زارا نەدا. نەو بۆ ھەتاھەتا یە پۆیشت و ونبیوو، بەلام ھۆشەنگ مايەوە. بە دلنىايىشەوە يەكتىك بە خۆى و جانتاکەی پەيدابوو، نەمانزانى سەرسەکوتى لە كويىه دەرهەيتىابوو، پېۋىستم بەو ھەببۇ.

۱۸

له پیش کارکردنم بۆ هۆشەنگ زۆر شت له ژیانم گۆرپا، ئەو
گۆرانکاریبیانه ش تا ماوهیه ک پیش نیستا هر مابوون، بەتاپیه تى تا
ماتنى شلخەی میشە هەنگىك تا له نیتو کەنگەکە مدا لانه يه ک بۆخۆى
چېبکا.

ماوین بۆیشت و منیش دەبوایه خواحافیزى له هۆشەنگ بکەم.
دواى نیوه پۇيەکى درەنگ دووكانى هۆشەنگم جىھېشت. له كۈلانەكە

ده رچووم باره و شار پويشتم، له پئى گەنجىكىم بىنى به خۆى و جانتاكەي پۈوبەپۈم هات. پىيم وا بۇ پىتىشتر بىننۈمىم، بەلام زانىم پاست نەبۈوم.

پياوه گەنجەكە سەمیتلىي ھەبۇو، يۇنىشى لە پرچى دابۇو، ئەو وەك فەرمانبەرىتكى مىرى دىيار بۇو تازە دامەز زابىن.

كانتىك بەتەنېشىتما پويشتم، گۆيىم لە ھىچ دەنگى پېتىك نەبۇو، تەنبا دەنگى سەمى بىنن نەبىن.

لەپىتكەوە تۈرپەبۈوم. پريشكى تۈرپەبۈيم لەچاودەهات. بەلىن ئەو كەسە جىنۋەكە نەبۇو، بەلكو كورپى قەسابەكە بۇو، ئەو كورپەي منى بىردىبۇوە ئەشكەوتى و ويستى بەزۇر دەپىتىم لەپئى دابكەننى.

بەلىن منىش ئەو كورپە سادە و ساوىلىكەي جاران نەمابۈوم، من لەكەل ھۆشەنگى يەكىدەست ھەلسابۇوم و دانىشتبۇوم. كورپى قەسابەكە ھەر بىست مەتىتكە لە من دووركە وتىبۇوه وە. كەمن لە شوينى خۆم وەستام، ئىنجا بە دواى ئەودا پويشتم، دەستم بۇ بىردى و جانتايىكەم لىستاند و باره و لاي دوكانى ئايىسکرىمى ئالاسكاواھ رامكىرد. پياوه كە، كورپى قەسابەكە، جىنۋەكە پېتىوابۇو من دزم، ئەوپىش بە دواى مندا غارىدا و باڭى كىرد: «بۇھىستە، ھەى دز راوه ستە!»

بەو جانتايىقى لىمەفادىبۇو چۈرمە دوكانەكە. كورپى قەسابەكە شەدۋامدا هات، ئەو بەپەشۇڭاواى لە نىوان عەرەبانەي ئايىسکرىمەكە و بەفرگەرەكە وەستا. منىش خۆم لە پشت كارتۇنى شىرە ھاراوه كە شاردىبۇوه وە. كورپى قەسابەكە نەيدەزانى چى لە گۈرپىدا يە.

«ئەوە لە كۆيى؟ دەيى جانتاكەم بىدەوە!» ئەو وەها ھاوارىيدە كىرد. ئەوەش دەنگىتكى بۇو ناسىمە وە، دەنگىتكى بىززاو، ھەر جارىتكە لەشتىك

بترسایام گویم له و ده‌نگه ده‌بووهوه. «بۇ کوئ ده‌چى، هەر دەتگرم، سەرت دەپرم.» ئەو وەھاى گوت و بەره و لای کارتۇنە لەسەرىيەك دانساواھ کان ھات. منيش له‌وى، لە تارىكى دەرپېپىم و وەك بەورىكى پەش نەپاندەم و لىئى چۈومەپىش، نەويش له و شته‌ى لە تارىكى و لەپېلىپەيدا بۇو ترسا، پەشۇڭا. من دەمزانى چىدەكەم، نەخشەكەم هەر لەسەرەتاوه دانابۇو. ھاوارمكىد: «ئەوه جانتاكەت! ئىدى فېيىدا يە نىتو ئەو پەناگەيە بۇ كەرەستەكان دانرابۇو، فېيىدا يە نىتو مەنجەل و دامودەزگاي تىكەلگىن و تىكوهەردانى شىرەكە.

کورپى قەسابەكەش يەك دوو ھەنگاۋ بۇ عەمبارە ژىيزەمینەكە شۇرپىووهوه. ئەو کاتھى خۆى نەوى كرده‌وه تا جانتاكەي ھەلبىرىتەوه. بە توندى شاپىتىك لە پشت ملى دا، يەكسەر بەسەر مەنچەلە كاندا كەوت. ئىنجا خىرا دەركەي عەمبارە ژىيزەمینەكەم لەسەرى داخست. کورپى قەسابەكە بە ھەر دوو دەستى لە دەركەي دەدا و بانگى كرد: «ھەى بېرىمۇت، دەركەكە بىكەوه!

منيش وەك بەردم ليھاتبۇو، لە نىۋەپاستى دوكانەكە لە شوپىنى خۆم پەق وەستابۇوم.

دواي كەمىك لە لىدانى دەركەكە وەستا، ئىنجا ھاوارىيىكىد، بەلكو كەسىك بە هاناپىوه بچى. لەوانە يە واي بېرگىرىدىتەوه، من له‌وى پۇيىشتىم. كەچى خۆ كەس گوئى لە نەبۇو، دەرەوەش تارىك بۇو. گوئىم لە دەنگى پېيەك بۇو، چراش ھەلگرا.

خۆ ئەمە ھۆشەنگ بۇو، يەكسەر گوتى: «ئەوه لىرە چى دەكەي؟» منيش ھېچ نەوت، ھەر لە شوپىنى خۆم بەق وەستابۇوم. كاتىكىش گوئى لە دەنگى كابرا بۇو لەپشت عەمبارەكەي ژىيزەمین، دەستبەجى

تیگه يشت، که شتیگی دژوار له نارادایه.

کوپری قه سابه که، که گویی له دهنگی هوشنه نگ بwoo، بانگ و هاواريکرد:
«ههی بیژمۆت دهرکه بکاوه، بتو کوئ ده پقی هه ده تکوژم.»

بینیم چون چاوه کانی هوشنه نگ هه روکه نهوهی چاوه ماریکی
ژه هراوی بین بچووکده بیونه ووه. ناخن هو هموو متعانه يه کی به من
بwoo، ده یزانی له خوپا پیاویک له پشت ده رکه عه مباریک ناکه م.
ده یزانی له نهسته وه چاوه پتی ئهوم کردووه.

پیگوتم: «کلیله که؟»

منیش ده ستم بتو پاداشت، به لام خو ده ستم ببوه به رد، نه مده تواني
مشتم لینکبکه مه ووه.

هوشنه نگ به پهنجه توندہ کانی ده ستي منی لینکرده وه و کلیله که
ده رهینا. ده رکه کرده وه و له برده م کوپری قه سابه که وه ستا. خوی
به سه ردا دا. ترسم له چاوه کوپری قه سابه که بینی. ئه و نه یده زانی،
هوشنه نگی به ترسوسام يه ک ده ستم بwoo. نه شیده زانی ناخو بوجی من
نهوم به ندکردووه.

هوشنه نگ ئه وی له ژیرزمینه که هینایه ده. کوپری قه سابه که منی
ناسیبی ووه، نینجا تیگه يشت که ر له کوئ که و توروه و کوندہ له کوئ
درپاوه. وه ک نهوهی له پر ماریک گازی له ئانیشکی داین و پییه وه داین،
توقی.

هوشنه نگیش بانگیکردم «بوجی نهوهت لیزه به ند کردووه؟»
من نه مدتوانی هه روکه ها نه شمدہ ویست هیچ وه لامیکی بدهمه ووه.
بیده نگ بووم.

«باشه بوجی نه و توقی لیزه دا په ستاوه؟» هوشنه نگ بانگی کوپری

قه سابه که، پیاووه که، جنتوکه که، فرمانبه ره کهی کرد. ئه ویش تازه هۆشەنگی ناسیبیه وه، هەنگاویک بۇ دواوه کشاپوه.

هۆشەنگ دهستى بۇ بېركى پانتوله کهی برد و لەچاوتروکانیتىدا چەقۆکهی دەرهەتىنا و پايکىشا. ئىنجا پووی خۆى بۇ لای من وەرسۇورپاندەوه و جارىکى دىكە بانگىكىردى: «بۆچى ئەوت لىرە پەستاوه؟»

خۆى ھەرگىز نەدەبۇو وەلامى پرسىيارەکەی بىدەمەوه، بەلام نەشمتوانى بەر بەفرمیسەكە كانم بگرم. پۇندك لە چاومدا ھاتنه خوار.

«باشە بۆچى تۆى لىرە پەستاوه؟» دىسان پرسىيارى لە پیاووه کە كىرده وە. كابراش بەو جانتايىھى لە دەستىدا بۇو، بە چاوه تۈقىيەكانى سەيرى هۆشەنگى كرد و مەتقى لىيۆه نەھات. ئىدى چەقۆکە لە ھەوا درەوشایەوه. ئەوه بۇو چەقۆکە وەشىنراو دەمۇچاۋى كورپى قه سابەکەی ھەر لە لای گۈئى پاستەئى تا بن لىيۆي ھەتىايە خوار. لە بەر ئازار نالاندى، دەستىكى لە سەر بىرىنەكە دانا و بە دەستەكە دىكەش جانتاكەی و بۇ دەرەوه روپىشت.

ئەوه بۇو بە يەكجاري ھاوين كۆتايىيەت. من نۇد شتم لەگەل هۆشەنگ ھەبۇو، بەلام نىدى پىتىاچىن كەسىتىكى دىكەش دەناسىم كە سەد جار لە هۆشەنگ بەھىزىر بۇو. پیاوینك ھەرۋەك من نالچەي زىپىنى لە بىنى كەوشى دابۇو. ئەو خەلکى ئەمرىكا بۇو، تا ئاراستەيەكى دىكە بىداتە ژيانم. ناوېشى (مايك ھامەر) بۇو.

۱۹

جار به جار هندی و تنه نیشانی «تاوریلیا» ده ده م. هر جاریک له نووسینی بهندیک ببمهوه، سهیری یه ک دو و تنهی دیکه ده که، که بتو بهندی دادی پیویستم پیشانده بنی.

خۆی هه میشه ده بنی ئامانجیکم هه بن. هر بؤیەشە ئەو چىرۇكە بتو «تاوریلیا» ده گىپەوه. ئەو ناتوانى ئەو كتىبە بخويىننەوه، بەلام كى دەزانى، بەلكو پۇزى دابى، ئەو يىش ھۆلەندى فىر بىنى، ئىنچا ئەم

کتیبه م بخوینیته وه .

مه رگیز ئوه م بق دهرنه که وتووه ئاخو زمانی زگماکی «ئاوریلیا» چى بووه . به لام به تىپه پىنى پۇڻ، به يەكەوه زمانىتىكى بەراییمان دامىتىاو و پەرهپىدا، تادى تىپیدا مەعلان دەبم . كەواتە من بە زمانى هۆلەندى و بە ئىنگلەيزى و نەخاسىم بە زمانى ئاماژە ئوهى بق دەكتىرمەوه، ئاخو چىرىكەكم لەبارەي چىبىوه دەدوى . ئەوهش لەئارادا نېيە، ئو له هەمووى بگا، به لام خۆ ئوهش ھەر پىويست نېيە، يان با بلىّين قەيدى ناكا . وەها باشتەرە ئو بە خەيال و نەندىشە خۆى، چىرىكەتكى دىكەي لىدروستبكا .

تا راپادەيەك من هىچ لەبارەي پابىدووى (ئاوریلیا) وە نازانم، به لام ئوه باش دەزانم، ئاسوودەيى و بەختەوەرى، ئو شتە شايىستەيە ئەم لە كىتلەكەدا بەسەريدا كەوتۇوه و دۇزىيوبەته وە، جارى بە هىچ شتىكى ئەم دنیايدى ناگۈرىتەوه .

ئىستا ئاوریلیا ھەموو كەسايەتىبەكانى ئىتو وىنەكان دەناسىن، به لام من هىچ وىنەيەكى كۆپى قەسابەكەي نىشانىتادەم . خۆى دەبىن وەك مەتەلىك لەنیتو وىنەكاندا، بىچى كابرا ھەلبىتى .

بۇ نووسىنى ئەم بەندە، فيلمىتىكى پۆلىسى «مايك ھامەر» م لەنیتو ۋىدىوخانەدا ھىتاناوه تەدەر . ھەروەك نەرىتى خۆى، ئاورىلیاش ھاتە تەنىشتىم دانىشت، تا بەيەكەوه سەيرى فيلمەكە بکەين .

«من نامەوى هىچ كەسيك بىگرم . ھەر ئەوه دەۋىت بە شىيەيەكى ئاسايى خەلک بکۈزم .» ئەوه قىسى «مايك ھامەر» بۇو ئەو بە پاست و چەپ، شەلم كويىرم، هىچ نابويىرم، تەقەى دەكرد . بق ئەو

تهنیا کوشتن، کوشتن، هر کوشتن و کوشتن بهس بوو.
 ئەو فیلمەی سەیرمان کرد، لەسەر کتىيى بەناوبانگى «مېكى سپېلەنس» بە ناوى (کوشتنە گورەكە) پۇتراپۇو. خۆشە ويسترين گىتەش بۆ ناوريلىا ئەو دىمەنە بوو، كە تىيىدا (قىىلدا) سىكىتىرە هەرە جوانەكەي «مايك ھامەر» بە تەخۆشى سەردانى دەكا. ئەو لە لايەن چەندان تاوانبار حەسىرمەيدانىتكى خراپ كرابۇو، لە تۈرمىتىلەكەي فەتىياندابۇوه خوار. شۆفەرىتكە بەرپىكەوت بەتەنېشىتىدا دەپوا دەبىبىنى و پاشان پۆلىسى لىتىاكاداردەكتەوە. دواى سى سەعات لە پۇوداوهكە، ئىنجا (قىىلدا) پېيىدەزانى، كەوا ئەو ھېشتا هەر لە تەخۆشخانەدا كەوتسووه. لە كتىيەكەدا «مايك ھامەر» خۆى حېكايەتخوانەكە يە.

«قىىلدا» ئافەرتىيىق قەبەي بەزپىر بۇو، ئەو بە پۇوم مىسکە بسووهوه، هەر يەك دوو سانتىمەتر لىتىمەوە دوور بۇو و تا دەھاتىش چىركەبەچىركە لېيم نزىكىدەكەوتەوە. ئەو ئەوهندە جوان بۇو، هەر تەماشاكردىنى بەئازاربۇو. دەستە نەرمەكانى لەسەر بۇوي من دانان و دەميشى ھەم گەرم و ھەم وەك ھەنگۈينىش شىرىن بۇو. تەنانەت لە بن پەتۆكانىشىدا ھەستم بە فشارى مەمكە توندویەندە كانى كرد، دىياربۇو باوهشىان بۆ كردىبۇومەوه.

قىىلدا گوتى: «مايك، من تۇم خۆشىدەۋى». منىش بە نەرمى دەستمڭىر و لەسەر جىتىيەكەم ھەلسامەوه. سەيرمەكىد چۈن بەرەو دەركە دەپوا، هەر بە تەواوى حەزم چۈوه هەر جۈولەيەكى لەشۇلارى. ئاخىر شتىيىكى ئازەلەنە لە پەوتى پۇيىشتىن و سەمتىدارانىيەوه ھەبۇو، وەك ئەوهى ئازەلېتىكى نىتو جەنگەل

بئ.

چاوه کانی سه مایان ده کرد، خو تنهانه شتیکی و ههات له گزفاره مؤده کانیش نه ده هاته به رچاو. نه و خوی (سایرس Circe) بیو، عفربیتیکی پرچه ز بوو، په یکه ریکی زیندوو له پیشانگایه ک دانرابن و تهنجا یه ک که سیش به دوایدابکه بئ. دامینی ته نوره کهی هه لکشا و له زیر نایلوونه که شتیکی زیده نایابی خر به دیارکه وت، ئینجا نایلوونه کشی ههندیک هه لکشا و رانی وه ک په نیریکی سپی سپی به ده رکه وت و پیمگوت: «کیژی به سه. تکایه وا زبیته..».

به رله وهی شتیکی دیکه پیبلیم، بزه یه کی بز کردم و ما چیکی تیگرتم ئینجا گوتی: «هه نووکه ده زانی که وا «تودیسیوس Odysseus ده بئ ج هه ستیکی هه بوبن..»

«ئه کرهم جون» هه موو چیروکه پولیسییه کانی (مایک هامه رای) له نیو دولاابی کتیبانه که دا هه بیو. منیش شیتوشه بیادی نه و کتیبانه بیووم. شتی و ها دروزینه ری تیدابوو، ناویه ناو منیش له گهله شتیکی و ها له دوکانه کهی هوشنه نگدا ده زیام. دوای پشووی هاوین، کاتن ده رگای مه کته ب کرایه وه و گه رامه وه قوتا بخانه، په بیوه ندیم له گهله هوشنه نگدا نه ما، نه مهشم نقد پن مایهی داخ بیو.

ژیان بیماری شتیکی دیکه ای دا. دوای نیوہ رؤیه کی پهندی ههینی، زه نگی ده رگای ده ره وه لیئی دا، جاریکی دیکه که وته وه گه پ، نه مهشم هیما بیو بز سه رده می زیپینی قه لاکه مان. وه ک نه وه وا بیو، که نه و ئامیره زه نگاوییه زیانی به بیه قه لایه کدا کرد بیته وه.

هه مووان گوییان له و دهنگه بwoo، لئن که سیان وايان دانهنا بwoo،
دهنگه که له زهندگه کوه هاتبین.

مه له پیره که، په پووسليمانیش به سه ر قه لاكه دا هه لفري و هه ر
ده يخويند: په پوو، په پووو.

له بار دهنگه که با پيره م هاته دهه. بینيم خوي و گزپاله که هي بهره و
ده رگاي ده رهه، به رهه ده روازه که هه نگاودهه نه. به زه حمه تيکه و
ده رگا که کرده وه بیني «هوشنه نگ» لهه وهه و هستاوه. به تاکه
ده ستىكه وه شه پقه هي له سه ر هي تاي خوار و سلاوي له با پيره م کرد.

با پيره شم نه وي ناسيه وه. زانى له گوتره زهندگه که لي تنه دراوه، نيدى
فرموده لېکرد و ياوه ره کرد تا برديي هوده که هي خوي.
لهه ساته دا «نه کرهم جون» ده رکه کي ثوره که هي خوي کرده وه و
خوي نيشاندا.

«سولتان! ميوانمان هه يه. ده کرئ دوو پياله چامان بوق بیني؟»
نه وي با پيره م بwoo و ها با نگيکردم.

دايکيشم که پيشبينى نه کردي بwoo هوشنه نگ سه ر دانمان بكا، به ده ستى
له زنځه کوه دوو پياله چايه تيکردن و ئىنجا به نه ربىي وه پېيگوتم:
«نه رئ نه ولېره چي ده کا؟ تو شتىكى له باره وه ده زانى؟»
منيش سه رم بادا، چايه کانم بردن و هوشنه نگم به خيره تينا.

با پيره م پېيگوتم: «ده کرئ داوا له دايكت بکه هي تا ئېره بىن؟»
کاتنيكىش به دايكم گوت، به ترسىكه وه، که له نيو چاوانى دياريوو،
چارشيوه که هي به سه ر سه ر دادا و گوتى: «باشه نه وان چي بيان له من
ده وي؟ تو بلىنى شتىكى هه لام کردىنى؟»
منيش گوتم نه خير، به لام له په منيش ترسام. لهه ترسام مه بادا

هۆشەنگ بۇی دەرکەوتىنى، كە وىئەن ئەتكەيم گىرتۇوه.

ئىدى هيمىتىم دايىھەر خۆم و دايىكم لەگەل خۆم بىرد. باپىرىھەم لە شۇورەكە ھاتىدەر و لىنگەپا مەرسىكمان بېكەوە بىن. هۆشەنگ سلاؤى لە دايىكم كرد و گوتى: «تاكايدە دۆ تمام، لېم مەگەرە. من ماتۇرمەتە ئېرە و دەمەۋى سلاؤت لىتىكەم. پاستىبىكەي وىستىم پېتىلىم، كورپەكەت گەنجىكى باشە. ئەولە دوكانەكە مەدا كارى باشى كىدووه، كاربىارى ئەۋى پېتكۈپتەك بەپېتكۈدوون. ئەگەر پېنگە بىدەي، دەمەۋى زىياتر كارى پېبىكەم. من ھەنۇوكە ئىتىوارانى بىقىنى پېنچىشەمان پېتىيىستىم پېئى دەبن تا حىساباتەكەم بۇ راپىگەن.»

دايىكىش كە بەئاستىم لەو سەرداڭ لەپەرەي وەخۆى دەھاتەوە، بەكورتى لىتىپپىرەوە: «بەلنى، بىنگومان. منىش قىسە لەگەل باوکى دەكەم، بەلام پېتىمایە ئەلارى لەو نىيە.»

خۆ دايىكم پېتىيىستى بە راپىچۇونى باوکم نەبۇو، چونكە باوکە خۆشەوىستەكەم لە ھېچ شىتىكدا پاي خۆى نەبۇو. ئەو تەنبا پارەي بۇ مال پەيدادەكىد و دايىكىش مشۇورى شتەكانى دەخوارد.

كاتىكىش هۆشەنگ خواھافىزى كىد و قەلاڭەي بە جىتەپىشت، «ئەكىرەم جۇن» لەوە لە لاي دارەكان لەپال پۇوبارەكە بەدىاركەوت. هۆشەنگىش كە ئەۋى بەدىكىد، شەپقەكەي بۇ داگرت و بە پېنگە خۆيدا پۆيىشت.

كەواتە دىسان كارم بۇ هۆشەنگ كىردهوە، بەلام ئەم جارەيان لە دوكانى گۈزى فرۇشتىن. ھەمان ئەپياوانەي لە دوكانى سارددەمنى ئالاسكاوه كارياندەكىد، ئەم جارەيان گۈزى نوييان لە فەردهى

گهوره گهوره‌ی داخسورد و داخشیندا^{۳۸} له دهرهوهی شار دههینا.
پیاوه‌کان ئه و گویزه ته پانه‌یان به ره زرهوه^{۳۹} دههینا و پاتکه‌یان^{۴۰}
ده کردن و به چەقۇز پەزەرەکەیان لىتەکردهوه. دوانر گویزه‌کانیان
فرېنده‌دایه حەوزىكى گهوره‌ی پې لە ئاوا.

ئه و گویزه ته پوتازانه ھەموو ئیوارانى پۇۋانى پېنجشەممە له شەقامى
کۆرنىشى شارەکە دەفرۇشت، پاستىيەكەي شەقامى كۆرنىش ناوه
نوپىيەكەي مەيدانى مزگەوتەكە بۇو، ھېشتا نەوهى كۆن ھەرواي
پېنده گوت.

مەيدانى مزگەوتى لە ئیوارانى پۇۋانى پېنجشەممەدا به ھەزاران كەسى
تىدەپۇزا. له تىتەھرەستى شەقامى كۆرنىشەكەدا ھېيکەلىكى شايەكەمان
بە سوارى ئەسپ دانزابۇو، دەوروبەريشى ھەمووى فوارەي ئاوا بۇو،
سەرەو ھەوراز ئاوا دەپۈزۈند. له و ئیوارانەدا شارەوانى بلنڭكۈيەكى
گهوره‌ی دانابۇو، موزىكى لىتەددا. زۆر جاران مىرۇ له و بلنڭكۈيانەدا
گوئى لە دەنكى نەرم و سۆزدارى ژنان دەبۇو كۆرانىيابان دەچپى.
شەقامى كۆرنىش بە پەنجا كلۇپىك پۇوناڭكراپۇوه. ھۆشەنگ
لاي ھەر يەكىنلىكى دانابۇو، گویزى تازەي دەفرۇشت. ئه و
كۈرانەي لە ھاويندا ساردەممەنى ئالاسكاپايان دەفرۇشت، ھەنۇوكە
بیبۇنه گویزفرۇش.

۳۸. لە خەفتاكان و خەفتاكانى سەدى پاپەرەوەدا غەردە تىلىسى داخسۇلۇر و داخشىنەمەرىن، داخ سۈرە كەمان
گەزىرەر بۇر لە داخشىنەكە. ئۇرىي واسىتى بىن، دەبر گەبە پادھەرسى مەنلائىسى مەنلەند. ئاطە تا پاگماستى
پەنۈرەملەن پۇئى بەخس لە تەمسىزى ۱۹۷۸ دا، قىشە لە گۈندى (گىرك) اى (دۆلى پەست) ئە دەۋىيان ھېنى
باوركەن دەگانى ھېرىن ھەرۇغا پەزىزىرەمى پەزىزى لە سېتو و ھەرەمىن و گۈز و ھەنگەلىكىش لە جەتىهاران دەكىرى
و و لە ھەۋىتىر و مەرسىل ساھىنەكەرەوە ئەرەبى داخسورد و داخشىنەي كەكارەھېتىن. ئىدى لېرە ئەر دەر و شەپىم
بىغانادە ھاتىن، و بىڭىزىر

۳۹. رەزۇرۇ: ئۇرۇنگەلە كەشكى دەك پەرگىك دەرىي گۈرۈكىنى داوه بەر لە پاتكەكىن.

۴۰. پاتكەكىن: پاڭكۈن لېڭكۈن دەرىي رەزۇرۇ، لە گۈرۈ، دەرىي، كەتكە.

منیش ئیستا سەرپەرشتیاری کاروباری گویزفرۆشتنم.

کاتنیکیش ئیوارانی پېنچشەممە، سەر لەزۇو بەر لەوەی ئەوانى دىكە بىن، دەچۈومە سەر كار، دەمبىنى ھۆشەنگ لەۋى لەناو دوكانەكە لەسەر فەرەد گویزىكى گەورە دانىشتووه و كتىبىكى بە دەستەوە يە و دەيخۇيىتتەوە. كاتى منى بىنى سلەمەييەوە. ئاخىر وەركىتەن فارسىيەكە (كوشتنە گەورەكە) لە دەستدا بۇو.

منیش كتىبەكەم ناسىيەوە، شىتەكە بۇ من نۇر پۇونبۇو، ھەروەك بەرى لەپى دەستم وا بۇو. لەسەر بەرگى كتىبەكە وىنەي پىاوىيەك ھەبۇو، شەپقەيەكى لەسەر بۇو، پالتۇيەكى دامەندىرىيى لەبەردابۇو، بۇينباختىكى سوورى بەستبۇو و دەمانچەيەكىشى لە دەستدا بۇو. كىزىكى كەزەي ناسكۇنازدارى شان و مل نىوه پۇتىش دەمانچەيەكى پېپۇو، لېپرەڭرتىبۇو. لە سەر بەرگى پشتەوەش ئەمە هاتبۇو: «مايكى سېپىلانس» نۇوسەرىيکى چىرۇكە ھەڙنده كانە، تا ئیستا پەنجا ملىون دانە كتىبى فەرۇشراون. ئۇ لەسەرتاسەرى دىنیادا بە ملىونان ھەوادارى ھەن. ھەموو دەيخۇيىتتەوە، ھەر لە كابانى مالەوە تا پۆلىسى واشىتن، ھەر لە مامۆستاوه تا پېشخزمەتى چىشتىخانە كان.

ھۆشەنگى يەكەستىش، كە لە ژيانىدا كتىبىكى نەخويىندبۇوە، ئیستا سەرى بەسەر ژياننامەي «مايك ھامەر» دا گىرتووە.

منیش وەها جوولامەوە وەك ئەوەي ھەر ھەستىشىم پېتە كردىن، كە ئەو كتىبەكە دەخويىتتەوە. ئەویش كتىبەكەي خستە بەرگى و گەپايەوە ژۇورەكەي خۆى.

لە وەرزى پايىزدا، ھەموو ئیوارانى بىۋانى پېنچشەممە كارم بۇ ئەو

کرد. کاره‌کم به خوشیبه‌وه کرد، ئوه ئەزمۇونىتىكى نوئ بۇ بۇ من. بە سوارى پايسكلەوه بەسەر گویىزفرۇشە كاندا دەگەپام تا ئەگەر لېيان بىرا بىن، هى دىكەيان بۇ بىم و پاره‌کەشيان لىوه‌رىگرم. بە م جۆره ھەم بە شاره‌کەمان ئاشناپۇوم ھەم باشتى دانىشتوانەکەپىش ناسىن.

لە دوا ئىتوارەئى پېتىجىشەمەئى پايىزدا، لەپە دايىكىدە تاوه بارانىتىكى بە خور، شەقامى كۈرنىش چۈلۈھۆزلى بۇو. من زۇوتى لە جاران گەپابومەوه تا پاره‌کە بىمەوه قاسەئى دووكانەكە. كاتىك گەيشتمەوه ئەۋى ھەستمەكىدە چرايەكى كىز لە ئۇودەكەئى ھۆشەنگ ھەلکراوه. گوئىم لە ماتوارهاوارى فرييادىھىسى ئافەرتىك بۇو، ھەروام زانى ژنە گەنجەكەئى ھۆشەنگە و گەپاوه‌تەوه لاي. ئىدى لەويى لە بەر تارىكىيەكە وەستام و گوئىم پاگرت. ژنە ھەر داواى يارمەتىيەكىدە و دەيقىزىاند، لەپە تىكەپىشتم كە ژىنەكى دىكەيە. ئىدى پۇوى خۆم وەرسۇورپاند و گەپامەوه. نەمويىست بىزانم كىيە.

ھۆشەنگ لەسەرجىتىكىدىندا دېنده يەك بۇو بۇ خۆى، بەلام خۆ من دېنده يەكى دىكەم ختۇوكە دا، كە زۆر بەمېزتر بۇو. دېنده يەك لە پېنى كامىراكەمەوه هاتەدەر.

۲۰

له گلده‌پانی شهقامی کورپنیشدا سینه‌مایه‌ک دانرا. دینداره کان بتو
 ماوه‌یه‌کی دوروودریز دژی و هستانه‌وه، لئن له کوتاییدا پولیس به
 دهستنیکی توند هاته وهلام و ناچاریکردن بیسه‌لمیتن. نهوده بتو پقدی
 گورانکاریبه مهزنکه‌ی شارهات و به ناهمنگیک له لایهن سه‌روکی
 شاره‌وانیبه‌وه سینه‌ماکه کرایه‌وه.
 هلبته ماخوئی سینه‌ماکه که‌ستنکی موسلمان نهبوو، به‌لکو

کۆچبەریکى كريستيانى ئەرمەنلى بىوو. ئەرمەنلەكەن مەموو پېشىيەكىان دەكىرد، ئەوهى بۇ موسىلمانان قەدەغە بىوو. هەر بەم شىۋىھەش قاوهخانىيەك لە شارەكەدا كرايەوه، كە مەى و شەپاپى لىتىدەفرۇشرا و لىتۇشىدەكرا.

هەر لە بۇئى يەكەمەوه، پېزىكى درىزىلە بەر پەنجەرەسى سىنەماكە ھەبىوو، چاوهپى ئەوهيان دەكىرد بلىتىك بەدەستبىتن. ھەموويان پياوى تاسىمەند و پرسەن بۇون، ھىچ پەييان بەوه نەدەبرد ئاخۇ سىنەما چىيان پېشىكەشىدەكە.

منىش حەزم لىتىبوو لە بۇئى يەكەمەوه بچەمە سىنەماكە، بەلام خۇ من بۇلەمى مالباتىكى خانەدانى دېرىن بۇوم، گەنجىك كامىزىاي بەشانەوه بىوو. نەدەكرا لە پىزە دوورودرېزەكەدا بوهستىم. چومە بەرددەم جامخانەك تا سەيرى ويئى ئەكتەرە ئىن و پياوه كانى فىلەمەكە بىكەم، كە ويئەكانيان بۇ نامايش لە جامخانەكەدا ھەلواسرابىو. لەو كاتەشدا ھۆشەنگ بەدەركەوت. ئەو دەمېك بۇو فىلەمەكە بىيىبىوو. كە منى بىنى ئامازەى بۇ كردىم و بانگى خاوهنى سىنەماكەى كرد، كە لە دەرگەكە وەستا بۇو، پىتى گوت: «ئەم كورەيان عابىدى خۇمە! ماخۇ ئەرمەنلەكەش هەر لە بۇئى قۇناغى فۆتۆگرافىيەكە و منى دەناسىي، لەو كاتەوه يارمەتى منى دابىوو. بەدەر لەوهش، ئەو پىيىستى بە ھۆشەنگ ھەبىو تا وەك پاسەوانىك سىنەماكەى بىپارىزى و بىخاتە بن بالى خۆيەوه. هەر بۆيە وەلامىدaiيەوه: «ھەلبەتە! كورە لاوە فۆتۆگرافەرەكەمان ھەميشه وەك مىوانىكى شەپەف بەخېرىپىن. «ئىدى منىش چومەژۇر، بەسەر پەيزەكان تا قەپەنگەكە سەركەوتىم، ئەو شوينەي بۇ مىوانى شەپەف و تايىيەت دانزابىوو. كاتىكىش گلۆپ

کوژینرانه وه، دهستبه‌جن ناهمنگه که دهستیپیکرد، کیزه تمدن
حه‌فده سالیبیه که ماخوی سینه‌ماکه‌ش هات و له سه کورسی
ته‌نیشت دانیشت. به بینه‌نگی سه‌بیری فیلمه که مان کرد. خوی
کچه که تاکه نافره‌ت بwoo له نیو هوی سینه‌ماکه ناماوه‌بئ. ناویه‌ناو
کیزه که له قاقای پیکه‌نینی دهدا، دهندگه که‌ی له و هزله تاریکه‌دا
سه‌دای ده‌دادیه‌وه. هه‌مووان سه‌بیری لای نیمه‌یان کرد. منیش نه‌مزانی
چ دیمه‌نیک بwoo، وای له کچه، وها پیکه‌نن.

کیزه که ناوی «ناناتاشا» بwoo. نه و بwooه خه‌یال شیرینه که‌ی من: ناخرا
هر فیلمیکم دروستده‌کرد، بیرم له پیکه‌نینه که‌ی نه و ده‌کرده‌وه.

به م شیوه‌یه، بتو یه‌که‌مین جار له ژیانم، له‌گه‌ل «ناناتاشا» دا سه‌بیری
یه‌که‌مین فیلم کرد.

دیاربیو نه و ده‌یزانی، به‌لام من هیچم له باره‌یه وه نه‌ده‌یزانی، که
نه‌وهی سه‌بیری ده‌که‌ین فیلمیکی نه‌مریکایی جادوبازانه‌یه.
گوندی کاویوی که نیو فیلمه که‌دا شوتینیکی پر له پازنیاز بwoo.
زه‌ویه‌که‌ی خوله‌میشی بwoo، نه‌سپه‌کان سه‌رکیش بعون، پیاوه
چه‌کداره‌کانیش شه‌پقه‌ی چه‌رمویان لسه‌ربوو، هه‌میشه جگه‌شیان
به لایوه‌وه بwoo. نافره‌ت‌ت‌انیش فیستانی دریزدیریزان له‌بردا بwoo،
هموو کاتینکیش به ناسانی به‌شی سه‌ره‌وهی سینگ و مه‌مکه‌کانت
ده‌بینی.

له نیو فیلمه که‌دا هه‌ربینا بینیت، پیاویکی که‌مدوو «چارلس برؤنسن»
هاته نیو گوندکه. زنیکی زقد شوخ و نازدار «کلاودیا کاردیناله»‌ی

له گه لدا بwoo، دیاربیوو شتیکیان ده ویست. ههرا و شه پیکی گه وره
به رپا بیوو. پیاوه کان له سه رژنه که به شه په هاتن و ته قهیان له یه ک
ده کرد.

هر زوو به ندو باو سه باره ت به فیلمه که له نیو شاخه کاندا بلاوبونه وه،
بؤیه گهنج و لاوه کان به په رزو شه وه له شاخه کان ده هاتنه خوار، به لکو
سهیری فیلمه که بکه ن.

شوینه ئارامه کی سه ر جاده هی کورپنیشه که، له زستانه سارده کاندا
مه رئوانه ای بق نویز هاموشوی مزگه و تیان ده کرد به ویدا تیده په بین،
لن له په له گهنجان جمهی ده هات، ئهوانه ای وه ک نه وهی جادو ویان
لیکرابن وا بwoo، ئاخر ئهوان له پی سینه ماکه چاویان به ههندی
نافره ت ده که وت، که به هیچ جوریک له گه ل دایک و خوشک و ژنه
دراو سیکانیان به راورد نه ده کران.

له یه کتک له دوا نیوه برق ساردو سرپانه دا، «رەحەمە توللا» بپیاریدا
بwoo شوینه کی خۆی بەیه کن له شوینانه ای سه شه قامی کورپنیش
بکورپنیش وه. خۆی جاران، به شیوه یه کی ئاسایی به باردهم دیواره
دورو دریزه کهی مزگه وت، به شەلە شەلی ده پؤیشت، له وئى له بن
پارده که لیتی داده نیشت، خۆ ئەگەر حالەتی گەشکە کهی بق هاتبا و
بیگرتبا، نهوا يەكسەر هاموشوکه رانی مزگه وتنی به هانای ده چوون. لىن
گەلۇ ھەنۈوكە ئەو له دیوه کهی دیکەی گۆرپەپانه که، بەرەو سینه ماکه
دەبوا، ئەوه بwoo لای جامخانه ای نمايشی وئىتەی دىمەنە کانی فیلمه که
وەستا و سهیریکىدن.

ئەو هەر له وئى بە واقورپماوی سهیری وئىنە کانی ده کرد، تا له په ھېرپشى
حالەتە قورسە گەشکە کهی گرت.. ئەويان فریدايە سەر زەھوی، سەريان

به جامی جامخانه‌ی وینه‌کان دادا، جهسته‌ی بهر نه و کهسانه کهوت، که له نوره‌ی بليتكپنه‌کهدا بون و نينجا له و گوره کهوت‌خوار. نه و کات من لهوئ نهبووم، دواتر له کهسانی دیکه گوئم له سه‌ربرده که بمو. خله‌کهش بن پهروا و بیده‌سسه‌لاتانه سه‌يريانده‌کرد، که چون جنوكه سه‌ری به شوقسته‌کهدا ده‌دهن. ههندیک که‌س ده‌رفه‌تکه‌ی ودها قوسته‌وه نوره‌بپی بکا و یه‌کسه‌ر بچیته ثورد تا بليته‌که بکپی. له و ههرازه‌نایه‌دا خله‌که سه‌ری لیشیوا. جامی سینه‌ماکه شکتیزا، وینه‌ی دیمه‌نه‌کانی نیو جامخانه‌که تالانکران. نینجا ده‌سته‌یه‌ک له ههیته به خویان و مهتره‌قه‌ی ده‌ستیانه‌وه هاتن و پاوه‌دوونان ده‌ستیپیکرد. دواى نه‌وه‌ی ره‌وشه‌که ئارام بورووه، جووته پیاویکی به‌تمه‌من په‌حمه‌تل‌لایان پاکیشایه بن دیواری سینه‌ماکه، به‌لکو به‌هوش خوی بینه‌وه.

له نه‌نجامي‌شدا ماخوی نه‌رمه‌نى ده‌ركه‌ی سینه‌ماکه‌ی بۆ ماوه‌ی هفت‌يکه داختست، به‌لام بۆ نه‌وه‌ی توله له گیره‌شیوینان بکاته‌وه، دواتر فيلمیکی نویی نمایشکرد، که هه‌مووان به دیاري‌وه شه‌ونخونیان بۆ کیشا.

له و فيلمه‌دا کچه نه‌كته‌ريکی ناسک و نازدار پۆلی تیدا بینی، که چه‌ند دیمه‌نتیکی له بیرنه‌کراوی به ته‌نيا مه‌مکدانه‌وه تیدا بمو. نه و سه‌ردهم نه و وهک هیمایه‌کی سینکس ناسراو بمو، له و کاته‌ی پیاوه به‌سته‌زمانه‌کانی شاره‌که مان نه‌يانده‌زانی هیمای سینکسی واتای چی ده‌گه‌یه‌نى. نه‌وان هر نه‌وه‌يان بینی، کچه نه‌كته‌ريکی شوختی هه‌وه‌سباز نمایشی خوی ده‌کا، وه‌های ليکردن هه‌رجی حه‌ز و مجیزی

شاراوهيان ههيه، ههرجى بن بهپئي بهينته سهربهپئي.
خۆي شارهكەمان شارييکى ديندار بwoo، هەموو ژنهكان چارۆگەيان
له خۆ دەدا. كەچى ئىستا كې ئەكتەرىك دىت و ئەوه نىشانى
پياوهكان دەدا، ئاخۇ چى لەبن ئەو چارۆگەدا خۆي شاردۇتەوه.

پىنجىشەممە يەك دواي نىوهپق، پىزىك گەنج لەبەر دەم سىنەماكە
وهستابۇن، درېڭىز پىزەكەيان تا مزگەوتى درېڭىزبۇرۇوه. رەحەمەتوللاش
لەپال دیوارى مزگەوتى وهستابۇو، سەيرى ئەو خەلکەي دەكرد.
ئەجارەيان خۆم لهۇي بۇوم، من تازە باپىرەم گەياندۇبووه مزگەوتى.
بىنیم رەحەمەتوللا دوودلە ئاخۇ ئەجارەشىيان بەرەو سىنەماكە بىروا
يان نا.

ئەوه بۇ بەسەر دوودلىيەكەي زالبۇو، بەرەو ئەويەنگاوى نا.
كاتىكىش ئەوانەي دەچۈونە سىنەماكە چاويان بە رەحەمەتوللا
كەوت، بىندەنگى بالى بەسەرداكىشان. ماخۆي سىنەماكەش كە واى
بىنى بەپەلەپۈزى هاتىدەر، لەسەر شۆشتەي سىنەماكە پايگرت.
جىگەرەيەكى داگىرساند، جىگەرەكەي خستەسەر لىيى رەحەمەتوللا،
ھەولىيدا بە شىتىنەيى بەرەو لاي مزگەوتىي رەوانەبىكاتەوه. بەدهم
دووكەلىٌ جىگەرەوە رەحەمەتوللا رەتىكىردهو بىگەپىتەوه.

ئەرمەننېيەكە زەنگى بۇ پۆليس لىدا، ئەوانىش دەستبەجى كەيشتن.
سى پۆليس لە تۈرمىتىلەكەيان دابەزىن. ھەولىياندا بە شىتىنەيەكى
دۆستانە رەحەمەتوللا لهۇي لابەرن، بەلام خۇ ئەو قايل ئەبۇو. لهۇ
كاتىي يەكىن لە ھەيتەكان دامەنلى چاکەتكەكەي گرت تا ئەو له لاي
جامخانەكە لاببا، كەچى ئەو بە ھېزىكى چاوهپوانەكراوهەوە پالى بە

ههیته‌کوه نا. ههیته‌که ساتمه‌ی برد، ههموو پیاوه پیزبه‌ستووه‌کان پیبیتکه‌نین. نینجا ههیته‌که دهستی بۆ تیللاکه‌ی برد، بهتوندی له شان و باسکی په حمه‌توللای دا و به‌سریدا هاواییکرد: «ثاخر گوت بپق، لیره مه مینه!»

ههمووان به چاری زهق، ههناسه‌ی خویان پاگرت و سه‌بریان کرد. په حمه‌توللاش تیللاکه‌ی له ههیته‌که ستاند، به‌لام خۆ دوو ههیته‌که‌ی دیکه ده‌رفه‌تیان پتنه‌دا، که‌وتنه سه‌ری و به‌زه‌ویان دادا و له‌دوای خویان بهره‌و لای مزگه‌وتئ پایانکیشا.

«دهی بوهستن!» یه‌کتک که کس نه‌یزانی له کوئی په‌یدابوو، وه‌ها بانگیکرد.

خۆ نه‌مه هۆشەنگی یه‌کدهست بwoo. بانگیکرد: «لیتیگه پین!» ههیته‌کانیش که لیتیده‌ترسان، واژیان له‌په‌حمه‌توللا هینتا. هۆشەنگ چووه بن پالی، یارمه‌تیدا و پیتیگوت: «له‌گه‌لام دیئی؟» بسته‌زمانه‌کاش به تیکشکاوی، به‌لام به خهندیه‌کی سه‌رلیو به دوای هۆشەنگ که‌وت و بهره‌و لای ده‌رکه‌ی سینه‌ماکه پویشت. له‌ویوه هۆشەنگ بانگی خاوه‌نی سینه‌ماکه‌ی کرد: ««په حمه‌توللاش سه‌ر به منه!»

«به‌لام....» ماخۆی سینه‌مای بیتده‌سه‌لات وه‌های گوت.
 «به‌لام و مه‌لامی ناوی، لیتیگه پئی بیتنه‌ژوور!» هۆشەنگ وه‌های فه‌رمان به‌سر ماخۆی سینه‌ماکه‌دا کرد.

په حمه‌توللا ده‌ستیکی به دیواره‌و گرت و به‌زه‌حمه‌تیتکه‌و به‌سر په‌یزه‌کان هه‌لکه‌پا، له‌گه‌ل هاموشۆکه‌رانی سینه‌ماکه به‌نتیو تاریکدا

خۆی بە هۆلەکەدا کرد. منیش لە دەرەوە وەستاپووم، دەرسام مەبادا «پەحمەتوللا» گەشکە لىبىداتەوە و ھەر نزۇ ھەرا و پاشاكە ردانى لىتكەۋىتەوە. ئاخىر ئەگەر واى لىھات، ئەوا لەو تارىكىيەدا كورسىيەكان دەشكىنرىن و سىنەماش ئاگرتىبەرىدەن و ئىدى فىلمەكەش دەوەستىنىرى.

ئەوى دەملى كەشەكە سارد بۇو، نەمدەتوانى زىاتر لە دەرەوە بىتىنەوە. بىزىيە گەرامەوە، بەلام ھەممۇ بىر و ھۆشم ھەر لاي «پەحمەتوللا» بۇو.

كە گەيشتمەوە مال، چومەسەر قوللەكە، پەستەكەكەم بەسەر شانم دادا، دەستم دايە دوورىيىنى، دانىشتم و شەقامى كۆرنىشىم خستە بن چاودىرىيەوە.

كانتىكىش فىلمەكە كۆتاپىيات، ھەمووان لە سىنەماكە ھاتنەدەر. بە پۇخسارييانەوە دىياربۇو، بە فىلمەكە سەرسام بۇونە، كەچى لەسەرخۇ و بىن ھەراوھوريا دەپۇيىشتەن.

«پەحمەتوللا»ش دواكەس بۇو ھاتەدەر. بەپۇونى نەمدەتوانى بىبىن، بەلام بە شىيە پۇيىشتەن خاوهكەى ئەوم ناسىيەوە. پىاپىك جىڭەرەيەكى خستە ناودەم، من ئەمەم لە بىرسىكەى قۇملۇدانى جىڭەرەكەوە بىينى. گومانم بۆ ئەوه چۇو، كابراتى خاوهنى سىنەماكە بۇوبىن. پىتىدە چۇو بەم كارەي سوپاسى پەحمەتوللا بىكا، كە تا كۆتاپىي فىلمەكە بە ئارامى ماپۇوهو.

خۆى ھەر دەبن شتىكى ناوازە لە سىنەماكەدا بۇويىدابىن. ھەر دەبن خاواهندى ھونەر «پەحمەتوللا» ئى پاراستېنى: ئاخىر ئەو يەكەم جارى بۇ گەشکەى بېۋڙانە نېيگىنى.

چاوی دوو ربینه کەم لەسەر ھەلەنگرت، بەدوايدا چووم، لەن کاتى ئەو لە مەيدانى كۆرنىشە كە تىپەپى، بىز مەكرد. ماوهە يەكى پېچۇو تا جارىتىكى دىكە كوتەوە بەرچاوم و لە شەقامە كەى خۆمان دەپۈشت. ئەو لەسەر خۇ بەرەو قەلاكە دەھاتەوە. كاتىكىش گەيشتە قەلاكە، يەكسەر نەھاتە نىتو كۈلانە كە تا بېچىتەوە مالەكەى خۆى. بەلكو بەرەو لای پووبارەكە پۇيىشت. پىتىدە چوو مىشىكى هەر لاي فىلمەكە بۇوبىن. لەبەر ئەوەرى لای پووبارەكە تارىك بۇو، بە باشى نەمدەتowanى بىبىنم. هەر ئەوە بۇو لە دوورەوە تارمايى نەوم لىدىياربۇو، بە ھىۋاشى بەرەو پىرەكە ھەنگاوى دەنا. تۆبلىتى بەو نىوارە درەنگە لەۋى بەدواى چىدا بىكەپى؟ تا دەھات تىپەي دلّم زىاتر لىتىدەدا. ئەو گەيشتە نىوهى پىرەكە، گەشكە پىتىگوت خۆت بىگەرە هاتم. جىتكەكان بەربۇونە گىانى، سەريان بە دارە پەقەكانى پىرەكەدا دەدا.

ئەوهندەيان تىپەلّدا تا بەشەنگلىتىپارى لەسەر لىتىوارى پىرەكە كەوت و بەسەر ئاوا، كەدا دەشە كايمەوە. بىن دوودلى دوا گەشكە بۇ ئەو دىۋار بۇو: لەسەر پىرەكە كۈرۈبۈوهە، ئاوا بىن ئامانەكەش لەكەل خۆى بىرى.

«تاكايدا فريايىكەون! «رەحىمەتوللا» كەوتە نىتو پووبارەكە!» لەسەر قوللەكەوە بە ھەموو ھىزى خۆم، تا دەنگم دەرەھات هەر ھاوارامكىد. ئەوهندەم ھاواركىد تا ھەموو پىاوانى گەپەكە كە بەرەو پووبارەكە دەرپەپىن.

بەلام خۆ ئەمە لە كار و دەسەلاتى پىاوه كان نەبۇو، ئەو لەنىتو ئاوا كە دەربىتنىن و بىگەپىتنەوە، بەلكو ئامە ھەر ھىزى سىنەماى دەۋىست.

۲۱

لهو کاته‌ی خاریکی نووسین بوم دهرباره‌ی «رەحمەتوللا»، گورگى وەپى. ئاخىر تىبىنى ئەوهى كرد زياتر لە بارى ئاسايى دانىشتووم و سەرم بەسەر كاغەزاندا داڭرتۇوھ. ئەو حەزى لېبىو من بۆ پىاسەيەك بىاتىدەر. منىش دەستم لە نووسين ھەلگرت و لە شوپىنى خۆم ھەلسىتم.

ھەنۈوكە سەرنجى ئەو دەدەم، چۈن خەلکى وەك «رەحمەتوللا»، ھۆشەنگ، كورپى قەسابەكە، ئەرمەنلى ماخىرى سىنەماكە، كىژە

ناس-کونا زداره که‌ی ئەو و نزد لە خەلکى دىكەش شەقلی ئیانى منيان دارپشتبوو. ھەموو ئەوانه ئەو كەس و بىچمانه بۇون، كە هىچ دەسەلەت بە سەريانووه نەدەشكا.

لە پەيژە كان دابەزىم، گورگى سەرى بە قاچم وەنابۇو دەقروسىكا يەوه. مەنيش پىتمەگوت: «دەي گورگى بودىستە، با سلاۋىك لە دكتور «ماينەما» بىكەين..»

دكتور «ماينەما» لەگەل (ئاودىليا) خەرىكىبۇون ھەنگەكانىيان دەبىپىيەوه. تا ھەنۇوكە (ئاودىليا) كارەكەي بەشىۋە نەرىتەكەي خۆيان دەكرد، پىتىدەچوو شىۋازانەكە لە دابونەرىتى نېشتمانىي خۆيان فيرىبۈوبىن. دكتور «ماينەما» شەدووكەللىكىشىتىكى بۇق هىتنا، فيرىكىرد چۈن مىشە ھۆلەندىيەكان لە شانەكان بىكان تووه.

دكتور «ماينەما» بە جۇرىك پەفتارى دەنواند وەك ئەوهى (ئاودىليا) ژىنېك بىن سەر بە من بىن و نېستاش بۇ لاي من گەرابىتەوه. «من لەگەل گورگى پىاسەيەك دەكەم.» لە دەركەي عەمبارە ژىزەمىنەكە وە وەها بانگىمكىد و لىتمدا پۇيىشتەم.

دەمېكە دكتور «ماينەما» بۇتە براادەرم. ئەو تاكە ھۆلەندىيە، كە پۇزانە ھاموشۇمان لەگەل يەكدا ھەيە.

بەر لەوهى ئەم كىلگە يە بېيتە هي من، ئەوم دەناسى. ئاخىر ئەو پىزىشكى من بۇو. جارىتكىيان بۇ نەعايشى كارىتكى بەلگەنامەبى بۇ فيستقىالىكى فيلم لە پۇتەردا مانگەيىشتەمكىد. پاشان ئەويش منى بانگەيىشتى كىلگە كەي كرد تا بەيەكە وە پېكىك ھەلدەين. لە و كاتە وەك ئەندامىتىكى مالّباتە كەمى لىپاتۇوه.

دکتور «ماینه‌ما» و ژنه‌کهی مندانیان نییه. نهوان ژیانیکی نارام ده به نه سه، هر کاتیک دکتور له مال بن خوی به شینایی و پووه‌که کانی مالوه خه ریکده‌کا. پاشان دوای ئوهه‌ی ژنه‌کهی له پیر نه خوشکه‌وت، بپیاریاندا بگوازنه‌وه مله‌بندیکی چاودی‌ری، له ویش نقری پینه‌چوو کوچی دواییکرد.

به لئن کاتن ئهوان چوونه مله‌بندی چاودی‌ری، نهیانده توانی (گورگی) له گل خویان بهرن. ثاخر (گورگی) سه‌گی کیلکه بیو. ئیستا (گورگی) ش تەمه‌نیکی نقدی هه‌یه، به لام هەستیکی وە هام هه‌یه هر هیچ نه بن جاری ناتقپن، به دلنيابیه‌وه تا (ناورتیلا) له لامان بمعنن‌ته‌وه نامرئ.

به پیز «ماینه‌ما» و خیزانه‌کهی پیشتر کسوکی دیکه‌یان پاگرتبوو، دوای پازده سال له پیریان سه‌گتۆپ بیوو.

جاریکیان به دکتور «ماینه‌ما» م گوت: «دهی بۆ سه‌گیکی دیکه‌ی بۆ بکره و به خیوییکەن.»

نه‌ویش وە لامیدامه‌وه: «ئیمه بۆ پاگرتنى سه‌گیکی دیکه پیریوین و کەلکمان نه‌ماوه.»

له کاتى غارداندا به لای په رژینه ناسنینه‌کهی مۆلگه‌ی سه‌گه‌کانى ده ره‌وهی شاردا ده پویشتم. هه مسو جاریک گجوله سه‌گیک^۴ بۆ ماوه‌یه‌ک له دیوه‌کهی دیکه‌ی په رژینه‌که له کەلم غاریده‌دا.

فەرخه سه‌گه‌که شتیکی له گورگ ده چوو، بیچووه گورگیک بیو بۆ خوی. منیش له پاکردن وە ستام، دەستیکم بۆ هەلبېی له درنی

۴۱. گجوله: گوجله، ینچوسه‌گ.

شوروه‌که وه ده ستم به سه‌ریدا هیننا: «ئەرئەمەمو شتىك لەگەل
گورگىدا باشە؟»
گورگى بە فارسى واتە گورگوکە.

«من سەگىكىم بۇ خانمەكەت هىنناوه،» جارىكىيان وەهام بە بەرىز
«ماينەما» گوت. ئىدىي ھەر ئەو پىژە (گورگى) مان هىننابە كېلىڭەكە.
ئىستاش (گورگى) بۇوهتە بەشىك لە ژيانەكەي ھۆلەندام.
كاتىك لەگەل (گورگى) دا پىاسەدەكەين، ھەر ئەو ئاراستەي ئەوه
دياريده کا ئاخۇ بەرهەوچ ئاقارىك بىۋىن.

ھەننوكە ھەستىكىرد، من ھېشتا بىر و ھۆشم ھەر لاي دەقەكە وەيە،
ھەر بۇيە ئەو پىتكەيە بە قەدىپال گولەكە دا دەپوا لېگرت تا لەدوايدا
بچىنە نىتو دارستانەكە. ئاخىر من پىويىستم بەو پىاسە دوورودرىزە
ھەبوو، تا پەحەمەتوللالە مېشىكەم دەرىكەم و بتوانم درىزە بە
كىپانە وەي چىرۇكەكە بىدەم

۲۲

نه رمه‌نییه‌که‌ی ماخوی سینه‌ما، نه مجاره‌یان فیلمیکی خانه‌واده‌یی هیتنا، تا پیاوانی شار بتوانن بق سه‌یرکردنی ژن و منداله‌کانیشیان له‌گه‌ل خویان بهتمن.

فیلمه نوبیه‌که‌ش، فیلمیکی موزیک‌نامیز بwoo به‌ناوری ده‌نگی موزیک فیلمیک بوو له سه‌رتاسه‌ری جیهان به مليونان کس بینی.

چیروکی فیلمه‌که سه‌باره‌ت به «ماریا» بwoo، که له‌گه‌ل ژیانی کلیسا

نه ده گونجا. ئوه بwoo کلیساك، ئەم ئافره تىئى نارده قەلائى كاپتن «ڤۆن تراپ Von Trapp» بەلكو چاوى لە مەندالەكانى بى، كە دايکيان به نەخۇشى سەرى نابۇوه و بىتىسىرپەرشت مابۇونەوە. هەرچى كاپتنىش بwoo مالەكەي خۇرى وەك سەربازگە يەك دەھاتە بەرچاو و مەندالەكانىشى سەرباز و ياساول.. «ماريا» ش زانى چۈن ژيان بەبەر قەلائىدا بكتەوە و بىبۇۋۇ ئېنىتەوە. ئىدى لەنیو قەلائىدا زۇرىشت پۇويىدا و دەرفەتى ئەوهش ھەبwoo خۇشەويسىتى لە نیوان «ماريا» و كاپتنەكە سەرەلېدا. باباى ئەرمەنىش لەو فيلمە باشتىرى نەبwoo، تا نمايشىبىكا، بەلام خۇ هيچ پىاويك زاتى ئەوهى نەكىد ئىن و مەندالەكانى لەگەل خۇرى بىاتە سىنەماكە، ئاخىر شوينەكە ھەر بۇ پىاوان دروستكراپو.

«ناتاشا»، كىزە ناسك و نازدارەكەي ماخۇى سىنەماكە، قوتابىيەكى «نەكىرەم جون» بwoo، لە قوتابخانە وانەي ئىنگلىزى پىيىدەكوت. ھەر بۇيە «نەكىرەم جون» ئى وەك يەكەمین ميوانى شەرەف بۇ بىنېنى فيلمەكە بانگىھېشتىكەد. منىش بەمە زۇر خۇشحال نەبۈوم، بەلام بە زانىيارى و پىنگەي ھەمە دەتوانم پۇوداوه كان سەرلەنۈي پاست دابىزىمەوە. ھەموو پىاواهەكانى نېتو ھۆلى سىنەماكە، دەيانزانى «نەكىرەم جون» ئامادەيە و لە قەپەنگەكە دانىشتۇرۇ، بەلام كەس ئەوهى لە مىشكدا نەبwoo سەرەلبىرى و سەيرى ئەۋى بىكا، چونكە دەيانزانى ھۆشەنگى لە تەنېشت دانىشتۇرۇ. هېشتىا فيلمەكە كۆتابىي نەھاتبوو، كە دەنكۈي ئەوهى لە نیوان

هۆشەنگ و «ئەکرەم جون» دا ھې گەيشتە كىزەكانى كىلّكە و
مەزدای زافەران.
منىش گويم لە بەندوباوەكە بۇو، لە مالۇوه بەئۆقرەلىپراوى چاوهپىنى
«ئەکرەم جون» م دەكىد.

ئىوارە درەنگ بۇو، گويم لە كىردىوهى دەركاى قەلّاكە بۇو. لە ھۆدەكەم
ھاتىمەدر و چۈرم لە قەپەنگەكە وەستام. هۆشەنگ تا بەردەركەي
مالۇوه لەگەل «ئەکرەم جون» ھاتبۇو، تا ئە شۇينىي مامى، واتە
باوکى «ئەکرەم جون»، چەند سەعاتىك بۇو بەحەوسەلەلىپراوى
لە ئۇورەكەي خۆى چاوهپىنى كەپانەوهى كىزەكەي دەكىد. ھەلبەتە
بەندوباوەكە گەيشتبوو بەرگۈيى ئەويش.

كانتىكىش «ئەکرەم جون» بەرەو ھۆدەكەي خۆى ھاتىوه، مامى لە
ئۇرەكەي خۆى ھاتىدەر.

مامى بە لەسەرخۇيى پىيگىت: «كچەكەم، ئەرىئى بۇ ئۇوندە درەنگ
كەپايىتەوه؟»

ئەويش وەها و لاميدا يەوه: «باوکە، تكايە لېم مەگەرە، لەوهى زىاتر
خايىاند كە چاوهپىم دەكىد.»

- «بەلام، ئەوه تو لە كۆئى بۇوى؟»

- «دواتر بۆت دەگىزپەمەوه.» «ئەکرەم جون» وەھاى بە باوکى گوت
و بەرەو ئۇورەكەي پۇيىشت.

- «من ھەردەبىئىستا بىزانم. دەنا بەيانى بەسەر بەندوباوى ھەللەق
مەللەقدا پادەكەم.» مامى ئەمەي بە تۆنەدەنگىكى توندەوه پىيگىت.

- «ئەوهى خەلّك لە بازار باسىدەكا، گويم لىنى نىيە.»

- «خۆ نابنی بهم جۆرە قسە بکەی..» لە پېپەکە وە باوکە کە وەها دەنگى ھەلبېرى . ئەو خۆى لەو دەلنىابۇو، خەرىكە حەوسلەي خۆى لەدەستتەدا.

مامم پیاویکى ناوهزمەند بۇو، پیاویکى پېزلىگىراو بۇو، ئازادىيەكى نۇرى دابۇرە كچەكانى، ئەمەش پېچەوانەي دابۇن رىتى مالباڭەكانى دېكە بۇو. ئەو خۆى لە ژنانى بەھىز و خۇپاڭى نېتىو خىزانەكە راھاتبۇو. ئاخىر ئەو لەگەل دايىك و داپېرەي ژىابۇو، ئەوانى بىنېبۇو، ئەوان لەو ژنانە بۇون، كە سەربەخۇ بۇون و پا و بۆچۈونى تايىھى خوشىيان ھەبۇو. لىنى گەلۇ، ئەوهى «ئەكرەم جون» كىرىدى، لە دەرەوەي سنورى لowan بۇو.

ئەو ھەولىدا بەسىرخۇيدا زالبى، بەلام كارەكەش ناسان نەبۇو، رەۋشەكە وەها نەپۇيى. دىسان بانگىكىرده وە: «باشە من چۈن ئىستا بە سەربەزى و پشتىپاستى بەنېتىو بازاردا بېرمۇ؟» «ئەكرەم جون» يىش وەلامىدایە وە: «بە شىوه يەكى ناسايى، ھەروەك بېذانى جاران چۈن بەسىرەزى و پشتىپاستى دەپۇيىشتى، ھەروا بېرىق». «ئەمە وەلامدان وەيەكى بېرىزىيە. ئاخىر چۈن دەكىرى لەگەل پیاویكىدا بچىتەدەر، كە ھەمووان لىتىدەترىسىن؟»

- «من لېيناترسم.»

- «دەمت داخە! بېرىزىش سنورى خۆى ھەيە» مامم وەها ھاوارى بەسىردا كەرد.

لەو كاتەدا باپېرەشم لە ھۆدەكەي خۆى هاتەدەر. يەكجار بە كلکى كۆپالەكەي لەسەر ناوكە وەكەي دا، ئىنجا پۇوى لە مامم كەرد و گوتى:

«هیواش! نه رئ له کایه وه گوئ له بهندوباوی هللەق مەلەقى دەگرى؟ دەی بگېرىۋە ئۇورەكتە. من چارەيدەكەم..»
 ئوسا پۈسى وەرگىتىيە سەر «ئەكىرم جون» و گوتى: «جارىكى دىكە وەها درەنگ نەيەيتەوە مالۇوه، دەرەوە سەلامەت نىيە..»
 «خۆ من بەتهنىا نەبۈرم،» «ئەكىرم جون» يىش وەها وەلامىدىيە وە و يەكسەر چۈوهەوە ھۆدەكەي خۆى..

«ئەكىرم جون» ئەركەكەي خۆى بىردى سەر. ئىستا ھەمووان لەوە تىدەگەن، كە ھۆشەنگىش سەر بە قەلاكەيە.
 دواى ماوهىيەكى كورت، جارىكى دىكە ھۆشەگ ئىوارەدرەنگىك لەگەل «ئەكىرم جون» تا بەردىركەي مالىنى ھاتوو. بەلام ئەمچارەيان بانگىشىتى ئۇرۇيى كرد. ئەو ئەنكۈرەيە مامى لە مال نەبۇو، ئەو لەسەفەر بۇو، قەول وا بۇو بۇ دواى نىيەپقى پاشتىر بگەرىتىوو.
 پەپووسلىمان، بالىندەكەي مال ھەلۋىپى، خوتىندى و باپىرەي ئاكادار كردىوو.

لىن گەلۇ، ئەو كاتەي مامى لە مال نەبۇوايە من پىياوىي مال بۇرم، من سەردار بۇرم. مامى ھېچ كورپى نەبۇون، بە خاتىرچەمىيە وە ئەوهى دركەنديبۇو، كە من لە فيرمائى زافەرانى بنەمالەكە جىېنىشىنى ئەرم، ئەوهش وەك نىشانەي پەسەنى بەرھەمە سروشتىيە ماكەكە بۇ ھەموو جىهان بەيان بۇو.

ئەمە پۇون و ناشكراپۇو كە «ئەكىرم جون» ھۆشەنگى لەگەل خۆى بىردى ھۆدەكەي خۆى. باشە دەبوايە وەك جىېڭىرەوەي مامى لە نىتو قەلاكەدا من چىم بىكردىيە؟

هاتمه‌دار و له لای ده و هن‌داره‌که‌ی نه‌ستیلکه‌که و هستام و نه و ناوهم خسته بن چاودیزیبیه ووه. له پشتی جامی په‌نجه‌ره‌که‌وه تارمایی هوشنه‌نگ بینی. «نه‌کردهم جون» یش باوه‌شی پیداکرد و ده‌می ماقچکرد، نه‌مهش هروهک نه و وینه‌به‌ی له‌سه‌ر برگی کتیبه‌کانی «مایک هامه‌ر» و ها بwoo. «نه‌کردهم جون» یارمه‌تی هوشنه‌نگی دا تا چاکه‌ته‌که‌ی دابکه‌نن.

باشه چون ویرا نه‌وه له نیتو قه‌لاکه‌دا بکا؟ منیش به مهراق و خه‌مه‌وه سه‌یری هۆدەی باپیرم کرد، به‌لام خۆ چراکه‌ی کوژابووه ووه. سه‌یری شوینی مامم کرد، نه شوینه‌ی پوردم له ناندینه‌که و هستابوو. سه‌یری مالله‌که‌ی خۆمانمان کرد، باوکم دوای چه‌ند هفتة له‌سه‌فر گه‌پابووه ووه مآل؛ به‌لام خۆ دایبابم خویان له کاروباری مالی مامم هه‌لنه‌ده قورتاند.

خۆی نه‌ده‌بوایه هەر له شوینه بوروه‌ستم، نه‌دی ده‌بوایه چیبکه‌م؟ حەزم لیبیو بچمه شوینه‌که‌م له‌سه‌ر قولله‌که، به‌لام له‌وی له‌چی گه‌پابام؟ ده‌شمه‌ویست بگه‌ریمه‌وه هۆدەکه‌م، به‌لام پرسنییکه‌م^{۴۲} پینگئی پینه‌دام.

ئىدى نه‌وه بwoo، گویم له ده‌نگی نه‌کردهم جون بwoo. گویم له قرتەی پینکه‌نینه‌که‌ی بwoo. توند ده‌ستم به‌گوئیمه‌وه‌نا و به‌رهو لایه تاریکه‌که‌ی باخه‌که، بۆ پشت‌وھی داره‌کان پویشتم.

له کۆتاپیدا گویم له جیپه‌ی ده‌رگه‌ی ئۇورەکه‌ی «نه‌کردهم جون» بwoo کرايە‌وه و هەردووكیان بېیکه‌وه هاتنه‌دار. له کاته‌ی بېیکه‌وه له

۴۲. پوسنی: هەر لە خۆرە زىلد بەمئا فەتنا بېچى، (طفولى).

ده‌رگه‌ی ثوره‌که‌ی باپیره‌م تیپه‌پین، چراکه هه‌لکرا. ئه و له‌درکه په‌یدا بورو، بانگیکرد: «ئیوه له‌وین!»
«ئه‌کرمه جون» ئاوپیدایوه.

ئینجا باپیره بانگیکردن: «ده‌هی ئیوه هه‌ردووكتان، فه‌رمون و درنه‌ثوره!»

نه‌وسا ئاويش چووه ثوره و ده‌رکه‌که‌ی پتیوه‌دایوه. له پشت داره‌كانه‌وه سه‌پیری په‌نجه‌ره‌ی ثوره‌ی باپیره‌م کرد.

باپیره‌م وەک پۆھىك چاودىرى قەلاكە‌ی ده‌کرد، ئه و قەلايە‌ی بۇ چەندىن سەدە بورو باوک و باپيرانى لىتىدەزيان. بىن سىيۇدو ئه و ئەم جۆره شتانه‌ی نۇد بىنىيون. هەر بۇيە دەيزانى چۈن ئابپۇرى مالباته‌کە بىاريىزى.

منيش له په‌نجه‌ره‌کە وەهولىمدددا بىزانم ئاخۇز له ثوره‌وه چى پوودەدا، بەلام خۆ به ئاستەم دەمتوانى بىچەمە كانيان لەيەككەمەوه. من ئەوهەم بىنى ھەم ھۆشەنگ و ھەم ئەکرەم جونىش بەپېزەوه لەبەردەمى وەستابۇون. پېتىدەچوو باپیره‌م لەكەل جنۇكە‌کە‌ی ئە و پەيوەندىيە‌ي نیوان ئەکرەم جون و ھۆشەنگى يەكىنچىنى و رەوايەتى پېتىدا و بېتى مايە‌ي بازار وەها لېتكا بىكۈنچىنى و پەۋايەتى پېتىدا و بېتى مايە‌ي پەزامەندىييان، بە جۆرييک مامىشىم بەسەربەرزى و پېتىراستىيە‌وه بچىتە ئىتو كارخانه‌ي زافه‌رانە بەناوبانگە‌کە‌ي خانه‌واده‌کە.

كەمىك دواتر، ئەکرەم جون و ھۆشەنگ له ثوره‌کە هاتنەدەر، جارىيکى دىكە چراى ھۆدە‌ي باپيره كۈزايىوه. ئەکرەم جون تا ده‌رکە‌ي دەرەوه لەكەل ھۆشەنگ‌هات، لەۋى لە ئىتو ده‌رکە‌دا جارىيکى دىكە ھەروه‌ك وينه‌کە‌ي سەر بەرگى كەتتىبىتىكى دىكە‌ي «مايك ھامەر»

یه کدیان له باوهش کرد و یه کدیان پامووسی .
ئه و کاته ش هوشنهنگ برهه و شار پویشت، شتیکی و ههام بۆ هات، که
ئه و ئه سپیکه بۆ خۆی . ده کرا «ئه کرەم جون» خۆی هەلدانه سەر
پشتی و خەونە کانی به دیبینى .

ھەرچەندە بەو زانیاریبیانەی تیستانم، شتەکە بە جۆریکی دیکە
دەبینم . ئه کرەم جون چاوه کانی هوشنهنگی یه کدەستى لە سەر دنیاى
نوئى، لە سەر جیهانى «مايك ھامەر» کرده وە . لە پىئى ئه و کتیبانەی
بە سەری پاگە يشت، ئه ویش ھەلسۆکەوتى بەو شیوه يە لیهات . ئاخىر
ئه و پیشتر ھەرگىز لە شار نە چوبۇوه دەر، تەنانەت سەھەری تارانىشى
نە کردىبوو . ئەوه «ئه کرەم جون» بۇو بە یەکجار واي لېكىد پە یوهندى
لە گەل نیویورک و ھەموو ئەو شتەی لە وى پۇويىدا پە یدابقا .
من ئەو کات ھېشتا گەنج بىوم . نۇدم مابۇو لەم جۆرە شتانە
تىيىگە .

پاشان دواى نیوه پۆ، دواى ئەوهى ھەموو شتىكەم نۇرسىيە وە، ئاودىلىا
بە بىنەنگى هاتە تەنیشتم دانىشت . بە یەکە وە لە جامى پەنچەرە كە وە
سەپىرى دەرە وە مان کرد، سەپىرى ئەو شویتە مان کرد، کە پۆز لە
پشت گرد و دارە کانە وە ئاوا دەبى . من ھە گبە يە كى پېر لە وىنەم
پاکىشى و تەنیا يەك وىنەم لىتەرەتىنا . وىنە كەم نىشانى (ئاوردىلىا)
دا؛ وىنە كەش وىنە ئى «ناتاشا» بۇو .

۲۳

بۇڭىكىان، سەرەتاي دەستپىئىكى دوايىن پشۇرى ھاوينى قۇناغى خويىندىنى ناوهندىم بۇو، لە دەرگەي دەرهەۋەمان درا. من نەمەزازى، كە سەرەتا ژنان دېئە خەونت بەرلەۋەسى بە شىۋەيەكى پاستى لەبردەمتدا قىتبىنىـوـه. منىش دەرگەم كىردىـوـه، بىنىم «ناتاشا» لەبردەم دەروازەكە وەستاوه. يەكسەر گوتى: «من بۇ لايى «ئەكىھم جون» ھاتۇم.»

تهنوره یه کی کورتی له به ردا بوو، قاچوقولی پووت بون. ئەمەش له شاره دینداره کەی ئىمەدا شىتىكى شۇپشگىرانه بۇو، به لام چونكە ئەو كچىكى كريستيانى ئەرمەنى بۇو، گىروگرفتىكى وەھاى لەگەل پىوشويتنە كۆتۈبەندە كانى سەر ئىانى ئىنانى موسىلماندا نەبۇو. منيش كەنجىكى خانە وادىيە كى خوابىداو بىروم. بەرپىزە وە فەرموم لېكىد. لەپىشىدا پۇيىشتىم و تا بەردەركە ئۇرىدى «ئەكىرم جون» ياباھرىيىم كىد.

بەبىن كامىرا خۆم ھەزەر سەربازىكى بىچەكى بەرەي پىتشە وەى جەنگ هاتەپىشچاو. خۆ ئەگەر كامىراكەم لە دەست بوايە، دەمىزانى چىمەكىد، ئۇسا بىپارام دەدا ئاخۇ «ناتاشا» چۆن بوهستى و لە كۆئى و چۆنىش دابىنىشى.

ئەكىرم جونىش «ناتاشا»ى بەخىرەتىنَا، سەرسامى خۆى بۇ تەنوره جوانە كەى دەربىرى و لەگەل خۆى بىرىدە ئۇر. توبلىيى بۆچى هاتبىتە لاي «ئەكىرم جون»؟

كاتىكىش ناتاشا پۇيىشت، «ئەكىرم جون» بانگىكىردىم بچە ئۇرۇرە كەى.

«وەها لەگەل ھۆشەنگ پىتكە و تۈرم، ئەم ھاوينە پىتىۋىست بە وە نەكا سەروكارى دوكانى سارىدەمەنى ئالاسكاڭە كەي. من تۆم بۇ شىتىكى دىكە پىتىۋىستە، بەقد ئەوھى ئەويش پارەكەت دەدەمنى.» ئەوھە قسەي دۆتمامەكەم بۇوم بۇ من.

منيش لىمپىرسى: «باشه چىت بۇ بکەم؟» وەھا وە لامىدامە وە: «دەمەۋى كچانى گەرەكە كە فيرى ئەوھە بکەم

ئىنگلىزى بخويننه وه و قىسىشى پىيىكەن.»

لېم پرسىيە وه: «لە كۈنى؟»

- «لىرە، لەتىو قەلاكە. دەمەۋى توش سەرىپەرشتى كۆرسەكە بىكەى، ھەروەك ئەوهى بۇ ھۆشەنگىت دەكىد. داواشىم لە «ناناتاشا» كىدووھ بىيىتە يارىدەدەرم، ئاخىر ئەويش بەقەد تۆ لە ئىنگلىزى باشە. ھەينى داهاتتو يەكەمین دەستە كچ دىن تا ناوى خۇيان بۇ خولەكە بنووسن.»

- «باشە بۇچى ھەر كچ؟»

- «پاستىيەكەي خۇشم نازانم، ھەروام لەپىش چاوى خۆم داناواه. شتەكە وەك خەونىكىم وايە، ھەولىدەدەم بەدىيىتم.»

بۇ پىزىش پاشتە تپومبىلە بارەڭىرىكى گەورە هاتە نىتوقلاكە. ھۆشەنگىش كە لە تەنېشىت شوفىرەكە دانىشتبۇو، كاتىن تپومبىلەكە گەيشتە لاي حەوزەكە، دابەزى. بارى تپومبىلەكەش دابەزىنرا، سى مىزى قوتاپىان و دوو تەختەپەشى تىدابۇو.

ھۆشەنگ و شوفىرەكە خەريکبۇون بارەكە دابەزىنن. ئەكەرم جونىش لە ئۇورەكەي هاتەدەر و پىيىگۈتم كەواشتەكان لە كۈنى دابىنیم: «پانزە مىز و يەك تەختەپەش لىرە دابىنى. پانزە مىز و تەختەپەشەكەي دىكەش لەۋى لەبەر سىتېرى ئەو پېرى داربەپۇوه دابىنى.»

لەو كاتەيى من كورسىيەكەن لە شوينى دەستتىشانكراو دادەنان، مامۇژىتم خۆى خزاندە وە نىتۇ خانۇوهكەي، ئەو شوينەي لە پشت قەلاكە وە بۇو، تا خۆى لە سەرچلىيەكەن ئەكەرم جون بەدۇربىگىز. دايىكىش ھەنگاوىك لە دوورىز پۇيىشت: ئەو دەستى دايە جانتاكەي تا ھەمەو ھاۋىيەكەي لەكەل مالە باوانى لە نىتۇ شاخەكان بەسەربىبا،

بۇ ئوهى خۆى تۇوشى ھېچ شتىك نەكا، كە حەزى لىتنەبۇ تۇوشى
بىن و خۆى تىيەلېقورتىنى.

ئىدى ھەمو شتىك بۇ ئەو كچانەي پۇزى ھەينى داھاتو دەھاتن
ناوهەكانيان بنوسن، ئامادەكرا.

ئەكىرەم جون پاگەياندىنماھىيەكى بۇ دەرسە ئىنگلىزبىيەكانى لە
پەنجەرەي دوكانى بەھاراتقۇشەكەي گەپەكە كە ھەلۋاسىبۇو،
يەكىكىشيان لە لاي ستوونى كارەبائى تەنニشت شىرەي ئاوى گشتى،
لاي ئەو شوپىنەي كە بۇدانە ژنان ئاوابيان بۇ مالەكانيان لىتىدەبرد.

ھۆشەنگىش دەستپېشىخەرىيەكى كرد و لە پىسى خزمەتكارەكانى
چەند بىلۇنماھىيەكى گەياندبۇو گەپەكە ھەۋارىنىشىنەكان كە لەسەريان
نووسىرابۇو: «لە نىتۇ قەلاكەدا خولى ئىنگلىزى بۇ كچان كراوهەتەو».«
پۇزى ھەينى، بەيانى نزو گويم لە پەپووسلىتىمان بۇو، خوپىندى و
ھەلۋى و يەكىدو جار بەسەر قەلاكەدا لە شەققەي بالىدا.

منىش بە چاوى خەواللۇوە لەسەر قەپەنگە سەيرمكىد ناخۇ
پەپووسلىتىمان چى پاگەياندۇوە. لە پىشت دەرگاكە گويم لە دەنگ
و غەلبەغەلېب بۇو. كاتىكىش چۈممەدەر، لە پىزە نەپچراوهەي كچان
لەپال دىوارى قەلاكە، كە بەرەو شار دەپرۇشت، سەرم سۈپما. ئاي
خوايە، خۇ ئەوانە ھەمو مۇويان كچانى خىزانە ھەۋارەكان بۇون
لەرى وەستابۇون.

ئىدى ئەكىرەم جونم ئاگاداركىرددەوە: «پېتم وانى شتەكە ھەندىتىك
لە دەستىدەرجۇوە. پىزىتكى بىن كۆتايى لەبەرەم دەرگاكە ھەيە.»
ئەكىرەم جونىش وەك ھەمىشە ئارام بۇو، لەپىشت دەرگاكە وە

بانگیکرد: «خوت پیکی بخه!»

منیش که رامه و بزانم ناخو چی بکه م.

که میک دواتر ئەکرەم جونیش لە ئۇورەکەی هاتىدەر. فىستانىتىكى ھاوينەئى گولگولى جوانى لە بەركىدبوو، بە خۆى و پىلاۋى پانىبەزىزەوە هاتەدەر و شالىنکى تەنكىشى بە سەر سەرى دادابۇو. كاتىكىش پىزەکەي بىنى، دەستىتىكى بە دەمەيەوە گرت.

ەرجۇنۇتىك بىن ئارامى خۆى لە دەست نەدا و بەرەو لاي كىژە كان پۇشىت، لە گەلیان كەوتە قسە و پرسىيارى لېتكىردىن ناخو لە ج گەپەكىكەوە ھاتسۇن. كچەكانىش وەها پۇويان تېكىر وەك ئەوەي ئەکرەم جون بۇ فرياكەوتىن و يارمەتىدانى ئەوان لە ھەسارەيەكى دىكەوە دابەزىبىن.

ئىدى نىشەكە كەوتە سەرشانى من، تا ئەو كارە ھەرە بايە خدارە بە شىوه يەكى پىكۈپىك بەپىوه بىبەم. ھەلبەتە نەمدە وىست مىچ لە «ئەکرەم جون» بېرسىم ناخو كارەكە چۈن بەپىوه بىروا. نۇر جاران، بايى پىتوپىست ئەوەم بىنېبۇو، كە چۈن مام لە كارخانەي زافەراندا جلّەوي خۆى لە دەست نەدەدا بە خۆگىرى بېپارى خۆى دەدا و كارەكانى پادەپەراند. منیش مىزىكىم ھىتىا و بىردىم لاي ئەستىلەكە، پەرددەيەكى سېپىم بە سەردا دا. كورسىيەكى گەورەي كارەللىسىتەرىشىم لە ئۇرى كارى مام دەرهىتىا و لە پاشت مىزەكە دامىنا، كورسىيەكە لەوانە بۇو، كە ژمیرىارەكانى نىتوبازاپ لە سەرى دادەنىشتن و ئەو شىنانەيان لە سەر قەيد دەكىرد، كە بۇ كېپار و فرقۇشىيارەكان پىتوپىست بۇو.

له سه ر میزه که ش قهله مم دانا، نینجا ده رگه‌ی حهوشم له کچه‌کان
کرده وه، یه ک له دوای یه ک بانگمکردن. بهم جوره له زیر چاودی‌بری
په پووس‌سلیماندا، که به کپی له سه ر داره که‌ی پشتم هه لنيشتبوو،
ناونیشانی کچه‌کانم قهید کرد و پینگه‌ی ده ره وه نيشاندان.

ئىمه ناواها زىد به چرى سه ر قالبوبين، کاتىك ترومبيلىك له بېر ده روازه
پايگرت. يه کئ له په يامنيرانى پۇزىنامەي خوجىسى و وينه‌گرەکەي
لە ترومبيلىك دابەزىن. هەر دەستبەجىن وينه‌گرەکە هەندى وينه‌ي
پىزى دوورودرېزى كچه‌کانى گرت، په يامنيرەکەش به سىن و جىم
چاوبىيکە وتنى له گەل ئەكرەم جوندا كرد.

دووسەد و حەفتاوشەش كچ ناوى خۆيان نووسى، يه کە مىن دەرسىش
لە ماوهى سىن پۇزدا دەستتىپىدەكىد. ئەكرەم جونيش به چاوه‌کانى
خۆى باوه‌پى نەدەكىد، کە بهم شىيە ناوازه يە خەونەکەي بە دىيىن.

سەر لە ئىوارەکەي بۇ پرسۇپا چومە لاي مامىم. ئەويش ئاكاى لە
نەخشەي ئەكرەم جون ھەبۇو، ھەرچەندە كە مىكىش دىرى بۇو.
«ھەرچۈنىك بىن، ئەوه تەنبا پرسى پىخختىنە، تۆش لەم كاره
باشى.» مام وەه‌های پىكىتە ئامۇزىگارى پىتويسىتى لەو بارەشە و
كردىم.

دوای پرسۇپا ويىز بە ئەكرەم جون، بېيارمدا كچه‌کان بکەمە دوو
گرووب، تاكو بتوانىن بە پۇز دەرسە كانيان پىتىلىتىيەنەوە. داواشم لە
ھۆشەنگ كرد بەلكو سى كورسى و پىنج تەختە پەشى دىكەشمان
بۇ بنىرى.

مامبىشم حەوت مافۇرى گەورەي دوازدە مەتر دووجاي بۇ ناردىن،

نهو جوره مافورانه ش هر بُو ناهمنگی گهوره گهوره، نهوانه‌ی له دهره‌وه، له دهشتوده ر دهکران بهکارده‌هاتن.
به یارمه‌تی باپیره‌م و جنتکه‌کای مافوره کامن له حهوش‌هی دهره‌وه پاخصتن، لای هر مافوریکیش به دلخوشیبیه و تهخته‌پهشیکی قوتا خانه دانا.

خوی پژتیکی خوش و مامناوه‌ندی هاوین بیو، دهستمان به یه‌که مین دهرس کرد. شنه با یاه‌کیش به نیوداره کان هه‌لیکردي بیو، له سه‌ر هر مافوریکیش بیست کچ دانیشتبیون. باپیره‌شم، دهفتر، قله‌مدار، لاستیکتکی په‌شکردن‌وه و قله‌لمتراشیکی به‌سه‌ر کچه کان دابه‌شکرد، که مام هه‌مو نهوانه‌ی وهک دیاری پیشکه‌شکردي بیو.
نه‌کرده جون مام‌ؤستای خوله‌که بیو. هر گروپتک کورته ده‌رسیکی ده‌دا و چه‌ندین پسته‌ی له سه‌ر تهخته‌په‌شه‌که بُو ده‌نووسین. ناتاشا و منیش مه‌شقی ده‌رسه‌کانمان به کچه کان ده‌کرد، له‌کاتیکدا باپیره‌شم ناگای له نانکی ناوه‌که بیو، له‌کاتی خویدا پرپیده‌کرده‌وه.
کچه کان دلخوشیبوون، نه‌کرده جونیش له بهخته‌وه‌ریدا شاگه‌شکه بیو، ناتاشا و نه‌زیش به‌و به‌شداریه‌مان شاناز بیوین.

ئیمه نه‌وه‌نده به کاره‌که‌مان ماندو بیوین، له کوتایی‌هه‌فتکه‌دا شه‌که‌تبیوین. ئاخر نه‌مانده زانی، که کاره‌که نه‌وه‌نده‌مان لیده‌خوازی و نه‌و وزه‌یه‌مان پیخه‌رجده‌کا، به‌لام خو ئیمه ئیش‌که‌مان به‌خوش‌هه‌ویستیبیه و کرد. ده‌رسه‌کانیش بایی پیویست بون: هه‌رچی بُو من بیو کاره‌که وهک دارپسانیک وا بیو تا چاره‌سه‌ری گرفته‌کان بکه‌م و سه‌رپه‌رشتی کاره سه‌رچلیبانه‌کای نه‌کرده جون بکه‌م.

هەموو نەنگورەيەكىش كارەكەم لەگەل مامە هەلّدەسەنگاند، نەويش
فيئىدەكردم چۆن لەگەل نەركەكە بېرىم و چۆن خۇمى بۇ تەرخانبىكەم
بە شىتىوهىيەك تا لە نىوهى پېتىكە نەوهەندە هىلاك نەبم بىكەوم و
كارەكەم پېتىه واونەكرى.

نەكىرەم جون و ناتاشا هيىز و وزەيان لەسەرچاوهىيەكى دىكەوه
ھەلھېتىجا: نەويش نەو سەرنج و بايدىخە بۇو، كە لە لايدىن پۇزىنامە
خۆجىتىيەكەوه پېتىاندرا. ئاخىر نەوه بۇو لەپېتىك ناويان دەركىرد.

منىش بە سەختى كارم بۇ نەوه كرد نەخشەكە سەربىگى. نەكىرەم
جونىش بۇ نەوه بە پەرۇشەوه تىتەكۈشا بەلكو خەونەكەى بەدىيىتنى.
ھەرچى ناتاشاش بۇو ھەر بەو گيانە ماندونە بۇونىيە كارى دەكرد،
بەلام بىن نەوهى ھەستىپېتىكا، خۆ نەوه نەخشەيەكى دىكەى لە كەللەدا
بۇو.

٢٤

دوای نیوەرۆیەکی پینجشەممە، ئەو کاتەی کچەکان پۆیشتن، منيش شەکەت و ماندوو بۇوم. ئىدى لى وەسەر قوللەكە كەوتىم. كاتىكىش لەۋى لەسەرتەختەبەندە دارەكە دانىشتم و پەرەكانى پۇزىنامە خۆمالىيەكە شارەكەم ھەلدىنەوە، گويم لەدەنگى پېتىك بۇو بە پەيزەكان ھەلدىكەرا. خۆ ئەوە ناتاشا بۇو. چاوىكى بەو ناوهدا ھىنناو گوتى: «ئۇ، ئەوە تۇ ھەمېشە ھەر لىزە دادەنىشى؟ پەككۇو، ج

شوینیکی خوش، وای لهو چ دیمه‌نیکی دلگیره.»
ناتاشا فیریکردم نه و کاته‌ی ماندو و شهکات ده‌بم، شه‌نگم لیده‌بری،
نه‌وا هر زنه ده‌توانی هیزوگورم بداته‌وه‌بر.

منیش دوربینه‌که م دایه ده‌ستی هندیک دورکه‌وتمه‌وه تا مه‌دادی
سے‌یرکردنی بق خوشبکه. لئن نه و کاته‌ی نه و هندیک بق پیش‌وه
چوو تا دیمه‌نه‌که‌ی به باشی لیوه دیاربی، خه‌ریکبوو ته‌واوی جه‌سته‌ی
پیغمبه‌وی و لیمبخشی. کاتیکیش سه‌یری لای نه‌شکه‌وتکانی کرد،
سینگی به‌رشام که‌وت، هه‌ستم به مه‌مکه‌کانی کرد، که تازه بناغه‌یان
دانابوو.

به‌لئن شتیک له‌ثارادا بwoo. نه و نقد جوان بwoo، نقد سه‌رنجر‌اکیشیش
بwoo، به‌لام خز نه و کچیک نه‌بwoo هی نه‌وه بنی خوشمبوعی.

من حزم لیبیوو، خوشیم له هاتنه‌که‌ی بینی، به‌لام چه‌ندین جار،
خز نه‌گهر وینه‌یه کم بگرتبا، هه‌ستمده‌کرد، که‌وا نه و ده‌بن شتیک
بکا، کچانی دیکه هر زاتیان نه‌ده‌کرد خه‌ونیشی پیوه‌ببینن. به‌لئن
نه و خزی له هیزی جه‌سته‌ی خزی ئاگاداربwoo، به‌کاریشی ده‌هیتنا،
نه و نه‌م شته‌ی وه‌ک که‌ره‌سته‌یه کی کار به‌کارده‌هیتنا. نه‌وه‌ش پوون
بwoo، که‌وا تیختیخه‌ی من ده‌دا، به‌لام خز نه‌وه بق من نه‌بwoo، به‌لکو
بق کامیراکه م بwoo. هر زوو کاتیک ده‌ستم بق کامیراکه م برد، نه و
حه‌زی لیبیو وینه‌ی بگرم. خزی نمایشکرد، هیزی میینه‌ی خزی
نیشاندا، هر بؤیه هه‌موو نه و وینانه‌ی به‌کامیراکه م گرتن، له و وینانه
ده‌چوون، که وینه‌گریکی تازه‌ی فوتومودیل ده‌یگرتن.

وینه‌ی ره‌شوسپی ناتاشا و باوکیم نیشانی (ئاودیلیا) دا. نه‌ویش هر

ده بواي به و کابرا ئرمەنیيە و رگزله و کەپووگوشتنە پىېكەنى، کە كىژىتىكى وەها ناسك و جوانى بىوو.
هەينى ئىتمە نەدەكرا براينىن، بەلام خۆ شابانق گەنچەكەي ولات و سىنهماي ئەمرىكايى بىو واي لە ناتاشا كرد و ئەو بويىرييە پىدا،
ھەندىك جار خۆى وەك ئەستىرەكانى نيوپورك نمایشىبكا.

بەكەمین دانپىدانانىش بە بەھەرى كچەكە لەسەر پۇوبەپى پۇزىنامە خۆجىتىكەي شارەكەمان بىوو. لە ھەفتەي سىيەمى دەرسى خولى ئىنگلىزيماندا پەيامنېر و وىنەگرى پۇزىنامەكە چەند جارىك سەريانلىدىاين، تا بزانن ئاخۇ دەرسەكان چۇ دەپقىن.

ئەوان بە تاسەمەندىيە و وىنەي كچەكانيان لەسەر مافورە ئىترانىيە كەورەكانە وە گرت، وىنەي ئەكىرەم جون، ھى ناتاشا و باپىرەم و ھى منىش. پۇزىنامەكە ھەموو ئەو شستانى لە پاشكۈيەكى تايىەت بە وىنەيەكى زۆر جوانى قوللە قەلاكە بلاوكىرده وە. خۆى ھەر ھەموو وىنەكان جوان بۇون، بەلام ئەوه قىسى لەسەرنە بىو و وىنەكەي ناتاشا بۇو، كە لە ھەموويان سەرنجراكىشىتىر بىوو.

دانەيەك لەو پۇزىنامە خۆجىتىش گەيشتە سەر مىزى نۇوسىنگەي سەرنووسەرى گەورەترين پۇزىنامەي ولات لە تاران، ئەو پۇزىنامەيەي پۇزىانە وىنەيەكى شابانقى لەسەر لەپەپەي يەكەمى خۆى بلاودە كىرده وە. بەلىن وابوو، خولى دەرسە ئىنگلىزىيەكە سەرنجى ئەويان راكتىشا، ئەوه بۇو دەستىبەجى وىنەگرىك و پۇزىنامەوانىكى پىشەمەندى پەوانە كرد تا بزانن ئاخۇ خولەكە دەھىنن ئەوانىش راپۇرتى لەسەر بىكەن.
ئەوانىش كە هاتن زۆر پىتىيە وە سەرسام بۇون. پۇزىنامەنۇوسەكە

چاوبینکه وتنیکى له گەل ئەکرەم جون سازدا و بە زمانى ئىنگلىزى
چەند كورتە پرسىيارىيکى ئاسانى لە كچانى خولەكە كرد. وينەگرەكە ش
بە دەيان وينەى لە هەمووان گرت. ناتاشاش لەو پۆزەدا كورتىرىن
تەنورەي خۆي لە رىكىدبوو. دلى خەبەريدا بۇو، كاتى ئەوه هاتووه
خۆى بۇ سەرتاپاي ولاتكە نمايشبىكا.

يەك دوو پۆز دواي ئەوه، چىزىكى خولى دەرسە ئىنگلىزىيەكە لە¹
پىسى لاپەرەي پۆزئامەكە و بە وينەى ناتاشا لە پۈپەپى يەكەمى
پۆزئامەكەدا بە هەموو ولات بلاوبۇوه وە. ناتاشا بە خۆي و كورتە
تەنورەكەي لە لاي تەختەرەشەكە وەستابۇو، لەو كاتەي ئاماژەي
بۇ پىستەيەكى ئىنگلىزى دەكىد، كىزەكانىش بە بايەخەوە تەماشىيان
دەكىد. وينە لەو جوانقىر نەبۇو.
ھەمووان بەم حالەتە شادمان بۇون، ئەکرەم جون لە خۆشىيان
شاگەشكەبۇو، كچەكانىش كاتىك وينەكانى پۆزئامەكە يان بىنى،
پېكە ئىن.

ھەمووان ھەر باسوخواسى پۆزئامەكە يان بۇو، تەنبىا ناتاشا نەبىن،
بىتەنگ، كۈرمەت بۇو. ئەو بىتەنگ لە سەر تەختە بەندىك لاي گۈلەكە
دانىشتىبوو سەيرى ئەو ناوهى دەكىد. منىش ئەممەم لە چاوانى ناتاشا
خويىنده وە: «شىتكە بىنرا، ئىدى ھەروا بىسەرنج نامىتىتە وە». «
تەنانەت شاباتقى بە خۆشى وينەكەي بىنى، ئەو خاوهن شىكۈيەكە
دوانىر پىپەوى ژيانمى گۆپى.

٢٥

پاشا بۇ ماوهىيەكى درېئىز خەرىكبوو ولات بکاتە ولاتىكى ھاواچەرخ و پەيوەندىيەكى توندوتولى لەگەل ئەمەركىيەكان ھەبىو، بېكەوه ماوكار بۇون. لە پشى ئەۋىشەوە شابانووه گەنچەكە وەستابوو، كە خۆى بۇ پرسى ژن تەرخانكردبوو. باوکى شا كاتى خۆى سەرپىش و پۈوبۈشى ژنانەى قەدەغە كردىبوو. پاشاي ئىستاش مافى دەنگدانى بە ژنان بەخشى. ھاوسمەرى شا، واتە شابانق پشى ئافرەتانى بۇ

چوونه سه‌ر کار گرت و بۇ ئەمەش دەرفەتى کارى ئافراند. ئىدى
ئەم كلىتۈرە نوييە زۆر كۈرانىبىيىز و ئەكتەرى ئىنى هيتنانەپىشەوە.
وينەكەى ناتاشا پىك لەكەل سەرەتلى ئەو پىشەتانە دەگۈنچا.

پۇزىكىيان پۇستەچى شارەكەمان پە يامىتى شاھانە ئەياندە دەستى
ئەكىرم جون، ئەويش نامە يەكى شابانو بۇو، لەسەر ئەو كارە
بىۋىتىنەپىدا پەسىنى ئەكىرم جونى كردىبوو.

پاش دوو پۇز لە كەيشتنى نامەكە، مىنپاسىتىكى نايابى وەزارەتى
پەروەررەدە لەبەر دەركاى قەلاكە پايگرت. مىنى پاسەكە راستەوخۇ
لە تارانەوە هاتىبوو، تا دىيارى شاھانە بۇ خولى دەرسە كانى زمانى
ئىنگلىزى بەتىن.

منىش بانگى ئەكىرم جونم كرد، بەلام خۇ دەبوايە شوفىرە كە
ھەندى بوهەستى تا ئەكىرم جون خۇى پىكىدەخا، ئاخىر شوفىرە كە
وينەگرىيىشى لەگەلدا بۇو.

ئەكىرم جون بە تەنورە يەكى جوان و پىتلاوېكى پانىبەرزە وە
ھاتىبەر دەركا تا خەلاتەكە وەربىرى. لە شارەكە ئىتمەدا ھەموو
ژنان چارۇكە و سەرپۇشىيان دەبەست، كەچى ئەكىرم جون ھەمبىشە
بە تاوى چاكەتىكى ژنانە دەرددەچوو، شالىكى نەبەستراواھشى بەسەر
سەرى خۇى دادەدا.

كەچى ئىستا تەنانەت بەين شال ھاتىدەر، ئەو لەبەر دەم وينەگرە كە
بەين سەرپۇش و چارۇكە دەركەوت؛ بەلام خۇ مام و باپىرەم ھىچ
دەسەلاتىيان بەسەردا نەدەشكە؛ لە ئىستاواھ ئەكىرم جون سەر بە
كەسىكى دىكەوە بۇو، سەر بە ھۆشەنگى يەكەستەوە بۇو، ئەو
مشۇرى دەخوارد.

خه لاته شاهانه بيه که بريتيبوو له نتو ناميرى نويي گرامافون به توماري ته اووي گرامافون بتو ده رسى زمانى ئينگليزى، دووسه د و حه فتا فرهنهنگى ده ستيپىكى ئينگليزى-فارسى، سى كارتونى پر له كتبى ئينگليزى بتو مندالان و له گهال وينه يه کي گوره ه له چوارچيوه گيراوى شاهه نشا^{۴۳}.

لهوكاته ه ناتاشا فرهنهنگى کانى به سه ر كچه کاندا دابه شده كرد، منيش وينه يه کم ليگرت. له نيوهدا من به هه مورو لايهدادا هه ده مجركاند و وينه م گرتن، بىن ئاكا لهوه ه يقىشك دادى وينه کان وەك مادده يه کي خاو به كاربيتىم تا ئەم كتبىه بنووسىم.

منيش وەك جىنگره وە يه کي ئاماژه پىدرارا بتو مام، پۇرتىتىه گوره كەي شا و شاباتوم بىرده نيو قولله كە، لهى بە بزمارييکى ژەنگاوى له سه ر دوقلابكە هەلمواسى. مامم نويته رى دوكاندار و بازىرگانه کانى زافەران بىو له ناوجە كە، بازايىش دىرى شا و دىرى هەبۈونى ئەمريكىيە کان بىو له ولاتە كەماندا. منيش دەمزانى كە پۇرتىتى شا و شابانو بتو مالەكەي نيو قەلاكە ناگونجى و پەسەند نىيە.

رۇزەتىن و چۈزۈن، وەرزى هاوينيش بە سەرچۈزۈ. كچە کان توانيان بە ئينگلiziيە كى ناسان له گەل يەك بدويىن و بە فرهنهنگە كە شەوه دەيانتوانى كتبىي مندالان بخويتنى وە، ئە و كتبىيە كە ديارى شابانو بىو. ئىدى چېرىڭى خولى زمانى ئينگليزى بە سەرچۈزۈ، بەلام چېرىڭى ناتاشا نا.

۴۳. خىزى لە مۇلىسييە كىدا دەستبازە فارسييە كىي ھامىشا بىرگىران وادى كراوهە شاھى شابان منيش مەر دەستبازە فارسييە كىم يېجراشتىر بىو له وەرگىزىسى وۇرگىزى كە

من خامه‌کەم دانا و چوومه ژورى مۆنتاژەکەم. لەسەر دیوارى ھۆدەکە چەندىن كاغەزى نوشتاوەم لە تەنیشت يەك داناپۇون، ئاخىر لەو كاغەزانەدا وىنە قەلّا، شاخوداخ، شارەکە، مزگەوت و بازارەکەم لەسەر نەخشانىبۇو. لەسەر هەر وىنە يەكىش كەسايەتىيەكى نويم بىز زىادىرىدىوو. ئەمەش ھەم بىز خۆم و ھەم بىز (ئاوردىلىيا) دەكەم. ئەمپۇش تابلوى ناتاشىم لەسەر قوللەكە كىشا، لەو كاتەي بە دۈردىن سېيرى ئەشكەوتەكان دەكا.

كاتىكىش لەم وىنەكىشانە بىوومەوه، بەرەو لاي پەنجەرەكە چووم تا بىزانم (ئاوردىلىيا) لە كويىيە.

من ئەم نەبىنى. دىاريپۇو ئەو بە سوارى ئەسپ چەرخىتىكى لىدەدا

۲۶

لەم دواییانەدا دووربینیکی کۆنم لە پۆملمارکیتى^{۴۶} تۇندۇرپ كېرى.
 دووربینەكەش لەھى من دەچوو ھى سەردەمى قەلّاك، بەلام ھەندىتك
 خوراوه . دووربینەكەم بە بىزمارىك لە لاي پەنجەرەكە ھەلۋاسىيە .
 نەوە بۇو دەستم دايىن و لە دوورەوە سەيرى ئاوردىلىام پىتىكىد . ئەو
 بەھىواشى ئەسپەكەى لىيەخورپى و (گورگى)ش بەدوايەوە غارىدەدا .

^{۴۶}. پۆملاركىت rommelmarkt: چىشكىكى بىريلارى مۇلدىيە بىز بازارىكى ئاپىت بە بۇنىڭ كان ياد
 مەۋتابى، كە خالىك فتنى كۈنىتە دېتىتسەرچاھە و دېھرۇھىتىسى . وروگىر

ئوان لە ئاشەکەی سەرددەمی سەدەی ناوه‌پاست ھى «نۇتدۇرپ» نزىكبوونەوە.

ئەسپەکە، ئەسپى خانمەکەي «ماينەما» بۇو. ھەركىز ناوى ئەسپەکە نەكوتەسەرزار و ئاشكىرانەكرا، لى كاتى بۇوھ ئەسپى من ناوم لىتىنا «پەخش».

ناوى پەخشىش لە سەر ناوى ئەسپى پۆستەمى زالى ئەفسانەبىيە وە ماتۇوه، ئەو پالەوانە تىشتەمانىبىي و نېرانىبىي فيرىدەوسى شاعىرى سەدەكانى ناوه‌پاستى نېرانى.

پەنكى ئەسپە ئەفسانەبىيەكە بەو گولالە سورانە دەچوو كە بە ھەموو لايەكى كىلگە و مەزräى زافەراندا بلاۋىبىونەوە. خۇى ئەسپەكە لەپال سوارچاڭكەيدا دەجەنگا، ھاپىتىيەكى ئەوهندە چاڭ بۇ يەك دوو جاران سوارەكەي خۇى لە مەركى ناڭگەھان گەپاندۇبۇوه وە. ئەسپەكەمان ئەو كاتەي ھى مالباتى «ماينەما» بۇو ئەو خەسلەتائى نەبۇون. ئەو پىر و كەنفت بىبۇو، بەلام ئەو كاتەي كىلگەكەم كېپى ھەر لە خۇشى گەپانەوە بۇ پابىدوو ناوم لىتىنا پەخش.

نۇر جاران ئەسپ و نالى و نالچەي پەنكىزىپىنم ھەبۇون. كەچى ئىستا لە كىلگەكەدا، ئەو يەكەم جارە ئەسپىك و سەگىك ھەبن. ھەلبەتە ئەوهەم دەزانى، كە ھەمىشە سەگ حەز بە مرقۇ دەكا، دەيەۋى لېيە وە نزىكىنى. خزمەتىدەكاكا تا ھەستىبىكا پارىزداوه، بەلام نەمدەزانى ھەندىي جار نۇوان پىتۈسىتىيان بە يەكدى ھەيە. خۇى ئەو (گورگى) بۇو ئەو شتەي فيرىكىدم. ئەو ھەم ئىشك لە من وھەم لە ئەسپەكەش دەگرى.

پەخش سالەكانى پىريي خۇى لە تەويىلەكدا بەسەربىدن و خانم

«ماینه‌ما» ش مشوری ده خوارد. خۆ ئەگەر ناوه‌هوا خوش بوايە نەوا يەك دوو جار بە دهورى كىلگە ده سوپراندەوه . كانىكىش (ئاودىليا) پەيدابوو، ئەسپەكە زيانىكى نوبى تىكەپايەوه . ئىستا نەو مشورى پەخش دەخوا، بېتى زينىش سوارى دەبن و بە نىتو مەزرا و چىمەنە كاندا دەيخولىتىتەوه .

من هەر بە دوورىيەكە، بە دواي (ئاودىليا) و (پەخش) و (گورگى) دا دەچم . ئاسمان شىن و سامالە . دواي كەمىك پۆيشتن نەوان وەستان بەرهو بەرزىيان پوانى، سەيرى پىزە دارە بەرزە كانى پىش خۇيان كرد .

خۆى هيچ شتىكى ناوازە نەبوو بىيىرىق، لەوانە يە گوپىان لە دەنكىكى نامۇ بوبىن . ئىنجا پەوه بالىندە يەكى كۆچەرى لە پشت دارە كانەوه پەيدابوو . نەوان يەكدوو جار بەسەر ئەۋىنەدەردا سوپراپانو، ئىنجا ئاراستە ديارىكراوى خۇيان دەستىشانكىد و لەسەر فەرين بەردى وامبۇون . وەما پىتەچوو بالىندە كان نمايشىكى تايىھەت بۇ ئاودىليا، (پەخش) و (گورگى) بکەن، كە بەچاوى ذەق و حەپەسانەوه سەيريان دەكىد .

پىشتر نەو مەلانەم لە دەوروپەرانە نەبىنېبۇون، نىدى دوورىيەكەم لەسەر نەوان پاگرت تا لە حوكمى چاو ئاوابۇون . پاشان دوورىيەكەم بە شوينى خۆى ھەلۋاسىيەوه، چۈممە خوار و بەرهو ئەو شوينى (ئاودىليا)، (پەخش) و (گورگى) لېبۇون . خۆى دەمىك بۇو مەلە كۆچەرىيەكان فەپىبۇون، بەلام من بەدواي نەوان هەر سەيرى ئاسمان دەكىد .

۲۷

پۇلا بە هېۋاشى لەپشت شاخەكانى شارەكەم ئاوابۇو. تىشكىتى
 پەنگپەرەقالى جوانى بەسەر مالەكاندا پەخشىرىد. منىش لە
 قوللەكەی خۆم وەستابۇوم و لەھىكەوە بالقۇنە ھەوايەكى گۈرۈنە
 لەسەر شارەكە پەيدابۇو. لەوانەيە من يەكەمین كەس بۇبىم بالقۇنەكەم
 بەدىكىرىدىن. ئەم جۆرە بالقۇنەم يەكەمین جار لە نامىلىكەكەى سەردەمى
 مەندالىيم ھى (ئىسماعىل لە نیویورک) بىنىبىسوو. منىش بە مەراق و
 سەرسوپرمانەوە بە دووربىنەكە سەيرمکرد. تو بلىيى ئەو كەسانەى

له نیتو بالونه هوا بیبه فرنده که کن بن؟ نه مریکیین؟
 له وانه یه نهوان بن و هاتین تا به کیلگه و مه زای زافه رانی شاخه کانمان
 سه رسام بن. له وانه یه هر له ٹاسمانیشه و بیانه وی سه بیری شه قامی
 کورنیشه که مان بکن، که له ویوه په یکه ریکی شا به سواری نه سپه وه
 دانراوه و سینه ما یه کیشی لیبه، که فیلمی سه رسوبه هینه ر نیشانده دا.
 خو ده شکری نهوان له بزریمه وه به سه ر قه لآکه مان بفرین و به
 دوربینه کان سه بیری نه کرم جون بکن، چون کجه کانی شاره که مان
 فیزی قسے کردن به زمانی نینگلیزی ده کا. که واته هه مهو نه گریک
 کراوه ببو؛ خو ده کری سه بیری هوشانگی یه کده ستیش بکن، که

هیشتا حمزی نه وهی به رنه داوه روی «مایک هامر» ببینی.

خوی نه م شتانه هی بیرونیکردن وه نه بعون، به لام کن ده زانی، به لکو
 نهوان سه باره ت به و وینانه من گرتیوم، شتیان بیستین. خو
 ده توانن فیلمیک ده باره هی نه و چیز کانه ده بیتین، که خویان
 له پشت وینه کان حه شارد او.

ئیستا بالونه که به سه ر شه قامی کورنیش، له نزیک مزگه و ته که ماندا
 فری. گوریمه ئاگریکی^۱ گه وره بی لیهاته ده ر. هه روه ک نه وه وايه
 خه لکی هه ساره یه کی تر بن و له پر هاتینه نیتو شاره که مان.

ئیدی دوربینه کم له شوینی خوی دانایه وه، خیرا به په یزه کاندا
 هاتمه خوار وه ک هه مهو خه لکی به ره و ناوجه رگه شار پامکرد تا
 شته که له نزیکه وه ببینم.

له وی به سه دان که س به بینده نگی وه ستابون، چاوه پیتیان ده کرد
 ئاخو چی ده قه و من. بالونه که به شکووه له ئاقاری پشت مزگه و ته

نیشه‌وه . حه‌وت پیاو و ژنیک له نیو تریانی بالونه‌که‌دا بون . ده‌مامکی سه‌رشانقیان پوشیبورو . منیش کامیراکه م له شام کردده‌وه ، ده‌ستم بروینه‌گرتن کرد . کاتیکیش نومی کامیراکه م له‌سمر ئافره‌ته‌که راگرت ، ته‌زوویه‌کی سارد په‌پیه پشتمن . له‌بن ده‌مامکه که ناتاشام ناسیبیه‌وه . من نه‌وم ناسیبیه‌وه ، چونکه زقد جار وینه‌م لیگرتبورو .

ناتاشا يه‌که‌مین کس بورو له بالونه‌که دابه‌زی و پیتی نایه سر خاکی کورنیش‌که . بۆ ناکنجبیانی شاره‌که شت‌که نه‌وه‌نده وروژینه‌ر بورو . هه‌روه‌ک چون يه‌کم جار مرؤف پیتینایه سه‌ر مانگ وا بورو . دوای نه‌وه ، هر حه‌وت پیاووه‌که‌ش دابه‌زین . حاله‌ته‌که هه‌روه‌ک نه‌وه وا بورو ، نه‌وان له دیمه‌نتیکی ناو فیلمدا بینه‌وه سه‌ر داکه‌وته (واقیع) ی شاره‌که‌مان .

له‌سواته‌دا کس سه‌ری خوی به‌وه نه‌یه‌شاند ، بپرسن ئاخو نه‌م بالونه‌له کویوه هاتووه ، مرؤ خه‌ریکبورو نیگای خوی بپریت سه‌ر ناتاشا .

نه‌وسا ته‌وزمینک له ئیره‌یی دایگرتم ، به‌لام نه‌شم ده‌زانی بۆچى ئیره‌بیه‌که دایگرتووم . ئاخو له‌بر گه‌شتی نیو بالونه‌که بورو بیان له‌بر ئه‌و بایه‌خه بورو که به ناتاشا درا؟

ئاخو خو نه‌و هیشتا هر له نه‌ستیره‌یه‌کی فیلم ده‌چوو . من نه‌وم بینی که پقل له نیو فیلمیکدا ده‌بینی . من نه‌وه کات نه‌مدهزانی ، به‌لام خو نه‌و حه‌وت پیاووه‌ی له‌گه‌لیدا بون نوینه‌را یه‌تیی گه‌وره‌ترین به‌ره‌مهینانی فیلمی ولاته‌که‌یان ده‌کرد . نه‌وان هاتبیون ناتاشا له‌گه‌ل خویان بیه‌ن ، چونکه سینه‌مای نیشتمان گه‌یشتبیوه ئه‌و را دده‌یه‌ی پیویستی به‌وه هه‌بورو خانمه ئه‌کتھ‌ریک له‌بر ده‌م کامیرادا سینگه

لاره نازداره کهی پووتکاته وه.

به رهمهتنه ری فیلمکهش له و کاتهی وینهی ناتاشای له سه
پوپه پی پۆزنانه و لات بینبیو، دالغه لیدابوو.

لهوانه شته که په یوهندی به گیانی سه رده مکوه هبووبی، یان
به ناتاشا خوی. من ده مزانی نه و حزی له و به زمیه؛ ئاخه کاتئ به
کامیراکه م وینه م ده گرت، نه و وها پۆلی ده بینی وەک نهودی من
ده رهیتنه ری فیلم بم.

نهودی که پاستیش بیو، کاتئ من هیشتا به خۆم و کامیراکه م
ده سووراموه، نه و خاریکی نهود بیو بیتنه نهستیه.

له ساتهی نه و له نیتو بالونه که هاته ده و پیتی داتایه سه رزه وی،
کاتئ ھۆدە تاریکه کم به سه رچوو. نهود بیو گه راموه ماڭ و بۇ
ماوه یه کى دریز لە سەرەوە له نیتو قوللە کە و له تاریکیدا لېیدانیشتم.
ده بوايە بپیارى خۆم بىدم. هەلساتاموه، کامیراکه م خسته نیتو
دۆلا به کە و له په یزە کە دابەزیم.

هیشتاش تینه گەيشتم ئاخو بوجى ناتاشا و هەر حەوت پیاوه کان له م
پۆزەدا به بالونیک بە سەر ئاسمانى شارە کەدا فرین، بەلام خۆ نهود
شتيكى بۇ من پوونكرده و. ناتاشا دەيە ويست هەمووان سەرسامى بن،
ھەمووان سەيرى بکەن. منىش دركم بەوه كرد، كە زياتر ويستوومە
به ناتاشا سەرسام بم. کامیراکه کم له نیتو دۆلا كە بەدا بیو: ئىستا
ده بىن شتىك پەيدابىن تا نه و زەرەرم بۇ پېیکاتە وه.

۲۸

خۆی نەدەبوا بایه بکەوتبا مە داوى خۆشەویستیی کەسیتکی وەک ناتاشا،
بەلام لەپېنگە وە غەریبی «لەیلا» بیتم کرد.
 «لەیلا» کىژى مجيئورەکەی مزگەوتى بۇو. راستىيەکەی منىش
لەو گەنجانە نەبووم، ھاموشۇی مزگەوتى بکەم. نەمەش بە ھۆى
دايىكمەوە بۇو: ئەو لە خواترس بۇو، بەلام بەدين نەبوو. دايىكم سەر
بە مالبائىتىکى جوتىيار بۇو، رقد بە نويىزان پابەندىنە بۇون. نەمەش پېنگ
پېچەوانەی لايەكەی دىكەی مالبائەكەم بۇو لە باوکەوە.

بەلنى، هەموو پۇذانى ھەينى باپىرەم دەگەياندە دەركەى مزگەوتى. مجىورەكەش بە خۆى و خاواو خېزىانى لەۋى لە خانسۇرى مزگەوتى دەزىيان. بەم جۇرە نۇد جاران لەيلام دەبىنى، بەلام لەو ھەموو جارانە ھېچ نەكەوتىبووه بەرچاوم.

پۇذىكىان، كە پۇذى ھەينى بۇو، كاتىك باپىرەم كەياندە ھۆلى نويىزىكىن، بۇ يەكەمین جار بۇو وەك ھەرزە يەك شىگايەكى مەيل و حەزم چووه سەر لەيلا. ئەو كات كىزەكە ھەر شازىدە سالان دەبۇو. تەنانەت پەچەكەى ھەندى بۇ من كىرىدەوە و لە بنەوە خەندە يەكى بۆكىردىم. خۆ ئەگەر كىزىك عەباكەى بۆت بکاتەوە، ئەو واتاي ئەو دەگەيەنى، خۆى بۆت نەمايشىدەكا. منىش سەيرم كرد؛ ئەو بىبۇوه شۆخىيەكى نازدارى جوان.

خۆى خوشە ويستى لە ھەموو وەرزە كاندا بە جۆرييەكى دىكە كارى خۆى دەكا.

كاتىكىش بۇ پۇذى پاشتىر سەر لە سېپىدەكەى بە ناكا هاتم، يەكسىر دالغەم بۇ كىزەكە پۇيىشت. لە ھىكەوە غەربىيەم بۇي ھەلسا. ئاخىر خۆ ئەو رەوتى زيان بۇ نەوى خسنتىبووه سەر پىنگەم تا ئەو بۆشاشىيە كامىراكەمىسى پىتى پەپىكەمەوە، تا ئەو كاتەي شىتكى دىكە جىنگەي ئەوى گرتەوە.

منىش بۇ ئەو پىتىولىتىكم داهىتىنا: ھەر كاتىك مەلائى بانگەر دەچووه سەر منارە بەرزەكە و بانگىدەدا تا خەلک بىتنە نويىزى، منىش يەكسىر غارىمەدە دايە مزگەوتى بەلکو كىزەكە بىبىنم.

چۈرمە مزگەوتى و خۆم ھەلکوتا تا جىتى نويىزان، بەلام خۆ لە درزى دەركە بچۈلانەكەى پىشته و چاولىتىم ھەر لەسەر لەيلا بۇو.

ئەویش لە پاره وە کەدا لە پیشەوە دەرپیشت و بۆم پىتە کەنى. منیش بەدوايدا لە پاره وە کەوە بۇ ئەوی دىكە. ئەو عەباکەی شلەدە كرده وە، ئىدى بە هېواشى لە سەر جىستە خشا و كەونە خوار. منیش ھەلمەدە گرتە وە، خۆم دەگەياندى و بە سەرمدا دەدایە وە. ئىنجا پىتە کەنى و بە نىتو خانوروھ کۈنە كاندا بە پاره وە تارىكە كەدا پايىدە كرد. ئەو بۇ وەك ئەوھى بە پىتكەوت بىن دەستە كانمان بە يەكگە يىشتن. ئىدى بۇ تارىكىيە لە پىشت دىنگە خۆى پەنادا. منیش بەدوايدا گەپام، لە دىنگە يەكە وە بۇ ئەوی دىكە. ھىچ قىسىمە كىمان لە گەل يەك نەگۈپپىيە وە، بەلکو ھەر دەرپىشتنىن و لە دىنگە يەكى كۈن بۇ ئەوی دىكە، لە شويىنە پىرۆزەدا بەدواى يەكدا غار ماندەدا. ئەو ھەميشە بە ئەنفەست تاكە پىتلاؤيىكى بەرددە دايە وە. منیش بۇ تارىكىيە بەدواى تاكە پىتلاؤه كەدا بگەپى تا دەمدۈزىيە وە، ئىنجا لە بەرددە مىدا شۇرۇدە بۇومە وە تاكە پىتلاؤه كەم بۇ دادەنا تا بىكاتە وە پىتى. بەلنى ئەو كىزىك بۇو، دەكرا بۇ من بشى.

ئىتمە ماوه يەكى زقد بە يەكە وە دەبۈوين تا نويىزكەران لە نويىزكەيان دەبۈونە وە. ئىنجا بە ئارەقە وە پايىدە كرد تا خۆى دەگەياندە بەشى ژنان و منیش خۆم دەگەياندە نويىزكەرە پىاوه كان ئەوانە لە مزگەوتى دەھانتە دەر.

ئەو خۆى ئەو كىزىك بۇو، كە من بۇ يەكە مىن جار حەز و ئارەزۇم لە گەلەيدا پەيدابۇو، ئىدى خۆشى و ئىش و ئازار و دوودلى خۆشەويسىتى لە گەلەدا پەيدابۇو. كاتى خۆى شتە كە لە پەر بۆم هات، كەچى ئىستا لىپى بە ئاگام.

ئەو بىبۇوە يارى من، بە لام بە شىۋە يەكى چاوه بوانە كراو مەلائى

مزگه وتن دهستى به سه ردا گرت و له منى ستاند.

مهلاکه هر تهنيا ده خوله کي پتویست بwoo تا قسه له گه ل مجيوره که بکا و دواي خوازبىتى كچه که لتيكا و ئەويش قايل بwoo. هەموو شتىك هەندى بلېن يەك و دوو تىتكەپتىرا و هەموو شتىك پىخرا. منيش له بن بارى غەربىيىكىدىتكى قورسەوه دەمنالاند، بهلام خۇ هيچىشم پىتنەدەكرا، ئاخىر ئەو نىستا بwoo ۋە ئىنى مەلاي ئىمامى مزگە وتن.

ئەو كات لاو بووم، خەمبار و كەساس، هيچ شتىكى وەهاشم لە بەردهستدا نەبwoo تا ئەوهى لە خەيالى من پۈویدا بەر جەستە يېكەم. چەندىن سالل دواي ئەوه، ئەو غەربىيىه گەرمەم لىن زىندۇو بwoo و له دىمەنتىكى فيلىمەتكەمدا بەر جەستە مکرده وە. خۆي ئەو كات هيچ بالۇنى مەوا لە كۆپىدا نەبwoo، بهلام سەرتاپاي قەلاكە وەك كەشتىيەك وا بwoo لە هەوا دەفرى، لهو كاتىدا ئەكتەرە جاھىلە كە لە سەر قوللە كە سوكانى كەشتىيەكەي بەرهە ئاراستەي مائى مەلا پاگىرتبۇو.

لىن گەلۇ، ئەو سينارىيە زۆر دواتر بwoo، بۇ ئەوهى كە فوكولى حەز و غەربىيىه كەم دابىركىيەمە وە، خۆم گەياندە نېيو پەناگە ژىپىزەمىنەي قەلاكە، ئەو شوينەي ھەمىشە باوكم لەوئى پېتلاوى بۇ دايىم دروستىدە كرد. منيش چۈومە پشت ئەو مىزە بچۈوكى كە كەرەستە و ئامىزە كانى لە سەر بwoo، بەلكو جووتە قاپقاپە يەك بۇ لە يلا دروستىكەم. كەنۇت هەر بەو شىۋازە كەرمىم، كە باوكم دەيىكەد. پارچە چەرمىكەم بىرى، بىنى قاپقاپە كەم لە دار تاشى، لاچكە كانى بۆيەكىدىن، لە دارە كەم پىچا، لاچكە كانى دوورىنە وە، بە نەرمى بە بىزمار دامكوتا، بە جوانىش بە گۈئىرەي قالبە كە بېرىمە وە.

ئوهی پوپیدا مایهی سه رسامی من بwoo: قاپقاپه زهرده کان، که له نیو
ده ستمدا بoom شه قلیکیان و هرگرت، منیان گه رانده وه سه رینگهی
له بیلا. نیدی به هیوری شادی په پیوه نیو دلم.

ئه نگره یه کی پینچشمه، ئه و کاتهی با پیره م گه یانده مزگه و تئی،
هیوم ده خواست هار به رینکه ووت له بیلا له سه رینگه مدا بیینم،
جا هه روش هاته وه، چونکه ئه و خوی له وی و هستابوو. پیک له و
شوینهی، که هه میشه لبیده وه ستا.

توبلیی ئوهی بینبیتیم راست بوبی، یان ئوه هار له ئهندیشە مدا
ویناکراوه؟

به لئى، شته که راستی بwoo. ئه تو بلیی نیدی له پشت ده رکه بچکوله که
ئه و بۆ شوینی نویزان هاتبئ؟

به لئى په رچووه که قهوما. ئه و، ژنه گنجه کهی مهلا، به غاردان خوی
گه یانده پاره وه کونه که و منیش به دوایدا رامکرد، ئه مه له کاتیکدا
بwoo، که مه لای نیمام پیشنویشی بۆ نویزکه ران ده کرد.

ژنه که سه بیرنکی کردم پینکه نی. بۆ مایهی شادمانیم چارشیوه کهی
له سه رجه سته لادا و کوته سه رزوی. منیش هه لمکرته وه و له
جه سته یم و هر پیچایه وه. پینکه نی، بەره و پاره وه تاریکه که پایکرد و
ناکه پیلاؤیکیشی له دوای خوی جیهیشت.

له تاریکه بیه که دا بانگمکرد. «من جووته قاپقاپه یه کم بۆ دروستکردووی،
جووته قاپقاپه یه کی زهد!»

گویم لیبو پینگوتم: «سبهی نیواره له گه ل خوتیان بینه..»

که چی زیان بپیاریکی دیکهی له بن سه ردا بwoo.

ئیواره‌ی پۇزى پاشتر شىتىكى نائىسايى قەوما . شىتەكە پىك لەو كاتەدا
پۇيىدا، كە من بەرەو مىزگەوتى دەچۈرم، بە خۆم و جووتە قاپقاپەكە،
كە لە پۇزىنامە يەكى كۆننەتى خۆجىنى شارەكەدا وەرمىيچابۇر.

۲۹

به ره به رهی ننگوره بیو، تازه پرچ نایا بیو. من بۆ نه وه چوومه
 مزگه وتنی تا قاپقاپه زه رده که بدەمە ژنیک، که هی خۆم نه بیو.
 هیشتا بۆ نویز نقد زیو بیو، ده بوایه هەندیک بوهستم تا بانگدەره که
 ده چیته سەر مناره و تینیه لدە کاته بانگی.
 بۆ نه وهی کاته که بکوژم به ره و قوتاخانه کچان پزیشتم.
 پیاسام ده کرد و بیریشم هەر لای هۆشەنگ و نه کرەم جون بیو.

ناختر لهه تهی په یوه ندیبیان له گهال يه ک په یدا کردووه، به ته واوی گوپاون. نقد جاران هوشنهنگ به خوی و زره فیکی «مایک هامه ر» له به رکهی چاکه ته که یدا به نیو شاردا ده بوا و له مالیش خوی فیره نینگلیزی ده کا.

من ده بوا یه بهو دوا بیانه له سه راسپاردهی نه کرهم جون گرامافونتیک ببمه مالی هوشنهنگ، به لکو سه عی له ده رسی زمانی نینگلیزی بکا. بُو نه وهی بُوی پوونبکه مه وه، که گرامافونه که چون کاردہ کا، قهوانه که م خسته سه رو بُوم پتکرد.

ژنه کهی سه رقهوانی گرامافونه که به نینگلیزی شیوه زاری نه مریکی کوتی: «ناوی من لیزایه. نه دی ناوی تو چیبه؟» هوشنهنگیش به ده نگیکی گره وه له دوايدا گوتیه وه: «ناوی من لیزایه، نه دی ناوی تو چیبه؟»

به ئاماده بونی هوشنهنگی يه کده ست له ژیانی نه کرهم جوندا، به یه کباری چارشیوه کهی سه ری خوی فپیداو له و کاته به دواوه شه پقیه کی له سه ر نا.

دینداره کانی مزگه وتن و دوکانداره کانی بازار خوشحال نه بون به وهی نه کرهم جون ده رسی نینگلیزی به کیزانی شار بلیته وه. ناختر نه وان وه هایان ده بینی، که نه کرهم جون و ناتاشا نمونه یه کی باش نین بُو کچه کان.

هر نه وه نده بُو نه و به س نه بیو، نیدی جاروبار له گهال هوشنهنگدا به جادهی کورنیشدا پیاسه یان ده کرد.

نه کرهم جون هه میشه بهو شیوازه ژیاوه، که خوی ویستوویه تی، به لام نیستا دوای نه وهی که شاباتق بینیویه تی و گویی لیبووه

هستیده کرد زور له جاران به هیزتره .

ئیدی بە چاوه پوانى تا کاتى بانگى مەلاي دادى، زياتر بەره و ئاراستەی قوتا باخانە کچان قەدەم لىداو هەر بىرىشىم لە جۆرە شتانە دەكىرده وە .

ئاگام لىنە بۇو لەپە تارىكى داھات، هەربىنماھلا بانگيدا. لە دوور مەودايىك، هەر ئەوهندەم بىنى لەبەرچاوم ئەكرەم جون پەيدابۇو، ئەو لە بن پۇشنايى گلۆپى ستونە كارە بايىيەكە ھەندىكى دوور لە ولاوه وەستابۇو، پىتە چوو چاوه پىيە تاكسييەك بكا. زانيم خۆى بۇو، ئاخىر بە ھۆى شەپقەكەي زوو نەمناسىيە وە .

لە شويىنى خۆمەوە دەستىنكم بۇ بەرزىكىرده وە، بەلام خۆ ئەو منى نە بىنى، هەر ئەو كاتىش تۈرمىتىلىكى تايىھەت لەبەر دەمیدا چەقى . دوو پىاواي لىيەتنە دەر، ئەوان بە توندى پىلى ئەكرەم جونيان گرت و رايانكىشايە نىپۇ تۈرمىتىلىكە . يەكىن لە پىاواه كان لە پىشىۋە لە شويىنى سەكەنەكە دانىشت و ئەو دىكەش لە پىشىۋە لە تەنニشت ئەكرەم جون دانىشت . سېتىيەمەكەشيان لەپشت سوكانەوە دانىشتبوو . هەمووى بەسەرييەكەوە هەر چەند چۈركەيەكى پېچۇو . تۈرمىتىلىكە خىرا بۇي دەرچوو بە بەرددەمى مەنيشدا رەتلىبوو . ئەكرەم جون قىزىاندى، ئەو پىاواهى لە تەنニشتى دانىشتى دەستىتىكى بەسەرى وەنا و ئەويىكەد . ئەو دىكە بىدا ئەكرەم جون بەرزەفت بىكەن، تا نەتوانى بە مست لە كابراي تەنニشتى بىدا .

منىش بە دواي تۈرمىتىلىكەي رامكىرد و بىرووسكە ئاسا نىگا يەكم لە پىاواه كان بىرى . من ئەو دوو پىاواهى توند ئەكرەم جونيان گرتلىبوو

نه مبینین، هرچوئنیک بى خىرا له بر تىشكى چراكەدا بىچمى كابراى شوفىرىم لىوه دەركەوت. پوخسارى شوفىرىه كەم وەك وىتەيەكى پەش و سپى لەتىو يادگەرى مىشكىمدا داكرد، كە هرگىز له بىرم نەچۈوه وە. كەمېكى دىكە به دوايياندا غارمدا ئاخۇ بەچ ئاراستەيەكدا داشۇن. نەوان بەرە دەستەچەپ باياندایەوە بە ئاراستەي چياكان لېيانخورى. من وەستام و بىنیم چۆن پىباوه كان ئەكەم جونيان وا لىتكەد نەوى بىنى، چۆن ئەويش بارگىرى دەكەد. كىتمت زانىم چى پۇویدا، ئاخىر خۇ ئەو جۆره دىمەنەم لە كتىبەكانى «مايك ھامەر» خويىندبۇونەوە. لەو كتىبەدا، «قىلدا» سكرتىرە هەرە شۆخەكەي مايك ھامەر بە ھەمان شىۋە رېتىرابۇو. «مايكى سېپىلانس» دىمەنەكەي بەم شىۋەيە خوارەوە وىتناكىردىبو:

«ترسوبىم «قىلدا» ئى داگرتىبۇو. تۈرمىتىلەكە لە تارىكىدا و بە خىرايىەكى بىيۆتە بۆى دەرچۇو. خاتۇونەكە زانى كەوتۇتە داوهە، نىدى دەستى بە هاتوهاوار كرد بۆ نەوهى نەو تۈرمىتىلەنە بە تەنىشتىدا رەتىدەبن، بىزانى كە ئەو پىباوانە دەيانەۋى ئىپرېتىن؛ بەلام شوفىرىه كە كاسىتى موزىكىكى خستبۇوە سەر نەوارەكە و ھەموو دەنگى دابۇوىن، ئەو پىباوهش لە پىشته وە لە تەنىشتى قىلدا دانىشتىبۇو بە دەستە پان و بەھىزەكەي، بەدەستى راستى ملە بارىك و ناسكەكەي توند گرتىبۇو پالەپەستتۇي خستبۇوە سەر تا نەوبىكا و بىخاتە بەر پى و دىيارنەبىن. خاتۇونەكە ئافرەتىكى بەھىز نەبۇو، ئەو ژىنتىكى وردىلە بۇو ھەر بۆيە پېتالوی پاشىپانى بەرنى لەپىتە كەردىن تا درىز دىيارىكەۋى. پىباوه كە ئەوهندە توند گرتىبۇو سەر ئەويكىردىبو، ھەستىتىكى واي لا پەيدابۇو، كەوا ملى شكاوه.

«فیلدا» ش زانی که وتوته دهست دوزمنه سرسه خته کانی مایک هامه‌ر. باشه ئه‌دی ئه‌پیاوانه‌ی، که ئه‌کرهم جونیان رفاند کن بعون؟ دوزمنه سرسه خته کانی هوشنه‌نگ؟ یان تو بلتی ئه‌وان بؤیه وايان کردىن، چونکه ئه‌کرهم جون شەپقەی له‌سەردەنا؟ له‌وانه شه شته‌که هەر له‌بەر ئاوه بعوی دابى، له‌بەر ئاوه جانتا پېنھېتىبىيە هوشنه‌نگ کە من به دزىبىوه له دۆلابى قولله‌کەم هەلگرتبۇو.

تۈرمىتىلەکە لە حوكىمى چاوان ونبۇو، منىش دەستبەجى بەرەو قەلاڭە غارمدا و بەپەلەپپۇزى چومەزۇور. له‌ويشەوە هەر خىرا و بەلەز بەسەر پەيژەكان سەركەوت تا خۆم گەياندە قولله‌کە. له‌وى دەستم بۇ دووربىينەکە بىردى و سەيرى پىياوه‌كانم كرد ئاخۇ بەرەو كوى دەپقىن. نەمدە توانى تۈرمىتىلەکە بىبىنم، بەلام چراي لايته‌كانى پېشەوەي تۈرمىتىلەکەم بىنى له‌بەر دەگەنلىكى دەپشىز بەرەنلىكى دەكىدىنەوە. من هەروا بە دووربىين بەدواياندا چۈرم تا له‌پشت تاۋىئە بەرده‌كان ون بعون.

باپىرەم منى بىنى و لە دىۋارى پرسەكەش گەيشت. كەچى نە جىقىكەكەي و نە كتىپە كۆننەكەي نەيانتوانى بە فرييائى ئه‌کرهم جونەوە بکەون.

شته‌كە هي ئەوهش نەبۇو مام لىتى ئاكادارىكەمەوە، ئاخىر ئەو يىش مىچى بۇ كىيەكەي پىتىنەدەكرا. ئەو پىاواي قىسە و ئاوهز بۇو، له‌وه نەدەھات كارىتكى وەك ئەوهى مایك هامه‌ر سەر پى بخا.

ەرىپۈيە لە قولله‌کە دابەزىم و بە ھەموو ھىزىكەمەوە بەرەو مائى ھوشنه‌نگ غارمدا.

به ئارەقەكىرنووه گەيشتىمە مائى ئەو و يەكسەر خۆم بە ئۇورەكەيدا كرد. ئەو لە ھۆزدەكەي لەسەر زەۋى دانىشتبۇو، گۈئى لە گرامافۆنەكە كىرتىبۇو. كە منى وەها بىنى توقا.

منىش بە هەناسە بېرىكىيەت گوتىم: «ئەكىرەم جونىيان پفاند..»

- «ئەوە چى دەلىتى؟ كى؟ لە كۆئى؟»

- «سى پىياو، بە تۈرمىتىلىكەوە بەرەو شاخەكان پۇيىشتىن..» خۆى تارىك نەبۇو، بەلام تارمايىەكەي بەسەر چاوهەكانى ھۆشەنگدا هات.

ئەو ھەلسايىووه. بەيەك دەست قايىشى پانلىقىنەكەي توندىكىدەوە. منىش لەوە زىراوم چۈرۈپ، بىنىم چۆن دەمانچە يەكى لەبن جلوبەرگ ھىننایەدەر و لەبەر پىشتى لەبن قايىشەكە قايىمىكىرد.

«لەكەلم دىتى؟»

۳۰

هیشتا نه مده زانی چون مامم له پفاندنی نه کره م جون ناگاداریکه مه وه .
 نه وه ببو به دوای هوشـنگدا بهره و شاخه کان لیمدا پـیشتم .
 کـاتـنـیـک گـیـشـتـینـه لـای قـهـلـاـکـه ، بـه هـوشـنـگـم گـوتـ، دـهـبـنـ بـگـپـیـمهـ وـه
 مـالـ تـاـ لـهـکـلـ مـامـ قـسـبـکـمـ، چـونـکـهـ لـهـوـ خـاتـرـجـهـ مـبـوـمـ، کـهـ نـهـ وـهـ
 نـیـگـرـانـهـ ئـاخـوـ بـوـچـیـ تـاـ ئـیـسـتـاـ نـهـکـرـهـ مـجـونـ نـهـگـهـ رـاـوـهـ تـهـ وـهـ مـالـنـ .
 هـوشـنـگـیـشـ گـوتـیـ: «پـیـوـیـستـ نـاـکـاـ جـارـیـ پـیـبـلـیـتـیـ .»

که چی له قه لاکه چوومه ژوور. هیشتا چرا له پشت پنهانه رهی ژووری مام داده گیرسا و به په روش و خمه وه له دیو په رده کانه وه سهیری ده ره وه ده کا.

منیش له ده رکه م دا و لئ چومه ژوور.

- «ئەرئى ئەوه بە چىيە وە سەرقالىن؟ ئەكىرم جون لە كۈنىيە؟» وەھاي لىپرسىم.

- «ئەو لاي دەستە خوشكە كەيەتى. درەنگىر دەگە پېتە وە مالى.» ئەو دەستبەجى زانى شتىك لە كۆپىدا ھەي، چونكە ھەرگىز ئەكىرم جون بە شەو لە دەره وە نەدە مايە وە.

لىپرسىم: «باشه شتىك لە ئازادا ھەي؟»

ھەرگىز نەدە بۇو درقى لە گەل بکەم، بەلام خۇ كەلکى ئەوهى نەبۇ ئىستا بۆيى بگىرمە وە، كە چى قەۋماوە ... ھەر بۆيە من شتىكى ويۋە تريشىم كىفەرات^۱ گوت كە بەشىكى پىرسە كە ئاشكارا كەرد. «ھېچ خەم مە خۇ، ھۆشەنگم لە شتە كە ئاگادار كەر دووه تەوە.

بىننەم تەسبيحە كە لە نىتو دەستدا لە زىن. ئاخىر ئەوه يەكە مىن جار بۇو، لە بەردىمىيدا ناوى ھۆشەنگ لە دەم بېتە دەر.

بە مەراقە وە پىرسى: «دەي پىئىم بلىنى، چى بۇوە؟» «دواتر پىت دەلىم، دەبى ئىستا بېرم. ھۆشەنگ چاوه پىمە كا.» من وەھام گوت و لە دەركە كە ھۆدە كە ئەو چوومە دەر. ئەو منى دەناسى، مەتمانەشى پىتىووم. دەي زانى ئەگەر پىويست بايە پىمە گوت.

جاران كە هىشتا نەوجەوان بۇوم، بە جۆرىيەكى دىكە لە نويىزە كانى

مامم و له جنۇكەی باپىرەم دەپوانى.

من تەواو ھاتبۇومە سەر ئەو بپوايە، ئەو كاتەي بۇ كارى ھەرە پېيىست و ناچار بۇرى لە لەللا دەگرد، شىۋازىكى مامم بۇ دادى نەدەدا. كەچى ئىستا كە بە تەمەندا پۆيىشتۇرم، پېموابىه نويىزگىردن بۇ ئەوانەي بپوايان پېتىكى پېيىستە. من ئەو كات و ئىستاش، ھەميشە هىچ بەلگە يەكم بەدەستەوە نىبىء، كە بلىئىم ئەللا گۈنى لە مامم دەگرت ھەركاتىك بەستە زمانانە و دەستە وەستان، بۇرى تىدەگىد و لىتى دەپاپايەوە. ئاخىر خۆ ئەو بە شىۋازى خۆى پىنگە يەكى بۇ چۈونە نىتو پازۇنیازى گەورەي ژيان دۆزىبۇوهو.

ئەم شىتە بۇ باپىرەشم راست بۇو. ئەو له پېتى جنۇكە ھاوشانەكەي ھەستى بە ھىزۇگۇر دەگرد. ئەوان بە يەكەوه كاروبارىتكى وەھاييان رېنگە خىست، بەدلنىيەيەو باپىرەم بەتەنبا پېتىنە چۈرسەر، ئىدى ئەم شىۋازەش بە باشى كارى خۆى دەگرد.

من نەبۇومە كەسىتكى دىندار، بەلام دواتر تىبىنى ئەوەم كرد، منىش ئەو ھەموو شتانەم كردىون.

ئىدى مامم بە خۆى و نويىزەكانى لە دواوه جىتەپىشت و بەغار لە مال چۈمىدەر، خۆم كەياندەوە ھۆشەنگ، كە لە دەرەوە چاوه رېنگە كىرمەن. بە يەكەوه بەسەر پىرەكەدا پەرينى و پۇومان لە كىۋەكان كرد، بەرەو ئەو شوينە پۆيىشتىن، كە دواجار تۈرمىتىلى رېتىنەرە كانم لىيە بىنى. خۆى ھەر يەك پىنگە بەرەو شارەكەمان ھەبۇو، پېتىكەش وەك مار پېتچاپىنج بە نىتو كىۋەكاندا دەپۆيىشت. ئىوارانى درەنگ ھىچ تۈرمىتىلىك لەشار نەدەچۈوه دەر. خۆى دواى دوو سىن كىلۆمەتر لە بەر پىنگە سەختەكە دەوەستاي و دەگەيشتىيە لمى بىابان.

توبلیئی ئو زەلامانه ئەکرەم جونیان لەگەل خۆ بىرىپەتتە كۈي؟ لەو تارىكىيەدا بە نىتو گابەردە كاندا دەپۇيىشتىن و سەيرى ئەملا و ئەولای خۇشمان دەكىرد. دواى ماوهىيەك لە پۇيىشتىن و بەسەر گابەرد ھەلگەپاندا، گېشىتىنە پىنگە عاسىنە. لەئى ئەۋەندە تارىك بىوو هيچمان نەدەدى، كەلگى ئەوهشى نەبۇو زىياتىر بېقىن، چونكە پېتىنە دەچوو پەفيتەران بەنېتو لمى بىباباندا لېيانخورپىبىتىن و پۇيىشتىن. ھۆشەنگ لەنېتو ھىزىر دالغەكانىدا ناقۇم بىوو، ئەمە و لەكتىنەكدا خەنجەرەكەى لەئاستى نىيۇچاوانى راگرتىبۇو. ئەو، ئەو بىاوه نەبۇو خۆى لە مەترسى ترسناك بەدۇرېكىرى، بەلام خۆ پەفيتەران خالە ھەرە لاوازەكەيان دۆزىبۇوهوه، لەنېوه پېتىوهيان وەدابۇو. ئەو ئەوهەندە دىلتەنگ و خەمبار بۇو، وەك ئەوهە باسکەكەى دىكەشى لەدەستدابى ئەبۇو.

- «پېتىم وا نىبىي ئەوان بەرەو سارا پۇيىشتىن.» ئەو وەها كەوتە قىسە.
- «لەوانە يە بەرەو ئەشكەوتە كان پۇيىشتىن؟» منىش بە ھەستىنەكى وەها هاتمەڭو وەك ئەوهە زىمانىتىكى بەردم بۇ پەيدابۇوبىتىن.
- ئېنجا ئەو گوتى: «لەوانە يە وايان كودبىن، بەلام خۆ بە تۈرمىبىل ناگەن ئەۋىتى.»

ئېمە هيچ بىزارەيەكمان نەبۇو، بەرەو ئەشكەوتە كان گەپايىنهوه. ئەشكەوتە كان ھەترەشى منيان بىردىبۇو. لىنى بەسەر دەكەوتىم و ھەستىمە كە قورقۇشم لە نىتو پىتاللۇھەكانم دايە. لە بەرنە وە ھېشتى مانگ ھەلنىھاتبۇو، كېتىۋە كانىش تارىك و ئەشكەوتە كانىش لە دەرەوەپا زۇر ترسناك دىيار بۇون. بەشىۋەيەكى ئاسايى زۇو ترسم لىتىدەنىشت، ئاخىر من وەك مندالىتىك توقىبۇوم

لوهه‌ی هربینا پیم له ماریک بنیم و پیمه‌وه بدا. ئامه‌ش همووی له بن سه‌ری کورپی قه‌سابه‌کوه بwoo، كه ئه و كات هستم به لوازى خۆم ده‌گرد. ئوهه‌ش ئه و ترسه بwoo هيتشتا به‌تەواوى ليم نەپەويته‌وه. هەندى جار كاتن تاريک ده‌بىن و به‌تەنيا له كېلگەكم ده‌بىم و به نیو چىمەنەكەدا ده‌پۇم ترسه‌كەم بۆ دېتەوه؛ ئاخىر ده‌ترسم نەوهك پى لە ماریک بنیم، كه خۆى له نیو گۈچىيادا شاردېتىتەوه.

لەو كاتەی من له دواى هۆشەنگ بۆ ئەشكەوتەكان سەرده‌كەوتىم و ترسه‌كەش دايگرتبووم، له پې گوئىم له دەنگى مەكىنەي تۈرمىتىل بwoo، له كىۋەكان سەدای دايىه‌وه.

دەستبەجىن هۆشەنگ ئاوبىدایه‌وه. ديار بwoo تۈرمىتىل كە لايته‌كانى كۈزۈندىبوونه‌وه لەو كىوانە و لەو شوينە ئىتمە لىتىه‌وه هاتىن، لە شوينە عاسىتكەوه دەرىيىشت. يەكسەر هۆشەنگىش دەستى بۆ دەمانچەي بەرپىشتى برد بە ئاراستەي تۈرمىتىل كە بەسەر بەرده‌كان بازىدا. ئه و لەسەر بەردىك بەلاダメات، لى سەربارى يەكبالىيەكەي تواني خۆى بىرىتەوه و هاوسمەنگى خۆى لەدەستتەدا. مەنيش بەدوايدا بازىدا، بەلام خۆ تۈرمىتىل كە تىئىتىپەرى و نەپەگەيشتىنى.

كاتىكىش تۈرمىتىل كە بە رېكە عاسىتكەدا رېيىشت، لايته‌كانى پېشەوهى داگىرساندن. تۈرمىتىل كە بە دەستە چەپ بايدايىه‌وه بەنیو ساراكەدا ونبۇو.

ئىتمەش لەو شوينە ئىتىبۇوين بەرهو ئه و بىتىه‌ى، كە تۈرمىتىل كە مان لىتىه‌دىكىردىبوو هاتىنە خوار. هەر بە راستىش خۆ ئەۋى هىچ پېكەي تۈرمىتىل كە بwoo پېتىدا بىرپا. تۆبلىتى بە هۆى تارىكىيەوه هەلەمان كىدبىن؟ بەلام نەختىر، خۆ تابىن ئەوه راست بوبىنى، ئاخىر خۆ

هەر دوو کمان بە پۇونى تۈرمىتىلەكە مان بىنى.

ئېمە لە و كاتەي بە يەكە و دەرچۇوبۇوين هەر يەكە دەرچۇوبۇوين لە كەل يەك كەردىبوو، بەلام بىن ئەوهى بە پاستى سەبارەت بە دۆخەكە بدويىن. ھۆشەنگ لەو كەسانە نەبۇو بېرىپۈچۈونى خۆى بە كەس بلقى. ئەمە مەمو زىيانى خۆى هەر بە تەنبا باسەرىرىدىبوو. ئەندىزى دەرچۇوبۇو، هەر فەرمانى دەردىكەن.

- «زۇد پېتىيەچى، ئەوان لىرە لە شوينىك، لەپشت بەردىك تۈرمىتىلەكە يان راگرتىن و پاشان ئەكرەم جونىش....» ھەولما شتىكى بلېم.

كەچى ئەم دۇوركە و تىبۇوهە، نەيدە و يىست كۆيىلىتىن.

- «مەبەستمە بلېم، ئەگەر ئەوان بىرەدا هاتىن، ئەوا خۆ ئەكرەم جونىيان لە كەل خۆيان بۇ نىتو ئەشكە و تەكان نەھىتىاوه؟»
ئەمەندىكى دىكە لە من دۇوركە و تىبۇوهە، بەلام تىبىينى ئەوهەم كرد كۆيىلىزىپاگرتىبۇوم، چونكە ئەمە سەر كابەردىك وەستا و لەو تارىكىيەدا سەيرى ئەم ناوهى دەكەد.

مانگ لە سەر لۇوتىكە شاخە كان ھەلات و ھەمە مەمو شتىكى پۇوناڭ كەردىدە، منىش خەمبارىم لە سەر پۇوي ھۆشەنگ بىنى.

«خۆ ئەگەر ئەم تۈرمىتىلە ھەمان تۈرمىتىل بىن، ئەوا بۇ ئەوه دەچم، ئەوان تاوانەكە يان لىرە لە شوينىك كەردىن، ئىنجا دواي ئەوه بەرەو ساراكە تىيانتەقادن.» من دىسان وەهام پىتىكتە.

ئەمە هېچ وەلامىكى نەبۇو.

- «مەبەستمە بلېم، لەوانە يە ئەكرەم جونىيان لە كەل خۆيان نەبردىن.»
- ئىنجا ھۆشەنگ بىدەنگىيەكە شىكاند و گوتى: «دەي كەواتە، كە

ئىستا مانگ ھەلھاتووه با زياتر لېيىگە پىيىن. «
 لەزىير تىيشكى مانگدا ئاسانتر بولۇ بەسەر بەردە كاندا بېرىن. من
 بەسەر بەزىزلىرىن بەرد ھەلگەرام و سەيرىكى ئەو دەوروپەرەم كرد.
 ھىچ شتىكى نامۇ دىيار نەبۇو؛ بەلام كە بە باشى سەيرمىكىد، بىنىم
 لە خوارەوە لاي گابەردەكە شتىك دەجۇوللا. سەرەتا پېتىم وا بولۇ لەپەر
 ماندوپۇون و مىلاكىيەن وەهام ھاتۆتە بەرچاۋ، چونكە شتەكە وەك
 بەشىكى بەردەكە شىلەقاپۇو. منىش زياتر گۈنكىم پىتنەدا؛ بەلام ئەو
 شتە لە يەكتىرازاوه خۆ پاستى بولۇ، ئىدى تارمايى ئافرەتىكى نىشاندا.
 بەلىنى ئافرەتىك لەسەر بەردەكە وەستاپۇو.
 «مۇشەنگ!» وەك مۇۋەتتىك لەبەرد كە بە پىكەوت كەرتىيەتتە
 قىسە بانگىكىد. «مۇشەنگ، تەماشى ئەو بەردە بىكە، لەۋى، ئەو
 دەجۇوللى!»

ئافرەتەكە، كە تازە لەسەر بەردەكە بولۇ، كەوتەخوار.
 بە قورپىكىكى نۇوساوه وە بانگىكىم كرد. «مۇشەنگ! نەكەرم جون!»
 مەر بەپاستى ببۇممە پياويىك لەبەرد، چونكە نەمەدەتوانى ھەر
 بجۇولىيەم. مۇشەنگىش بەرەو لاي ئەكەرم جون غارىيدا. لەبەردە مىدا
 نۇوشىتايەوە، تاكە دەستەكەي گەياندە سەرى. چاڭكەتەكەي خۆيىي
 داڭكەند و بەسەر شانە ناسكەكانى دادا. لە كۆتايىيدا يارمەتىدا،
 بەزىكىرده و خستىيە سەرپىشتە بەھېزەكەي. ئىنجا لە كېتەكان
 دابەزىن و بەرەو قەلاقە گەرایىنەوە.

لە تارىكىيەكەدا بىرىسىكە ئاڭرى تولۇم لە نىيۇ چاۋەيى مۇشەنگدا
 بەدىكىد.

له ده یوپیه‌ری سه‌عات دهدا خانم «عه‌زام» هاته قه‌لاكه و منیش تا به‌ردده‌رکه‌ی هوده‌ی «نه‌کره‌م جون» یاوه‌ریمکرد. ئەو پزیشکتیکی ژنانه‌ی ئەرمەنی بۇو، له شاره‌کەدا وەک مریبەمی پېرۋىز سەیر دەکرا. من بەيانىيەكەی سەرلەزۇو زەنگم بۆ لىدا و داومکرد بەلکو سەردارىمان بىكا.

خۆی پفاندنی ژن سەختیرین شت بتوو، بەلایەکى ناقۇلا بتوو تۇوشى خانە وادەيەك دەھات. ئاھىزىزى نۇرى پىنەدە چۈو باسەكە دەببۇوه

بنیشته خوشی بن ددانی هممو ئهوانه‌ی له بازار بون. کچی له باپیره و له مام فیربیبووم، تهنانه‌ت له کاتی ته‌نگانه‌شدا پیویسته به ده‌مارساردی خوت راگری.

باپیره و مام ده‌یانزانی شتیکی گهوره قه‌وماوه، به‌لام ئوهشیان ده‌زانی، ئه‌گه‌رهات و پیویستبوایه ئه‌وا هانام بۆ ده‌بردن و داوای کومه‌کم لیده‌کردن.

کاتینکیش رقچ ئاوابوو، هۆشنه‌نگ هاته مال. بەیه‌که‌وه چووینه هۆده‌که‌ی «ئه‌کرەم جون». ئه‌و له‌سەر پیخه‌فه‌که‌ی خۆی پاکشاپوو، په‌تۆی به‌سەر سەری دادابوو. نه‌یده‌ویست نه هیچ کس ببینن و نه له‌کەل کەسیش بدوان.

منیش کورسیبیه‌کم بۆ هۆشنه‌نگ له لای پیخه‌فه‌که‌ی «ئه‌کرەم جون» دانان و خۆشم به پیوه وەستام. هۆشنه‌نگ سەری خۆی له سەری «ئه‌کرەم جون»، که به په‌تۆ داپوشراپوو، نزیکرده‌وه، ویستی شتیکی پیبلان، به‌لام خۆ هۆشنه‌نگ پیاوی گفتولفت نه‌بوبو. ئه‌و نه‌یده‌زانی له‌و باره کەساسه‌ی تىکه‌وتوروه چی بلان، نیدی پاسته‌و خۆ باسی رفاندنه‌که‌ی کرد.

- «دەمەوئی هممو شتیک بزانم. ئایا لیم تىدەگه‌ی چی دەلیم؟ دەی هممو شتیکم پیبلان!»

«ئه‌کرەم جون»، که په‌تۆکه‌ی به‌سەرخۆی دادابوو، لیوی له‌سەر يەک نه‌بزووتن.

- «دەی نیشانه‌یه کم پیبلان، هەر ھیمایەک ھیمایەک. دەی شتیکم سەباره‌ت بەو زەلامانه پیبلان.» هۆشنه‌نگ هەر ئوهی لیدووباره ده‌کرده‌وه.

دیسان «ئەکرەم جون» هېچ وەلامى نەبوو.

- «من ئەوان تىكۈپىك دەشكىتىم،» ئەم جارەيان ھۆشەنگ بەتۇرەبۇونەر گوتى: «باشە بىچى ئەوان چۈن بۇو؟» ئەکرەم جونىش ھەروهك خۆى، هېچ بەرتەكى نىشانەدا.

- «باشە ئەوان لە بىنى خۆيان هېچ شتىكىيان نەگوت؟ هېچ شتىكت گۈئى لىتنەبۇو؟» وەلام نەبوو.

- «باشە بۆچى تۆيان لەگەل خۆ بىد؟» ھۆشەنگ وەھاى لىپرسى، منىش بىنىم، كە بۆ ئەو چەند قورپۇس بۇو، دەربارەي ئەو شتە لىپرسى.

كەچى هېچ شتىك لەبن پەتۆكەدا نەجوللا، ھەروهك ئەوهى ئەکرەم جون مردىبىن.

ھۆشەنگ تاكە دەسەتەكەى لەسەر پانى دانا و لەشۈينى خۆى ھەلسا. «ھەى بە نەفرەت بىن، من ھەردەبىن شتىك بىزانم تا ئەوان وەك بەراز بىتۇپىتىم!»

ئەوسا گۆيم لەدەنگىكى نەرم بۇو. من چۈومە سەر كورسىيەكەى ھۆشەنگ سەرم لە ئەکرەم جون نزىكىرده وە. ئەو شتىكى گوت، بەلام ئەوهى گوتى ھى ئەو نەبوو مىۋ لىيھالى بىن. گۆيم زىاتر لىيىزىكىرده وە. ئىدى ئەوهەم دووبارە كرده وە، كە وەك سرتە لە ئەکرەم جونم گۈئىلىتىبۇو: «جىشىۋىنى بىرىتىكى قۇولى نىتۇك!»

نىنجا ھۆشەنگ خىتا لە تەنىشت من لەسەر سەزەوى دانەوې وە و بەسەر ئەويە وە گۆيى لەوه گرت، كە من لە ئەکرەم جونم وەرگىرتە وە.

- «یه کنکیان جیبرینیکی قوولی نینوکی له سه رپو هه ببو». ئەکرەم جون وەھاى گوتەوه.
- زیاتر له سەری پقیی. «ئینجا به تۇرمبىتل دۇوركەوتنەو..»
- «چارپایەکی ئاسنینى سارد، كە تەقەتلىقى نىدى دەكىد.»
- «كەلەشىرىيەكىش دەيقووقاند.»
- «بۇنى شىرى تازە و نانى كۈن.»

دېسان بىدەنگى بالى بەسەردا كېشا. ئىمە بەمەراقە وە چاوهپى زانىارىسى زىاترمان دەكىد. هەستمكىد، ئەکرەم جون لە قوولايى يادگەكە بە دواى زانىارىدا دەگەپا، كە چى پىتىنە دەزىزايە وە ئىدى بە بىدەنگى لەزىز پەتقەدا مايە وە.

ھۆشەنگ هەلسایە وە و بە دەستە سپەكە ئارەقە ئە سەر نىچەوانى سپى. ئینجا گوتى: «من دەپق..»

منيش تا دەركە ئەرەوە لەگەلى پۆيىشتىم. سەرەتا وام زانى بەرە و مال دەگەپىتەوە، بەلام خۆ بەرەو شاخە كان ھەنگاوى ھەلىتىنا؛ منيش بەدوايدا پۆيىشتىم و مەدوايەك لە دۇوربىوم. خۆ ئەگەر ئەو ئىستا بە دواى بىكەكاندا بگەرى، منيش دەمۇيىست لەگەلى بىرۇم. مانگىش ھەلاتبىو، ھەموو شتىكى رۆشىنكردەوە. لە ناخەو شتىكىم بۇ ھات. بەپاکىردن بۇ قەلاكە گەپامە وە، بەسەر قوللەكە كەوتىم، دەستم دايە دۇوربىنەكە، ئىنجا ھەر بەغار پوھۇ ئەو شويىنە گەپامە وە، كە ھۆشەنگم لەۋى بەجىيەشىتىبۇ.

ئەو لەۋى، لاي پىرە دارىنەكە وەستابۇو، لە گۈزەن زان راچووبۇو. منيش چۈمىھ تەك ئەو، سەيرى شاخە كانم كرد، سەيرى ئەو شويىنە، كە ئەکرەم جونمان لىتىزىبۇوە وە.

من هر بیرم لای نه و زانیارییانه بwoo، که لیمان و هرگرت. چارپایه‌کی
ئاسنین له شوینیک، که تپومبیل بتوانی به نیو سارادا لیبیخوری.
«هه ردەبى نه و چارپایه لهوئ له شوینیک بىن،» من و هام گوت و
ئاماژه‌شم به بەردیکی بەرز له دووره‌وه دا. «هه ردەبى له و شوینه
بىن، که نه کرەم جونمان لیدقزیبیوه.»
هۆشەنگیش گوتی: «دەچ سەیریک دەکەم.»
«منیش دېم..»

«نه خىر تۆ نايەيت، تۆ بگەپتیوه مال.» هۆشەنگ وەها فەرمانی
پېڭىدم.

کەچى خۆ نه دەکرا بگەپتیوه مالى. لىكەپام نه و لەپىشەوه بپوا،
منیش بە مەودايەک بە دواى نهودا پۇيىشتىم. نه و گوتى لە تەپەی پىنى
من بwoo، کە بەدوايدا دەپقۇم، بەلام ھىچىشى نه گوت.
خۆى نهود گەپان و پاشكىنیتىك بwoo لە زىر تىشكى مانگەشەوه دا،
دەکرا باپىرەم و جىتكەكەی بە هانامەوه بىن. كەچى هۆشەنگى
يەكىدەست ھىچ سەرسوسىدای لەكەل جىتكان نه بwoo، ھىچىش لە
دەقى نۇوسىنە كۆنەكان و سروتە كان نەدەگەيىشت.

كاتىنگىش گەيشتىنە نه و شوينە پېشتر ئەکرەم جونمان لیدقزىبۈوه،
بەره و كىپو بەرزەكە زىاتر بەسەر بەردەكان ھەلگەپاين. گويم
قولاغىردىن، گويم بۆ نهود ھەلخست بەلکو لە ساراكەدا دەنگى
تپومبىل بىن، بەلام خۆ شەوان ھىچ تپومبىلىك تا نهوى نەدەھات.
«دەي بەسەر نه و بەردەي نهوى بکەوه.» هۆشەنگ وەھاى پېنگوتىم.
خۆى سەخت بwoo بەسەر بەردەكە بکەوم. پالىم بە دوورىيەنەكەوه نا
خستە سەر پىشتم و بەدەست و لاقم بەسەر كىپو كەدا ھەلگەپام.

لهوئی ته واو وریا بروم، چونکه ده کرا شتیکی خراب پووبدا. به دهستی شه قارشە قاره وه بە سەر کیوە کە کەوتم و گەیشتمە لوتکە کەی. لهوئو سەبیری لای دەستە چەپ، سەبیری تەختاییە کەی پشتی و یەک دوو گردولکەم کرد.

ھۆشەنگ له خواره وه بانگیکرد. «چى لهوئی دەبینی؟» منیش وەلام دایە وه: «ھېچ شتیکی وەها نابینم، تەختاییە ک دەبینم.»

بە دووربینە کەم سەبیری کېلگە و مەزرا درېزبۇوه کەم کرد. لهوئی هەر دېک و دالى درېز و کېویس بینى؛ بەلام لە پې ئەوھى ئەکرەم جون گوتى «شىرى تەپوتازە» له كەللە دام.

ناخر خۆ لە بەهاراندا شوانە کان بە خۆيان و مىنگەلە بىزنه کەيان بە دواي له وەر، بە دواي گژوگىيات کېویلکە بە سەر کیوە کان دەكەون. ھەميشە ئەوھم لە سەر قوللە کەوە دەبینى؛ بەلام لە پايىزان ئەوان لە شاخە کان دادە بە زىن، شۆپەدە بۇونە و بەنئۇ دېكودالى وشك و بۇ بىزنه کانىان بە دواي له وەر دەگەپان، بەلكو لهوئى لە شوينىنگ گيا شىبۇوبىن.

«خۆ ئەگەر شتیک ھەبىن، ھەردەبىن لهوئى بىن.» من وام بە ھۆشەنگ گوت و ئاماژە شىم بۇ ئەوئى بۇ تەختاییە کەی ئەوئى کرد.

- «دەی کەواتە وەرە خوار، با بچىنە ئەوئى.»

منیش دوا نىگام بېرىھ سەر گۈرپايىيە کە^{٤٧}، شتىكىم بە رچاو كەوت، پىشىتر سەرنجىم نەدابيو.

- «چى ھە يە؟» ھۆشەنگ وەها بانگیکرد.

- «نازانم، به‌لام شتیک له کۆلیت ده‌چن، کۆلیتیک له قور. ده‌شکرئ
له‌بهر ره‌شاپی سیب‌هاره‌که هەلەش بم.»
- «دهی دابهزا!»

منیش به زەھمەت‌وە له‌سەر کیوکە ھاتمەخوار. به بزنه‌پىدا
ھەلگەپاین و ناویه‌ناویش کە بەرەو گۆرایيەکە ھەنگاومان دەنا پى و
نەۋەنمەن بەر درىزى بەردەكان دەكەوت و ئازارىدەداین.
ئىنجا ھۆشەنگ بە دوربىن سەيرى نەو شوپىتە كرد، كە ئامازەم
بۆكىدبۇو. منیش گوتم «لەۋى، لەپەنا نەو بەردەي ئەۋى، کۆلیتە
يان نا؟»

ئەو ھېچى نەبىنى. ئاخىر ئەو رانە‌ھاتبۇو بە دوربىن سەيرى
شوپىنان بكا. لەن كە ئىستا نزىك گۆرایيەکە بۇوینەوە، تا دەھات
لىيىدەچۈپىش، لەو مەودايەوە، ھەر بەپاستى بىنیمان، لەۋى
کۆلیتىكى قوربىن دىيارە.
ھۆشەنگ تىرىپىن بۇو، ھەر زۇو دەستى خستە سەرە خەنچەرەكەى
بەر پاشتى.

لەۋى ھەمو شتىك ئارام و بىنەنگ بۇو، کۆلیتە بچووكەكەش وا
ديار بۇو ھەوارىتىكى خالىي شوانان بى. ھۆشەنگ ئارام بۇو، وەك
بەرپىك^۸ بۇو لە بۆسىدا بىن. كەچى من تۇقىرم لىيەلگىراپۇو، دىلم
بە توندى لىيىدەدا، وەك ئەوهى لەبن گۆيىم لىيىدا وا بۇو.
ئىتمە ئىستا ھەر بەردىأويىتىك لە کۆلیتەكەوە دوربۇوين.
ھۆشەنگ له‌سەر پەنچە كانى چوو، منیش بەرپىتىكىيەوە بە دوايدا
پۇيىشتىم. ئەو سەرى نەويىكەد و لەبن كەلىنى پەرۋىنەكدا چووه ئەودىيو.

- «تاریکه، که سی لینیه.» به سه‌ری زمانه‌وه بردۀ یه‌کی و ههای لیوه‌هات.

ئه چووه لای ده رکه‌که، به قفلیکی ژه‌نگاری داخراپوو. منیش چوومه سه‌ر ته‌پولکه‌یه‌ک سه‌یری گورپاییه‌کم کرد. دهنگی تپومبیلیک له بیابانه‌وه دههات. گویم قولاغکردن. وا پیشه‌چوو تپومبیلکه له شوینیک وه‌ستابی.

به دوریینه‌که سه‌یری ئه و شوینه‌کم کرد، که دهنگی‌که‌ی لیوه‌هات. له‌ویوه به هوشانگم گوت: «پیتموابن له دهشته چولکه‌که و به‌ره و نیزه پیگه‌یه‌ک ههبن.»

به لئن هر به‌پاستیش، تپومبیلکه له شوینیک وه‌ستا، چونکه دیسان گویم له دهنگی مه‌کینه‌که‌ی بورووه. کتومنت له و کاته‌ی دیسان گویم له دهنگی تپومبیلکه بورووه، له شوینیک که نه‌مانزانی کوئی بwoo، کله‌شیریک قوقاندی.

به سه‌رسامیه‌وه ئاویم له هوشانگ دایه‌وه. «گویت لیبوو؟» به دوای کله‌شیره‌که‌دا به ئه‌سپایی دیوه‌که‌ی دیکه‌ی کولیتکه که گه‌پام.

به هوشانگم گوت: «پیتموابن دهنگی‌که له نیو کولیتکه هات.» هوشانگیش به خەنچه‌رکه‌ی به دوای قفله‌که‌دا گه‌را، بزماره‌کانی کیشانه‌وه، به ئاسانی ده‌رهاتن و پالیکی به ده رکه‌که و به‌یه‌که‌وه نا و کرایه‌وه. منیش به دوای ئه و له نیو ده رکه‌که وه‌ستام و به‌یه‌که‌وه له و تاریکیه‌دا به دوای کله‌بابه‌که‌دا گه‌پاین، که هه‌ستی به ئیمه کرد باله‌کانی له‌یه‌ک دان، خەریک بwoo پابکا، به‌لام پیینه‌کرا. کاتیکیش چاوه‌کانم له تاریکیه‌که پاهاتن، بینیم کله‌شیره‌که به په‌تیک به بزماریک

به ستراوه‌ته وه . هرچه نده باشیش دیارنه بwoo، به لام و ههای بق چووم،
هی شه پره کله شیرین بن .

«خۆ نئه گەر کله شیر لئىرە بىن، هەردە بىن يەكىن لە ناوه هەبىن .»
ھۆشەنگ و ههای گوت و لە كۆلىتە كە چووه دەر .
بق نەوەي نېبىزىرى، بەرەو لاي دیوارى شاخە كە پۇيىشتىن . لى كە سمان
نې بىنى، هېچ شىتىكمان نې بىنى بجولىنى .

خۆ نئه گەر نەۋى ئۆلىتى شوانان بىن و كله شىرىن كىش بە پەتە و
بەسترابىتە وە، نەوا ھەر دەبىن شوان و بىزنىش ھەبىن . بە دووربىن
سەيرى نەو پېچكە يەم كرد، كە وام دانا بەرەو ساراكە دەپوا . لە وەي
بىنیم حەپە سام: بىنیم تارمايىھ كە نزىكە بىتە وە .

- «لەو ئاسىتكە ھەيە، بەرەو نېرە دى!» بە نەرمى وەها باڭى
ھۆشەنگم كرد .

- نۇيىش پېيىگۇتە وە: «لە شوپىنى خۆت نە جوولىنى، چاودىرىيىكە .»
تارمايىھ كە پوخسارى خۆى وەرگرت، بىچمى پياوينك بە كەپەنېكى
نەستورى شوانانى، كە بەسەر شانى دادابwoo، كلاۋىتكى خورىشى
لە سەرنابwoo .

ئىمەش لە كەلىنى بەردىكەن خۆمان پەنادا بwoo، ئۆمان خستە
بن چاودىرىيىھ وە . دەركەوت پياوينكى بە تەمن بwoo . كاتىك بەلاماندا
تىپەپى، گۈتىمان لە دەنگى پىنى ھەنگاوه سىستە كانى بwoo . ئىدى ئەو
بەرەو كۆلىتە كە پۇيىشت . زورى پېتاجىن بقى دەردە كە وئى كە قفلى
دەركەكەي شكاوه . ئەو بwoo ھۆشەنگ لە ئانوساتى نەوەدا بwoo وەك
ئازەلىكى دېنده بازىكى بق ھەلدا و چەنگى لېكىرىكى .
پياوه كە كلىلى لە بەركى دەرهەتىنا، به لام كاتىك چاوى بە قفلە

شکاوه‌که که‌وت، هنگاویک بتو دواوه گه‌پایه‌وه و به په‌شۆکاوی سه‌یری ده‌ورویه‌ری خوی کرد. هیشتا پیاوه‌که له سلەمینه‌وه‌که‌ی نه‌بووه‌وه، هۆشەنگ به خیراییه‌کی ودها، که لیم چاوه‌پئ نه‌ده‌کرد بتو غاردا و خوی هەل‌دایه‌سەر. له‌پشته‌وه ملى کابرای گرت و بتو ثوره‌وه پالى نا.

منیش به دوایدا غارمدا نیتو کۆلیتەکه. کەلەشیرە به‌ستراوه‌که له ترسان به هەموو لایه‌کدا بالەفرپکتى بwoo.

- «دەی پیم بلنى، چارپایه‌که له کوييە؟» هۆشەنگ زور به توندى هاوارى به‌سەر کابرادا کرد.

- «کامە چارپایه، من هېچ پىخەفىكىم نىيە.» شوانەکەش ودها به پارپانه‌وه وەلاميدايەوه.

- «دەی پیم بلنى، كى زياتر دىتە ئەم شوئىنە بۆگەن؟» هۆشەنگ ودها به‌سەريدا قىزاند و توندتر ملى بادا.

کابراش به گريانه‌وه : «ھېچ كەس!»

کەلەشیرەکه و منیش له پال دیواره‌که‌وه به ترس وەستابووين. من له و توندوتىزىيە زىياد له‌پىويسىت تۈقىبۇوم، نەخاسىمە كە پیاوه‌که به تەمەن بwoo. يەك دوو جار ويستم بکەومە بهينيانه‌وه، لىن وەستام بەلکو هۆشەنگ واله پیاوه‌که بكا، قىسەبكا. دەرفەتكە زور بچۈرك بwoo بەوهى كەلەشیرېتى دىكە له و تەختايىيە ئەۋى ئەبن. خۆ ئەگەر ئەم كەلەشیرەش، هەمان ئەو كەلەشیرە بىن، كە نەكىرم جون گوئى لىبۈوبىن؛ كەواتە هەر دەبن پىخەفىكىش له و ناوه هەبن. پیاوه پىرەکە گريا و زمانى تىكىلا. له‌و تىئە دەگەيشت ئاخۇر هۆشەنگ باسى چى دەكا. لىن گەلۇ خۆ هۆشەنگ سەر به جىهانتىكى

توندوتیز بیو، ئەو بە پائىك پياوه‌کەي فېيدا يە سەر زەوي، قاچى لە سەر ملى دانا و بانگى كىرد: «دەي بللى! كى بو دوينى ئىوارە لىزە بیو؟»

پياوه پىرەكە، كە خەرىكبوو لە بن قاچى ھۆشەنگدا دەخنكا، ھەردوو دەستى لە زەوي دان. ھۆشەنگ هيشتا توندتر قاچى لە سەر گىرساند، تا بۆى نەكىرى تەنانەت نە بىرىن و نە زمانىشى تەتەلەبكا.

- «دەي، بىلىي، پىخەفەكە لە كۆيىي؟!» ھۆشەنگ بە سەرىدا ھاراند، كە خەرىكبوو شىت بىن.

دۇخەكە لە دەستىدەرچوو. پىرەمېزدەكە خەرىكبوو بىرى. چىدى خۆم پىتنەكىرا، بانگى ھۆشەنگم كىرد: «دەي بۇھىتە!» بەلام ئەو ھەر گوېشى پىتنەدا.

- «بۇھىتە! ھۆشەنگ! بۇھىتە!» مەنيش بە پەشۇڭا وىيە و ھاوارمكىرد. كاتىك ئەو ھەر نەھەستا، خۆم لە ھۆشەنگ كرد. ھۆشەنگ بە لادا هات، بەلام توانى خۆى بىرىتىھە و نەكەۋى، ئىنجا بە توندى زىللىيەكى بە روومەتدا كىشام. مەنيش بە لادا هاتىم و يەك مەتر لە دۈورى ئەھەوە بە سەر زەوىدا كەوتىم.

لەوئى، لە سەر زەوي، ھەستىم بە وەكىرد، لەم جۆرە جىيانەدا پارىزداو نىم. ھەرچۈنىك بىن خۆم ھەلتەكاند. لەو كاتەمى لە كۆتايدا ويسىتم ھەلبىستىمە، دەمۇقاوم بە شىتىك كەوت وەك پەرددە وابىو. توند دەستىم پىتوھەگرت؛ ھەر بە راستى پەرددە يەك بۇو بە سەر كەلىتى شۇدۇقچەكە يەك دادرا بىوو. ھەر لە شوپىنى خۆى، ئەو بىرۇكە يەم بۇ هات، بە وەي لەپشت پەرددەكە وە چارپايىكە دانرابىن، جەستىم پەق بۇو.

ویستم هۆشەنگى لىتاكادارىكەمەو، لى ترسام نەبادا دۆخەكە توندتر بکەم. بۇيە مەلسامەو، زاتم دايىبەر خۆم و بە مەۋاشى پەرددەكەم لادا. ئەۋەن نۇد تارىك بسوو، ھېچم نەبىنى. كەچى تەزۈويەكى پىر ئازار پەپىيە پشتىم: ئەمەش نىشانەئى ئەۋە بسوو چاوم بە تارمالى شىتىك كەوت لە چارپايە دەچوو. ساتىك دواتر چارپايەكەم بىنى، بەلام ئەۋەندە ھەبسوو، بۆم جىانەدەكرايەوە ئاخۇر چارپايەكە ئاسىنىنە و جىرە جىرە دەكا يان نا. خۆى دەبوايە لەسەرى دابنىشىم، كەچى نەمتوانى.

لە كۆتايىدا مەىزى خۆم كۆكىدەوە و لەسەر چارپايەكە دانىشىتم. ئىدىي وەك ئەو كوبۇكالى لەزىزم، كە كورپى قەسابەكە لەكەل خۆى بىرىدىيە ناو ئەشكەوتان. ئىنجا تا هيىزم لەبەردا بسوو ھاوارمكىد: «ھۆشەنگ! چارپايە ئاسىنىنەكە لىتەريە! ھەر جىرە جىرەتى!» من شىت بىيۇم، من ئەۋەم نەدەھىتىايە پىشچاوى خۆم، ئاوهە توند ھاواربىكەم.

ھۆشەنگىش لە دەرۇوەكە ھاتپىش، كاتىكىش مۇنى بىنى لەسەر چارپايەكە دانىشىتۇم و دەگرىم، خەنچەرەكەي لە كالان دەرهىتىنا و كەپايەوە لاي پىرە مىرەدەكە، كە هيىشتا ھەر لەسەر زەۋى كەوتىبوو. ئىنجا لە تەنېشىت كابرا دانەويەوە، خەنچەرەكەي لەسەر مل دانا و بە پۇيدا ھاوارىيەكىد: - «كىن؟ كىتبۇو دوئىنى لىتەبسوو؟»

پىرە مىرەدەكە لەبن ئازار دەيتىلاند، بە ھەردۇو دەستە كانى ملە خوتىناوېيەكەي توند گىتىبوو و بە زمانى تىكڭىلاؤوو و اى نىشاندا ھېچ نازانى.

«دەى بىلىنى، دەنا ھەر لىتە تەواوتدەكەم،» ھۆشەنگ بەسەرىدا

- نه پاند. نه و به پرج کابرای گرتبوو، سه‌ری به سه‌ر زه‌وی دادا و هر
هاواری به سه‌ردا ده‌کرد: «کن بعون، نه‌وان کن بعون؟»
پیره‌میزده‌که راسته‌وخر پووبه‌پووی مه‌رگ بعوه‌وه، نه‌وه بعو به
منگه‌منگ ناوینکی گوت.
- ئینجا هوشـنگ به‌ریدا و با‌نگی کردی: «دهی جاریکی دیکه ناوه‌که
بلیزه‌وه!»
- «قاسم..»
- «پاشناوه‌که‌ی!» هوشـنگ تیپراخورپیوه.
- «ده‌بیاغ.» پیره‌میزده‌که به لالانوه وه‌های پینگوت.
- «ناونیشان!»
- ناونیشانی کابرای له‌برنه‌بورو.
- «له کوئی کارده‌کا؟»
- «له کارگـه‌ی به‌رد..»
- «کامه کارگـه‌ی به‌رد؟»
- «نه‌وهی له‌پشت گورستانه‌که‌وه‌یه..»
- «نه‌دی ناوی دوو که‌سـه‌که‌ی دیکه؟» هوشـنگ وه‌ما فرمانی
پینکرد.
- «نازانم. نایانناسم.»
- هوشـنگ قیزاندی «درؤزن..».
- «سوئند به خوا نازانم.» پیره‌میزده‌که به گریانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه.
- «خویپری، ده‌مت داخه..»
- هوشـنگ سـه‌بریکی منی کرد، وه‌ک نه‌وهی لیم بیرسن ناخو بروای
پن بکا. منیش بیوام به کابرا کرد و سـه‌رمم له‌قاند.

- ئینجا وازی له کابرا هینتا و هەلسایه وە .
- «باشە، ئەو قاسمه زۆر دىتە ئىرە؟» ھۆشەنگ ھەر لە تارىكىيەكە
له کابراي پرسى .
- «ھەندى جار .»
- «ئایا له بىرى خزمەتە كانت پارەت دەداتى؟»
پېرە پياوهكە بىدەنگ سەرى بەردايە وە .
- «ھەي بىژمۇتى» ھېچپۈچ . ھۆشەنگ واي پىنگوت و تفيكى
تىكىرد .
- ھۆشەنگ بە شەكەتىيە وە ئامازە يەكى واي كرد، كە بېۋىن . كەچى
چاوى كە وته سەر كەلەشىرەكە، كە ھەموو كاتەكە لە ترسان لەپال
دىوارەكە ھەلتۈقىبىوو .
- «ئەم كەلەشىرە لىرە چى دەكا؟»
- «ھى قاسمه، شەرە كەلەشىرى پىدەكە .» پياوهكە بىرە يەكى
وەھاى لىيەھات .
- «خۇ ئەگەر درۆت لەكەل كردىم، ئەوا دىيمە وە وەك پېرە شىرىيەك
دەتكۈزمە وە كەولت دەكەم .» ھۆشەنگ وەھاى پىنگوت و لە
كۆلىتەكە چووه دەر .
لە شاخە كان ھاتىنە خوار .
- من سەرمام بۇو، لە ترسى ئەو زەبرۇزەنگەي بە چاوى خۆم بىنى
ھەلدەلەرزىم .
- كانتىكىش گەيشتىنە وە سەر پىرە دارىنەكە، ھۆشەنگ خەنچەرەكەي بە
ئاوى پۇوبارەكە شوشت . بە دەستەكەي ھەندىك ئاوى بە دەمۇچاويدا

کرد و دهستی تهپی به سهرو ملی خویدا هینا .
 ئینجا پییگوتم: «دهی گەنجۇ توش دەموجاوت بشۇ . دەموجاو
 شوشتۇن دەتهيئىتەوه سەرخۇ .»
 منيش وەهام كرد .

كاتىكىش گەيشتىنە لاي قەلاكە ، باسکى بق راهىشتم تا تۆقەم
 لەگەلدا بكا .

ئينجا ھار لە كورتى بېرىۋە: «تۆ ئەمەرۇ كارى باشت كرد .»
 منيش پىيمگۇتەوه: «كىي بە دواي قاسىمۇكەدا دەگەپى؟»
 - «كەمىكى دىكە ، دەنا دەترسم پېرەمېرىدى ئاخىشەپ
 ئاكادارىيكتەوه .»
 - «منيش لەگەلت دىم .»
 - «لە ئىستا بە دواوه كار دەكەويتە سەرگوللە و تەقە . ئەمەش
 نىشى تو نىبىه . ھەرييەكە و كارى خۆى ھەي . بە دواي پېچكە ئۆتكۈزۈن
 بېرۇ .»

ئەمە يەكەمین جار بۇو ھۆشەنگ بە ئەرمى بدۇئى . وەك نىشانە يەكى
 پەسىندىكىدۇن ، دەستىكى لە شانمدا و ئىنجا بەو تارىكىيە بەنلىق
 شەقامەكانى شاردا پېتىكە ئۆتكۈزۈنگە كەرتە بەر .

منيش بە پېتىكە تايىبەت بە خۆمدا پۇيىشتىم و پاشان فيلمىكىم لەسەر
 ھۆشەنگى يەكىدەست ، «ئەكەرم جون» و دىمەنە كانى كۆلىتە
 قوبىيەكە دەرهەيتىنا . سەبارەت بەو تولەكرىدنەوەيەي بە دەمانچەكەي
 كەرىدى . بە دواي ئەكتەرىيكتىدا گەپام پېتىك لەگەل بېلى ھۆشەنگدا
 بىتەوه . تاقمى فىلمەكە بەدواي ھەر سى زەلامە ۋەقىتەرە كاندا گەپاين .
 فيلمەكە بۇوه پەرفۇشتىرىن فيلم لە سىنەماي ئەو كاتى نىشىمان .

۳۲

هندی جار له خوم ده پرسم تو بلی مونه رمه ند له و پیگه يهدا بن
بتوانی به بن ياده و هر يه دیرینه کانی، شت بخولقینی.
بویه نمه ده لیم، چونکه راستیه کی همیشه من له هز و
دالغم له کل هوشنه نگی يه کده ستدا سه رقال بoom، له فيلمه که م و
هنووکه ش له م کتیبه دا، که خه ریکی نووسینیم.
نم زه مانه ده توانی له نینته رنیت هه مو شتیک بد قزیبه وه . من

کۆمپیوتوه کەم پینکرد و ناوی فیلمەکە و کاتى دەرهەتىنانەكى يەم لىدا.
لە يەك دوو چرکەدا چەندىن گرتەي فیلمەکە هاتنەسەر شاشەكە.
بانگى (ئاودىلىيا)م كرد. ئەويش ھات و لەسەر شانى من بە
خۆچەمەناوه سەيرىكىد.

لە يەكىن لە گرتەكان نۇو ئەكتەرەي بىللى مۇشەنگى دەبىنى، ھەروەك
«مايك ھامەر» بە پىن چووهتە سەر پشتى يەكىن لە سى پىباوه كان.
دەمانچەي لەسەر پشتەسەر راگرتۇۋە، لە كاتىكدا يەك دوو كەلەشىر
بالەفرېكىتان بۇو ھەلدىھاتن.

لە گرتەيەكى دىكەدا، ھۆشەنگى يەكىدەست لە قەسابخانەيەكدا، كە
مانگا و گۈلکىيان^{٥٠} بە پىتىيەكانيان بە سىنگەوە بە ھەوا وە كردىبوو، بە
دواي كابرايەك غارىدەدا.

لە گرتەي سىيىھىمىشدا، ئەوهەت دەبىنى ھۆشەنگ بە دەمانچەي
دەستى بەلاي بەرده كانى كارخانى بەردا دەپقىشت، لە كاتىكدا
كابرا لە دۈرورەوە ھەولى دەدا ھەلبىن.

لە يوتىوب دەتوانى تەواوى فیلمەکە بىبىنى. لى گەلۇ، خۇ من
نەمەدەويىتم سەرتاپاي فیلمەكە بىبىنمەوە. ئەو بۇو دواگرتەي
فیلمەكەم نىشانى (ئاودىلىيا) دا، چونكە گرتەكە بۇ سەرتاپاي
چىرىڭى ئەم كىتىبەم شتىكى چارەنۇوسىساز بۇو.

دوا گرتەي فیلمەكەش بەم شىۋەيەيە: كات ئەنگورەيەكى درەنگ
بۇو، كە ھۆشەنگ لە كارەكەي خۆى بۇوهوو. ئەو ئىستىتا چووهتە
نىيۇ كابىنەيەكى تەلەفۇنكردن زەنگىك لىيدەدا. دواي ئەوهەي ئەو
لە تەلەفۇنكردنەكە دەبىتەوە، تاكسىيەك دەگىرى. كەمىك دواتر

قەلایەک بە قوللهیەکی بەرزەوە لە سەر شاشەکە دەردەکەوى. ژینىك، كە شەپقەيەكى لەسەرە و جانتايىكى بەدەستەوەيە لە تارىكىيەكەدا لە بن پېرىدەدارەكە لە لاي دەروازەكەوە وەستاوه. خۆيەتى نەكەرم جونە.

تۈرمىبىلەكە پادەوەستى. خىرا ھۆشەنگ لىيىدىتەدر، جانتا لەدەستى «نەكەرم جون» وەردەگرى و لە سىندۇوقى تۈرمىبىلەكە دايىدەننى. تۈرمىبىلەكە بەگەر دەكەۋى و لەۋى دەپوا. تۆش ئەوە دەبىنى، ھۆشەنگى يەكىدەست و نەكەرم جون لە تەنېشت يەك لە كورسى پېستەوەي تۈرمىبىلەكە دانىشتوون. تۈرمىبىلەكە دووردەكەويتەوە. كۆتاينى فيلمەكە.

كۆمپىيەتەرەكەم كۈزاندەوە. ئاورىلىا كۆپىك سووب و پارچە سەمونىكى لەتكراوى گەرم و نەرمى بۇ مەيتام، كە بەخۆى بىزىاندبووى. بەلام خۆ دەبوايە بەرلەوەي پارووهنانىك بخۆم، سەرەتا شىتىك تەواوبكەم.

جىووت قاپقاپە زەردەكە، كە بۇ لەيلا، ژىنە گەنجەكەي مەلاي ئىمامى مىزگەوتىيم دروستكىرىبۇو، ھىشتا ھەر لە سەرەوە لە نىتو دۆلابى قوللەكە دامنابۇون. نەو نەنگۇرەيەكى كە ويىستم قاپقاپەكานى بىدەمنى، نەكەرم جون پەفيئىرا و بۇم نەكرا قاپقاپەكانى بىدەمنى.

قاپقاپەكانيش ھى لەيلا بۇون. ويىستم بە خۆم و بەر لەوەي شارە زىنەكەم جىېبەيلەم بۇي بېم و دەپىيى بىكەم.

ئاخىر ھەر كاتىك خىلە ويىستى زەنگى لىتىا، پېتىويىستە دەركەكە بەخەيتە سەر گازەرای پېشت. نە بىرسى و نە شەرمىش بىكەي. خۆزى نەممەم لە

کتیبه کونه‌کهی باپیره م خویندبووه.

سر له نهانگوره‌یه کی زوو چووم و له ده رکهی مالی له یلام دا. نیدی
بۇ من گرفت نه بuo ناخو ملا له مائ ده بین يان نا.
له یلا ده رکهی کرده‌وه. منیش هر له وئی له بئر پیتیه کانی دانه‌ویمه‌وه.
ئو یەکه مجار پیتی راسته‌ی دریزکرد، منیش پیتلاره‌کهیم داکه‌ند و
قاپقاپه زهرده‌کهیم کرده پیتی. ئهوسا پیتی چەپه‌شی هینا، پیتلاره‌کهیم
داکه‌ند و تاکی چەپه‌ی قاپقاپه زهرده‌کهش کرده‌پیتی. ئای چەند حازم
لېبسو وەک خواحافیزی له و کاته‌ی قاپقاپه زهرده‌کانی ده کردن‌پیتی،
مه‌دوو پیتیه کانس ماچ بکربدا، به‌لام خۆ ئو ژنسی کابرایه‌کی دیکه
بوو.

ئه‌وه بولو له شوینى خۆم هەلسامه‌وه و له وئی پویشتم تا هر
بپاستی هەرگیز نه بۇ پیرەوی مزگوونى، نه بۇ قەلاکه و نه بۇ
شاخه‌کان بگەریم‌وه.

كتىبى دووهەم

سینەماي ئىرانى

١

«ئەكرەم جون» كورتە پەيامىكى بە پەلەى بە زمانى ئىنگلىزى لە سەر پىخەفى ئۇورەكەى خۆى بۇ بە جىھېشىتبووم، تىيىدا نۇوسىبىووى: «ئازىزم سولتان، سوپاس بۇ ھەموو شىتىك. كىن دەزانى؟ لەوانە يە جارىتىكى دى يەكدى بىبىنинە وە. ھەمىشە ھەر بىرىتىدە كەين». «ھەروەما لە تەنىشت كورتە نامەكە، زەرفىتىكىش دانرابۇو، ناونىشانى قوتاپخانەي چانى لەسەربىوو، تىيىدا «ئەكرەم جون» دەستلەكاركىتىشانە وە خۆى پىشكەشىرىدبوو. داواى لىتكىرىدبووم، بەلكو

نامه‌که بگه‌یه‌نمه شوینی مه‌به‌ست.

«ئەکرەم جون» و هۆشەنگ له شەوی تۆلەکردنەوه ياندا به تۇرمىتىلىك پۇيىشتىن و سۇراغىيان نەما، بەم جۆرە زىانى من لە قەلاكە لە ماوهى شەو و پۇزىكدا سەراوين بۇو.

تۈبلىتى ئەوان سەرى خۆيان بىز كوى ھەلگرتىپى؟ باشە بۆچى ھەر بە لاي كەمېيەوه نىازى خۆيان بە منىش نەگوت؟ بەلکو لەبر ئەوه بۇوبىن، كە خۆشىيان نەياندەزانى لە كوى دەگىرسىتىنەوه. لەوانەشە وەها بۇ من باشتىر بۇوبىن، چەندى كەمتر بىزامن ئەوهندە باشتىر بىن.

پەنگە بەرلەوهى ورده كارىيى ھەوالى كوشتنە تەلىسىماوېيە سى تايىەكە لە پۇزىنامە كان بلاؤبىتىتەوه، ويستېتىقان نىشتمان جىبەيلەن.

پاش سىن پىۋىز، راپۇرتىكى دۇرۇودىرىز لەسەر كوشتنەكە لە پۇزىنامە شارەكەدا بلاؤبىووهوه. بە گۈرەرە راپۇرتى پۆلىس، ھەر سى قوربانىيەكە، كە ناويان درابۇو، وىنەشىيان گىرابۇو، بە خەنجەر و بە دەمانچە كۈزىبابۇن.

پۆلىس سەبارەت بە ئامانجى تۆلەکردنەوهى كوشتنەكە لە تارىكىدا پەلى دەكوتا، ئەوان ھىچ بىرۆكەيان نەبۇو، ئاخۇز كىن ئەم كارەى كىردووه و ھەروەما ئاخۇز ھەر سى قوربانىيەكە چى بە يەكەوهيان دەبەستىتىتەوه؟

بىنۇودىلى مام و باپىرەم دەيانزانى كىن لەپىشت كىردى كوشتنەكانەوه بۇوه، بەلام خۇ لەنتىو قەلاكەدا ھىچ وشىيەكى لەبارەيەوه نەدرىكىنزا.

ھەرەها سەبارەت بە دىارنەمانى «ئەکرەم جون» يش ھىچ قسەيەك نەكرا. ئەمەش يەكتىك بۇو لەو نېتىنىيە نۇدانە لەنتىو دىوارە كۆنەكانى قەلاكەدا ھەبۇون و دەبوايە بشمايابىيەوه.

يەك دوو مانگ بەسەر پۇوداوهكە تىپەپى و نىئەمە هيچمان دەربارەي «ئەکرەم جون» نېبىست. لەو ماوهىيەشدا قۇناغى قوتاخانەي

ناواهندیم ته واوکرد، بۆ تاقیکردن وەی نیشتمانی خۆم ئاماچە کرد، ئەو تاقیکردن وەی دەروازە بۇو بۆ وەرگیران لە زانکۆ. لە یەکتىك لەو پۇزىاندا لە سەر شەقام تووشى باوکى «ناتاشا» ھاتم. لېم پرسى ئاخۇ كاروبارى كچەكەي بەچى گەشت.

- «زۆد باشە،» وەها وەلاميدامەوە: «ئەو ئىستا لە ئەكاديمىيائى پاشایەتى بۆ فيلمسازى لە تاران خەريكى خويىندە..»

پېشتر من بە سينەما سەرسام بۇوم، لىن كە گۈنم لەو بۇو گوايە ئەكاديمىيائى فيلمسازىي ھەيە، تاكە ئەكاديمىياشە لە ولات زياتر دلىنيابۇوم. تىوتىت ھەر يەك مانگ دواى چاوبىتكە وتنەكەم لەكەل باوکى ناتاشا، منىش لە خويىندى فيلمسازىيىدا وەرگىرام، بەھۆيەوە قەلاقەكەم بە جىتەيىشت.

زۆر شادمان بۇوم بەوهى لەۋى لە ئەكاديمىيائى فيلمسازىيىدا «ناتاشا» دەبىنەمەوە، بەلام ھەرگىز نەمبىنى. يەكىن لە بەرھەمەتىنەرانى فيلم، كە بەھەر ناوازەكەي ناتاشايى بۆ دەركە وتبۇو، وەھاى پىباش بۇوە پىۋىست بەھەر نەكا «ناتاشا» زياتر درىيە بە خويىندەن بىدا. ھەر دەستبەجىن بۆلۈيان لە باشتىرىن فيلم پىدا. بەم شىۋىيە «ناتاشا» وەك يەكمىن ئەكتەر لە سينەماى ولات بەدەركەوت، سىنگ و مەمكى خۆى لەسەر شاشەي سينەمادا نىمايشىكەد.

ھەر بە راستىش بۆ من سەخت بۇو قەلاقە جىبەتلىم، ئاخىر لە نىتو دىوارە مەحکەم و درىيە كانىدا ھەمېشە ھەستم بەھە دەکرد پارىزداوم. كەچى ئىستا «ئەكرەم جون» و ھۆشەنگىش لەۋى نەماون، دەركەي ھۆزدە تارىكە كەم قىلدراپۇو، كامىتراكەشم لە نىتو دۆلابەكەدا ھەلگىراپۇو، ھېچ لەنگەرىتكى دىكە نەماپۇو بىڭىتەوە.

لەپە سەرددەمى باپىرەم و جىنۇكە ھاوشاھەكەي بەسەرچۇو. بۇزىتكىان پەپووسلىيمان بە ناثارامى ھەر جىتوفىتى بۇو، بە شىۋە خويىندەكەي

جارانی هر به سه رثوفی با پیپره مهلهده فپی و دههاته وه، هه مووان تیگه یشن کوتایی هاتووه. یه ک هه فته دوای به خاکسپاردنی با پیپره منیش دهستم دایه جانتا و قهلاکه م بجهیهشت. ده مزانی منیش هه روکه با پیپره م و جنوكه هاو شانه کهی هرگیز جارینکی دیکه به ره و قهلاکه ناگه بریمه وه. تا ماوهیه کی نزیک هر وام دهزانی، ژیانی من له دوو به ش پیکهاتووه. قوناغی کامیرا فوت توگرافیه که و قوناغی کامیرای فیلم سازی؛ به لام خو قوناغی سیتیه میشی هه بیه: ئه ویش ژیانی منه له و مه زدا هوله ندیبیه کونه، که من له گهله سه گه کم کورگی، له گهله نه سپه که م په خش و له گهله هه نگه په نگریپینه کانم ده زیم. هه روکه ها له گهله ئا وریلیاش. سه بیاری ئه و هه موو قوناغانه ش، هه میشه یه ک شت به نه گوپی ماوه ته وه. هه میشه ژینک له نه بورو وه سه ریهه لداوه وه تا پیتوینیم بکا بز ئه و شوین و پنگه یه که پیتویسته هه بین.

نقد کچی وهک «ناتاشا» له ئه کادیمیا فیلم سازییدا هه بون. شوخ و جوان، سه رنجر اکیش، که شخه و به پرکیش بون، به لام له نیویاندا هیج کچیک نه بورو بکه ومه داوی خوش ویستیه که بیه وه. پژوییکیان یه کیکم له و کچانه بینی، به ته نیا له بن داره کان و هستابوو. به بینی، ماریا کیژوله، دایکی عیسام هاته خه بیال و بیرم لیکرده وه. په نگه زینده پژوییشم کرد بی، له وهی هه بورو به جوانترم بینی بیه؛ هر به پاستیش وا بورو، ئه گه رواش بوبی، هؤکاره کهی ئه وه بورو، که من له ئه کادیمیا فیلم سازییدا به ته نیا بوم. هه موو خوینکاران دهسته دهسته و پول پول له گهله یه ک ده پژوییشن، ئه وهی تاک و ته نیا بورو، هر به ته نیا من بوم. ئه مهش شتیک نه بورو، نوئی بی، ئا خر نزیکه کی هه موو ته مه نی من دالیم به ته نیا له قهلاکه دا گوزه راند بورو، لئن له ئه کادیمیا فیلم سازییدا بق یه که مین جار ههستم کرد، من ته نیام.

شتیکی دیکه ش پوویدا. له هه فته دووم یان سیتیه می خویندندما،

شتیکی سهیر و نامؤم له خوم به دیکرد، جوره ترسیک که پیم جهله^۱ ندهد کرا. له ساتیک بوق ساتیکی دیکه ده ترسام به وهی په یوهندی له گهله یه کنیک له کیژه کان بگرم، ده ترسام له وهی له گهله خوم بیانبه مه سه ر پیخه، ده ترسام له وهی جهستم له گهله نه یه توه و هاوکاریم نه کا به وهی حهزله کیژه که بکم وهک ئه وهی شتیکی ناسایی بین و ده ستهموبکری. ئاخر من هه رگیز خوم وهک پیاویکی ترسنؤک ندهه هاته پیشچاو، به لام ئای لمه، ئام ترسه هه ندیک جار ئه وهنده توند و مه حکم ببو، جیهانی له به رچاو تاریکده کرم.

خرزی ماوهیه کی دریز بسنه ئه وهدا تیننه په پیبوو، که بوق «له بیلا» چه مابوومه و قاپقاپه زه رده کانم بوق دانابوون تا ده پیبانگا، که چى ئیستا زات ناکم يهک هنگاو له ماریای شوخ و لاودا بچمه پیش.

من هه موو بیزئی له پهنا دیواره که ده وهستام و له دووره وه سه بیری ماریام ده کرد. له تاو حهزله و تاسه دا ده سووتام، بوق ئه وهی به لکو دهست له ناوده است له ژیز داره کانی ئه کادیمیادا هه روه ک خوتندکاره کانی دیکه قهدهم لیبدهین، به لام زانیم، هه رگیز ئام حالتهم به ده ستپیشخه ری خوم بوق مه سه رنابن.

له میزیش بوله کتیبه کتونه ئه فسانه بیهکه با پیره م چیزکتک ده بیارهی دلداری هه ببو، هه میشه له گهله ماما وه چیزکه سه باره ت به شیخیک ببو، عارفیکی سه ده کانی ناوه راست، به خوی و سه دووسه ده رویش و مریده وه بوق حج به ره و مه ککه ده رویشتن. ئه وان ده چوونه کعبه، ده چوونه مالی ئه للا، که وهک خوش ویستی خوش ویستان داده نرا.

له پنگه دا، شیخ له نیو باز اپی ئه و شارهی ده که ویته سنه پینی

۱. جمله: کوتولکردن، بستبری رلاتیک به دوای رلاتیکی دیکه.

کاروانه که بیان کیژوله به کی جوان و نازدار ده بینی. ده ستبه جن ده کو ویته داوی خوش ویستی کچه که، به لام خو دهستی به کچه که پانگا: ناخر کیژه که فله بیو، نه مهش بتو شیخی ته ریقه تیکی و ها حرام حرام بیو.

شیخ به هوی ئه وینیه که و ئاوه زی خوی له ده ستدده دا، واز له ده رویش و مریده کانی خوی ده هینی و ده چیتے بر پنهنجه رهی کچه فله که و لییدادنیشن.

نه مهش له چاوی جیهانی موسلماناندا سووکایتی بیو، به لام خو ناگری عشق له شیخه که به ربیوو، بتو نه و هیچ گرنگ نه بیو ناخو خلکه که چون باسیده که ن. نیدی ده رویش و مریده کانی که وتنه سر نژن و لیپارانه و به لکو ده ستبه رداری نه م خوش ویستیه ناگرده بیهی بینی و به رهه راهه راتیان بکا، که چی و لامی شیخه که بیون و ناشکرا بیو: «حجه که من لیره دا کوتای پیپهات. بتو من ئه شاره مه ککه، پنهنجه رهی ئه م خاتونه ش که عبه بیه منه».

چیروکی شیخه که به رهه کاریکی به زانوسوئ دنه یدام. ده بواهه خوم و ها نیشان بدەم، که پیاویکی ترسنۆک نیم و بتو منیش هیچ گرنگ نه بیو ناخو ئه وانی دیکه چیم پنده لین و چون باسمده که ن. بتویه بربارمدا جاپی خوش ویستی بتو کچه که بدەم.

نیدی که ئهوم بینی، دوودل بیوم.

خوم به خوم گوت: «ئوهی ده یکم گه مژه بیهه. من ئوه ناکم». «که چی یه کیک به گویید اچ پاندم: «دهی سولتان، برق پیشه و، بیکه!» منیش نه مده زانی کن بیو یان چی بیو، لئن هر به پاستی گویپایه لى ده نگه که بیوم. کاتنکیش کیژه که ئاوه ها سیزده هنگاری به رهه ئه کادیمیا که هله لینا، چووم و پنگه لیگرت. بن هیچ پیشه کییه که

پاسته خو پیمگوت: «من ده بئ دان بهشتیکدا بنیم. من توم خوشده وئ!

هه میشه بیر له تو ده کمهوه. ده مهوری بهم شتم بزانی.»

کیزه کش به دوو چاوی گوردوه ته ماشایه کی کردم. منیش نامده زانی ناخو چیدیکه بلیم یان نا، خو هه موو شتیکم به یه کجارت بو هه لپشت. نیستاش نورهی نهوه؛ به لام خو نه و هیچی نه گوت. نهوله سه ر پویشته کهی خوی به رده و امبیوو، هندیک لیتمتیپه پی و منیش هه رووه ک شیخه کهی سه ده کانی ناوه پاست لوهی له سه ر شوسته که و هستام و سه یرمکرد، نه ویش بهین ده نگی تیپه پی و پویشت.

بو پوزی پاشتر سه ر نجمندا کچه کانی نه کادیمیا ناماژه م بو ده کهن. کاتنیک به لایانه وه په تبوم پیمپیکه نین. منیش دلی خزم به حه کایه تی شیخه که ده دایه وه. ناخر خو نه ویش له لایه نه مووانه وه توک و نه فرهتی لیکرا، به لام نه و هار له ژیر په نجهرهی کچه شو خه که دا مایه وه، به لکو جاریک نیگای بر نیگاکه کچه که بکوهی.

لن گله، خو من شیخه کهی سه ده کانی ناوه پاست نه بیووم. نه فینیه کهی من بو کچه که وه ک دوو که ل به باچوو، هه رووه ک پوناکی چرای زه یتی دامرکایه وه. پیویست نه بیوو چیدی نیگام بر نیگاکه کی بکوهی.

کاتنیکیش کیزه کان ناماژه یان بو کردم و پیمپیکه نین، نه وجار هه ستمکرد چهند ده ستم به تاله. منیش ویستم توله بکه مهوه. له هزره کانی خۆمدا به خۆم و کامیزایه کی گهوره فیلم به سه ر شانمهوه له وان تینده په پیم، نه وانیش به سه رسما می و به مه راقه وه سه یریانکردم. کچی خو نه و جۆره کامیزایه شم نه بیوو.

دیاریسوو ژیان نهو کیزه خستبووه سه ر پنچکه کی من، نه مهش بو نه وهی تا نیراده م به هیز بی، به لکو کامیزایه کی وهها به ده ستبین. هیشتاش ویستم هه ولنیکی دیکه بددم تا ترسه که م بشکیتم. نه وه شم ده زانی بو نه وهی ئافره تینک به ده ستبینم، ده بیو جه نگیک به ریابکه م.

۲

کردنوهی قهچهخانه له تاران بیرونکهی پژیم برو. دهسه‌لات دهیه ویست له شفروشی به قانونی بکا و له جیاتی ئوهی به نیو شاردا بین و بچن هەموویان له شوینیک کۆبکاتوه، به شیوه یەک که له ئېر پکىنى شاره وانىيدا کارىكەن.

نه خشەی کردنوهی قهچهخانه بەرنامەی خۆنويىكىردنوهی «محمد پەزاشا پەھلەوی» برو، كە به پالپشتى ئەمەرىكىيەكان هاتبۇوه سەرتەختى دەسەلات.

بەرجەستە كىردى بیرونکە كە به كردنوهی قهچهخانه، ئازايەتى شاي

دهویست، چونکه ئایه توللەكان دىرى هەرنگاوىتكى نويكىرىنەوهى ئە و بۇون. ئەوان وەھايىان لە شا دەپۋانى، وەك ئەوهى داشى دامەى ئەمريكىيە كان بىن، هەروەھا ئەوان لە بېۋايىدە بۇون، كە شا بىھەمى مۇسلمانىتى لە ولات قەدەغەبكا.

ۋېپاى ئە و ناپەزايەتىبە توندەش، كە چى قەھچەخانەكە بۇوه شوينىتكى سەرنجراكتىشى گشتىي، پۇزانە بە هەزاران پىاو سەريانپىدادەكىد. خوينىدكارانى ئەكاديمىيە فىلمسازىيىش بەرددە وام ھاموشۇرى ئەۋىيان دەكىرد و بە جۆشۇخرۇشىشەو ئەوهى لەۋى دىببۇ و كردىبووشىيان، دەيانكىتپارا يەوه. بەم جۆرە پەيامەكە بۇون بۇو: خۇ ئەگەر بىتە ئەۋىي پىاوايتكى راستەقىنە، پىتویستە جارىك سەرى ئەۋى بىدەي.

«تۇ هەر دەبىن جارىك بچىتە ئەۋى،» ھەميشە ئە و كەسەي لە كلاسەكە لەتەنىشتە دادەنىشت وەھاى پىتە گوتىم: «ئا خەر لەۋى زۇر لە قەھچەي گەنج ھەن و خوينىدكارىش داشكانى خۆى بۇ دەكىرى. ھەلبەت ئەوان دەيانەۋى ئىئە بىبىنە مەعمىلىان و بچىنە لايىن لەۋى پىاوه بە تەمنەكان بچن.»

ماپۇلەكەم گوتى، هەر بە راستى شتىكى باش دەبىن بۇ من. ئىدى ئەوه بۇ ئىتپارا يەكىان لەگەل دەستەيەك، كە حەوت خوينىدكار بۇون، چۈونىنە ئەۋى.

ئاي لەوه، خۇ جىيڙانىتكى سەرىيەخۆى تەواو بۇو. قەھچەخانەكە لە گەپەكىكى تەواو پىنگەتلىپۇو، شەقامى بارىك بارىك و كۈلانى بىنېستى تىدابۇو. لە ھەموو لايەكە وە هەر گلۇپى پەنگا و پەنگ و جۆشۇخرۇشى موزىك بۇو. ھەمووشى لەپىتناو شەۋىتكى تەلىسماعىدا بۇو. ئەۋى زۇر جەنجال بۇو، پىاوه كان لەسەر سەكىر نوييەكانى ئەو

جامخانانه به نزکه وه بیهک دهگه بشتن، لهویوه له پشت هموو ده رکه
و پهنجه رهیه کدا هه ر بونسی بُوگه‌نی ثاره قهی له شولار ده هاته ده ر.
ئیدی له نیتو ناو هراو هوریا يه جهنجاله دا، قهچه به ته مهنه کان موزیان
ده فروشت، چونکه موز بق پیاوه کان باش بسو، ده بانتوانی کاره که بیان
به باشترین شیوه رایبیکه ن.

له هه ر یهک لهو خانووانه به دهیان مه عمیل له سه ر کورسیبیه پلاستیکه
ره نگسوزره کان دانیشتبون، چاوه ریتی نوره دی خویانیان ده کرد.
منیش له سه ره تادا نه مده ویست بچمه ئه وی و له نیتو نه واندا جیبگرم،
به لام نقدم له خوم کرد تا وهک هاوپوله کانم شه وه چیزیک ببینم.
نه وان به پیکه که به له دبیون، له مالیکه وه به ره و نه وی دیکه ده رویشتن
و به دواي قهچهی نویدا دهگه پان، منیش پهگه لیان که وتم.

له کوتاییدا هه ر یهکیک له خویندکاره براده ره کانم قلی^۱ خوی دوزیه وه،
لن من ده بیوايیه هیشتا هه ر بگه پیتم. کانیکیش قهچه یهکی لام^۲ بینی،
به پیچه وانهی هه موو نه وانی دیکه، سه رتایپای له بن چارشیویکدا بسو.
منیش گوجانه له سه ر یهکیک له کورسیبیه ره نگسوزره کانی به رده م
ثوروه کهی نوره م گرت و دانیشتم، هه لبته چهند پیاویکیش له وی
نوره بیان گرتیبو. هیشتا هه ندیکی مابیوو، له کوتاییدا نوره م هات. ئیدی
قهچه گهنجه که هات و دوستانه دهستی گرتم، دیاربیوو به هۆی نه وهی
خویندکار بیوم، به دواي خویدا بردی.

هه ر پیتم خسته نیتو هۆده بچکولانه کهی، ثوروه که بونیکی بُوگه‌نی
لیوه ده هات، یه کس ره سه رتایپای جهستم بسوو به ره. نه وه بسو

۲. قل: دانه

۳. لار: دلو و ایلای هیبه، هم راتای جامیل و گنجه، هم جوان و فلخ.

چارشیوه‌کەی لەسەر خۆی کردەوە و بە سەر شەمعەی قۇزىبىنى ئۇورەکەی دادا و ئىنجا لەسەر پىيغەفەکەی لەسەر پشت پاڭشا و قاچەكانى لەيەكىرىدەنەوە.

- «دەي گەنجۇ، وەرە!» ژئە وەها بانگىكىردىم. منىش دەمەويىست دەستىبەجى لەۋىت بېرىم، بەلام بۇ ئەوەي ترسەكەم جلەوبىكەم، مامەوە.

وەھاي بە من گوت: «دەي پانقۇلەكەت داكەن،» لەكاتىكىدا ئەمەي گوت و تەنۇورەكەي بەرزىدەكىردىوە و دەرىپى كورتەكەي دادەكەند. كاتىكىش چاوم بەو پارچە گۈشتەي نائىسايىھە ئىتو پانەكانى كەوت، لەجىي خۆم ھىدىمەگىرتى بۇوم. ئاخىر خۆ پىيىست نەبۇ مەزۇقىتىكى بە ئەزمۇون بىي، تا بىزانى ئەو شتە تەندروست نىيە.

- «دەي، گەنجۇ، وەرە بىكە!» ئەو ھەر وەھاي دەگوت و بە باوهشى كراوهش ئاماژەي بۇ كىردىم.

منىش سەرم بادا. ئەو بەو ھەرامە⁴ نائىسايىھە خۆي ئەوەندەي دىكە لەوەي ھەمبۇ ترساندىم. منىش بېرە پارھىيەكەم دايىن، سوپاسمكىردى و لە ھۆدەكەي ھاتىمەددەر.

كاتىكىش لەگەل ھاوپۇلە شادمانەكانىم بەرەو ئەكاديمىيەي فيلىمسازى گەپامەوە و گويم لە سەرچەلىيە خوشەكانىيان گرت، زانيم ئەوەي بۇویدا پەيوەندى بۇ خۆمەوە ھەبۇو. ديار بۇو شتىك لە من كورتى ھىتىناوە، منىش ئەوەم بەوە لىتكايدىيەوە، كە ھەركىز ناتوانم ژىنلەك دەستەمۇبىكەم. بەلىن من ئەوانم خۇشىدەويىستان، حەزم لىيان بۇو، لىن پىتىدەچوو ئەوان بەرىتكى قەدەغەبن لە من.

4. ھەرامە، واك، والەك، هين.

ئىدى من ژنم بەلاوهنان، خۆم بۇ يەكەمین كاميراي فيلم تەرخانكرد،
كە بۇ خويىندەكە لە ئەكاديميا وەرمگىرتبوو.

ئوه بۇو لە سەرتاپاي سالەكەدا، ھەموو شەۋىيەك فيلمىتكەم لە ئەكاديميا
دەبىدەوە ئۇورەكەم تا لەسەرى بخويىن. خۆم بۇ خويىندەكەم تەرخانكرد
و نۇد باش بۇي تېڭىشام، ئوهى ليشىكەوتەوە ئەو پەيوەندىيە ناوازەيە
بۇو، پەيوەندىي بە بناغەي كارنامەي فيلمسازىيى منەوە ھەبۇو.

۳

له سالی دووه‌می خویندما، مامؤستاکه‌م ده رفه‌تیکی بوقره‌خساندم تا له‌گه‌ل فیلمسازی به‌ناویانگ «ئیبراهیم بۆستان» مەشقبکه‌م. ئەویش، نه و کەسە بسو، کە سینه‌مای نیشتمانی خسته‌سەر پىپه‌وی خۆی. کاتىكىش ماوه‌ی راھىنانه‌کەم تەواوبیوو، کارىكىشى وەک يارىدەدەر پىپه‌خشىم. ئىنجا له کاتى وىنەگرتنى گرتەی فىلمە‌کانى بوقه‌هەر كويىيەك پۇيىشتبا، له‌گه‌للى دەچۈوم و تا نىوه‌شەوانىش له ئۇرى مۇنتاڭى نه و له ناوجەركەی تاران دەمامەو. له ئىر سەرپەرشتى نه‌ودا وەک هاوكارىكى دەرهەتىنر پەروه‌رده‌بۈوم.

خۆ ئەگەر ویستبای شتىك بكا، يەكەمجار لە پىنى منه وە لەگەل ئەكتەره کان بە كورپۇر كەچەوە پىرۇۋەدە كرا. تەنبا ئەو كاتەي من گەرەتە كەم پەسەندىكىدا، وەك دوا ئەنجام دەچۈوه بەردەستت «ئىبراھىم» تا سەيريانبىكا.

ئەوهى پاستى بىن، لەو كاتەوە من لە ستۆدىقى فىلمەكەي ئەو دەزىام. نقد كارمەدە كرد، هەزەرەك ئەوهى كاروبارىتى خانە وادىيى بىن. ئىدى شەپەفى ئەوهەم ھەبۇو، بىمە دەستەپاستى سى پۇمانە فىلمى سەركە توتووانە ئەو.

نە ويستراوانە و نائىساييانە ژيان خۆى ئەو دەرفەتەي پېتىخشىم، كە نىوهى دوا فىلمى ئەو دەرىيەتىم، ئاخىر ئەمەش لەو كاتىدا بۇو، كە «ئىبراھىم» تۇوشى فشارى دىل هات. ئەمەش پاستەخۇ دواي ئەو ماوهى بۇو، كە خوتىندە كەم تەواوكىرىدۇبو. بىمە لە ھىكەوە بىبۇمە دەرىيەتە كەنلى گەنچى پىشەتتۇ.

بۇ خۆشەختى «ئىبراھىم» لە نەخۆشىيەكەي چاكبۇوەوە و چىنلى لە سەركە وتىنى دوا فىلمى خۆى وەرگرت، بەلام خۆ تەندروستىيە لاسەنگەكەي لىتنەگەپا جارىتى دىكە بگەپىتەوە نىتو ستۆدىقى كە خۆى. مەربە پاستىش، ئەو كات، كاتىتىكى نقد دېرۇنگ و ناخۆش بۇو بۇ تاقمى فىلمسازىيەكە، ئاخىر سالانتىك بۇو لەگەل ئەودا كارياندە كرد. بۇ منىش ھەروا بۇو، ھەستىمكىرد كوتايى سەرددەمى شاگەشكە بۇون و بالىگىرنە.

دىسان ھەستم بەدەستت خالىبۇونى خۆم كىردىوە. چونكە ئەو ھەموو كامىرایيانە، ئەو ھەموو كەسانەي تاقمى فىلمسازىيەكە و تەنانەت خودى بالەخانەي ستۆدىقىيەكە ھەموو يىيان ھى «ئىبراھىم» بۇون. خۆ ئەگەر ئەو لە نىوماندا نەمىنى، نەوا ھەموو شتىك لەبارىيەك ھەلّدەۋەشى.

ههینن نزد هاستم به تهنيايني كرد. ئاخر به تهنيا له هوده كەم دەزىيام و هيشتا هىچ زىنگىش نەهاتبووه نىئو زىيانم. هەرچەندە له ستودىوكەي ئەو، هەميشە دەرووبارم پېرى كېزۆلە بۇون، بەلام خۆ هەرتەنيا له چاوى كامىراوه سەيرمەتكەرنىن و پېتىانە و سەرسام بۇوم. بۇ ئەوهى هززەكانم بەدواى يەكدا پېزىكەم، كارم لەسەر فيلمىكى بەلگەنامەيى كرد، كە كاتى خۆى «ئىبراھىم» دەستىپېتكەربۇو، كەچى بۇى تەواونەكرا.

شۇويكىيان لە ئۇرى مۇنتازىدا بەسەر مىزىك نوشتابۇومەوه، كارم لەسەر فيلم بەلگەنامەيى كە دەكىد، لەپېزىكەوه هەستم بە دەستىك كرد كەوتە سەرشانم. منىش ئاۋىتىك دايىوه. خۆ ئەمە «مەرجان» بۇو، كچەئەكتەرىكى سەرنجراكتىش، كچىكى ئەوهندە شۇخ و جوان، نەكەى بکەى هەر تەماشاي ساي گەردىنى بکەى. ئەو وەهائى پېڭىوتم. «سولتان با كاركردن بەس بىن. دەى باپرۇين شىتىك بخوين.»

ئەو كات نەمدەزانى چۈن بۇو، ئەو، ئەو بېرىزىكەيە بۇ هات تا من بۇ ئەمەخواردىتىك لەگەل خۆى ببا. دواى پېتىج سال، ئەوسا بۇم پۇنبۇوه. خۆ دەكىت لەمەشدا سەرچىخ چووبىم، بەوهى ئەو ئەمە خواردىنە هىچ پەيوەندى بەوهى چوار تا پېتىج ساللى دواىي پۈويدا، نەبۇو.

دواى ئەوهى نانى شىتىوانمان خوارد، كەمىك بەو شەوه جوانە بە نىئو تاران پىاسەمان كرد، تا ئەو شۇيتنەي دەنگى گۇدانىبېزىك بە غەمگىنى لە قەوانى گرامافونىكەوه هات. ئىنجا گەيشتىنە بەرددەم خانووبىتكى كۆنинە و لەۋىت وەستاين. ئەوسا «مەرجان» گوتى: «من لىرە دەزىم.»

«هه ر به پاستی؟» منیش به جوره واقورپماننیکوه و ههام پیگوت، چونکه شتیک له و دیمه نانه ده چوو، که زور جار له فیلمه بفڑناواییه کانه وه بینبیوم. ئاخر پیاووه که تا بورده کای مال له گهله زنه که ده پویشت، ئینجا زنه که لیتیده پرسی ده کری له گهلم بیتیه ژور.

«مه رجان» سی و پیتیع سال ده بیوو. دوای نه وهی شوکردن کهی به بنیهست گهیشتبوو، به ته نیا له گهله دایکی له ماله کونه کهی باوانی ده زیا.

لیپرسیم: «دیتیه ژور؟»

منیش نه مده زانی ناخو هه سه ر له ئیواره وه، به نیاز بیووه له گهله خوی بمباته وه ماله وه، هه رچونیک بن به دوایدا چوومه مال، که چی له دلیشه وه ترسیکم هه بیوو.

- «دایکم خه و توروه»، نه و به ده م نه م قسمه يه، به نیو تاریکییدا ده رکه کی مالی خوی کرده وه.

به هنیاشی به سه ر پهیزه کاندا به ره و هؤده کهی سه رکه وت. خو نه ده کرا منیش بگه پیمه وه، هه ر به پاستی نه مده ویست بگه پیمه وه. ئاخر ژیان نه و ده ره تهی پیتبه خشیم، به لکو هه ولنیکی دیکه بدنه مه وه.

«مه رجان» نه و ئه کته ره شوچ و شنه کی سینه مای نیشتمان، که هه زاران پیاو خه و نیان پیوه ده بینی، ده رکه کی هؤده کهی له سه ر من کرده وه و گلوبه کهشی داگیرساند.

ئینجا به چرپه یه کوه گوتی: «به خیر بیتی».

منیش وه ک کوبوکالیکی پانزه سالی، که هیشا نه مده زانی له شی ئافره تیک چونه و چون نییه، له هؤده کهی چوومه ژور. له وئ له ناوه راستی جلو به رگ، جانتا، ئاویته، که لوپه لی ماکیاژ، پیلاری پانیبه رز و پوسته ری گهوره فیلمه کان، که تییدا پوچی بینبیوو، وه ستام.

له لای دیواره که پیخه‌فینکی دووکه‌سی دانرابوو، له ناوینه گاوره‌که‌دا په‌نگیده‌دایه‌وه. ترسی شکسته که دایگرتمه‌وه، به‌لام خو من که وتبومه نیو دهستی ژنه نه‌کتاریکی شوخ، دیاربوو ده‌بیزانی چون پیاو دهسته‌مۆبکا. نیدی نه‌وه خوی وەرسووراند، پرچه دریزه‌که‌ی بەرزکرده‌وه، ملە جوانه‌که‌ی بە‌ده‌رکاوت، ئىنجا پېیکوتم: «دەکرئ زنجیرى فیستانه‌کام بکەیتەوه.»

منیش بە دهستی لەرزاکوه زریزه‌ی فیستانه‌کام کردەوه، لاجکه پەشەکه‌ی مەمکانی بە‌دیارکەوت.

کاتىكىش گەرمى جەستەی نۇوم له پىسى سەرپەنچە‌کانم گەيشتى، زانيم ترسە‌کەم جلله‌وناکرى و جەستەشم له‌گەل خواستم هاركار نابىن.

«مەرجان» تەنورە‌کەی لە كەمەرى خزاند و لای قاچە‌کانى كەوتە سەر زەھى، مەمکانه‌کەشى كردەوه و لەو نىتوهدا و له ناوینه‌کەدا بە خەندەوه سەيرىكىدم. منیش خۆم بە‌سەریدا چەماندەوه و چىپاندەمە گوئى، كەوا هىچ نەزمونىتىم لەم شەتەدا نىيە، لەوانەيە نەتوانم بىكەم.

لەن نەو لىيە‌کانى خوی سووركىدن وەك نەوهى گوئى لە قىسە‌کەي من هەر نەبوبىن. پاشان گلۇپە گورە‌کەی كۈزاندەوه و گلۇپى شەوانەي پېيىرىد. دەستى منى گرت و كەمەئاسا منى بۆسەر جىتى خوی پاکىشا.

نيدى له‌وييە جادۇوی لېتكىدم.

بەلىنى، نەو جادۇيازىتىكى راستەقىنە بۇو: واي لېتكىدم بە‌سەر ترسە‌کە‌مدا زالبىم. نەو منى بىردى جىيانە خۆشە‌کەي ژن، نمايشى نەيىنى خۆشە‌ۋىستىي نەكتارىکى شوخى بۆكىدم.

دواتر، نەو كاتە‌ئى سەرى خستە سەر سىنگم، ھەستمكىد بەختە‌وەرتىين پىياوى تارانم. نەوهندە بەختە‌وەر، ھەرگىز شتىكى وەھام لە خۆم بە‌دېنە‌كىرىبۇو. خىرى نەو بەختە‌وەر بىيەكى نوئى بۇو بۆ من، بەختە‌وەر بىيەك لە‌گەل هىچ شتىكى دىكە بە‌راورد نەدەكرا.

به خته وه ریبه کی سه ربە خۆ. هەستمکرد نەمەش پاداشتى ئەو هەموو سالانه بۇو، كە ئارام گرتبوو.

ئىمە به بىدەنگى لەپال يەك پاڭشاپووين. حەزم لېتە بۇو هەرگىزاوهەرگىز ئەم شەوە كۆتاپىيىن، بەلام «مەرجان» ھەندى سەرتىر ھەلکشا، دەمى مەتتايە ئاست گويم و چۈپاندى: «دەركەي سەۋىدىيەكە دامەخە. دەست بە فيلمى خۆت بىكە.»

ھەر بە راستىش ئەمە پېشىنيازىكى چارەنۇوسساز بۇو، بەلام داخى ناچىن، كە ئەو لەو ساتەدا بەبەر گويمىدا دا. ئاخىر من ھېشىتا ھەر بە خۆشى زىباھىتىيەكەي مەست بىبۇم، تۇر لە خەونەكانى جىھانى سىينەما دۇوركەوبۇمەوە. لىن گەلت، ئەمە وەدرەنگ كەوتبوو، ئەو بۇو ئەو منى لە بەھەشتى جەستە دۇورخىستەوە. دەستى دايىھ پۇبى شەوانەي و لەسەر پىخەفەكەي ھەلسا. منىش دەستبەجى پابۇم و جىلکە كانم كەردنەوە بەر. دەبوايە بىگەرپىمەوە سەۋىدىيەكە: لە مېشكى خۆمدا دەستم بە يەكەمین فيلمى خۆم كەردىبۇو.

ئىدى زانىم كى پۇلى «ئەكرەم جون» بىگىرپى. تەنانەت خۆم ناونىشانىكىم پېشىتر بۆ دانا بۇو.

٤

یەکەمین فیلمم بە ناوی (قەیسەر/تزار)، هەرایەکى زۆرى نايەوە . بۇ شاکەسى فیلمەكەش «بەھرۆز» م لىتگرت، كە خۆى ھېمايەكى شانقى ئىزدانى بۇو . ئەو بۇلۇ ھۆشەنگى يەكەدەستى لە فیلمەكەدا بىنى . مەرجى «مەرجان» يش بۇو، بۇلۇ «ئەکرەم جون» ئى بىنى، بۇلەكەى لىيەنۋانە گىپا . ئىدى ئىمە چى دى باسى ئەو شەۋەمان نەكىد، كە بەيەكەوە لەسەر پىخەفى ئەو بەسەرمان بىرىبۇو . هەمۇو بايەخمان چۈوبىووه سەر فیلمەكە، چونكە ھەستمانكىر، ئىمە ھەمۇومان خەريکى شتىكى گۈنگىن .

ئوهی پاستی بن، نقد شت له «ئیراهیم بوسستان» فیربووم، به‌لام خزشتنیکی نه‌کرده‌ش بیو به‌بن متمانه به‌خشننده‌بیهکی ئو دهست به‌دهرهینانی فیلم بکم: ئوه بیو ئو بیو ماوه‌بیهکی کاتی، ته‌واوی ستودیوکه خسته به‌ردەستم. هروه‌ها سه‌رتاپای تاقمی فیلمه‌که ش له پشت پرچه‌که وەستان. همووان به‌کاره‌که دلخوشبوون و ماندوونه‌ناسانه هاتنه‌میدان، بـلکو ده‌ستپیکه سه‌رکه وتووه‌که پیگای خزی به‌ره و کوتاییه‌که بگرئ.

فیلمه‌که سه‌رکه وتوو بیو، به‌پاره‌بیهکی له فیلمه‌که شوه ده‌ستمکه‌وت، ستودیوکه له «ئیراهیم» کېیوه.

ئیستاش ستودیوکه بیو مولکی خۆم، ئوسا زاتی ئوه م کرد خون بـه بـره‌می باشتله‌و بـبینم. به دهرهینانی فیلمی قېسەر هـولـمـدا شـتـنـیـکـ بـهـرـهـ مـبـهـیـنـمـ، سـالـانـیـکـ بـیـوـ لـهـ مـیـشـکـیـ خـۆـمـداـ وـیـنـمـ بـقـ کـشـابـوـوـ. حـزـیـشـ لـیـنـهـ بـیـوـ هـرـگـیـزـ خـۆـمـ لـهـ کـارـبـارـیـ سـیـاسـیـ هـلـبـقـورـتـیـنـمـ، هـروـهـاـ مـهـیـلـیـشـ لـیـنـهـ بـیـوـ پـهـ یـامـیـکـیـ تـایـیـهـ بـگـیـهـ نـمـ بـینـهـ. ئـوهـیـ دـهـمـوـیـسـتـ، هـرـ ئـوهـ بـیـوـ، ئـوهـیـ لـهـ مـیـشـکـمـداـ گـیـنـگـلـیـدـهـ دـاـ، بـیـخـمـ سـهـ رـاشـهـ؛ بـهـلامـ خـۆـ پـهـ خـنـهـ گـرـانـ نـقـدـ شـتـیـ دـیـکـهـ یـانـ لـیـهـ لـکـرـانـدـ. ئـوانـ باـسـیـ تـولـهـ سـهـنـدـنـهـ وـهـیـ نـامـوسـ، کـلـتـورـیـ دـهـسـتـوـمـسـتـ وـ گـواـسـتـنـهـوـ لـهـ خـنـجـرـ بـقـ دـهـمـانـچـهـ یـانـ باـسـکـرـدـ، هـمـوـانـ بـهـ جـوـرـهـ سـهـیرـیـانـکـرـدـ، گـواـیـ وـهـ کـ شـتـنـیـکـیـ هـیـمـادـارـ هـنـگـاـوـنـانـهـ بـهـرـهـ وـ نـوـتـکـرـدـنـهـ وـهـیـ لـاتـ. ئـوانـ پـرـسـیـارـگـهـ لـیـکـیـانـ کـرـدـ، کـهـ منـ هـیـچـ وـهـ لـامـیـکـمـ بـؤـیـانـ نـهـ بـیـوـ. ئـاخـرـ دـهـ بـنـ کـاـبـرـاـ کـهـ پـهـ پـهـ یـهـ کـدـهـ سـتـهـ کـهـ بـهـ دـهـسـتـ وـ مـسـتـیـ خـۆـیـ تـولـهـیـ خـۆـیـ بـکـاتـهـوـ وـ بـهـ بـنـ سـرـاـ وـهـ کـ بـهـزـهـکـیـ بـانـانـ بـقـیـ دـهـرـچـنـ؟ـ باـشـ ئـوانـ سـهـرـیـ خـۆـیـانـ بـقـ کـوـیـ هـلـگـرـتـ؟ـ بـهـرـهـ وـ ئـهـمـرـیـکـاـ؟ـ بـیـوـهـ وـ نـیـوـیـرـکـهـکـهـیـ

«مایک هامه‌ر»؟ ئایا شتى دیکەی بەدوادادى؟

نه خىر، هيچى دیكەي بەدوادانەھات. دواي ئەو فيلمىكى دیكەي نەشىنيم دەرهىتنا، كە سيناريوكە لەسەر بىنە ما دلدارىيەكەي سەردەمى نەوجەوانى من بنىاتنراپۇو، واتە فيلمەكە لەسەر «لەيلا»، زەن جاھىلەكەي مەلائى ئىمامى مزگەوتى بۇو.

لە فيلمەكەدا لىنگەپام كچە ئەكتەرەكە و كورپەكە لە كۆلانىكى تارىكى تەنگەبەرى پشت مزگەوتى راپىكەن. كورپە ئەكتەرەكە قاپقاپە زەرددەكانى كردىنە پىتى كىيژەكە و كچەكەش خىرا بە نىتو كۆلانەكان غارى دەدا، نەمەش لەو كاتەي مەلائى مىزدى لە نىتو مزگەوتى، بۇ نويزىكەران خەريكى پېشىنىۋىز دابەستن بۇو.

نم فيلمەش هەرايەكى دیكەي نايەوه و بەرتەكى نىرى ھەبۇو. خۆزى هەر بە رېكەوتىش بۇوه فيلمىك، كە بىتىم نىقد سوودى لېپىنى. پاستىيەكەي باوکى شا و (شا)ش بە خۆزى ھەمو شىتىكىان كە لەدەست دەھات كردىان، بەلكو مەلا پۇجانىيەكان لەنلىتو كۆمەلگەدا شارىيەدرېكەن و چالاكىيە دىندارىيەكان سنوردارىكەن و وايان لېپىكەن هەر لەنلىتو چوار دیوارەكانى مزگەوتىدا قەتىس بىتىنەوه.

ئەوهى من لە نىتو فيلمەكەدا ھېتىنامەكۆز، خۆشاويسىتىيەكى رادىكاليانە بۇو، جۆرە پەيوەندىيەكى قەدەغەكراو بۇو، بەلام خۆ مىديا و بەتايىھەتىش پۇزىنامەكان فيلمەكەي منيان وەك دەرفەتىك قۇستەوه، تا داواي ئازادى زىياتر بۇ ئافەرتان بکەن.

تەله فەزىيۇنىش هەر بۇ داپسان و بە ئەنۋەست كەنۋەت ئەو دىمەنانەي لېيدان، كاتىن كورپە ئەكتەرەكە قاپقاپە زەرددەكانى دەكردىنە پىتى زەنگەنچەكە و ئەوپۇش لە خۆشيان شاگەشكە بۇو، هەر پىتىدەكەنى.

ئەوه بۇ لەپر و بەشىتەيەكى چاوهپۇانەكراو نامەيەكم لە «فەرەح دىبا» ئىشانۇووه بەدەستگە يىشت، پەسىنى فيلمەكەي منى دابۇو.

ههروهها ئوهشى تىدا بەيانكربوو، گوايە خودى (شا)ش هەر دوو فيلمەكانى منى بىنپۇن.

بەلىنى، شا و شازىن فيلمەكانى منيان بىنپۇو، بەلام خۆ بەدىلنىايىبەوە مامەم نەبىنپۇو. ھەندىتكى جار كە دەھاتە تاران دەمبىنى، لە ئەو ھەركىز باسى فيلمەكانى نەكىد. تەنانەت لە وېنەكانى ناو مېشىكىشىدا ھەركىز ئەوەم دانەنابۇو، كە مامم لە سىينەما دابنىشىن و سەيرى فيلمەكانىم بىكا. ئاخىر خۆ ئەم بوارە بە شىقىوه يەكى ئاسايى لەسەر دېيدارەر نەدەھات. ھەمان شتىش لەسەر باوكم پاست بۇو، بەلام سەبارەت بەدايىكم، دلىنىا نىم. دەكرى ئەو بە دزىبەوە و لەگەل يەكتىكى سەر بە مالباتەكەي سەرتىكى سىينەماي دابىن، تا كارى كورپەكەي بىبىنى، بەلام خۆ ئەگەر وەهاشى كردبىن، ھەركىز باسى نەدەكىد. ھەر ئەوان گۈپىيان لەو باسوخواسى من بۇو، شانا زىشىيان پىۋەدەكىد. مېش ئەوانم خوشىدەويىست، بە چاوى پىز و خوشەويىستىبەوە سەيرى ھەمووانم دەكىد و دەمپاراستن.

ھەمووى بەسەرييەكەوە شتىكىم نەبۇو مايەي گلهىي و گازاندە بىن، لەن گەلۇ، من لە ژيانىدا غەربىيى ژنېكىم دەكىد.

من ھەروم دەزانى دواي شەوهەكەم لەگەل «مەرجان»، ئىدى ترسىم لە ژنان بۇ ھەتا ھەتايە رەھوبىيەتىو، بەلام خۆ لەوهەدا شاش بۇوم. ترسەكە بەشىقىوه يەكى توندىتىر بۇم كەپايەوە.

دوينى قىسم لەگەل «ئاورىليا» كىرد، ھەولىمدا ترسەكەمى بۇ پۇونبىكەمەوە. ئەوپۇش لېم تىنەگەيشت، يان ئەوه بۇو شتىكى وەھاي پەچاونەدەكىد. من ئەوەم بۇ باسکردى، كە ھەركىز ترسەكە بەرىنەداوەم. دەكرى ترسەكە لەگەل پېرۇخەپق بىن و دەكرى لەگەل يېشىدا بىتە نىتو گورپەوە. لەوانەيە ئەو كات، لە نىتو گورپدا ھەربە خۆى لە بارىيەكەلۇھەشىن

و بپه ویتنه و ده فن بین.

له گەل هاتنى مىشە پەنگىزىپەنە كانىش بۇ نىتو كىلگە و مەزراكەم. كۆنە ترسەكەم لى رىيەوه.

دكتور «ماينەما» مەميشە ھەر بە ھۆلەندى قسەى له گەل (ئاوريلىا) دەكىرد. منىش بە زمانى ئامازە له گەللى دەدۋام. پىكەوه و بەپىنى تىپەپىنى پۇز، زمانىكى ھاوبەشى سەرەتاييانەمان بۇ لە يەكتىگە يىشتىن له نىتو خۆماندا داهىتىنا. ئەم زمانەش ئاسوودەيى بە ھەر دۇوكمان دەبەخشى.

پەيوەندىيەكانمان شىتىكى بە راييانەي پىوه بۇو. من، خۆمان له گەل گۈرگى و پەخش و مىشە پەنگىزىپەنە كان و ئەو مارەى كە ھىشتا نە بىنرا بۇو، بەلام لەۋى لە نىتو باخەكەدا خۆى لە بن گەلاكان دەخشاند، وەك دوو كەس، وەك دوو مۇرقۇ سەرددەمى بەرى دەھات پېشچاو. بىڭومان ئەو كاتەى (ئاوريلىا)، ئەو ئاسوودەيى بې پىويستەى لاي من دۇزىيەوه. مەزراكە جىدەھىلىن. منىش دەمزانى ئەو كات ترسەكەم بۇ دەگەپىتەوه.

دوپىتىنى، ئەو كاتەى سەبارەت بە فيلمەكانم، سەبارەت بە «مەرجان» و نامەكەي شابانوو بۇ (ئاوريلىا دوام، ئەويش بە خەندەوه سەپىرى دەكىرمى. بە پىنى ليكدانەوهى من بىن، ئەو بە تەواوى لەوهى بۇم باسکرد، تىپە يىشت.

لىن گەلز، كاتى باسى بزووتىنەوهى بەرگى گەريلاييم بۇ كرد، ئەو بە بىرلىتكىرنەوه لىمەوه راما.

«گەريلاكان، پارتىزانەكان. نمۇونەكانى «چى گيفارا»، خەباتى زىزىزەمىنى، چەك.» ھەولىمدا وەھاى پېتلىم.

دەگۈنجى حەزى لەوه نەبۈپىن باسى توندوتىزى بىرى. ئەو لە بەر خۆرەتاوى ئەو پۇزە دانسىقانە ئوقۇمبەرەوه، سەرى خستە سەرشانىم و چاوه كانى ليكتنان.

۵

سییه مین فیلم له سه ر «په حمه توللا»، کورپی ده رگه و انه کهی قه لاکه بسو.
 به نیازبوم، خم و ئازار و تەنیا بیه کەی نیشانی خلک بدەم. له و نیوه شدا
 خۆ هەر دەبوا بە فیلمی کاویوی ئە مریکی و ژنە ئە کتەرە نیوه پرووتە کانیش
 تۈرەیان بىن و له سینە ماي شارە دیندارە کە مان نیشانبىدىن.
 کاریکى وە ھام كرد، «بە هرۇز» ئە کتەرە ناودارە کە پۇلى «پە حمه توللا» ش
 بېبىنى. ئىدى ئە و بىن جىتكە كان ئە ويان له بەر دەم دەرگاى سینە ماكە
 گرت و تېرىپەر كوتايان. جىتكە كان هەر بە دواي خۆيان رادە كىشىا و بە
 زە وييان دادەدا تا خويىن لە دەم و لە دەتى دەھات. ئىنجا دواي ئە وەى

وهک مردوویه ک له سهر زهوي ده کهوت، خلکه که به هانایه وه چوون و بردیانه سه رشوت که و له بردم جامخانه هی لواسینی وینهی پیکلامی فیلمه که، که وینهی زنه نه کتله کان به خویان و مهکه سه رنجر اکیشنه کان، پشتیان به دیواره کهوه دا.

«به هر روز» پوله کهی زقد و هستایانه بینی؛ ئازار و خم و بهسته زمانیان^۱ له پوخساردا ده خوینده وه . کاتیکیش پشتیان به دیوار دا و دوای نهودی هندیک به خوی ده هاته وه، نینجا به هیوشی دهستی بق دخینی شلواره کهی برد. به زه حمهت گریسی دخینه کهی کرد وه دهه و هرامه زبه لاحه کهی خوی ده رده هینا .

له جیهانی پاستییدا هرگیز «ره حمه توللا» په یوهندی به زنانه وه نهبوو، دهستی لینه دابوون، به لام له فیلمه کهدا من زنیکم دابووین. «هر جان» پولی زنه کهی ده بینی، واي لیکرد «ره حمه توللا» بق هوده کهی خوی کیشیکا و دهسته کانی بق بن جلکه کانی ببا و مهکه کانی بگری .

خوی نه مهیان باشترين فیلمی من نهبوو، به لام فیلمیکی زقد و دوژننده ربوو. پاستییه که شی من هیچی وه هام نه کرد ببوو، به ده رله وه کاتی خوی به چاوی خوم و له پئی دورو بینه کم بینبوو، پنگهی خوی له سهر شاشهی سینه ما بیننیته وه . من هیچ مه بهستیکی سیاسیم له به رچاو نهبوو، که چی فیلمه که هراوزه نای وه های نای وه و کاردانه وه کان سه بارهت به سینکس و شته حه پام و قهده غه کراوه کان به دوای خویدا هینا و له دهستیش ده رچوو. نه وه ببوو له هه موو لا یاه کهوه، به چه پلے رپیزان پیشوانی له ئازایه تى «به هر روز» و «هر جان» و پوله و هستایانه کهیان کرا. منیش له لا یه میدیاوه بق ناستی ئه و فیلم سازانه به رزکرامه وه، که دهنگ و په نگ و تامنیکی تاییه تییان دایه سینه مای نیشتمانی . نه وه ببوو له یه کتک لهو پوزه سه رقالیانه مدا، «هر جان» هاته هوده کم و له پشته وه ده رکه کهی داختست .

۱. به استزمان: پیصلات.

سەرەتا هەر وەهام زانى، بۆيە هاتووه تا سەبارەت بە چىرۇكى فيلمى چوارەم لەگەل بدوئى، كە هەر دويىنى بۇو لەگەل تاقىمەكە مدا گفتۇگوم كىرىببۇو. لە ماوهى ئە سالانەي رابىدوودا، من پايەلەي دۆستايەتىيەكى مە حكەمم پاچاندېبۇو. ئەويش يەكىن لە ژنە ئەكتەرە ناوازەكان و هارپىيەكى پىپەهابۇو بۇ من. منيش گۈيم لە پاوىزى دەگرت و سەبارەت هەر دىمەنېكىش كە ليلى دوودىل بام، پۇونكىرىدىن وەم بۇ دەدا تا بىگەمە بەرەنjamatiكى باش. بەلام خۆ ئە، ئەمچارەيان بۇ شتىكى دىكە هاتبۇو، من پەرۇشى و جىدييەتم لە رەنگىپۇرى بەدىكىد.

- «مەرجان، فەرسوو دانىشە». بە دەم ئامازەپىكىردىن تا لەسەر كورسىيەك دابىنىشى، وەهام پىتىگوت،

ئەويش دەستەكانى خىستنە سەر كورسىيەكە، بەلام دانەنىشت. ھەندىك بەرەو لای پەنچەرەكە بۆيىشت و سەيرىكى دەرەوەي كرد.

- «خىرە؟ شتىكە هيي؟ وەهام لىپرسى و بەخۆم و كورسىيەكە شەمەوە بەرەو پۇرى وەرسوورپام.

- «دەمەوى پەيامىك بىگەيەنم». ئەويش بە نەرمىيەكە وە وەھاي پىتىگوتەمەوە.

- «پەيامىك؟ لە كىتىو؟» بە سووكە مەراقىتكە وە وەھام لىپرسى.

- «لە كەسىكى زۆر گىرنگ.»

- «بە دەلىنايىيە وە لە (شا) وە.»

- «نەخىر.» سەرى خۆى بادا.

- «كەواتە لە شازىنە وەيە؟»

- «نەخىر، بە دەلىنايىيە وە لە وە وە نىيە.»

- ئاخىر خۆ لە ولانتا لەوان گىنكىرمان نىن.» منيش وەھام پىتىگوتەمە بەستىشىم شىۋە گۇتنىيەكى تەوسانە بۇو، تا دەھاتىش مەراقىر دەبۈوم.

- «بەلىنە هيي.» ئەويش وەھا وەلامى دامەوە.

- «كەواتە كىتىيە؟»

- «سەرکردەی پارتىزانەكان.»

- «چى؟» من وەهام گوت و لەسەر كورسييەكەم ھەلسامەوه.

- «ئەو دەيەۋەت بېتىپىنى.»

تا ئەو كاتە، من ھەروەك ئەوه وا بۇوم، دوو تۆپە لۆكەم لە گۈچەكەكانى خۆم ئاخنېپىن تا ھېچ دەريارەي گەريلە يان پارتىزانەكان نەبىستم. پاستىيەكەي ئەوه بۇو، من حەزم بە چارەيان دەكىد، پېيانەوە سەرسام بۇوم، بەدوا ھەوالى چالاكىيەكانىشدا چووم. سەبارەت بە وەمۇو شستانەش لەكەل كەس قىسم نەكىرىبۇو، نەخاسىمە لەكەل ھاپىئى و ھاواكارەكانم لە ستۆدىقىدا. ھەلبەت نەم ھەلۇيىستەش جۆرە خۇپارىزىيەك بۇو. دىياربىو دەرسام نەوەك ھاوسۇزىيان بۆ دەربىبىم، نەتوانم چىدى فىليم بەرهەمبېتىن.

ھېشىتاش لە بىرمه، كاتىن بۇزىنامەيەك دىدارىتىكى دۇورودىرىتى لەكەلدا كىرمىم، لەرى ئە گوشەيەكى نەكېتى بۇزىنامەكەدا وىنەي گەريلەيەك بڵۇكابۇو، لەشەپدا بە دەستى پۆلىسېتىكى نەپەتى پىتىم كۈژابۇو. پارتىزانەكانىش بەتەماپۇون جۆرە شۇپىشىتىكى كوبايى لە ولات ھەلبىكىرىستىن. ئەوان لە نىتو دارستانەكانى پارىزىڭا باكىورى و لاندا دەستىيان بە شۇپىش كۈدبۇو. ھەروەك چۈن «فېيدل كاسترۆ» و «چى گىفارا» بە خۇيان و ياخىبۇوه كان كۈدبۇويان، ئەوانىش دەق دەيانەوىست ھەمان شت بىكەن. ئەوان دەستىيان بەسەر مۇلگەي سەريازىشدا گرت، دەستىيان بەسەر چەك و تەقەمنىدا گرت و بەو چەكەوه بەرهە تاران كىشان، بەلکو تارانىش بخەنە ئىيرىكىنى خۇيان و ئەمرىكىيەكانىش راوبىنلىن.

كەچى بەرلەوهى بە ئاراستە تاران بىكەنە يەكەمىن گوند، لە لايەن كۆپتەرى جەنگى و لە لايەن ھېزى ئاماھەي سەريازىيەوه، كە بەسەرپەرشتى ژەنەپالىتىكى سى ئائى ئەئى بۇو، درانە بەر ئاڭرى چەكەكانىان. نۇدلە پارتىزانەكان كۈژان و بە دەيانىشيان لىن گىران. لەنیتو گىراوه كاندا سىن فەرماندەي مەيدانى بۇون، كە وەك بېپەرەي پىشتى بىزۇوتىنەوهى

پارتیزانی سه یerde کران. له شکریش هر وههای ده زانی سه رکرده‌ی بزوونته‌وه که ش له نیو گیراوه کاندایه، به لام خوئه توانی له ده ستیان ده ربچی. نیستاش سه رکرده‌ی پارتیزانه کان به دوای مندا ده گهپی و ده یه‌وی بمبینی.

«مرجان» یش پینتاوه‌که^۷ ببو، که هزار سالیشی خایاندبا نه مده زانی هر زهینیشم بـو بـچی، که «مرجان» نیوه‌ندگیری نـوه. من هیشتاش نازانم ناخوئه کاته‌ی «مرجان» منی بـو هـوده‌کـه خـوی پـه لـکـیـش کـرد، پـه یـوهـنـدـیـ بـهـ پـارـتـیـزاـنـهـ کـانـهـوـهـ هـبـوـ یـانـ نـاـ.

هـرـ چـوـنـیـکـ بـنـ، نـیـسـتـاـ نـهـ وـهـ رـاسـتـهـ وـخـوـزـ پـهـ یـوهـنـدـیـ بـهـ سـهـ رـکـرـدـهـ نـهـ فـسـانـهـ بـیـهـ کـهـیـ بـزوـنـتـهـ وـهـیـ نـیـشـتـمـانـیـ گـهـرـیـلـاـکـانـیـ نـیـمـهـ وـهـ هـبـوـ. پـهـ یـوهـنـدـیـ بـهـ وـهـ پـیـاوـهـ وـهـ بـبـوـ، کـهـ هـمـ لـهـ لـایـنـ پـیـقـیـمـ وـهـمـ لـهـ لـایـنـ نـهـ مـرـیـکـاـوـهـ دـاـواـکـراـوـهـ هـرـوـهـ کـهـ وـانـهـیـ لـهـ نـیـوـ فـیـلـمـیـ کـاـوـیـوـیـهـ کـانـدـاـ هـهـیـ:

به زیندی یان به مردی! پاداشت! \$ ۱۰۰۰۰

منیش هیچ بـژـارـدـهـمـ لـهـ بـهـرـدـهـ سـتـدـاـ نـهـ بـبـوـ، شـتـهـ کـهـ بـهـ پـیـبـیـهـ کـانـیـ خـوـیـ بــوـ منـ هـاـتـبـوـ. وـهـاـ دـهـ رـکـمـپـیـکـرـدـ، کـهـ ژـیـانـیـشـ هـرـ وـهـهـایـهـ. منـ بـبـیـمـ لـهـ پـیـاوـهـ کـهـ کـرـدـهـوـ، لـهـ نـیـوـ مـیـشـکـمـداـ نـوـرـ جـارـانـ لـهـ گـهـلـ سـهـ رـکـرـدـهـ کـهـ دـاـ دـوـابـوـومـ، کـهـ وـاتـهـ خـوـیـ شـتـیـکـیـ لـوـڑـیـکـ بـبـوـ بـهـ پـیـرـ دـاـواـکـهـ بـهـوـ بـچـمـ. دـیدـارـیـ سـهـ رـکـرـدـهـ کـهـ شـهـرـهـ فـیـتـکـ بـبـوـ بــوـ خـوـیـ؛ لـهـهـ مـانـ کـاتـیـشـداـ دـژـوارـ بـبـوـ. رـاستـیـبـیـهـ کـهـیـ نـهـوـهـ بـبـوـ بـهـ سـنـ فـیـلـمـهـ وـهـ چـوـوـبـوـمـهـ نـیـوـ مـیـثـوـوـیـ سـینـهـمـایـ نـیـشـتـمـانـ. نـیـسـتـاشـ بـهـوـ چـاـوـبـیـتـکـهـ وـتـنـهـ لـهـ نـاـکـاـوـهـ وـهـ هـرـشـهـیـ نـهـوـهـ دـهـ کـهـمـ بـچـمـهـ نـیـوـ مـیـثـوـوـیـ سـیـاسـیـشـهـوـ.

۷. پـیـتـارـ: لـهـ حـیـلـانـدـاـ نـزـدـ نـارـیـ پـیـتـارـ نـهـ خـاصـمـهـ پـلـکـهـ پـیـتـارـ هـاـتـوـوـ، مـهـبـتـیـشـ نـمـوـ کـسـیـهـ. کـهـ کـمـ وـ کـچـهـ کـهـ تـیـوـ حـیـلـانـهـ کـهـ بـهـیـهـ کـمـ وـ دـهـ گـهـبـینـیـ. لـیـرـدـاـ بـزـ وـاتـایـ تـیـلـهـ گـهـرـ بـهـ کـارـمـیـتـارـ.

٦

تپومبیلیک له تاریکیبیدا، له پشت ستودیۆکە وە چاوەرپییدە کردم.
«مەرجان» يش دەسرۆکىتىكى دامن تا چاوەكانى خۆمى پى بېستم.
کاتىكىش هەر لە دەرەوە دەسرۆکە كەم توند گرىيدا، گۈيم لە تەپەي
پىسى پىاويك بۇو، هەر دەبى شوفىرە كە بۇوبىنى. نەو بىن نۇوهى يەك
قسەشم لەگەل بكا، توند پىلى گىرم. تا ناو تپومبىلە كە ياوەرىكىدم،
لىيگەرا لە كورسى پشتەوهى تپومبىلە كە دابىنيشىم، ئىنجا خۆى چووه
پشت سوكانە كە و تپومبىلە كە لىخورى.
بەدانىشتن بەو شىۋە لە نىئو تپومبىلە كە، بىرم بۇ «گاتا» يان ئايەتىكى

نافیستا، کتیبه پیرقزوکهی زهردهشت پویشت، که با پیره م همورو
به یانیه ک ده یخوینده وه. من نه و حیکمه ته م له بربیوو: «هموان هر
ب او ریگهیدا ده چن، که له بر پیشاندایه.»

زهردهشت داوای یارمه تی له خوا، له ئاهوراما زدا ده کا. ئاهورامه زداش
نه مدی خواره وه دهلى:

«له پئی ه بیونی خلمه وه به میزت ده کم.
من نه و ریگه یهت بق بیوناک ده کمه وه که له جیهانه دا گرتوتوبه بر.
وههات لىدە کم ببینی.
پشتت ده گرم.»

که واته ب چاویه سترابوی له نیو تپومبیله که دا دانیشتبیووم، نه مده تواني
چاوم هه لبینم ئاخو به ج ئاراسته يه کدا ده بوا. پیتدە چوو نیو سە عاتیک
له ترافیکی قەلە بالغیدا بیوین، پاشان گېشتنیه سەر ریگهی خیرا.
دوای نه وه ب چارە گیک شوفیره که لایدا و خۆی بە نیو گەرە کیکدا کرد.
نه و له شوینیک وەستا، شوفیره که له تپومبیله که دابەزى و گویم له
دهنگی دەرکه بیو کرایه وه. دیسان شوفیره که چووه و پاشتى سوکانه که،
ھەندیکی دیکه بق پیشە وه لیخورپی. جاریکی دیکه پايكىرته و له
تپومبیله که دابەزى و دەرکه بیتە دایه وه. دیاربیوو نه مجاھە یان بق نیو
بالەخانه يه ک لیخورپی.

له کوتاییدا پايكىر و یارمه تیدام تا دابېزىم. نه و توند باسکى گرتم
بە سەر دوازده پەيژە دا سەرکەوتین. ھەستیکی وە هام بق پەيدابیوو، کەوا
چووینە تە مائى خانە دانیکی گەورە. بە نیو دە روازه دا پویشتنین و کابرا
منى گەياندە ھۆدە يه ک. نه و منى بە تەنیا له وئى جىھىشىت، ھىشىتاش
چاوه کامن هر بە سترابیونە وه.

کەمیک دواتر گویم له تەپەی پىسى دیکه بیو، دیاربیوو دەنگى پىنى
پیاویک بیو. نه و هاتە ژور و بە کەيفخوشىيە وه بانگى كىرد: «بە خىرىپى!

دهی ده سرۆکە کە لە چاوت بکەرهوە. «

منیش ده سرۆکە کەم کردەوە و ده ستم بە چاومەوە گرت تا واى لیتین
لە پووناکیبیه کە پابیتەوە. دوو قەنەفی دانیشتەن، ئاوینەیک ئىنجا
پیاویکم بىنى.

من پیاوەکەم نەدەناسى، تا ئەو پادەبىي بشزانىم لە هېچ كۆپىيەك
تۇوشى نەھاتبۇوم. ھەر لە پەفتارەكەبىوه بۆت دەردەكەوت، كە خۆى
سەركىرەكە يە، پیاویک لەو كاتەي كۆپتەر تەقەي لىدەكەن بىتوانى تەقە
بىكانەوە و پاشبىكا. پارتىزانتىك كە درىېژبۇوە وە جۆرە نەفسانەيەكى
وەك ھى چى گىفارايە. بە شىكۈوه سلائوم لىتكىردى. تا ئەو كاتە نەمدەزانى
ناويشى چىيە؛ پاشان، دواتر دواي ئەوهى لە سىتدارەدرا، ئىنجا ناوهەكەيم
زانى. ئەو ئاواي «ھومايون سەممەد بۆزىيە» بۇو.

ھۆدەكە گەورە بۇو، قەنەفەي جوان و مافۇورى گرانبەما راخسترابۇون.
لەوانەيە ئەو خانووه ئەرسىتۈكرا تىبىيە وەك پەردەپۆشىك بەكارەتىنابىن؛
ئاخىر كەس گومانى بۇ ئەوه نەدەچوو، پیاوىنەك، كە لە ھەمووان زىاتر
داواكراوبىن لە ولات و لەو شوينە خۆى حەشاردابىن.

لەوانەيە ئەو شىتەكەي ھەلسەنگاندىبىن، بەلام خۇ من ھەرگىز بىرم بۇ
ئەوه نەدەچوو، كەوا بەم دىدارەمان ئەو بىكانە بن پەتى سىتدارە.
بەلىنى، من بە ھىزى دىكەوە خەرىكىبۇوم. كاتىكىش توقەي لەگەل
كردم، يەكسەر بىرم بۇ فيلمى ئايىندەم چوو. لەھەمان كاتىشىدا لەو
ترسام، ھەر بەھۆى ئەو چاوبىتكەتنەوە، ھەرگىز نەتوانم ئەم فيلمەم
درەستىبىكەم.

- «ئەو بە ئاسوودەبىيە وە گوتى: «ئىيە فيلمە كانى ئىۋەمان بىنىيە.»
منیش وەستام تا زىاتر قىسەبىكا.

- ئىنجا گوتى: «ئىيە پىتىمان باشە. دەنگىتكى نوپىيە!

- منیش پىتىم گوتەوە: «منیش ئەمە بە شەپەف دەزانىم، كە ئىۋە

فیلمه کانتان بینیوه.»

- رەفتار و شیوه‌ی قسە‌کردنەکەی منى برده سەر كەلگەی پاشاكەمان.
- «زۆر باشە. ئەرىت تو چۈنى؟» ئەو ئەوهشى بۇ زىانىكە.
 - «ھەندىك جار من زۆر باشم.» منىش وەمام پىتىكتەوه.
 - ئەو بە بەسەرخۇدازلىبوونەوه وەك شا بە خەندوھ گوتى: «ھەر بەپاستى ئەمەم لەبىردىدېن.»

لەسەر مىزەكە چايەدانەك و دوو ئىستيكان و سىنىيەكى پېر لە كىتكى تازەدروستىكراو دانرابۇو. ئەو چايەى بۇ ھەر دووكەمان تىكىد و پارچە كىتكىشى لېكىردىوه و گوتى: «ئەوهى تو بە كامىزراكە دەيکەي، نىمەش بە تەنگ دەيکەين. ھونەرمەندانى وەك ئىۋە بۇ نىشتمان بەھا زىپيان ھېي.»

من چاوه بۇانى ئەو بەراوردىكەنە نەبۇوم. تا دەھات دىلم زىاتر لېيدەدا، ئەويش زىاتر لە كرۇكى چاوبىتىكە وتنەكەمان نزىك دەبسووهوه. بە مەراقەوه چاوه پىسى ئەوەم دەكىد ئاخۇ چى بە دوادادى و چى دىكە دەلىن. ئەو فەپىكى لە چايەكەي دا.

- «من بۇيە تۆم بانگى ئىرە كەردىووه تا ئەم پرسىيارەت لېبىكەم.» ئىدى ئەو زىاتر لەسەر قسەكەي پۇيىشت.
- منىش گۆيىم بۇ شلکەد.

- «ئىتمە پۇيىستمان بە تۆيە.» ئەو وەها كەوتەوه قسە. منىش بە وريابىيەوە ئىستىكانى چايەكەم لەسەر مىزەكە دانايانەوه، تا لە رزىنى دەستم نەبىنى.

- «پرسىيارەكەم ئەمە خوارەوه يە. ئایا ئاماذهى لەگەل ئىتمەدا كار بىكە؟»

جەستەم كەرم داهات. لەوانەيە بۇ بىست چىركە بىنەنگ بۇوبىم، ئەمەش لەو كاتەدا زۆر دورو درىيىز بۇو.

- «مه به سنت ج جوئه هاوکارییه که؟» و هام لیپرسی.
 - «هاوکارییه ک له‌گه‌ل خوت و کامیراکه ت؟»
 - «چون؟ به ج تواناییه ک؟ مه به ستم ئوهیه به ج شیوه‌یه ک؟»
 - «شیوانی بەشدارییه که‌ی تو هیشتا پیکنخراوه. نیمه پیمانخوشە نه و بزانین، ئاخۆ تو بە کامیراکه توه، هار کاتیک پیویستیمان پیت هەبى، ئاماذه دەبى؟»
 - «بۇ ئوهی وەلامی پرسیاره کەت بدهمه‌وه، خۇ پیویسته ئوه بزانم چیت له من و کامیراکەم دەوئی؟»
 - «ئەمە يان لە قۇناغىتى دىكە باسى لىيەدە كەين، بەلام بە دلتىابىيە وە نيازمان نىيە تەنگىتىت بدهىنە دەست و له‌گه‌ل خۆمان بتبەينە نىو دارستان..»
 - «ئەز، ئەز... هېشتا تىنەگە يىشتم.» و هام پىڭوتەوه.
 - «من پرسیاره کەم پۈوندە كەمەوه. ئايا ئاماذه قورىانىيە ک له پىتناو نىشتىماندا بدهى؟»
- ئارەقەيەکى ساردم بەسەر نىچۇچاۋاندا داهات. سەرنجىمدا رىيان خۆى منى بەره و ئاراستەيەک راکىشاوه، ئەو ئاراستەيەی کە پیویستە پىيدا بىرۇم. راستەپەست سەپىرى دوپ چاۋى سەركىدەي پارتىزانە كانم كرد، ئەو چاوه تىۋانەي وەك مەلۇوا بۇون. هەر يەك ھەنگاوا بۇو، ئىدى گەپانە وەي بۇ ئەبۇو. دەبوايە وەلامىتى بۇون بۇ پرساره راشكاوه کەي بدهمەوه. ئاخىر خۇ هەر پرسیاره کەي ئەبۇو، پەوتى رىيانى منى گىرىپى. وەلامە كەشم نەدەكرا ئەو گۈرانكارىيە ھەلبىگىتىتەوه. خۆم باش دەناسى، نەدەكرا پىشى تىپكەم، لە ئەندىشەي خۆمدا نۆر جاران خۆم لە نىو دارستاندا دەبىنىيە وە، خۆم و کامىرا لەسەر شانم، لەو كاتەي تەنگ قرمە يان دەھات، من هەموو دىمەنلىك دەگرت. ئىدى كە يىشتمە ئەو بەرنجامە، نابىن پرسیاره کەي پېشتكۈز بخەم، ئەوه بۇو گۈيم لە

دهنگی خوم بوروهوه: «ئەگەر پىتىپىست بىن، ئامادەم قوربانى لەپىتىاۋ
نىشتماندا بىدەم..»

«ئایا تۆ لە لېكەوتەكانى ناترسى؟» وەها كەوتەوه قىسە.

دىسان گويم لە دەنگى خوم بوروهوه، هەروھك ئەوهى كەسى سىيەم
بىن و لە ژۇرەكەدا قىسەبكا: «ئەگەر كامىراكەم پىن بىن، ئەوا لە ھىچ
شىتىك ناترسى.»

ئەو بە هەردۇو دەستى توققى لەگەل كردىمهوه. پاشان دەستى بۇ
دەسرۇكەكەى سەر مىزەكە بىردى و دايىهوه دەستىم. لەو كاتەرى خەرىكى
چاوېھەستنەوهى خوم بۇوم، شىتىكى گوت، نزۇر باش گويم لېنەبۇو،
چونكە لەو كاتەدا گويم لە تەپەي پىيى شۇفىرەكە بوروهوه. ئەو ھات و
پىلى گىرتىمەوه و بەرەو دەرەوهى بىردى.

كانتىكىش گەيشىتمەوه نىتو تۈرمىبىلەك، ھەستىكى وەھام بۇ ھات، كە لە
خەونىتكى بىيداربۇومەتەوه. ناخىر من تازە بەلېنېتىك دابۇو، ئەگەر درېزە
بە پەيوهندىم لەگەل پارتىزانەكان بىدەم، ئەوا ئەگەرېكى زىزەھەي
ھەموو ئەو شستانەي كە ھەمن، لەدەستىبدەم. كامىراكەم، سىتىدىيۆكەم،
فېلمەكان و خەونەكانم؛ ھەروھا «باران» يىش.

٧

«باران» کيژه هونه رمه نديكى لاو بwoo. بو يەكمين جار له پيشانگايەكى
به كۆمهلى يەكتىك له هاوريتكانم بىنيم.

- «ئەرى ئەسو سى تابلۇيانە مى كىن؟» من وەهام لە «كاوه» ئى
سەرپەرشتىيارى گەلەرييەكە پرسى.

- «ھى ئەو كچە جوانەيە، كە به لاتدا پەتبwoo،» كابرا چاويتكى داگرت
و وەها پستەكى تەواوكرد: «ھەر نىستا دېتەوە.»
كانتىكىش ئافرەتكەم بىنى، يەكسەر زانىم، «كاوه» ھەقى بwoo. خۆى
نه و زەنە بwoo، كە بەدوايدا دەگەپام.

هیشتاش نازام نه و جوره په یوهندیبیانه چون سرهه لده دهن و چونیش که شهده کن، به لام دوای ماوهیه ک بیه که و چووینه ده. کاته که ش دره نگ بلو. نه شم ده ویست کوتایی به پیاسه که مان بی، بؤیه دا اهلیکرد به لکو تا بردہ رکهی ماله وه له گه لی بیو، نه و هیشتا هر له ماله باوانی ده زیا.

به لام خو من نه مده ویست وادهیه کی نویی به یه کگه یشتني له گه لدا دابینیم. ئاخر من بردہ وام له گز نه و هزارنه را ده چووم، که به فیلمه نوییه که موه سه رقالیکردووم، ترسیشم له نوشته تینانی شتے که بلو، ترسه کم له جاران به میزتر بق گه رایه وه. به لئن، له ئابرو وتکان ده ترسام، نه خاسمه که ئیستا برومته فیلمسازیکی ناسراو. نه و بلو نه وم گه رانده وه مالنی و بق خوم بؤی ده رچووم.

مانگیکی په بق بلو له گه ل خومدا ده جه نگام: ده مه ویست به دوای کیزه که دا بگه ریم، که چی نه شده گرام. هه مو و نه و هزارنهی که له میشکمدان، له دیمه ن و گرته هره خوشە کانی فیلمه کانمدا ده بینرین، به لام له دا که وتهی پاستیدا، خوم له و پیگه بیه دا نه ده بینی به ته نیا له گه ل ئافره تیکدا بم.

ئینجا هر به رینکه و تیش تووشی بروم، نه ویش له کاتی شانتو گه ری یه کن له هاویکانم. به لام له ون نه وه نیشاننداد، که من چه نده بیرم لیکردووه و چه ند بؤی شیت و شهیدا بروم.

له پوئنامه کاندا په سنی من درابوو، گوایه نازام، ئاخر وه ک ده رهینه ری فیلم سنووردم به زاندبوو. خوی نه مهش هیچی له پاستی که متر نه بلو: نه و بلو تووشی نه و ئافره تهی زیانم بیووم، که چی نه شمده توانی پووبه بلو پیبلیم.

لهو نیوهدا شتیکی ئاوه زمەندانه م بۆ هات. «ئۇھى ئىستا كە هەى پەسەندى بىكە و مەمانەش بە ئىيان بىكە، ئۇھى دېكە ھەمووی بە چاڭى دېتەپق.» منيش دەمەنگ بۇو بەوهى ھەبۈوم قايلىبۈوم، ئەمەش ناسودەبىيەكى باشى پېتىخشىبۈوم، بەلام پىتىويستبوو فىرىم چۆن مەمانە بە ئىيان بىكە.

لەو كاتىھى پېزىنە باران لىتىداین، من بىرم ھەر لای ئەم پەستە يە بۇو بارانەكە لە گۈترە نەبۇو. ئۇھات و دەستى گرتە.

گەنجىك بەرهە پۇمان غارىدا: «سەيوانە؟

لە چواربىيانەكەي تاران ھەميشە نەوجەوانان گۆل، بىنىشت و پاكەتە جىگەرييان دەفرۇشت، ئىستاش چەتر دەفرۇشن. منيش ويستم دووو دانە چەتر بىكىم.

«باران» يىش گوتى، «يەكىن بەشى ھەر دۇوكمان دەكا.»

پارەي چەترەكەم دايە كورپە نەوجەوانەكە، سەيوانەكەم ھەلدا و لەسەر سەرى كچەكەم راگرت تا ھەر بە تەنبا لە بن سەيوانەكەدا بىتىتەوە. «خۆ تۆ ئاوهە تەپ دەبى، دەي وەرە ئىزىر.» ئۇ بەدەم ئەم قىسىم پېلى منى توند بۆ لای خۆى راکىشىا.

«باران»^۸ بە زمانى فارسى واتاي باران دەدا. كاتىكىش پېلى منى گرت، دلخۇش بۇوم. بەختەورىيەكەشم لەو گەرمىيە و شەپۆلە نەرمانەي دەربىيا دەچۈن كاتىك لە كەناراوه كاندا لەپتى بۇوتى كەسە راكساوه كانى دەدا.

بەم جۆرە، لەبر باران و بەبن دەنگى ھەندىك پۇيىشىتىن. لە مىشى كى خۆشىمدا پەستەيەك سازىكىد و وەك ئەكتەرىيەك پۆلەكەي لە دىمەنەتىكدا بىداتەوە ھەر لەبر خۆم دووبارە مەتكەرەدەوە، خۆيم بۆ ئامادەكەد.

۸. دىيارە لە ھەربىرو زمانى كىرىدى و فارسەنا باران ھەر باراند. وەرگىتىن.

ئینجا له شوینى خۆم وەستام و پىمگوت: «من دەمەۋى تۇ بۇ من بى..»

ئەويش سەيرىكى سەرزەۋى، سەيرى بەرپىنى خۆى كرد، بىرى لېكىدەوه. منيش چاوهپىن وەلامى بۇوم. پاشان سەرى خۆى بەرزكىدەوه و گوتى: «كەواتە له ئىستاوه دەستېپىكە..»

دەقاودەق نەمزانى مەبەستى چى بۇو. بەلام وەك نەكتەرىك لە دىمەنلىكى دلدارىيىدا بۇوبىن، سەرم لىتى نزىكىكىدەوه و ماچىتكىم لەسەرى كولۇمەكە كرد. بەم شىتوھى ئاهەنگى بەيەكەوه بۇونمان دەستېپىنگەرد. لەو ساتەدا هەركىز ئەۋەم وەبىر نەبۇو، كە دىدارىكىم لەكەل سەرگەرەمى پارىزانەكان كەردووه، پاشان ئەو دىدارە هەمو پىساكانى يارىيەكەمى كەپى.

«باران» له سەردىمىتىكى جوان لە زيانمدا سەرييەلدا. خۆى ئەوهش قۇناغىتىكى بۇو، من لەسەر ئاستى ولات ناسرا بۇوم، خەرىكى فيلمە نۇيىھەشم بۇوم. ئەو ئامادە بۇونەئى بارانىش لە زيانمدا، گۈپوتىنلىكى زىياتى پېپەخشىم.

ئەو كات له شوينىكى جوان و خوشى گەپەكتىكى كۆنلى تاران دەزىام، كەچى هيشتى زاتى ئەوهەم نەدەكرد، «باران» لەكەل خۆم بېمەوه مالى. لە كۆتايدا بەسەر دۈوەلەيەكەمدا زالبۇوم. ئەو كاتەش «باران» پېسى نايە ئىتو مالەكەم، بىرم دەركەوت هەموو ئەو سالانەئى پابردو چەند تەنبا بۇوم.

ئىتمە هەمو شەوهەمان بە خوشى بەسەربىرد و بەجۇشۇخۇشەوه باسى زيانى ھاوېشى ئايىندهى خۆمانمان كرد. بەلام كاتىك ئۇم لەكەل خۆم بىرە ئۇورى نوسىن، ترس وەك مۇتقەكەيەك خۆى هەلدايەوه سەرپىشىم. بىرم لە يەكەمین ئەزمۇونم لەكەل «مەرجان»، ئەكتەرە شۇخەكە كەرددەوه، تېكۈشام ترسەكەم بەلاوه بىتىم و جورئەتم دايەوه

به رخوم . دهی نهوهی هته پیتی پانی به ، ئەم پسته يەم چەند جاریک لە میشکى خۆم گوته وە و بەدم ئەم هزە شەوە بە هیناوشى جله کانم لە بەر «باران» داکەندن .

ئەوه بۇ نافرەتتىكى جوانم لە تەكدا بۇو ، كە زۆرم پىتىخۇش بۇو بېتتە ئىنى من . چۈرم لە پالى راڭشام ، لىن ھەستىمكىد ھىچم پېتىاڭرى . دىسان لەشم ناپاڭكى لىتكىرمەوە . دەستەكانت ئەوهندە سارد بۇون ، نە ياندە ويست خۆيان لە جەستەي «باران» بىدەن .

زانيم شەپەكم لەگەل خۆم ھىچى لىن شىننەبۇوە . من ئەوه بۇوم ، كە ھەبۇوم و دەبوايە سەركەوتىن بەدەستىتىن . بە ئارەقكىرىدىن وە سەرم بەسەر باراندا شۇپىرىدەوە و بەسرتەوە پېتىگۇت : «نا توام .»

ئەويش لە شوئىنى خۆى بىنەنگ مایەوە ، ئىنجا بە نەرمى بەرەو جەستەي خۆى رايىكىشام و سەرى منى خستە سەر مەمكەكانى . شان و ملە بۇوتەكانى بارانم ماقىرىدىن ، وشەي ناسك ناسك بەگۈيدا چىپىاندۇن و بىردىم سەرجىن .

ھەموو شەوهەكە وەها مام ، ھىچم پېتىنەكرا .

رەوشى من لە شەوهەدا تەنبا و تەنبا ھەروەك ئەو ئەفسانە دېرىنە بۇو . دەتوانم ھەروەهاش وىتىاپىكەم . پالەوانىتىكى ئىرانى وىستى كىزە تاقانەكەي پاشا بخوازى ، بەلام خۆ ئەمەشىyan بە تاكە مەرجىيەكەوە بەندبۇو . ئەو دەبوايە ئەزىيەيەك بکۈزى ، كە لەنیو ئەشكە و تىكدا خۆى حەشاردا بۇو . ئەزىيەيەك كە ژەھرى خۆى دەكرىدە بناوانى ئەو ئاواھى بە نۆين^۹ دەھاتە قەلاڭە و ئاواھەكەي ژەھارى كىرىبۇو .

پېشترىش كەسانى دىكە بۇ ھەمان مەبەست هاتبۇون و چوبۇونە نىيۇ

۹. نۆين: بىر لە پەپىابۇنى لولەكتىپسى ئان لە سەرچارىپىدى كانيازەكان يان لە بناوانى بىزىبارىو ، ئادار بە جۈگە بۇ ناواھى راڭ ، كېتىسا و سەرىشى دادبىزە فەرا . وانچى جۈگە ئارى سەرەدا بىزە فەراو .

ئەشکەوتەکە، بەلام ئەزدیها دېنده کە ھەمووانى كوشتبۇو.
ئىستاش نۆرەئ ئەو پالەوانە بۇو. ئەويش چووه نىتو ئەشکەوتەکە و
لەگەل دېنده کە كەوتە جەنگ.

خەلک لە دوورەوە گۈييان لە دەنگەدەنگىكى ساماناك بۇو، لەويوھ
دەھات. زەرى لەزىز پېتىان دەلەرزى. كات تىپەپى، ئىتوارەدرەنگ
بىندەنگىبىيەك پەيدابۇو. ھەمووان بەترس و دىۋىزان و مەراقەوھ چاواھ پېتى
ئەوھ بۇون بەلكو پالەوانەكە لە نىتو ئەشکەوتەکە بىتەدەرى. ماوهەيەكى
درىز تىپەپى و ھېچ بۇرى نەدا، بەلام دواتر لەپەپىاۋىكى پېر بە خۆى
و پېشە بۆزەكەيەوھ لە نىتو ئەشکەوتەکە ھاتەدەر. كابرا لەبەر شەپە
كوشىنەدەكەي لەگەل ئەزدیهاكە پېرىبۇو، سەرۇپىشىشى بۆز بۇو.
پۇداوى ئەم ئەفسانەيە يەكسەر زمانھالى سەربرىدەكەي من بۇو. ئاخىر
كاتىك من بۇ بۆزى پاشتر سەپىرى ئاۋىتەم كرد، بىنیم داوى سېنى سېنى
لە پېچم پەيدابۇونە، ئەمەش ھەمووى لەبەر ئەو جەنگ بۇو، كە لەگەل
خۆم بەرپامكىدېبۇو.

كەچى خۆ من كۆلم نەدا، ھېشتا شەش شەۋى دىكەشم بەم حالە
بەسەربرىد. لە شەۋى حەفتەمدا ترسەكەم پەھویەوھ. «باران» يش لە
پالىم، لە خەۋىكى قولىدابۇو. ئىدى گەزمەنلىكىت و وەك دەعبايەك
خۆم ھەلدايەسەر.

سى شەو داۋى ئەوھ، دىسان بە چاوبەستراوەيى بىردرامە لاي
سەركىزىدەي پارتىزانان. خۆى نەدەبۇو سەبارەت بەو دىدارانە لەگەل
كەس قسەبەكم. ھەروەھا لەگەل «باران» يش.

پاستىيەكەي ئەمەيان يەكەمین قوربانى بۇو دەبۇو بىدەم. بىزارەي
دېكەم لەبەرەمدا نابۇو، دەبۇاھ بېۋام بە خۆم ھەبىن.

^

دوای چاپیکه وتنه که م له گه ل سه رکرده‌ی گه ریلا، هینامیانه‌وه
ستودیوکه م. له ویش یه کس سه چوومه نووسینگه‌ی کاره که م و له پشت
میزه که م دانیشتم.

له وی بیده‌نگی بیرم له دیداره که کرده‌وه. راستییه که‌ی هیشتا
نه قه و مابوو، به لام هستمکرد بومه له رزه‌یه ک له بن قاچه کاندا پوویداوه.
له پر ئوه م به بیرهات‌وه، سه رکرده که له کوتاییدا چی به من گوت،
به لام ئوه کات شته که م به میشکدا نه چه سپا. نیستا پهی به و ده به م،
که وا شته که چه قی بازنه‌ی چاپیکه وتنه که مان بوروه.

کاتنیک من گریم له ده سرۆکەکە دا تا چاوەکانم ببەستمەوه، نەو گوتى: «خۆ نەگەر هات و پژیم پەبیوهندى پیتوھەکردی، نەو دەستەی بۆت درێزدەکان، فەراموشی نەکەی.»

ئىستاش کە بىر لە وشانە دەكەمەوه مىشكم گەرم دادى. نەرى نەو کات بۆ نەمېرسى باشە دەقاودەق مەبەستى چى بۇ؟

لەوانىيە ئەمەش ھەر لەبەر ئەوه بۇوبىنى، كە خەریکى نەوه بۇوم چاوەکانم ببەستمەوه و ھەر لە و ساتەشدا دەنگى پىنى شوفىرەكەم ھاتەبەرگۈى. خۆ دەكىزى لەبەر ئەوهش بۇوبىنى، بە ئەنقەست وىستېتىم خۆم لە پرسىارەكەی بىزمەوه.

ئىستاش، كە ھەلۋەستە لە سەرقىسەكەی دەگرم، ھەربە بىرلىكىردنەوه كە حەپسام. لەوانىيە «مەرجان» نەو نامەيەى خويندىتىتەوه، كە لە قۇولايى چەكمەجەكەی مىزەكەم داناپۇو. كەواتە ھەر دەبىن سەركىرەدى پارتىزانىش بە ناوه رۆكى نامەكەی زانىبىنى.

لەوانىشە ھەر لەبەر ئەوه، سەركىرەدە داواى دىتنى منى كردىنى. «مەرجان» تاكە كەس بۇو لەبارەي دوودلىيەكانت لەكەلىدا قىسم دەكىرد. من ئەوم وەك ھاوكارىتك و وەك كچە ئەكتەرىكى ناوازە بە دل بۇو، كە لە پىنى رۆبىلىنىنەكەی واتسای زياترى دەدایە فيلمەكان و كارنامەكەم.

تۇبلىي مەرجان نامە نەيتىبىيەكەی خويندىتىتەوه، نامەيەك كە تا ئىستا نەمويسىتۇوه سەبارەت بە ناوه رۆكەكەی لەكەل مىچ كەس قىسە بىكەم؟ من لە ناوا چەقى بازنىيەكى دىۋۇزاندا بۇوم.

خۆى، نۇوسەر و ھونەرمەندە بەناوبانگەكان ئەوه يان رەتكىرىبۇوه وە ھەر شىيە پەبیوهندىيەك بە پژىمەوه بىكەن. نەوان خۆيان لە شا بە دووردەگرت، ئەو شايىە بە كۆمەكى ئەمەرىكىيەكان و لە پىنى

کوده تایه کی سه ریازیه وه ته ختوتاجی پاشایه تیبیان پیبه خشی، هروه ک نوکه ریکی ئه وانیش ده ستبه کاریبو. شا «موسیدیق» ای گرت، حیزیه توپوزسیونه کانی هله شانده وه و ژماره یه ک له سه رکرده هی حزیه چه په کانیشی له سیداره دان. هر بؤیه ئه وان، به تایه تیش هونه رمه ندان خویان له پژیم به دورده گرت.

منیش به پوونی خوم له پژیم به دور ده گرت. که چی له و دوایانه دا نامه یه کی شابانووم بۆ هاتبیو. پاستیه که شی ئه مه یان دووه مین جار بیو، نامه یه کی شاهانه م پیبگا.

یه ک دوو سال پیشتر، شابانو له یه که مین نامه یدا ههندی سه رسامی به کاره کانم ده زیرپیبو. منیش له برى تاقمی فیلمه کوه وه لامدایه وه، سوپاسی شازنی خاوهن پایه به رزم کرد بئ ئوهی به شیوه یه کی تایبەت ناوی خوم بھیتن.

که چی ئه م نامه یان شتیکی دیکه بیو. نامه که له نووسینگه ی پاشایه تیه وه هاتبیو، پاسته و خوش له لایه ن سکرتیری تایبەتی شازنوه نووسرابیو. له نامه که ناوی هینابووم، بۆ دیداریک بانگهیشتی بۆ کوشکی شاهانه کردبووم.

پاستیه که شی ئوه بیو، نامه که هیشتا پۆستیکی فەرمى پاشایه تی نه بیو. ئاخرا له کانه شای گەنج ته ختوتاجی دەسەلاتی خستبووه بن پکتیفی خویه وه، هیچ کاتیکی وەهای نه بیو تا به فەرمى بچیتە سەر تەخت و تاجی شایه تی بنتیتە سەر. له و نیوه دا بیو نرخی نه وتی خاو بەرزیووه وه، نیدی دۆلاریکی بیزمار بەسەر ولاتدا پۇزا. و بەرهیتە رە پەزئاوا ییه کانیش له نیو خویاندا هەر پرکیش پرپکیشی ئه ویان بیو، کە سەرمایه له ئیران وە بەر بھینن. (شا) ش به زنجیرە ک چاكسارى سەرقالبیو؛ نیدی وەها له خۆی کەيشتیبو، گوایه بە دەسەلاتترين شایه؛ هر بؤیه دەیه ویست بە نمايشیکی دەسەلاتخوازانە رەزوره وه

تاجی شایه‌تی له سه‌ر بنن. ئەو بپیاریدابوو سه‌رجام سه‌رۆک و سه‌رکرده کانی جیهان بۆ تاجله سه‌رناه فرمییه کەی بانگھیشتبا، ناهمنگیک بگتیری، کە ملیونان دۆلاری بۆ تەرخانکرديبوو.

هر بۆیه منیش به بانگھیشتکردنە کە حەپ سام. به شیوه‌یە کى رەهاوە نەمەدەویست توختنی^۱ کوشک بکەوم: خۆ ئەگر وەمام بکردبایه، ئەوا دەستبەجێن وەک فیلمسازیکی خزمەتكاری دیکتاتور لە قەلە مەدە درام. دیارە لە گۆترەش نەبووە، کە نامەکەم لەنیو چەكمەجهی میزى نۇرسىنگەکەم حەشاردا بوبو. لەو کاتەوە لە دەرووییک دەگەپام، ناخۆ چۆن بتوانم خۆم لە بانگھیشتئە کە بىزمەوە.

ئەوهندەی بىرم لە دیدارە کەی سه‌رکرده گەريلاكان دەکرده وە، چەند نەوهندە قەناعەتم زیاتر دەبوبو، کەوا ئەو، بەو نامە شاھانەیەی زانیوو کە بۆ منیان ناردووە.

تا پۇزى دیدارە کە، من هەر کارم لە سه‌ر فیلمە نوییەکەم دەکرد، بەلام نېستا ئەو کارە ھەمووی بوبو شتىکى پاشخان. ئەم شەویش «باران» دىتەلام، منیش بەھاتەنە کەی دلخوشم. بەلام خۆ دەبىن سىن جار باش باش بىرىكەمەوە ناخۆ شتىکى ھۆشمەندايە درىزە بە پەيوهندىيەکەم لە كەل «باران» بىدم يان نا.

حەزم لىتنەبوبو ئەو لە كەل خۆم بىبەم سەر پىيەکى پىرمەترسى و دىوار، کە گۆتاپىيەکەم لى دىارنەبوبو. بەس چۆن بتوانم ئەم شتە بۆ پۇونبەمەوە؟

ناخەر من كەوتبۈومە پەوشىتىکى وەها، لۆژىكىيکى تايىھەت بە خۆى ھەبوبو. لۆژىكى قورىيانىدان. شىكىردىنە وەشى قەدەغەبوبو.

ئەوهش درەنگبۇو تا لە خۆم بېرسىم، ئاخۇز بۆچى «مەرجان» نامە شاھانەكە خويىندۇوه تەوه و پىگايى گەرانەوهش نەمابۇو، ئاخۇئە و پەناگەم بۇو، منىش مەتمانەم پىيىھەبۇو، لەوانەشە شىتە دروستەكەشى كردىنى. لەوانەبۇو خۆم لە خۆم دوودىل بام.

من بەبىيەنگى ھاوسۇزى بىزۇوتتەوهى پارتىزانى بۇوم. لە دالىغە و نەندىشەمدا، بە كامېراكەمەوه لەگەل ئەواندا بۇوم، كاتىك ئەوان لە نىتو دارستانەكەدا پىرىۋىشتى خۆيان بۆسەر بىزىم جاپدا. لە خەيالكىردى خۆم، كە ئەوان بەسەر تارانىيان دادەدا، ويئەي ھەمو شىتىكم دەگرت و دەمكىردى فىلم. دەمەويىست لەگەل ئەوان مىژۇو دروستىكەم. خۆى من يەكىن لەوان بۇوم و «مەرجان» يىش ھەستى پىتكەردىبۇو، بىتىبۇوى. دەبۇوا خۆم فەراموش بىكەم، خۆى نەشىدەبۇو پاشت لە خەونەكانم بىكەم.

من نامەكەي شابانووم لە چەكمەجەي مىزەكەم دەرهەيتىنە و بە توندى دەستم بە زەنگەوه نا.

دەرگەوانەكە لە دەروانى دەرگە وەستا.

- «بانگى «مەرجان» بىكە!» وەهام پىتىگوت.
كەمېك دواتر گۈيىم لە تەپەي پىن بۇولە دەروازەكەوه هات. «مەرجان»
هاتە نۇوسىنگەكەم.

منىش نامەكەم دايە دەست و گوتىم: «دەيى دىدارىتىم بۇ لەگەل شاشىن
پىكىخە.»

۹

دوای نیوه پویه کی دره نگ بwoo، له نووسین و هستام، به لام له سه
کورسیبه کم مامه وه و بیرم هر لای ئه و بقرانه بwoo.
(ناوریلیا) به خۆی و دوو ئیستیکانی چایه هاته سره وه بۆ لام. یەک
دوو له میشە پەنگزیپینه کانیشى له نیو پرچە پەشە کیدا مابوونه وه.
ھەرگیز ھەنگە کان پیتیانوھەندەدا. (ناوریلیا) هات له تەکم دانیشت،
ھەر بۆنی ھەنگوینی تازه بپاوهی لىدەھات.
(ناوریلیا) ھیچی دەربارەی نیشتمانی من نەدەزانى، ھیچی دەربارەی
پاشا کۆنەکان، کوشکەکان، مافوروی فېنده، عەلانە دین و جنۇكەی

نیو قۆدیله کە نەدەزانى. بەلئى ئەو زۆر شتى نەدەزانى. ھەندىك جار لە خۆم دەپرسىيەوە تۆبلىي شتىك دەريارەي زمان و سنور و ولاتان بىزانى.

ھەستىكى وەهام لا گەلە بىبو، نەو لە نیو لىپەواردا، لەگەل نەسپ، ھەنگ، بالىنە و شەمشەمە كۆپەكان، لەۋى لە شويىنگى كە نە پۇيىسى بە زمان نە بە سنور ھەبىن گەورە بۇوبىن. خۆزى ئەزمۇونىكى زۆر خوش بۇو ھەندى شت بە زمانىكى سادەي ھېماوه بۆ ئەو پۇن بىكمەوه.

- «زەۋى بە دەوري پۇزدا دەخولىتەوە!» من ئەممە بە زمانى ئاماشەوه پېگۈت. نەوېش لە شويىنى خۆزى خەننە دايگىرت. ھەر بەھەمان شىۋەش، بەند بە بەند باسى ئەم كتىبەم بۆ كرد، كە خەرىكى نۇوسىنى بۇوم، بۆم باسکرد، بەلام بىتكومان ئەو لە خەيال و نەندىشەي خۆيدا چىرۇكىتىكى خۆزى لىدرۇستىكىرد، شتىك تەواو لەوهى من دەينووسم جياوازه.

من يەك دوو وىنەي شازنى پېشىووم نىشانى ئاورىلىيا دا، بەلام ئاخىر چۆن ئەوهى بۆ پۇونبىكەمەوه، كاتىن وىنەيەكى من لەگەل شابانوودا لە پۇزىنامەكاندا بىلوكرايەوه، ئىدى ناويانڭى من بۇوه سفر؟ ھەروەما چۆن ئەوهىش پۇونبىكەمەوه، وىپرای ھەموو ئەو شستانەش ھېشتا كە يەنم بە چارەي ئەو شازنە گەنچە دەھات؟

سەبارەت بە بزووتەوهى گەريلايى لە ولاتەكەم بۆ ئاورىلىيا دوام، باسى پارتىزانەكانم بۆ كرد، ئوانەي لە سەر شەقامەكانى تاراندا خەباتى چەكدارانەيان دىرى ئازان و ھەيتە نەيتىبىكەكانى بىزىم درېزەپىدەدا. بۆ ئەوهى تىبىگەيەنم كە من دەبوايە لە نىوان سىنەما و مىڭۇو يەكتىكىان ھەلبىزىرم، ئىدى بە نیو گوگل بۆ وىنەيەكى «ھوماپيون» ئى سەركىزەي پارتىزانەكان گەپام.

هر ته‌نیا یه‌ک وینه‌ش هه‌بیو، که وا نه‌و به په‌تی سیداره هه‌لوا‌سرا‌بیو.
سه‌ری به‌سه‌ر سینگیدا شوربیووه، هه‌روه‌ک نه‌وهی سه‌ری براوی
بال‌نده‌یه‌ک بین.

کاتیکیش هه‌ولمدا بقی پوونبکه‌مه‌وه، که چی پوویداوه، له خووه
ودوژام و جوش گرتی. فرمیسک له چاوه‌کانه هاتنه‌خوار. نه‌متوانی
خوم بگرم، نیدی وهک مندالیک له پرمه‌ی گریانم دا.
(ئاوریلیا)ش فرمیسکه کانی سریمه‌وه. بق لای خوی کیشام و ده‌ستی
گرتم و بردمیبیه لای په‌نجه‌ره‌که.

هنگه ره‌نگزیپینه کانمان بـو بولیلیبـه ئازادانه ده‌فرین. دکتۆر
«ماينه‌ما»ش بـه‌ره و لای پایسکله‌که‌ی خوی پـیشت، سواری بـو،
پـیدانیلیتا بـه‌ره و لای خـلـوه‌نـگـهـی پـیرـی لـیـخـوـرـی. نـیـمـهـشـ لـهـ شـوـیـنـیـ
خـمـانـ مـایـتـهـوهـ، سـهـیرـمـانـکـرـدـ تـاـ لـهـ حـوـکـمـیـ چـاوـ، لـهـ پـشتـ دـارـهـ کـانـ
نـاـوابـوـ.

ئینجا چووینه خوار. (ئاوریلیا) نـهـسـپـهـکـهـیـ لـهـ تـهـوـیـلـهـ کـهـ هـیـنـایـهـ دـهـرـ
و يـارـمـهـتـیدـامـ تـاـ بـهـ پـشـتـ پـوـوتـیـ بـهـبـیـزـینـ، سـوارـیـ بـیـمـ. ئـینـجاـ لـغـاوـیـ
نهـسـپـهـکـهـیـ رـاـکـیـشاـ، چـوـوـینـهـ دـهـرـ تـاـ هـهـوـایـهـکـیـ تـهـبـوـتـاـزـهـیـ هـهـلـبـیـزـینـ،
کـهـ سـوارـیـ سـهـرـ پـشـتـیـ نـهـسـپـهـکـهـ بـوـومـ، نـهـوسـاـ (ئـاورـیـلـیـاـ) جـلـهـوـهـکـهـیـ
دـایـهـوـ دـهـسـتـمـ، (گـورـگـیـ)شـ بـهـ هـیـوـاشـیـ بـهـ بـولـیـلـیـبـهـ بـهـ دـوـامـانـدـاـ هـاتـ.
نهـمـهـشـ باـشـتـرـیـنـ پـیـنـگـهـ بـوـ تـاـ چـبـدـیـ بـیـرـ لـهـ کـاتـ نـهـکـیـتـهـوهـ.

۱۰

کوشک پلهی بسو، بؤیه هه زوو دیداره کهيان له گەل شابانوو به خىرايى پىكخست. سەر لە ئىوارە تپومبىتىكى مارسىدىس بىتنزى رەش، منى لە بەردهم سەتقىدۇكەمدا ھەڭىرت و گەياندىيىه كوشك. منىش چاڭتەكەي خۆم كرده بەر، سەيرىكى ئاوىتىم كرد، ھۆدەكەم جىتەيلا، بە پەيزەكاندا شۇقىپۇومەوه تا لاي شوفىرەك، ئۇ دەركەي پشتەوهى تپومبىتلەكەي بۇ كردىبۇومەوه.

پىتىدە چوو ئەوان حىسابى دىرىنگىيەكەي منيان كردىتى، بەوهى كاتى بۇ كوشك دەچم لە لايەن ئەوانى دىكەوه ئەبىنرىم، هەر بؤیەشە وادەي

دیداره‌که یان بهم جوره به دره‌نگانی ئیواره دانابوو.
ئوه بمو زیان منی گه یانده بر ده رکه‌کی کوشکی پاشایه‌تی، منیش
نه مده توانی له بپوابه خوبوون زیاتر شتیکی دیکه بکه‌م. من هم
پرسن بوم و هم ده شترسام، به‌لام خو ترسیکی په‌کخه‌ر نه بمو. نه م
ترسے یان ترسیک بمو، پوخساریکی نویی پیتی خشیم.

ئوه کوشکه‌ی منیان بـ برد، ته لاریکی نوئی بمو. شاژن به خوی
نه خشی ته لارسانیبـ که‌ی بـ کیشاپوو، ئاخـر ئوه له زانکـوی «سوریـن»
ته لارسانی خویـندبـوو.

ئوه له کوشکه نویـهـدا مـودـایـهـکـی تـایـیـهـتـی بـ خـوـیـ نـافـرانـدـبـوـوـ، وـهـکـ
نوـرسـینـگـهـکـی شـاـژـنـایـهـتـیـهـکـی بـهـکـارـیدـهـهـینـاـ.

کاتـیـکـیـشـ لـهـ هـفـتـهـیـ رـاـبـرـدوـوـ «ـبـارـانـ»ـ لـایـ منـ شـهـوـیـ کـرـدـبـوـوـهـهـ،
ئـیـمـهـ باـسـیـ دـوـاـپـقـدـیـ خـوـمـانـ کـرـدـ. پـیـمـگـوتـ دـهـمـهـوـیـ مـارـهـیـ بـکـهـمـ وـ
کـهـشـتـیـ هـاوـیـنـیـشـمـانـ بـهـرـهـوـ ئـهـمـرـیـکـاـ بـیـ، ئـوهـ کـاتـ بـراـکـهـشـیـ لـهـوـیـ
دـهـزـیـاـ؛ بـهـلامـ دـوـایـ ئـوهـیـ دـوـیـنـنـ شـهـوـ لـایـ منـ پـازـاـ، هـیـچـمـ سـهـبارـهـتـ بـهـوـ
شـتـهـ پـیـنـهـ گـوـتـ. ئـوهـ یـهـکـ دـوـوـ جـارـ بـاسـهـکـیـ هـیـتاـیـهـکـوـیـ، بـهـلامـ منـ هـرـ
نـوـ بـعـوـیـ باـسـخـواـسـهـکـمـ دـهـکـوـیـ وـ دـهـمـبـرـدـهـوـ سـهـرـ شـتـیـکـیـ دـیـکـهـ.

«ـتـوـ مـانـدـوـوـیـ، «ـبـارـانـ»ـ وـهـهـایـ پـیـنـگـوـتـ وـ دـرـیـزـهـیـ بـهـ قـسـکـهـیـ دـاـ:
«ـتـوـ زـورـ کـارـ دـهـکـهـیـ، پـیـوـیـسـتـتـ بـهـ پـشـوـوـهـ. دـهـیـ پـشـوـوـیـکـ وـهـرـیـگـرـهـ،
خـوـ پـیـوـیـسـتـیـشـ نـاـکـاـ جـارـیـ پـاسـتـهـ وـخـوـ دـهـستـ بـهـ فـیـلـمـیـکـیـ نـوـیـ بـکـهـیـ.«ـ
لهـوـیـهـ منـیـشـ هـرـ بـیـرـمـ لـهـ مـارـسـیدـسـ بـیـنـزـهـکـهـ دـهـکـرـدـهـوـ. بـارـانـیـشـ
هـیـچـیـ دـهـبـارـهـیـ دـیدـارـهـکـهـیـ منـ لـهـگـهـلـ شـاـژـنـاـ نـهـدـهـ زـانـیـ. «ـمـهـرـجـانـ»ـ وـ
سـهـرـکـرـدـهـیـ پـارـتـیـزـانـ نـاـکـهـ کـهـسـ بـوـونـ لـهـ دـیدـارـهـکـهـ بـهـنـاـگـاـ بـوـنـ.

مـهـلـهـنـانـیـ ئـوهـ مـهـتـهـلـهـشـ ئـاسـانـ بـموـ، ئـاخـوـ بـوـچـیـ شـاـژـنـ منـیـ بـانـگـهـیـشـتـیـ

کوشک کردبوو.

پار، شا پۇزىمىرى ئىسلامى ولاتكەى گۈپى و له جىكەيدا پۇزىمىرىنىكى دەستكىدى خۆى دانا. نەمەش گۇرانكارىيەكى پىشەبى بۇو، تۈۋەپەبىكى تۇرىشى لە نېتو مەلا پۇجانىيەكاندا بە دواى خۆى داهىتىا: ئاخىر ئەو پۇزىمىرى عەرەبەكانى بەلاوه نابۇو، له بىرى ئەودا پۇزىمىرىنىكى ئىزبانىيانە گىزپابۇوه وە. ئەو پۇزىمىرىنەكەى بە شىپوھىيەك دانابۇو، نىدى پىتەدەچوو سالى ۲۵۰۰ دابىن و ئەويش لەو سالەدا تەختى پاشايىتى لەسەربىنى.

شا بە نيازبۇو بەبۇنە ئەو سالنامە دروستكراوه و بە فەرمى لەسەر نانى تاجى پاشايىتى، ئاھەنگىكى نىزد گورە لە ولات بىكتىپى. منىش لەو بپوايىدا بۇوم، بانگەنېشتىكىنەكەى من پەيوهندى بەو پىشەتەوە ھەبىنى. كەچى دەقاودەق نەمدە زانى ئاخۇ شاشن چىم لىتىدەخوازى.

كانتىكىش تۈرمىتىلەكە لە كوشك نزىكبۇوه وە، له شوينەكم خۆم راستكىدەوە و قىيت دانىشتم. شوفىرەكە لە بەردهم دەروازەكە وەستا، ئەفسەرى دەروازەكە نىگايەكەى لە من بېرى. منى ناسى و سلائۇنىكى لېتىرىم.

ئىنجا تۈرمىتىلەكە چووه نېو كوشكە خەوناوابىيەكەى و لە بەردهم پەيژەكانى بالەخانەيەك پاوهستا، كە بە شىوازىكى ناوازە نەخشەتە لارسازىي بۆ كىشىرابۇو. شوفىرەكە لە تۈرمىتىلەكە دابەزى و دەركەكەشى بۆ من كرده وە. خانمە بەپىوبەرەكەى نۇوسىنگەى شاشن لە سەرەوەي پەيژەكان بەدىاركەوت و هەردوو دەستى بۆ من راھىتىن. منىش لە پەيژەكان سەركەوتم و توقەيەكم لەگەل كرد.

«ئاى لەوە، ج شانازىيەكە بە دىدارىت شاد بىبىن.» ئەم قىسىمە بە خەندەوە پىتىگوتم.

ئىدى ياوەرى منى كرد تا ھۆلىكى ھاوجەرخ، ھۆلىك كە دیوارەكانى بە تابلۇرى دىمەنى ئىرانى نەخشابۇو. ھاوكاتىش دەركەيەكى دىكە كرايەوە: شازىنى لىپاتەزۇرەوە.

منىش كەمىك سەرم بۇ دانەواند و لەو شويىنە لىتىبۈوم وەستام. ئەويش بۇ لاي من هات، دەستى درېزكىرد و گوتى: «بە خىربىيەت بۇ كوشك.»

بە پوخسارى دىyar بۇو بە ھۆلەكە شاناز بۇو، منىش ئاماژەم بە دیوار، دىنگە و پەرەدەكاندا و گوتى: «ھەر بەپاستى ئىۋوه ئىرەتان كردووه تە يەك پارچە ھونەرى پاستەقىنە.»

«دەلخۇشم بە و پەسندەت.» شابانوو دەستبەجى هاتە وەلام. «ھەمۇان دەلىن ئىرە نىقد جوان بۇوە، بەلام تو يەكەمین كەسى بە يەك پارچە ھونەر لە قەلەمى بىدەي.»

خۆى من نەمدە وىست ھېچ لەگەل كوشكدا ھەبن، ئاخىر سىستەمەك بۇو لە شازادە گەندەلەكان، كە گيانى خۆيان فرۇشتىبۇوە دلۇپ دلۇپى نەوت، بەلام خۆ منىش گەيشتمە ئەۋى و دەمۇيىت لەگەللىيان ھاوكار بىم.

خانە بەرىپەرەكە ياوەرى ئىمەى كرد بۇ زۇرۇرىك، كە مىزىتكى سادەي بۇ خوانى شىيوان لىبۇو. منىش لە بەرانبەر شازىندا دانىشتم، خانەكە شەرابى سۈورى فەرەنسى بۇ لە پىنگە كان كەرىن و خۆى بۇ دواوه گەرپايدە.

كانتىكىش شاشن پىنگەكە ئىخۆى بەرزىكىدەوە، منىش ھەمان شىتم كرد و گويم لە خۆم بۇو گوتى: «لە چاوى شابانوو، ئەو شازىنى لە تافى نەوجەوانىمەوە خۆشىم دەۋى.»

تەرسىكايىك لە چاوهەكانى پەيدابۇو، بەخەندەيەكەوە گوتى: «چىن ؟

منیش باسی ده رسه کانی «ئەکرەم جون» و گرامافونە کامن بۆ کرد، کە وەک دیاری شاھانە بۆ هاتبۇون.

لە پېئى ئو بېبىرھەینانە يەوهدا كەوتىنە گفتوكىيە کى دۆستانە و خواردىنى شىۋانىشى بە سەرداھات و بۆ ماوهى دوو سەعات درىزەي كىشا. مەروھك پېشىتەر پەچاومكىرىبوو، ئو باسى ئاھەنگى فەرمى داھاتۇرى تاج لە سەرنانى مىرددەكەي و مىوانە ناودارە کانى بۆ کردىم، کە لەھەر چوار كەنارى دونياوەردا دىن.

«لە پۇرى مىڭۈۋىيە و ئىئەمە لە سەر خالىي وەرچەرخانىن. ئىئەمە ئو وە بە ئەركى خۆمان دەزانىن، هيىز و جوانى و نازدارىي و لاتە دېرىنەكەي خۆمان نىشانى ھەمسو جىهان بىدەين. بەو ئاھەنگە نىشتەمانىيە، پاشا پەونە قىيىكى دىكە دەداتە شانازىي و شىڭى شارستەنانىيەت دېرىنەكەمان.»

منیش مەراقى ئو بەشە مەجىزىيەزىزىيە تاج لە سەرنانى شابۇم، کە پېتىويستىيان بە من ھەبۇو.

«ھەلبەتە تەلە فزىيونى نىشتەمانى ئو پۇداوە مىڭۈۋىيە دەگوازىتە وە، بە لام من دەمەوى تۆمارى تايىبەتى خۆم ھەبىن، بە ھۆبى وە دەچىتە نىئۆ مىڭۈۋە وە. كارىكى بەلگەنامەيى، کە لە سەرپۇرى كارى پۇزىنامەوانىيە وە. شىتىكى ئەمر. ئەمەش ھەر دەبىن لە لايەن دەرھەيتەرىتكى بەھەرەندى وەک تو بە دېبىن.»

ھەرچەندە بە شىۋەيەك لە شىۋە كان شتىكى وەھام پەچاودە كرد، كە چى بەو داوايەشى حەپ سام. خۇ ئەگەر وەها بىم، ئو با بهە حەكەمى بە دىكتاتورە وە پەيوەستىدە بىم. بە پەيپەتىك پەيوەستىدە بىم، کە دەيان پارتيزانى بە كۆپتەرى جەنگى كوشتوون. پەيپەتىك حەوت سەرگىرەي بىزۇتنە وە كەريلايى گىرتۇون، ئەشكەنجهى داون و لە زىندان ئاخنۇنى و ئىستاش چاوه پېئى پەتى سىدارە دەكەن. دەسە لاتىك بە ھۆكاري

سیاسیبیوه به هزاران له پیاو و ژنی خستوته کونجی زیندانوه. کهواته دهبوو له هموو ئامه‌نگ شاهانه‌بیه‌کهدا ئامادهم و توماریبیکم و کاریکی بەلگه‌نامه‌بی میزروی له سر دروستیکم، که بۆ هتامه‌تایه نیشانیبیدن.

- «باشه تو چی دەلی؟» شاشن وەهای لېپرسیم.
منیش دەستم بۆ دەستتے‌سپیک برد، ئارهقەی نیوچاوانم پیسپیوه و
ھولىمدا بەهانه‌بیک بدۆزمەوه تا راسته و خز داواکەی پەتنەکەمەوه.
- «خانمی پایه‌دار، من ئەمە بە شەپەفیک دەزانم،» وەها کەوتە
قسە، «بەلام ئەمە بۆ من وەدرەنگ کەوتۇوه. ئەگەر ھەلە نېبم،
بۇنەکە ھەر دەپۇزىتىکى ماوه. لەم ماوه كورتەشدا زەممەتە، خز ئەگەر
نەلیم نەكىدەبىه تاقمۇتىکى فيلمى كارامەی وەها پېتىكەوبىتىم. وېرائى
ئەمەش، من دەستم بە فيلمە نوپىيەکەی خۆم كردووه، ئىتمە ئىستا
بەتەواوى سەرقالى تومارى گرتەكانى بەرايىن. باشه بۆ خاوهن شكتۇ
نۇوتىر ئاكادارى نەكىدەمەوه؟»

- «من لىت تىدەگەم،» ئەويش وەها وەلاميدامەوه؛ «بەلام دەستم
بەتال نەبووه. خۆى ئەمە نيازى من بۇو، بەلام خۆ دەبىن تەلە فەزۇنىش
لەسەرى كۆك بىن. لە كۆتايىشدا شا خۆى پالنەرى نەخشەكە بۇو،
دەنا بۆم مەيسەر نەدەبوو. توش دەبىن لەو تىبىگەي، شىتەكە ھەر
پەيوەندى بە ئىتمەوه نىيە، بەلکو پەيوەندى بە مىزروی كۆنلى ولاتەوه
ھەيە. تىدەگەي چى دەلیم؟»

ئەو منى لە گوشەبىك پەستا، نەدەكرا لىيى رابكەم. دەستم بە قورپسايى
دەستىتىك كرد لەسەر شانم بۆ پېشەوه بۆ رېپەۋىتكى نوپىي پالدەنام.
خۆى ئەمەش لەو دەستە نادىيارەي بەخت زىاتر شتىتىكى دىكە نەبوو.
- «ئەگەر شاشنى خارەنشكتۇ كاتى پېتۈيىستم بىاتنى، نەوا لەكەل
تاقمەكە قسەدەكەم.» من ئەمەم پېنگوت و پېشىنیازەكەي سەركەردى

پارتیزانه کانیشم له میشکمدا بورو.

- ئەویش بەخەمۇرىيە وە پرسى: «ھەلبەتە . بەلام ... پىتۋاپ
پېپەباڭە ؟؟»

- «ھەموو ھەولىتى خۆم دەدەم .»

- «جوانە»، «شاژىن بە خەندەوە واى گوت و لە شويىنى خۆى ھەلسا .
بۇ ژۇدىكى دىكە رۆيىشت، منىش گۆيىم لىبۇو گوتى: «ھەندى كات
ھە يە ؟»

من وەهام لېكدايە وە قىسەكەى لەگەل خانمە بەپىوبەرەكەى بن .

من ھېشىتا ھەر لەسەر كورسىيەكەى خۆم دانىشتبۇوم، سەيرى
دەوبۇبەرى خۆم دەكىرد تا لە پېتىك شام بىنى، شا محمد پەزىز
پەھلەوى ھاتە ژۇورە .
منىش ھەلسام .

ئەو دەستى بۇ من راھىيىشت . بەلىن ھىچ گومانى تىدا نما، مىزۇي كۆنى
ولاتەكەمان ھاتە ژۇورە كە .

كانتىكىش دەستى پاشايەتىم گوشى، يەكسەر ھاتە سەر ئەو بپوايە،
كە من ئەو كارە بەلگەنامەيىھ دەكەم .

ھەر لە قەلەكەماندا بەو بپوايە گەيشتىبۇوم: كانتىك ژيان پېتەۋىتكى نوېت
پىتىدە بەخشىن، پىتۇيىست ناكا بىرسى .

۱۱

نیوه‌ی شه و بwoo، هه مان تپومبیل به نیو شه قامه کانی تاران منی
گه یانده وه ستودیوکه م.

هر گه یشتمه وه نووسینگه که م، چوومه بردهم پهنجهره و سه بیری
دهره وه م کرد.

بینیم تپومبیلی که متر له سه ر جاده و بان هه ن. لیره و له وی، تاکوت را
که سانیک به سه ر شه قامه کاندا ده رون.

له باری ئاساییدا من جگه ره نه ده کیشا، که چی بۆ ئه مشه وه چرووتیکی
کوبیم له چه کمه زه میزه که م ده رهیتا و به با مکرد.

نۇر جاران لە پشت جامى پەنجىرەوە لە شەۋى تارانم پوانىيە، بەلام خۇ ئەمشەو، ھەندى بلېتى يەك و دوو، ھەموو شتىك گۆرا. ھەستىكى وەھام لا پەيدابۇو، شارەكە لەدەست دەدەم، وەك ئەوهى شارەكە شارى من ئەبىن، تاران مالّىدا. خواحافىز لە سينەماي تاران. ھەنۇوكە هي ئەوه نەبوو چىدى بگەپتىمەوە يان پەشىمانبىمەوە. پىيوىستە خۆم بىدەمە دەست قەدەر. دەمزانى قايلبۈون بە شتەكە تاكە بىزارە بۇو، كە ھەم بۇو.

خۇ ھەميشە ويستوومە كارەكەم و نەخاسىمە ناوەكەم بخەمە شوينىكى كە مىئۇوبييەكى پېتىپەخشىم. رەنگە ئەو سەردانەم بۇ كۆشك ويست و خواستەكەمى بەدىھىتابىن.

خۇى ئەمە ئەركىتىكى خەۋىن ئاسابۇو. بەمە دەستم گەيشتە ناوجەرگەي بىتىم و خەونى ئەوهى خانەواھى پاشايەتىيىش بکەمە فيلم، ئەمە و لە كاتىيىكدا زىپ و پۇوناكى چاوهكانى منيان نابىانكىردىبۇو.

من هىشتىا ھەر لە بەرددەم پەنجەرەكە وەستابۇوم، گۈيىم لە تەپەي پاشپانى پىللاؤ «مەرجان» بۇو لە سەر ناوەكەوە دارەكەى نۇوسىنگە كەمەوە هات.

ئەو لە دەركەي ئۇورەكەمى دا. منىش فەرمۇوم لېكىر. ھېچ بوارىكىم نەدا ھېچ بلې، يەكسەر پېتىمگوت: «دەي خىردا دىدارىكىم لەگەل ئەو بۇ پىنكىخە.»

ئەويش سەرى لەقاند و بۇي دەرچوو.

بۇ شەوى دواتر، چاوم بەستىرا و بۇ لاي سەرکردهى پارتىزان نىردرام. لەرئ باسى چاوبىيەكتەن لەگەل شا و شاشىن بۇ گىتپايدە. ئەويش لە تەنيشت من لە سەر قەنەفە نەرمەكەي ئۇورى مىوانان دانىشتىبۇو، بە بايەخەوە گۈيىلىتىرىم. كاتىكىش ھەموو شتىكىم بۇ ھەللىشت، لە شوينى خۇى ھەلسا، چووه لاي مىزەكە و دوو پەرداخە ئاوى تىكىرد.

پهداخیکی دایه دهست من، ئینجا شەنقاویک بەرهو لای پەنچەرەکە پۇشىت و سەبىرى دەرەوهى كرد. مەنيش دوودىل بۇوم، ئاخۇ ھەر لەشۈتنى خۆم بەدانىشتنەوە بىيىنمەوە يان ھەلبىستم. دواتر مەنيش ھەلسام.

سەركىزىدى پارتىزان بەرەو لام ھات و بە جۇرىيەك لېم نزىكىكەوە، ئەگەر قىسەش بىرى، ئەوا لەنیوان دووكەسدا ھەروەك سرتەكىدىنى لىتىن.

ئىنجا گوتى: «باش جولاۋىتەوە.» خۇ ئەگەر يەكتىك لە پىشت دەركە بوايە، گوتى لە قىسەكان نەدەبۇو. دىسان ھەندىيەك سەرى لېم نزىكىزىدەوە و تەخشەكەي بۇ ئاشكاراڭىم. بە بىسىتى شتەكە و كاتىيەك و شەى بە بارمەتكەرنى لەدەم دەرچۇو، برووسكە ئانىتىك پەريي بېرىھەي پىشتم.

- «ئەگەر ئىمە ئەو بىرفىننىن، ئەوا دەتوانىن بەو حەوت ھاۋپىيەي بىكۈپىنەوە، كە چاوهپىتى لەسىدارەدان دەكەن.» مەنيش بە سەختى ھەناسەيەكى قولۇم ھەلکىشا و پىشى خۆم كېلىڭىزىدەوە.»

- «بارمەتكەرن و گۈرىنەوە.» ئەم قىسەيەى لەبن گۈيىمدا دووباتكىزىدەوە. نەخشەكەي ئەو گەمەي ژيان و مردن بۇو. خۆى كارەكە كارىتىكى مەرداň بۇو، كارىتىك كە بە خەياللىشىمدا نەدەھات. ئەمەيان پلانتىك بۇو، پىشىتەر ھېچ كەس لىتى ئاگادار نەكراپۇوەوە. شتەكە ھەر لە نىۋانى سەرگىزىدەكە و مەندا بۇو.

ساتىتىك بىتەنگى بالى بەسەرداكىشايىن، مەنيش پىيىستىم پىتىبو تا دېمەوە سەرخۇ. بۇ يەكەمین جار، بەپۇونى ھەستم بەوە كرد، كەسىتىكى

دیکه چووهتے بن کهولم، له سانه چاره نووسازاهدا په وشه که م له گه ل
هله ده سه نگیتن. من نزرجار گویم لئی بسوه، به لام خۆ تا نیستا
ده رکم به بسوونی نه کردبوو. که سه که له گه لم دوا. بسوونو هریک، په نگه
جتوکه يەک بسوین و له کاتی پینویستدا پاویزى بۆ کردم. نیستاش
به پسوونی گویم لئی بسوو: «خۆ نه گەر بته وئی بچیتە نیو میثروو، بیکە!»

زانه کەی پشتم نه ما. چاوم بپیه نیو چاوی سه رکردهی پارتیزان و
لېپراوانه گوتم: «دە بیکەم..»
ئە مجاھەيان من بووم يەکەم جار دەستم راھیشت و دەستی سه رکردهی
پارتیزانم گوشى.
ئە وسا دە سرۆکە کەم له چاوی خۆم بەسته وە.

کاتیکیش شوھیرە کە منی له سەر شوشتە کە دانا، تەنانەت شوینە کە شم
نه ناسیبیه وە. هەرچەندە من لای ستودیۆکەی خۆم بسووم، کە چى
ده بروبەرە کەيم نه ناسیبیه وە. شتە کە وەها پىدە چوو وەک ئەوهى لە
شارىکى نامۇدا لايدە يەک بەم. ئەو خاکەی له سەری وەستابۇوم ببۇوه
شوینىتىکى سەير. هەرچەندە بە بەھىزىش لای سه رکردهی پارتیزان
خۆم پاگرتىبوو، کە چى هەستمکرد زە بسوونم. تەنانەت پىگەی خۆشم
بىزىكىد، به لام ترسوکە بسوناكىيەک لە مىشكەم پەيدابۇو. ئە ويش تىشكى
گلۆپى نووستنى ثۇرىدى پازانە کەم بۇو، «باران» له سەر پىخە فە کە
چاوه بىيىدە كردم.

۱۲

تاكسيبيه‌كم گرت، ئاخر له په‌وشىكدا نه بوم به خۆم تپومبىل لېتىخوريم.
لە مالله‌وه هەموو گلۇپەكان كۈزابونەوه تەنبا گلۇپە كزەكەي ثۇرىي
پازان نەبئى.

بە هيۋاشى بەسەر پەيىزەكان كەوتىم، لەۋى لەدەركەي ثۇرىي نۇوستىن
وەستام و سەيرى «باران» م كرد، بە ئارامى خەوى لېكەوتىبوو.
ئەو زىڭپىر بۇو. من نەمدەزانى، نەويىش ھېشتا پېتىنەزانىبۇو، كە
دووگيانە، بەلام خۇ ھىچ مەندالىكى نەدەبۇو. دواى ئەوهى كىرا و لە¹
بەندىخانەدا ئەشكەنجە درا هەموو شتىك تىكچۇو، لەبارچۇو. خۆى

ئەم شتەی لای ھاوپىيەكى مەتمانەدار باسکردىبوو، دواي چەندىن سال ئەوسا من بىستمەوه.

«باران» و من دەربىارەي ھاۋىيىمان دوابۇوين، لىن ھەركىز باسى مەندالمان نەھىتىابووه گۈپى. من ئەوم خۆشىدە ويست، بەلام لەو ساتەي پەيوەندىم لەگەل سەركىدەي پارتىزان پەيدابۇو، ئەوەم بۇ پۇن بۇ، كە خۆشە ويستىيەكەم شىتىكى ئەستەم بۇو. حەزىشىم لىتنەبۇو چارەنۇوسى بە كىرده سەرچىلىيەكەي خۆمەوه بېھستمەوه.

خۆى دەبوايە، يەكسەر ھەر دواي يەكەمین دىدارم لەگەل سەرگىدەي پارتىزان بېرىارى كۆتاپىھىتان بە پەيوەندىم لەگەل «باران» بىدايا. بەلام كاتىك شتەكەم لەكەلدا باسکردى، دەستى بەگىريانى كرد: «بۇ، ئەرى بۇ خاتى خوا بۇ؟»

«ناتوانىم روونىيېكەمەوه.» منىش وەهام پېنگوت. خۆ نەشم دەتوانى پېنى لەسەردا بىگرم؛ چونكە خۆشىدە ويست.

كەواتە ئەو لەۋى مایەوه، لەۋى بە بىووتى لەسەر پېتىخەكەم بۇو، منىش ھېشتا ھەر لە بن قات و بۇينباڭ و لەبەر تىشكە كزەكەي گلۇپى نۇوستىن سەيرىمەدەكىد. لەتاو ئەو شىتىت بىيۇم تا لە باوهشى بىگرم، تەنانەت بۇ جارىكى دىكە بىرىشىم لىتكىدەوه: نەكەي. دەھى، لىتىكەپى با بە پېنگەي خۆيدا بېروا.

بەلام خۆ حەز و ئارەزۇم زالقىر بۇو. بەلكو ئەمە دوا چىز و خۆشى بۇوبىن بەر لە مەركىم پېتىشادىبۇويم.

ئىدى جەكانم داكەند، خۆم خشاندە بن پەتۆكە، گەرمى لەشۇلارى ئەوم پېنگەيىشت و مەمكە گەرمە كانم رامۇرسىن، بەلام خۆ دىۋەكەي ناخىم بە ئاڭابۇوهوه، تىرس سەرتاپاي لەشى داگىرتم، ويستى ھاوا كارم نەبن. بىئۇمىدېبۇم، تىئەنەگەيىشتىم ئاخۇ كەي دەتوانىم و چ كاتىش ناتوانىم. ماندوۋئاسا خۆم كېشايدەوه و لەسەر پېشت لە تەك ئەو راڭشام.

شەوئی بە خەونى کاموسەك لە خەودا راچلەكيم. خەونم بىنى، لە پېنى درنی تاوىرە بەردەكانەوە بەرەو دوند ھەلەدەكشام. خەريکبۇو بگەمە لوتكەی كىۋەكە، كەچى لە پېنىكەوە بەردىك لەبن پېئىم دەرپېرى و خلىسکام، تا نەگەيشتمەوە دۆلەكە خۆم نەگرتەوە. نەوسا لەنئۇ جىيوبالىنگانەكەم ھەلسام و چۈومە ناندىن بەلكو قوومە ئاۋىتك بخۆمەوە.

لەۋى لە قاتى خوارەوە، لە ناندىنەكە مامەوە، چايەشم بۇ خۆم لە دېم نا. چايەكەم تىكىرد. لەۋى سەيرى قەنەفە، كەوهەنەر، وينە لەچوارچىۋەگىزراوەكەي سەر ئاڭىدانەكە و سەيرى ماقۇورە پاخراوەكانىم كىرد، كە هيىشتا ھەر ھى من بۇون، بەلام خۆ زىرى پېتىنەدەچۈرۈن وەها نەدەمان، ھى من بىعىتنى.

گۆئىم ليپۇو «باران» يش لە قالدۇرەمەكان ھاتەخوار، ھاتە ناندىنەكە و تىبىنى ئەوهى كرد، ھەموو شتىك گۆرابۇو.

بە خەمەوە پېرسى: «ئۇوه چىتە؟»

«ھېچ، شەوەم لە خەودا بىنى.» وەھام گوت. ئىنجا شتىكى دىكەم كىرد بەھۆيەوە زۆر ھىدمەگىرتى بۇو: ھەلسام، باوهشىم پىداكىرد، بەتوندى لە ئامىزم گىرت و گوشىم و سەرم ماجىكىرد. ئەمم زۆر جاران كىردىبوو، بەلام دىيار بۇو ئەم جارەيان جياواز بۇو. ئەويش خۆى لەباوهشىم راپسکاند و گوتى: «ئەرى بۇ وا دەكەى؟»

ئەو فىستانىكى تەنكى شەوانەي لەبەردابۇو، سەرتاپاي جەستەي لە بنىدا دىياربۇو. ئىدى جەستەم شىل و پې حەز بۇو.

پېيىگۇتم: «بۈوام پېتىكە، دەمى بۆم باس بىكە.»

من دەم لەسەر دەمى گىرساند و بەرمدا. ئەويش بە نەرمى پالى بە منهە نا. ئىستا شتىك بۇویدا، پېشتر ھەستم پېتىنەكىردىبوو. ھەمووشى

هر بيهكهوه هات: نهمرمى جهستهی ئەو و جيئانى دەرهوه، كە له ساتەدا نەمدەويست هيچى لەبارهوه بزانم. تىيىنى ئەوهەم كرد، هەستمكىد جاريتكى دىكە من مرۆف نىم، بەلكو ئازەللىكىم. ئەوه بۇ پالىم پىتوهنا و لەسەر ناوكەوهكە درېش كرد، ددانم لە مەمكۈلەكانى كىركىردىن بە هەموو ھېزىتكەوه بەرزەفتىمكىد. ئەويش گريا و پالىي پىتوهنا، باوهشى پىداگرتم و لىتىدام و ماچىكىرمىد، لە خۆزايىھوه لەوه تىيگەيىشت، ئەم جارهيان دواجاره لەگەل مندا بىكا، دوا جاره لە باوهشىم بىگرى، دوا سات و چركەي پىتكەوه ژيانمانە.

لە كاتھى ئەو هيىشتا هەر لە بن مندا بۇو، وەهام چرپاندە گوتى: «دەھى خۆت كۆكەرەوە و جانتاكەت تىيىكىنى و لە ولات دەرچۇ.»

- «ئەوه تو چى دەلتى؟» وەھاي پىتىگوتىم و هەلسایاھوه و لە شوينى خۆى دانىشت.

- منيش گوتىم: «بەرلەوهى كار لەكار بترانى، ژيانى خۆت پىزكاركە.»
- بە پارپانەوه گوتى: «دەھى دە مەتمانەم پىتكە، پىتم بلىنى ئاخۇ چى لە نارادا ھەيە.»

- ئىنجا ھاوارمكىرد: دەھى هەلسەوه، جله كانىت بىقۇرە و لەو مالە دەرچۇ.»

- ئەويش گوتى: «ھەر ھېچ نەبن پىش ئەوهى بىرۇم، شتىكىم پىتىلىنى.»
- «ئاخۇ لە بەر ئەوهى خۆشم دەھۆتى، بۆيە هيچت پىتىلىم.»

دەبوايە بىر لە سەلامەتى ئەو بىكەمەوه. چەند كەمتر بزانى، ئەوهندە بۇ ئەو باشتىر بۇو.

ئىدى خۆى كۆكىردهوه، جله كانى كىرده بەر و بىن ئەوهى ماچىشىم بىكا، لە مال دەرچۇو. دەرچۇون ئەو دەرچۇون!^{۱۲}

۱۲. نېيىزمېكە راتا دوا دەرچىرىن، دەرچىرىن دە گەرانسى دەدا.

۱۳

پیویست نه ببو بیره لهوه بکه‌مهوه، ئاخۇ ھاواکاره سىنە ماکاره کانم چى سەبارەت بە ھاواکارىيەم لەگەل بىتمدا دەلىن. دەكىرى ئەوان بىلەن، كەوا من زىاتر بە دواى ناويانگدا گەپاوم، بەوهى چاوم لەسەر ئەوه بۇوبىن كارنامە يەكى نىيودەولەتى وەك ئەوهى ھۆلىيۇدم لە نيازدا بۇوبىن. خۇى دەرىيەستى ئەو جۆرە خەتاباركىدىنانە دەھاتم، چونكە ئەگەر وەك ئەوان بىرمېكىرىبايەوه، ئەوا ھەر ئەو شىتم دەكىد و لېمىدە وەشايە وە . ئەوه ببو فىلمە نوييە كەم بەلاوهنا و خۆم بۇ ئەۋەھەنگە سەپروسىمەرە يە

ناماده کرد، که هر ده پیشی مابوو.

نیاز وها ببو توماره که من بیتیه به لگه نامه بیه ک، کات و مردن و برگیک بپوشن، که نقد له نه و کانی دوای نئیمه ش هر سیر بیکن. خوی نه مه پرپزه بیه کی مجتبیه رز ببو، هه مهوو زیانمی پیوه سه رقالکرد ببو.

به لئن، خو سه رکه و. له نیوه دا فیلمه سینه ماییه کانم له نه رشیدا توزیان له سه رکه و، که چی کاره به لگه نامه بیه که م ببوه توماریکی میثروی. به دهیان گرته له کاره به لگه نامه بیه دا به رده وام له لای که نجان له سه رهیله و به زیندویی له سه رهیه رنیت ده بینرین.

له به نه وهی نه و کات، من باشتین نامارانی فیلمسازیم له به رده ستدا ببو، چونیه تی نه وه تومار و دیمه نانه ای گرتو من تا نیستاشی له لگه لدا بن وه ک نه وهی نوی بن وان. نه و زیر و تهلا و چرایه دوای نه و هه مهوو سالانه هیشتاش هر ده دره و شینه و.

هر به راستیش، پووداویکی میثروی راسته قینه ببو، که چی له هه مان کاتدا، نقد کالته جاریش ببو. ناخرا «محمد رهزا په هله وی» چووه سه ره تخت و به دهستی خوی نه و تاجه زیرینه قورسی له سه ره نا. نینجا پیوی له پاشای گهورهی نیرانی «کیورس» ای بار له ۲۰۰۰ ساله کرد و گوتی: «کیورس، نهی شاهنشا، به ناسو وده بی بنوو، چونکه من بیندارم!»

وهک فیلمسازیک بهم شیوه م بینی: نه و یاری بیه کی پیکه نیناوی کرد، به لام پولیکی راسته قینه ای بینی.

له کاره به لگه نامه بیه دا نزیکه سه رکه هه مهوو دهوله تانی دنیا به خویان و زنه کانیان ده بینبینین. کامیرواونه کانم، که له زیر سه ربه رشتی مندا کاریان ده کرد، له هه مهوو لایه ک دانابوون، تا بتوانن هه مهوو ورده کاری بیه ک توماریکه بین.

نامه‌نگه‌که يه‌ک هه‌فته‌ی په‌به‌ق بwoo له « ته‌ختی جمشید پترسپیپولیس^{۱۳} »، شوینه‌واری ئو و کوشکه ویرانانه‌ی يه‌که مین پاشای نیرانی . خۆی يه‌ک هه‌فته خوشی و شادی بwoo بۆ من وەک دەرهەنەر، مۆلەتی پاشایه‌تیشم هەبwoo بچمە هەر شوینیک و هەموو شتینکیش تو‌ماریکەم .

کاتیکیش پووداوه میزۇوییه‌که کۆتاپی هات، شا و شابانوو به کۆپتەریک بۆ يه‌ک هه‌فته پشوو بەرەو دەریا پۆیشتن تا خوشی له دواى نامه‌نگه يه‌ک هه‌فته يه‌که يان وەربىگەن . باسوخواسى ئوان لەپەرە سەرەکی رۇژنامە‌کانى جىهانى داگىرتىبوو . لەو کاتەشدا من لەگەل تاقمە‌کەم لە ھۆلۈكى بچوکى سىينەماي تاران دانىشتىبووين تا هەموو گرتە‌کان بېبىننەوە . خۆی ئۆزى كۆنترىن شانۇرى تاران بwoo، ھەميشە بۆ مۇنتاز لەۋى فىلمە‌کانى خۆم لىتەدانەوە .

من لە ژۇورىكى مۇنتازى بچكۈلە نىمايشى تىاترۆخانە‌کە دانىشتىبووم، كە زەنگى تەلەفۇنلىيىدا . شابانوو بwoo . پرسى ئاخۇ كار چۇن دەپوا و ئاخۇ گرتە تۆماركراوه‌کامن بە دلە .

- «خانمی پايەدار، ئىمە هيشتا ھەر خەریکىن . بە خۆم زۇر بە بەرەنجامە‌کە شانازم . ئەمەش بەشىكى كەرەدە بە ھۆى دەستەي كامېرلا لىتها تووه‌کە بwoo، ئەوانە ئۆزىمۇنى خۆيان بە خۆشەویستى بە جىنگە ياند .»

- «منىش تاسەمەندى بېبىننى كارە‌کەم .» شابانوو بە شادمانىيە وە وەھاى گوت و زىاتريش لەسەرەي پۆيىشت: «چەندى دىكەي پىيدە چى؟ يارۋىيانى تەلە فەزىيۇن دەيانە وئى زۇو فيلمە‌کە يان بگاتەدەست .»

پاستىيە‌کەي ئىمە تەواوبىووين، خۆشىم دانە يەكى لە بەرگىراوی فيلمە

^{۱۳} پېرسپیپولیس: تەختى جمشید: فارانکى كەرنە لە باکىرەرى پەزەھەلاقى شەران لە سەدى شەقىمى پىش زايىشدا لەلپىن دارېھى يەكەمەوە وەک پاپتەختى ئەھىپىيە كان دامەزداو.

بەلگەنامەبىيەكەم بە دزىيەوە بۇ بى بى سى لە لەندەن نارىدبوو، تا لەۋى لە دەستىيکى ئاساسىيىشپارىزدا بىن. كەچى وەهام بە شابانوو گوت: «ھەرىيەك بېذى دىكە، ھەرىيەك دۇو گىرتهى بچىكولە ماون، جارى نازانم ئاخۇ لايىن بىبەم يان لە شىويتىنى شايىستەي خۆيان دابىتىم. من پېتىباشە ئەگەر خانمى پايەدار بىت بەخۆى بىبىنى و پاي خۆى لەسەر بىدا. وېتپاى ئەمەش بۇ تاقىمەكەم مایەي دەستخوشى دەبىن، كە شابانوو بەر لە خەلکى دىكە فيلمە دۆكىيومىتتارىيەكە بىبىنى.»

ئەمەش ئەو نەخشەبى بۇو، كە لە دىدارىتىكى دىكەي سەرگىردىي پارتىزانى تاوتۈيمىكىردىبوو.

- «بىرۇكەيەكى باشە، ھەر لىرەوە باسى لىيۇ دەكەين. ئاگادارitanدەكەينەوە.» شاشىن وەھاى پېتگۇتمەوە دەسکى تەفونەكەي دانايىوە.

كاتىيىكىش ئەو دەھات، ئەوا دەمانقۇانى بە كردىوە دەست بە نەخشە بە بارمتەگىتنەكەي بىكەين.

دواى نىيەپۇيەكى درەنگ بۇو، نۇوسىنگەي شابانوو تەلەفۇنى كردىوە. لېڭەرەم سى جاران زەنگى تەلەفۇنەكە لېيدا. ئىنجا دەسکى تەلەفۇنەكەم ھەلگىرت و بە خۆزالبۇونىتىكەوە گوتىم: «فەرمۇو سولتان لەگەلتە.» ئەمەش تەلەفۇنى كرد خانمە بەرىۋىيەرەكەي شاشىن بۇو، ئەو كەسەي وادھى دىدارەكانى بۇ پېتىكە خىست.

- «بۇ بەيانى باشە،» وەهام بە خانمەكە گوت و لە سەرىپۇيىشتىم، «باشتىر وەھا يە درەنگانىتىكى دواى نىيەپۇبىن. دەق سەعات پىچ نۇر گونجاوە. لەوانەبى ئەو كات من خانمى پايەدار بە تەواوكىرىنى نەوارەكە سەرسام بىكەم، بەلام با جارى ئەمە ھەر لە نېتىوانى خۆماندا بىن.» ئەمەش بە كەيفەوە گوتى: «ھەر بەپاستى ئەو شتە ھەر لە نېتىوانى من

و تؤدا ده مینیتنه وه .»

بۇ بىڭىرى پاشتىر و دواى نانى نىوهپۇچا كاره كامىن رەوانە كىرىتىنە وە . لە شۇيىنى ئەوان سى كەس، سىن گەريلە هاتن، كە سەركىرىدەي پارتىزان ناردىبوونى . منىش ئەوانم وەرگىت و لە پېشت ئامىتە كانى مۇنتازىدا دامنان و خۆيان وەها نىشاندا، كە پېتەي خەرىكىن .

وەهام دانابۇو كە دەمارگىرژ و وېۋەزىدەيم، بەلام خۇ وەهاش نەبۇو . دىياربۇو كاتى سەرگەرمى كارىتكى مىئۇبۇيى دەبى خۆت بە ئارامى دەھىلىتە وە .

دیدارە كەم سەعات پېتىچ دانابۇو، چونكە لە سەروپەندى سەعات شەشدا تارىك دادەھات . ئەوهش بۇ جىبەجىڭىرىنى نەخشە كە مان پېتىسىت بۇو .

دەقاودەق لە سەعات پېتىجدا چۈمە دەرتا پېشوانى لە شاشن بکەم . مارسىدىيسىتىكى پەش لە بەردىم دەركە وەستا . شاشن و سى پاسەوانى بە جلگى مەدەنى لە تپومبىلە كە دابەزىن و ئەويان گەياندە تىاترۇخانە كە . منىش ھەندى سەرم بۇ دانەواند بە پېشىدا بۇيىشتىم تا كەياندەمە تىاترۇخانە كە . پاسەوانە كانىش بە دواى ئىمەدا هاتن و ھۆلە كەيان پېشكىنى . منىش بىرۇكەي ئەو هاتنە يەم بۇ شاشن پۇونكىرىدە و فەرمۇوم لېنگىد، بچىتە سەر ئەو كورسىيە تايىھەتتىيەي بۇ ئەو دانابۇو . ھىوشىم خواتىت ھەرنزۇ دواى پېشكىنى كە پاسەوانە كان لە ھۆلە كە بچەدەر، چونكە ئەوهى پاستى بىن، نەمدەۋىست تۇندوتىزى بەكاربەيىنم .

ھەر سىن گەريلە كانىش لە پېشت پەردەوە چاودىرىيە كى باشى ئەو ناوه يان كرد . ھەر كاتىك پاسەوانە كان لە ھۆلە كە نەچۈوبانە دەر، ئەوان بە چەكەوە دەھاتنە و ژۇور و بەسەريان دادەدان . كاتىكىش گلۆپە كامى كۈزۈنده وە، بۇ خۆشىبەختى من، شاشن ئامازەي بە

پاسهوانه‌کان دا بچنه‌دهرهوه، له‌وىچ چاوه‌رييکەن.

منيش ناميرى هەلگردنەوهى فيلمەكەم پىتىرد و له‌وى وهستام.
شابانووش بە بايەخهوه سەيرى فيلمەكەى دەكىد و هەستمكىد خوشى
لىپاتووه و چووهتە نىتو گرتەكانى.

كۆئىم لىبىو گوتى: «زور نايابه..»

لىپىگە رام شەش گرتە بۇ نزىكەى سى خولەكى فيلمە دۆكىيەمىتارىيەكە
بىبىنى. دواى ئەوه گرتەكانى دىكەى سەربە پاشا كۆنەكانى
ئىرانى و كۆشكە مىزۇوېيە كانم نىشاندا، كە وەك دىكۈرىيەك بۇ
كارە دۆكىيەمىتارىيەكەم بەكارەمەتىباوو. موزىكەكەش لە لاين
«ئەسفەندىيار»ى موزىكىزەنى ئەفسانەيى ئىرانى ئاماذهكراپۇو، كە
موزىكى بۇ فيلمەكانى دىكەشم دانابۇو.

كانتىكىش ئەمە بەسەرچوو و كلۆپەكانم هەلگردهوه، شابانوو لە شوينى
خۆى هەلسا و گوتى: «زور دلخوشم. هەر بەپاستى دلخوشم..»
لەو كاتەدا پاسهوانه‌كان هاتنەوه ژۇور تا چاونىك بەو ناوهدا بخشىتنەوه،
ئىنجا چوونەوه دەر.

ئىدى كاتى هات. ئەوسا پووم لە شاىن كرد و گوتى: «ئەگەر خانمى
پايەدار بخوازى ئەوا دەكىرى لە ئۇرۇي مۇنتازىدا بەك دوو گرتەت
نىشانىدەم، كە ھەندىك لىتىيان دوودىڭم. له‌وى تاقىمەكەم بە شەو و بىۋە
كارىيان تىدا كردووه و نۇرى پىيوه ماندووبىوون. له‌وهش دلىنیام ئەوان
شەپەفعەند دەبن ئەگەر هاتو خانمى پايەدار نىگايدىيان تىبىپى.»
ئەويش گوتى: «بەلىنى، بىيگومان..»

منيش بە نىتو دەركەيەكى بچكۈلەدا ياوه‌رىم كرد و لە ھۆلى فيلمەنىشاندان
برىمەدەر.

- «پەككۇو، ئىرە چەند تارىكە. من ھەرگىز وەها نەتساوم.» شاىن
وەھاپىگوتى.

کاتیکیش چووینه ژوری مۆنتاژ، دەستبەجى سىن گەریلا ھەلسانە سەرپى، سلۇييان لە شابانوو كرد و سەرى خۆيان بۇ دانەواند. شابانووش ھەر واى دەزانى ئەوان سەر بە ناقەكەى منن، توقى ھەگەل يەك بە يەكىان كرد و سوپاسى ئەو ھەموو كاره بە جۆشەى لېكىدن. نىنجا شتىكى كرد منى ووبۇاند. ئەو جانتا دەستىيەكەى خۆى كرده وە وەك پاداشتىك سەر و دراوىتكى زېرىپنى پىدان. ئەمە دەمارى كىرمى، بەلام خۆ ساتەكە هي ئەوه نەبۇو تا ھەلبەم.

شاڭن نىگايەكى بىپىيە سەر ئەو سەد دۇو سەد كاسىت و پۇللىي فيلم كەوا ھەموويان بەسەر يەكەوه لەسەر مىزەكە دانرابۇون. لەو نىوهدا منىش بە ھېۋاشى چەكمەجەي مىزى مۆنتاژەكەم كرده وە ئەو دەمانچەيەم دەرهەيتىنا، كە لەۋى دامنابۇو و خستەمە بەرپىشتم. يەك دۇو چىركە پېشىر من دەرهەيتىرى فيلم بۇوم، لى ئىستا لەپې بۇومە شەرقان. فېيشم بەسەر ئەو شتەو نەبۇو، كە بىرۇكەگۈپىن چۈن خۆى دېتەپېش. كاتى خۆى لە شوينىتكى خوتىندبۇومەوە، كاتىك سوارى سەرپىشى وشتىر دەبى، ئەوا بىر لەو دەكەيتەوە چۈن ئازەلەكە جەلەو بىكەي، بەلام كاتىك دەكەيتە سارا، ئەوا وشتەكە يە جەلەو كەي دەكەپەتە دەست.

ئىنجا بۇوم لە شاڭن كرد و بە تۇنە دەنگىكى ھېۋەرەوە پېيمگوت: «خانى پايەدار، ئىستا رەوشەكە گۇرا».

ئەویش بە سەرسامىيەوە گوتى: «چى گۇرا؟»

- «لەو چىركەساتەوە تو لە لايەن ئەو سىن پىياوهو بە بارمەتە گىراوى. ئەوانە شەرقانى بزوونتەوە ئىزىز زەمینى گەريلايىن.»

بە چاۋىتكى زەقۇزۇپەوە سەيرى ھەر سىن پىياوه كانى كرد.

- «ئەوه تو باسى چى دەكەي؟» ئەو بە پەشۇڭا وەها پىرسى: «مەبەستستان چىپىيە، بە بارمەتە گىرتىن؟»

ئىدى كاتى ئەو نەمابۇو لەدەستىدىرى. لە پىشته وە تۈرمىتىلىكى بچووك لای شۆستەكە لە بەرددەم دەركاى چۈنە دەرەوەي فريادپەسى راگىراپۇو.

- «قسەي زياتر مەكە. بەھىۋاشى بىتىنەوە، دەنا دەكۈزۈيى.» يەكىن لە پىاوه كان وەها هاتىدەنگ.

- «خۇ من مەندالى بچووك لە مالەوە ھەن.» شاشن بە تۆنە دەنگىكى دايكانەي بەستە زمانانە هاتىدەنگ لەوەي شاشن بن.

- «من گۆتم قسەي زياتر نەكەن. دەنا دەكۈزۈيى.» پىاوه كە بە مکورپۇونەوە قسەكەي خۆى دووبارە كىرده و دەمانچەكەشى دەرهىتى.

- «خانمى پايەدار، بە دواياندا بىز، ئەمەش بۆ ھەموو لايمەك باشتەرە.» منىش وەھام پىنگوت.

ئىدى پىاوه كان هيچ دەرفەتى دىكەيان بۆ شاشن نەھېشتە وە تا قسەيەكى دىكە بىكا. ئەوان لە بىتى دەركە چەكتۈلانەكەي فرياكۈزۈييە و بىدىيانە دەر و منىش بە دواياندا پۇيىشتە.

لەنئۇ تۈرمىتىلەكە شدا دەبۇو ھەروەك ئۇ منىش سەرم نەوي بىردىبايە و لە سەر چۆك دانىشتابىين تا نەبىنин ئاخۇ بەرەو كۆئ دەبرىرىيەن و ھەروەھا تا نەشىدىتىرىيەن. تۈرمىتىلەكە كۆللانە بىنەستەكەي پشت تىياترۇخانەكەي جىهەيىشت.

- «باشە ئىيە دەمبەنە كۆئ؟» شاشن بە سەرى نەوييە وەھاي پرسى.

پىاوه كانىش هيچ وەلامياننە دايەوە.

- «خانمى پايەدار، منىش نازانم. من گەريلە نىم.» منىش بە سەرى نەويكراوه وەھام پىنگوتەوە.

- «كەواتە تى؟»

- «داوام لىتكراوه قوربانىيەك بىدم. لەو زياتر پەيوەندىيەم بە شتەكە وە

نییه . خۆ دەبینی، منیش بەسەری نەویکراوه وە لە سەر کورسییەکە دانیشتتۇوم . خانمی پایەدار؛ قوریانی، لەو زیاتر ھېچ شتىنگى دىكە لەئارادا نییه . «

- «ج قوریانییەک؟ ئایا من قوربانییم؟»
- «نا، نەخىز، خانمی پایەدار. تۆ خەم مەخۆ .»
- «بىدەنگ!» ئەو گەریلايەت تۈرمىتىلەكەی لىدەخۇپى وەھاي فەرمانكىرد .
- ئىدى بىدەنگى .

تىبىنلى ئەوەم كىرد، تۈرمىتىلەكە دواى نزىكەی دە خولەكتىك پىنگەي خىزايى جىھىتشت و خۆى كرد بەنئىو گەپكىكى ئارام . لەۋىشەوە چۈونە نىئو چەند شەقامىك و لەولاؤھ لىتىھ وە دەرچۈن، بۇ ئەوەي نەزانى ئەكتۈمىت ئاخۇ ئىمە بەرەو كۆئى دەبەن . پاشان كاتىك تۈرمىتىلەكە لە شوينىك لە تارىكى وەستا، ھىشتا تەدەببو شابانوو و من پىك و قىيت لە شوينى خۆمان دانىشىن . ئىنجا شوفىرەكە دابەزى، گويم لە كەردنەوەي دەركەي خانووبييەك بۇو . شوفىرەكە يارمەتىدام لە تۈرمىتىلەكە دابەزم و بىرمىيە نىئو خانووھە . پاشان ھەردوو پىاوهكە شابانووشيان دابەزاند . ئەوسا ئىمعەيان بېكەوە لە ئۇرۇرىك بەجىھىتشت و دەركەيان لەسەر قىلدايىن . گويم لىبۇو دەنگى تۈرمىتىلەكە بۇو، لەوئى بېشىتن .

لە تارىكىيەدا بەدواى پلاکى گلۆپى كارەبا گەپام . كاتىكىش گلۆپەكەم داگىرساند، يەكسەر پۇوبەپۇوي شاشن خۆم بىننېيەوە . خۆمان لە خانووبييەكى بچڭولەي سادەي كىرىكاران دۇزىيەوە .

١٤

خانووه‌که هم کون و هم چۆلیش بwoo. ئۇوردىکى بچووكى لىدىنىشتن، ھۆدەيەكى بچووكى نوستن و ناندىنۋەكەيەكىشى ھابوو. خانووېكى كىرىڭكارانى ھەرزان بۇ ژن و مىزدىك و زارۇكتىك. ئۇوردى دانىشتن پەنجەرەيەكى ھابوو بە تەختەدار داخراپوو. لە زىر پەنجەرەكەدا مىزىك دانراپوو، تەلەفۇنىكى لەسەر بwoo، ئىيمەى بە دنیاى دەرەوە دەبەستەوە. لەبەر دەمېشىدا كورسىيەك دانراپوو. پىشىر بە من گوتراپوو لەو خانووهدا دەمېنىنەوە. تەلەفۇنەكەش يەك سەرەببوو، ھەر بۇي دەھات، تۆ نەندەتowanى تەلەفۇنى پىيىكەي. بەدەر لەو شىنانە، نان

و په نیر و قوتی ماسی تونه، واته ئازووقى يەك هەفتە لە ناندینەکە دانراپۇ.

شائىن چووه سەرقەنەفە بۇرە كۆننەتكەي نۇورى دانىشتىن. بىنیم ئەو بە زەھمەت دەستى لە قەنەفەكە دەدا.
بە تۈپەرىپەيەوە كۆرتى: «ئەدى ئىستا؟»

- «خانمى پايەدار، منىش نازانىم. ئىمە دەبىن چاوه پېتىكەين تا زەنگى تەلەفۇن لېيدىرى، ياخود يەكتىك دەركەمان لېبکاتەوە. پېموابىن ئىستا پارتىزانەكان لەگەل كوشك لە پېيەندىدان تا شا لە بارمەتە كەنەتكە ئاكادارىكەنەوە. قىسەشى لە سەر نىيە، پۆلىسى نەتىنىش كەنەپېشكىننېكى نۇد دەكە. ھيوادارم ئەوان ھۆشى خۇيان بەكاربەتىن و شتى سەرشىتىنانە كەن، چونكە ئەو كات پارتىزانەكان ھەموو ھېز و چەكى خۇيان بەكاردەتىن، كە تو لە دەستىيان دەرنەچى. ئاخىر خۇ پاشا ويسىتى بە ئاھەنگە گەورۇنەيە نىشانى جىهانى بىدا، كە ھەموو شتىكى لەزىز جلەودايە. ئەگەر ھاتسو زەبرۇزەنگ بەكاربەتىنرى، ئەوا ھەموو جىهان دەزانى تەنانەت ئەو دەسەلاتەشى نىيە تەنانەت ژەنەكەي خۆشى پېتپارىزى.»

- «قسەى بى مانا.» شائىن وەها ھاوارىيىكىد؛ «ئەمە ھېچ پېيەندى بە شاوه نىيە. ئەو پېيەندى بە خالى لوازى منهو سەبارەت بە ھونەرەوە ھەيە، پېيەندى بە بىوای من بە جىهانىكى باشتىرەوە ھەيە. پاشا بە دەسەلاتە، من زەبۈونم، خۆى نەدەبوايە بپوا بە ھېچ كەسىك بىكەم. دەى ئىستا سەيرى خۆت بکە، گورگىكى لە پېتى مەپدا.»

- «خانمى پايەدار، من گورگ نىم، مىن نۇد لە دەلىن iam. ئەوەي من دەيکەم، لە پېتىاۋ نىشتماندا دەيکەم. شادمانم بەوەي تا ئىستا ھەموو شتىك بەھىواشى پۇيىشتۇو و ھېچ تۇندوتىزى لە بەرانبەر پاسەوانەكانت بەكارنەھىزراوه..»

ئىنجا چوومە ناندىنەكە و پەرداخە ئاوىتىم بۇ ھىتنا، بەلام خۆ ئەو ھەر ئاپرىشى لىينە دايە وە.

- «ئەو نۇرداشە كە جارى پالىبىدەيتەوە پىشىو بىدەي.» من وھام بە شاشىن گوت: «ئۇورى نوسىتنەكە بۇ تو دانراوە. ئىتمە دەبىن چاوهرىپى تەلەقۇن بىكەين تا زەنگ دى. منىش نازانىم تا چەند لېرە دەمىننىنەوە، بەلام نۇوهندە دەزانىم خۇراكى يەك ھەفتە وەك زەخىرە دانراوە..»

- «يەك ھەفتە؟!» بە حەپسأوابىيە وە هاوارىيىكەد. «ئاھىر خۆ مەنداڭ كاتىم ھېشتا بچووكن، ئەوان تىيىكەشىكىن.»

دەستى بە كىريانى كرد. منىش خۆم كېشايدى ناندىنەكە تا فرمىسىكە كانى نەبىنەم.

خۆم بە وە خەرىيىكەد، دەستىم دايە پارچەپەپۆيەك ئەو ناواھ پاكىكەم وە. ئاھىر خۆ ھەمۇ شىتىك بە چىننەتكى تەنكى تۆز داپۇشراپۇو.

- «ئەو بەفرىگە بکۈزۈنەوە، تكايە. ئەو دەنگە دەنگەي خەرىيەكە شىتىم دەكە.» لە ئۇورى دانىشتنەوە وەها بانگىكىردم.

منىش سەرى وايەرى كارەباي بەفرىگە كەم لە سويع پەلاڭە كە دەرهىتىنا. ئىنجا بانكىم كردى: «برىسيت نىيە؟ دەتەۋى شىتىك بخۆى؟»

ئەو ھەر گوپىشى پىتىنەدام.

من قوتۇوھە ماسىيەكى تونام ھەلبىچىرى و لەگەل پارچە يەك نان و كەوچكىك لەسەر مىزىك لەتەنېشىت ئەمەم دانا.

- «ئەوەت بۇ كەد؟» بە بولۇھې بولۇھە وەھايى گوت: «من ئەمەم لە تو چاوهرىپىتە دەكەد.»

- «منىش ئەمەم لە خۆم چاوهرىپىتە دەكەد. شىتە كەم لە خۇوه بۇ ھات.»

- بەلام بەو بەبارمەتەگىرتە، خۆ ئەگەر كۆتاپىيەكەي ھەرچۈننەتكىش بىن، ئەوا زىيانى خۆت بەدەستى خۆت وېرانكەد. لەچاوت روکانىتكىدا ھەمۇ

- فیلمه کانت فت و ده چنه نیو تنه کهی خوّل.»
- «من له مه بهستت تىدەگم. بهام هار له پئی ئەم به بارمتە گرتە کارىزكى بەلگەنامەييم كردووه، نقدى پىتناچى ھەموو جىهان دەيىبىن.»
- ئۇيىش گوتى: «ھەر لە بىرى كە. ئەو كارە بەلگەنامەيىه لە بەين دەبىرى.»
- منىش پېتىگۇتەوه: «من له وېرانكىردىن پاراستۇومە. شتەكە بە سەلامەتى لاي «بى بى سى» له لەندەن پارىز زاوه.»
- «چى؟» دىسان ھەلسایەوه سەرپى و ھاوارىيىكىد: «سەيركە! خۇ تو دوورپۇويت!»
- «نەخىر، خانى پايدار، دۈرپۈر نىم، دۈرپۈر نىم، بەلگۈ لەوانە يە جىتكەيەك بىم.» قىسەكەم وەها لە دەم دەرچوو.
- «جىتكەيەك؟»
- ھىچ وەلامنەدا يەوه، ئاخىر نەمويىست لەوە زىياتر شتەكە ئالۇزىتكەم. شازىن دەستى دايە پەرداخە ئاوه كەي سەر مىزەكە و خۆى خزانىدە ئۇورە تارىيەكەي نوستىنى، لەۋى دۆشكىنەك و بەتانييەك و سەرينىيەك لە سەر زەۋىيەكە دانرابۇون.
- منىش ماندۇر بىووم. كىلپە كانم كۈزاندەوه، دەستىم دايە پەتۋىيەك، كە بۇ من دانرابۇو، ھەر لەۋى، لە سەر ناوكەوه كە لاي تەلەقۇنەكە لېيدىرىزبۇوم.

١٥

شەوی يەكەم هىچ پۈرىيەدا، پۇزى پاشتىريش ھەر هىچ . بۇ بەيانىيەكەى
ھەندىتكەپەنيرم بۆكرىدە نىتو نانىك و لەگەل پەرداخە ئاۋىكم بۇ لەسەر
مېزەكەى بەردهم قەنەفەكە دانا . كەچى ھەر ئاۋىپى لىتىهدايەوە . من
حەزم لە چايە بسوو، بەدلنىايىيەوە ئەويىش حەزىلىتىبۇو، بەلام وەك
دىياربىوو، ئەو ئازىووقەيە دانراپىوو، زۆر پەلەي پىيوه دىياربىوو، لە دوايىن
ساتدا پىكخارابوو .

- «ئەگەر هىچ نەخۆى، نەخۇش دەكەوى . ئەمەش دۆخەكە
پۆلكتر دەكا .» بە دەم وتنى ئەم قىسىم چۈرمەوە ناندىنەكە .

کاتیکیش لهوی هندی په نیرم له نیتو نان دهنا، گویم له ئامیری ته له فونه که بیو لیتیده دا و ده سکه که شی به نه رمی هەلگیرا.

- «بەم تەله فونه زەنگ لەنادری، تەله فونى پېنناکری. پیویسته ئارامبگرین تا زەنگمان بۇ لىتىدەدرى.» وەهام بانگردى. نەویش دەسکى تەله فونه کەی دانایی وە و گەپایی وە سەرقەنەفە کە و بە دریزایی پەزە کە قىسى ئەگەلدا نەكىدم.

بۇ نئیوارە کەی، بىتەنگىيە کەی شکاند. «من وەهام تو دەناسى، كە دەرهىنەرىنى بەھەست بىت. وەهام دانەنابۇو كەسىك بىت تەقە بىكەيت و خەلک بکۈنى.»

منىش دەمانچە کەی لە بەر كەمەرم، خستبۇوه ئىتەنلىكەمەوە، بەلام خۇ دىيار بۇوە ستىپىيەركىرىبوو.

- «بەلنى راستىدە کەی، ناتوانىم تەقە لە كەس بىكەم و بىكۈزم.»

- «ئەدى بۆچى دەمانچەت لە بەر قايىشى پېشىنى دانادۇ؟؟»

- «تا توى پېتىپارىزىم.»

ئەو پېتكەنى. ھەر دەبىن ئەو دواى بە بارمەگرتىن لهو تىيگە يىشتىنى، كە مەبەستم بۇوە.

کاتیکیش هەستىكىرد، كە بە كىرده وە ئىيمە هيچمان لە دەست نايە، خەربىكىبو زىاتر لىيم نزىكىدە كەوتۇوە.

- «خۇ تو لە چاوترۇ كاتىكدا ناو و ناوبانگى خۆت وېرانكىرد. ئىدى هېيج پاشەپۇزىت نەما. ئايا ھەلۋەستەت لە سەر ئەم شتە كەردىوو؟؟»

- «ئەوەى پەيوەست بىن بە پاشەپۇزى من، سى ئەگەر لەپېش خۆمدا دەبىنم. بىكىرىم، لە سىدارە بىرىم يان ھەلبىم.»

- تو سەرچىخ چۈرى بەوەى وابزانى ھەلدىيى و قوتاردەبى. مەرك چاودەپىتىدە كا. بە داخەوەم كە پیویستە وا بلېم.

- منىش پېمگوتووە: «منىش ئەوەم بەھەندەلگىرتووە.»

- «ئەرئ ژنت ھىتاوه؟ مىندالت ھەن؟؟»
- «نا، نەخىز، ئەمەيان نا، بەلام...»
- «بەلام چى؟»
- «بەلىنى ئىتىك ھىيە. بەنيازبۇوم مارھى بىكم، كەچى بەم بە بارمەتكىرنە لەدەستم دەرچوو.» وەھام پېتگۇتەوە و لەۋى ئۆيىشىتم و چۈرمە ناندىنەكە نەبادا خەموخەفەتم بەدىيىكا.

ئىوارەدرەنگ شاشىن بە بىدەنگى چۈرۈ ئۇرۇى نوستن و بۇ دووهەمین شەو لەسەر دۆشەكەكە خەوى لېكەوت.

پۇذى سىيەم ئەو ھەر بىدەنگ بۇو، بىنیم باش نەپازابۇو. ئەو منى پېشتگۇيىختىت و ھەمەو كاتەكە لەسەر قەنەفەكە بە دانىشتنەوە دالغىي لېتابۇو، لەگىز ھىزان راچۇوبۇو. تا ئەو بىدەنگىيە ناقۇلایە بشكىتىم، چۈرمە سەر كورسىيەكەي تەك تەلەفۇنەكە و سەرى قىسىم داهىتىا: «تۆ خانمۇتىكى پۇشنبىرى و خاوهن گىيانىتىكى نازادى. تۆ دىلت بۇ ھونەر، فيلم و ئەدەب لېيدەدا، ئەرئ چۈن لەو كۆشكە ھەلددەكەي؟»

- «مەبەستت چىيە؟»

- «چۈن دەتوانى لەگەل ئەو خانە وادە پاشايەتىيە كەندەلەدا ھەلبكەي.» وەھام پېتگۇت لە كاتىنکدا بە پۇونكىردنەوە كەشم حەپسەم. ئەويش وەك ئەوهى ھەر گۈنى لە قىسىم نەبوبىيىن . كەمېتىك دواتر ھەلسا و گۇنى: «دەكىرى ئاوىتكە بە خۆم دابكەم.»
- منىش سەرەتا وەھام دانا بە ھەلە لىيى تىيگە يىشتىم، چونكە بە باشى دىيار بۇو، خانووهكە ھېچ ئۇرۇى گەرماوى تىيىدا نەبۇو.
- «تۆ دەتوانى لە ناندىنەكە ئاوىتكە بە سەرچاوتىدا بىكەي. بە داخەوە ئېرە ھېچ ناوارى كەرمى لىيىنە، بەلام دەچم شىتىكت بۇ پەيدادەكەم..»
- چۈرمە نەسىنەيەك ئاوا و پارچەسابۇونىتىكى كۆنى دەستشوشىتن

و دهسته سپیکی خاوینی ناندینم بۆ پیکخست. کاتنیکیش گەرامەوە ثوروی دانیشتن و چوومەوە سەر کورسیبەکەی تەنیشت تەله فۆنەکە دانیشتمەوە، گویملیبیو بەدم منگە منگیکەوە دهستوچاوی شوشتەن و منیش چاوه کامن نوقاندن. لە بىركردەنەوە مدا بینیم باوکم لە عەنبارى قەلاکەدا خەربىکى سازىكىرىنى جووتەپتىلاؤىكە بۆ دايىم. ناشزانم بۆچى لەو ساتەدا ئەو يادەوە رىبىم بۆ هات، لىن کاتنیک چاوه کامن ھەلھىنانەوە، بۇ يەكەمین جار بینم جووتە قاپقاپەيەكى بىندار لەۋى لە بن قەنەفەکە دانراوه. قاپقاپەکە داشۇرابىوو، بەلام ھېشتا بەرى قاپقاپەکە باش دىيار بۇو.

دەنگىكە لەنیو سارمەوە هات و گوتى: «دەھى بەم دۆخە نىقد زەحەمەتە ئاھەنگبىگىپە.»

- «چى؟ چى ماوه تا ئاھەنگى بۇ بگىتىرى؟؟» وەھام بە خۆم گوته وە. وشەئى «ئاھەنگىپان» ئەو وشەيە بۇو، پىۋىسىتم پىيىھەبۇو. ئاھەنگىپان تاكە شت بۇو دەستى پىتەبگرم و بە ھۆيەوە ئەو شتە جلەوبىكەم، كە بە شىۋەيەكى سەرەتايى ھىچ لەبن دەستمدا نەبۇو.

من لەنیو ژۇرەكەدا بەدوای پارچە چەرمىكدا گەرام. لە گۈشەكە جانتايىكى كۆنەئى زنانە بە پىشت دەركەكە ھەلۋاسىرابىوو، تا ئەو كات نەمدىبىوو. جانتاكە ھەر دەبىن ھى ئافەرتىك بۇوبىن، كە پۇذى لە پۇذان لەو خانووهدا ژىياوه.

کاتنیکیش شاشىن گەپايەوە ژۇرەئى نۇوستىنەكە، منیش دەستم دايە قاپقاپە و جانتا چەرمىنەكە. ئىنجا لەسەر ناوكەوەكە دانیشتم بە سەرنج و بايەخى باوکەمەوە بۆى دانیشتم، ويسىتم يەك جووت قاپقاپە بۇ شابانوو دروست بىكەم.

بە چەقۇئى ناندینەكە دارەكەي بەرى قاپقاپەكەم داتاشى تا وەھاىلىنى بىن نوئى دىيار بىن. ئىجا يەك دوو تىزمارم لە جانتا چەرمىنەكە بېرى و

وهک لاسک به بزمار له بنى قاپقاپه که م چه سپکرد.

هیج نالچه‌ی ره‌نگزیپین نه‌بوو تا له بنى قاپقاپه که بدەم. له برى ئەوه يەک دووپارچەم له قوتۇرى ماسىيە تۈونەكە بىرى و له بن پاشپانىيە كەم دان. بۆ بەيانى سەرلەزۇو بۇو، كە له دروستكردىنى قاپقاپه يەكى زەردى دەستكىرى دۈرۈئىنەر بۇ شازىن بۇومەوه. ئىدى قاپقاپه كەم خستە نېو دوّلاب و چووم ھەندى چاوم گەرمىكەم.

بە دەنگى تەپەي پىئى شازىن بە ئاگاھاتمەوه. خەويىكى قوولم لىتكە و تبۇو، نەمەش بۆ پاسەوانىتىك كە دەمانچەى لەبەر قايىشى پشت نابۇو، دروست و گونجاو نابۇو. خۆ مەرەنگاۋىكى نەو مايەپۈوج بۇو، چونكە نەيدەتوانى ھەلبىن. دەركەى خانووه كە له دىيى دەرهەوە گارەدراپۇو و پەنجەرە كەشى بە دار و بزمار شەتە كدرابۇو.

- «بەداوای لىپوردىنەوه.» وەهام گوت و هاتمەوه سەرخۆ. نئويش خۆى نەبانىرىد، تەنانەت بەيانى باشىشى لىتنە كردىمەوه. ئەوه پۇن بۇو، شەويىكى دىكەى خراپى بەسەرپىردىبۇو. دەستى پاستم بە چەقۇى ناندىنە كە پۇوشاندىبۇو، بە شىيۆھەك نەمەدەتوانى سەرى پەنجەكانم بچۈلىتىم. شازىن پەرداخە ئاوىكى خواردەوە و جىڭەكى خۆى لەسەر قەنەفە كە گرت و سەرى بەسەر خۆيداگىرتىبۇو.

- من پىيمگوت: «خانمى پايدەدار، تكايە خەمبار مەبە. ئەم شتە هەر تىدەپەرى.» بىيارمدا بۇو شتى دىكەش بلىم، ھيواشم خواست قسە كانم دەرەنچامىتىكى پىنچەوانەيان لىتنەكە ويتهو. «بىدەنگىيە كە تۆ كاشە كە زىاتر ناخۆشىدەك. ئەوهش لەبەر ئەوهە، كە شازىنى. بۆيە پىشنىيازىكىم ھەيە. دەيى با لم كاتەدا ئاھەنگى نادلىيائى خۆمان بىكتىپىن. - نئويش سەرى بەرزىكىردىم و بە تەوسەوه گوتى: «ئاھەنگىپان؟»

- «کتومنت وەک گوتمن: خۆ تو کەسینکى له گۇترە و ھەروا ئاسایى نىت، تو کەسینکى جىاوازى، بۆيە دەكىن وابىن، دەنە با ئىئىمە ئەو كەشە تارىكە ناقۇلائىھى ئىئىرە بىگۈپىن.»
- «چۈن، چۈن بىگۈپىن؟» وەھاى گوت لە كاتىتكا ھەر پەست بۇو، منىش ھەلسام، چۈممە ناندىنەكە و جووتە قاپقاپە زەردەكەم لە نېتىو كەوهەنتەرەكە دەرەتتىنا. كە هاتىمە ژۇور، قاپقاپە كامن لە پېشىتمە وە گىرتىبوو، ئىنجا لە بەرددە مىدا نوشىتمە وە جووت قاپقاپەكەم لە بەر پېتى دادنا.
- «ئەو چىيە؟» بە درېقۇنگىيەكە وە وەھاى پرسى.
- «بۇ تۆم دروستكىرىدۇرە.»
- «دروستكىرىن؟ كەى ئەمەت كىرى؟»
- «شەو پېتىيە وە خەرىكىبۇوم. ويستم شىتىك بە شىتىك بکەم تا بەھۆيە وە ئەم كاتە نادروستم بېرىكە وېتە وە.»
- ماوهىك ئەو بەئەوقماوى مايەوە و ھەر سەيرى قاپقاپەكەى كرد.
- ئىنجا ھاتىدەنگ: «من پېۋىسىتىم بە قاپقاپە نىيە.»
- ئەو بە پېتىي قاپقاپە كانى لادا و ھەلساو بەرەو ناندىنەكە رۇيىشت. بالى بىيىدەنگىيەكە لە جاران قورسەت كەوتە وە. سەرلى پەنجە كانىشىم ۋانى زىاتىيان ھەبۇو. پېۋىسىتىم بە كىتىپەك، پۇزىنامەيەك، گۇشارىيەك، فيلمىنگە بۇو تا كاتەكەي پېتىكۈزم، بەلام خۆ خانووەكە تەننیا و تەننیا يەك دۇشەك، يەك قەنەفە، دوو بەتانى، بەفرگىرىكى بەتال و تەلەفۇنىيەك ھەبۇو، كە زەنگى پېتلىنەدەدرا.
- ئەو كات بىرگەيەكى «ئەلبىر كامۇ» ئى نۇوسەرلى فەرەنسىم بېرىكە وە: «خۆ ئەگەر يەكىن منى بە پەتىكە وە لە دارىتكە بەستە وە، ئەوا ھەرگىز ھەراسان نابىم. ئاخىر دەكىن ھەر بە دالىغە سەفەرىكەم.»
- لە سەر كورسىيەكە ئەتكە تەلەفۇنەكە دانىشىتمە و چاوم لە سەرەيەك دانان

و له دالغه‌ی خۆم بەسەفه رچوم. گەرامەوە نیتو چیاکانى ئەو شارەی لېسى لەدایکبیوم، گەرامەوە لای ئاشكەوتەكان، گەرامەوە لای قولله‌ی قەلەکەمان كە هيتشتا دوربىنە كونەكەي هەر بە دیوارەوە هەلواسراپۇو. من سەرى هۆدە تارىكەكەي خۆم و هي «ئەكرەم جون» م دا، چۈممە سىينەمای شارەكەمان، چۈممە مزگەوتى، چۈممە ئەو دالانى، كە بە دواى زەنكەي مەلاي مزگەوتى پامدەكەد، چۈممە چۈممە تا گەيشتمە مۆتەي ئالاسكاى هوشەنگى يەكىدەست، بە دواى زەنكەي ئەودا كەرام، كە وىنەم لېڭىرتىپۇو. نازانم ئەو سەفەرەم چەندى خايىند كاتىك گويم، لە دەنگى پىيىەك بۇو لەسەر ناوەكەوە بەردىنەكەي ناندىنەكەوە هات، دەنگى پىيىەك كە وەك زېر دەنگىيان دەھات.

چاوه کانم كەردنەوە. شاىن قاپقاپەكانى كەردىبۇونە پى و پىيىدەپۇيىشت. بۇ شەتكانى دىكەش ئەو قاپە خواردىنى لە پىشى بۇو، ھەمۇمى خواردىبۇو. بەلكو خۆى بۇ كىنك و كولىچە لە بەفرگەكە گەرپابۇو.

ئىدى دەستمان بە قسان كەرده وە. من باسى يەكەمین فيلم كەد، كە لە شارەكەمدا بىنېبۇوم، ئەويش باسى ئەو فيلمانەي بۇ كەدم كە لە سەرەمە خويىندى لە پاريس پىتىيانەوە سەرسام بېبۇو.

بۇ ئىتارەكەي نانى شىۋانغان بېيەكەوە خوارد. ئىئەمە هيتشتا بە تەواوى لە نانەكە نەببۇونىنەوە زەنگى تەلەفۇن لىدرا. لەكۆتايىدا ھەر دۇوكەمان پاچىلەكىن. بە پەلە غارمادا يە لای تەلەفۇنەكە و دەسکەكەيىم ھەلگرت. چاوه پىمكەرەت تا كابراتى ئەودىبىي ھېلىكە، شەرپانىك ئەو كۆدەي لەسەرى پىكەكتەبۇونىن بلىن. كاتىكىش من كۆدەكەم پىكىوت، گويم لەو ئەركە بۇو، كە دەبۇو بېكەم.

- «زۇر باشە». «وەھام گۇت و دەسکى تەلەفۇنەكەم دانايىوە.

شاىن بە بۇ خىسارەتكى بىزپەكاوه گۇتى: «ئىنجا؟»

- «خانمى پايەدار! گۆپىنەوەكە پىكىخرا. بۇ خۇشبەختى نەخشەكە

به بن توندوتیژی تیپه پی. من تو ده گه یه نمهوه مالی خوتان.»
- «چون؟ کهی؟»

- «هر نیستا، ده ستبه جی.»

ئویش یه کسەر قاپقاپه کانی داکەندن و پیلاوه کانی خۆی لە بەرگردنه وە.
ئەمەش کاری تىڭىرمۇم، بۇ ساتىك ھەستم بە سووکاپىتى كرد، بەلام
خۆ کاتى ئەو جۆرە ھەستە زىدە بارىييانە نەبوو.
من بە گوپىرە پەتىنمايىھە كان پۆيىشتم و دەستم دايە ئەو چارشىيۇ رەشەی،
كە بە شەمعەی ژۇورە كە ھەلواسرا بۇو.

- «تو دەبن ئەم شتە بېۋىشى و بەدوايى منىشدا بىيى. ئەگەر گوپىرایەل
بۇوى، ئەوا ئەمشەولە مالى خۆت بە ناسوودەيى دەخەوى.»
- «باشه. بەدوا ئەندا دىم.»

- «نۇرى پېتىنچى يەكىك دىئ و قىلى دەركەي دەرەوە دەكاتە وە.
منىش دەركە كە لەم دىيۇھ دەكەمەوە. سەرەتا من دەچمە دەرىئ. ھەر
كاتى ئامازەم بۇ كردى، تۆش دىيىتەدەر. تو لە تەكم، لە لاي راستەمەوە
دەپقى. لە پۆيىشتىدا تەنها سەيرى پېشەوەي خۆت دەكەي، تا دەگىنە
شەقامە سەرەكىيەكە. ئەمەش ھەمۈي لە پېتىا سەلامەتى خۆتە.
تىكەيىشتى؟»

ئویش سەرى لە قاند.

گۆيم لە دەنگى تەپەي پى بۇ لە دەرەوە هات، يەكىك قىلى دەركە كەي
كىرده وە. منىش وەستام تا ئەو دەپوا. ئىنجا دەركە كەم كىرده وە و بە
ئەسپاپىيە و چومە دەرەوە. كاتىكىش ھېچ كەسم لە دەوروبەر نەبىنى،
ئامازەم بۇ كرد بەلگۇ ئاوېش بىتەدەر. ئەۋسا بە ھېتىۋاشى دەركە كەم
لە دوايى خۆم پېتە دايە وە. وەك ئىن و مىرىنېك لە تەننېشىت يەك، بەنېتىو
تارىكايى كۈلانە كەدا بەرەو شەقامە سەرەكىيەكە، كە لە دۇورەوە دىيار
بۇو، پۆيىشتىن.

لەوئى كەمىك وەستاين تا تاكسييەك پەيدابۇو. ھەرچەندە لەو كاتەى تارىكايى نەنگۈرەدا و لەو گەپەكە كىنكارشىتىدا، خۇ ھېچ تاكسييەك لەسەر جادە نەبۇون. تۇرمېتىلىكى پەيكان پەيدابۇو، منىش ئامازەى وەستايم بۆكىرد. لە ئىوارە جەنجالە كاندا نەو جۆرە تۇرمېتىلانەش نەفەريان دەگواستەوە، بەلام ئەو كات دەبوايە لەشۈتىنى بارەكە سوار بوبىاي. شاشىن دەستى لەسەر شام دانا و سوار بۇو. منىش ناونىشانىتىكم دايىه شوفىرەكە و سواربۇوم.

- «باشە بۇ كوي دەرپىين؟» ئەو بەنەرمى وەھاى پرسى لە كاتىكىدا چارشىوەكەي توند گرتىبو.

- «بەرە كۆشك.»

- بە خەمەوه پرسى: «بەلام خۇ تو ناونىشانىتىكى دىكەت دايىن.»

- «ھەممۇرى باش دىتتەوە.» وەھام پېتىكتەوە: «خەم مەخۇ.»

ئەويش هيچى نەگوت، بەلام وەھام بىنى لە من دلىنانەبىن، كە ھەر بەراسىتى بىگەيەنەمە كۆشك. دواي سەعاتىك لىخورپىن بە سوارى تۇرمېتىلەكە بەنیو شەقامەكانى باكىرى تاراندا، ئىدى نۇرى پېتىچۇ دىمەنى كۆشك لە دووهەرەوە بەدياركەوت.

منىش لەو كىزە رۇوناکىيە ئىوارە بولىلەكەدا خەندەم لەسەر پوخسارى بەدىكىرد.

ھېشتا پېنځىسىد مەترى مابۇو بگەينە كۆشك، تۇرمېتىلەكە بەنیو شەقامەتكى لەۋەكى لايىدا و لە لايى گەلەرىيە ھونەرىيەكە وەستا، ئەو شوينىھى باش پىيى بەلەد بۇوم، كە داخراپۇو.

منىش دەستىم بۇ شاشىن پاھىشت بەلکو يارمەتىبىدم لە تۇرمېتىلەكە دابىھەزى. بە يەكەوه پۇووه كۆشك بە پىن پۇيىشىتىن. كاتىك ھەر سەت مەترىك مابۇو بگەينە كۆشك، لەبىن گۈيىمدا چىپاند: «ئىستا دەتوانى بچىتەوە مالى خۆت. بەلئى مالەوە. منىش داوى لىپبوردىن لىيەدەكەم.»

شازنیش چارشیوه پهشه کهی فریدا. من له خوشیان شاگه شکه بوم
کاتیک بینیم قاپقاپه کانی له بن هه نگل دانا بون. هیشتا که میک و هستام
تا نه ده گاته و ده روازه کوشک. یه کن له پاسه وانه چه کداره کان
هاته به رده می و پایگرت، لئن نه ده گاته ناسیبه وه سلاویکی بُو کرد و
ده رکه ده روازه کهی بُو کرده وه.
بُو دوا جار شازن وه ک نیشانه يه کی خواحافیزی، ئاویتکی لیدامه وه.

منیش به هیواشی به نیو شه قامه لاوه کیبه کهی گله ریبه کهدا پُویشتم.
له کوتایی شه قامه کهدا بهره و ده ستہ راست بامدایه وه؛ له وئ نه ونده
خیرا پُویشتم، تا توانیم غارمدا. یه ک دوو شه قام هر به را کردن تیپه پیم
تا گهیشته ویستگهی پاس، که له و کاته دا خه ریکبوو ده پُویشت.
دوای یه ک چاره کی دیکه له پاسه که دابه زیم و سواری پاسیتکی دیکه
بومه وه، نه مهش بُو نه وهی سو راخم شوینزر بکه. له کوتاییشدا
چوومه نه و ناویشانهی، ده بوایه له وئ خوم حه شاربدهم.

۱۶

سې مانگ لە سەریەک خۆم شارده وە . پىشىم هات و درېز بۇق تا كەس نە مناسىتىھە وە .

پۇژەكەش هات: بۇ ئىوارە گەيەنرا مە چىشتىخانە يە كى سەر رىيگا، لە ويۋە تۈرمىيەلىكى بار لە سەرم وە ستابوو . قولايى شويىنى باركىرىنى كرابىوو وە . منىش خۆم خزانىدە ناو، بەو تارىكىيە شويىنى خۆم لە نىتو كەلوبەلە كان كردى وە . كەمىك دواتر قولايى دەركەي بار داخرايە وە و تۈرمىيەلە باربەرە كەش كەوتە جولۇ . خۇ ئەگەر رەوشەكە ھەمووى بە رېكىپىكى پۇشىتبا، ئۇوا منيان لە سەر سنورى پاكسستان فېيدەدا تا بتوانم لە

ولات هلبیم. تهنجا یه ک بوتله ناو، یه ک دوو پارچه نان و سه دووسه دلارنکیشم پیبوو، ناوئ بینه و دهستان بشو. دوای یه ک دو سه عات له لیخورینی ترومبیله که گویم له دنهنگه دنهنگیک بوو، واي لیکردم بیرم بو کوپتار بچن.

تا دههات دنهنگه که زیاتر دهبوو. لایتی کوپتاره که به هموو درزه کانی پشتهوهی ترومبیلی باره که داهاته ژور. غله غله لبیش به پاده یه ک پتر بوو دهستم به گویکانمهوه نا.

ترومبیلی باره که وهستا. دنهنگی بلندگویه ک هات، لیتی حالی نه بوم. که میک دوای ناوه قولایی ده رکه ای شوینی باری ترومبیله که کرایه وه. گورزه تیشکیکی زور به هیز هاته ژور. منیش له پشتهوه خرم گرموله کردوو. یه کیک له بلنگوکه وه بانگیکرد: «دهست به رزبکه نه وه! دهی وه رنه ده رنه!»

منیش حه بیکی سیانیدی بکوز، که پسولیکم پیبوو. هه میشه شه رفانان بز حالتی گیرانیان یه کیکیان له بن زماندا بوو. هر حه بکه بجون، ده موده سست به پاشدا ده کون و سارده بنه وه. ئاخر ئه گهر هاتوو بگیرین، نه وه نده ئشکه نجه ده درین به لکو دانی پیندابنین و هاویکانیان ئاشکرابکه ن.

کاتنیکیش ده رکه ای باره رکه که کرایه وه، حه بکه کوشنده که م خسته نیو ده م. به لام خرم من نه مجووی، قووتیشم نه دا. نه متوانی وهها بکم. جهسته م پی قایل نه بوو. ویستم نه مرم، هیشتا بروام به ژیان مابوو. ئیدی حه بکه م فریدایه وه و دهسته کامن به رزکردن وه.

نه وانیش نه یانویست هیچ کاتیان به فیروزدهن، هر بؤیه راسته و خرم مینیان برده ژوری ئشکه نجه دان. دهست و پی و ملیان له سه چارپایه کی ئاسن به بن دوشکه به ستمه وه و ئینجا جه للاحده که هات و

به کیبلیک له بهری پیشی دام، لیدان نه ماما لیدان. نه ونهندم هاوارکرد تا قورگم کهوت. نازانیکی ده زگای نهینی سری به سردا شوپکردمه وه و هاوایی به سردا کردم: «دهی بلئی! نهوان له کوین؟»

ویستی بزانی ناخو هر حهوت گهربلا به درداوه که له کوئ خویان شاردوهت وه. به لام خو من هیچ زانیاریمه که م ده ریاره بیان نه بیو.

- «دهی هیشتا توندتری لیده.» نازانه که ودهای به جه للاهه که گوت. نه ویش لیدام و منیش هر هاوام ده کرد، نه مه و سه ریشم توند به چارپایه ناسنینه که شهته کدرا بیو.

- «دهی بیلئی! نازانه که هاواریکرده وه؛ «نهوان بهره و کوئ چون؟» منیش گریام، تفم به ده موچاویدا کرد و قیڑاندم: «نازانم! هیچ نازانم! نازانه که ده موچاوی خوی سریه وه نینجا مستیکی له ده مم دا.

هاواریکرد: «دهی ناوینیشانه که یانم پیبلئی! ناوه کانیان بدرکتنه!» منیش هیچ ناوینیشانم نه ده زانین. تاکه که سیکیان که ناسیبیتمن «مه رجان» بیو. قسے له سه رنه بیو، هه رده بی نه ویش ده میک بی خوی حه شاردا بن. هه یته کان تاقمی فیلم سازی منیان گرت و لیکلینه وه بیان له گه ل کردن، به لام نهوان هیچیان سه باره ت به نه خشنه کهی من نه ده زانی. نهوان «بارانی» یشیان له ناو پیخه فه کهی ده رهینابیو، بر دبوویانه زیندان، لیبانکولیبیو وه، نازار و نه شکه نجه بیان دابیو. لئن نه مه نه و کات نه زانی.

نهوان نه ونهندیان لیدام تا بیهوش بیوم. ئاوی سارديان به ده موچاودا کردم و کاتیکیش به خوم هاتمه وه، زیاتر نه شکه نجه بیاندام.

- «من هیچ نازانم. نه ناو نه ناوینیشانیان نازانم.» ودها هاوام کرد. گریام و نه فرهتم له بژیم کرد و قیڑاندم: «ههی بیو که له! که نه دل! توکه رانی «سی ئای نهی!»!

نهوان نه ونهندیان لیدام، تا چرمی بهری پیم شهق بیو، که وتم و به

خۆم نه هاتمهوه.

یەک هەفتە بە بىتھۆشى مامەوه. كاتىكىش بە خۆم هاتمهوه، بىنیم لە سەر پىيغە فىيکى نەخوشخانە بە پى ھەلبەستراوى پاكساوم. بۇ پۇقۇنى پاشىر بىرمىيانە زىندانى «ئىپوين»، زىندانە سامانىكەكە تاران و منيان لە ئۇوردىكى تاكەفەرى كوشەگىر دانا.

دەق پاش سى مانگ و سىزىدە پۇز بىرمىيانە بەردەم دادگايەكى سەربىانى. خۆ ئەمە دادگا نەبۇو. دادوھەكان پېشىۋەختە بىريارى مەركىيان بەسەردا دابۇوم.

- «ئەرى سكالات لە سەر ئەم بىريارە ھەيە؟» ئەمە قىسى دادوھەكە بۇو، كاتىكى حوكىمى سزادانەكە ئاشكاراكرد.

منىش بەنیازنەبۇوم ھېچ بلىم، بەلام لەو ساتەدا ھەستمكىرد، من فيلمسازىكى ئاسايى نەبۇوم، بەلکو فيلمسازىك كە قورىيانى دابۇو. منىش ھەلسامەوه، يۈم لە دادوھەكە كىد و گوتىم: «تۆ دادوھەرەنلىكى سەربەخۇ نىت، بەلکو تۆكەرنلىكى شاي. من ھېچ بايدىخ بۇ قىسىكانت دانانىم. مەركى من ھېچ شىتىك ناگۇپى. ئەم بېتىمە نزدى پېتىنچىن لەبارىيەك ھەلدەۋەشىن.» ئەم دادوھە سەربازىيە، كە پىدەچوو ئەم جۈزە قسانەي لە شەرقانانى دىكە گۈئى لېپۈوبىن، رەفتارىكى وەمائى نواند وەك ئەوهى ھەر گۈئى لېتىنەبۇوبىن.

لە چاوهپوانى لە سىتىدارە دانمدا ھېشتا شەش مانگى دىكە لە چاوه زىندانىيەكەمدا مامەوه. لەو ھەموو ماوهىيەدا دەنگىك لە ئاخەوەم پېتىگوتىم: «دەرى بىروات بە ئىان بېتىن. تۆ جارىكى دىكە فيلم دروستىدەكەيتىوه.»

بەرە بەيانىيەك بەپىوپەرى زىندانەكە ھاتە ئۇورەكەم. وام زانى بۇ ئەوهاتووه كاتوساتى مردىنەكەم بۇ ئاشكاراباكا.

- «من فيلمه کانتم بینیون..» وەما کەوته قسە: «نۇدم پىن جوان بۇون· گۇناحە تو بکۈزۈنى· بۇ خۆشبەختىش ھەوالى خۆشىم بۇ مەتىناوى..» نىنجا لىنگەپا ساتىك بېتەنگى باڭ بەسىر ئۇورەكەدا بىكىشى· منىش چاوهپىم كرد بەلکو زىاتر لەسىرى بېۋا.
- «سزا يەكەت لەسىر سووڭرا، بۇوتە زىندانى ھەتا ھەتايە..» لە نىتو مىشكەمدا شازىم بىنى بە خۆى و قاپقاپەكان، ئەو قاپقاپانەى، كە بە نىتو كوشكەكەدا دەرىيىشت، وەك زىيەر دەنگىيان دەھات.

کاتىك ھەمو نەم شتانەم بە (ئاورىلىا) گۇت، بەو جووته چاوهى كە زىيانىان لىن دەتكا، سەيرى كىرمەم. کاتىكىش ويىستم باقى چىرۇكەكەى بۇ بىگىرەمەوە، پەنجهى لەسىر لىتوى دانا. منىش وس بۇوم· چاوهەكائىم نۇوقاندىن بەلکو پېشو بىدەم، بەلام لە نىتو يادەوەريمدا لە ھۆبىي زمارە ٧ چۈمىھە ئۇور.

۱۷

دوای سووکردنی سزاکه‌م، بردرامه هوبهی زیندانییه سیاسییه کان.
 ئه م لاباله‌ی زیندانه گوره‌که به ژماره ۷ ناسراوبیو. ئه ماش له بار
 ئه و بیو، لاباله‌که شیوه‌ی ژماره ۷ و هرگرتبوو.
 خوی ته لاره‌که له دالانیکی بچووک و دریز پیتکهاتبوو، که له نزیک
 ده رکه‌وه یه کدیان ده بپی، به وهی هه میشه پاسه وانی سره‌کی له
 پشت نووسینگه‌ی شوشه‌بی داده نیشت.
 چاوه زیندانییه کانی سه ر دالانه‌که ش له پشت شیشه کانه‌وه بیون،
 زیندانییه کان یه کدیان ده بینی.

له دالانه بچووکه که دا ئو زیندانیيانه دانزابوون، که سرای سووکیان به سه رداد رابوو. له دالانه دریزه که شدا ئو زیندانیيانه بون، که حوكمه کهيان له پتنج سالیبیوه تیدابوو تا زیندانی هه تا هه تایی. کاتنیکیش به دالانه دریزه کهی ژماره ۷ا بردرام و پوییشت، زیندانییه کان له پشتی شیشه کانه وه دهستیان دهرهینا و کردیانه چپله و به خیرهاتنیان لیکردم. بهو پیشوازییه گرمیه ئهوان ههستیکی و ههام بق پهیدابوو، که من له بن بیجامه ختخته کهمه وه وهک ئوه وا بوبو له سه رمافووی سوود بپرم.

هرچه نده بزیم ههولیدا ههوالی پفاندنی شاشن دیزه به ده رخونه بکا، به لام هه مووان زانیيان.

دالانه دریزه کهی زیندانه که شوینتیکی سه رنجرا کیش بوبو: ئاختر تو له نیوان ژماره يه که سایه تی ئه فسانه بی بوبو، که به شیوه يه کی ئاسایی له چاوه زیندانییه که دا له ته نیشت تزووه بوبون.

پوزی يه ک جار بومان هه بوبو بق ماوهی نیو سه عات بچینه دهه، بچینه حهوشکه تا هه اوی سازگار هه لمژین. له ماوهی ئو کورته پشووه دا توشی هه مورو جۆره بیچمیک دههاتی، که هر له بیچمی حه کایه تی ئه فسانه بی ده چوون. ئو پاله وانانه بوبون، که بق ولات تیکوشابوون. (شا)ش هه ر له سه رهه ایشانه بوبون، که جار پیدابوو شاشنینه کهی له سه قامگیرترین دهوله ته کانی جیهانه. که چی له نیتو زیندانه که دا مرؤف باسی سه رهه لدانی شوپشیکی نزیکی ده کرد، که به هۆیه وه خانه وادهی پاشایه تی په هله وی فرییدریتە نیتو زبلدانی میشدو.

هر به راستییش شوپش له پئ بوبو، به لام خۆ ده بوایه من ده سالی په بق له کونجی زیندان و له پشت شیشه کان به سه رهه رم، تا کوتاییه کهی دئی.

ده سالی په بەق لە تامەزدیویی بۆ هەوایەکی سازگار، بۆ خۆر، بۆ باران و بۆ لە باوه شگرتنی خوش ویستان. ئەوهش وەک بیرینیکی کولاوهی سەر پوومەت بۇو، يان وەک دەرهەننانی ددانیکی زەھراوی ماریک بۇو لە ئەژنوت: شوینەواریکی ترسناک، كە هەرگىز ون نەبى. لى من دەبى پى لەوە بنىم، كە لابالى ژمارە ٧ بۆ من لە ئەزمۇونى جۆرە زانکویەك زیاتر بۇو. نزد جاران لەگەل چواردە زیندانى لەيەك چاوه زینداندا دادەنىشتىن، كە حەوت پېخەفسى دوو قاتى تىدا بۇو. هەر كاتىكىش يەكىن ئازادكراپا ياخود يەكىن لە ئىمە بەھۆى نەخۆشى درېزخایەنەو گواسترابايەوە ھۆبەي چاودىرى، نەوا زیندانىيەكى نويى بۆ دەھات و شوينە بەتالەكەي پېرەكىدەوە.

ھەر بۆيە ئاشنايەتىمان لەگەل چەندىن جۆر پەيدادەكرد: لەگەل فەيلەسوف، شاعير، سەرگەرەي پۇحى و لەگەل سياسەتوانان... ھەندىك جارىش لەگەل نەوانەي لەزىز ئەشكەنجه داندا دەپۈوخان، ئىدى دەيانداردە ئەو جۆرە چاوه زیندانىيەن تا سىخورپىكەن.

خۆ ئەگەر بەختت ھەبوبايە، ھاموشوت لەگەل ھاوزىندايەكەت پەيدادەكرد. پېنج سالى پەبەق پوھانىيەكى وەك «تالەقانى» لە چاوه زیندانەكەي ئىمەدا بۇو، لەزىز قاتى خوارەوەي چارپايەكى مندا دەنوسىت. ئەو ھەموو پۇژەكەي لەسەر جىئىكەي دەمايەوە دەينووسى. ئەو خەريکى وەرگىپانى^{۱۶} قورئان بۇو، بە ورددەكارىيەكى نزىرى راڭەكىدىن ھەموو سورەتكان. دواتر، دواي شۇپشەكە، كىتىبەكەي بە پېنج بەرگ چاپ و بلاوكرايەوە.

پېنج سالى پەبەق، ھەموو ئىّوارەيەكى رۇۋانى ھەينى، بە خۆشىيەوە لەسەر چارپايەكەي ئەو دادەنىشتىم تا دەرسى لە كن بخويىنم. من

۱۶. رەئىماترس نۇرسىپەتى وەرگىپان نۇوك تەقىبىر، وەرگىپان.

دیندار نه بروم، به لام چیزم له ده رسه کانی ده بینی. له ووه فنربووم
 کاتیک بخربیته قه فه سه وه چون له گه ل کاتدا هلبکم.
 جاریکیان «موشیری» شاعیره ناوداره که بیان هینایه چاوه
 زیندانیبه کهی نیمه. نه ویش پیخه فه به تاله کهی ته نیشت منی به
 قسمت برو. له کاتی نوستنداده سه رمان له ته نیشت یه که وه برو.
 بق ماوهی دوو سالی په بق، که ئو له زیندانه کهی نیمه دا برو،
 به یه که وه هه موو شه وانی سیشه معان له سه ر جینگه که مان ده رسی
 هۆنراوهی کلاسیکی فارسی پیده گوتینه وه. به نه رمی تاوتویی نه و
 بابه ته مان ده کرد تا هاو زیندانه کانی دیکه مان هه راسان نه کهین.
 هیشتاش یه کن له هۆنراوه کانی ئووم له بره. نه وه ش هۆنراوه یه ک برو
 له زیندان نووسیبووی. من نه وکات به خه مگینی له سه ر جینگه کهی
 خزم که وتبووم، چونکه هاو زیندانیبه کی نیمه بیان له سیداره دابرو.
 نه وه برو شاعیره که سه ری له گوییم نزیکرده وه و به نه رمی شیعره
 نوییه کهی بق خوینده وه تا دلم بدات وه. دویننی شه و شیعره که م بق
 (ئاوریلیا) خوینده وه:

بهار را باور کن
 باز کن پنجره ها را،
 که نسیم
 روز میلاد افاقتی ها را
 جشن می گیرد ...

با بپوات به بهار بن!
 په نجه ره کان بکوه،

چونکه شەمال جەڙنى سالىپۇنى كولان دەگىتىپ و
بەهارىش
لەسەر هەر لقىك
لەتكە هەر گەلايەكى تازە
مۆمىكى جوانى ھەلگىردووه

ھەموو پەريسىلەكە كەرانەوه،
گۈرانى خۇشى سازگار دەچىن
بەھۆيەوه كۆلانى تەنگە بەرەكەمان يەك پارچە بۇوه تە ئاواز

دارگىلاسە كانىش
چۈپيان دەرگىردووه
تا جەڙنى سالىپۇنى ھەرچى درەختە بىگىنپ

دەي دۆستەكەم، پەنجەرەكە بىكەوه!
ئەرى ھېشتا نازانى
كە تىنۇيىتى ساماناك مەزräى ھەلگىرۇزاند
ھەموو گەلاكان زەرد ھەلگەپاون؟
ھېشتا نازانى،
تىنۇيىتى بەد، چى لە جەركى زەۋى كىد؟

ئەرى ھېشتا نازانى
لە شەوى ئەنگوستە چاودا
سەرمە چى بەسەر دارمۇتوھە كان ھېتنا؟
چۇن رەشەبا گولە كانمانى ھەلشىلا؟

مهگه لە بىرەت چۈوه؟

ئىستا، بپوا بە پەرچۇرى باران بکە
سەيرى چاوى كەسلىكى بە خىشندەمىي مەزرا بکە
سۆز لە نىتو پۆحى شەمالە نەرمەكەدا بىبىنە
چۆن بە دەستى بە تاللەوە،
جەڭنى سالىيادى كەلا تازەكان دەكىپرى.

زەوي دىسان بورۇزايە وە.
تۆش چما وەك بارد لە جىتى خوت پەقەھەلاتۇرى؟
چما ھىننە دلتەنگ بۇوي؟

دەي پەنجەرە كان بکە وە
بپوا بە بەھار بکە!

ئەوهش ھۆنزاوه يەك بۇو بەلىتىنى ئازادى ئىتمەي پېتىپو، بەلىتىنى ئەوهى
پېتىپو، كەوا ئەم ساردىيە، ئەم شەوه ساردوسرە بىكۈزانە بە سەر
دەچن و بەھار دى، گەرمابىي دادى، جارىنگى دىكە سۆز و بەزەيى
دەگەرتىتە وە.

لە پېشت شىشى زىندانە وە كەسانى جوامىئر بەندىكراپۇون، كاتى
زىندانە كەيان كىرىپۇو زېپ و تەلا. ئەوان دەرسى زمانىيان دەدایە وە
بە درىزىايى سال خەريكى لېتكۈلىنە وە بۇون لە دىرىۋۆك و لە وېزە.
ئەوان لە سەرروى دەرسە كان فيرىيانكىرىدىن: ئارامبىگرىن، ئارامبىگرىن.
منىش ئەوانم وەك پېشەنگ دانان، نۇرىشى پېتنە چۇ شۇتىنە كەيى
خۆم وەك دەرهەتىنە رىتكە لە ھۆبەي ژمارە ٧دا دۆزىيە وە.

له زینداندا نه مده توانی فیلم دروست بکم، به لام بیرم له دیمه‌نی شانتوگه ریبه کان کرده و، ده کرا بو پینچ خوله ک پژلیان تیدابکتیپی. نه و دیمه‌ن و کوپلانه‌ی له نیو زینداندا بون سه باره‌ت به تاسه و ناره زووه کانیان، سه باره‌ت به و کورته تله‌فونه گالته جاپیانه بون، که له گله خاوختزانه کانیان ده کرد، سه باره‌ت به و گفتگوک خیرایه بون، که له پشت دیواری شوش بیدا ده کرا کاتن که سوکار له پژانی دیاریکراودا سه ردانی خوش‌ویسته کانی خویان ده کرد، هروه‌ها دیمه‌نی پنکه نینا ویشی تیدابوو سه باره‌ت به ژیان له نیو زیندان و ده باره‌ی پهیوندی به پاسه‌وان و نیشکچیه کانه و.

نیدی پیبه‌پی پژ، دسته‌یه کم له زیندانیان وک نه کته رکزکرده و، که به شیوه‌یه کی سه رسامانه، چاک پوله که یان ده گنپا.

نور جاریش له پژانی هینیدا پشووی پژانه مان تا یه ک سه عات دریزد بوروه و. له ماوهی پشووی هفتنه‌که دا مشقمان ده کرد و له پژانی هینیشدا شانتوگه ریبه که مان بو زیندانیانی دیکه نمایشده کرد، نه وانیش به بازنیه کی گوره دهوری نه کته ره کانیان ده دا.

نهندی کوپله‌ی شانتوکه مان نهودنده خوش‌ویست و جه ماوه‌ری بون، نه وک هر پاسه‌وانه کان، به لکو به پیوبه‌ری زیندانه که ش دههات و سه بیریده کرد.

بیرکردن‌و و لهو کوپله شانتویانه و جیبه جیکردنیان نه رکی سه رشانی من بون. منیش له و هاوز زیندانیه نوازانه م فیربیبووم، که نه و پشووه نوره ملیتیه بکه مه پشوویه کی خوش و شادمان.

له زیندان باش له شته گهیشتم، که همو شتیک کلتاییدی.
له ثوری کارم له کیلکه‌ی هوله‌ندام، به بیرکردن‌و و ده گه رینه‌و نه و سالانه‌ی هوبه‌ی ژماره ۷.

له تەک پوخسارى ئەموو زىندانىيە جوامىر و بە جەرگاندا،
ھېشىتا دوو پوخسارەن ھەركىز فەرامۇشىيان ناكەم.
ئەوانىش دايىابىم بۇون، ئىستا لە زىاندا نەماون.
ۋېنەكەيان وەك دوو ھېتىمى فريشتهى پېرىۋەز بە دىوارى ئورى كارم
ھەلۋاسراون.

لە ماوهى ئەو دە سالەي زىندانمدا، ئەوان مانگى يەك جار دەھاتنە
سەردانم. باوكم وەك ھەميشه بىتەنگ لە لايەك دەۋەستا. بە كرده وە
ھېچ نەدەدوا، ھەندى جار خەندهى بۆ دەكىرم. ئەو ھەر دايىكم
بۇولە پشت شوشە بەندەكەوھ قسەى لەگەل دەكىرم. ئەو نان و
كولىچەي دەستكىرى خۆى بۆ دەھىنام، گورەوى بۆ دەھىنام كە
خۆى چىنپۇوى. دايىابىم تاكە ئەندامى مالباتەكەم بۇون، سەردانىان
دەكىرم.

ھەموو جاريڭىش لە ھەمووانم دەپرسى، دايىكىشم ھەميشه ھەر
ھەمان بەرسقى ھەبۇو:
 - «گەنجۇ، باشىن، ھەمووان سلّاوت لىتەكەن..»
 - «ئەدى مامم چۆنە؟»
 - «ئۆزد باشىن، سلّاوى ھەبۇو. ھەميشه دوعات بۆ دەكا.»
 - «ئەدى ئەرمەننېيەكەي خاوهن سىنەماكە، ئەو چۆنە؟»
 - «گەنجۇ ئەو مرد. لە كۆتايىدا ھەموومان دەمرىن.»
 - «ئەدى مەلايى مزگەوتى؟» من وەهام لىپرسى و دايىكىشم زانى
مەبەستى پاستەقىنەكەي من زانىنى ھەوالى «لەيلا»يى مەلازىن بۇو.
 «ئەويش باشە، ھەر كاتىك دەمبىنەن دەلىن سلّاوى منى پېتىكەينە.»
 - «دايىكە، ئەرى ھېچ ھەوالى «ئەكەرم جون» تان ھەيە؟» ھەميشه
ئەمم وەك دوا پرسىيار لىتەكەد.
 ئەويش ھەميشه ھەر ھەمان وەلامى ھەبۇو: «ئەخىر، ھېچمان

نه بیستووه . له وانه به مامت بزانی، ئیمه نازانین . ئه وان ده لین گوایه
بۇ دیوه کەی دیکەی تۆقیانوس پەپیونەتەوە . «

وەرز هاتن و تىپەپین، سالّ هاتن و پۇیشتن . دەمبىنى دايىك و باكم
تا دەھات پىر و پېرتر دەبۈن، بەلام يەك شت بە نەگۇرى مابۇوه وە،
يەك شت ھەميشە لە كاتى سەردانىيان دەبرىقايسەوە . ئەويش ئەو
جووتە پىتلاؤھى دايىم بۇو، باوكم بۇ ھەر سەردانىكىرىدىك جووتىك
پىتلاؤى بۇ دروستىدەكرد . دەتكوت پىتلاؤھە كان زىپىن . ئەويش ئەم
كارەى بۇ ئەو دەكىد بەلکو خەمى ئەو ھەموو سالەى لەسەر شانى
خۆى كەمباكەتەوە .

دە سالى پەباق ھەر كاتىك چرا لەسەر ھۆبەی ژمارەي ٧ دەكۈزايەوە
چاوم دادەخست و دەبوايە لەسەر پىتخەفەكانمان بە كېپىتەنگى
بەتىننەو و منىش بىرم لە قاپقابەكانى «باران» دەكىدەوە، كە
ئەويش بە چەشىنى سىينەماكەم كىرده قوربانى . ھەر سالىك ٣٦٥
شەوىھەيە؛ لە دە سالىدا دەبوايە من ٣٦٥٠ جووت پىتلۇم بۇ
دروست كردىبايە . ھەموو شەۋىيەك دەمزانى ئاخۇ من بە چەند جووت
خەرىكەم . كارم لەسەر ژمارە ٣٦٤٧ دەكىد، كاتىك لەپىر لە دالانە
تارىكەكەی ھۆبەی ژمارە ٧ دا دەنگەدەنگ پەيدابۇو . خۆ ئەو دەنگى
زىيانى راستەقىنە بۇو، دەنگى دەرەوهى دیوارەكانى زىندان بۇو .
زىندانىيەكى جامىرى كۆن لە چاوه زىندانەكەي خۆى و لە تارىكىدا
هاوارىكىد: «شۇپىش ھەلگىرسا!»

ئىدى زىندانىيەكانىش لەسەر پىتخەفەكانى خۆيان بازياندا و چەپلەيان
بۇ بەخىزەتىنانى شۇرۇشەكە لىتدا .

كتىبى سىيەم

رۇژگارى شۇرىش

١

مېڭۈو، «ئايەتوللا خومەينى» ھىنايەپىشەوە، مەلايەكى پوحانى، راپەراپەتى شۇرىشى لە دىرى دەسەلاتى «محمد رەزاشا پەھلەوى» كرد.

ئىمە بە ھەبۈنى ئەومان دەزانى، بەلام خۇ ئىمە بە ئەوهە وە خەرىكەبۈيىن. لە ھۆبەى زىندانى ژمارە7دا، ھەندىك جار لەبارەى ئەويشەوە قىسىدەكرا، بەلام ھىچ كەس پىشىبىنى ئەوهى نەدەكىد، بىت و دەسەلات بىرىتەدەست.

ئەمەلايەكى پوحانى پىر بۇ، لە خانووپەكى قورپىن لە كۆلانى

پشتهد وی باز پایی شاره دینداری بکه‌ی نه‌جه فی عیراق ده‌ژیا. پیشتر بر له پازده سال، لهو کاته‌ی دژی چاکسازی بکانی شا و هستایه و لاتبده رکرا. نه و به ساده‌یی ده‌ژیا، نان و په‌نیری ده‌خوارد و پوزیش یه‌ک جار قاپه سوپیکی ده‌خوارد. به‌تنه‌یاش له‌گه‌ل زنه به تمه‌نه که‌یدا ده‌ژیا، کتیبه‌کانی خۆی ده‌خوتندنه و پەرچی پتنج جارانیش ده‌چووه نه و مزگه‌وته بچکولانه‌یه‌ی نزیک مالی خۆی.

شۆپشەکان بەردەقام بەدوای سەرکردە کە پەکاندا ده‌گەرپن.

کاتنیکیش هەموو سەرکردە کانی تۆپقۇزسىقۇن ھېشتا ھەر له ھۆبەی زیندانی ژماره ۷ بۇون، خومەینى لە مالله ساده بچوکە کە یەوه زانی چېن سەرکردایه‌تىي شۆپشەکە بخاتە زىز جلەوی خۆیه و.

لەنیتو زیندانه کەدا زانیاریي نەوهمان ھەبۇو، کەوا له شاره دینداره کاندا خەلک راپه‌ریوه، بەلام بەھۆی نەوهی ھېچ بۇۋىنامەن پېتىنەدەگەبىشت و گویىشمان لە پادىق نەدەبۇو، نەماندە توانى بىزانىن ئاخۆ نەو خۆپىشاندانانه چەند راستەقىنەن.

شەوئىکيان له پشت زیندانه کەوە گویىمان لە دەنگى ھەزاران كەس بۇو. کاتنیکیش گوچىچەمان ھەلخست، نەوهمان بىست، خۆپىشاندانه ران ھەر ماواردە کەن: «ئازادى، ئازادى، بۇ زیندانه سىپاسىيە کان!»

بۇ سېپىدە و ئىوارانى دواتر، تا دەھات دەنگە دەنگ نزىكتىرده بۇوه و، گویىمان لىبۇو سەدان كەس لەوانە يە بە ھەزارانىش بىن، پېيان لە زەوی دەدا و دروشمىيان دژی شا و دژی ئەمرىكا دەگوته و. دىيار بۇو تەقەکرا، دەنگى ويتەويتى تۈرمىتلى فريادپەسى پۇلىسيش ھات، بەلام خۆ ئاپۇزى خەلکە نەيدەويست بلاوه‌ی لىپكى.

پۇزىكىيان بە ھەزاران لە خۆپىشاندانه ران بە سەر دىوارە کانى زیندانه کەيان دادا و لىتها تەزۇور. ئىمە ھېشتا ھەر لە پېشى شىشە بەندى تۇورە کانى زینداندا بۇوين، نەوان لە ھۆبەی ژماره ۷ هاتنە تۇور. شىشە کانىان لە

په گه وه ده رکیشا و ده رکه کی زیندانیان کرده وه و نئمه یان نازادکرد.
خـلـکـه سـهـرـکـرـدـه سـیـاسـیـهـ کـانـیـان خـسـتـنـهـ سـهـرـشـان و بـرـدـنـیـانـهـ
ده ره وه و نـوـانـهـ منـیـانـ دـهـنـاسـیـ لـهـ باـوـهـشـیـانـ گـرـتـمـ، مـاـچـیـانـکـرـدـمـ و
گـوـلـیـانـ خـسـتـهـ نـیـوـ دـهـسـتـمـ. شـادـمـانـیـ وـ سـهـرـسـامـیـ نـهـوـنـدـهـ مـهـنـ بـوـوـ،
زـینـدـانـیـهـ کـانـ لـهـ خـوـشـیـانـ دـهـگـرـیـانـ وـ پـتـدـهـکـنـینـ.

خـوـبـیـشـانـدـهـ رـانـ نـئـمـهـ یـانـ هـیـنـایـهـ دـهـ. شـتـهـکـهـشـ وـهـکـ نـهـوـهـ وـاـبـوـوـ،
لـهـ دـهـسـتـ خـلـکـهـکـهـ وـهـکـ کـوـلـکـهـ دـارـیـکـ بـوـومـ بـهـنـیـوـ پـوـبـارـیـکـیـ هـارـوـهـاـجـداـ
بـیـهـنـ. لـهـ دـهـرـهـوـشـ شـهـقـامـ وـ تـهـلـارـهـ کـانـ لـهـ ماـوـهـیـ نـهـوـهـ دـهـ سـالـهـ دـاـ
نـهـوـنـدـهـ گـوـرـابـوـونـ، نـمـدـهـزـانـیـ کـوـیـ کـوـیـهـ وـ منـ لـهـ کـوـیـمـ. وـهـخـتـیـکـ
هـمـرـ نـهـوـنـدـهـ زـانـیـ پـرـایـنـهـ نـیـوـ شـهـقـامـیـکـ وـ لـهـ پـرـ مـوـچـرـکـمـ هـاتـنـیـ.
حـشـامـاتـهـکـهـ منـیـانـ گـیـانـدـهـ سـتـوـدـیـوـکـهـمـ. منـیـشـ جـلـهـوـیـ هـسـتـوـسـوـزـمـ
لـهـ دـهـسـتـدـاـ بـوـوـ: فـرـمـیـسـکـ بـهـسـرـ لـاـرـوـوـمـهـ تـمـدـاـ هـاتـنـهـ خـواـرـ.

نـاـخـرـ دـهـ سـالـ پـیـشـترـ، کـاتـیـکـ نـئـمـهـ شـاـزـنـمـانـ رـفـانـدـ، پـوـلـیـسـ کـوـنـوـکـهـ لـهـ بـهـرـیـ
سـتـوـدـیـوـکـهـمـیـ پـشـکـنـیـبـوـوـ، پـاشـانـ بـهـ دـارـوـبـزـمـارـ دـایـخـسـتـبـوـوـ. دـوـاتـرـ
نـهـوـ کـاتـهـیـ بـرـیـارـیـ سـرـزـایـ مـهـرـگـیـانـ بـوـ دـهـرـکـرـدـمـ، دـادـگـایـ سـهـرـبـازـیـ
خـاوـهـنـدـارـیـتـیـ سـتـوـدـیـوـ وـ مـالـهـکـهـیـ لـیـسـتـانـدـمـهـوـ. مـامـیـشـ پـیـوـاـزـیـهـکـیـ
قـانـونـیـ دـوـوـوـدـرـیـثـیـ دـهـسـتـیـپـیـکـرـدـبـوـوـ، لـهـ کـوـتـایـشـدـاـ زـانـبـیـوـوـیـ چـنـنـ
بـرـیـارـیـ دـادـگـایـ سـهـرـبـازـیـهـیـکـهـ هـلـوـهـشـیـنـیـتـهـوـ. مـامـمـ خـانـوـهـکـهـمـیـ
فـرـوـشـتـبـوـوـ، هـمـوـ پـارـهـکـشـیـ خـسـتـبـوـوـ سـهـرـ حـیـسـابـیـ بـانـکـیـ دـایـکـمـ،
بـهـ لـامـ سـتـوـدـیـوـکـهـیـ هـهـرـ بـهـ دـاـخـراـوـیـ هـیـشـتـبـوـوـهـوـ.

مامـم~ دـيـنـدار~ بـوـو~ و~ لـه~ ژـيـرهـوـهـش~ پـهـيـوهـنـدـيـ بـهـ لـايـنـگـرـانـسـيـ نـايـهـتـولـلاـ
خـوـمـهـيـنـيـهـوـهـ هـهـبـوـوـ، تـهـنـانـهـ نـهـمـهـشـ لـهـ وـ کـاتـهـداـ بـوـوـ، کـهـ هـيـشـتاـ هـهـرـ
لـهـقـلـاـکـهـ بـوـومـ. نـهـوـ لـهـوـ کـهـمـيـنـانـهـ بـوـوـ، بـرـوـایـ وـ بـوـوـ بـقـذـیـکـ دـادـئـ
نـايـهـتـولـلاـ شـقـرـشـیـکـ هـلـدـهـگـیرـسـیـتـنـیـ. لـهـوـانـهـیـ هـهـرـ لـهـهـرـ نـهـوـهـشـ بـوـوبـیـ،
سـتـوـدـیـوـکـهـمـیـ دـهـسـتـ لـيـنـهـ دـابـوـوـ.

ههنووکهش حهشاماتی خۆپیشاندهر منیان گهيانده لای ستۆديۆکه . خەلکە دارەكانیان له دەركە و پەنجهە كان كردهوه . له ههموو سالانهدا من كلىيىكەم هەر لەناو كەلۋەلى زىندانىمدا ھەلگرتىبو . نىدى كلىيلەكەم له قفلە ژەنگاوبىيەكە بادا و ھەندىتكە بە زەممەت دەركە كە كرايەوه . خەلکە كەش چەپلەيان لىدا و ھاواريان كرد : «بېرىخۇ شا، بىئى ئازادى!»

دەيان خۆپیشاندهر لەكەلم ھانتە نىتو ستۆديۆکە . نەوان پەنجهە و سەر مىزەكە میان خاوىنكردەوه . كارەباكەش چاك كرايەوه و گلۆپەكانىش ھەلگران و تەلەفۇنەكەش گەپىترايەوه دۆخى ئاسايى خۆى . هەر نەوان بەفرگەكەيان بۇ پې شىتمەك كىرم و چايدەشىيان لەدىم نا . پاشان پۇشتن و منیان بۇ پشۇودان لهوى جىھىيەشت .

كانتىكىش ھەمووان رۇپىشتن ، لەسەر كورسى پشت مىزى نۇوسىنىڭكەم دانىشتم تا ھەناسە يەكم بىتتەوه بەر . بەلنى بە ملىونان كەس پاببۇونە سەربىتىيان تا كوتايى بە دەسەلاتى پەھلەوي بەھىنن .

منىش پېپىيەست بە كات بۇو تا پىگە خۆم لەنیو ئاپۇرای خەلکە كە بدۇزمەوه . بەلام خۇق مىڭۇ لەسەر كاس ناوهستى . هەر بەدانىشتنەوه نىگام كەوتە سەر كامىزىاي فىلەمەكەم . بىنیسم يەكتى پاترىيە كۈنەكەي لېكىرپىبو و شرىتىكى بەتالىيىشى لە تەننىشى دانا باسو . دلەم خېترا لىتىدا . ھەلساامەوه ، دەستم دايە كامىراكە و پىمكىرد . وەك تاقىكىردىنەوه يەك چۈومە بەرددەم ئاۋىنەكە ، وەستام و فىلەمى خۆم گرت . من بۇز ببۇوم . كەسىتىكى سەرپىش ماشوبىرنجى ، لاواز و تىكشكاو .

كانتىش ھى ئەوه نەبوو چاوهپىكەم . ئاپۇرای خەلک بەرە و كوشك چوو تا شا راپىنن . منىش دەبوايە ، بەر لەوهى وەدرەنگ بکەۋى ، ھەموو دىمەنەكە تۆمارىكەم . نەوه بۇو كامىزرام بە شان دادا و بە پەيىزەكان ھاتىم خوار ، بەلام لە نىوهى پى ئاۋىمدايەوه ، كەپامەوه ھۆدەكەم ،

ژماره‌ی تله‌فونی مالی خۆمانمان لیدا، بۆ خۆشبەختیم ھەمیشە ژماره‌کەم لەبەر بۇو، ئىدی دەسکى تەلەفونیش ھەلگرت.

مامم لە دیوه‌کەی دیکە تەلەفونەکەی ھەلگرت:

- «بەلنى، فەراھانجى!»
- «سلام، سولتانم.»
- «كىن؟ نۇو، سەلامون عەلەيکوم. لە كۆتايدا كورە ونبۇوه كەمان كەرىيە وە مالىنى.» ئەو وەھاى گوت. خۆى ئەمە دەقى سورەتىكى قورئان بۇو سەبارەت بە پىغۇمبەر يۈسف، كە دواى سالانىكى دوورودرىشى زىندانىي گەپابۇوه وە مالىنى.
- كە وام بىست قورپىك گىرا و نەمتوانى چىدى بدويم.
- «بۇھىستە! دەچم دايىكت ناكاداردە كەمەوە!»
- كۆيىم لە دەنگى پىنى دايىم بۇو، بە گىريانو وە پرسى: كەى دېيە وە مالىنى؟
- «دايە، من ئىستا ناتوانم بىمەوە مالىنى، بەلام مشۇورى ئەوە دەخۆم ئىۋە بەھىنە تاران و لىرە بتانبىنم.»
- «دەى كەواتە نزو ئۇ و شتە پىكىخە، تا لە هەزمەتان نە مردۇم.
- «بەلنى وا دەكەم، دايە خاترجەمبە وەها دەكەم..»

ئىدى دەسکى تەلەفونەكەم دانايىوە، دەستىم دايە وە كامىراكەم و چۈومەدەر، بەرەو كۆشك بۇيىشتىم. لەۋى ئىدى پىتنەچۇ شا و شاشن خزانە نىيۇ كۆپتەرىيڭ تا هەلبىن بەر لەوەي گورپەمى خەلکە كە بە سەر كۆشكدا بىدەن.

بەرپىگاوه بەرەو كۆشك سوارى پىشى كامىونىك بۇوم، تا بىتوانم ھەموو شتىك بخەمە بەر چاوى كامىراكەم و فيلمى بىگرم. تازە كۆپتەرە كە بەسەر كۆشكدا رەتلىبوو، ئەۋىيى جىھىيىشلىبوو، بەسەر ئەو شەقامەدا دەفرىپى كە تۈرمىتىلە كە بەناوىدا تىدەپەپى. منىيىش ھەر لە شوينى

خۆمەوە کامېراکەم هەلکرد، لە کاتى خۆى و ھېشتا درەنگ نەكەوبۇو،
توانىم دوا پوخسارى شاشىن بىگرم، كە بە حەپسازىيە و سەرسامىيە و
سەپىرى ئاپۇرای خەلکى دەكىد، ئەوانىش تازە بەسىر دىوارەكانى
كۆشكدا هەلگەبابۇون و كۆشكەكەيان تالاندەكىد.
ئىنجا پەگەل حەشاماتەكە كەوتىم و چۈومە نىۋ كۆشك، ئەو كۆشكەي
پېتىش دە سال لەگەل شازىندا نانى شىۋانم لىخوارد.
ھەموو شەوهەكەي ھەر دىمەنى خەلکەكەم دەگىرت، كە چۈن كورسى
و قەنەفە، مىز و دۈلاب، ئاۋىتنە، تابلق، مافۇور و تاجە سوووكە كان بۇ
دەرەوە رادەكتىشن و باردەكەن. لە ئۇورىتىكى شاھانە بۇ ئۇورىتىكى دىكە
دەچۈوم، بە دواى قاپقاپە زەردىكەدا گەپام، ئەوانەي بېنىت لە بېۋازان
بۇ شازىنم دروستكىرىبۇون، بەلام خۆ لە ھېچ شوېتىك نەمدۇزىنەوە.
بەيانى سەر لەزۇو بە ھىلاكى و شەنگلىتېپراوى كەرامەوە ستۆرىزىكەي
جارانى خۆم.

۲

بۇ پۇزى پاشتىر تۈرمىسىلىك بە كىنگرت تا دايىبابم بەينىتە تاران و بىانبىنم. ئۇورىكى ئوتتىلىشىم بۇ دوو شەو بۇ گىتن، كاتىكىش ئەوان گەيشتن، ئىدى بىرىنە باشتىرين چىشىتخانە شارەكە. ئىمە هىچ دەرىبارە زىندان نەدوائىن، بەلام سەبارەت بە مالىبات قىسى نۆرمان كىد.

دايىكم گوتى: «ھەمووان سلۇويان ھەيە، ھەمووان دەيانەۋى بتىپىنە وە..»
- «دايە، توش سلۇوم بگەيەن وە ھەمويان. منىش نۆر نابا دېم و سەريان لىدەدەم..»

نینجا پووم کرده باوکم و گوتم: «ئەرئ لەگەل کاروبارى مەندىزى راھەران چۆنى؟ ھېشىتا ھەر وەك جاران جوان و پەنگىنە؟» ئەويش چاوىتىكى لە دايىكم كرد. دايىكم قىسەكەي لىيۇھەركەتەوە: «كىتىلگە و مەندىزى راھەران باش و پىنكوبىتىن و ھەر وەك جارانىش جوانن. ئەوانىش سلاؤيان بىت ھەيە. كورپ، پىيوىستە نۇو بىگەپتىتەوە و بە چاوى خۆت بىبىنى.»

من دوو پەندى و دوو شەۋى خۆشم لەگەل ئەوان بەسىرىرىد. پاشان دايىكم گوتى: «كۈرم، پارەھى خانووھەكتەم لە بانك داناوه، كەي دەتەۋىتەوە؟ خۆ ھەر دەبىن خانووھەك بىكى.» منيش پىيمگۇتەوە: «جارى نا.»

ئەويش بە خەمەوە گوتى: «بەلام خۆ ھەر دەبىن مالىيەك و ئىن و مەندالىيىشت ھەبن، دەھى وا نىيە؟» بە جەھەنگەوە پىيمگۇتەوە: «دايە، ئىستا كاتى شۇرۇشە. ئىستا كەس خانووئى نوئى ناكىرى، كەس نە ئىن دېنى و نە مىردىش دەكا، خۆ كەس لەو ھەرا و پاشاگە رەدانىيەدا نايەۋى ئەندالى پەيدابىن.» - «ئەمە پاست نىيە، پىيوىستە خىرا ئىنىڭ بىدۇزىيەوە. خوش نىيە بە تەنبا بىرازتىي.»

خۆى ئەمە قىسە كەرنىيىكى ھەق و سەير بۇو: نەشەمىزانى بۇ، بەلام شتىيىكى وەھام بۇ ھات، كە ئەمە دوا دىدارمان بىن.

پىيموابىن دايىك و باوکىشىم ھەمان ھەستىيان ھەبوبىن، چونكە كاتىن مالئىناوايىمان لەيەككىرد، دايىكم باوهەشى پىتىاكرىدم، ھەر وەك ئەۋەرى ھەرگىز جارىتكى دىكە لە ئامىيىزم نەگىتەوە.

باوکىشىم پەفتارىتكى نواند، ھەرگىز پىيشر نەينواندبوو، ھەرگىز شتەكەم لىپەچاونەدەكىرد. دەستى منى گرت، توند گوشى، بەزىكىردوھ و ھەندىيەكىش سەرئ دانەواند و ماجىيەكى لىكىرد. منيش لە وىۋۇۋايان

لەزییم. ئەرئ باشە بۆ وای کرد؟

ئای کە ئادەمیزاز چەند سەیر لەنیو خویدا ئالۆزە.

بۇ نەنگىرە، كاتىن داييابام گەپانوه، تاقىمە كونەكاي فىلمە هاتنە لام تا ناھەنگى ئازادىم لەگەلدا بىگىن. ھەموو بە جوشۇخۇش بۇون، ھەموو لە بېرىزكەي نوى تەرى بۇون. ئىتمە دەربىارەي ھەموو ئەو فىلمانە دواين، كە بەتەماپۇرين لە دواپەزىدا سازىيانبىكەين.

پەزىگارىش پەزىگارى وەرقەرخان و نادىلىيابى بۇو، ئاخىر خۆ كەس بە كارى سىينەمايى، ھونەر و نمايشى شاتقىيەوە خەرىكىنەبۇو. لەگەل ئەوهشدا، ئىتمە خۆمان بۇ ئايىندە ئاماھەدە كەرد.

شا و شازىن ولاتيان لە پېشت خۆيان بە جىيەتىشەت، كارمەندانى بالولىزخانەي نەمەريكا ئىن و مندالله كانى خۆيان پەوانە كەردهو. ژەنەپاللە كانى سوباش دەسەلاتيان گرتىبووه دەست و بارى ئاكاوابيان جارىدابۇو، بەلام خۆ كەس بە گۈيى نەدەكردىن. خۆپىشاندەران بەسىر سەربازىگە كانىيان دادا تا چەك بەدەستېتىن رئەو كاتەي مىشىتا ئايەتوللە خومەينى ھەر لە عىراق بۇو، لە پىيى كاسىتى تۆماركراوهە لەگەل لايەنگەر و شوينىكە تووانى لە پەيوەندىيدا بۇو. ھەر لە ماوهەيەشدا بۇ چووبۇرۇ پاريس، تا لە پىيى تەلەفرىزىن و سەتلەلەيتەرە راپەپايدەتى شۇرۇشە كە بىكا.

ئەو ھەگبەي خۆي تىكىنابۇو، لە ئانوساتى گەپانوه بۇو بۇ نىشىتمان، بەلام ژەنەپاللە كان ھەپەشەي ئەوهىيان لىتكىرد، فېرىزكەكەي بخەنە خوارەوە. منىش بىپارمادابۇو ھەمو پۇوداۋ و بەسىرەتە مىزۇوبىيە كان بە كامىراكەم تۆماربىكەم، بەلام لەمەمان كاتىشدا كۆبۈونەوەم لەگەل تاقىمى فيلمەكەم كەر بەلکو ئاماھە كارى بۇ فيلمە نويىيەكەم بىكەن. پېشتر ھەر لە زىندانەوە سىنارىيۇ فيلمەكەم دارپاشتىبوو و بە سەدان جارىش فيلمەكەم لە مىشىكى خۆم لىتابۇو. خۆى دەبۇوه يەكەمین فيلمى سىينەمايىم دواي شۇرۇش.

ناخرا خو پژیمی شا له ده ساله‌ی پابردودا، لهوهدا سرهکه و توبوو، بهته‌واوی په‌رده له‌سهر بنزوتنه‌وهی گه‌ریلایی هلبدانه‌وه و پیکختنه کانیان ناشکرابکا، هموو سرکرد سره‌کیمه کانی له کاتی شبری شه‌قامدا بکوزتی یان دوای گرتنیان له سیداره یان بدا. نیستاش هر یه ک دوو شه‌رثانی گه‌نج مایبوونه‌وه، بهته‌ما بیون پاپه‌پایه‌تی بوزوتنه‌وه که بکه‌ن. نهوان لیتم نزیکبوونه‌وه به‌لکو کاریان له‌گه‌لدا بکه‌م، به‌لام خو من ته‌نیا و ته‌نیا ده‌مویست تیشک بخه‌مه سه‌ر کاروباری خوم.

کاره‌که‌ی منیش، فیلمه نوییه‌که‌م سه‌باره‌ت به یه‌که‌مین نهوهی گه‌ریلاکان بیو، نهوانه‌ی له پاپه‌رینه‌که‌ی دارستاندا سه‌ریان تیداچوو. سه‌باره‌ت به‌وانه بیو، که له شه‌بی ده‌سته‌ویه‌خه‌ی شه‌قامه‌کاندا له‌گه‌ل پولیسی نهینی پژیم کوشدان و گیران، ده‌باره‌ی نهوانه بیو، که له سیداره دران و نهوانه‌ی شازنیان رفاند.

بؤ نهوهی کات به‌ده‌ستبینم، تاقمی فیلم راسپارد تا پیشوه‌خته به دوای نه‌کته‌ری شایسته و شوینی لیکترنی فیلمه‌که له نیو دارستانه‌که‌دا بگه‌رین. منیش به خوم په‌بیوه‌ندیم به چه‌ندین به‌رهه‌مهینه‌ری جو‌ریه‌جور کرد، به‌دوای نهوهدا گه‌رام، ناخو کن بن لام پۆزگاره نادلیناییه‌دا ناما‌ده‌بن سه‌رمایه‌ی خوی له فیلمیک بخاته‌گه‌پ.

سن مانگ دوای نهوه، دوای نهوهی هموو هه‌ولیکی سوپا بؤ نهوهی ولات بخه‌نه‌زیز پرکیفی خویان، شکسته‌هیتنا و خوپیشاندله‌ره چه‌کداره‌کان هه‌موو هه‌زاره‌ت و باله‌خانه‌کانی میرییان خسته بن ده‌ستیان، نیدی زه‌نه‌راله‌کان به‌رگی یه‌کپوشی فه‌رمی خویان داکه‌ند و هه‌ولی نهوهیان دا له ولات هه‌لوبین. نهوه بیو پژیمی پاشایه‌تیی په‌هله‌وی به‌هکجاری له‌باره‌که‌هله‌لوه‌شا و نایه‌توللا خومه‌ینیش له پاریسه‌وه به‌رهو تاران فری تا جله‌وی ده‌سه‌لات بگریته‌ده‌ست.

تاقمه‌کم و منیش به سواری جیبینک بهره و فرۆکه‌خانه پویشتن به لکو هانته‌وهی نایه‌توللا بکه‌ینه فیلم. نیمه کامیراکانمان له سه‌ر میچ قایمکرد و دهستانان به فیلمگرنی نه کرد، که وک جوره چاکیه‌کی پیغذ و موفه‌رک وا بیو.

بۇ ماوهی يەك هەفتەی بۇ ھەمو شوینتىك به دواى نایه‌توللاوه بۇوم، فیلمى ھەمو ساتە گرنگە کامن گرت. تۆمارەکەم بېسۈه تۆمارىنى مىشۇسى، کە بۇ میراتى نىشتمانى بۇ نەوهی داهاتو پارىزداو بن.

کاتتىكىش ھەمو نەم شستانە تەواوبۇون، چۈومەوھ نېتو سۆتدىۋەکم و دەركەم له سەرخۇم داخست، تا تىشكىرى هزد و بىرم بخەمە سەر فیلمە نوپەيەکەم. چەند نەكتەرىزىكى گولبىزىتم لىيگىتن تا زىاتر باسى كارەكەيان بۇ بکام. دواى نەوهش بۇ ماوهی يەك چۈوبىنە دارستانى پارىزگاڭەی باکىرۇر تا نەو شوینتى فیلمەكى لىيده‌گرین، بېشىكىن و لىتىپكولىنەوە. من ھىشتا ھەر لەناو دارستانەكدا بۇوم، كاتىن نایه‌توللا خۇمەينى فەتواتىكى دا: «سینەما حەرامە! سینەماكان شوینى گوناھن.»

خۆى نەوه زللەيەك بۇو بەر پووی من كەوت. باشە چۆن نەوهی كرد؟ ئاھر بەو فەتواتى خەونەكانى منى كوشت. منیش بىتاقەت بۇوم. كەسىش نەيدە توانى دىرى فەتواتىكى وەها بۇھە سەتىتەوە. شتىكى ساماناك بۇو. واي لىيکىدم بىر لە دىمەنە رەش و سېبىيەكانى سینەماي خۆمان بکەمەوە، کە تىتىدا مانگايەك بە چاوى تۆقاوەوە سەرپىرا. ئىدى هيچم لە نېتو دارستانەكدا بۇ نەمايەوە، گەپامەوە تاران.

لى گەلۇ، خۆ زىندان منى كردىبووه كەسىكى توندوپەند، نەم جوره فتويانە منيان پىئەدەپووخا. ھەر دەبىن رېچكىيەك ھەبىن، تا فیلمەکەم لە نېتو جەنگەلەكدا تەواوبىكەم، كە چى ئىيان منى بهره و ئاراستىيەكى دىكە نارد.

منیش دەستم دايەوە کامیراکەم، چۈم بىزانم ئاخۇ چىم پىدەكرى.

۳

من فیلمی ئەو پیاوە پیشدارانه گرت، كە چۆن بە زەبرۇزەنگ دەركەی سینەماكەيان بە دار و بىمار داخست و چۆن ئايەتوللاڭان كاسىت و بەكەرى فىلەمەكانيان لەسەرييەك كەلەكە كرد و ناگىيانتىبەردا. ئەرى ئەلۇر، توبلىتى ئەو پیاوانە لە كوى پەيدابۇون. پېشتر ئەوانە لە كوى بۇون؟ وەها پېتىدە چۈۋە ئەوان لە ئەشىكەوتە شىيدار و تارىكە ژىزىزمىنەكانە وە هاتىبەندەردا. لە سینەماكەوە بۇ ئەوي دى دەچۈوم و فیلمى ھەموويانم گرت. ھەروەها

قسه‌ی ماخوکانی سینه‌ماکانیشم به گریانه‌وه تومارکرد.

کاتنیکیش نه و نیواره‌یه به دره‌نگ و تاریکیبیه‌وه گه‌پامه‌وه ستودیوکه، له‌سهر پتخته‌فه یه‌ک نه‌فریبه‌که‌م راکشام، هه‌ستیکی وه‌هام بتوهات، که‌وا له‌سمر چارپایه ناسنینه‌که‌ی هۆبیه‌ی ژماره ۷۵ زیندانه‌که رازاوم. خۆ نه وه‌شم ده‌زانی ده‌بوایه جاری نارامبگرم. خۆی نه‌ده‌بوو پیشوه‌خته بکه‌ومه پرته و بوله‌بۆل، چونکه فیربیوم گه‌ر بوله‌بۆل بکه‌ی نه‌وا ده‌یدقپتنی. هق وايه له و جۆره دۆخانه‌دا خۆت بدۆزیه‌وه، له و پۇزه ناشیرینانه خۆت له باریکی وە‌ها دابنیتی، که نه‌ریتیانه بىن، دەنا گه‌ر وانه‌که‌ی، نه‌وا هه‌موو شتیکت لەدەست دەردەچن، نه‌وسا زیان وە‌ک لمی ناو له‌پ، له نیو درزی په‌نجه‌کانت دەپئى و خۆشت فت دەبى.

کەس چاوه‌پئى نه‌وه نه‌بوو که پوویدا، بەلام خۆ مەلا پوچانیبیه‌کان پادیکال و توله‌ستین بون. نیستاش که جله‌وی دەسەلاتیان کە ووتقتەدەست و تامیشیان کرد، ویستیان دەست بە‌سەر جیهاندا بگىن. وەک هەنگاوى يەکەمیان، بە‌سەر بالویزخانە نەمریکایان دادا. بالویز و کارمه‌ندە‌کانیان بە بارمە گرتن.

نه‌شىدە‌کرا هېچ فيلمىتى سینه‌مايى بە‌رەه مېتىم، بەلام دەكرا شاهىد بىم، پیاوېك بە خۆى و كاميرايە‌کە‌وه بە‌سەرياندا گەواهىدەر بىن.

من فيلمى بالویزى نەمریکام گرت، بەدەست و چاوبەستراوی بە‌رە و شوینىتى نهیتى بىردران. لە‌گەل پیاوە پىشدارە‌کاندا چۈومە مائى بالویزە‌کە و فيلمى هه‌موو شتیکم گرت، فيلمى هه‌موو نه و كورسى و قەنەفه و پتخته‌فانە شىكاندبوويان. وىنەی دولاپى جله‌کانىم گرت، وىنەی مەنداله‌کانى، نانى سار خوان، شىرى نېۋەپە فرگەر و دانە‌پەكى لە‌بەرگىراوى فيلمە‌کە‌شىم بۇ تۆپى تەلە‌فازىونە‌کان نارد. سى ئىن ئىن و

بی بی سیش پاسته و خوچ بُو جیهان په خشیانکرد.
ئوهی ئوهی پقدانه کردم شتیکی ترسناک بُو.

من کورته فیلمیکم له ستودیوکه خوم دروستکرد و هموو ئوهی
فیلمه سینه ماییانه، که له لای هاوبی کونه کامن بون، لای خاوهنداره
پیشووه کانی سینه ماکان بون، که هر همووشیان فیلمی بینگانه
بون، له ماوهی ئوهی ده ساله‌ی رابردودا بهره مهینرابون، هینانه وه
تا ته ماشایان بکه موهه. هر شاویک سه‌ییری فیلمیکم ده کرد. خوی
ئوهش ته ماشکردنیکی فیرخوازانه بُو، خوشیشیم لیده‌بینی. هروه‌ها
لهو ماوهیدا کتیبیشم خوینده و گوییشم له موزیک ده گرت.
که چی له ماوهی ئوه شهوانه‌دا، هزرم چووه گه‌رمی و به‌خشنده‌بی
ژنتیک. غریبی «باران» م کرد و دالله و هزرم نقد لای ئوه بُو.
ئوهیش پوشتبورو، له ئمریکا ژیانیکی نویی بُو خوی پینکه و نابو.
دهسته خوشکنیکی ئوه پنیراگه ياندم، کاتن من شازنم رفاند ئوهیشیان
گرت.

پقدیکی ته او له نوریکی تاریکیان کرد، ئازار و ئاشکه‌نجه‌یه‌کی
ده روونییان دابوو و سه‌باره‌ت به رفاندنه که کوتبوونه لیکزیلینه وه
له‌گه‌لی. کاتیکیش قه‌ناعه‌تیان وابوو، که باران هیچی له‌گه‌ل هیچدا
نییه، ئازادیانکردنبوو. بُو پقدی پاشتر که وتبورو نه خوشخانه. له‌وئی
بُویده‌رده که‌وئی، که دووگیانه و کورپه‌له‌که‌شی له‌بار چووه.

یه‌ک دوو جار هاتمه‌سەر ئوهی له پیسی براکه‌یه‌وه له ئه‌مریکا وه
په‌بیوه‌ندی پیوه بکه موهه، به‌لام وام نه‌کرد. خوچ لهو هموو سالانه ئوه
ھەولی نه‌دا سۆراخیکی ھەبین، ته‌نانه‌ت تاکه نامه‌یه‌کیشی بُو نه‌ناردمه
زیندان. ده‌شیزانی ئازادکراوم، ده‌کرا زەنگی تەله‌فۇنم بُو لىتىدا، به‌لام
ئوه پوون بُوو، بپیاری ئوهی دابوو پشت له رابردوبى بکا، بُویه

منیش نه ده بیو په یوهندی پیوه بکمهوه.

له لایهن هاوکاره کانمهوه باسی «مه رجان» م بتو کرا، به لام خۆ کەس نه یده زانی له کوییه. هەموو بقۇئى، هەموو شەۋى چاوه پىئى ئەوهەم دەگرد له پېر لېم پەيدابىن، كەچى پەيدانە بیو. دايکى كۆچى دوايى كردىبوو، بەدەر لوه كەسى دىكەی مالباتە كەم نەدەناسى. گومانم بتو ئەوه چوو مردىبىن، له يەكتى لە و شەپانەی سەرشەقام يان له ئۇورى ئەشكەنجه داندا كۈزۈپلىق و ئىدىھەيتە و پۆلیسە نەيتىبىه كانى بىزىم بەنهىتى و بە گۈرپەرييى لە شوتىتىك بن گلەيان كردىبىن.

غەرەبىسى ژىتكىم دەگرد، به لام دواي دە سالى پەبەق كە لە زىندان ژىابىووم، نەمدە توانى ھېننەدەي بلېن يەك و دوو دەست بە پەيوەندى دىكە بکەمهوه. هەموو ئەوهى دەمەويىست ئەوه بیو، خۆ باي ئەوهەندە ئافرەتىش ھەبۈن لە گەل خۆيان بېھەمهوه سەتۆدىيۆكەم، به لام من خۆم دەناسى: ئەو شتە نەكرا.

۴

تهنیاییم له نیو ستو دیۆکهدا خستمیه سه رکه لکه لای بیرکردن وه له
که سایه تی کتیبیکی کونی فارسی، ناوی (کونده به بق کوتیه که) يه.
چیز کیکی تاریک و قورسه سه باره ت به که سینکی ته نیا، که هر له
نیو یاده وه ریبه کانی ده زی و هیچ په یوه ندی و هاموشویه کیشی به
جبهانی ده ره وه نیمه.

شهوینکیان، کاتیک له پیاسه کهی خوی ده گه پیته وه مالی، ئافره تیکی
ته لیسم اوی له بن جلویه رکیکی ره شدا له ده رکهی مالی چاوه پییده کا.
نه ویش ده رکه که ده کاته وه هنگاویک له ژنه که دوورده که ویته وه. ژنه که

بین ئوههی فەرمۇشى لېبکا بەدوايدا دەچىتە ئۇور.

كتىبەكە دەق ھەر دەلىٽي باسى ئەو كەشە سامانىكە دەكا، كە مەلا پۇحانىيەكان دواى دەسەلاتگىتنە دەستيان خۇلقاندىيان. لەوانەشە ھەر لەبەر ئوهه، ئەو بارستە كتىبە دووبارە چاپكراوهى پۆمانەكە لە جاماخانى كتىبىفەرۋەشەكان دانرابى.

سالانىكى درېزە، لە تافى لاۋىمدا كتىبەكەم خويىندبۇوهو. ھەر بېاستىش يەكىن بۇو لە كتىبە ھەرە جىيەكان، كە خويىندبۇومەوە. ھەمووان بە شاكارى لەقەل مەدەدەن، بەلام من ئەو كات نۇد گەنج بۇوم، مىشىتا زۇو بۇو تا چىرۇكىكى وەها رەشىبىن و تارىك كارمتىبکا.

لەن كەلۆ، ئەنە تەلىسماوەكەي نىئو چىرۇكەكە ماوهەيەكى درېز بە خۆيەوە سەرقالىيىرىدم. ھەرچەندە خۆيىشى ژىتىكى نىئو خەيال بۇو، بەلام خۆ دەكرا بە شىۋەيەكى باش شىت و شەيداى بېم. من بىرگەيەكى لىنەھەيىنەمەوە تا مەبەستەكەم بەباشى پۇونبەكەمەوە. پىباوه تەنياکە ئەمەي خوارەوەي گوت: «خۆشەويىتى من بۇ ژەنكە شتىكى تەواو جىياوازىبۇو. بەدلەنەيەوە، من ئەم بېشىتە دەناسى و چاوه ناسك و نازدارەكانى، دەمە نىوه كراوهەكەي، دەنگە نەرم و بەئەستەم بىستراوهەكەي، ھەموو ئەو سەرنجاحەي ئەو يادەوەرىيى دۈور و بەئازارەي لەن بەسوئى ھەيتىمەوە. ئەو شتىكى بەرجەستەدەكىد، كە من لىئى بىتېش بۇوم». «

دانەيەكى كتىبەكەم لە نىئو دۆلابى كتىخانەي سەتىدىيۆكەمدا ھەبۇو تا سەرلەنۇي بىخويىنەمەوە. ئاخىر من ئىستا لەگەل پاپىدوو تەواو جىياواز بۇوم، بەلام خۆ ژەنكەي نىئو كتىبەكە ھەميشە ھەر مايەي سەرنجەپاكتىشام بۇو. دېسان بىرگەيەكى دېكەي كتىبەكە: «ئەو بۇ من ژىتكە بۇو، لە ھەمان كاتىشدا بەرجەستە كەردىنى شتىك بۇو لە پۇوى مرۇۋاپايەتىيەوە. پۇخساري كارىگەرەيەكى سەرگەردانانەي

له سه‌ر من هه بیو، هه مسوو پوخساره کونه کانی نیو یاده و هریشمی تارماویکردن، نه و ئوه‌نده چریبیووه‌وه، نیدی له شوینی خوم له رزیم و ئو زنوتکانیشم به دینتی شل بیون. له نیگایه‌کی پاگوزه‌ره‌وه سه‌رتاپایی زیانی پر له ناسورم له چاوه کانی نه‌ودا، له چاوه گه‌وره بئ وینانه، په‌نگیدایه‌وه. چاوی ته‌پ و پرشنگدار و هک ئه‌لماسی خ، که له نیو فرمیسکدا نغرق بین. نیدی له نیو نه و چوانه، له نیو نه و چاوه په‌شانه‌دا خوم له نیو شه‌ویکی بین کوتا و ئه‌نگوسته‌چاودا دوزیبیه‌وه، که پیشتر نزور هه‌لوه‌دای بیووم.»

خوی، کتیبه‌که هی ئوه نه بیو به‌یه‌کجار و له سه‌ر یه‌ک بخویندریتیه‌وه و خه‌تمبکری، من هه مسوو شه‌ویک له سه‌ر خوچ‌هند لابه‌یه‌کم لیده‌خوینده‌وه، تا هر له نیو که شوه‌هه‌وای چبروکه‌که‌دا بمعینمه‌وه. نه و بیو شه‌ویکیان به دره‌نگه‌وه له پیاسه که‌رامه‌وه ستودیوکه‌م، ژنیکم بینی له بن چارشیویکی په‌ش، له بردام جامخانه‌ی کتیبفرؤش‌که وه‌ستاوه.

ئوه‌ش مایه‌ی تیبینی بیو، ئای له‌وه، ژنیکی ئاوا له و پوژکاره پر له هه‌را و پاشاگه‌ردانییه‌ی شوقیش، به‌و دره‌نگ وه‌خته به‌سه‌ر شه‌قامدا به‌ته‌نیا بیرو.

له ساته‌ی کلیلم له قفلی ده‌رکه‌ی ستودیوکه بادا و ده‌رکه‌م کرده‌وه، ته‌ماشایه‌کی کردم. منیش له‌وه بینیم حه‌په‌سام. نه مده‌توانی راستی و خه‌یال لیه‌ک جیابکه‌مه‌وه. وام زانی نه و ژنه‌که‌ی نیو پومنه‌که بیو. خوچ‌ده‌شکرا نه و هر ژنیکی له شفروش بین. ناخر ئایه‌توللا خومه‌ینی فه‌توایه‌کیشی سه‌باره‌ت به له شفروش‌کان ده‌رکرد بیو: «نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکه‌ن حه‌رامه.» دوای نه وه پیاوه به‌پدینه‌کان قه‌چه‌خانه‌ی گه‌وره‌ی تارانیان به بلدقزه‌ر له‌که‌ل زمویدا ته‌ختکرد. له و کاته‌وه قه‌چه‌کان خویان له تاریکی شه‌قامه‌کان، له‌زیر چارشیوی په‌شدا حه‌شاردا.

من هر روه ک پیاویک سهیری قهقهه به ک با، ئاوه‌ها لیتمپوانی. هله‌لبه‌ته نئو شتیکی خه‌یالی نه‌بwoo، خوم به چاوی خوم بینی، نئو ئافره‌تیک بwoo به دوچاوی ته‌پی پرشنگداره‌وه. نیدی یاده‌وه‌ریبه بسویکانی بېیره‌هینامه‌وه.

خۆ نئه‌گەر قه‌چە بوايە، دەکرا بانگیکەم و له‌گەل خۆمدا بىبەمە ثوور. ئاخىر نئو پاره‌ى دەویست و منيش بەخشىندەيى. بەلام نەخىر، نئو له‌شفرۇش نه‌بwoo. نئو بۆ نئوه‌ى من بە تەنبا نەمینمەوه. منيش هەندى خوم لادا و لىكەپام نئو بىتە ثوور. دەركەی ثوورى كاركىدنم له‌سەرى كرده‌وه و گلۆپەكەشم هەلکرد. نئو يىش بە مەمانوھ خۆى بە نىتو ثوورەكەدا كرد، وەك نئوه‌ى زۇر جارى دىكەش هاتبى. نئو چوو له‌سەر رەخى پىنخەفە بچۈلەكەم دانىشت و چارشىيە پەشەكەشى له‌سەر شانەكانى لادا. دەمودەست بىنیم، نئو ژتىكى ئاسايىيە، نئمما كاريگەر.

له ثوورەكە چوومەدەر بەلكو چايه‌ك لە دىم بىنیم و هەرچى مىوه‌يەكىش لە نىتو بەفرگەكە هەيە بىنیم و له‌سەر مىز دايىنیم. كاتىكىش گەپامەوه، بىنیم له‌سەر پىنخەفەكە راڭشاوه و نئەزتوكانىشى هيتناؤنەتە بەرخۇ بۆ بن چارشىيەكە.

پياوه تەنباكەي نىتو پۆمانەكە ژنه‌كەي نىتو چىرۇكەكەي كوشت، بەلام من لەبەر خومەوه نئوه‌م هەلسەنگاند، لەبەر خاترى شەوه تەنبايىيەكانم لە لای خومى بەيىلمەوه.

ئىنجا گلۆپە كۈۋاندەوه، دەزگاى فيلمەكەم هەلکرد و له تەنیشت نئو له‌سەر پىنخەفەكە دانىشتىم. ئىمە بەبىدەنگى سهيرى فيلمەكانمان كرد. دەستىنكم بۆ سەرى بىد، لە زىرتىشى ئامىرى فيلملىيدەرەكە يارىم بە داوه پرچەكانى كرد. نئو يىش دەستىگىتم و له‌سەر پۇومەتى خۆى

دانا، منیش به نه مری قورنجیکم له کولمه‌ی گرت و به پهنجه‌کانم به دوای خه‌تی لیوه‌کانیدا پویشتم. کاتیک خوم بق شوپرکرده‌وه تا برزانگه‌کانی ماج بکم، فرۆکه‌یه‌کی گوره به ده‌نگیک، که مرؤشی که‌بر ده‌کرد، به لای پهنجه‌ره‌که‌دا په‌تبوو. بان و دیواره‌کان له‌رزین، ده‌زگای فیلم‌لیدۀ‌ره‌که که‌وته سه‌ر زه‌وی و شکا و ژوروه‌که‌ش به ته‌واوی تاریک بسوو. کامیراکه‌م و وینه له‌چوارچیوه‌گیراوه‌کان، ئه‌وانه‌ی به دیواره‌وه هه‌لواسروابوون، به‌ربیونس‌وه. له شوینی خوم بازمندا و چومه‌لای مینا شکاوه‌کانی پهنجه‌ره‌که. هر یه‌ک دوو چرکه دواتر، سئ بومب ته‌قینه‌وه، پهنجه‌ره‌ی ستودیزکه میان هه‌ژاند.

پیاویک له خواره‌وه هاوایی کرد: «جهنگ هه‌لکیرسا!»

عیراقی دراوستن، فرۆکه‌خانه‌ی تارانی بومبارانکرد. زه‌نگی جهنگ له سه‌رتاپای شاره‌که ده‌نگیدایه‌وه. له بلندکتووه دواکرا، هه‌موو چراکان بکوریزیننه‌وه.

فرۆکه‌یه‌کی دیکه‌ش په‌یدابوو، له هی یه‌کم به ده‌نگتریش بسوو. منیش غارماییه لای ژنه‌که، که وه‌ک به‌رد هیشتا هر له سه‌ر پیخه‌که‌م دانیشتبوو، نیدی پامکیشا خوار بق سه‌ر ناوکه‌وه‌که، هه‌رچه‌نده گهر هاتبا و باله‌خانه‌که بومبارانکرابا، هیچ دادی نه‌ده‌دا. بومبه‌کان له شوینیک له دووره‌وه که‌وتن. منیش دیسان خیترا چوومه‌وه لای پهنجه‌ره و بینیم ستونیک له گوریه‌ئاگر و دووکه‌ل بق ناسمان به‌رزدده بورووه‌وه. ده‌بوو هه‌ر نزو ده‌ریچ و هه‌موو شتیک به کامیراکه‌م توماریکه‌م. به‌په‌له‌پیوزنی به دوای کامیراکه‌دا گه‌رام. کاتیکیش دوزیمه‌وه، تاقیمکرده‌وه ئاخۆ کارده‌کا. بق خوشبختی نه‌شکابوو. ده‌ستم گئیرا به‌لکو یه‌ک دوو کاسیتی به‌تال ھه‌لگرم، ئینجا به دوای کوله‌پشته‌که‌م گه‌رام تا بیانخه‌مناوا. کاتیکیش له‌م بومه‌وه، ئه‌وهم له‌میشکی خوم دانا هه‌ندیک پاره بدهمه ژنه‌که و به پیگای خویدا بینیرمه‌وه،

ھەرچۈننېك بىر بىپارەكەم ھىچى لىشىن نەبۇو، ئاخىر خۆ نەو لەشفرۇش نەبۇو. لەو تارىكىيە لەسەر زەۋىيەكە كەپام ئاخۇز لە كۆتىيە، بەلام ئەو لەۋى ئەمابۇو. سەيرى سەر پىخەفەكە شەم كرد، لەۋىش نەمابۇو.

بانگىمكىد: «ئەرى لە كۆتى؟»

ھېچ وەلام نەبۇو.

- «ئەرى ھېشتا لېرە ماوى؟»
ئەو لەۋى ئەمابۇو.

دىسان فېرۇكەيەكى دىكە پەيدابۇو. بە دەنگەدەنگىزكى زىرەوە بە ئاراستە ئەو گەرەكە پۇيىشت، كە ئايەتوللَا خۇمەينى بە شىتىۋەيەكى كاتى لىيىدەئىيا، نىدى بۇمبەكانى لەۋى بەرداňوە.

منىش بە ئەسپاپى لە پەيژەكان دابەزىم.

بەو تارىكىيە بەرە كەپامكىد. وام دانەنا بۇو، كەوا بەرە و رېچكەيەكى نۇئى غارىدەدەم.

۵

کاتنیک هیشتا گنجی، هیشتا به هری نه و پیشانه‌ی بپیوتن، شهکهت و
کنهفت نهبوی؛ نهوا دهبن ناساییانه ریکه‌ی و دریزه به کاروانه‌کهت
بدهی. هندیک دهتوانن تا کل‌تایی به ریگه‌کهیاندا بریزن، هندیکیشیان
له نیوه‌ی ریگه پهکیانده‌که‌وئی و گیرده‌خلن، هندیکیش له‌سر ریگه
لاده‌دریزن. کهچی خز خالی ماک لیره‌دا ناگرپی؛ نهوه ریگه‌کهته و
تلوش دهبن له‌سری بریزی. هر به ریگه‌وه نهوهت بز ده‌ردہ‌که‌وئی،
ناخُل چلن ده‌بیپی و به چی ده‌گهی.
پاستیبه‌کهی نهوهی لیره‌دا ده‌یگیپمه‌وه، هر همان شته که زه‌ردہ‌شت

سېن هزار سال لەمەویه رە شىيۇھى گاتاتدا پۇختى كردووه تەوه: «ھەر كەسە و بەو پىگە يەدا دەپوا كە پىئى لەسەر دانابە..»
لە سەردەمىي مەندالىيىدا، كاتىن لە قەلاقىدا دەزىيام، بۇ ھەموو لايەك
ھەر بە پىئى خۆمان دەپۋىشتنىن. ھېچ كات پىتىويست نەبۇو سوارى پاس
يان تەكىسى بىبىن. خۆ غاردارنىش نەبۇوه تە يارى كەسانى ئاساپى. نەوه
تەنبىا ھەر بۇ وەرزىشوانانە، ئەوانەي دەيانەوى بۇ بىرىنەوە لە خەلاتى
كىپېركىتى راکىردىدا بەشدارىيىكەن.

لە تاران زياتر ئەوھم پىن خوش بۇو، بە پىن لە مآل بەرهە ستۇرىيۆكەم
بىرۇم. ھاپىتكانم بەسەر شاخەكان دەكەوتىن، بەلام خۆ من پىتىويستىم
بەمە نەبۇو.

لە ھۆبىي زىيندانى ژمارە (٧)دا ھەموو بەيانىيان مەشقىماندە كرد. خۆى
ئەمەشيان وەرزىش نەبۇو، بەلام جوولەكە نۇد پىتىويست بۇو.
لە بۇدە جەنجال و سەرقالىيىكاني شۇرپشدا، ھېچ كاتى وەرزىش نەبۇو.
ھەر بىرىيىشىم لىينەدە كرددەوە.

دواي ئەوهى لە ولات ھەلاتم و گەيشتىم «كەراچى» لە پاكسستان،
پۇشتن و غاردان بېبۈنە دوو چالاكى پىتىويستىي ژيانم.
ئا خىر دەقاودەق لەو شارەدا ژيانىتىكى ئاوارەبىي دەزىيام. لە شەو و
پۇزىتكىدا بۈومە كەسىتىكى بىن مآل و لانە و بىن ئائىنە. ھەر بە تەنبىا ئانى
وشىم دەخوارد و ئاوېشىم بەسەردا دەكەدتە.

دوو سال لەسەر يەك پۇزىانە تىنکىپ سى كىلۆمەتر بە پىن دەپۋىشتىم.
ئا گام لەوهىش نەبۇو، لە ميانەي ئەو ھەموو پۇشتنە، ماسوولكە كانى
قاچم چەند بەھىز و ئەستور بېبۈن.

لە پىئى پىكارە كانى نەتەوە يەكىگىرتووه كان گەيشتىم ھۆلەندىا، لەۋى بۇ
يەكەمین جار چاوم بە كىزمەلە خەلکىك كەوت بە دەورى مەزراكەدا
پايانىدە كرد. منىش ھەر لە خۆمەوە بەدواياندا پامكىرد. ئىدى لە ساتەوە

له پاکردن نهوهستاوم.

کاتی خوی هرگیز من له هوادارانی پاکردن نه بیووم، همیشه نه و کاره م بهم جوره کردوده، که پیتویلیکه تا پشوویه که میشکم بدهم و هزره کانس پیکبخه موه. کاتیکیش کیلگه و همزای دکتور ماینه مام کرپیوه، همیشه به ثاراسته «پایینه که ر» پامده کرد، له گوندنه کهی «نوتودورپ» تیده په پیشم ئینجا له ویوه ده گه رامه وه کیلگه که م. مهوداکه شی ده کیلومه تر ده بیووم، منیش ژماره که م جوان و خشت ده بینی و زیاتر له بایی پیویستیش بیو بیو من.

له کاتی غاردانیشدا همیشه ته ماشای کاتزمیره کهی ده ستم ده کرد، نزد جاران دوای یه ک سه عات غاردان دهوهستام. لئن کاتی (ثاوریلیا) م لیپه یدابوو، هاموو شتیک گورا.

نآخر (ثاوریلیا) له کاتی نه ده زانی.

ده کری منیش سه رچیخ چوویم. لوانه یه به باشی کاتی زانیبی، به لام لیره لهو کیلگه یه دا به ئەنقه ست پشتگویی خستبی. هه رووه ها گویی به مهوداش نه ده دا.

هیشتاش بیم ده رنه که و توروه، که بۆچی و ها ده کا. به لکو له هولی نه وه دابن کاتی مانه وهی خوی له کیلگه که دا حیساب نه کا، تا وادهی گه رانه وهی نه یه ت.

خو پیتیتیده چن له بەر منیش وەها بکا، تا بە شیواریتکی دیکه بە یه کە وە بمعینی وە.

گلۇ، خو بۆ من کات بە دروستی هەیه. هەر لەو کاتەی (ثاوریلیا) لیپه یدابووه، کات لە خویه وە خىبرا بیووه. هەر بۆیه زیاتر کارده کەم و کاتیش زیاتر بۆ تەواوکردنی ئەم کتیبه تەرخانکردووه، له جارانیش بە ئاگاترم، بە باشی کەلک له ماوهی پۇزە کەم وەردە گرم، تامی کات

دهکه م و چیز له هممو هنگاویک ده بینم، که له کاتی غارداندا
ده بیهاویژم.

سالانیکی دووردریز هر همان مودا پویشتووم، به ناراسته‌ی
«پاینه‌که‌ر» بهره‌و «نووتورپ» و لهویش بگه‌پیوه. نهوه (ئاوریلیا)
بوو، که منی خسته سار پیچکه‌یه‌کی دیکه.

دوای نیوه‌پویه‌کیان، نهوه کاته‌ی ویستم غاربده‌م، نهوه‌یش سواری
نه‌سپه‌که بوو، به دوای منداهات. منیش ئامازه‌م بۆکرد: «دهی
بگه‌پیوه کیلگه‌که!» به‌لام خۆ نهوه‌ر گوییپینه‌دا، هر به گورگه‌لوقتی
نه‌سپه‌که هات و لیم تیبه‌پی و به پیشم که‌وت.
ئیدی منیش به دوایدا پامکرد.

ئاوریلیا کات و مهودا کانی منی بـلاوه نا. کاتیکیش جلوه‌رگی
و هرزشی بکه‌مه بـرم و پیللای غاردان بکه‌مه پیتم، نهوه‌یش بـکسـر
ده چن نه‌سپه‌که له ته‌ویله‌که ده‌ردیتنی. نهوه له پیشم بهره‌و دارستانه‌که
غارده‌دا و زیاتر ده‌پروا تا لای ده‌ریاچه‌که، لـهـوـیـهـ بـهـ لـایـ خـانـوـیـ
پـلاـسـتـیـکـیـ توـوـفـهـ رـهـنـگـیـ، کـیـلـگـهـ مـیـلـاـقـهـ (تـولـپـهـ) پـرـتـهـ قـالـیـهـ کـانـ، باـخـیـ
سـیـوـ وـهـ رـمـنـ، کـوـمـیـ قـازـهـ کـانـ، نـاشـیـ هـوـاـیـ سـهـدـهـ کـانـ نـاـوـهـ رـاـسـتـ
ئـینـجاـ دـوـورـتـرـیـشـ بـهـ سـهـرـ پـرـدـهـ گـهـوـرـهـ ئـاسـنـینـهـ کـهـ دـهـ پـهـ رـیـتـهـ وـهـ، بـهـ
لـایـ پـیـگـایـ خـیـراـ، بـهـ دـهـوـرـیـ پـیـگـایـ ئـاسـنـینـ، کـهـ هـمـنـیـکـ جـارـ قـیـتاـرـیـ
هـهـرـهـ خـیـراـیـ بـهـرـهـ پـارـیـسـیـ بـهـ سـهـرـ دـادـهـ پـواـ، ئـینـجاـ بـهـ لـایـ مـزـگـهـ وـتـیـکـیـ
بـچـکـوـلـهـیـ تـورـکـهـ کـانـ وـ بـهـ لـایـ کـلـیـسـاـ کـۆـنـهـ کـهـ، کـهـ هـمـیـشـ بـهـ سـهـرـ پـشتـیـ
نهـسـپـهـ وـهـ لـهـوـیـ دـهـ سـوـوـرـپـیـتـهـ وـهـ، نـهـوـسـاـ بـهـ لـایـ سـهـدـانـ گـامـیـشـ، نـهـسـپـ،
بـهـ رـازـ، مـراـوـیـ، مـیـشـوـمـهـ گـهـزـ، لـیـرـهـ وـهـ لـهـوـیـشـ بـهـ لـایـ ئـاسـکـ وـ مـامـزـهـ کـانـداـ
دهـپـواـ وـ دـهـگـهـ پـیـتـهـ وـهـ. نـهـوهـ بـهـ پـیـشـمـهـ وـهـ بـهـ غـارـ دـهـپـواـ لـهـنـیـوـ یـادـهـ وـرـیـیـهـ کـانـیـ
نـغـرـقـبـوـوـهـ، منـیـشـ بـهـ دـوـایـداـ لـهـنـیـوـ یـادـهـ وـرـیـیـهـ کـانـ هـهـ غـارـدـهـ دـهـمـ.

کاتنیکیش ده گه پیښه و کیلگه که، به خوشم نازانم چهند دوور پویشتووم و چهندی پیچووه تا گه راوینه ته وه . به نیو ته ختایی کیلگه که دا غارده ده م و ئاره قهی ته واوده که م و نینجا دېم و له سار کورسی قهپنگه که پالدنه کهوم . (گورگی) ش دېت و خوى له لاقم ده خشینی .

(ئاوریلیا) ش په رداخیک خواردن وهی ته بوتازهی نایابم ده داتن . خواردن وهی کهی له گیا په نگین و هنگوینی خۆمالیی میشە کانمان دروستکردووه، ئای که چهند سه رسامکه ره، هیز و تینم بۆ ده گه پیښته وه، خواردن وهی کی زور سووکه، ده ستکردى ماله وه يه، وات لىدە کا هیچ کات فه راموشینه کهی .

دویتنی کاتن له دووتویی چېرۇکە کە مدا جەنگ ھەلگىرسا، بانگمکرد:
 «ئاوریلیا! ئەرئ دەکرى مەودايەک رابكەين؟»
 پاستیيە کەی خۆ هەر پیویستیش نەبۇو بانگىبىكەم . ئەو له خواره وە
 بە خوى و ئەسپە کە ناما دەبۇو . ئەو گەيشتە گۈرپا يە کە منىش خۆم
 گەياندى .

٦

ئەو بۇ بە تارىكىيە بۆ شوينى حەوانەوە ئايەتوللا، نەو شوينى
 كە ستوونى ئاگر و دووكەلى لىيەلەستا رامكىد. ئاي كە تاكسى يان
 تۈرمىلىكى بارىھر بۆ ئەو كاتە چەند پىويست بۇ، بەلام لەبەر ئەوەي
 تۈرمىلىكى پېلە ماددەي تەقىنەوە لەباردەم دەروازە ئەلە فزىون
 تەقىبىووه. نەدە بۇ تۈرمىلى دىكە بەرەو ئەۋى بېقىن.
 بەلىن ماتقىسوارىك بەۋىدا هات. لىخورە پىشدارە كە منى بە كامىرىاي
 سەرشانەوە ناسىيەوە، لەكەل خۆى سوارىكىدم و بەرەو ئامانجە
 بۇرۇمانكراوه كە لىيىخوبى.

پریکه کهی نهادی پرپیوو له پیاوه چه کداره کانی پاسه وانانی شورش، چونکه کامیرام پیبیوو، وینه همو شتیکیشم ده گرت، پیگه یان لینه گرتین.

فیلمی ئەو خەلکەم گرت، كە لە ترسى بۇمبارانكىردىن مالەكانى خۆيان
جىيەيشتبوو بەرەقوتهقى لە ناوه پاستى شەقامەكان وەستابۇون.
شىنجا زەنكى ئاكاداركىرىدە وەئى شەپۈزلىكى دىكەي بۇمباباران لىدرىاھە وە.
بە بلېندىكوش ھەر ھاواردە كرا چراكان بىكۈزىننەوە، بۇ خۆپاراسىن
بېرونە زېزەمىنى بالەخانەكان، نەوانەئى وەك كونەتەيارەئى كەورە وَا
بۇون. دايىبابەكانىش مندالەكانىيان لە كۆلەدەكىرد و بەرهە ئەو شۇيتانە
رایاندەكرد.

فرپوکه یه کسی دیکه‌ی جهانگی به خوی و ده نگیکی یه کجارت سامناک و توقینه‌ر پهیدابوو. نه ونده به نزمی فرپی توانيم هم وینه‌ی خوی و هم فرپوکه‌وانه کاشی بگرم. نیدی خه لک خوی به سه ره روی دادا و دهستیان به گویکانی خویانوه نا. فرپوکه‌کاش هه روکه نیمه ناراسته‌ی خوی به ره و گه ره کی نایه توللا سوورانده‌وه، به لام خو دوشکه کانی سه ره بانه کان کردبوبویانه پقدی خویان. نینجا فرپوکه که ناراسته‌که‌ی خوی گوپی، هه رزو خوی خالیکرده‌وه، بومبه کانی به ردانه‌وه و خوشی تیبیت‌قاند و دوورکه‌وتنه‌وه. دیار بمو پیکرا و دووکه‌لینکی چپی سپی له دوای خوی جیهیشت. وینه‌ی فرپوکه که م گرت تا له له پشت ته لاره که نزاوابوو، له دیدیو، له شوینیک که وته خوار؛ له دووکه‌له که یه وه پا دیاربوو له دامینی چیای «تچال» که وته خوار. ماتورسواره پیشداره که ش پیتبیووه نا و بهو په پی خیراییه و بویده رچوو، به لکو بیگه‌ین و وینه‌ی فرپوکه که به تتشکه‌کاره بگزین.

خه‌لکه، فروکه وانه عیراقیه که بینی بتو، به پره شووت به رله‌وهی فروکه که له‌سر گرده که بکوهی، خوی هله‌دابیو. به سه‌دان که‌س به

کیوه‌که‌دا هلگه‌پان به لکو فرۆکه‌وانه‌که بگرن به رله‌وهی به ته‌واوی
تاریک داین و بتوانی را بکا.

پاستیبه‌که‌ی نهونه‌یده‌توانی له پیش شاخه‌کانه‌وه ده‌ربازیبی، به لام خۆ
نهو هه‌لات، بینگومان له ترسی ئاپورای خەلکه‌که هه‌لات، نه‌بادا بیگن
و هەر له ویش سارديبیکه‌نه‌وه.

ئىمەش گەيشتىنە سەر شىكەلکى^۱ فرۆکه تىكشاكاوه‌که، هيشتا ئاگرى
لىيھەلددەستا. من بە كامېراكەم فيلمەكەم گرت؛ ئا خەر دەمزانى تۆمارەكە
چەند بۆ شانازى نىشتمانى گىنگە تا ئەم سەركەوتىنە بچىتلانە يە
لە سەر شاشەي تەلەفزيون نىشانىدەرى. بە دواي نهو خەلکەشدا چۈم
كە بە سەر شاخه‌کان كە وتبۇون، بە دواي گىتنى فرۆکه‌وانه‌کەوه بۇون.
فيلمى خەلکەکە، هي کیوه‌کان، هي مانگە درەوشادەكە، هي نهو
كە روېشكانىي هەلددەهاتن، هي ئەم مارانىي خىترا له بن بەردىكەوه بۆ
نهو دېكە دەخسان، هي بىزنه کیوه‌کان كە نەياندەزانى ئاخۆ بۆچى
نهو خەلکە شەوه ئارامەكە يان لىتتىكداون، فيلمى هەموو نهو شستانىي
هانتەپىم، گرت. خۆ نابىن فرۆکه‌وانه‌کەش زۆر دۈوركە وتبىتەوه، لە
دۇورتر نىشانە بىزىمارەكاني تايىھەت بە کیوه‌کە دانزابۇون، هەموويان
نىشانە بۇون بۆ عاسىبۇون، له ویوه پتەر ھىچ پېچكەيەك نەدەما تا مىق
پېيدا بپروا.

يەك دوو كە روېشىك، كە لەپە بە سەر گابەر دەكان بازىاندا، شوينى
خۆچەشاردانى فرۆکه‌وانه‌كە يان ناشكارا كىد. ئا خەر سىن پىاۋ بە دواي
كە روېشىكە كاندا چۈون، ئەوه بۇو فرۆکه‌وانه‌كە يان لە بن گابەر يىكدا دەرهىتىنا.
منىش لە بەر تىشكى مانگدا وېنەي فرۆکه‌وانه تۆقىوەكەم گرت. يەكىن
لە پىاوه‌کان بە مست لە دەمۇچا ويدا، يەكتىكى دېكەش ھاوارىكىد نابىن

۱. مەكلەك: فېڭ لە كەلەك كەرىپىي، ئىزدە داتاى بۇ دېيە پىكىكىار كەنلى فرۆكەدە.

لیبیدری چونکه نه و به دلیل گیراوه . فرۆکهوانه عیراقییه که ش هردبوو دهستی بهزکردن وه و به عره بی، به زماننیکنالاوی کوهه پارانه وه . به لام خۆ که س لە عره بی نەدەگەیشت، نیدی فرۆکهوانه که بە دهستی لە رزۆکه وه وینه یه کی لە بەرکەی دەرهینا : ویستی نه وه بلنی سەن مندالى وردیلەم هەن . منیش لە بەر تیشكى مانگدا فیلمی ھەموو شتیکم گرت . لە وینه کەدا کورپیکى تەمن پېنج سالە و دوو کیثى تەمن خوار دە سالى وەستابۇون . دیسان يەکیک ویستی زللە یه کی لىبىدا، بە لام نەوانى دىكە نەيانھېشت . بە قايشى پشت دەستييان بەستە وە و لە شاخە کەدا هینايانە خوار .

منیش خىرا دابەزىم و هاتىمۇر نه و شويئەی، کە ماتۆپسوارە پىشدارە کە لە سەرم وەستابۇو .

ئىنجا بانگمکرىدى : «بەرەو تەلە فزىيون !»

كائى گەيشتىنە بالەخانەی تەلە فزىيون تازە يۇذ ھەلاتبۇو . نه و تۈرمىبىلە لەۋى تەقىبىووه دەركە و پەنجەرە كانى شكاندبوو، نەوهەك ھەر نەوندە بەلکو چەندىن تۈرمىبىلى نه و ناوهشى تىكۈپىتشكاندبوون . بەپىوه بەرە نوبىيە کەی تەلە فزىيون، كە مەلايە کى پۇحانى بۇو، كاتىك كاسىتىھە كەم دايىن و لە ئۇغۇرە کەی خۆى سەيرىكىد، مەلسا باوهشى پىداكىردم و سەرى ماجىكىردم . لە بەر نەو تەقىنە وە بىيە لە بارەگائى تەلە فزىيون پۈويىدابۇو، نەياندە توانى هيچ پاپۇرتىك لە سەر بۆمبارانى فرۆکە کە و كەوتىنە خوارە وە بىهن . جارىيە کى دىكە پياوه کە باوهشى پىداكىردم و فەرمانى بە كارمەندە كان كرد، نه و شريتەی تۆمار مکردىبوو، چەند جارىيەك لە سەر يەك لە تەلە فزىيون لىبىدە نەو .

بۇ ئىوارەي پاشتر عىراق دامودەزگا نەوتىيە كانى پارىزگاى باشىوورى بۆمبا بارانكىردى . لەھەمان كاتىشىدا سەدام حوسىن، سەرۆكى عىراق لە سەر

شاشه‌ی تله‌فزيونى ولاته‌که‌ی به‌ده‌ركه‌وت و فرماني به سوپاکه‌ی خرى کرد هېرېشىكەن سەر ئىران.

ئەوه بۇ به هزاران سەربازى عىراقى پەلامارى شاره‌كانى باشۇورى ئىرانيان دا و دزه يانكرد.

وته بېرىشى پۇژنامەوانى ئايەتوللا خومەنىش ھەمسو پۇژنامەوانى كانى ئاگاداركىردىبووه، كەوا ئايەتوللا دواى نويزى بەيانى وتارىكى گرنگ دەدا. ئىدى بەو بەيانىيە زووه سەروبەندى دووسەد پۇژنامەوانى ئىرانانى و بىانى لەبەر دەم مالى ئايەتوللا وەستابۇون.

ئايەتوللا بەتەمنەكەش لەسەرقەپەنگى ئۇورەكەی به‌ده‌ركه‌وت و لەسەر كورسييەك دانىشت، ئاخىر ئەو ھەميشە ھەر بەدانىشتىنەوە دوانى دەدا.

ئەو بەئارامى سورەتىكى لە قورئان خويىنده‌وە. ئەوهش سورەتە ناسراوه قافىيەدارەكەی (ئەلعاديات) بۇو، كە جاپدانىكى ئاگريناوى شەر بۇو. بەلىن، ئەمەش ئەو دەقانە بۇون، كە محمدەدى پېغەمبەر بۆ شويىنكەوتانى دەخويىنده‌وە تا پەلامارى دوژمنەكانىان بەهن. دەقەكە بىرىتىيە لە وشەي توند و بە جوش، كەچى ئايەتوللا بە نەرمى خويىندىيەوە.

من ئەو سورەتەم لەبەرە، ھەولىدەدەم لىرە بە جوانى بىكەمە ھۆلەندى: بەو ئەسپە سەركەش و جەنگاھ رانە كە ھەناسەي خىرا و كورت دەدەن بە بىرىسکە ئاگرائەش كە لە بن سەكانىيان دەردەچەن.

بەۋانى تۈز و غوبىار پەيداھەكەن.

ئۇان بەيەكىوە لەنئۇ مەيدانى جەنگدا بىڭەي خۇيان دەكەنەوە.

ئادەمىزاز لەچاو ئافەرىدەكارەكەي بىمنەت و سېلەيە.

ئەويش خرى ئەم شتە دەزانىن.

ئه و مرقۇنىكى چاولەدەر و عەودالى مالى ئىنبايە.
 ئەرى باشە نازانىن، ھەمۇرى لىتەبىتە كىڭ؟
 ئەوسا پاز و نەيىنېيەكان ئاشكرا دەبن؟
 بە ئەسپە سەركەشە جەنگاۋەرە كان.
 بەو پېرووشكە ئاڭرانەش لە بن سەھەكانيان دەنرەچىن.

خۆ سەدام حوسىئىن بە سوارى ئەسپەوە نەھات، بەلکو بە فېۇكەى
 ئەمېرىكى پەلامارى دەولەتە ئىسلامىيە ساواكەى ئايە توللائى دا.
 خومەنېيش سەرى خۆى بەرزىكىدەوە، پۇوى لە كامېتىرا كرد و وەها دوا:
 «سەدام حوسىئىن زۆر بچۈوكە. ئەوه ئەمېرىكايە ھېپشمان دەكتاتەسەر.
 من جاپى جىيەد دەدەم. كاتى ئەوه ھاتسووھ لەپىتاو ئەللادا قورىيانى
 بىدەين! دەھى با ھەمۇوان دەستىبدەن چەك، چەك ھەلگىن! ھەمۇوان
 بەرەو بەرەي شەپ! ئەللاھو ئەكىبەر!»
 ئىنجا لەسەر كورسىيەكە ھەلسا و لەسەرخۆ گەپايەوە ھۆدەكەى خۆى.
 لە ھەمان پۇڙ بە ھەزاران گەنج دەستىيان دايە تەفەنگ، بە لۆرى بەرەو
 بەرەكانى جەنگ نىزىدران. مەنيش لەگەل ئەوان پۇيىشتىم تا قورىيانىيەك
 بىدەم، بەلام نەوهك بۇ ئەللا، بەلکو بۇ سىنەما.

۷

تا ئو کات جەنگ تەنبا له سىنه ما بىنېبۇو، بەلام خۇ ئىستا پەگەل
ھەزاران گەنج، كە تەمەنیان له نىوان ھەزىدە تا سى سالىدا بۇ، بەرەو
بەرەكانى جەنگ بەپىكەوت.

ئەوانىش ھەممۇيان، جەنگىان ھەر لە فىلمەكان بىنېبۇو.
سەدام حوسىتىش نويتىرىن چەكى جىهانى ھەبۇو، ھارچى ئو گورىدەمە
گەنغانەي ئىتمەش بۇن ھەر بە كلاشىنکوفىتكى سادەي ناو دەستىيان
بەرەو بەرەكانى جەنگ بۆيىشتىن. مانگە دەستكىرەكانى ئەمرىكاش
ھەمۇ جولە يەكى لايەنى تئرانیان خىستبووه ژىر چاودىرىيەوە و

زانیارییه کانیشیان ده دایه سوپای عیراقی.

نه و جه نگاوه ره بئ زمرونه خوبه خشانه ش له به رانبر ته کنه لوزیان
نویسی شه‌ر والابون، بئ قه‌لغان و سه‌ر پوش بیون، به‌لام خو نهوان
چه کتکی به میزتریان هه بیون، نهوان چوون قوریانییه که پیشکه شبکه‌ن.

نهوان له پیناوی نه للادا پویشتن. منیش له سه‌ر یکی دیکه‌وه چوومه
به ره کانی شه‌ر بۆ نهوهی پتویست نه کا بگه پریمه وه ستودیوکه‌م، که له
دوا جاردا ماریک خوی خزاندبووه نیو پیخه‌فه‌کم.

له زینداندا من تا کوتاییه که‌ی مامه‌وه و به‌شاد و بقذه‌هه ره به کزپله
شانیویه کانه‌وه خه‌ریکبوم؛ به‌لام خو ده سال زیندانی له پشت
شیشه کانه‌وه شوینه واریان له نیو میشکمدا جهیشتبو. له بقذه‌کانی
دوا بایدا به رده‌وام ته‌رژمه بیروکه‌یه کی نه‌رینیم بوده‌هات. له هره
دوا بایشیاندا ماریک له خونمدا په‌یدابوو. نهوا یاده‌وه‌ریبه سه‌یر و بیزارانه
پقشی پوونیان لئ تاریک‌کردبوم، ده‌ترسام نه‌وهک بقذیک بئ نه‌توانم
بگه‌پریمه وه به ره پووناکی. نیدی ده‌بیو له ستودیوکه‌م و له پیخه‌فه‌کم
دووریکه‌ومه‌وه، ده‌نا نه‌مده‌توانی چیدی له‌گه‌ل بقذگاردا هه‌لبکه‌م.

هه‌ربویه منیش ره‌گه‌لکه‌وتم، له‌گه‌ل هزاران که‌س پوویه‌پووی مرگ
بووینه‌وه. گه‌رانه‌وهش نه‌سته بیو: چونکه فرۆکه شه‌رکه ره کان به
شاد و بقذه‌هه موو شت و هه‌موو که‌سیان ده دایه به ره بومبا. سه‌باری
نه‌وهش خو ده‌بواهه یه‌کتک فیلمی دوزه‌خ بگری. منیش نه‌وه ده‌ره‌تینه‌ره
ئاماژه‌بوقراوه بیوم: ئاخه ماره که منی لیبژاردبوم.

فرۆکه شه‌رکه ره کانی عیراق به بومبا و چه‌کی کیمیاری دابارینه سه‌ر
حه‌شاماتی گه‌نج که به‌ره و به‌ره کانی شه‌ر ده چوون، له کاتینکدا نهوان
ئازایانه به سه‌ر ته‌رمی هاوپیکانیان به‌ره و پیش‌وهه ده‌پویشتن تا هر
سان‌تیمه‌تیریکی داگیرکراوه نیشتمان له ده‌ستی دوژمن وه‌ریگرنوه.

منیش له‌گه‌ل نهوان، له سه‌ر زگ خوشیم و فیلمیش ده‌گرت، من فیلمی
سه‌دان پیاوم گرت، که هه‌روه که‌لای خه‌زانی پاییز له سه‌ر زه‌وی

و هر بیرون. من فیلمی نه و فپوکانه شم ده گرت که به سه رسانه وه بون، فیلمی سه ریازانی دوزمن گرت، که له گردنه کهی نزیکمانه وه مولگهيان لیدابوو، تزیبارانیان ده گردین.

شەش مانگى پەبەق من له بەرەيەكە و بۇ نەوي دىكە دەچۈرم و ھەموو شتىكىم بە فیلم گرت. لەگەل كرييكارانەي تىتكۈشان تا دەمى بىرەكان بىگرنەوه، نەو چالەنەوتانەي وەك دىزەخ ئاگریان لىتەلددەستا. دەمۇقاوم، دەستەكانم، جلوپەرك و كامىراكەم پەش پەش بىيون، بىعون تەنى، ھەروهك نەو كرييكارانەي كە ھەموو ئىيانىان لەسەر نەوه دانابۇو تا ئاگرەكە بىكۈتنەوه. من نەوهندەم فیلم گرت تا توانىم، تا كامىراكەم خەرىكىبوو بتاۋىتەوه. ھەموو كاسىتە كانىشىم دەدانە پىاوه پىشدارەكان، نەوانەي فەرمانى شەپىان لە دەستبۇو. من فیلم دەگرت و يارىشم لەگەل مەركدا دەگرد، بپوشىم بەوه ھەبۇو، شتەكە شايانيتى و دەيھىتى. نەو كاتانى گېشتمە بەرەكانى شەپ، ئىنجا لوه گەيشتم، كە نەو كاسىتە پېرانە، سەدان جار لە دروستكىدىنى فىلمىتىكى سىنە مايى گىنگتىرۇون.

من شتىكىم كرد كە سنورى ھونەرى بە زاند. من فیلمى گيانى كۆننەيى نىشتمانم گرت؛ لە پىتاوارى قەلاڭىدا كىرىم، بۇ باوكم، بۇ دايىكم، بۇ مام و ھەروهە بۇ «باران» يىش كرد.

پاستىيەكەي نەوه بۇو، من لەگەل مەركدا دەزىام. ئاخىر پەلەخويىنى سەربازان بە كامىراكەم ووه بۇو.

پۇتىكىيان لەسەر گازەرای پشت لە مەيدانى جەنگ، لەسەر زەۋى راڭشاپۇم و فىلمى كەوتىنە خوارەوهى بۆمبىكىم لە فپوکەيەكى شەركەرەوه دەگرت، بەلام خۆ بە تۈزۈنەكى گەرمى تەننەكى پەق پىنگرام. كامىراكەم لە دەست كەوتەخوار و شەپۆلىك لە گەرمى بەتىنەم بەركەوت و لەگەل خۆيدا يەك دۈومەتر فېيدام و بە بەرىنەكى دادام. دنیام لەپىش چاوجارىك بۇو.

ئىدى هيچى دىكەم نەبىست و مردم.

۸

دوای نهوهی فرپکره که بومبه کانی به سه رئیمه دا به ردایه وه
و دوروکه و توه، منیش هاروهک مردوویه ک، وه ک نهوانی دیکه له سه
زه وی که وتبیوم. کاتن فرمانده که کامپرا تیکشکاوه کهی منی بینی
گه یشتبوومه سه رئوهی دوا هناسه م بدنه وه.

نهو هاواريکرد: «سولتانیش مرد.»

خوله کیک پاشتر سه ریان پیچامه وه. براده ریک له گویدا چرباندمی:
«سولتان! خه مه حق، پزگارده بی. خوت بگره.»

کاتیکیش چاوم کردنه وه، له په ردهی سپی و هر پیچرابیووم. منیان گه یاندہ تیمارخانه‌ی تاران. دوو ههفتہ له نه خوشخانه‌که کوتم و چندین په رستار تیماریان ده کردم و خه میان لیده خواردم. له پرینکه وه په رستاریک هات، که پیشتر نه مبینیبوو. بین نه وهی ده رکی پیتکه‌م، نه و نوبته‌که‌ی له گل په رستاریکی دیکه گورپیووه و تا ئاگای له من بئی. دواتر بیستم که به هاوکاریکی خۆی گوتبوو: «من نه و باش ده ناسم. سه رسامم به کاره‌که‌ی و پیمخوشه خزمەتی بکه‌م.» خۆی نه وهش شتیکی سهیر نه ببوو، چونکه هه موو نهوانه‌ی له برهه کانی جنگ‌وه برهه نه خوشخانه‌کان ده نیزدراوه، بایه‌خى زیارتیان له لایه‌ن په رستاره‌کان پیتده‌درا.

قاچ شكا ببوو، سه ریشم برینتکی تیببوو، دوو فیشه‌ک و چهند ورده ساچمه‌یه کشیان له جهسته ده رهینام. پزیشکیک له بن جلیکی سپیبیوه یه کدوو پرسیاری لیکردم تا بۆی ده ربکه‌وئی ناخو تاچه‌ند زهینم پوونه.

- «نه‌ری پیشەت چبیه؟»
- «دەرھینه‌ری فیلم.»
- کیژه‌کەش خەندە‌یه‌کی بۆ کرد.
- «ژماره‌ی مالتان چهنده؟»
- «مالم نیبیه.»
- «نه‌دی له کوئ دەزی؟»
- «له ستودیوکه‌م.»
- دیسان کیژه‌که پیتکه‌نیبیوه.

پاش مانگیک، کاتیک به دارشەقە له نه خوشخانه‌که ده رچووم بە

تەكسىيەك چوومەوه سەتۆدىيۆكەم، كەچى پىنگاى چۈونە سەتۆدىيۆكەم كىربابۇو.

منىش لە تاكسىيەكە دابىزىم و بەپى و بە شەلەشلى ھەندىك بۆيىشتە. لە شەقامىتىكى ھاوتەرىبى سەتۆدىيۆكەمدا مۆلگە يەكى سەربازى پاسدارانى شۇرۇش ھېبۇو. فرۇكەكانى عىراق ئەۋىشىان بۆمىباشاران كىرىبۇو، لە ئەنجامدا پانزە كۈژىاو و چەندىن بىرىندارى لىتكە و تبۇوهوه. ھەموو خانوو بالەخانە كانى دەوروبىرە مۆلگە كەش بە سەختى زيانيان پىنگەيشتىبۇو. دىوي پىشەوهى سەتۆدىيۆكەشم درىزىكى گەورەي تىبىبۇو. ھەموو ئەو خانوانەي دەوروبىر لەو ئانوساتەدابۇون بەسەرىيەكدا بىرۇوخىن.

من لەئى وەستام، دەبوايە نزدېيش خەمبار بىم، بەلام خۇ وەھاش نەبۇم. ئاخىر بە سەدان تەرمەم لە بەرە كانى جەنگدا بىنىبۇون. ئەوھەر بالەخانە يەكى ئاسايى بۇو.

ئىدى نەدەبۇو بچەمە نىيۇ سەتۆدىيۆكەم. ئەو شەرىيە سوورەي لە دەورى بالەخانەكە وەرىتىراپۇو، راڭكەيەنزاوى كۆتايمىھاتنى قۇناغى سىينەما بۇو لە ژيانى مندا.

ئەزمۇونىم لە بەرە كانى جەنگدا پوانىنى منيان بۇ ژيان گۈپىبۇو. زانىم ھەموو شەقىك كۆتايدىدى، بەلام خۇ من چاودەپىي ئەوھەم نەدەكىرد بىڭەمە ئەم كۆتايمىھە. ئىدى هېچم بۇ نەمابۇوهوه تا لە سەتۆدىيۆكەمدا بۇيى بىڭەپىم. ھەر بۇيەش پىشىشىر بۇوم لە بەرە كانى جەنگ كىرىبۇو.

بە پشتۈپەناي داردەستەكەم سوورپامەوه، بەلام دەبۇو بۇ كۆي بېقۇم؟ بىيرم لە بىرادەرەكان، لە ھاوكارەكانم و لە تاقمى فىلمسازىيەكەم كىردهو. ويستم زەنگىان بۇ لىتىبدەم، بەلام زۇۋ تىنگەيشتەم، كە ژمارە تەلەفۇنە كانىيان لە دەفتەرەكە ئىيۇ سەتۆدىيۆكەدای، هېچ ژمارە تەلەفۇنەكى ئەوانىشىم لە بەرنە بۇو.

لەن گەلۇ خۇ كېشەكە ھەر لە وەدا نەبۇو، خۆشىم نەمدە ويستم بچەمە لاي

هیچ کامنکیان و له لایان بمعینمهوه . من خۆم نه به نەخوش و نه به زامدار دەزانى تا له مالى يەکتىك لهوان لىتىپالدەمهوه . بپىارمدا بۇ ماوهىك بگەرىپىمەوه قىلاكە و بچەمەوه لاي دايىك و باوكم، مەر هىچ نەبىن تا تەواو چاڭدەبەمەوه ھەندىك لهۋى بەسەربىم . له يەكتىك له كابىنەكانى تەلەفۇندا، زەنكىكىم بۇ لىدان، بەلام خۆ كەس دەسىكى تەلەفۇنەكەى ھەلنىڭرت . پاشان تىلىم بۇ نوسىنگەى مامم له نېتىو بازار كرد . پىيمكوتن له بەرەكانى جەنگەوه بۇوم، لىن پىيەنەكوت برىندار بۇوم . پرسىيارى دايىبابم لىتكىد؛ پىتى گوتىمەوه، ئەوانىش ھەروهك خەلکى دىكە لەبر بۇرۇدومانەكان بۇويان لە شاخەكان كردووه . ئەوان نېستا بۇ ماوهىكە له خانووه كۈنەكەى مالە باوانى دايىكم دەزىن . نېنجا خواحافىزىم له مامم كرد و بەدەم شۇقىبۇونەوه و نۇرمۇبۇن بەنتىو خەيالىدا بەپىن بەنتىو شەقامە جەنجالەكاندا پۇيشىتم . ئەزمۇونى زىندان و نېستاش هي ئەو جەنگە ساماناكە ژيانيان سادەتر كردووه . من ئەوھم بە كىشە نەدەزانى، كەوا خانوو مال و سەتۋىدىم نەماوه . خۆ ئەوھش كىشە نەبۇو، كە چىدى نەتوانم فيلم دروستىبكەم . من زىندانىكراپۇوم، ئازار و ئەشكەنچە درام، جەنگم بىنى، تەنانەت مەدىنم بە چاوى خۆم بىنى . ئىدى بە تىكشىكاوى بە خۆم و داردەستەكەم لەبر خۆرەتاوهكە قەدەم لىيدەدا، ئاي ژيان چەند خۆش بۇو . لەبر خۆمەوه كۆپلە ھۆنراوه يەكى «ئەحمدەدى شاملىق» ئى شاعيرى ناودار و دۆستم دەگوتوه :

بۇدن بېتى است از نابوردن
خاصىء در بىمار
بۇون باشتىره له نەبۇون
نەخاسىمە له بەهاردا

ئىستا له جاران زياتر متمانەم بە ژيان ھەبۇو. ئەوه شەم دەزانى، دەتوانم پىگەي خۆم بىۋىزمەوە، بەلام جارى نەمدەزانى چۈن چۈنى. جارىكى دىكە گەرامەوە نەخۇشخانەكە. لەۋىش ھېچم نەبۇو بۇى بىڭەپىم، بەلام لە ھىكەوە بىرمەكەوتەوە، يەكىن بە منى گوتىبۇو، گوايە نەنگوستىلەكەم لە چەكمەجەكەي ئەو پىتىخەفەدا دانراپۇو، كە لەسەرى خەوتىبۇوم، لەبىرىشىم چۈوبۇو بىبەمەوە.

ئەنگوستىلەكەم نەنگوستىلەيەكى خانەواھىبى بۇو، تەلايەكى زەردى خوراوبۇو، كاتى خۆى مامى پىتىبەخشىبۇوم. ئەم جۆرە ئەنگوستىلەيە بە ھەموو پىاوه كانى مالىباتەكەي دەبىستىمەوە، كە لە ماوهى ئەو ھەموو سەدانەدا ژىابۇون، پەنجيان دابۇو، خۇشەويىستانىكىردىبۇو، ھەموو شتىكىيان بەسەرداھاتبۇو، ھەنۇوكەش لە ژياندا نەماون. ئەنگوستىلەيەك ناگادارى كىرىبۇومەوە نىدى تۆرەي تۆيە.

چۈومە نەخۇشخانەكە و لەۋىش يەكسەر بۇ ئەو ژۇورەي لېتىكەوتىبۇوم. چەكمەجەكەم كىردىوە، بەلام خۇ ئەنگوستىلەكەم نەماپۇو. كاتىكىش لە ژۇورەكە دەرچۈم و گەيشتمە پارەوەكە، پەرسىتارەكە بە خەندەوە بارەو پۇوم ھات.

- «من خەمى تۆم بۇو،» كىژە پەرسىتارەكە وەھاي پىنگوتىم و زياترىش لەسەر قىسەكەي پۇيىشت و گوتى: «باشە بۇچى بەين خواحافىزىكىردىلىپىتا و پۇيىشتى؟ خۇ تو ئەنگوستىلەكەت لەبىركەردىوو.» نىنجا ئەنگوستىلەكەي لە بەركى دەرھەيتا و دايەوە دەستم. لە ماوهىيە لە خەستەخانەكە مابۇومەوە، ئەو دە جاران سەرى دام و خەمى خواردم ھەروەك ئەوهى نەركى خۆى بىن، ھەروەك ئەوهى دايىكىك يان خوشكىك بىن، ھەروەك دۆستىك يان ھەروەك ھاۋىزىنېكى كەنچ بىن و خۇشى بۇيى خزمەتىكىردم.

منیش نهانگوستیله که م کرده پهنجه‌م، سوپاسم کرد، که نه و هه‌موو با یه‌خای پیتاوم، جاریکی دیکه سه‌رم بُو نه‌ویکرد و له‌ویوه پویشتم. نه‌وسا به خه‌مهوه لیپرسییم: نه‌رئی پینمالتی بُو کوئی ده‌رقی؟» ئاخر ده‌یزانی له ستودیوکه م ده‌ژیام و ئیستاش هیچی له شوینی خۆی نه‌ماوه.

- منیش نه‌مدەزانی، دیاریبوو نه و هه‌موو شتیکی منی ده‌زانی.
- «که‌میک بووهسته، نه و دیسان هلیداین: «منیش له‌گه‌لت دیم.» نه و چووه پشت میزی نووسینگه‌ی پیشوانی و شتیکی به و په‌رستاره گوت که له‌وی وه‌ستابوو. ئینجا چووه ژورنیک و خوله‌کتیکی نه‌خایاند هاته‌دهر، چارشیویکی په‌شی بەخۆی دادابوو.
- «دهی با بروین.» نه و وه‌های گوت و منیش نه‌مپرسی بُو کوئ.

له و کاته‌ی ئایه‌توللا دهستی بەسەر دەسەلەتدا گرتیبوو، دەبوایه ئافرهت کاتئی ده‌چیتە سەر کار، چارشیویک يان له‌چکه‌یه‌کی تاریک بەسەر سەری دابدا.

بە دارده‌سته‌کەی ده‌ستم بە دوای په‌رستاره‌کەدا پویشتم. هیشتابش نه‌مدەزانی ناوی چیبیه، تا ئیستا هر بەچاوی په‌رستار ناوه‌ک وەک ژنیک سەیرمده‌کرد.

کاتئک وه‌ستاین و چاوه‌پتی تەکسیبە‌کمان ده‌کرد لیمپرسی: «نه‌رئی ناوت چیبیه؟»

- «ئۇو، هلېبەت تا ئیستا ناوم نازانی. ناوم «زەمان» ھ.. زەمانیش واتای بۇزگار دەدا.»
- «دیاره تا ئیستا تۇ هەر لە چاوی نەخوشیک لە من را‌دەمینی،

۲ مەلبەدە لىزىدا مېبىستى نۇرسەر خۇتىرى مەلسىيە، بىزىدە واتاي وەھى زەمانى لېكىدار جىزى.

پیشنهادی به باشیش نه تبینیم.» به ده م نه م گوتنه‌ی هندیک
چارشیوه‌کهی خوی هم‌لایه‌وه.

پوشساریکی شیرینی هبوو، به پرچه رهشه‌کهی دهوره درابوو، چند
تالیک له سه‌ر ده‌موچاوی په‌خشبیون. له شادمانیان ده‌دره‌وشایه‌وه.
منیش ته‌کسیبه‌کم پاگرت، سوار بوبین و دوای نیو سه‌عاتیک لیخورپین
دابه‌زین. نه‌له ته‌ک من ده‌پویشت و قولیشی توند گرتبووم، هیشتاش
هروهک په‌رستاریک وا بوبو.

له باله‌خانه‌یه کی گوره به نه‌سانسیتریک سه‌رکه‌وتین. له نه‌ومی
حه‌فته‌مدا، کلیله‌کهی له جانتاکه‌ی ده‌رهینتا و ده‌رکه‌ی نه‌پارتمانی
ژماره ۷۱۹ کرده‌وه. چارشیوه‌کهی به علاگه‌ی ده‌رکه‌که وه‌کرد،
منی گه‌یانده ثووی نوستن، له‌وی منی له سه‌ر پیخه‌فه‌که‌ی دانا.
منیش هیچم نه‌گوت و هیچیشم نه‌پرسی، هار له‌وی چاوه‌کام داختن
و خه‌ویکی قولم لیکه‌وت.

کاتنیکیش به‌ئاگاهاتمه‌وه، بونی سووپیکی تازه‌لیئراو هات، راستیبه‌کهی
بونی زیانی لیوه‌ده‌هات. «زه‌مان» به خوی و مه‌جمه‌یه کی^۲ پر له
خواردن هاته‌ژور و له سه‌ر میزه‌کهی ته‌نیشت پیخه‌فه‌که‌ی دانا. نه‌وه
فیستانیکی بیقولی گولناری له به‌ردادبوو، تا سه‌رچوکانی هاتبوو.
نینجا یارمه‌تیدام له سه‌ر پیخه‌فه‌کم دابنیشم و دوو بالیفیشی دانایه
به‌ر پشتم، خویشی له سه‌ر قه‌راخی پیخه‌فه‌که دانیشت و که‌وچک به
که‌وچک سووپه‌که‌ی دامن.

منیش هه‌ستمکرد، سه‌دان جار باشتره که هبم له‌وهی نه‌بم،
به‌تاییه‌تیش، که ژنیکی گه‌نجهت له بن فیستانیکی گولنارییدا له‌تک

^۲. مه‌جمه: سیتی، خواجه.

دانیشتین.

ئىنجا پەتۆكەي پىدادامەوە لىتكەرا جارىتى دىكە بنۇمەوە.
دواتر بۇ شەوهەكەي نەھاتەوە ئۇرىنى نۇستىن، گلۆپە كزەكەي خەوتنانى
ھەلکەرد و بە نەرمى لە پال من خۆى خزانىدە بن جىن. جەستەشم ھېشتا
نەوهەندە گەرم نەبۇو تا لە باوهەشى بىرىم.

پۇزى پاشتىر، كاتىن لە نەخۆشخانە گەرایەوە، ھېشتا ھەر لەنتىو جىتكەدا
بۇوم، گوتى: «مەلايەك هاتبۇوە نەخۆشخانە و لە تۆى دەپرسى».«
كاتىك من بە نىيە مەرىدى لە نەخۆشخانە كەوتبۇوم، لە يەكەمىن
ھەفتەدا يەك دوو پىاۋى پىشدار هاتبۇونە خەستەخانە و لە ھەوالى
منيان پرسىبىوو. دواتر نەھاتبۇونەوە.

- «ئەو دەيمەنلىكى تۆ بىبىن، بەلام ھىچ ناونىشانىتىكى نەدەزانى.
منىش نەموىسىت پىپىللىم، كە تۆ لاي منى، بەلام پىتمەكتۇ بەيانى بۇ
سەعات دووئى پاشنىيەرپۇ بۇ كۆنترۆل دەگەرپىتەوە نەخۆشخانە. نەو
كات دەبىبىنى.»

بەلىن ھەر بەپاستىش، سەعات دووئى پىك، مەلاكە بە پىشىتىكى بۆزەوە
ھاتە نەخۆشخانە. «زەمان» يىش منى بىردى ئۇرىدى سەرداش، نەو لەۋى
چاواھەپىيەدەكرىم.

مەلايەكە تۆقى لەگەل كردى و منى لە ئامىزىگرت.
ئىنجا گوتى: «ئىتىمە شانازىت پىۋەدەكەين.»

ئەو وتهبىئى پۇزىنامەوانى ئايەتوللا خومەينى بۇو، نەو مەلايە بۇو،
كە ھەموو دوانەكانى ئايەتوللاي لەگەل مىدىما و پۇزىنامە بىيانىيەكان
پىكىدە خىست.

ئەو گوتى: كەوا تەلەفزىيۇنى دەولەت تۆمارەكانى من مى بەرەكانى
جەنگى پەخشىركدووە. ھەروەھا گوتى: «نېزىكەي ھەر ھەموو گىرتەكانىيان

په خشکردووه. بهم کاره جیهادت کردووه. له پئی نه و تومارانهی تزووه نایه توللا سرهنج و ئاگاهیه کی باشی له سه رمه یدانی جەنگ په یداکرد، ئاخو له بهره کانی پیشوه دا چى ده گوزه رئی. نایه توللا ده زانی تو برينداري بوی. هاتووم تا سللوی نه و پتیزابگې يه نم. منيش سوپاسم کرد و سللووم پئی رهوانه کردنوه.

کاتىكىش ويستى بپوا، به هر دوو ده ست توند ده ستى گرتم و گوتى: «نه گەر بته وئى نه وا ده توانم ديدارىيکى تاييه تىت له گەل نایه توللا بۇ پىكىخەم..»

منيش هەستمکرد، زيان منى بهره و سەركىشىيە کى نوى بردووه، له وانه شە تا ئىستا مەتسىدار ترىنيان بىن. هەمووشى هەر خەتاي خۆم ببو، چونكە له خەيال و دالغەمدا ئەوەم دەبىنى، چۈن فيلىمى ئايە توللا له مالەكەی خۆى دەگرم. بۇ يە پىويست نەبۇو نەقى بىر لە وەلامدانە وەمى بکەمەوه.

ئەوه بۇو گوتىم: «منيش حەزم لىيە سەرىتكى بدهم، بەلام بە كامىرایە كەوه..»

مەلاكەش گوتى: «لە گەل نایه توللا قسە دەكەمەوه، پىتموايە له گەل تو هيچ كرفتىكى نابىي..»

- «بەلام خۆ شتىكى دىكە ھېيە: من كامىرام نەماوه. ئەوهى خۆم له بهره کانى جەنگ ونبۇو..»

- «كامىرایە کى نوېت بۇ پەيدادە كەين، جارى پشوو بده، تا بەتەواوى چاكىدە بىيەوه. ناونىشانە كەت چىيە؟ دانە يەكت بۇ دەنيرىمە ئەۋىن..»

منيش «زەمان» م لە پشت مىزەكە بىيى وەستابۇو، ئاماژە يەكم بۇ كرد. كاتىك هاتە لامان داوا ملىتىكىد: «دەكىرى ناونىشانى مانە وەم له سەر

پارچە كاغەزىك بۇ ئىمام بۇ بنووسى؟ كامىرایە كم بۇ دەھىتنىن..»

ئەويش چووه لاي مىزەكە، وەك ئەوهى له نىتو دۆسىيە كەدا بە دواي

ناونیشانه کەمدا بگەپى، نىنجا ناونىشانه کەى خۆى لە سەر پارچە
كاغەزىك نۇوسى و دايىهدەست مەلايەكە.

پاش دوو ھەفتە كامىرايەكى فيلمگىرنى نۇئ و كارتۆننەكى كاسىتى
بەتال لە كەل نامەپەك لە و تېپىزى پۇژىنامەوانىي تىدىابسو بۇم ھاتە
ناونىشانه كە، لە نامەكەدا بۇز و ساتى ديدارە كەمى لە كەل ئايەتوللا
ياداشتكردبوو.

ئۇ كات هيىشتا ھەر بە دارشەقە كەم دەپۇيىشتەم، بەلام وادىار بۇو ئەو
ھەمۇو كاتە پېيىسىتم بە كامىرايەك ھەبۇو تا بە تەواوى چاکدەبەمەوە.
«زەمان» يىش كامىراكەي لە كارتۆننەكەى خۆى دەرهەينا. كاتىكىش
لە ئۇورە بچكۈلەكەى دانىشتىم و كامىراكەم پېتىرىد تا تاقىبىكەمەوە،
ھەستىمكىرد ھىز و گۈرمى وەك پىباۋىك بۇ گەراوهتەوە. دىياربىو غەربىيى
كامىرام كردىبوو تا ھەست بە بۇونى تەواوى خۆم بکەم. ئەو بۇو لەپ
حەز و تاسەم بۇ جەستەپەكى پۇوتى زىنەكە دەكولَا.

- «دەى ھەندىيەك بە نىئۇ ئۇورە كەدا بېق.» من وەھام بە «زەمان»
گۇت و لە پېيى چاوى كامىراواھ تەماشىمكىرى. .
- «دەى بېق شۇرى نوستىنى.» بە دەم ئەم قسانە و كامىرا بە
سەرشانەمەو بە دواى كەوتەم. «ئىستاش جله كانت داكەنە.»
- «داكەن؟»

- «ھەر ھەمۇى.»
ئەويش جله كانى خۆى داكەندىن.
- «بېق سەر جىيەكەت درېشى.» بە دەم ئەم قسانە سەيرى جەستە
تەواو نازدارە كەيم كرد.
ئىنجا كامىراكەم بە دیوارە كەھلەنە و خۆشم جله كانى داكەندىن تا ئەنە
بىسەلمىنەم، بە ھەزاران جار باشتە ھەبى لە وەھى نەبى.

۹

ناماژه‌م بۆ «ناوریلیا» کرد: «وهره!»
 ویستم شوینى حەوانەی ئایەتوللائی نیشانبەدم، بەلام ئەو لهگەل دکتور
 «ماينەما» خەریکى ئەسپەکە بۇون و پشتیان بە شانە دادەھیتنا.
 ناوریلیا، ئەسپى پەخش، گورگى سەگ و شیناییەکە وايان کرد دکتور
 ماينەما تا کوتايى لای خۆيان گلبەنەوە . کاتىكىش ھاوژينەکەی
 توشى نەخۆشىيەکى نۇمىدىلىپار او بۇو، ئىدى خزمەتكىدنى ژنەکەی
 پېرىنى کرد، بەلام ئىستا و ديارە خويتنى تىكەرپىتەوە و باش ديارە.
 ئەمە مۇو پۇزىك وەك باخەوانىك بە سوارى پايىسكل دېت و

خۆی بە نیتو باخه کەماندا دەکا. پایسکلەکەی لە پال پیرەدارەکە دادەنئى و پاستەو خۆ دەچىتە تۈپەلەكە تا ئەسپەکە بىبىنى. ئىنجا دەستبەكاردەبىن، سەرەتا ئالىك دەداتە ئەسپەکە، ئۇسا چاوه کانى، بىزىووه کانى دەپشىكتى و دەست بە پشت و پەلەكانى دادەھىتىنى. جاران، ئەو كاتەي ھېشتا دكتور مائىنەما و ژىنەكەي لە كىلىگەكە دەزىيان، نىز جار كاتى بۆ لاي دەرياچەكە غارمەدەدا، خانمى مائىنەمام بەسوارى ئەسپەو دەبىنى. سلۇوم لىتىدەكىد، ئەويش سلاوه كەي وەردەگرتەوە، بەلام خۆ ئەو كات ھەرگىز نەمدەزانى، كە ئەسپەكەي دەبىتە هي من. بەرلەوهى (ئاورىليا) بىتە لاي من، دكتور مائىنەما ھەفتەي يەكدوو كەپەت دەهاتە كىلىگەكە و خۆى بە شىنابىيەكە سەرقالىدەكىد. لەۋەتەي (ئاورىليا) شەتىووه پۇزانە سەرددەدا.

ئەو ئىستا سەر بە بازنەيەكە، كە ئاورىليا، رەخش، گورگى و ھەنگە پەنگىڭ ئۇنىيەكەن پېتىكەھىتىن. مارەكەش ھەر سەر بەو بازنەيە، بەلام تا ئىستا تەنبا لە خەوە مۇتەكىيەكەندا دەبىنرى. دكتور مائىنەما ھەميشە دەلىن: «ھىچ مارىتىك لە نیتو كىلىگەكەدا نىيە. ھىچ مار لە ھۆلەندىدا نەماون.»

ئەمشىو دىسان مارەكە هاتەوە خەونم. لە خەونەكەدا ئىوارە بۇو، من لەنیتو باخه كەدا دەرپىشىتەم و خۆم شۆرپىكىدەوە تا لەقدارىيىكى وشك، كە كەوتىبووه سەر بېركە تەماتەكە ھەلبىگەرمەوە و لابىم، بەلام خۆ ئەوە لەقدارىيىكى وشك نەبۇو، بەلكو مار بۇو. مارىتىكى قەلەو و نەرم، ھەر زۇو لەنیتو دەستىم خىزى، خىرا خۆى خزانىدە بن گەلا وشكە كان و لىيم ونبۇو. منىش لە تاوا بە راچەلەكىنەوە بەئاكاھاتمەوە، يەكسەر چۈومەوە خوار و قۇومە ئاوىيىكم خواردەوە.

مارەكە لەو شەوانە دەهاتە خەونم، كە ھىلاك و ماندوو دەبىووم. دوئىنى دەقىيىكى زانستىم سەبارەت بەو ئەستىرانە خوينىدەوە، كە

ماندووده بیوون و دواییش ده مردن و کوتاییاندنهات، ئینجا کونه پەشەکەی گەردۇن ھەلیدەلووشىن. کاتىكىش بابهەتكەم دەخوتىنده و، بىرم لە خۆم كىدەوە. ئاخىر خۆ ئەم كتىبە منى بۇ نىو خۆي ھەللووشى. لهوانىيە مەر لە بەر ئەوهش بىن، كە (ئاورىلىا) گۈيىلىتەبۇ كاتىك بانگمكىد: «دەى وەرە! دەمەرى مالەكەي ئايەتوللات نىشانىدەم.» نۇوسىن دەربارەي جەنگ و يادكىرنەوهى بىووداوهەكانى ھەينى، ھىلاڭى كىردىم، شەنگى لېپىرم، بەلام خۆ دەبىن تا لە كىزىانەوهى ئەم قۇناغەي چىرۇكەكەم بە ئۆقرەم.

لە نىو كۆمپىيەتەرەكەمدا لە يەكىدو وىتنە پامام، كە ھى مالەكەي ئايەتوللا بیوون. پۇزىكار ھەموو شتىك دەكۈپى، نەخاسىمە يادەوهەرييەكان. لە يادگەي خۆمدا خانووهكە گەورەتر بۇو، بەلام كاتىك سەيرى وىتنە كانىم كىردىن، بەوە سەرسام بۇوم، چەند بچۈلانە بۇو. كاتىكىش ئايەتوللا لە پارىسەوە بەرەو تاران فرى تا دەسەلات بىرىتىدەست، نەيوىست لە كوشكى شادا بىزى. ئەو پىتى لە سەر ئەوه داگرت، لە خانووبىيەكى سادەدا بىمېننەتەوە.

دواى گەرانىتىكى زىزىر، ئەو خانووهيان لە جەرگەي گەپەكىكى نىسلامى لە «جەماران» دۆزىبىيەوە، كەپەكەش لە سەرگۈزىك لە دەرەوهى شار ھەلگەوتتۇوە.

ئايەتوللا ئۇرىتىكى بچووكى لە نەۋمى سەرەودا بەركەوت، كە قەپەنگىكى لەپىش بۇو، زىزى جارانىش ھەر لە سەر ئەو قەپەنگەوە قىسى بۇ شوينكەوتتۇوانى دەكىد.

لە بۇنى دىيارىكراودا سوارى تەكسىبىك بۇوم بەرەو مالى ئايەتوللا پۇيىشتىم. بە باوهشى كراوه لە لايەن وته بىتى بۇزۇنامەوانىيى نىمامەوە بە خىرەتتىرام. منىش كامىزراكەم دانا و فيلمى ھەموو شتىكىم گىرت. فيلمى بەرزايىيەكان، شەقامە تەنگە بەرەكان، پاسەوانان، دەركەي

دهرهوه، ناوحهوش، ناوکهوه بەردینەکە، پلیکانه و دەرکەی ھۆدەی ئایەتوللا، کە تەنیا ھەر زە بە تەمنەکەی، کورەکەی، ئەو سەروھزىرەی خۆی داینابۇو، زەنەپالەکان و پاۋىزكارە ھەميشەيىھەكاني بۇيان ھەبۇو بچەنەزۇور.

ئىنجا بە پلیکانەكان بۇ ژۇورەکەی سەركەوتىم، شوينەكە وەك پەرسىتگايەك دەبىنرا. ئایەتوللا بەھايىكى تايىھتى بە كامىراكەي من دابۇو، ھەر بۆيە پىكەي دا بچە لان تايىھتىيەكەي خۆى.

دواى دەستبەسەرداگىرنى دەسەلات، لەچاوتىرۇكانتىكدا ئەو پېرەپياوه بېسۈرە فەرماندەي باالائى سوپا. كەچى خۆئەوقەت دەستى بە دەمانچەيەكىش نەكەوتبوو.

من، ئەو ھەموو كلاشىنگۈف، تۆپ، تانك و فرۇكەي جەنگىم بۇ ژۇورەكەي ناردىبۇو، لەسەر دیوارى ھۆدەكەي لىتەدران.

بە شىيەيەكى ئاسايى، ھەر كاتىك ئایەتوللا میوانى ھەبوايە، ھەر لە شوينى خۆى لەسەر دوگرىتىك⁴ دادەنىشت، بەلام كاتىك من لېيچۈرمەزۇر، ئەو بە خۆى و جلى نويى مەلابانە لە ناوهپاستى ژۇورەكەي وەستابۇو. و تەبىزە يېڭىنامەوانىيەكەي پېتىراكەي ياندېبۇو، كەوا من بە كامىراكە دەچە لاي.

منىش فيلمى ژۇورە سادەكەيىم گرت، كە پېشتر پىگەي ھېچ بە كامىراونتىك نەدرابۇو.

ئەو بۇ لاي پەھەزقپاكە رۆيىشت، قورئانەكەي ھەلگرت و چوو لە لاي دیوار لەسەر دوگىدەكە دانىشت. ئىنجا قورئانەكەي لەسەر تەختەكە دانا و بە قامك ئاماژە بۇ كىردم تا لاي ئەو لەسەر ناوکەوهەكە دابنىشم. ئىنجا كامىراكەم كۈزاندەوە و لە تەنىشت ئەو دانىشتىم. ئەوپىش سەرى

خۆی بەو میزه رەپەشە و پیشە سپیبە کە بەوه لیمنزیکرده وە و گوتى:
«ئەللا كامیراکە ئۆی پېرۇز راگرتۇوه..»

منيش سەرم نەويكىد. پاستىيەكە ئۆتە ما نەبۈوم وەها بىكم، بەلام خۆ من بۇ ئەو سەرم نەوى نەكىد بەلکو بۇ ئەللام كرد، چونكە ئەو ئەللايم لە شوينىتكى دىكە دەناسى. نۆريش لە ئەللاي ئايەتوللاكان بىرفەواتىر بۇو. ئاخىر خۆ ئەللا هەركىز سىنەما قەدەغە ناكا. هەروەھا هەركىز پىگەش نادا كتىب سانسىزىرىكىرى. من ئايەتىكى نايابى ئەوم لە نىتو قورئاندا لەبەرە، كە ئەللا سوينىد بە قەلم و هەروما بە هەموو ئەوهى پىتىيە وە دەنۇرسى دەخوا.

ئەللا سوورەتى قەلمادا وەها سوينىد دەخوا: «ن والقلم وما يسطرون.»

مەندىك بەيىدەنگى دانىشتم، پىتم وا بۇ ھىشتا ئايەتوللا دەيەۋى شتىكى دىكەم پىپلى، كەچى ھېچى دىكە ئەگوت. ئەو چاولىكە ئى كردىچاو و دەستى بە خوينىدە وە ئۆرئان كردىوە.

و تەپىتىرى پۇژنانەوانىيە كەش لە پشت دەركە بەدەركەوت. منيش هەلسام، سەرى خۆم نەويكىدە وە بە ئەسپاپى لە ھۆدە كە ھاتمەدەر. پياوه كە منى بۇ شەددى كارى خۆي بانگەپىشىتىكە و پىالە چايىك و خۇرمائى تەپوتازە لەپىتش دانام.

پىپراڭە ياندم ھەميشه بە كامىراوه سەرسام بۇوە. سەرنجىتكى وەھاي دا، گوايە لەبەر ئەوه ئىرەبىم پىتىدە با و گوتى: «بە كامىرايەكى سەرشانە وە و دەسەلاتت لىتىدە بارى. ھەموو دەركە كان بە پۇوتدا دەكىتىنە وە..»

پاشان ئەوهى پىپراڭە ياندم، بەتەما يە فىلىمەكى بەلگەنامەيى لەسەر ژيانى ئايەتوللا سازىكا.

منيش گوتىم: «شتىكى ناوازە دەبى، ھەر بەپاستىش تا ئەم زيانە سادەيە ئايەتوللا نىشانى ھەموو جىهانى بىدەين. منيش حەزم لىتىيە

به کامیراکه م بیم ژیانه کهی توماریکهین.

«م»ر بؤیه دهمانه وئی تو فیلمه به لگه نامه بیه که بکهی.» وته بیزه که ولهای پینگوت، به هوی ئەم قسانه ش جەسته گەرمداھات.

منیش له بر تیشکی نۇوهی که کامیراکه م له لاین ئەللاوه پېرۇزكراوه پېمگوتوه: «بەتاسەوه! بەخۆشىيەوە ئەم کاره دەکەم.»

«بەکەم جار ئایە توللا بەمە قايل نەبۇو،» وته بیزه که ودها له سەر قسەکەی بەردەوام بۇو: «بەلام ئەو نىستا لارى لى نىبىه، هىچ ناپەزايى نىشاننەدا.»

«من شەپە فەندم.» به دەم ئەم گوتەيم دەنکە خورمايەكم مەلگرت. نىنجا زمارە تەلە فۇنى «زەمان» م له سەر پارچە كاغەزىك نۇوسى و دامە دەست وته بیزه پېشدارەکە.

دلىخوش، بەلام بە ترسىشەوە شويىنى مانه وھى ئایە توللام بە جىبەيشت. هىچ بېرىۋەكە يەكىشىم نەبۇو، ئاخۇ نەخشەکە چۈن دەچىتەسەر. سوارى ئەو تېرمىبىلە بۇوم، كە له سەرم وەستابۇو، كاتىكىش تېرمىبىلەکە لە ترافىكى قەرە بالغىيەکە وەستا، لە گۈزەن پاچىوبۇوم.

خۇز چىدى بېرم لە ئایە توللا هەروەھا لە ئەللاش نەدە كرددەوە، به لگىرەممو بېرىھۆشم لاي «زەمان» و له شۇلارەکە بۇو، دەكرا ئەللا بە باشترين شىيۇھ پېرۇزى كردىبايە.

۱۰

کاتیکیش لهناو جیدا «زهمان» سهربی خسته‌سهر سینگم، ویستم
هه‌میشه هر لای ئه و بیتنه‌وه و هیچی دیکه.
ئه و پرسی: «ئه‌رئ چاپیکه وتنه کەت له گەل ئایه‌توللا چۆن بیو؟»
منیش گوتم: «زه‌حمه‌ت بتوانم وەسفی بکەم. شتیکی خەیال‌لاری تیدا
بیو. ئایه‌توللا زیاتر له ئەكته‌ریک دەچىن. پاستییه‌کەی وەک ئەوهى لە
نیو فیلمیکی پەش و سپبییه‌وه ھاتبیتەدەر و پیتیابیتە سەر زەمینەی
واقیع. ئەوهەم لېپوون بیو کاتى فیلم دەگرت، ئه و پۇلى دەنواند.»
«زهمان» سهربی لەقاند. «بەلىن هر بەپاستى ئه و هەروەك كەستىكى

پیزى سەدەكانى ناوه پاست خۇى دەتۈيىنى. ئەرى باسى چىتاڭىرىد؟»
- «خۇ ئىمە قىسەمان لەگەل يەك نەكىد، ئەو تەنبا يەك پىستەى
گوت.»
- «چى گوت؟»

من دەستم لەسەر سەرى ھېتايە خوار و گەيشتە سەر پشتى.
دىسان لىتى پرسىمەوه: «ئەو چى گوت؟»
لە ساتەدا منىش بىرم بۆ ئەو كاره بەلگەنامەيىھ چوو، كە دەربارەى
ئەو سازىبىدەم، بەلام لە ھەمان كاتىشدا جۆرە دوودلىيە كىشىم لىپەيدابىو.

بەلىن، لە دواى شۆپەكەدا، گەريلاكان بە ھەزاران لايەنگىرييان
پەيداكردىبوو، لە دىرى دەولەتىكى تىۋىكراسىيىدا پادىكال بۇون. نەوان
بەنيازىبۇون بە راپەرىينىكى چەكدارى دەسەلاتە ساواكە بەر لەوەى
وەدرەنگ بکەۋى بىرۇختىن.

بۇ نەم كارەش گەريلاكان ھىزى پىيوىستيان نەبۇو، بەلام بىزىم
دەترسا نەوەك بە كۆمەكى يەكتىيى سۆقىھەت، درواسى كۆمۇنىستەكە
نەخشەكە يان بەدىيىتن.

ئىستاش عىراق پەلامارى داوه و ھاتوتە نىتو خاکى ولاتەكە و پارىزىڭا
پېنەوتەكەي باشىورى داگىركردووه، ئايەتوللاش بە بىيەنگى فرمانى
دەركىردىبوو، كە بە مستىكى ناسىنин لە بەرھەلسەتكاران بەن و
سەركوتىيانبىكەن. ئەوه بۇ ھەر بە تەنبا لە نىتو تاراندا بە ھەزاران
كەس گىران. نەوان خرانە نىتو زىندان و وەك سىزادانتىكىش ئەوەيان
بەسەردا سەپىئىرا، ھەموو پۇزەكەيان قورئان بخويىنەو و سورەتەكاني
لەبرىكەن. نەوەى وەھا نەكا، سىزايەكى دوورىدىرىيى بە تەنگەدا
دەدەن.

منىش دەمزانى، بەلام ھەموو شتىكىش نا، چونكە لەو ماۋەيەى لە

بهره‌کانی جه‌نگ بیوم، هموو شتیک به دوای یه‌کدا خۆی نمایشکردبوو. سه‌رباری ئەوهش، ئایه‌توللا فرمانی ده‌رکردبوو، که‌وا کاروباری دهسته‌ی نوسه‌رانی هموو پۆژنامه و بە پیوه‌رایه‌تیی تەل‌فزیونی ده‌ولهت بدریتە دهست مەلا گەنجە‌کان. کتیب سانسۇرکرا، کۆمەلە و یەکتیبیه‌کانی خوتىندىكاران ھەلۋە‌شىئرانەو و سەرۆکى زانکۆی تارانىش لادرا و مەلايەکى پېرىپايان له جىڭە دانا.

خۆی نەدەببوو درۆ لەگەل خۆمدا بکەم: لەو هەموو رەفتارانەدا زانیم، بەلام بەشىوه‌يەکى تايىبەت بېرىۋەشم ھەر لای كامىراكەم بۇو. پەوشەكە واى ليكىدم بېرم بقۇ لای ئەو كامىراوانە بچى، كە ھەر خەريکى گىتنى فيلمى ئەو فېۋەكە پېنکارا و تېكشىكاوه بۇو لە كاتىكىدا سەرنشىنە‌کانى ھەر داوابى بەهاناوە چۈونىيان دەكىد. ئەو لە ئاست ھاوارى ئەوان كەپ بۇو، ئەو ئەو شتەی بقۇ نەھات، كە كامىراكەی لە لايىك دابنى و بە هانسای سەرنشىنە بېرىندارە‌کانەوە بچى، كە ھەر ھاوار ھاوارىيان بۇو. منىش زانیم ھەمان شتم كردووە. نەشىدەویست گوئىم لە تاوانە‌کانى ئایه‌توللا‌کان بىن، كە دىرى مەۋۋەتلىقى دەيانكىد، پاستىبىه‌كەی ھەر بەتەنیا بېرم لەو دەكىدەوە، ئاخۇ چۆن فيلمى ئایه‌توللا بىرم.

ھەنۇوكەش لە سەرجى، لەناو پېتىخەفى نوستىدا، كە «زەمان» سەرى وەسەر سىنگ كردووم، گومانم ھەبۇو لەوەى من پاست بىم بەوەى كارىتكى بەلگە‌نامەبى لەسەر ئایه‌توللا دروستىكەم. دەولەتى نىسلامى، كە ئایه‌توللا‌کان خەريکى دروستكىدى بۇون، دە جاران لە پېتىمى پېشىو پۇلکەش بۇو.

بەلام خۆ ئەو دەنگەی ناخم بانگى كىرمىم: «دەي بىكە.» من لە زىيىدان فيرىپىبۇوم، دەبىن ھەميشە گوپىپايدى دەنگەكە بىم، بپواي پېتىكەم و دوای بىكەم.

- «بىتەنگ بۇرى؟» «زەمان» بىتەنگىيەكەمى وەھا شەكاند پرسى:
- «ئەرى ئايەتوللًا چى گوت؟؟»
- «ئەو گوتى: ئەللا كامىراكەمى پېرۋەز كردۇوه . شتىكى ئاوهەدا.»
- «ئەو وەھاى گوت؟»
- بەلىنى، ئەو بە گىرته تۇمارەكانى من سەرسام بۇو.»
- «دەكىرى پىشىپىنى شتىكى وەھا بىكەم.»
- «وتەبىئە بۇزىنامەوانىيەكەى داوايلەتكەرم كارىكى بەلگەنامەبى لەسەر زيانى ئايەتوللًا بىكەم..»
- «بەراسىتى؟» بەدم ئەم قىسىم «زەمان» ھەلسایەوە و لەسەر پىخەفەكە دانىشت.
- «منىش تىپىنیيم كىرد ئەوان پەلەيانە . ئايەتوللًا نۇر بە تەمنە . ھەموو ئەو گۈزىيانە شۇرۇشەكە و جەنگ بۇ دلە بەتەمنەكەى ئەو نۇر نەقىن . پرسەكە پرسى كاتە، دەنا ھەر سېپىدەيەكىيان بە ئاگانەھاتوھ و تەواو . ھەر بۆيە پىتەچى تا ئەو لەسەر پىتى خۆى وەستاوە، بىانەۋى ئەخىرا فىليمىكى لەبارەوە سازىدەن.»
- «باشە كەى دەستپىدەكەى؟»
- «كتومت نازانم، ھېشتا قىسى يەكلاكەرەمان لەسەر نەكىرىدۇوه .»
- دىسان خۆى درىزڭىرددەوە، لەشۇلارى ليمنزىكىرىدەوە و بە سرتەوە پىتىگۈتم: «ئىستا زيانى پۇوناك و خۆش لە جەستەي تو دايە، ھەر بەتەنیا ئەۋەندە و بەس .»
- ئەو پىتكەنى و ئەۋەندە بە توند باوهشى پىتاكرىدم، دەستبەجى كامىرا و ئايەتوللًا لە مىشكىمدا نەمان .

۱۱

به ده قاوده قى پاش ده بىڙ زه نگى ته له فQN ليدرا. من به ته نيا له مال
بوم، وام زانى «زه مان»ه زه نگلې ددا، به لام خو ئه و نه بيو، به لکو
وته بيئى بىڙنە نامه وانبيه که بيو. به كورتى له سر فيلمه که دواين و
ديداريكمان بى ڦوچى يې كشه ممهى داهاتو دانا.

كاتيڪيش «زه مان» له نه خوشخانه هاته وه، يې كسر پىمپاگه ياند
شتى که: «پىكخرا!!

ئويش به تامه زىقوه گوتى: «چى؟»
- «فيلمه که، کاره به لگه نامه يىه که، له سر ديداريک پىتكە و تىن.»

- «بپیاریلیدرا؟»

- «یه کلابووه . یه کشنه ممه .»

من سئ پۇزم بۇ خۇنامادە كىردىن لە بەرەمدا بۇو . ھەرچەندە لە دۆخەدا نەدەكرا هېچ نەخشە يەك دابىرى، لىن ھەولمۇ سىتارىيۈكەي دابېزىم . لەو بارە يەوه لەگەل «زەمان» يىش دواام .

ئىوارە كەى كە ئەو لە گۇشە بچىتلانە كەى ناندىنە كە، لاي پەنجەرە دانىشتبۇو كارى خۆى دەكىد گوتى: «دلىخوشى؟»

- «ئەم وشە يە لەگەل ئەم بەرپەتونەدا» نايەتەوه . خۇ دەكىت ھاواپىكانم لە سەر ئەم كارە سەركۆنەم بىكەن بەوهى من لەگەل پىتىمدا ھاواكارم، بەلام خۇ من بە شىۋىدە يەكى دىكە لىتىدە پوانم .»

- «بىر لە چى دەكەيتەوه؟»

- «بىر لە ئايە توللا ناكەمەوه، بەلكو بىر لە فيلمە كە دەكەمەوه، كە دروستىدە كەم . خۇ ئەگەر لە ھىتلەرىشە وە ھەمان داواام لىتكىرابايد، ھەر دەمكىرد ..»

خۆم لەم ھىزىدە واقمورما . پىشىتىرىش بىرم لە فيلمە كانى «لىنى پىفيتنىستەھال»^۵ سەبارەت بە ھىتلەر كىرىبووه وە . ئەگەر نازىبە كانىش بخەينە دەرە وە ئازىنە كە، پىتموابۇو ھىزىتكى ناوازە لە پشت دەرهەننانى فيلمە كە ھەبۇوه .

پىتىمە كەى نازى بەتە واوى بۇوخا و نۇر لە مىتىشە ھىتلەر خۆى كوشتووه، بەلام فيلمە كانى «پىفيتنىستەھال» سەبارەت بە ھىتلەر بۇونەتە بەلگەنامە ئاياب . دىيارە خانمە دەرەنەنەرە كەش مەدووه، بەلام بىن سئ و دوو فيلمە كانى ماون، ئەمەش ھەمووى لە سايىھى سەرى تۆمارە لىيھاتۇرۇكەوه بۇو .

۵. بەرەوت: بەرەق، سیاق، كۈرتىكتە.

۶. Leni Riefenstahl پىتى پىفيتنىستەھال (۱۹۰۲-۲۰۰۳) خالىدە دەرمەتىرىزىكى ئىلىمانى بۇ .

خ‌ریکبوو شتیکی وەها بە «زەمان» بائیم، بەلام هەر زوو تىنگەيشتم، لە راستەپى لامداوه تا بەو پاساوانە قەناعەتى پىتىتىم.

- «تکایە لىم مەگەرە . هەر ئەۋەيە خ‌ریکم بەباشى بىرى لىتىدە كەمەوە ..» نىدى بەدەم ئەم قىسىمەدەر تا ھەوايەكى سازگار مەلېمۇم . كاتىكىش لە پىاسەكەم كەپامەوە، چىدى سەبارەت بە شتەكە نەدواين . بۇ بۇزى پاشتر كتىبىكەم لەسەر «لىنى پەفيقىنستەمال» لە كتىيختانە گشتى هيتنَا و ھەموو بۇزەكە خ‌ریکى تاوتىيىكىرىنى وىتنە پەش و سېپىيەكانى كتىبەكە بۇوم، ئاخۇر چۈنچۈنى وىتنە ھىتلەرى گرتۇوه . لە ھەموو گۆشەكانوھە سەيرمكىد و سەرنجەكانى خۆشم ياداشتىكەن . بۇ شەوهەكەي «زەمان» شتىكى گوت، بە ھۆيەوە بە رەھوا منى بۇ سەر پىچەكەيەكى ناپۇون و دۇوار نارد . پىچەكەيەك پىشىبىنى كۆتاپىيەكەي نەدەكرا . ئىتمە لەناو جىيگەدا بۇوين . دەكرى بلىنى ئىتمە لە خۆشىيدا مردبووين . كەچى لە پىتكەوە «زەمان» ھەلسايەوە، پۇرى خۆى لە سەرم نزىكىردىوھ، دەمى گەيشتە ئاستى گوئىم . پىتم وا بۇو بە نيازە شتىكەم پىتىلى تا لە مردەكە ھەلسىتىتەوە؛ بەلام ئەو ھېچى نە گوت، ئەو وەها لەپاڭ مایەوە و منىش ھەستم بە ھەناسەي گەرم و نەرمى ئەم كرد، كە بەر گوئىم كەوت .

ئەو ھەندىكى دىكەش ھەلکشا، بۇ ئەۋەي دەق دەمى بگانە گۆچەكەم . ئىنجا بە سرتەيەكەوە گوتى: «ئەرى ئامادەي جارىكى دى قورىياتىيەكى دىكە بدەي؟»

منىش پەتوكانم لەسەر خۆم لادا و ھەلسام و لەسەر پىتەفەكە قىت دانىشتم . قىسەكە كرا . ئە ئەو نە منىش پىتىمان نەكرا بىيگىرپىنهوھ . خۆى ئەو قىسىمەك بۇو ھەموو شتىكى گۆپى . گۆپانى بەسەر ھەردوو كەماندا هيتنَا . من و ئەو بەلام بەشىۋەيەكى تايىەتتەر ئەوي گۆپى . وەك ئەوە وا بۇو، نىدى ئىستا ئەو كىرۋەلەيەكى دىكە بىن . ئەوپىش لەنىپۇ پىتەفەكە ھەلسا و بە پۇوتى چۈوه ژۇورى دانىشتن .

کەمیک دواى نەوه گەرایەوە، جله کانى كىدبوونەوە بەر و پەرداخە ناۋىكىشى لە دەست بۇو. كاتىك پەرداخە ناوه‌كەي دامن، پوخسارى بىزپەكابۇو، دەستە كانىشى دەلەر زىن.

لىم پرسى: «پاستىيەكەم پىن بلنى، تۆ كىي؟» نەويش لە سەر كورسىيەكەي نىزىك پىتھەفەكە دانىشت، نەيدە ويست چىدى لە تەنيش منهو پابكشىن.
بە نەرمى وەلامىدايەوە:
- «يەكتى دەيەوىت بتىپىنى.»
- «كىن؟»

- «لەو زىاتر نازانم. هەر نەوهندە دەزانم، كەسيتىك دەيەوىت بتىپىنى.» منىش نەمدە ويست ھىچ شىتىكم گۈلىتىپىنى، ھىچ گۈپانكارىيەكەم نەدە ويست، حەزم لېيوو بىكەرىتەوە ناوجىنگەي، وەك نەوهى ھىچى نەگوتىپى؛ بەلام خۇزەمۇ شىتىك بىبۇوه مەحال.

«زەمان» پارچە كاغەزىكى نوشتاوەي پادەستىكرد، نەوهندە بچووك بۇو بە ئاسانى لە درزى قامكە كان دەشاردايەوە. لە بەر تىشكى گلۇپى خۇوتىن، پارچە كاغەزە نوشتاوەكەم كىرىدەوە. شوين و ساتى دىدارەكەي تىدابۇو، ئەم شەو سەعات ھەشت.

ئىدى سەيرى «زەمان» م كرد، بەلام نەو خۇى لە نىگام دىزىيەوە و سەيرى پەنجەرەي كرد.

- «يەكتىكى لەوان؟ گەريلا؟» من لە تووپە بۇوم، لە پارتىزانەكان تووپە بۇوم، ئاخىر خۇشە ويستىيە ساواكەي منيان خرالق قۆستەوە.

ئىدى نەو هاتە سەر پىتھەفەكە دانىشت. منىش نەوم پاشتكۈيختىست، بەلام سەرى خستە سەر شامن و گىريا.
بۇ من گىريا.

۱۲

نه و شوه دیداریکم له گه ل سه رکرده نوبیه کهی بزوونه وهی ژیزه مینی
که ریلاییدا هه بwoo. من نه مده ناسی. نئمه یه کدیمان له چایه خانه یه ک
له گاهه کتکی کریکاراندا بینی. نه و گنج بwoo، سی سالان ده بwoo،
یه کسه ر دهستی به چیزکه کهی خوی کرد: «پریم به کرده یه کی
هاوکاری و بر نامه بود پاییزداو هه موو نهندامانی مه کتبی سیاسی
کومیتهی ناوهندی حیزبی تودهی کومونیستی له گه ل پینج له سه رکرده
جه نگاوه ره کانی نئمهی گرتوره. ناوهندش نازار و نه شکه نجه دراون،
ناماده ن بینه سه ر تله فزیون و رایبیگه یه نن، کهوا سیخوری یه کتکی

سۆفیه‌تن. ئەوان ئەم جۆرە قىسانىيان لىتەرگىتوون، كە لە ئايەتوللار دەپارىتىنەو بەلكو لىتىان خۆشىن. ئىمە هەوالى ئەوهەمان ھەفيە ھەفتەي داھاتۇر، بۇ شەوى سىتىشەممە، ئەم تومارانە لە تالەفزىيوندا پەخشىكەن. پۇئىم بە نيازە چاوى ملىۋانان كەس بەوان بشكىتىن و شۇرىپىكا. دەرى با نۇد پۇون و پاشقاو بىم: دەمانەۋى ئەممو ھېتىزى خۆمان پىنگە لەم پەفتارە بىگرىن. «

منىش ئارەقەم كرد، بۇيە چاكەتكەم داكەند. زور لەو شتەش ترسام، كە لە منى پەچاودەكىد.

- «چەند ترسناكە». منىش وەها كەوتىم سەرقىسى: «ھەر بۇ ئەوهى خەلکى بىترىستىنى ئەمە فىليمىتىكى قىزىھەن دەبىن.»

- «دەق وەھايە، بەلام دەمانەۋى ئەو ترسە بشكىتىن. دەمانەۋى ئەوه نىشانىدەين، كە ئىمە لەم تىرۇرە ناترسىن.»

- «بەلام چۈن؟»

- «نەخشەيەكمان ھەفيە.»

مەيلەتكى وەھام ھەبوو بە پانىيەدەستم ھەردوو گوچىكەم بىگرم. نەمدەۋىسەت گۈيىم لە قىسى داھاتورى بىن، حەزم لىتىبو لەۋى بىرۇم، لەۋى ھەلبىم و نەمتىن. بەلام خۇم گرت، بەسەرخۇمدا زال بۇوم و پىشتم راستكىردىو و گوتىم: «نەخشەكتان چىپىيە؟»

- «دەرى با جارى لېرە بچىنە دەرى، لەۋى پىتىدەلەيم.» بەدەم ئەم قىسىيە ئەو ھەلسا.

لە دەرهەوە بە تارىكى پىاسەيەكى ھېواش و درېزمان بە پىشت چايخانەكەدا كرد. ھەندىيەك بە بىتەنگى بۇيىشتىن، وەك ئەوهە ئەو كورتە ماوهى پىيوبىست بىن تا نەخشەكتى بىدرىكتىن. لەۋى لە لاي دارىك وەستا، پۇرى تېكىردم و گوتى: «تۇ پىشىتىر جارىكىيان بۇ رفاندىنى شاشىن لەگەلەمان ھاواكاربىوو. ئىمە باش تۇ دەناسىن ھەروەھا ھى سەرەدەمى

- زیندانیش. نیستاش جاریکی دیکه پیویستیمان پیته. «
- ده مودهست له مه بهسته کهی گهیشم، به لام هر لیشم پرسی:
- «چون؟ من چیم پیده کری؟»
- «هاوکاریی تو چه قی بازنی نه خشکه مانه. تو ده چی فیلمی ئایه توللا
ده گری. تو به ناسووده بی له شوینانی نه خشبات بۆ داناوه فیلمی
خوت بگره. ئیمه هاوکاریی تومان بۆ پقدی سیشه ممه پیویسته. کتومت
له سه عات سیی دوای نیوهرق، کاتی گورپنی نورهی پاسه وانیتی. ئیمه
داوات لیده کهین له ساته دا بۆ ماوه یه که ئایه توللا بهینیته ده روهی
ماله کهی خوی، بیهینیته سه رهقام و لهوئ فیلمه کهی بگره. نه گهر
ئه م شتتت بۆ ریکب خری، نه وا بۆ نه خشکه کهی ئیمه فیت ده بی.»
- «باشه ئیوه به نیازی چین؟»
- ئویش ریکوره وان سه بیری ناو چاوی کردم و پرسی: «ده کری متمانهت
پیبکه بین؟»
- «ئه مه پرسیاریکی زیده يه. خو پیشتر متمانهت پیکردووم، ده نا
بېیه کهوه لیزه نه ده بوروین.»
- به پیتاگرتنه وه پرسه کهی دووباره کرده وه: «ده کری متمانهت
پیبکه بین؟»
- «بەلئ ده کری متمانهت پیبکهی.»
- «گوئیگره! ئه وههای گوت و سه بیریکی ده روبههی خوشی کرد:
«ئه و سیشه ممه يه ده مانه وئی به تفهندگ و نارنجوکه کانمان به سه ره
شەقامه کهی ئایه توللا دابده بین، ئه و شەقامه بۆ ماله کهی ئه و ده چن.
نه گهر لهو کاته دا له برده ماله کهی بین، کرده که نمونه بی ده بی.»
- «قسهی قور،» منیش به دهنگی بەرزه وه پیمگوته وه: «ئایا ئه مه
نه خشکه تانه؟ ئه مه نابن، سه رناگری.»
- ئه و چاوه پوانی ئه و بەرتەکه توندھی منی نه کرد.

- «زور به داخهوه، به لام خو سه دوو سه چه کدار له سه رنه شه قامه هن. نه مه کرده يه کي خۆکۈزىيە. بام نە خشەيە تو هانى پېتىم دەدەي، نە مە دە بىتىه بەمانە و ھەلىكى زېپىن تا ھەمووان و ھەموو شتىك ويرانبىكا و لەناوبىبا.»

- «به لام خو نەوان ھەموو شتىكىيان تېڭداوه.»
بىن ھىچ دودلىيەك پېمگوت: «ئەم كاره مەحالە. من لە گەلۇدا نابم.»
- «تو لە گەلەماندابى يان نېبىن، نېمە پۇزى سېشەمە له سەر نە خشەكە مان دەرىپىن. ئامانجى ھەرە سەرەكىيەمان دوورە دەستە، به لام مالى ئايە توللا دروست نە شويىنەيە، كە كرده يه کى مىتۇوبىي تىدا بىكەين.»

- «ئەم كرده يه کى مىتۇوبىي نىبىه، به لەكى سەرچىخۇونىتىكى مىتۇوبىيە. با من شتىكت پېتىلىم. كاتىك من لە بەرە كانى جەنگ بۇوم، شتىكى گەنگ بۆ دەركەوت. لەم ولاتەدا نە لەللا بە تەواوى دەسەلاتى گرىتۆتە دەست. نەو بېياردەدا، كەسىش ناتوانى لە دىرى بوه ستىتە وە. جارىكى دىكە دووباتىدە كەمەوه، نە خشەكەي نېتىھ پاستە و پاست كرده يه کى خۆکۈزىيە. شەپىكى دېرپاوه لە دىرى نە لەللا.»

- «نېمە بە جۈزىكى دىكە سەيرىدە كەين.» سەر كرده يه كەريلاكان بەم جۆرە كەوتە و سەرقىسە: «لە مىتۇوبى دېرىنى نېمەدا بايى پېتۇيىست نەونەي نەو جۆرە كرده وانە هەن. كاتىك نەلىكىساندەرى كەورە پەلامارى شاشىنىيەكەي نېمە دا، ھەموو شتىكى سووتاند، ھەموو ھەولىكى بەرگى سەركوتىكىد. كەچى هيشتا گرووبىتكى بچىڭلە لە دارستان بە پۇوي سوپا دژوارە كەي وەستانە وە. كاتىن عەرەبە كانيش بە سەر ولاتى نېمەيان دادا، سەرى ھەزاران كەسيان پەلدا، نەوانەي نەياندە و يىست بىنە موسىلمان؛ به لام خو تاقم و كىزمەلەي بچووك بچووك مانە وە و بە ھەموو هيىزى خۆيان دىرى حۆكمى خەليفە وەستانە وە. كاتىكىش جەنگىزخان

په لاماره خویناویبه کهی ده ستپیکرد، نه ویش هه موو شتیکی له ناوبرد، به لام هیشتا جه نگاوه رمانه وه، دژی و هستانه وه. هه موو نهندامانی جه نگاوه ره گه ریلاکان تا دوا که سیان کوزدان و تارمه کانیشیان به ده روازه‌ی شاره کانه وه ده کهین، که نالاکه بیان به زیکه بینه وه. ده کرئ تو شه پی نه و جه نگاوه رانه به هه ولنیکی خوکوشتن له قله مبده‌ی، به لام خو نه وان کاریکی پاله وانانه ده کهنه. نه گه رنه توئی له گه لمان به شدار بیت، قهیناکا مهیکه، به لام نیمه له سه رنه خشنه خومان و سه عات سیتی دواي نبیوه پروی پروزی سیشه ممه له کاتی نوبه تگرپینی پاسه وانه کان کاری خومان ده کهین. نیمه به سه رنه قامه که داده دهین. خو نه گهر نه و کات نایه توللا له ده روهی ماله کهی بین، نه وا نه خشنه که مان فیت ده ردده چن. نینجا تو ده تواني له و هه راو پاشاگه ردانیبه دا هه لبی، ده توانين له ولات ناؤدیوت بکهین.» نه و نه م قسنه‌یه کرد و دهستی ته وقهی بۆ دریزکردم.

منیش پیمکوته وه: «تو ناوی نه و هه موو بنزوونه وه به رگریبه میژوپیانه هینتا و ده تانه وی پا به پینه کهی دارستان دووباره بکه نه وه، به لام نه مجاهه بیان له لای ماله کهی نایه توللا. له گه ل هه موو پیزیکمدا، به لام تو یه ک شنت فه راموشکرد. کات گپراوه. من به شداریناکم.» نه وسا توند دهستم گوشی و له وی پویشتم.

کاتیک گه پامه وه شار، گه پامه وه نه پارتمانه کهی «زه مان»، له نه خوشخانه به شه و نوبه تدار بیو. منیش دهستم دایه کامیراکه و بۆ شه وه کهی چوومه هو تیلیک. تا بۆ پروزی پاشتر بچمه ماله کهی نایه توللا.

١٣

ئايەتوللا هەرچەندە پىاويتكى بەتەمن بۇو، بەلام ئەجىندايەكى نقد پېرى ھەبۇو. بە گۆزى دكتور دەبوايە بەھېۋاشى بىتىتەوە و خۇى ماندۇونەكا، بەلام خۇ ئەو دەيزانى نقد كاتى نەماوه، لەوانە يە هەر پۇزىتكى نوى بۇ ئەو دوايىن پۇزى بىن.

بە پەيىردىن بەو پاستىيە، ئەو بوارىتكى تەواوى پىدام تا لە كاتى پۇزىنى پۇزانەيدا فيلمەكەي بىگرم.

منىش ھەروەك سىتىيەرەكەي بە دوايە و بۇوم. فيلمى ئەوم دەگرت بىئەوهى ھەراسانىبىكەم. لە كاتى دەستونوپۈزۈشۈشتەن و لە كاتى

نانخواردنیش هر تومارکه ربوم. لهو کاتهش که له سه زه‌وی پاده‌کشا، دهستی راسته‌ی ده خسته بن سه‌ر و میزه‌ره ره‌شه‌که بیبووه سه‌رین تا چاوگه‌رمبکا، له فیلمگرن نه‌ده‌که وتم.

من فیلمی پیره‌ژنه‌که‌ی نایه‌توللاشم له بن چارشیوه ره‌شه‌که‌یدا گرت، که به زه‌حمه‌تیکه‌وه به سه‌ر پلیکانه‌کان سه‌رده‌که‌وت تا پیاله‌یه‌ک چا و یه‌ک دوو ده‌نکه خورمای بق ببا. پیره‌ژنه‌که نایه‌توللای له خو به‌ئاگاده‌هیتاپه‌وه، یارمه‌تیده‌دا دابنیشی، بالیفی ده‌خسته پال پشتی، نینجا پیاله چایه‌که‌ی ده‌دایه ده‌ست و خورماکه‌شی له‌پیش داده‌دنا. به‌م جووه که‌متک لای داده‌نیشت و قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد تا چایه‌که‌ی خوی ده‌خوارده‌وه. نینجا پیره‌ژنه‌به زه‌حمه‌تیکه‌وه هله‌ده‌ستایه‌وه و سینی پیاله به‌تاله‌کانی هله‌ده‌گرت‌وه و له ثوره‌که ده‌هاته‌ده‌ر و به‌ئه‌سپایی له پلیکانه‌کان ده‌چووه خوار. من هه‌موو ئه دیمه‌نامه‌له درزی ده‌رکاوه ده‌گرت‌تن.

دوای سه‌رخه‌وشکاندنه‌که‌ی نایه‌توللا. له‌پیکه‌وه ماله‌که جه‌نجا‌ل ده‌بwoo، منیش تیکه‌یشتم که زنجیره‌یه‌ک له میوانی گرنگی ده‌هاتن. له‌وانیه وتبیژه پۆژنامه‌وانیبیه‌که‌ی منی به‌تایبیت بانگکردنی تا ئه‌و چا‌پیکه‌وتنانه توماریکم.

منیش به کامیراکه مه‌موو شتیکم تومارده‌کرد. هه‌ر ئه‌وه‌ندم بیسی تپومبیتیک له‌بردهم ده‌رکه‌ی ماله‌که رایگرت، به‌تیله‌ی چاو سه‌روکه‌لله‌ی فله‌ستینیکی ناودارم بیسی. ته‌وژمیک له خوشی په‌پیه نیو دلّم. «یاسر عره‌فات» سه‌رکرده ئه‌فسانه‌بیه‌که‌ی فله‌ستین، که به ده‌یان پۆژنامه‌نووس و هه‌والنیئر ده‌وره‌درابوو گه‌یشته ماله‌که‌ی نایه‌توللا. نینجا به کامیراکه‌ی خۆم به‌دوایکه‌وتم. پۆژنامه‌وانه‌کانیان ده‌رکردنه ده‌رئ، بـه‌لام من له ثوریت مامه‌وه. من فیلمی هر دوو سه‌رکرده می‌ژووییه‌کم گرت که باوه‌شیان بـه‌کداکرد.

پاشان له ژوره که چوومه ده و له پشت مینای پنهانه که ش وینه م گرتن. دوو که سایه تی کاریگه، دوو که سی دیار و به رچاو که میژوویان دروستکرد، له سه ر ناواکوی ژوره که دانیشتبون، و هک دوو ناشنای دیزین قسه یان له گه ل یه کدی کرد، هرچه نده ئهوان پیشتر یه کدیشیان نه بینیبوو. من وینه ی پیلاوه کانی «عره فات» يشم گرت، که لای ده رکه له پتیکردبیوون. بو ئوهی لهوه تیگه م ئاخو ئه هیچ نالچهی زیرینی له بنی پیلاوه که نه داون، پیلاوه که م هلگیرایه و.

پیره ژنه که ی ئایه توللاش به خوی و سینیبیه که ی له پلیکانه کان به سه رکه وت. هیشتا «عره فات» نانی نیوه بیزی نه خواردبوو. پیره ژنیش نانی گرم و په نیر و گویز و کاله کسی بو ئاماذه کردبیوون. ئایه توللاش ناگاداری عره فاتی کرد و، که ژنه که ی خواردنی بو هیناون. عره فاتیش یه کسرا هلسا، به رهه ده رکه بپیشت، سللوی له ژنه که ی ئایه توللاکرد، هندیک سه ری بو دانه واند و خوانچه ی خواردن که شی لیوه رگرت.

پیره ژنه که ی ئایه توللا به عره بیبیه کی تیکشکاو به یاسر عره فاتی گوت: «عره فات به خیربیی بیزی بو ماله که مان، پیده چوو ئه و شره عره بیبیه له کاتی نه فیبیونه که یان له عیراق فیربووبی.

به لئن من که وتبومه ژینگه کی سوریالی. نقدم پیخوش بیو، منیش، ئه و ژنه، عره فات و ته نانه ت له و ساته دا ئایه توللاش خوشبویست. ئه و پیاوهی فه رمانیدابیو تا هه ممو سه رکرده کانی حیزبی توده ئه شکه نجه بدنه تا ئه و کاتهی سه بارهت به و گوناھه کومؤنیستیانه کان کردووبویان له ئه للا ده پارپنه و به لکو لیيان خوشبین. دواي نیو سه عات دیسان عره فات هه لسایه وه و ئایه توللاش تا پلیکانه کان له گه لی هات. له ویوه پاسه وانه کان دهورهی عره فاتیان دا و له گه ل خویان برده دیداری داهاتووی.

کاتیکیش عهدهفات لهوئ پویشت، هیمنی گه رایه وه ماله که. منیش لای وته بیژه پوزنامه وانیبه که چایه کم خوارده وه و چاوه پیمکرد تا نایه توللا بو کورته پیاسه‌ی دوای نیوه رویانی دیته خواره وه.

شته که وه ما بیو: ئهو له پلیکانه کان هاته خوار و بهناو باخه که دا پویشت. له بردەم برکه ته ماته يەک دانه ویه وه، بزله ته ماته که‌ی پشکنی، دانه يەکی سووری لینکرده وه، هەلسایه وه، به دامه‌نی عەباکه که ته ماته که‌ی پاکرده وه نینجا به سئ قەپاڭ خواردی. ئاواری ته ماته سووره کەش بەسەر پیشە کەيدا هات.

منیش يەک چاره ک بە دوای ئەودا پویشتىم، فيلمى باخچە که، هى دارە کان و هى بالىنده کان و پشىلە بەرە لەكە شەم گرت.

دواي توماركىدى فىلمە که گاپامە وھوتىلە کەم. غەريبى پېتھە فى «زمان» م كرد، بەلام خۇ پىنگەی مالى ئۆم لەسەر داخرا بىو.

١٤

بۇ بىزى پاشتىر، بۇ دووشەممە ھەر لەپشتى مىناي پەنجەرەكە فيلمى ئايەتوللام گرت لەو كاتى بە پىتىج ژەنرال دەورەدراپۇو، لەسەر زەۋىيەكە دانىشىتپۇون. وتهبىزەكەش لە سەر پلىكانەسى سەرەوە وەستاپۇو، دىيار بۇ بۇ ئەو بۇو تا ئاگای لەو بىن من زىاتر لە پەنجەرەكە نەچمەپىش. وتوۋىز ماوهىيەكى درېڭى خايىاند، بىتگومان باسوخواسىكەيان سەبارەت بە پىشەراتە نوبىيەكانى بەرەكانى جەنگ بۇون. كاتىكىش ژەنرالەكان پۇيىشتن، ئايەتوللا لە ژۇورەكەي ھاتەدەر تا باى پىتىيەكانى خۆشىكى. پېشىلە بەرەلاكەش كە پىشتر يەكدىو جار بىنېبۈوم، دىسان لەسەر

دیواره‌که پهیدابووه‌وه. خۆی لەسەر دیواره‌که فریتدا و ئایه‌توللاش بەدوايدا چوو. منيش به کامىرا دىمەنەكەم دەگرت، هەروهە وىنەي پېيەكانى ئایه‌توللاش. كاتىكىش پېشىلەكە هەستىكىد وىنەي دەگرم، بەرهە لاي ئایه‌توللا پۇيىشت، خۆی لە پېيەكانى خشاند و چىدى نەوهستا. ئایه‌توللاش بە دامەنی عەباکەي واي لىتكىد بپوا، بەلام خۆ پېشىلەكە جارىتىكى دىكە گەپايەوه. ئەمكارە يىان ئایه‌توللا بە دامەنی عەباکەي توندتر لېيدا، كەچى پېشىلەكەش توندتر خۆی لە قاچى ئایه‌توللا خشاندەوه. «ئەللا... ئەللا.» ئایه‌توللا قىسىيەكى وەھاى لەدەم دەرچو ئىنجا پېيەكى لە پېشىلەكەدا و بۆ ماوهەكىش سەرى لەدونا.

وەتېيژەكە ئاماژەيەكى بۆ كىردىم، كە ئەم دىمەنە نەگرم، بەلام خۆ من ھەموويم تۇماركىد كۈرەكەي ئایه‌توللاش، كە پىاوىتكى تەمان پەنجا سالە بۇو، هاتە نىتو باخەكە و سلائى لىتكىردىم، بەدواى ئایه‌توللادا پۇيىشت و وادھى دىدارى داھاتووى بەبىرھەتىنايەوه، كە لەكەل كۆمەلېتكە لە مەلا گەنچەكاندا ھەبىوو. ئایه‌توللا گەپايەوه ھۆدەكەي خۆى. كۈرەكەي يارمەتىدا تا عەبا فەرمىيەكەي بکاتەبەر و ياوهرى كرد تا گەياندىيە قەپنگەكە. كۆمەلېتكە مەلا بە خۆيان و مىزەرەي پەش و سېبىيەوه چاوه پېي ئایه‌توللايان دەكىد. كاتىك ئایه‌توللايان لىتەدەركەوت دەستىيان بەرزىكەدەوه، قامكە كانيان كەرىبوبوو مىست و دروشىيان دەكتىشا. من دىمەنەكەم بە شتىكى ترسناك هاتە بەرچاو: ئاخىر بىتىم چىن مەلاكان ئاماھەكاري ئەوه دەكەن، كە دەسەلات بەلاي كەمېيەوه بۆ سەد سالى ئايىندە لەزىز دەستىيان بەيتىنەوه. خۆى ئەوه مىڭۇو بۇو، بۆ ماوهەيەك لە ژىز عەبا و جوبىيە مەلاكان خۆى نمايشىكىد. منيش فيلىمى مىڭۇوم گرت.

من پووخابۇوم. بىرم لە بەيانى، لە بۇڭى سىيىشەممە دەكىدەوه، ئەو كاتەي سەركىرە تىكشاكاوه كانى حىزىبى تودە بۆ سووكايدە تىپىنگەردن دەھېتىرانە سەر شاشەي تەلەفزىقۇن. پاشان چوومە ئۇورەكەي وەتېيژى پۇزىنامەوانىي ئایه‌توللا و تەواوى كاسىتە ئىدىيۆكەم پادەستىكىد و كامىراكەشم خستە نىتو دۆلابىتكە و لەۋى پۇيىشتەم.

۱۵

بۇ شەوهکەی خەوم لىتىنەدەكەوت. خەونى نقد ناخوش و ترسناكم بىىنن، خۆم وەها بىينىيەوە لەبرىدەم شاشەی تەلەفزىيۇن دانىشتبۇرۇم، بەسىرسۇرپمانەوە سەيرى سەركەردە تىكىشكاواھ كانى حىزبى تودەم دەكىد. بىنیم ئەوان وەك سەگ لەبرىدەست و قاچى ئايەتوللاڭ كەوتىبۇن و بەگرىيانوھ داواى لىخۆشىبۇونىيان دەكىد. ئەوان كەسانىيىكى بەتەمن بۇن، سى چىل سالىيەك بۇ خەونىيان بە پاشەپقۇى لەلتەوە دەبىنى و كارىيان بۇدەكىد.

خۆ ئەگەر پۇئىم نمايشىتىكى وەها قىزەون بىلۇبىكەتەوە، نەوا هەزاران لە

لاینگری حیزبکه له ترسان له ولات هەلدىن.

سەر لە بەيانى پۇڭى سېشەمە بە نابەدلی چۈمىھە مالەكە ئايەتوللا. ھەمو پۇڭىھە و لە كاتى چالاكييە كانىدا لە سەر كارەكە ئى خۆم بەردە وامبۇوم. بەلام بە دىنيايىھە كى پەھاواھ نيازىكى وەھام نە بىو كارىتكى شاش بىكم، ھەروھا لەوه ھەرگەپى، كە لە كەل نەو جەنگاواھ گەريليانەدا بچەم نېتو مېئۇو. بەلىنى، من دەمە ويست بژىم تا فيلمەكانى خۆم بىرم. لە كەل نەوەشدا ئەم بەيانىيە بە وەتەبىزەكەم گوت، دەمەوى بۇ دىمەن لە دەركەوھ فيلمى ئايەتوللا بىگرم، نەوەش لەو كاتەكى كە سوارى تۈرمىتىل دەبن و شوفىرەكەش ھەندىك بە تۈرمىتىل دە بىگىرى.

لە پۇڭىھە كانى را بىردوودا، بىنیم چۈن وەتەبىزە پىشدارەكە بە سەرسامىيە وە لېمەدە بۇانى، بە تايىەتىش سەپىرى كامىراكە مى دەكىردى. نەو بە منى گوبىوو، كە ھەرگىز لە تەمەنيدا نە چۈوهتە سىنەما و ھەروھا ھېچ فيلمىشى نە بىنېبۈون. بە پرسىنېيە وە دەيە ويست بىزانى ئاخۇ كامىراكە چۈن كاردهكە. منىش نىشانىدا كامىرا چۈن كارى خۆى دەكە. تەنانەت جارىتكىيان كامىراكەم خستە سەرشانى نەو و پېتىگۇت: «دى فيلمەكە بىكە! تۇمارى بىكە!»

نەويش كردى و بەختە وەريش بۇو.

ئىستاش تۈرمىتىلەكە ئايەتوللا لە بەردەم دەركە وەستاوه و ئامادەي پۇيشتنە. منىش فيلمى ئايەتوللام گرت، ويستم بوهستم و ئايەتوللاش لە كەل خۆم بەيتىمە وە ئۇور، كە چى ئەو بەره و تۈرمىتىلەكە پۇيشت و منىش نە متواتنى بىكىرىمە وە.

زىيان دەيە ويست بمخانە سەر پېچكە يەكى نۇئى. باشه بۆچى بە دوايدا نە چۈرمۇ؟ بۆچى پەتمىركەدە وە؟ خۆى دە بوايە دريابىم و ئازايەتى نەوەم ھەبن بە سەر پېچكە كەدا بېقۇم.

وته بیژه که ش یارمه‌تی ئایه توللای دا تا سواری ترومبیله که بین و منیش به ئەنقدست فیلمه‌کم گرت، چونکه ده مزانی پیتھوش.

لەو کاتئی شوفیره که چووه پشت سوکانه که، هەر لە جیوھ نەخشنە بکم بۆهات، ده موده‌ستیش زانیم، که ناکرئ جیبەجیبیکم. هیشتا دووەنل بیووم، بەلام هەرچۆنیک بى کامپراکم خستە سەر شانی وته بیژه که و گوتەم: «ئەمە دوايىن ديمەنە، تو ئەمەيان بىگە». «

ئەو لە خۆشیيان گەشایەوە. منیش لەو كرده‌یەئ خۆم حەپسام، بە دلنيابىيەوە خۆ ئەوە من نەبۇوم وەهام كرد، بەلکو جنۆكە بۇ وەھاي كرد.

شوفیره‌کەش بە هيواشى بە نیتو شەقامەکەدا لىيىخورى، لەو کاتەدا پاسەوانە رىشدارەكان لۇولەئ تەنگە كانىيان لە ھەوا كردىبو، بە خۆشىيەوە سەيرى وته بیژه‌کەيان دەكىد، كە بە دواي ترومبیله‌کەدا دەرىۋىشت و فیلمە‌کەي دەگرت.

منیش لەپال دیوارەکە، بە تەربىيى بەسەر شۆشتە‌کەدا لەگەل وته بیژه‌کەدا دەرىۋىشتىم. سەيرى كاتىزمىرە‌کەي دەستم كرد. دەق سەعات سىن بۇو كە لەسەر شەقامەکە تەقەكرا. وته بیژه‌کەش ئەوهندە چۈوبۇوە ناو كارەكە ھەمو توشىكتۇي ھىزى خۆى خىستبۇوە سەر فيلمگىرنەكە و ھىچ شىتى بەدىنە كرد، ئاكىاي لەھىچ نېبۇو. ترومبىله‌کە زىاتر بۇيىشت.

منیش پېللائى وەرزشىيەم لەپېتىيون، ھەر كاتىك شەرۋانە كان لەوەدا سەركەوتىن بەسەر شەقامە‌کەدا دابدەن و بىكىن، ئامادەي ھەلاتن بۇوم.

ئۇو بۇو لەپ لەسەر شەقامەکە بۇوە ھەرا و پاشاگەردانى، دەنگى تەقە و نارنجىكە هات. لەسەر بانە كان تەقەكرا. خەلک لەسەر جادە‌كە كەوتىن، پاسەوانە كانىش لەسەر شەقامەکە خۇيان دامەززىاند. ھەمووان بە ھەمۇلايىك ھەر پاياندە كرد. ترومبىله‌کەش وەستا، وته بیژه‌کەش،

که سره داری په وشه کهی له دهست ده رچوو، نیگایه کی به دگومانی تیژی تیپریم. دوو له پاسه وانه کان یارمه تی ئایه توللایان دا تا له تپومبیله کهی داببه زئی، له کاتینکا ئوانی دیکه ماله کیان ده پاراست. هه لیکوپته ریکیش به سه رشه قامه که دا فی.

منیش هه ستمکرد کوتاییم هات، ئاخر ئه گهه رېتیم به په یوهندی من به په لاماره چه کدارییه که بزانی، به دلنياییه وه له سیداره یان ده دام. خز هیج ساتیک بق دوودلی نه مابووه وه، ئوه ببو پاشاگه ردانییه که م قوسته وه و هه لاتم. دواي ئوهی ماوهیه ک به سه رشه قامه که دا پامکرد، دهسته راست بامدایه وه به لاکولانیک و به هه موو هیزی خۆم به رهه پیگای سره کی غارمدا. هر که یشتمه ئوی ته کسییه که م پاگرت، سواری بboom و پیمگوت: «پیک بیو!» دواي پېنج خوله ک له ته کسییه که دابه زیم، خیرا خیرا به دهوری گوشه که دا سوورپاموه، ته کسییه کی دیکه م گرت و پیمگوت: «هه ر پیک بیو!» پیک بیو، نه و پیگه یهی دواي ئاواره بونیتکی نقد و له پیی پاکستانه وه منی گهیانده «ئه مسته ردام».

كتىبى چوارم

له كىلگە كەدا

١

دكتور ماینه ماكتىبىكى كۆنلى پىتىج بەرگى كۆبەرەمى شىعرى بە ناونىشانى (ئاوىئىھى هۆنراوهى هۆلەندى) دامى . منىش هۆنراوهى «خىرىيت كاوهنار^۱» م بۇ (ئاودىليا) خوتىنده وە . مەلېت مىچى لىتتىنەگە يشت . خۇ منىش مىچى لىتتىنەگە ياشتم، كەچى بەلای ھەردووكمانە وە هۆنراوهە كە جوان بۇو، لەوانە يە لە بەر ئەو بۇوبىن، كە هۆنراوهە كە سەبارەت بە مائىك بۇو، ھەروەك ئەو كىلگە يە بۇو، كە

1. Gerrit Kouwenaar

نیستا من تییدا دهژیم .
 من و هسفی مالیک دهکم
 مالیک به باتیکی قرمیدی سوورده وه
 به لوله رزپاییک ، که دووکه‌لی لیبه‌رزده‌بیته وه
 دوو ده رکه‌ی ههیه ، یه‌کنک له پیش و ئه‌وی دیکه‌ش له پاش
 شوینی پوست و زه‌نگیکی مسیشی ههیه
 نئنجا له هه‌موو لایه‌که‌وه هر پنه‌جه‌ره‌یه

ده‌بینم خه‌لک دینه‌ژوور
 پاره‌ویک ده‌بینم شه‌معه‌ی پالتله‌لواسینی پیوه‌یه
 له هه‌موو لایه‌که‌وه هر هۆدهن
 دیمه‌نی گوله ساردوونیا
 پوون له نیو بوتلدا
 ناندینیک به شتی ترش و شیرنه‌وه
 پیره‌میردیک نیوه کویره
 پیره‌ژنیک ناومال گه‌سک ده‌دا

خو ئه‌مه ئه‌فسانه‌یه‌ک نیبه له لایه‌ن خواوه
 خو من گه‌ف له‌که‌س ناکم تا بیکورگیکنیم^۲

شیعره‌که له‌وه زیاتره . هه‌ولمدا بق (ئاوریلیا) ئوه پوونبکه‌مه‌وه ، که
 دکتور ماینه‌ما له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی خوی پیشتر له‌م کیلگه‌یه ده‌ژیان .
 ئاماژه‌م به ژووری دانیشت، به قه‌نه‌فه و میز، به دؤلابه‌کان و به

۲. خوشبیزی خوشبیزیست من له ووگی‌لاری هیمر ده‌رسم پیشایه باشت، هاعیران بدم کاره هنلیستن بدلام داواری ایپردن ده‌کم جار بچار له تیو پلامانه‌که‌دا گولله هیعریشی تیندکمن. ووگی‌لار

تله فزیون کرد و هر به ئامازه پیمگوت: «ئەو ھەموو کەلوبەلانە پۇزىك لە يېڭىن ھى مالباتى ماینەما بۇون. ئەو ھەموو ھېرىبارە^۲، شويىنى پۆست لە دەركە، زەنكە مسینەكە، پەنجارەكان، ناندىنەكە، تەنانەت گولە ساردىنەكانىش، گورگى و پەخشىش ھەموويان.» پاشان ئامازەم بە غەلېقە ھەنگىك لە سەر دارەكە كرد و گوتىم: «ئىستا ئەو مىشە پەنگىزىپىنانە لېرە ماونەتەوە، ھەروەھا توش.»

جارىكىيان پىلى (ئاودىليا)م گرت و بىردىم ئەو گەرەكەي كە لىپى ژىابىوم. لەۋى ئامازەم بە خانووئىكى بچۈلانە دا و گوتىم: «لېرە دەزىام، ئىرە يەكەمین مالى ھۆلەندىبىم بۇو.»

پاستىيەكەي خانووهكە وەك كۈلىت بۇو، لىن بۆ كەسىك كە لە مەرك ھەلاتبۇو، ئاوارە و دەربىدەر لە پاكسitan دەسۋورىايەوە، شايىستە بۇو. تا رادىدەيەك لە پىئى سىنەما و وېزەوە، ئەمرىكا، ئىنگلستان، ئالمان و فەرەنگستانىش باش دەناسىين، بەلام ھەرگىز فيلمىكى ھۆلەندىبىم نەبىنېبۇو، ھەروەھا ھېج كىتىپكىشىم لە بارەي ھۆلەندادوھ نەخويىندىبۇوەوە. زمانى ھۆلەندى لە بەرگىيى من نامق بۇو. ئەوەشم لە بەرچاوى خۆم دانەنابۇو، پۇزى لە پۇزان لە زمانى ھۆلەندى بىگەم. ئاخىر ھەر دەستبەجىن ئەوەم بۆ پۇونىبۇوەوە، كە ئەم زمانە ھېج بۆ من ناگەيەنلىق و فېم بە سەرييەوە نىيە.

پاستىيەكەي لە جەنجالى و ھەراو پاشاكەردانىيەكەي تاران و شارى كەراجى پاكسitan راھاتبۇوم.

مەزاران جار بەو خانووه بچۈلانەيەي لە ھۆلەندادا پىيياندابۇم، شاد و شوکور بۇوم، بەلام خۆ ماوهىيەكى درېئى خايىند تا لە چۈلى خانووهكە و بىدەنگىيى و بىدەنگىيى گەرەكەكە راھاتم.

سهرهتا له خانووه بچکلانه که، فیدیویه کم کپی و همو شه و یکیش
فیلمیکی هوله ندیم به کری ده هینایه وه مالن و سه یرمده کرد، به نیازبوم
له کل و لاتکه ناشنا بم. له شوینی فروشن و به کریدانی کاسیتی
فیدیو داوای فیلمی کلاسیکی هوله ندیم کرد.

خودانی فیدیو خانه که پینگوت:

- «ئیمه هیچ فیلمیکی کلاسیکمان نییه.»

- «که واته فیلمیکم بدھری، هوله ندیه کی راسته قینه بئن.»

نهویش کاسیتیکی فیدیویی دایه دهستم، ناوی «فانفاره Fanfare»
بوو.

فیلمیکی پهش و سپی، بئن زیرنووس بولو.

به گویره‌ی قسه‌ی ماخوی فیدیو خانه که، فیلمه که سه رکه و توتورین
فیلمی هوله ندی بولو.

منیش له مالن به ته‌نیا له بھری دانیشت، به لام خو هیچ له چېرۆکه که کی
نه‌گه‌یشت، که چی که شوھروا، کیلکه کان، جوگه ناوه‌کان، مانگاکان و
جو تیاره کانی نیو فیلمه که ختووکه کی نوییان دام.

له یه کن له دیمه‌ند کانی نیو فیلمه که دا، مانگا یه ک له و کاته‌ی بولو
پیش‌ووه ده بیپوانی به هیواشی بولو دواوه ده‌گه رایه و. له بھر نئوه‌ی گیای
له پیش بولو، بؤیه به باشی نه‌تده بینی ئاخو ده رهینه‌رکه نه و شتانه
به بیکی به دوای يه کدا بھینی. نئم کاتانه کاتوساتی ياده وه رییم بون تا
وهک ده رهینه‌ریک به هوله‌ندا به لام بم. خوم تا پاده‌دیه ک له و لاتیکی
وشکانیبیه وه هاتبوم، پیم وا بولو مانگا که به ره و شوینیکی دیکه براوه،
به لام خو وه هاش نه بولو: چیلکه له سه ره لامیکی نادیار وه ستابوو،
له پشت گیا و گولیشه و به په تیک به لامه که پاده کیشرا.
نه مه هوله‌ندا بولو.

له هوله‌ندا و له مانگه کانی سهره‌تادا وه هام به سه‌برید، شه وانه له

فیلمه هۆلەندییەکانم دەپوانى و لىتمەدەکۆلیوه و بە پۇزىش بەسەعات
بە نىتو كېلىگە و مەزراكاڭىدا دەپۇزىشتىم.

من راپىرىدوپىكەم ھەبۇو نەدەكرا بە ئاسانى بەلاوه بىنرى. من پىاسىم دەكىد
و بىرىشىم ھەر لەسەر ئەو بۇو، ئاخۇ دەبىن لەمەدۋا چىبىكەم. دەمزانى
پىويسىتە سەرلەنۈئى تىيەلچەمەوە، بەلام دوايى چەندىن مانگ پۇزىشتىن و
پىاسەكىدىن گەيشتىم ئەو بەرەنجامە، لەگەل مانگا و بەلەمەكان ئاتوانم
مېچ فىلمىنگ دروستىكەم.

لە زىندان ئەو ھۆشمەندىيە فىرىپپۇوم: بېوات بە زىيان ھەبىن و ئارامبىگە.
ئەمەش ئەو چارەسەرە بۇو، كە پىويسىتەم پىيەھەبۇو. مەتمانەكىدىن بە¹
زىيان و بېپاپۇون بەو پىنگە پاستەى، كە خۆى دېتەپىشت.

۲

پارکتکی بچکله و دلگیر له پشتی مالمانه وه ههبوو، یەک دوو
تەختەبەندى دانىشتنى لېبۇو. كاتىك بىز بە دەرەوه بوايە، دەچۈوم
لەۋى دادەنىشتم و كىتىم دەخويىندهوه.

شەش مانگ بۇولەو خانووهدا دەژىام. بۇزىتكىيان لە پاركەكەدا
دانىشتبۇوم، سەرم بەسەر كىتىيەكدا گرتىبوو، بىنیم خانمېكى گەنج
بە خۆى و كىزىلەكەي هاتنە نىتو پاركەكە. دەستى مندالەكەي توند
گرتىبوو، لەسەر چىمەنەكە فىرە بۇيىشتى دەكىرد.

منىش دىمەنەكەم پى جوان بۇو، بەلام مىچ خۆم تىيەلە قورتاند و

به کاری خۆمەوە سەرقاڵ بۇم.

بۇ بىڭىزى پاشتىر، دىسان خۆرەتاو بۇو. منىش دەستم دايىه كىتىپەكەم و چۈومە پاركەكە. كەوتىمە سەر خويىندەوە. دايىكە گەنچەكە بە خۆى و مەنداڭەكە يەوه پەيدابۇوهەوە. دايىكە لە پېشىت پېرىھەدارىك كە لق و چىلى پانويۇر شۇرۇپووهەي ھەبۇو وەستا، بۇيە نزد باشىم لېدىار نەبۇو. كەمىيەك دواتر، ژنە بە خۆى و كامىزرايەك بەدەركەوت، دىيار بۇو فيلمى كىزىھەكەي بە شىئوھەيەكى ناكارامە دەگرت.

منىش لە شۇيىنى خەم ھەلسامەسەرپى تا باشتىر بىيانبىن، بەلام خۆ من نە سەيرى ژن و نە مەنداڭەكە شەم تەدەكرد، بەلكۇ لە كامىزراكە راماپۇوم. ئەمەش يەكەمین كامىزرايى دىجىتال بۇو بىيىن، كە بۇ يەكەمین جار لە بازارپى ھۆلەندىا پەيدابۇو.

بەدەر لە ئىمە، كەسىتىكى دىكە لە پاركەكە نەبۇو، منىش پىم راست نەبۇو بچەمە پېشىت دارەكە و بە دواى ژنەكەدا بىم و بچم. بۇيە گەرامەوە سەرتەختە بەندەكە، دانىشىتمەوە، بەلام نەمتوانى چىدى بخويىنەمەوە.

يەك دوو بىڭىز دواتر، چۈومەوە ھەمان جىن. ژنەكەي لىتنەبۇو، بەلام نىدى نەبرد، پاش چارەكىيىك بىيىن ئەمەن بە خۆى و كامىزرا و كىزىلەكەي لە پاركەكە پەيدابۇوهەوە. ئەمەجارەيان لىتكەپا كىزىھەكە لە سەر چىمەنەكە بە تەننیا بىرپا و ئەوپىش ھەولىدا فيلمى پۇيىشتەنەكەي بىگرى. ژنە بانگىدەكرد: «دەى، كىزىلەكەم دەى، يەك ھەنگاۋىنکى دىكە بىق». بەلام خۆ ھەر جارىتىك كىزىلەكە ھاوسمەنگى خۆى لە دەستىدەدا و دەكەوتە سەر زەۋى. دىيار بۇو دايىكە كە يارمەتىدا ھەلىسىتىتەوە، ئىنجا دەستى بە وىئەگىتنە دەكردەوە: «دەى ھەنگاۋىنکى دىكە، ھەر يەك ھەنگاۋ. نزد باشە، ئافەرین.»

نه و بمو کیژه که به سه رچله داریکی و شکدا کهوت و گریا . دایکه که ش کامیراکه بی به سه لامه تی له سه رتخته به نده که دانا و به پاکردن بتو لای کیژه که هی پویشت . له سه ر چیمه نه که چه مایه وه ، دهستی دایه کیژه که هی ، هه لیگرت وه و ماجیکی لیکرد .

به لئن له و ساته دا چی بتو ده رهینه ریک ده مایه وه له وه زیاتر که من کردم . له شوینی خوم هه لسام ، دهستم دایه کامیراکه ، هه لمکرد و کهوتمه سه ر فیلمگرتنی دایک و منداله که هی . دایکه که ش که مهودایک دوور له سه ر چیمه نه که بتو کیژه که هی دانه و بیبووه وه ، هه ولیده دا هه لیگریته وه ، بیخاته سه ر پی ، به لکو یه ک دوو هنگاوی دیکه تاتی تاتی بکا تا فیلمه که هی بگرنی .

ئینجا کامیراکه م داوه دهستی ژنه که و پینمگوت : زور جوانه ، کامیرا یاه کی نایابه . «

نه ویش گوتی : « سوپاست ده که م .»

ژنه که در او سیمان بمو . ئه و پاسته و خو له خانووی ته نیشتمه و نه ده ژیا ، به لکو له به رانبه ر بمو .

جاریکیان له سه ر شوسته که دا میرده که هی سللوی لیکردم و گوتی فیلمی کیژوله که هی زور جوان بموه ، زیاتر له سه ری پویشت و گوتی : « وا پینده چن پیشنه مهندانه فیلمه که ت گرتبن .»

منیش خوم پیناساند ، کهوا له نیشتمانی خومدا ده رهینه ری سینه ما یی ببوم .

- « تُوو ، چهند باشه . چ جوړه فیلمیکت ده رده هیستان؟»

- « فیلمی سینه ما یی .»

- « ده کری ئه و فیلمانه ت له هزله نداوه ببینین؟»

- تا ئه و پادده یه بزم ، پیم و انبیه فیلمه کانم لیره هه بن . له وانه شه

له شوینیک کاسیتى فیلمیکى خۆم ببینمەوه. «
- «بەلنى، كى دەيزانى.» ئەمە وەلامى پیاوهكە بۇو، ئىنجا سوارى تۈرمىبلەكەي بۇوهوه و لېخپى.

نقد جاران كاتىك بەسەر بەرىھىستى^٤ ئاوهكەدا بە پىاسە دەرۋىشتم، تۈوشى ئى كابرا دەبۈوم بە سوارى پايىسكل و كىزەكەشى لە كورسى تايىھتى مەندالان لەپشت خۆى سواركىرىبۇو.

جارى يەكم بە خەندەدە سلالوى ليكىرىم و تىپەپى. جارى دووهەم دىسان سلالوى كرد و تىپەپى بەلام دەستى بۇ راوهشاندىم. سىتىھىمەن جار وەستا و بۇ مەودايەك لەگەلم پۇيىشت و وەها كەوتىنە كەفتوكى:

- «مېرىدەكەم گوتى، گوايە دەرھەيتىرى فيلمى.»

- «بەلنى دەرھەيتىرى فيلم بۇوم. نىستاش پىاولىكم بىن كامىرا.»
- «باشه تو هەر بەراستى فيلمى وەھات دەرەھەيتان، كە لە سىنەمادا لېيدىرىن؟»
- «بەلنى.»

- بە دوو چاوى شىنى ھۆلەندىييانە لېپېرسىم: «ھەر بەراستى؟»
- منىش ھەر بە كالىتەوە پىيمكوتەوە: «بەداخەوە دايىكم لىزە نىيە، دەنا بە دورودرىئى باسى زىيەكى پۇلەكەي بۇ دەكردى!»
- «پىپويىست ناكا، دەتوانم خۆم ئەم شىتە پەچاوبىكەم.» بەدەم ئەم قىسىم سوارى پايىسكلەكەي بۇوهوه و پۇيىشت.

دواى ئەم كورتە دەمەتەقىيە، يەكدىدىيتنمان لەسەر بەرىھىستى ئاوهكە بۇوه شتىئىكى ئاسايىي. زانىم كەوا بە سوارى پايىسكلەوە بە دىاردەكەوى و سلالوم لىدەكا ولە پايىسكلەكەي دادەبەزى و مەودايەك لەگەلم

٤. بەرىھىست: مەبەست (سد) ئاوه، بە مۇلەندى نازىكى سەھى سەھى، پېغەنلىك دايك Dijk.

ده پویشت و کیژه‌کشی هر لسهر کورسیبیه تایبه‌تیبیه‌که‌ی مندان، که له سه‌ر پایسکله‌که‌ی قایمکردوده. سه‌باره‌ت به سینه‌ما، سه‌باره‌ت نه‌و فیلمانه‌ی بینیومانن و هروه‌ها دهرباره‌ی نه‌و فیلمانه‌ی خرم ده رمه‌تباپون دواين.

- «باشه نیستا له هوله‌ندی ده توئی چیکه‌ی؟»

- «فیلمیک دروستکه م.»

- «ج جوره فیلمیک؟»

- «نازانم، هیشتا هر به دواداده‌گه‌پیم، به لام نه‌وه ده زانم، که نامه‌وئی فیلمیکی هوله‌ندی دروستکه م.»

- «بۆ چی نا؟»

- «زمانه‌که، ئاخرا خۆ ناتوانم هیچ به زمانی هوله‌ندی بدۆزمەوه؟»
 - «خۆ ده تواني به‌هه‌موو گوشەیه‌کدا هەنگاوینتى، سەیرى ئەو گرتە فیلمه نایابه بکه، که ھى كچە‌که‌ی منت گرتۇو. پېمابىن پېویستت بە‌وه نابىن زانیارىيەکى نۇر دهرباره‌ی زمانه‌وه بىزانى تا كارىكى وە‌ها بکە.»

ئىدى به شىپوه‌يەکى چاوه‌پوانى‌کراو شتىكى كرد، که ئاراستىيەکى دىكە‌ي دايى گفتوكىكەمان. ئەو باسکى بۆ ئاسمان راھيىشت لەكاتىكدا بە دەستى چەپەی توند پایسکله‌که‌ی گرتىبو، وەستا و گوتى: «ھەر بۇ نمۇونە دەكىرى فیلمى من بىگرى.»
 ئىنجا پېكەنى و پویشت.

من بە خۆشم نازانم چۈن ئەوه پۈویدا، جارىكى دىكە، كاتىك خۆى و كىژلە‌که‌ی بە سوارىي پایسکل هاتن و لە لام وەستان، بە هەر دوو قۆلە‌كانىم كىتن و دەم لە سەر دەمى دانا و ماجىكىد. ئەو هىچى نەگوت، منىش ھەر هىچ. ئىنجا سوارى پایسکله‌که‌ی بسووه‌وه، بىن

نهوهی یهک قسهش بکا پهیدانی لیندا و دوروکه وتهوه.

دهمودهست په شیمانبوومهوه. خۆی نهدهبوو له ولاتیکدا دهست بهو شیتایه تیبیه بکامهوه، که په نایدابووم.

وېپای نهمهش، خۆ پیاویتکی پەشۆکى سەر جادە نەبۇوم. من دەرهەنەرى فیلم بۇوم، شاژىم پفاندبۇو، دە سالى پەبەقىش لە كونجى زىندان بۇوم، شەپى قورپىم بىنېبۇو له ولاتىش هەلاتبۇوم. ژنهكەش مىردى و مال و مىنالى خۆی ھەبۇو.

خۆی نهدهبوو شیرازەئى ئەم خىزانە گەنچە تىكوبىتكىدەم بىدەم. لە گەل نەوهەشدا، ئەرى بۆ وام كرد؟

نە ئەو پۆزە، نە ئەو شەويش، بەلكو دواتر نەوهەم بۆ دەركەوت، كە كامىرا پېنۋىتى ھەر دووكەمانى كرد.

ھەمان پۆز و دواي پۇيشتنى، ژنهكەم نەبىنېوه، پۆزى پاشتىريش ھەر نەمبىنېوه. كەچى بۆ نەنگورەئى پۆزى سىيەم، ئەو لە دىوهە، لە پشت جامى ھۆدەئى نوسنتىيەوه بەدىاركەوت. خەنەكەي خۆى نىشاندام و پەردهكەشى داخستەوه.

ئىدى بەردهوام شەوان پەردهى لە سەر دادە خستەمەوه و بە پۆزىش لە سەر بەرىھەستى ئاوهكە بەردهكەوت. ئەو ناوى «ئىتلا» بۇو.

۳

«ئیلا» به تاسهوه له ژیانی منی پرسی، له دایبابمی پرسی. منیش کیرامهوه، که وەک مندالیک دەچوومە سەر قوللەی قەلاکەمان داده نیشتم و بە دووریینە کە سەیرى بازار، سەیرى مزگەوتى، سەیرى مندالان و سەیرى نەشكەوتە کانىشتم دەکرد.

ئىمە هېچ شتىيکى شىستانەمان نەکرد، هيچى گەوجانەمان نەکرد، تەنبا لەگەل يەك دەپۆيىشتىن و قىسەمان دەکرد. من باسى باوكم بۇ كرد، ئەو پىاوهى تا بە دەگەمن نەبىن نەدەدوا و ھەر جووتە پىلاؤى بۇ دايىم دروستدە كرد.

«ئىلا»ش بە تۈرە خۆى باسى دايىابى خۆى بۇ كىرم، باسى باوکى خۆى بۇ كىرم، كە جوتىارىيەكى شىرفرۇش بۇوه، دەرۈپەرى پەنجا گامىشى ھەبۈن. ئەتاڭە كچى مالباتەكەي بۇو، خاوهنى پېتىج براى لەخۆى گەورەترە بۇو.

«بە بەراورد لەگەل حاالتى تو، من زيانىكى ئارام، بەختوەرەنەم لە كىنگەكەماندا ھەبۈو.» ئەو وەها كەوتە قسە و زيانىش بەم جۆرە لەسەرە بۇشت: «لەو ھەموو سالانەشدا كە تو لە كونجى زىنداندا بۇوي، لەگەل يەك دوو ھاپپۇلى خۆم بە پايسكل دەچۈۋىنە قوتا باخانى گۇنده كەمان. ھىچبىشم سەبارەت بە ولاتكەي تو نەدەزانى، ھەر نەشم دەزانى ئاخۇ كەوتۇتە كۆئى.»

لە ماوهى ئەو پىاسانەدا، ئەو پايسكلەكەي خۆى لە شوينىك دادەنا. لەو شوينىكە مانگا كان لە چىمەنەكە دەلەوەرەن، بەلەمتىكى بارەلگىرىش بەويىدا تىيەپەپى و ئەسپىتىكىش بەتنىيا و بە گورگەلوقە بۇ ئەوبىرى پۇوبارەكە دەپەپىوه. ئىلاش دەچۈو لە زورگى سەر بەرىستى ئاوهكە لەنئۇ چىمەنەكەدا بە شىۋىھىيەك دادەنىشت تا بىبىتە مايەي سەرسامى و تەماشا كىرنى، ھەموو ئەمەش بەرلەوەي بە پەلەپپۇزى بکەويتە خۆى، تا خىرا بەسوارى پايسكلەكەي بگەپىتە و دايىنگا و كىيىزەكەي بەينىتەوە. منىش پىتىيەو سەرسام بۇوم، بەلام سەرنجى ئەوەمدا، ھىشتىتا بەس نىيە. ئاخىر ھىشتىتا شتىكى كەم بۇو. ئەمەشىيان پېشىرەت لەكتى پىاسەكانماندا سەرنجىمدابۇو. خۆى پىيۆسەت بۇو شتىكى دىكە ھەبوايە تا بەيەكە وەبۈونى ئىتمەي فرازى بىردىبايە. ئەو بۇو نىكەم پەپىيە سەر كامىراكەي، كە لەتكە ئەو لەسەر چىمەنەكە كەوتىبۇو.

ئىدى دەستم دايە كامىراكە، فيلمى ئەوم گرت كە لەسەر فريزەكە پاڭشىبابۇو. ئەويش تەنورەكەي تا سەر چۈكان ھىتىا، منىش ھەروا فيلمى دەگرم. ئىنجا خۆى وەرسوپاندە لاي من و خۆى نامايشىكەد.

هه روک نهوهی باش بمناسن، وهک نهوهی منی خوشبوی، هه روهک نهوهی من سهوداسه‌ری نه و بیویم، نهوه بیو منیش فیلم دهگرت. نه و بلووزه‌کهی داکهند، ئازادانه وهک نهوهی ژنی یه کیکی دیکه نه بیوی. نه و پولی ده بینی منیش فیلمه‌که م دهگرت. به پیسی پهتی بهره و نیو ئاوهکه غاریدا، به سه گردی سه ره بدریه‌سته‌که کهوت. له لیزابی بەربەسته‌که هاتە خوار به تەنیشت مەزایەکی پر لە گوله بەپۆزەی پیشگە یشتو روایکرد.

کاتن سۆلەکانی^۵ کردنهوه پئى دېمەنتىكى دیکەشم گرت. نهوسا سوارى پايىسلەکەی بیوهوه و به توندى پەيدانى لىداو بهره و مال گەپایەوه. منیش بەدوايدا پامکرد و کامىراکەم خستەوه نیو جانتاي پايىسلەکەی. نه خىر، من نەمدەزانى، هه روھا ئەویش هه روا بیو نەيدەزانى، کەوا پیویستى بیوه ھەي پولى نەكتەر بگىرى و منیش پیویست بیوه هه بیو هەموو دېمەنتىكى بگرم.

له و هەموو ساتانه‌دا من هه روهک نەكتەرە ژنیتک لەگەلى جوولامەوه، پىشمواپن ئەویش له نەستى خۆی هەمان پەفتارى نواندبىن، کەوا منى وهک دەرهىئەریک ده بینى. نه و نمايشەکەی بۇ من نەبیو، بەلکو بۇ کامىراکە بیو.

ئیوارەيەکى درەنگ بیو، تاریک داھاتبیو، دیار بیو له پەنجەرەی دیوی پاشته‌وهی باخچە‌کەم درا. منیش نەمدەبینى تا بىزام ئاخۇ كىتىه. کاتن سورگى دەركەم كردهوه، بىنیم ئىلا بیو، ئىلا بە بن کامىرا.

لیپرسى: «لېرە چى دەكەي؟»

- «دەكىرى.....

- «نه خىر، مەبەستمە بلىيەم، بەلىنى، بىكۈمان، بەلام من نامەۋىئ

۵. مۇلە: جىزىر قاپقاپىيە كە بەلام سەرج نېھە بىنى دارىي. له گۈزانى ئۈلكلۈزىشىدا ھاۋو: بىزمارە و بىزمارە... سىلىن بە بىزمارە... بىزمار ئەمپۇر مېڭە... يارم كېچە قېڭە...

کهوا....» و هام پیگوت و هندیکیش کشامهوه و بهری دهرکه که
به ردا تا بتوانی بیتهزود.

ئویش هات و له ناوه راستی ثوره که و هستا. منیش نه مده زانی چی
بکم. پارده کامن داختست.

- «فرمودو دانیشه.» به دهم ئم قسەیه ئاماژه شم بۆ قەنەفه
بچکلانه که م کرد.

که چی ئو هار به پیوه ما یوه.

ئیدی ترسیک دایگرم. ئاخر ژنیک له هۆدەکەی من بیو، له دهرکەی
پشتەوهی حوشەکەشەوه هاتبیووه ثور. ژنیک به بین کامیرا هاتبیووه
مالینک، که هیشتا بۆ ژنیک شیاو نه بیو.

منیش نه مده ویست بیتە لای من، هر هیچ نه بین بهو کاته درەنگە
نه بین. من بۆیه هەلنە هاتبیووم تا دهست بە سەر ژنی پیاویکی دیکە
دابگرم. نه و هیشتا دایکتىکى گەنج بیو. نه خیز، من نه مده تواني.

- «دە تەوی شتىک بخويتەوه؟»

- «نا، نه خیز، سوپاس.»

ده مزانى نابین دهستى لېيدەم. باشه نەدی ئىستا دە بین چىبکەم؟

ئىنجا نه و گوتى: ئىئمە دە پۇين، دە گوازىنەوه، بارده کەين. «

منیش پیمگوتهوه: «ئۇو، چەند باشه. مە بەستمە بلىئىم بۆچى؟»

ھیچ وەلامىتى نە دامەوه.

پاشان گوتى: «هاتووم مالناؤاپىت لېبکەم. ھیواى بە ختىکى باشت لەم
ولاتە بۆ دە خوازم.»

منیش بەرهەپۈرى چۈرم و توند دەستم گرت.

ئەویش باوهشى پېدا كىدم، كەمىك توند لە ئامىزى گىرم. ئىنجا پۇيىشت.
بۆ بەيانىيەکەي، كاتىك چۈرمە ئاندىنەكە، كىسىتكى پلاستىكىم لە سەر
زەوی لە لای دەركەي باخچەكە بىنى. كامىرا ئىلای تىدابىو.

۶

ئىستا كامىزرايەكم ھېيە . ئەو پۇزىڭارەى فيلمى سينەما يىيم دروستىدە كىردىن، بەسەرچۈو . ئىستا دەبن بەتەنبا، بە بىن ھەبۈنى تاقم دەستپېنىكەمەوه . لەپال فيلمى سينەما يىى، ھەميشە كارى بەلگەنامە يىشىم دەكىد . بۆيە زۇر بىرم ليكىرىدەوه، لەسەر ئەو مەئىلە بەردە وامبىم .

كانتىكىش لە پاكستان بىووم، بە چاوى خۆم بىنىيم چۈن بە ھەزاران كەس لە ولاتەكانى خۆيان بارىاندە كىردى . پاشان و لە پىنگەمدا دىسان بە ھەزاران عىراقى، ئەفغانى، سۈورىم بىنىن لە ولاتەكانى خۆيان ھەلاتېپون و پىنى ئاوارە بىيان گىرتىپووه بەر . تا دەھاتىش دەھاتىمە سەر

نه و بپوای به لکو شتیک سه بارهت به گوردهمی نه و حه شاماته بکه،
به و ته وزمه و زه داره وه، که به شیوه یه کی نابیانایانه کوچده کهن. وا
باشتنه نه وانه له چوارچیوه کاریکی به لکنامه بیدا بگرمه خن، تا له
نزیکه وه نیشانیان بدهم، لئن نه و هشم نه ده زانی، کتو مت چون بن.

پدزیکی ناخوشی هه و راوی نامه بکم به پوست پیگه بیشت، که پولی
نه مریکای به سه ره وه برو. نامه که بانگهیشتنامه یه کی دیاسپورای
ئیرانیه کان برو له نیویورک، که شریعتی فیستفالی فیلمه که بیان له
نیویورک ببیم و له ویدا کوپریکیش له سه ر سینه مای ئیرانی بگتیم.
نه مهش نه و پیچکه یه برو، که سالانیکی دریثیبو به دوایدا ویل بروم،
که چی به خوی هاته پیش.

دیسان نیویورک له ژیانمدا سه ریهه لدایه وه. خوی هه ر ده برو به و
وه رچه رخانه ی پدزگار پتیکه نم. ئاخه یه که مین کتب به مندائی، که
خویندبوومه وه، کتیبکی په پدرپا و برو به ناویشانی (نیسماعیل له
نه مریکا). گه شتنامه یه کی نه و سنایسای پیاویکی کالله جاپ برو به نیو
نه مریکادا.

چند سالیک دوای نه وه و له ته مه نی نه و جه و اینمدا، خوشبیم له و
زنجیره کتیبانه بینی، که نه ریاره (مارک هامر) نووسرا بیون.
لیکزله ره وه یه کی خه بالاری که به رده وام به دوای پا و کردنی دز و
جه رده کانی نیویورکه وه برو.

نیویورک وای لیکردم بیر له دوکانه که ای ئالاسکای هوشنه نگی یه کده ستیش
بکه مه وه، که هاویان لهوئ کارمده کرد. هوشنه نگیش یه که مین که س
برو، ئایسکریمی خوش و به تامی هینایه شاره که مان. ئیستاش هه
گویم له و قسه یه کی نه وه، که هه میشه ده یگوت: «له نیویورک هه مووان
هه ر موتے ئالاسکایان پیغقشه.»

بیرم له «باران» یش کرده وه، به لام خو گه پان و سوپان به دوای

خوشویسته کونه که هیچی لیشین^۶ نده ببووه وه . من دالغه م بـ سهـرـهـوـ چـوـوـ، بـلـامـ خـوـهـوـ نـیـسـتـاـ هـیـ منـ نـهـماـوـهـ، نـهـوـ نـهـوـ ژـنـهـ بـوـوـ، کـهـ بـهـیـکـوـهـ لـهـگـلـ سـتـوـدـیـوـکـمـ وـ کـامـیـرـایـ ژـیـانـیـ پـاـبـرـدـوـوـمـ لـهـ نـیـشـتـمـانـ بـهـجـیـمـهـیـشـتـنـ.

ئـیدـیـ بـمـ هـزـهـ تـیـکـهـ لـوـپـیـکـهـ لـانـ جـانـتـاـکـهـیـ خـوـمـ تـیـکـنـاـ وـ بـهـرـهـوـ نـیـوـیـوـرـکـ فـرـیـمـ.

بـهـ شـیـوـهـیـکـیـ نـاسـایـیـ گـهـرـ باـسـبـکـمـ، کـاتـنـ سـوـارـیـ فـرـوـکـهـ دـهـبـوـومـ، چـاـوـمـ لـهـ سـرـیـهـکـ دـانـهـدـنـانـ، بـلـامـ لـهـوـ گـاشـتـهـمـداـ، کـاتـنـ گـیـشـتـیـنـهـ سـهـرـ تـوـقـیـانـوـسـهـکـهـ، خـهـوـیـکـیـ قـوـولـمـ لـیـکـهـوـتـ. خـهـوـمـ بـهـوـ بـیـنـیـ، لـهـ ئـمـرـیـکـاـ بـهـ دـوـایـ سـهـرـوـسـوـرـاـخـیـ «ـنـهـکـرـهـمـ جـوـنـ»ـ دـاـ دـهـ گـپـامـ. کـاتـیـکـیـشـ بـهـ بـانـکـنـامـهـیـ فـرـوـکـهـ وـانـهـکـهـ بـهـ نـاـگـاـهـاـتـمـهـوـهـ، هـیـشـتـاـ «ـنـهـکـرـهـمـ جـوـنـ»ـ بـهـ زـینـدـوـوـیـ لـهـنـیـوـ مـیـشـکـمـداـ بـوـوـ. دـهـمـوـدـهـسـتـ زـانـیـمـ نـاـخـرـ بـهـکـمـینـ کـارـیـ بـهـ لـگـهـ نـاـمـهـیـمـ چـوـنـ سـازـ بـکـمـ. لـهـ مـیـشـکـمـ کـورـتـهـ سـیـنـارـیـوـیـکـ کـهـ لـالـ بـوـوـ. پـیـنـهـ چـوـلـهـ نـهـسـتـیـ خـوـمـداـ دـهـمـیـکـ بـوـوـیـ بـهـوـ کـارـهـوـهـ خـهـرـیـکـبـوـبـمـ، هـنـوـوـکـشـ شـهـقـلـ وـ شـیـوـهـیـ خـوـیـ وـهـرـگـرـتـ.

هـیـشـتـاـ هـرـ لـهـ سـهـرـ تـوـقـیـانـوـسـهـکـهـ بـوـوـنـ، بـرـیـارـیـ نـهـوـهـمـداـ، لـهـ گـلـ کـامـیـرـاـکـهـمـ بـهـ دـوـایـ «ـنـهـکـرـهـمـ جـوـنـ»ـ دـاـ بـگـهـ پـیـمـ، کـچـیـ دـهـقـاـوـدـهـقـیـشـ نـهـمـدـهـزـانـیـ لـهـ کـوـئـ نـهـزـیـ.

لـهـ دـوـاجـارـدـاـ، کـهـ دـایـکـ وـ باـوـکـمـ لـهـ تـارـانـ بـیـنـنـیـنـ، لـهـ دـایـکـمـ پـرـسـیـبـوـوـ نـاـخـوـ مـیـحـ هـوـالـیـ «ـنـهـکـرـهـمـ جـوـنـ»ـیـ لـهـ لـاـ هـهـیـهـ.

نـهـوـیـشـ گـوـتـیـ: «ـزـوـرـ دـهـنـگـوـدـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ نـهـوـ هـنـ. دـهـ گـوـتـرـیـ گـوـایـ دـوـایـ نـهـوـهـیـ رـفـیـنـراـوـهـ زـگـیـ پـهـ یـدـابـوـوـ. هـشـنـ دـهـلـیـنـ گـوـایـهـ هـوـشـهـنـگـ هـرـسـنـ پـیـاوـهـ کـانـیـ کـوـشـتـوـوـنـ، نـهـوـانـهـیـ وـیـنـهـ کـانـیـانـ لـهـ پـوـژـنـاـمـهـکـهـ دـاـ

۶. لـیـشـینـ نـدـمـبـوـرـ: لـیـپـرـهـمـ نـدـهـعـاتـ.

بلا لوکرایه وه . هۆشەنگیش هیچ سۆراخى لە دوای خۆی جىتنەھىشت ،

لەوانە يە لەوە ترسابىن نەوەك پۆليس بەدوايدا بگەپى ئىيەن .»

- «باشە مامىشىم نازانى ناخۆ ئەتكەرم جون» بۇ كۆي چۈوه ؟؟

- «بەلنى ، هەر دەبىن ئەو بىزانى . بەلام من هیچ نازانم ، نەمەش باھەتىكە
ھى بىاس لىتوەكىدىن نىيە . هەر ئەوەندە دەگوترى ، كەوا ئەو لەگەل
هۆشەنگ لە ئەمرىكا دەزىن . هەر خوايە ھەموو شىتىك دەزانى . من
ھیچ نازانم .»

لە ترسى زەبرۇزەنگى پېتىم و كاتىك من بەپىگاوه بىوم ، لە پۇزانى
ھەلاتىندا بە مەبەست هیچ پەيوەندىم بە مالباتە كەمەوە نەكىرد . سوور
دەمزانى تەلەفۇنى مالەوەمان لەزىز چاودىرى دايە . تەنبا ئەو كاتەى
گەيشىتمە پاكسستان ، زەنگم بۇ مامم لە فېرماكەي لىيدا و بە كورتى
پېتىمكوت : «سەلام . من لە ولات دەرچۈمم . ئىستا سەلامەتم .»

ئەويش بە ھەلچۈونىتىكى سۆزازىبىيە و گوتى : «ئەللا بىخاتە زىر بالى
خۆيە وە .

منىش هەر ئەوەندەم پېتىمكوت وە : «ھەروەها توش .» ئىدى تەلەفۇنە كەم
داخستە وە .

ئەو پېتىكە ھەلاتنى ئەكتۈپ بەر ، كۆتايىيەكەي لە ھۆلەندا كېرسامەوە .
لەويش لە فېرەتكەخانە كەدا بۇ دووهەمین جار زەنگم بۇ مامم لىتىدەيە وە :
«گەيشىتمە ئەمستەر دام ، ئىستا بە تەواوى سەلامەتم .»

ئەويش گوتى : «ئەللا نزا و پاپانە وە دايىكتى قبۇوللىرىدۇوە .»
لە ماوەيەشدا دەسەلاتدارانى ئىزدان زۆر لە پاكابەرە كانيان لە دەرەوەي
ولات لەناويرد ، هەر بۇيە خۆم لە ھەر پەيوەندىيەك بە كەسۋىكار
دەپاراست . بەلنى جارىتىكىان فيستانىتىك بۇ دايىكم و كراسىتىك بۇ باوكم
و شەپقەيەكى ئەستۇرۇرى زىستانىي ھۆلەندىشىم بۇ مامم بە بازىغانىتىكى
زاقەرانى ئىزدانى پەوانە كەرنە وە .

له فرۆکه خانه‌کهی «جۆن ئىپ كەندى»دا ، پاسته و خۆ چوومه چاوه تەلەفۇنىك و زەنكم بۇ نۇوسىنگەی مامى لىتدا . سوپاس بۇ خوا هەر زوو تەلەفۇنەكەی مەلگرت . لە دەنگىرپا ھەستمکرد پېر بۇوه .

- «سەلامون عەلەيکوم، فەراھانجى لەگەلتە .»

- «سەلام، سولتانم .»

- «ئەللا ئەللا . ئەرى چۈنىت؟»

- «زقد باشم . ئەرى ئىۋە چۆنن، كەسوکار، ھەموو باشىن، دايىك و باوكم چۆنن؟»

- «ئەلەمدەلىلە ھەموو باشىن، ھەموو ساغ و سەلامەتن .»

- «مامە، من ئىستا لە ئەمەيىكەم . توبلىتى ناونىشانى «ئەكەم جون» ت لا نەبىن؟

شتەكە وەها بۇو، وەك ئەوهى پەردهى بىدەنگىيەم لەسەرنەتىننەي سادەكە ھەلداپىتەوە . ئەويش كەمىك كاتى پىتىويست بۇو تا وەلامدا تەوە .

- «ئائى، بەلام . خوت دەزانى . پاستىيەكەي ... ئائى چەند شتىكى باشتىكردووھ . بەلىنى، بە دەلىيابىيەوە ھەر دەبىن وا بىكەي، بەلام خۆ من ناونىشانى ئەرمۇن نىيە . ھەندى جار تەلەفۇنم بىز دەكا، بەلام ھەرگىز لىتىم نەپرسىيە ئاخۇ لە كۈئ دەزى . لەوانىيە لە شوينىك لە ئەكلاند UKelland بىن .»

- «لە كۈئ؟»

- «ئەگەر باش ناوهكە گوبكەم، لە ئەكلاند Ukelland يان ئوكلاند Oekelland . كەمىك بۇوهستە، جاريكيان نامەيەكى ئەرم بۇ ھاتووھ، بەلكو ناونىشانەكەي لەسەربىن، بەلام خۆ لىزە و لە شوينىك دامنابۇو، من دەبىن لىتىكەپىم و بىدقۇزمەوە . ھەندى كاتت ھەيە؟ دەچم بەدوايدا دەگەپىم . ئائى چەند باشە، كە تو لەۋى بە دواى سۆراخىدا

دهگه پی.»

- «مامه، من وا ده چم جانتاکه م و هر ده گرمه وه، دواتر زه نگت بو لیده دهمه وه.»

پاش نیو سه‌عات، زه نگم بو لیدایه وه. نه ویش نامه که‌ی دوزیبووه وه، به‌لام هیچ ناوی‌شانی له‌سر نه بورو.

- «مامه، سه‌بیری پوله که، سه‌بیری موره که‌ی بکه، بزانه ناوی کامه شاری له‌سر نووسراوه؟

- «من باش نابینم، که‌من بوهسته، بانگی نه و کوپه ده‌که‌م.» نه وه بuo باانگی یه‌کتیکی کرد.

لای خومه وه گویم له ده‌نگی کوپه که بورو، نه ویش ده‌سکی تله‌فونه که‌ی هه‌لگرت و سلاوی لیکردم. منیش وه‌لامی سلاوه که‌م دایه وه و گوتم:

- «ده‌کرئ ته‌ماشای پول و موره که‌ی بکه بزانه چی له‌سر نووسراوه؟»

- «له‌سری نووسراوه USA.»

- نا، نه‌مه نا، سار پوله که بخوینه وه، بزانه له کامه ولایه‌ته وه مورکراوه؟»

- «نه‌مه‌ی نووسراوه ناخوینیت‌ته وه. بوهسته، با وردیین بینم. پیته‌کان شوراون، خه‌ریکه ناخوینیت‌نه وه.»

- «ده‌ی پیته‌کانم بو بخوینه وه، منیش ده‌یان‌نوسمه وه.»

- «به پیتی b، نینجا 0 یان e، پاشان 2 یان S پاشان 0 یان u.» منیش پیته‌کانم له دوای یه‌ک نووسینه وه: Beskeloy, Berkely, Berkely.

- «له‌وانه‌یه بیترکلی Berkely بن.»

- «نا تو انم بلیم هه وه، به‌لام ده‌شکری هه‌روا بن.» نه‌مه دوا قسه‌ی کوپه که بورو.

پاشان کوپه که ده‌سکی تله‌فونه که‌ی دایه وه ده‌ست مامم نه ویش

پرسی:

- «زانیت؟»

- «نقد دلنجیا نیم، لئن هر کاتن دوزیمهوه ئاگادارت دەکەمەوه.»
 ئىدى ناوى شارىكىم بىن بۇو، پىتىدەچوو بېرىكلى Berekely بىن،
 ھەرۇھما ناوىتكى دىكەی لەننىوان Ukelland، Oekelland ياخود
 Okkelland لابۇو. نۇريش تامەزىق بۇوم كە «ئەكەرم جون» و
 ھۆشەنگى يەكەست بدۇزمەوه. تا بىزام توبىلىي لەو ھەموو سالاندا
 لە ئەمریكا چىبيان كىرىدىن. تو بلىيەن ھۆشەنگى يەكەست بېيتە جۆرە
 «مايك ھامەرىتىك؟ تۈرىاڭىرىۋەتىك؟ ناخقۇ ژيانى «ئەكەرم جون» لە
 ئەمریكا چىن بىن، ئاخىر خۇ ئەوتاكە كەسى شارەكەمان بۇو، كە
 ئىنگلەيزى دەزانى.

بە خاتىرجەمەيەوه دەبىن بىياندۇزمەوه، بەلام ھەموو شەتىكىش كاتى
 خۆى ھەيدە. لە فېرىخانەوە يەكسەر سوارى شەمەندەفر بۇوم بۇ
 شارەكە و لەويىش تاكسيكەم گرت تا ھوتىلەكەم لە «مانھاتن».

دواى پشۇويەكى يەك پۇزە، بە پۇشتەۋەرداخى بەرە و مېھرەجانى
 فيلم بۇيىشتەم. ھىچ بېرىڭە يەكىش نەبۇو، ئاخىر لەرى چىم دېتىپەي.
 هەر بەگە يىشتەنم بۇ ئۆزى، لە لايەن سەدد دووسەد ھاونىشتمانىيەك
 وەك پالەوانىتكى پېشوازىيەم لېتكرا. بۇ من سانىتكى نقد خۇش و
 فەرامۇشىنى كراو بۇو. كاتى خۆى لە پاكسستان وەك دەرىيە دەر دەزىيام،
 لە ھۆلەنداش سالىتكى پەبەق بەتەننیا يەكى ئازارىھەخش ژيام، بەلام
 ھەنۇوكە پاداشتى ئارامگىرنەكەم وەرگىتەوە. كاتىكىش كۆپەكەم كرد،
 دواى چەپلەيەكى درىزى، پاڭتىكى داخراوم وەرگىرت. منىش كەرمەوه و
 بە ھۆيەوە بىتىدەنگ دۇشىدامام. ئاخىر ئەوان فيلمە سىنە مايىەكانى منيان
 لەسەر يەكىدوو كاسىت تۆمار كىرىبوون. بۇۋىنامە ئىنيزىش تايىمىزىش
 چاپپىكە وتنىتكى سەبارەت بە سىنە ماي ئىنرانى لەگەل كىرىم، ئىدى

هەمموو رۆزه کە هەر بە ھاونیشتمانییان دەورە درابووم، دەیانە ویست ویتەم لە گەل بکرن. نۇد لە ئامادە بۇوانیش لە شارە جیاجیاكانى دیكەوە ھاتبۇونە نیویۆرک. پاستییەکەی مېھرە جانەکە بەھانە يەك بۇو، بۇ نەوهى دواى ولات بە جىتەپەشتن، جارىکى دیكە يەكدى بىبىنېوە. كاتىكىش منيان لە باوهش دەگرت و بە خىربىان دەھىتىنام، ئەو پاستىيەم بۇ دەركەوت، كە پىيم ناوهتە سەر پىگە يەك، پىتىشتر و يەك سالى درىز لە ھۆلەندىدا بەدواى شىتىكى وەھادا دەگەرام. داوايانلىتكىرىدەم لەو ماوهى لە ئەمريكى دەمامەوە، بەلكۇ سەردانى شارە كانى نەوانىش بىكەم و كۆپ و مىزىگەرد لە مەلبەندى پۇشنبىرى و كلتورى ئىتارانى لاي نەوانىش بگرم. «دىلىيان بە خۇشىيەوە دىئمە لاي ئىۋەش.» منىش وەھا وەلامدەدانەوە و چاوه پىي سەردانىتكى دىيارىكراوېشىم دەكىد، بە خاترجە مېيەوە هەر بۇم دەھات. باپيرەم فىرە شىتىكى شايسىتەي كىرىبووم. نەوهش لەو رۆزەدا بۇو، كە چىرۇكى عەلانە دىنى بۇ گىرپابوومەوە. عەلانە دىن كۈرىكى ھەزار بسوو، قۆدىلە يەكى دۆزىبىووه، كە جىنۆكە يەكى تىدابۇو. ئەم جىنۆكە يەش لە باريدا ھەبۇو ھەر شىتىكى لىتداوابىكى، بىكا.

عەلانە دىنېشىش گوتى: «ھۇ جىنۆكە كە، بىمەرەوە لاي دايىم.» جىنۆكە كە ش نەوى بىرەوە لاي دايىكى.

عەلانە دىن داواى مافۇرىتىكى فېنەدەي لىتكىد، جىنۆكە كەش بۇى هيئا. جارىتكىيان باپيرەم بە منى گوت: «بۇلە، جىنۆكە لە ناو خۇت دايە. ھەمموو كەسىتەك جىنۆكە خىرى مەيە، كىيانىك لە جەستەي دايە. تۆت داوابكە و جىنۆكە كەش بۇت جىئې جىتىدە كا. تۆت بە دوايدا دەگەپتى. جىنۆكە كەش بۇت پەيدادە كا. پېتۈپەستە بېۋات بە ژيان ھەبن.» ئەم ناوه زەندىيەم ھەروەك نەنگوستىلە يەكى زېرىنى كىن لە پەنجە كىد، بەلام خۆ بۇ ماوهى يەكى درىزىش دەرەستى نەدەھاتم.

متمانەم بە ژيان ھەبۇو. بەدواى سەرسوچىخى «ئەكىرەم جون» دا

گهپام و دهشمزانی، جنۆکه که نوم بق ده دزیتنه وه.

دوای نیوه بق بwoo، نه و کاته‌ی ویستم میهره جانه‌که به جیبیلام، کچه خویندکاریکی چاویلکه له چاو هات پیشم. کچه که سه رؤکی یه کیتني خویندکاره نیرانیبیه کانی زانکۆی کالیفرونیا بیرکه لی بwoo. نیدی ده موده‌ست زانیم، جنۆکه که لی تکرد و مهه خدری زینده.

هه ر له کونه‌وه به هزاران له نیرانی له کالیفرونیا نیشه جیبیبون، به لام دوای شورش و دوای جنگ به یه کجاري هزاران که سی دیکه شیان گه یشتتنی. کچه خویندکاره که باسی نیرانیبیه کانی کرد، نه وانه‌ی له بیرکلی و له شاره نزیکه کانی ده زین، هه رووه‌ها باسی نه و یه کدوو سه د خویندکاره زانکۆکه شی کرد. نیدی به ناوی مالی کلتوري بیرکلی بانگه یشتیکردم به لکو له اوی کوبیک پیشکه شبکه و دهق ودهای پیکوتم: «باشترين خه لات بق ناینده‌ی نئمه گریدانه‌وه یه‌تی به رابریوومان.»^۷

منیش راسته و خو و لامی بانگه یشتیکردم که نه دایه‌وه، به لام لیمپرسی: «ئرئی له بیرکلی گهپه کیک یان شوینیکی هه یه ناوی نه کله‌ند بن؟

- «نه کله‌ند؟ نا، نه خیر؟»

- «من به دوای شوینیکدا ده گهپیم به ناوی نه کله‌ند *Ukellend*.»

- «هه رگیز گویم له شتیکی وها نه ببووه..»

- «نه دی نوکله‌ند *Oekellend*»

- «نه خیر، نه ویش نا.»

- «به لکو نوکه لاند *Okkelland* بن؟»

- «نه خیر، نه مهشیان نییه.»

کچه که هه ندیک بیریکرده‌وه، نه ویش پرسیاری له جنۆکه کی خۆی کرد.

۷. نم دیز، له رۆمانه که به نینگلایزی هاتووه.

ئىنجا گوتى : «لەوانە بە تۈكۈلەند Oakland بىن.»
ئىدى بەرەو بىركلى فېيم.

لە فىرۇكەخانە بە دوامدا ھاتىن. پىتكەرە كانى كۆپە كە بۇ ماوهى مەفتە يەك سوپىتىكىيان بۇ گرتىبۇم، گەر بىشمۇيىستبا دەمتۋانى ماوهە كەى درىزىزلىكە ماوه . ئەوان پىشۇھختە ھەوالى كۆپە كە يان لە پىنى پايەلەي ئىزرايىلە كان بىلاوكىرىدبوو و ھەموو پۇزىكىش لە رادىق خۆجىيە كە ياندا ھەوالى منيان پادە كە ياند. كۆپە كە ئەوهەندە قەرە بالغ بۇ لە سەرۇوى چاوه پۇانى يەكتىبى خويىندىكارە كانىشە و بۇ . نەوهەك ھەر ئىزرايىلە كان، بەلكو نۇد لە خويىندىكار و كارمەند و تەنانەت سەرۇكى زانكۆكە شەمانتبۇو. سەرەتا لە نیویۆرك، ئىستاش لە بىركلى، ئىدى تىنگە يىشتىم، كەوا فيلمە كانم بىبۇونە بەشىك لە ناسنامەي ھاونىشىتمانىيام لە ھەندەران. لە پىنى فيلمە كانمەوە و ھەروەھا لە پىنى كەسىكى وەك منهە، ئەوان ئەوهەيان بىرخۇيان ھىتايەوە، كە كىن و لە كۆپىوھە تاپۇن.

دواى سەرداňە كەم بۇ ئەمرىكا، لە جۆرە باڭگەشىتنانەم لە نۇد شوينى دنباواھ لە لايەن ھاونىشىتمانىيە كانم بۇ دەھات. ئەمەش ھەستىكى گەرمى پىپە خشىبىم، كەچى لە ھەمان كاتىشدا ترساندىمى، چونكە ھاونىشىتمانىيە خۆشە ويستە كانم ئەوهەندە سۆز و بايە خىيان پىدام، متوبىان^۱ بىبۇم. ھەر بۆيە دەبۇوە مايىھى زىادە پۇيى، ئەمەش بۇ گىيان زىانبە خشە. خۇ ئەگەر وريا نەبۇوبىام، ئەوا دەيانكىردىمە ئەو فيلسازىمى ئەوانى بە رابىدووه كەيانەوە گىرىدەدا. لىن گەلت، خۇ نەدەبۇ ئەوه پۇوبىدا، چونكە ئەمە واتاي مەركى منى دەگىياند؛ كەواتە ئەو كات هيچى نويم بۇ بىنياتنە دەنزا. منىش دەمزانى چىم دەۋى، ئاخىر پىشىتىر بىپارى خۆم دابۇو. دەمەويىست ھەموو ئەو خەلکە لە كارىتكى بەلگەنامە يى بىناخىم

تا باری کوچ و کوچبه‌ریی له نزیکه‌وه نمایش‌بکه‌م. نه م قوئناغه نوییه له کارنامه‌م هر دهبن به «نه کرهم جون»‌وه دهستپیبکا.
له میانه کوپه‌که‌م له بیرکلیدا له نیو خله‌که ئاماذه ببووه‌که‌دا چاوم له «نه کرهم جون» و هوشنه‌نگی يەکدهست گیترا.

خۆی بیرۆکه‌یه‌کی سه‌پروسه‌مه‌ره ببو نهوان له نیو ئاپورای خله‌که‌که ببینمه‌وه، ئیدی هر بیرم لىتده‌کرده‌وه. هر هیچ نه بن هه‌والی کوپه‌که‌ی من بلاویبیووه‌وه، خۆ نه‌گه‌ر نه‌وان له ده‌وروپه‌ره‌ی بیرکلیدا ژیابان، نه‌وا گوییان لىتده‌ببو.

دوای کوپه‌که چوومه چیشتاخانه‌یه‌کی نیترانی، لەوئی له‌گەل ماخۆی چیشتاخانه‌که که‌وتمه گفتوكۆ. نه‌و نزیکه‌ی چل سالیک ده‌ببو له بیرکلی ده‌ژیا و هه‌مووانی ده‌ناسین.

نه‌وه ببو لیپرسی:

- «نه‌ری من به‌دوای هاوی‌شیتمانیه‌کدا ده‌گه‌پیم، پیاویکی يەکدهست، ناوی هوشنه‌نگه..»

- «لە کوئی، له بیرکلی؟

- «دلنیا نیم له کوئی ده‌ژی. له‌وانه‌یه لیزه له ده‌وروپه‌ره له شوینتیک بن..»

- «باشه پاشناوه‌که‌ی چیبی؟ ده‌توانم له تەله‌فوننامه‌دا به‌دوای ناوه‌که‌یدا بگه‌پیم..»

له‌پینکه‌وه په‌بیم بـوه بـرد، که‌وا هه‌رگیز پاشناوه‌که‌ی هوشنه‌نگی يەکدهستم نه‌زانیوه.

- «من ناویکی دیکه‌م له لایه، نه‌وان بـیه‌که‌وه ده‌ژین. نه‌گه‌ر بـکرئ به دوای ناوی «نه کرهم سادات فه‌راهنچی»‌دا بـگه‌پیـئ.»

پیاوه‌که‌ش له تەله‌فوننامه‌که‌دا گه‌پا، به‌لام هیچی نه‌دۆزیبیه‌وه.
بـقـقـتـی پـاشـتـر سـهـرـۆـکـی زـانـکـزـهـنـگـی لـیدـا و منـیـش چـوـومـه لـایـ. نـهـوـیـش پـاسـتـه وـخـۆ پـهـیـوـهـنـدـی بـهـ سـهـرـۆـکـی شـارـهـوـانـی بـیـرـکـلـی کـرـدـ وـ.

زانیارییه کانی «ئەکرەم جون»‌ی دانی. پاش چارەگىك سەرۆكى شارەوانى تەلەفۇنى كرده و گوتى: «ئۇ كەسەي بە دوايدا دەگەپىن لە ناو شاردا نازى، بەلكو لە كىلىڭىيەكدا دەزى دەكويتە نىوان بىركلى و تۈكۈلەند Oakland. هەر (۲۰) مایلىك لېرەوه دوورە..» سەرۆكى زانكوش زانیارى سەبارەت بە ناونىشانى كىلىڭىكە لەسەر پارچە كاغەزىك نۇوسى و دايىدەستم. منىش پىيمكوت: نۇد سوپاس.»

ئۇيىش وەلامىدامەوە: «سوپاس بۆت، كە قىسەت بۆ خويىندكارە كانمان كرد.» پۇزى سېيىھ سەرۆكى يەكتىسى خويىندكاران ھات تا ھەلبىرى، بەلام ناوهەكىم بىرنه ماوه. نىدى كچە خويىندكارەكە بە جىبىتكى شىۋە سەربازىيانە هاتبوو، دىيار بۇو لە دۆستەكەي وەرگىتبۇو. منىش ناونىشانى كىلىڭىكەم دايىن، ئۇوه بۇو لېخوبى و لە شارەكە دەرچۈپىن. لە كاتدا لە نىيو دەرهەينەرە سەربەخۆكان مشتومپىك سەبارەت بە ڈانى «سینەماي نۇوسراو» لەئارادا بۇو. مەبەستيان ئۇوه بۇو؛ زۇر باش دەكىرى فىلمسازىك ھەروەك نۇوسەرنىك بکەۋەتەكار، بەوهى سينارىيۆپى پىتىپىست نەبىن و خۆى بە دواى كامىراكە يىدا بپوا. شىتەكە ئۇوهى دەگەيىند، كە فىلمسازەكە دەرددەست لە شۇيىنى خۆى بە دواى دىمەنە خەيالى و ئەندىشە كانىدا بچى.

منىش ھەمان شىتم كرد، نەشىمە زانى ئاخۇز كامىراكە دەمگەيەننە كۈئى. هەر بۇيە دىمەنلى قامكە كانى ماخۇز چىشتىخانە كەم كرت كاتى لە تەلەفۇننامەكەدا بە دواى ناوى «ئەکرەم جون» دا دەگەپا. ھەروەها فىلمى سەرۆكى زانكۆكەشىم كرت كاتى پاشىناوارى «ئەکرەم جون»‌ى بۆ سەرۆكى شارەوانى گۇدە كرد (سېپتىلە كرد). فىلمى كچە خويىندكارەكەشىم كرت، كە بە دوودلى بەنیتو پېرەۋى خاكىتكا دەپۋىشىت، كە نەدەزانرا ھى كىتىيە. كاتەكە لەوه زىاتى خايىاند، كە

ئىمە دامانابۇ. كچە خوينىدكارەكە لە پىيى نەخشەوە بۇ كىلگەكە دەگەر، كە ئەۋەندە لارپىلى تېتىدا نەبۈون. ئىمە بەسەر پىكەيەكى بەزۇنزمدا پۇشىتىن، جىبىھەكەش بۇ پىكەكە زۇر شىاول بۇو. ئەۋە بۇو لە دوورەوە كىلگەيەك بەدياركەوت، بەلام خۆ نەمدەزانى ئاخۇ ئەو شويىنە خۆيەتى، كە بەدوايدا دەگەپتىن.

ەندى دىيمەنى پىكەكە و دىيمەنى كىلگەكەش گرت. لەرى لە شويىنە سېپسوارىك پەيدابۇو، ژىتىك بە شەپقەيەكى كاوبۇيى لە كىلگەكە هاتەدەر. كاتىكىش ليمان نزىكىكەتوھە، بىنىم كە لە ئافرهەتى ئىزدانى دەچى. ئەو دەستى بۇ ھەلبىرىن و ھەر بە گورگەلۇقە بەرەو گرددە دوورە كان لېيخورى.

ئەوسا بە خوينىدكارە ياوەرەكەى خۆم گوت: «پىتموابىن ھەردەبىن ئىرە ھەوبىن.»

كاتىكىش لە كىلگەكە نزىكبووينەوە، سەگەكان لە دوورەوە كەوتىنە وەپىن.

- «لىرە راڭرە،» وەهام بە كچە خوينىدكارەكە گوت: «كاتىن فيلمەكەش دەگرم ھەر لە تەنېشتم بىتىنەوە، بەم جۆرە مەتمانەمان بىتەكەن.» پاشان پياوىتكى چوارشانە بە خۆزى و رەتىنېكى بۇز و شەپقەيەكى كاوبۇيىيەوە لە قەپنگى خانۇوەكەى نىتۇ كىلگەكە بەدياركەوت. بە بەدگومانىيەوە سەيرىكىدىن. كاتىك تىببىنېكىد، كەوا فيلمى دەگىرى، خىرا چووه ژۇرەوە و ئەمچارەيان بەخۆى و تەھنېنگىكى لۇوولەدرىز ئاتەوە. كچە خوينىدكارەكە، كە هيچى دەربارەي «ئەكرەم جون» و ھۆشەنگى يەكىدەست ئەبىستېبو گوتى: ئاگادارى، تەقە دەكا.»

پياوەكە لە شويىنى خۆى باڭىكىد، بەلام خۆ من ھەر خەريكى گرتىنى دىيمەنى سەگەكان، و پىكابىنكى پەشى گەورە و تەويلە و عەمبارى كىلگەكە و بەرەدەرىيەكەيان بۇوم.

کابرا فیشه‌کیکی ناگادارکردنوهی له هوا به سر سه‌رماندا ته قاند.
«کچه خویندکاره که به ترس»وه گوتی: «ئەرئ خۆ ئو به ئاراستهی
ئىمە تەقەدە کا.»

منيش پېمگوتهوه: «بېق لای پەرزىنەکە و قسەی له گەل بکە.»
كچەکەش لای پەرزىنەکە باڭىكىرد: «ئىمە بەدوای ناونيشانىڭدا
دەگەپىيىن. پېمان وايد ئىرە بىن، زەحىمەت نەبىن دەكىرى يارمەتىمان
بدەي؟»

ئىدى كابراش بە تەنگەكەي نىشانەلىكىرىتىن و باڭىكىرد: «فېلمەكە
پاڭىن يان تەقەبکەم..»
خويندکاره کەش ھاوارى كردهوه: «نا، نەخىر، تەقە مەك! خۆ ئو
فېلمى تو ناگىرى بەلكۇ هي دەرۈبۈرەكە دەگرى.»

پياوهکە بە خۆي و تەنگەكەي لە قەبەنگەكە ھاتخوار و لولەي
چەكەكەي لە من كرد. شىوانى پۇيىشتەنەكەي، يادەورىيە كۆنەكەي
لىزىياندەوه. موچىكىم پىداھات، ئاخىر لە ھىكەوە خۆم دىسان
وەك ئو كويە نەوجەوانەي دوكانى سارەدەمنى ئالاسكاى ھۆشەنگى
يەكىدەست لە زىنەكەم ھاتوھېپىشچاو. ئىنجا زۇومى كامىراكە خستە
سەرپياوهکە و ھىنامەپېش، لە چاۋى كامىراكە چاوم كەوتە سەر
قولى راستى، كە تەنگەكەي پېتەلگىرتبۇو. خۆ ئو ئىستا باسكتىكى
ناسىنىنى پېتەيە، پياونىك بە دەستىكى پۇيۇتەوه.

ئو باڭى كرد: «تو كىي؟ بۆچى دىمەكان تو ماردەكەي؟»
كچە خويندکاره کەش وەها بەدەنگ وەلاميدايەوه: «ئو فېلىمسازە، بە
دواي دۆستەكانىدا دەگەپى.» بەدەم ئەم قسانەش، ئو پارچە كاغزەي
ناونىشانەكەي بە دەستخەتى سەرۆكى زانكۆكە بۇ بەرزىكىدەوه.
منيش لە خۇشىيان و لە پەرۇشىيان لەرزم ھاتى. خۆ من سەرچىخ
نەچۈوبۇم؟ ئەرئ خۆ ئو ھۆشەنگى يەكباڭى، چەتەي شارەكەم

بسو؟ نهو پیاووه‌ی پقئی له پژان له ژنه گنجه‌که‌ی خوی دا، نه و
کیژه‌ی من خوشمویست و یه‌که مین ویتهشم لینگرت؟
نهو ئیستا پیشیکی بوزی هیه، به شیوه‌یک که جیبرینی چقۆکه‌ی
له سه‌ر پوومه‌تدا دیار نییه. نه و چه‌که‌ی هیتاپه‌خوار و به ده‌ستیش
شەپقەکه‌ی هەندى بۆ پشتەسەر برد. دیاربیوو نه‌ویش منی ناسییه‌و.
دلم تا دەھات خیراتر لێیده‌دا. ئینجا ئاویتکی له قەپه‌نگەکه دایه‌و و
به دەنگیکی له رزقکه‌و بانگی کرد: «میوانی خوشویستمان هاتونن!»
سەگە کانیش له وەپین کەوتن. منیش کامیراکەم دایه دەست کچە
خویندکاره‌که و پیمگوت: «هەمۆوی بگره! فیلمی هەرجی دەبینی
بیگره.»

چووم و لای پەرژینه‌که وەستام و به فارسی بانگم کرد: «هیشتا هەر
نامناسییه‌و؟»

- «ئای بە نه فرهت بن! کورپەکه؟» وەها بانگیکرد. پیم وا بۇ نه و
ناوی منی چیدی لەبیرنە ماوە.

ئینجا به ئاراسته قەپه‌نگەکه بانگی کردەوە: «نهو تو له کوئی؟
میوانی خوشویستمان هاتونن!»

نهو دەرکەی پەرژینه‌کەی کردەوە، باسکە پۆیوتیه‌کەی هەروەک باسکە
ساغە‌کەی لێککرده‌وە.

منیش بە هەردوو دەست، دەسته پۆیوتیبیه‌کەم گرت و گوتم: «پیاوینکی
ناسنین!»

نه‌ویش باوه‌شی پیتاکردم و گوتی: «هۆ کورپەکه، سولتان.»
نهو پیر بیوو، ژنیکی پرج ماشوبنچیش له پشت مینای پەنجه‌رەکه
دیاربیوو، بەلام نەھاتەدەر.

٥

توبلیئی نه و زنه پیرهی پشت جامی پهنجهره که «ئەکرەم جون»،
دۇتمامە خۆشەویستەکەم بىن و ئىستا وەها پېر و پرچىشى سېرى
بۇوبىن؟

دیار بۇو ئەمە مۇو شتىكى لە پشت مىناي پهنجهره کە بىنېبىو.
بىن دوودلى منى ناسىبىووه وە . ئەى باشە بۆچى نەھاتەدەر؟ لەوانە يە
ھەندى كاتى ويستانى تا بەخۆى بىتەوە، ئاخىر ئەم مىوانە ناوهختە بە
ھاتنى هەمۇو شتىكى لىن سەراوىنگىردى .
خۇ نەشىدەكرا لەو زىاتر لە پابىدووی خۆى ھەلبىن .

هۆشەنگ بە ئىنگلەزى گوتى: «دەى با بچىنە ئۇور.» ئىدى نازناوى
هۆشەنگ يەكىدەست چىدى بقۇ ئۇ دەستى نەدەدا.

منىش كىژە خويندكارەكەم پىتىناساند و بە دوايدا چۈوبىنە ئۇور.«
هۆشەنگ بە پېتەننەوە بانگىكىرد: «ئىتمە مىوانى غەربىيەمان هاتووه!»
رېنە بە تەمنەنەكە هاتە بەر پەنجەرە، بە بىتەنگى ھەر سەيرىدەكىرمە.
ھەر بە راستى خۆى بۇو، «ئەكرەم جون» بۇو، ئىستاش ھەر دەق بە
پۇرە پېرەكەم، بە دايىكى خۆى دەچى.

كاتى منى بىنى فرمىسک بەسەر پۇومەتىدا هاتنەخوار. منىش باوهشم
پېداڭىرد و پرچە سېپەكەم ماجىرى.

كې خويندكارەكەش فىلىمى ھەموو شتىكى گرت.
«ئەكرەم جون» كە هيشتا ھەر دەگرىيا، گوتى: «ئەرى چى تۆى
گەياندووهتە ئېرە؟»

- «كامىراكەم،» منىش وەهام پېتەننەوە، «ھاتووم فيلمى تىق بىرم،
ئەرى بەبىرىت ماوه؟ خۆ تۆ يەكەمین كەس بۇوي، كە بەكامىراكەم
ۋىنەم گىرى، ئەو كامىرايەي بە كۆكىدەنەوەي پىتىج ھەزار لەزگى
كەلەشىرەكە وەرمىگەت.»
ئەويش بە خەندەوە سەرى لەقادن.

لەويدا هېچ نىشانە ئىيانى راپىردوو، ھى سەرددەمى قەلاكە بە مالەكەيانەوە
دىيار نەبۇو. ھەروەها پېتەچۇو، ئىتمە لە كىڭكەي كاوبۇزىيەكان
بىن. سەبىرى كەلوبەلى ئۇرى دانىشتنىم كرد. نەخېر، هېچ شتىكى
ئىيانى بەرىي ھۆشەنگى يەكباڭ و ھەروەها مىچى «ئەكرەم جون» ئى
لىتەبۇو، كە كاتى خۆى وەك شازادەيەك بە شانازىيەخۆكىدەوە، بە
جووتپىتالاوى نوپەيەوە دەچۈوه بازار. ناوكەوە دارىنەكەي مالەكەيان
داشۇرابۇو، شايىستە ئەسەر راخستنى مافۇرى ئىرانى نەبۇو.
لە پشت مىناي پەنجەرەوە بىنەم سوارئەسپىتىك لە دوورەوە لە مەزراكەوە

دئ، ئەمەش ئەو زىنە بۇ بەخۆى و شەپقە كاوبىيىەكە، كە لە دەرەوە بىنېبۇومان. ئەو گەيشتەوە بەردىرەكەي مال و وەستا، لە ئەسپەكەي دابەزى، دەستى بە سەر و بىزى ئەسپەكەدا هيتنَا و كلۇز شەكىرىكى خستە دەمى ئەسپەكەوە. دەستىشى بۇ شەپقەكە بىردى و بىرىيە پىشىتەوە، كە هەر بە لاسكەكەي لەسەر ملى مایەوە. ئەو گەنج بۇو.

ئەو جىبىەكەي ئىيمەي بىنېبۇو، هاتە بەرقەپەنگەكە و لە جامى پەنچەرەكەوە سەيرى ناوەوەي كرد تا بىزانى كىن، بەلام كە نىڭايى كەوتە سەر من، هەروەك ئەوەي زللەيەكى لىدرابىن سەرى كىشاپەوە دواوه. كەپايەوە لاي ئەسپەكەي و خۆى بە شانە كىرىنى سەروملى ئەسپەكەي خەرىكىكىرد. دەنكى تراكتورىكىش لە پىشت كىلىگەكە پەيدابۇو، كچە خويىندكارەكە لە جامى پەنچەرەكەوە سەيرى مەزراكەوە سەيرى ئەو ناوەي كرد، ئاخۇز دەنكىكە لە كۈپۈھەتات.

منىش بە دواي نىڭاكەي ئەودا كەپام. كورپە جاھىتىك، تەمەنى بىست سالىتكى دەببۇو بە تراكتورەكەي گەنمەشامى دەدرويەوە، لە كاتىكدا كورپە نەوجهوانىتىكى دىكە، كە لەو گەنجر بۇو، باقە گەنمەشامىيەكەي بە شەنەيەك لەسەر يەك دەكرە باقە و مەلتۇ.

ھۆشەنگىش بە شانا زىيەوە گوتى: «ئەمانە كورپە كانغانان». ويسىتم بېرسىم ئاخۇز ئەو كچە كىن بۇو، كە لە دەرەوە سەر و مل و پىشتى ئەسپەكەي شانەدەكىرد. كەچى دەنكى ناوەوەم لە نەستەوە پىنگۈتم:

«جارى بۇھىتە، ئەم پرسىيارە مەكە.»

كانتىكىش ھۆشەنگ سەرنجىدا، كە من چاوم لەسەر كچەكەيە. گوتى: «سۆفياىي كىچمان.»

منىش سەيرى «ئەكىرم جون» م كرد. ئازارەكەم بىنى و گومانم بۇ شتىك چوو، نەمدەويسىت بىرى لىپىكەمەوە.

ئەو بۇ ھۆشەنگ بانگىكىرد: «دەي سۆفيا، وەرەزۇور! میوانىتىكى

خوشویستمان هه به.»

سۆفیا ش هاته ژوور. منیش نه مزانی بۆ، بەلام نهوم وەک ژنیکی کەنج هاته بەرچاو، کە لە هەسارەیەکی نامقوه دابەزیبیتە سەرەوی. قەت نهوم پیشتر نه بینیبیوو، بەلام ترسام وەک نەوهی باش ناسیبیتەم. سۆفیا هیچ فارسی نه دەزانی. «نه کرەم جون» منی وەک کوپە مامیکی خوشویست پیتناساند، وەک کەسیتک کە پێزیک لە پێزان بەیەکوو له قەلەکەدا دەژیان.

منیش گوتەم: «له دوورەوە هەر بە کاویوییەکی راستەقینە دەچى.» تیستا کە زانیم نەوکتی، پیتم وا بوبو حەز بە چارەی ناکەم، بەلام کاتیک ھات و ئامیزى پیداکەرم، ھەستیکی گەرم و بەخشندەبى دایگرتەم. بەلئى حازم لیبیوو، خۆ نەو پارچە مەتەلیکی حاشاھەنەگری تافی نەوچەوانیم بوبو له قەلەکەدا.

«کورپینە!» ھۆشەنگ لەپشت پەنچەرە و بە ئاماژە بانگیکردى: «دەی وەرنە ژوور.»

تراکتۆرەکە وەستا. کوپە کانیش هاتنە ژوور. ھۆشەنگ نەوانى پیتناساندەم: «مارسیل» و «مارکۆ». دەستبەجى زانیم، نەوان هیچ سەبارەت بە ژیانى کۆنی داییابیان نازانن. هیچ دەبارەی بازىتىر، سینەما، مزگووت و قەلەکەمان نازانن. خۆ لەوەش هەر گەرچى هەر فربیان بەسەر زانینى دوکانى سارددەمنى ئالاسکائى باوکیان لە شارى «ئاراک» دوھ نەبوبو. نەوان سەر بە مالباتیکى مىژۇو شاراوهەن.

بۆ نانى نیوھ بې لەگەل مالباتەکە ماينەوە. رقد جاریش بىتەنگى بالى بەسەردا دەکىشايىن. ھەستمکرد، ھۆشەنگ و «نه کرەم جون» دەترسان لەوەی لە ھىكەوە كونىك لە دیوارى مىژۇويان بکەم، کە بە دەوروبەرى

خویان هەلتابوو. منیش بە نەنھەست تەنھا هەر باسی بقۇزىنى ئىستام دەکرد، باسی كىلىگەي گەنمەشامى، كە كورەكان دەياندورىيەوە، باسی سەگە كانم دەکرد، كە هاتبۇونە زۇرى مىوان و ھەممۇ جوولەيەكىان خستبۇوه بن چاوان. لەو زىاتر باسی ھۆلەندا، باسی باران، باسی ھەور و باسی پووبىارە بىتەنگەكىانى ولاتەكم بۆ كردن.
ھەر بۆ نەوهى قىسە لەگەل سۆفيا نالۇكىپ بىكم بە ئىنگلەيزى پېمگۈت:
«ئەرى سۆفيا تۆ دەخويىنى يان كاردەكە؟؟»

ھۆشەنگىش بە شانازىيەو بۆى باسکىرمى، كەوا كىزەكەي وەك نەكتەرىك لە شانتۇدا پۇلى بىنیوھ. نەمەش بابەنەتكى باش بۇو، كە بتوانم بە سەلامتى لەگەل سۆفيا قسىي لەبارەوە بىكم، بەلام لە پېتىكەوە ھىدىمەگرتىمى كاتى سۆفيا سەرنج و تىبىنى سەبارەت بە فيلمەكانم دا. راستىيەكى نۇوه بۇو وەك گوتى، نەو منى دەناسى، نۇر باشىش دەيناسىم.

منیش ھەستىكى وەھام بۆ پەيدابۇو كەوا بەسەر دىيمەنەتكى فيلمدا كەوتۇوم، دىيمەنەتكى دراماي خانەوادەبىي.

لە چاوه خەمۇرىيەكانى «ئەكىرم جون»دا نەوهەم خويىندهوھ: «تکايە بۇھەستە، تکايە ھەلسە و بېز!»

منیش ناونىشان و ژمارە تەلەفۇنە ھۆلەندىيەكەم لەسەر پارچە كاغەزىك نۇوسى و لەسەر گۈشەي مىزەكە دامنا و ھەلسام. سۆفياش دەستى دايە پارچە كاغەزەكە و بىن نەوهى كەس ھەستى پېبىكا خستىيە نىۋ بەركى.
من ھەلسام.

نەوسا گوتىم: «بە دەلىيابىيەوە، يەكدى دەبىنېنەوە. جارى خواحافىز.»
لىن ھەر لەۋى زانىم، ھەرگىز جارىنەكى دىكە ناكەرىمەوە لايان.
نەوه بۇو لە مالىيان ھاتمەدەر.

٦

کاتنیکیش گه پاینه وه نه و هسته بق په یدابوو، کوا له کنلکه
 نه مریکیه که ه لاتم، له سووفیا ه لاتم نه و کجهی گومان دهکری
 ئه ندامیکی نه ویستراوی مالبانه کهی بن.
 که چی هر له که ل گه رانه وه شمدا، تیبینی نه وهم کرد، غه ربیبده که م،
 حه زملیبو بق ماوهیه کی دریزتر ببینم. نه مدش هستیکی ناناسایی
 ببو، له پې بق هات.
 من له کنلکه که دا راستیه کی رهق و تالم بینی، به لام خو به کامیراکه م
 ده متوانی راستیه که به رزبکه مه وه و بیکه مه پارچه یه ک له هونه ر.

ئىدى بەو ھزد و دالغانە گېشتىنە و بىركلى و كچە خويىندكارە كە منى لە شويىنى حەوانەم دانما.

منىش پىمكوت: «سۇپاس بۇ ئەكەتىسى بە منت بەخسى، سۇپاس بۇ تۆمارى شتەكان.»

ئەويش وەها وەلاميدامەوه: «ھيوادارم ھەموو شتىكەم بە باشى كردبىتىھە فيلم.» لەۋەش زياڭر ھيواى گەشتىكى خۆشى بە نىتو ئەملىكادا بۇ خواستىم.

بە درەنگە وە ئانى شىوانم لە كافترىيابىك خوارد، پىاسەيە كم كرد و بىرىشم لە سەرداڭە كەم بۇ كىلگە كە كرددوھە. خۆى من كەسىنگەن بۇوم بەدمەست بىم، وەها نەمە خواردەوە، كەچى ھەر سەرىشىم بە قاوهخانەكەدا كرد و چۈومە سەر مىزىك، قىسم لەگەل ھاموشۇكارانى ئەۋىز كرد و سىن پىنگى ۋۇدكاشىم بەدوای يەك ھەلدان.

كانتىكىش گەرامەوه شويىنى نوسىتىم، بىنىم تۇرمۇبىلەك لە بەردهم دەركە كە راگىراوه، پىكابىتكى پەش بۇو ھەر دەتكوت تۇرمۇبىلەكەي مالى ھۆشەنگە. وەھاي بۆچۈوم كە ئەو بن، دىيارە ويستوو يەتى بىنېنى و قىسى زياتىم لەگەل بىكەن، بەلام كاتى نزىكتى بۇومەوه، بىنىم سۆفييا لە پىشت كورسى سوکانە كە دانىشتۇوه.

ئەو لە پىكابە كە دابەزى، داواى لىپبوردىنى كرد، كە بەم شەوه ھاتوتە لام.

منىش پىمكوت: «نا نەخىر، ئەمە ھېچ گرفت نىيە. زۇرىش پېخۇشە، كە دەتبىينم.»

ئەويش پىتىپاگە ياندەم كەوا بە خۆشحالىيە و لە كۆرە كەشم ئامادە بۇوه، خۆى دەبوايە زۇوتىر بەباتبايە لام، بەلام ئەو وەھاي پىتاباشتىر بۇو داوابىلىكىردىم ئايا كاتم ھەيە ھەندى قىسە بىكەين.

منىش ويسىتم فەرمۇسى ئۇوردەوە ئىتىكەم، كەچى وەهاشىم نەكىرد.

پاستیبه‌کهی هه‌موو بقژه‌که هه‌موو هزد و دال‌غه‌م هر له‌سر ئه‌بوو.
مه‌یلیتکی وام لا په‌یدابوو له باوهشی بگرم.
لى گله‌و، ئه‌رئ بۆ وا بولو، بقچى غەربىبىم كردىبوو، ئەمە هه‌مووی بۆ
من ناپۈون بولو.
ئىنجا پېمگوت: «شەوهكە خۆشە و هەواكەشى سازگارە. دەكىرى
پىاسەيەك بىكەين.»

شەوهكە شەويىتكى سامال بولو، ئاسمانىش پې لە ئەستىره بولو. ئەوپىش
بە شارەكە بەلەد بولو، ئەو منى برده لای دەربىراچەيەكى ئارام.
بۆي باسکىدم كەوا فيلمەكانى منى بىنپۇن، هەميشە هىوابى ئەوهى
خواتىووه، بەلكو جارىك بىبىنى.

منىش تەزووېكى ساردم پېداھات. ئاخىر خۆ ئەو فيلمى (قەيسەر)ى
بىنپۇن، ئەو فيلمە دەربارەي پىباويىتكى يەكبال و رپاندىنى ئافوهەتكە.
ئەو پېتىراڭ ياندەم، گوايىھ دايىبابى نايانهۋى دەربارەي من بدۇين، بەلام
خۆ تا ھاتايىش پاستى هەر دىزە بەدەرخۇنە ناكىرى. منىش له و
باسوخواسەي دەيەۋى بېھىنېتىكىپى، ترسام؛ ئاخىر منىش ھەروەك
«ئەكىرم جون» لەبارى ھەلدىھاتم و نەمدەۋىست ئەوهى بن بەپى
بىتە سەر بەپى.

- سۇفيا لەپېر (بە ئىنگلېزى) گوتى: «من دەزانم.»
- «چى؟»

- «ھۆشەنگ باوكى من نىيە.»

منىش وەها رەفتارمكىد وەك ئەوهى نەمزانىبىن مەبەستەكەي چىيە و
گوتىم:

- «ئەوه باسى چى دەكەي؟»

- «ئىستا دەمەۋى زىاتر لەبارەي باوكى پاستەقىنەمەو بىزانم.» بەدەم

نم قسمی و له پرمی گریانی دا.

که واته دهیزانی هوشنگ باوکی بایلوجی ئه و نییه و خوازیار بwoo، من دهرباره‌ی باوکه راسته قینه‌که‌ی بۆی باسبكه‌م. تو بلئی ئوهشی زانیبی که هوشنگ هر سئ پیاوەکانی کوشتوون؟ ناخرا من چون بزانم کامه‌یان لهوان باوکی راسته قینه‌ی ئه و بwoo؟

- «باشه کت نمه‌ی به تو گوتوه؟ چون زانیت که وا هوشنگ باوکه راسته قینه‌که‌ی تو نییه؟»

سوفیا بۆی گیپامه‌وه، کاتن «ئەکرەم جون» ئه‌وی له نه خوشخانه‌ی بیزکلی بwoo، مەلۆتكه‌که‌ی له خۆی دورخستوه‌ته‌وه. دیار بwoo نه خشکه‌که‌یان وەها دانا بwoo، مەلۆتكه‌که بىنه کلیسا‌یه‌کی بیزکلی تا له‌گەل مندالله نه خوازراوه‌کان به خیوبکرئ.

ئو زنه پاهیبیه‌ی مەلۆتكه‌که‌ی له نه خوشخانه‌که‌وه گواستوه‌ته‌وه بۆ دایه‌نگای کلیسا‌که، ناوی سوفیا لیتناوه. نەمەش ناوی مەلۆتكه‌یه‌کی دیکه بwoo، که له دایه‌نگای کلیسا‌که مردبوو.

دوای نه‌وهی «ئەکرەم جون» مندالله‌که‌ی ده‌بىن و خۆی لى دوورده خاته‌وه، له پیوی دەروننییه‌وه نه خوشدەکه‌وئى و دەخربىتە نه خوشخانه و دەخەویتىرئ.

پاش يەك سال هوشنگ پاپورتىكى نه خوشخانه‌ی دەرروونى بۆ دایه‌نگای کلیسا‌که ده با، بەلکو زراسکه‌که‌یان بگەپتىتەوه.

هوشنگیش مندالله‌که دېتىتەوه و دەيختە كۆشى «ئەکرەم جون»، پاشان هەردووكیان له نه خوشخانه‌که دەردەھېنى و دەيانباته‌وه مالى. پامېبەکەش له‌گەل كەلوپەلى سوفیا زەرفىك و يەكدوو وىنەی خۆی و هوشنگیش لەنیو كەلوپەلى مەلۇزكە‌کەدا دەنیرئ، هوشنگیش وىنەکە له شويتىك لە مالە‌کە‌یان دەشارىتەوه.

ئیدی هۆشەنگ و «ئەکرەم جون» دەست بە ژیانىتىكى نوئى دەكەنەوە . ئەو لە بەنزىنخانە يەكى بچۈلە كاردەكا و «ئەکرەم جون» يش دەرسى ئىنگلىزى بە كۆچبەرە نوبىيە كان دەداتەوە . سالانىك دواى ئەمە، كاتىك بۇ كېلىڭە كە دەگوازنىوە، ئەو سندۇوقە ئامە و وىنەكانى تىدايە لەگەل هەندى كەلوپەلى عەمبارەكە يان بىزدەبن .

سۆفيا بۇي گىتەرامەوە، لە تەمەنلىقىسىت سالىدا، پۇزىكىان ھەربەرىنەكىوت چاوى بە سندۇوقە بۇرە دەكەۋى، كە لەنیو شتە فەرامۆشكراوهە كانى نىتو عەمبارەكە ياندایە .

ئیدى دەستى دەداتى، تەپوتۇزى لەسەر پادەمالىن و سەرى سندۇوقە كە دەكاتەوە، پىنج وىنەمىيەندا ئەتكەنلىكى تىدا دەدۇزىتەوە . توبلىي ئەم كېتۇلە يە كىن بىن ؟

كاتىكىش ئەم تىببىننەنامە يە لەسەر پاشتى وىنەكە دەبىنى سەراسىمە دەبىن: سۆفيا زاسك لە پۇزى يەكەمى پۇزى دايەنگاى كلىسادا . سۆفيا لەناو ھاوشۇورە كانى لە نىتو پىنځەفى خۆيدايە . تەمەنلىقىسىت سۆفيا شەش مانگە، لەگەل بۇوكەلە خۆشەويىستە كەي يارىدەكە . سۆفيا ئاھەنگى يەكسالەي دەگىتى . سۆفيا لە وىنە يەكى بە كۆمەلدا لەپىزى يەكەم دانىشتۇوە، سىتىيەمینە لە لاي چەپەوە .

وىنە بە كۆمەلە كە لە لاي پەيزە كانى دەروازەي تەلارە كە گىراببو، كە بەپۇنى دروشمى دايەنگاى كلىساكەي لەسەر دىيار بۇو: گيانى پىرقۇز، لانەي مندالان .

ئیدى هەر سۆفيا گوتى؛ لە چاوتىروكانتىكدا ژيانى كىريا . راستىيەكەشى ئەو بۇو، ويستى بە ھاتوهاوارەوە بانگى دايىكى بىكا، كە چى واي نەكىرد . بەلكو چىووه تەولىلە كە زەردەدللى خۆى لاي ئەسپەكەي ھەلپىشت .

بۇ پۇزى پاشتىر سەرىنگاى (گيانى پىرقۇز) دا . ئىستاش

نه و تەمەنی بىست سالان، كەواتە بۇيىھە بىو داوايى فايىلەكەي خۆى بكا. هېچ كەسىتكى سەردهمى پىشىو لەۋى ئەما بىو، خۆى دۆسيە و چىزۈكتىكى لەبىرگراو بۇ.

ئىدى لەۋى دۆسيەكەي خۆى دەخويىنتەوە و جىهانى لەبەرچاۋ يەش و تارىكىدەبى. كەواتە دايىكەكەي لە لاين سى پىاواھو و پېتىزراپۇ و لاقەش كرابۇ. سۆفياش نەو مەلۇتكەيە بۇ، كە لە لاين دايىكىيە و دۈورخراپۇوھو.

نەو شەوهيان لە بىركلى و لەگەل سۆفيا بە كەنار دەرياچەكە پىاسەمانىرىد، نەو ھەموو چىزۈكەي بۇ گىتپامەوە. نىنجا لاي دارتىلىك وەستا و نەو پېرسىيارەى لېتىردىم، منىش نەمدە وىست گويم لىبىنى:

- «ئەرى ئەوان چىرقە بىاۋىك بۇون؟

- «بىبىرەوە!» منىش وەهام بەسەردا ھاواركىد.

سۆفياش گريا. باشە ئىستا چۈن دلى بىدەمەوە؟ ئاخىر نەو كچى يەكتىك لە سى پىاواھكە بۇ، كە ھەركىز لەبىرمەنە كىردوون. پوخسارى سۆفيا وائى لېتىردىم بىر لە دەمۇچاۋى بىاۋىك بىكەمەوە، بەتەواوى لەبىرمەمەوە. ئاخىر لە فيلمەكەمدا، بىن بەزەييانە سىزامدا. نەو ئەكتەرەي پۇلى ھۆشەنگى يەكىدەستى بىنى، يەكەمەرچەنەند چەقۇيەكى لە كابرايەكەدا، نىنجا سەرۈكەللەي بە گوللە دابىزىت.

- «تۆ ئەوانىت بىينيون. يەكىكىيان دەبىن باوکى من بىن.»

- «بىبىرەوە!» جارىكى دىكە ليم دووبىارە كىردىم.

سۆفيا، كىزى پىاواھكە، ھەنوكە لەبەرانبەرم وەستاواھ. منىش رەقىم لە كابراكە بۇ، پېقىشم لە كچەكەيە، چونكە ئەو يادەوەرېيە تالەى بىرەيتىنامەوە. نەو گريا، منىش ھەروەك بىاۋىك لە پالى وەستابۇم. بە گريانوھ گوتى: «دەي بلنى، توخوا شىتىك بلنى.»

منیش هیچی دیکه م بُو گوتن پیته بُو. هموو شتیکم له فیلمه که دا گوتبوو. بُو نهودی دلیشی بدنه موه، دهستیم توند گرت. نهوبیش لیم نزیک گبووه وه. باوه شم پیدا کرد نهودنده توند له نامیز گرت هروه ک نهودی نه و زنه بین، که خوشمویستین. نهوبیش زیاتر هاته ناومه وه، هروه ک نهودی تهنجا له باوه شی مندا له نگه ریگری. یهک خوله کی دریز بهم جوره نیمه یه کدیمان توند له نامیز گرتبوو.

ئینجا به ده نگیکی نهدم گوتی: «دهی شتیک بلن».

نهوه بُوو توله کردن و یه کی نازه لناسا له جهسته مدا به ئاگاهات، توله کردن و یه ک له کیزی نه و پیاوه‌ی، که نه مده تواني له یادگای خۆمدا پەشیبکه موه، بەلام خۆ نه و هسته بەھیزه م بەلاوه نا. سەری سۆفیام بە هەردوو دەست گرت له سەر یه ک و بىن پچران سەریم ماجکرد، نیوچاوانم ماجکرد، چاوم ماجکردن، کەپوییم ماجکرد پوومەتە سوییره بُووی فرمیسکاواشەم ماجکردن. تا نهوندە و بەس، ئاخىر سنورىتک هەبُو تا راپردوو لەپشت خۆت جىبىلىنى.

- «بگەپیوه لای باوکت و لیشى خوش بە».

بُو پۇزى دواتر جانتاي خۆم تېكنا. بىزىكلیم بە جىھېشىت، تا دواي يەک مانگ گەشتۈگە ران بە نىئو نەمرىکادا، بگەپیمه وھۆلەندى.

نهگەر سۆفیا له باوکى خوش بُووین، پیویستە منیش له هەر سى پیاوەکە خوش بىم.

▼

دره خته کان کسک بونه و سه رله نوئ که لakanian هه لوهرين. منيش بوزتر بوم و له کوتاییدا زانیم هه نزلکام هه هولهندابه. له و ماوه يه شدا يه ک دوو مليون کس له نیشتمانی من هه لاتن و کوچیان کرد. له پابردوودا نیرانییه کان به شیوه کی نه ریتناسا ده چوونه نه مریکا، کنه دا، ئینگلستان و فرهنسا، به لام خۆ هه نووکه پهنا بۆ نوسترالیا، نیوزله ندا و ته نانت باشوروی نه فریقیاش ده بهن. نیدی بهم جوره زیان پیگه نوییه که خۆی خسته به پیم تا له سه ری برپم. نهوان بانگهیشتی من ده کنه ئه و هه مسوو ولا تانه تا فيلمه کانم

ببینن و کوپیان له باره وه بُو بگیرم. منیش فیلمی به لگه‌نامه‌یی نویم دروستکردن.

به شه فارسی‌به کای (بی بی سی) یه ک دو له کاره به لگه‌نامه‌یی کانی منی په خشکردن. له ویوه گریبه‌ستیکم واژوکرد، که برده و ام توماری کاری به لگه‌نامه‌ییان بُو بنترم. تله فزیونی دهوله‌تی نیزانیش هیچ فیلمتکی بیانی لینداد، همیشه هر ئایه‌توللاکان، بیوچان قسده‌کهن. له بهر ئوه هیچ که س سه‌ییری ناکا. له برى ئوهدا، ئاوا سه‌رویه‌ندی (٣٠) ملیون خەلکی ئوهی سه‌ییری به شه فارسی‌به کای بی بی سی دهکن، که له له‌ندن و له پئی سه‌تله‌لایته‌وه په خشده‌کرن.

(بی بی سی) داوایلیکردم، به لکو کاریکی به لگه‌نامه‌یی دیاریکراو له سه‌ر گه‌شته‌کانم دروستبکم. ئوه فیلمانه‌یی، که بینه‌ر له‌گه‌ل خۆی ده‌باته‌وه سه‌ر بنچینه‌ی زیانی ئوه ئاکنجیبانه‌یی، که من سه‌ردانی ولاته‌کانیان ده‌که‌م.

منیش زنجیره‌یه ک له و کاره به لگه‌نامه‌ییانه کرد. یه که مین توماریش به به پیز ماینه‌ما و هاوژینه‌کیم ده‌ستپیکردم. من فیلمی کیلگه‌که‌ی ئوان، سه‌گ و ئه‌سپ و شیناییه‌که‌یانم^۱ گرت. له فیلمه‌که‌مدا زیوری ئه‌وانم نیشاندا و خانم ماینه‌ماش به خشنده‌انه بورو له کلم لیکه‌پا دقلابی جلو به رگی و پیتلوه کانیشی نمایشبکه‌م. بارستاییه‌که له پیتلوه و قاپقاپه و له نیو پاکه‌تی خۆی. ئوه به لوتفشیرینی له به‌ردهم کامیرادا گوتی: «هرگیز پیتلوه کانم فرپناده‌م. لیشناگه پیم بشورین. ماوه‌یه ک له‌بریان ده‌که‌م نینجا له پاکه‌تی خویان دایاندەنتیمه‌وه، تا دواتر له هه‌ندی بونه بکه‌پیمه‌وه سه‌ریان و له‌پییان بکه‌مه‌وه.»

ئوه به په‌نجه‌ی ئاماژه‌ی به پاکه‌تی پیتلوه کان دا و به چاو تروکاندنسه‌وه

۱۰. هینایی: ایزدها زیاتر می‌بهمست ئهو پارچه زمری‌به که هدر مائیکی جو تیار یان هدر کیلگی‌که بز بهی خزیان بز داچانی ته‌مانه و تارو و سوزه تغخانیده‌کان. هدروها و همی (بایز) و امروچه‌مولزا اه هن.

گوته: «ئەم جوته یان ھى يەکەمین عاشقەمە . خۇ ئەگەر ھەندىچار خەفەتبار بىم، لە پېتىان دەكەم، كەمىك لەنتىو ژۇورى دانىشىت پېتىان دەپۇم، ئىنجا ھەستىدەكەم چاڭبۈومەتتەوە ..»
بۇ بىنەرە تىرانىيەكەمان لە نىشتىمان، خانم مائىنەما بىبۇھە ئېمەتلىكەندا.
بەم شىۋازە چەندىن پاپۇرتە فىلم بۇ بەشى فارسى (بى بى سى)
بەرەمەتىنان.

چاپىتىكە وتنىشىم لەكەل ناودارانى سىياسى، نۇوسەر، ئەكتەر بە ھەردۇو
پەگەزىبىوه كرد، كە ھەر ھەموو يان لە ولات ھەلھاتبۇون.
شەۋىتكىيان بىرۇككەي «فەرەح دىبا» م بۇ ھات، ئەو شازىنەي پۇزىتىك لە¹
پۇشان رفاندىبۇوم. ئەو ئىستا پېر بۇوه، (شا)ش مىدووه و ئىستا ئەو
وەك بىتەزىتىك لە پارىس دەزىئى.

خۇ ئەگەر لەوەدا سەرەتكە وتبام و كارىتكى بەلگەنامەي باشىم دەرىبارەي
ئەوه كەردىبا، ئەوا ھەموو كەسىك، تەنانەت ئايەتوللاڭاڭنىش لەبەرى
دادەنىشتن و سەيرىاندە كرد.

سەرەتا ويسىتم نامەيەكى بۇ بنووسم تا بەفەرمى داوايلىتىكەم، بەلام بىرم
لىتكىدەوه، ترسام مەبادا ئەم كارەم ئەنجامى ئاوه ژۇوى لىتىكە ويتەوه.
ئىدى دەبۇر تەپەستانە بۇ كارەكە بېچ. يەكىدوو دۆستم لە پارىس
ھەبۇون، زانىارى پىيوىستيان سەبارەت بە كۆنە شاشن بۇ كۆكىرىمەوه.
زانىم لە كۆئى دەزىئى، لە كۆئى قاوهكەي دەخواتەوه و جار بەجار لە
كويىش نانى نىوه بىقى دەخوا.

نەشىمە ويسىت ھەراسانىبىكەم، بەلام بەنيازبۇوم وەلامىك بۇ پرسىيارىتىكى
نىشتىمانى لە ولاتى باوک و بابپىران وەرىگەمەوه: ئەرى شاشن لە كۆتىيە
و چى دەكا؟

من فيلمەكەم لە ئەمىستىدا مەوه دەستتىپېتىكىد و سوارى قىتارى
نىودەولەتسى بۇوم بەرە باشىور كشام. مىرگ و چىمەنلىقەندا،

خانووه کانی به لجیکا، ویستگی بروکسل و هوراز و نشیوی فهپهنسام له دواوه به جیهیشت. ثینجا قیتاره که له دیوه کهی ویستگی باکور (گارديو نورد) پاريس وهستا.

پاستیبه کهی شتیکی ناسایی نهبوو، لهوانه یه هر قده غهش بوبین، کهوا به دزیبه وه فیلمی کهستک، نه خاسمه شازنی پیشيو بکری. لهم حاله تدا پولیسی فهپهنسی ده یانگرتی، به لام خۆ من دهمه ویست نه و گرفتهش لهنتو راپزرته فیلمه کهی خۆمدا بناخنم.

هه رچه نده ناونيشانی شازنم ده زانی، به لام دوو پۇئى پېچوو تا بتوانم فیلمه کهی بگرم، ئاخر نه و نه ده هاتە دهه. ئیواره یه کیان یه ک دوو جار به لای باله خانه کهی نه دا تىپه پیم، بۆ خوشبەختى دیاریبوو گلزپى نه پارتمانه کهی پېپیوو. کهواته نهوله مال بwoo، خۆ من بۆ هېچ نه هاتبومه پاريس.

پۇئى پاشتر تپومبیلیکی بچکلانم به کریگرت و له سەر پئ لە شوینە پامگرت، کە پیم وا بwoo بقۇزانه پیاسە یه ک به ویدا ده کا. بەنیازبوم بە شیوه یه کی وەها فیلمی بگرم هەر ھستیشى پىتنە کا. لەپشت جامى تپومبیلە کەم فیلمی بگرم، به لام خۆ نه وئى پۇئى نه هاتە دهه. ئىدى چۈرمە قاوه خانه کە وله دیوه کهی دىكەی شەقامە کە دانىشتم و نه و شەقامە تەسکەی مالە کەی نه وئى لېيە خستمە زېر چاودىرىيەمە و.

خۆم بە خۆم گوتەوە: «ئىستاش ده بارى، ئىدى دەستى لېشى، نايەتە دهه.» کەچى لە ساتە دا خانمیک بە خۆى و چەترە کەی بە دیارکەوت. دەمۇچاپىيم نەبىنى، کەواته دلىانابۇوم بلىم نه وە خۆى بwoo، «فەرەح دىيا» بwoo. لىن لە شىوارى پۇيشتنى نه وەم بۆ پۇون بwoo، کهوا شازنە كۆنە کەي، خەریکە لە تپومبیلە کەم نزىكىدە کە وېتەوە. ئىدى چاکەتە رەشە کەم بە سەر خۆم دادا و فیلم گرت.

كانىكىش لە تپومبیلە کەم رەت بwoo، بە پىن بە مەودايەک دوور بە

دوای که وتم تا گه يشته لای نانه واخانه و نانی کپی. هرچنه نه ئو دىمه نانه توماريکى ساده بۇون، بەلام بۆ بىنەرانى تەلە فزىيۇنى ئىراني زانىارى بە هادار و شايىستە بۇون. شازىنى بىنە مالەسى پۇوخاۋ، كە پۇنىڭ لە پۇدان تاجىتكى زىپپىن، كە بايى مiliyonan دۆلار بۇو، لە سەرى نابۇو، كە چى ئىستا بە خۆى دەچىتە لای نانه واخانه و چەند لە تەسە مونىتك دەكپى. نه جاران موزىكى پۇدۇلوايى، تىاترق، مۆزە و تەلا سازىيى نۇيى هېتىا يە نىشىتمان. نه بىبۇو نۇمنەسى مۆدەھى ملىيونان ئافرهتى ئىراني، كە چى ھەنۇوكە ھەرۋەك ژىتىكى فەرەنسى دەچىتە سىينەما و سەيرى پۇستەرى فيلمە كان دەكا، كە لە جامخانەي پىكلامى سىينە ما كاندا ھەلۋاسراون.

بۇ ئىوارەي پۇذى دواتر، كاتىك بە تەنبا چۈوه سىينەما، منىش بلىتىكىم كىرى و بە تارىكى بە دوايدا چۈومە ھۆلەكە. دىياربۇو ھۆلەكە چىزلى بۇو، نە ويش چۈو لە نىيۆرپاستى ھۆلەكە دانىشت. منىش چۈومە بالكۆنەكە دانىشتىم تا باشىم لىدىيارىپىن. نە ويش بە تەنبا دانىشتىبوو، دەورەي ھەمووى كورسى بەتال بۇون.

فيلمەكە سەبارەت بە دايىكىك و كچەكەي بۇو. لە زىئر تىشكى فيلمەكەدا، بىيىن بە دەستە سپىك فرمىسکە كانى دە سپىن.

كاتىكىش فيلمەكە تەواوبۇو، بە دوايدا چۈومە پىزاخانە. نە شىمەدە زانى ئاخۇ پېتىكەنم ياخود ھاوسۇزى بۇ دەرىپىم. خواردىنى جارانى شاشن لە لايەن چىشتلىتنەرى تايىھەتى خۆى ئامادە دەكرا و چەندىن كىزە پېشخزمەتىش لە خزمە تىدابۇون و ژەمەكە يان لە پېش دادەنا، كە چى ئىستا بە خۆى دەچىتە پىزە خانە و پىزايەك داوا دەكا تا بىخوا. منىش لە پىشت جامەوە فيلم گرت و لە دەرەوە چاوه رېمكىرد تا بە خۆى و پاكەتى پىزايەك لە پىزاخانەكە هاتە دەر. ئامەش ھىمىسا يەك بۇ بۇ كوتايىھاتنى ٢٥٠٠ سال لە پاشايەتى كۆن لە نىشىتمان و هاتنى

تراثیدیای دهوله‌تیکی تیوکراسی له ولات.

خۆم به دوای ساتیکی شایسته‌دا ده گه پام تا قسەی له گەلدا بکەم.
دوودلیش بوم ئاخۇ پیویست دەکا نیستا بیدوینم، هەر واشم كرد و
بانگمکردی: «خانمی پایه دار!»
نه ویش ئاپنیکى دايىوه، هەولىدا پاكەتە پىزايەكە له پشت خۆى
بشارىتەوه.

وېئى پوخساريم له بر گلۈپە زەردىھەكى دارتىلەكە گرت. شاشنیکى
كەوتىو، مىزدەكەي لە خاکى دهوله‌تسى مىسردا نىزداوه و كچە
بچوکەكەشى تازە خۆى كوشتووه.

- «تۇ كىتى؟»
- «بۆت باسىدەكەم.»

ئىنجا كامىراكەم كۈزىندهوه. كارە بەلكەنامەبىيەكەم تەواو بۇو. پیویست
نەبۇو لهو زىاتر فيلمى بىگرم.

٨

به و مروچه‌یه‌ی له (بی‌بی‌سی) و ئەو پاداشتای له به رانبه‌ر کۆپه‌کان وەرمگرت، ژیاننیکی باشی بۆ دابینکردم و دەشمتوانی بەشیتکی نىدى پاره‌کەش پاشەکەوت بکەم. كەچى لەگەل ئەو خانووه بچکۈلانه‌یه‌ی تىیدابۇوم، ناسوودە نەبۇوم. ئەوەم له بەرخۆم مەلسەنگاند بەلکو بگوازمه‌وە خانوویتکى گەورەتر.

له پىئى ناگادرکردنەوە بەكى كارمەندىتىكى ژىنى (بی‌بی‌سی)، قىسىم لەگەل پارىزەرەكەم كرد، بەلکو بە دواي ماھەكانم وەك دەرىتىنەرى فيلمەكاندا بچىن.

نآخر ج (بی.بی.سی) و ج (سی.ثین.ثین) له ماوهی سالانی پابردودا پاپورته کانی منیان بلاوکردبیووه، نهوانهی له کاتی شوپشه که و له کاتی جهنگه کهدا له ولات دروستمکربون و نهوانیش تا نیستا هیچیان له بهرانبه ردا نه دابوومی.

پاریزه ره که ش پیپرگه یاندم، ونه بین هیچ ده رفه تیک هر نه بی، به لام گومانیشی همه بتوانی پاریزه ره کانی (بی.بی.سی) و (سی.ثین.ثین) بهتینته پایی تا پاره کهی من بدهن.

نهوه بمو له بوقتیکی همه میشه باراناوی هوله ندیانه دا، نهوه کاتهی له پی فرهنه نگیکه وه خریکی لیلکدانه وی شیعیریکی هراسان بوم، زه نگی تله فونه که م لییدا. له پاریزه ره بریتانیه که وه بمو. هوالی نهوهی دامن، کهوا په بیوهندی له گهال پاریزه ره کانی (سی.ثین.ثین) و (بی.بی.سی) کردووه و هیواهی کی باشی بز په بیدابووه. هرچه نده نهده بمو وایه نومیدم له سر بر پاره یه کی نقد هلچنیبوبوایه، به لام به حوكمی نهوهی نهوان کاره کانی منیان ناسیوه، بؤیه دواکهی منیان به ته اوی په تنہ کردووه ته وه.

پاش یه کدوو مانگ هیچم له پاریزه ره که م نه بیست. لئن پاشتر کاتی نزیکی هه مان کات زه نگی تله فونه که م لیدرایه وه، زانیم نهوه خزیه تی، پاریزه ره که مه.

- «هه والیکی خوش. حهوت که نالی تله فزیونی جیاواز له نه مریکا و پینچ که نالیشیان له نینگلستانی نهوه په خشانهی منیان هی (بی.بی.سی) و هرگرت ووه و لیداوه ته وه. هه مووشیان ئاماډه ن پاره که بدهن. هه رچه نده بپی پاره که ش نورد نییه، به لام له وه زیاتریان لیهه لذاکرپی.»
- «دهی هه رژماره یه ک بلن.»

پشکه کهی من به شی نهوهی نهده کرد تهنانه ت خانووییه کی بچوکیشی پیپکرم، به لام خو پیگه یه کی نویی ژیانی له به رده مدا کردم وه، که

به سه رئم کیلگه یهدا بکهوم.

نهمهی ئىستا تىيىدام كىلگە يېكى كۆن بۇو، لە دەرەوهى شار
ھەلگە وتبۇو. دكتور ماينەماى خانەنىشىن بە خۆى و ھاۋىزىنەكە يېتىدا
دەزىيا. ئەوان بىن مەندال بۇون، بەلام سەگىتكى پىر و نەسپەتكىيان ھەبۇو.
دكتور ماينەما پىشىرىش پزىشىكى خانەوادەيى من بۇو، پاستىيەكەى
يېكەمین پزىشىكى خانەوادەيىم بۇو.

كانتىكىش بەلاي كىلگە كەى ئەواندا رامدەكىرد، تۇوشى خانم ماينەما
دەبۇوم، بە خۆى و ئەسپەكەوه، كە سەرى پىشىمى بە دەستەوه
گىرتىبو لو ناوه دەسۈورانەوه.

ھەرورەك ئەوهى من كەپە بىم، ھەميشە خانمەكە ئاوهەها باڭگىدەكىرد:
- «ئەرىچۇنى؟»
- «من باشم، ئەدى تو؟»

كسۇكەكە يېپىر بۇو، ناوىشى ماكس بۇو. منى دەناسى، ھەر كانتىك
بىيدىتىام بە نەرمى دەوهەپى و كلکى بادەدا. منىش دەوهەستام و دەستىتىكم
بەسەرى دادەھىتىنا ھەموو جارىكىش نوقلە سەگىتكىم دەداین. دواتر،
كانتىك كسىزكەكە تۆپى، من گجولە سەگەكە، گورگىم بۆ خانمەكە
ھىتىنا.

خۆى ئەمەيان خەونتىكى من بۇوتا لە كىلگە يېكى وەھادا بېزىم. شۇينتىك
بىن لە دەرەوهى شار، بە داروپار دەورەدرابىن و چەندىن جۆگەلە ئاوى
بەلادا بېقۇن و ھەميشەش ھەرسەر بە ھەورد بىن.

دواتر، كانتىك لەگەل دكتور ماينەما بۇومە ئاشنا، ناوېتاؤ سەردانم
دەكىرد و بە يېكەوه بىرەيەكمان دەخواردەوه.

پاستىيەكەى دۆستايەتىمان پەگى داكوتا و منىش خۆى و ژنەكەيم وەك
مالباتەكەى خۆم دادەنا. كانتىك بۆ پېشۈرۈنى ھاوينە سەفرىيان دەكىرد،

شـهـوانـیـشـ لـهـ کـیـلـگـهـ کـهـیـ ئـهـوانـداـ دـهـمامـهـوـ،ـ ئـاـگـامـ لـهـ شـینـایـیـیـهـیـانـ
دـهـبـوـ،ـ مشـوـرـوـیـ ئـاـژـهـ لـهـ کـانـیـشـ بـقـ دـهـخـوارـدـنـ.

لـنـ گـلـقـ،ـ خـوـهـمـوـ شـتـیـکـیـشـ کـوـتاـیـیـ خـوـیـ دـیـ،ـ هـرـوـهـاـ ژـیـانـیـ
خـیـزـانـیـ مـایـنـهـ ماـشـ لـهـ کـیـلـگـهـ کـهـ کـوـتاـیـیـهـاتـ.ـ خـانـمـ مـایـنـهـماـ نـهـخـوـشـیـیـهـکـیـ
وـایـ گـرتـ،ـ بـقـزادـهـ پـیـوـیـسـتـیـ بـهـ مشـوـرـخـوارـدـنـیـ پـزـیـشـکـیـ هـبـوـ.ـ دـهـبـوـیـهـ
ئـهـوانـ لـهـ کـیـلـگـهـ کـهـ بـارـیـکـهـنـ وـ بـچـنـهـ شـارـ بـزـینـ.

خـوـیـ ئـمـهـشـ بـوـ ئـهـوانـ پـرـ ئـازـارـ بـوـ کـهـ کـیـلـگـهـ کـهـیـانـ بـفـرـقـشـنـ وـ
دـهـسـتـبـهـرـدـارـیـ سـهـگـ وـ ئـهـسـپـهـ کـهـیـانـ بنـ.
منـیـشـ پـیـمـخـوـشـ بـوـ کـیـلـگـهـ کـهـیـانـ لـیـوـهـرـیـگـرـمـهـوـ،ـ بـهـلـامـ پـارـهـ
پـاشـهـکـوـتـهـکـمـ بـهـشـیـ نـهـدـهـکـرـدـ.

بـوـیـ پـیـشـنـیـازـیـکـمـ بـقـ کـرـدـنـ:ـ «ـمـنـ کـیـلـگـهـ کـهـ هـلـدـهـگـرـمـهـوـ بـهـ ئـهـسـپـ وـ
سـهـگـهـ کـهـ کـانـیـشـهـوـ.ـ دـهـسـتـ لـهـ هـیـچـ شـتـیـکـ نـادـهـمـ،ـ هـیـچـ شـتـیـکـ نـاـگـوـیـمـ.
شـوـیـنـهـکـهـ هـهـرـ کـیـلـگـهـ کـیـوـهـ دـهـمـیـنـیـتـهـوـ.ـ ئـیـوـهـ دـهـتـوـانـ هـمـوـ بـقـذـیـکـ
هـرـوـهـکـ مـاخـقـ،ـ وـهـکـ باـخـوـانـ وـ هـرـوـهـکـ دـوـسـتـیـشـ بـیـنـ وـ سـهـرـدـانـیـ
بـکـنـ.ـ خـوتـانـ دـهـزـانـ،ـ مـنـ زـوـرـ لـهـ سـهـفـهـرـدـامـ.ـ لـهـمـاـهـیـ سـهـفـهـرـکـرـدـنـ گـهـ
حـازـ بـکـنـ،ـ هـمـیـشـهـ دـهـتـوـانـ لـیـهـ بـعـینـنـهـوـ».ـ
بـهـمـ شـیـوـهـیـ،ـ کـیـلـگـهـ کـمـ لـیـکـرـیـنـ.ـ بـقـ مـایـهـیـ دـلـخـوـشـیـ خـیـزـانـیـ مـایـنـهـماـ
وـ خـوـشـ،ـ گـرـیـبـهـسـتـهـکـهـ مـانـ لـایـ کـارـمـهـنـدـیـ تـوـمـارـکـرـدـنـ وـاـنـزوـکـرـدـ وـ پـاشـانـ
بارـمـکـرـدـهـ کـیـلـگـهـ کـهـ.

٩

له خانووه کونه‌کم تهنيا کاريتنېك، که هەندىك پارچە چەرم، بەرده
کەوهەر و پارچەيەك زىپم لەگەل خۆم برد.
ھەر كاتىك دەچمە بازانپ و پارچە پىستىيەكم بەرچاو بکۈئى،
دەيکىم. نەشىدەكرا له خانووه کونه‌کم بەجىيانىبىلەم، چونكە مرخ
لەوە خۆشىرىدىبوو، كاتى پىشىنگدارى خۆى ھەر دادەھات تا قاپقاپەى
لىدىروست بىكەم.
باوکىم ئەو قاپقاپانەى دروستىدەكىدن، دەينە خشاندىن، بەلام ئەو
قاپقاپانەى من لە بەرچاوى خۆم دادەنا بە پارچە و مۇرى و نالچەى

په نگریپین ده منه خشاند.

سەرتاپای کەلوبەلەکانى دىكەم ھەر لە خانووه کە بۆ نە و سىئى كەسە نە فريقيا يە بە جىيەتىست، كە دواى من هاتنە خانووه کە. يە كە مجار نەوانم بىنىن. كەنچى پې جوشۇخۇرىشى نە رىتىرى بۇون، لە كەل دەيان كەسى دىكەوە بە بەلە مىتكى شە قوشپەوە لە دەريايىان دابۇو.

كاتىن هاتن و پىمگوتىن: «خانووه کە بچووكە، بەلام باشترين شوينە بۆ داتە كەندى تۆزى سالانى پابردوو، ھەروەما تا ژيانىكى نوى دەستپىيىكەن و خەونە كانتان بە دېيىتن».«

باركردىنە كەم ھەر شتىكى هيتمادار بۇو. كاتىك من لەو مالە بچووكەدا دەزىيام، ھەمىشە ھەر بىرم لاي نەوە بۇو، نۇرى پىتىاجىن دەسەلاتى مەلايە كان لە نىران كۆتايىدى و منىش دەگە پېمەوە. ھەموو شتىك ھەر بە كاتى دەبىنرا.

دياريسوو ھىزىكى ساولىكانە بۇو، ئاخىر خۇر مەرقۇشىش ھەروايى، شىرىي خاوى خواربۇوو. لە كەل باركردىن بۆ كىلڭىكە، مەنلىكىم لە سەر زەۋى كىتىشا، خانووه كۆزە كەمم خستە دواوه. ئاخىر خانووه کە سەر بە پابردووم بۇو، ھەرچى كىلڭىكە يە دەركەي پاشە پۇزى لە سەر كەردىمەوە.

منىش بە كىلڭىكە دەلشاد بۇوم، چاوهپىئى نەوەشم نەدە كەر ئەم مالە نۇيىم بايى نەوەندە بىن كە تىيىدا بەختەوەر بىم. ئاخىر خۇر من پىاوى كىلڭىكە و شىنىايى و كىدار¹¹ نەبۇوم. لى ئەندروستى خانم ماينە ما شېر بۇو، بە ھۆزىيە و ماينە ماش نەيدە توانى بىتە كىلڭىكە و خەمى شەكتانى بخوا، بۆيە بۆ پىزىگەتن لە خانە وادە كە شامى دايىبەر.

11. كەدارىش راتايى ھىنلىقى دەدا، بەلام بە راتايى ۋاواتىر، بۆ نۇر زۇيىد دى، كە بۆ داچاللىنىڭىم دەرىز و داسىرلە ئەرخانە.

هر کاتیکیش سه رقالی کار بومایه، خوم باشت نده هاته پیشچاو
لوهی کاره کم نه کربایه. همه میشه کاتن به پاچ و پیمه په زدوم
ده کتیلا، ده ترسام نه بادا ماریک له بن گهلا پانه کانی کدووه کان لیم
بینه ده. هیچیشم له گهال بیروکه که پینه ده کرا، نه و پیاوه ش نه بوم
خه یاله کم له میشکمدا ببه مده در.

زند جاریش دواي نیوه پویان ده ستم ده دایه پایسکله کونه کهی ماینه ما
و په یدانم لیده دا ده چووم له نه خوشخانه که، سه ریکی خانم ماینه مام
ده دا.

هر چه نده ماینه ما و من کونه دوست بومین، لئن هیشتا په یوه ندیمه کانمان
سار دیمه کی تیدا هه بمو.

هر چی له گهال خانم ماینه ما بمو، شتیکی دیکه بمو، من ئوم و هک
پیره پوره کم دانابوو و زند حزم به چاره هی ده کرد. نه ویش له باره هی
همو شتیک بوم ده دوا و رهفتاری واي له گهال ده کردم، و هک نه وهی
پقله يان بم، که هر گیز نه یانبورو.

نیواره یه کی زستان، کاتیک ماینه ما له گهال کونه هاوپیکانی له سه
خوانیک کوبونه وله مآل نه بمو، منیش لای خانم ماینه ما لای
نقپاکه دانیشتم. سه رو پیاله یه ک شه رابمان خوارده و ده رباره هی
پابدوو دواين، نیدی باس هاته سه «باران».

خانم ماینه ما لیپرسیم: «ئهی نه گهار خوشتویستووه، باشه بوجی
ماره تنه کرد؟»

- «بە نیاز بومین ببینه هاوزین، باسیشمان کرد، بەلام له پر همو
شتیک سه راوین بمو.»

- «چون؟»

- «بە هۆی په یوه ندیم له گهال بنووتنه وهی ژیزه مینی گه ریلابی بق
هه تا هه تایه زیندانیکرام. نه ویش ئه وکات گنج بمو، هه لبته خو

نه ده کرا ئەو هەموو ماوهیه چاوه پىتى بىن.» من ئەمەم پېنگوت، بەلام پېشىم نەگوت زگى هەبۇوه و ئەويش كىرا و ئەشكەنجەش درا. ويستم ئەوه بۆ خانم ماینەما باسنىڭەم، كە ئەو هەموو شتە لەبن سەرى پفاندىنى «فەرەح دىبىا» وە هات. خانم ماینەما بە خەمۇرپىيە وە پېسى: «ئەدى دواتر، كاتىك ئازادىكراي، پەيوەندىيتان بە يەكەوه نەكىرده وە؟» منىش پېنگوت، باران بەرهە ئەمرىكا كۆچى كرد و ۋيانىتى نوپى لەۋى دەستپېتىكىد.

- «كاتى چۈويتە ئەمرىكا سەرسۈراغت نەكىردى؟»
- «نەخىر خانم، خۇ دەقاودەق نازانم لە كۆئى دەئى. چەندىن سال لەمەوبەر لە دەستە خوشكىتىكى ئەوم بىسەت، گوايى چۈوهە ئەمرىكا و مىرىدىشى كىردووه. بىنگومان ئىستىتا مەندالىشى پەيدابۇونە. خۇ نابىن بەو خۆشەويسىتىيە كۆنەي ھەمان بۇو، ھەراسانىبىكەم. ئەگەر ئەو ويسىتىي، ئەوا دەيدۈزىمەوە. كەچى وەھاي نەكىر. لەوانە يە ناوا بۇ ھەموو لايىك باشتىر بىن. من گۆئى لە دەنكى جەستەي خۆم دەگرم، كە دەلىن: لېيگەپى، بە دوايدا مەچق.»
- «ئاخ لە ئىيەيى پىاو. ئىيە ھەر بىر لە خۇقىنان دەكەنە و بەس. ئەوانە چەند شتىيەن بە خۇقىنان دايىدەھىتىن، خۇ ھېچىشى پاست نىن. دەى بېرە، بە دوايدا بىگەپى.»

ئەم گفتوكىيە ماوهىيەكى نۆرى بەسەردا تىپەپىوه، ھەنۇوكەش خانم ماینەما وا دوا بۇزەكانى خۆى لە نەخۇشخانە بەسەر دەبا. ئەو بۇزەنە بە دارىدەستەكەي و بە قاپقاپە بۇرە لاستىكەكەي بەننۇ پاپەوە نىوه تارىكەكەي تەلائى نەخۇشخانەكە راۋىچە دەدا.

جارىيكتىيان پېنگوت: «من غەربىي پىلالوەكانى خۆم دەكەم.»

منیش هه موو بىڻ و شهوه کهی له عه مباری کيٽگه که خه ریکی دروستکردنی قاپقاپه یه کی زه ردووم بُؤی، يه ک دوو نالچه هی په نگنائتونیشم له بني قاپقاپه که دا. نینجا حستمه نیو کارتونی پیلاؤ و بُؤم برده نه خوشخانه که.

کاتیکیش دارده ستکه دایه دهستی تا له دالانه که بیکتیم، جووته قاپقاپه که م له بهر پیئی دانا.

- «ئەم چیي؟» وەهای گوت و له سەر سامیشدا دهستی بُؤ ده مى بردە وە.

- «خانم، تايیهت بُؤ تۆم دروستکردوون. له سوپاسگوزاري ئەو هه موو چاکه يه، ئەو ناسووده يى و ئەو بەخته وەرييېي له کيٽگه کهی نیوەم بُؤ هاتوتەدى..»

ئەويش به پېتكەنینه وە گوتى: «گەنجۇ، دەمت داخە، بە خوت و سوپاست، بەلام ئەم قاپقاپه بەو هه موو نەخشە زېپینانە، ئاي خوداي گورە..»

کاتیکیش هەندیک لە نیو پاپه وە کهی نه خوشخانه که پېپەۋىشت، وەستا. دەستى توند گىرم و گوتى: «دەنگى قاپقاپه که هەروه ک دەنگى زېپ و بەخت وايى. من لىزە بە جىيانناھىلىم. لەكەل خۆم دەيانبەمە گۇر. نېستاش تۇ، مەنت ئەوەندە دلخوشىكىد، خۆ دەتوانى هەر ژىنگى دىكە وەها دلشاپىكەي. ئەرىئى هيشتا ژىنگى نەھاتووه؟»

منیش گوتى: «نا، نەخىر.»

لە گەلق، خۆ ژىنگى بەرپىوه بۇو.

۱۰

نازانم ناخو سهگ و ئەسپىتىكى پېر هيشتا چەندى دىكە دەزىن، بەلام
گورگى و پەخش نەمردن. لەوانە يە ئەوانىش ھەروەك من لەسەر كەسى
بوھستن. چاوه پىتكىرىدىنى كەسىتىك خۆى لە دىشى مردن چارەسەرە.
لە نىتو گلتۈرى ئىرانىيىشدا، چەند سەدە يەكى دوودىو درېزە چاوه پۇانى
كەسىتىك دەكەين.

بە گویرەي پىنمايى زەردەشتى پىتفەمبەريش بىن، ئەوا يەكتىك دەگات،
كە ھەموو شتىك راستىدە كاتە وە.
بە بىن دوودلى بەر لە پەزىگارى زەردەشتىش ئىتمە چاوه پىتى يەكتىكى

دیکه مان ده کرد.

همیشه مرقّ هر چاوه هری بوده. چاوه پیکردن له مرقّ ده و هشیته و
ولتیدی، ناخرا هر چاوه پیکردن بهشیک له مرقّ پیکده هیتن.

همیشه به یانیان زوو له خو هله لده ستم، قاوه لیده نیم، به رکولنیکی سووک ده کم و ده چمه ثوری مونتاژ و دهستبه کارده بم. له سه رویه ندی سه عات یه کیشدا له ژووره که دیمه ده ر و دیمه خوار، ناخرا له وئی دکتور ماینه ما و گورگی چاوه پیمده که ن. خوار دنیش بو گورگی له ده فره که به جیدیلم. خوی ده کری به پیز ماینه ماش نه و کاره بکا، به لام نه وه پیکه و تنیکی بیده نگی نیوانمانه، که من بهم کاره هلبستم. دکتور ماینه ما همیشه نانه که ای خوی ده خوا، همیشه به شیوه کونه که سه فر تاسه که ای خوی له گه ل خوی دینی. منیش نان ده خوم، نه و خوهشم و هر گرتوروه، نان و په نیر ده خوم. نه و په نیری له بازار له گه ل خوی بو هیناوم، پوژانه ش باز اپم بو ده کا. نه مهش و هنېن تا چاکه به کم له گه ل بکا، به لکو خویه کی دیرینه يه و له سه ریپراها تووه.

«هینک» یش تاکه که سینکی دیکه، جاروبار سه ردانمان ده کا. پیموابن پیشتر با اسم کردوه، که په یکه رتاشه و چهند په یکه ریکیشی له پارکه کان دانراون. کاره سه رنجرا کیشکه ای نه و قاچوقوله نائسینه مه زنه ژنانه يه که له سه رپی گوندی «پاینه که ر» دانراون. به ده ر له وهش وه ک نالبندیک له کیلکه يه کی نزیک کارده کا. له وئی کووده يه کی نالبندی هه يه، نالچه ای په نگزیپین بو من دروستده کا.

جاریکیان پیمگوت: «من و های ده بینم، نه و په یکه ری قاچانه ای نه وئی هیمای چاوه پیکردن بن؟»

نهویش به دهنگ پیکه‌نی و گوتی: «له هه مهو لا یه کاهه سه رنجم
ده بیاره‌ی ئەم پەیکەر بق هاتون، بەلام ئەوهی تو نا. چاوه پیکردن،
چۈن ئەمەت بق هات؟»

له پشۇرى ناخواردىنى نېوھېرۇدا، بە نقدى دكتور ماينەما باسى كىلگە
و مەزراكە دەکا. بق نامونە دەلىٽ: شوپىنى ئاوه بقى سەربىان گىراوه، بە
تەنبا ناتوانم خاۋىنېبىكەمەوه.»

منيش پىتمىكوت: «بانگى «ھېتىك» بکە، يارمەتىت دەدا.»

ھەروهە بەردە وامىش زانىارى دەربىارەي گورگى و پەخشى دەدامىن
و دەيگوت: «تا دى گورگى بە زەھمەت دەبىن. ئەمپۇرە خەشىش
دەيە وىست زىاتر لە تەولىلەكە بەمېتىتەوه.»

خەواندىنى ئەسپ و سەگ شتىك نەبوو لەگەل كلتوري مندا بىتەوه.
دەبوايە ئەوانىش ھەروهەك خەلک چاوه بېي مەرگى خۆيان بکەن.
خاتىجە مىش بۇوم لەوهى، دكتور ماينەما يىش پىگەي ئەمەى نەدەدا.
چۈنكە ئەگەر ئەوان بىرن، ئەستىرەي ئەویش ئاوادەبى.

دكتور ماينەما ھەوالى نويىنى نەخۆشخانەشى پىدام: «دوينى يەكىكى
دىكە مرد.»

منيش لىتىپرسى ئاخز ئەوهى مىدوھ كى بۇوە و پىشتر چ كارە بۇوە.

منيش بە تۈرەي خۆم باسى گەشتە كام بق كرد.

- «ھەفتەي داھاتتو گەشت دەكەم بق سىن ھەفتە نايەمەوه..»

- «دەچىيە كۈي؟»

- «دەچىمە ئەمرىكا؟»

- «دەچىتە نېوپېرک؟»

- «ئەخىر، دەچىمە سان دياڭو.»

له خۆوە ھەستىمكىد شتىك پۇودەدا، شتىك بەسەر كىلگەكە دادى

و شت ده گوپی، به لام ده ق پیش بینی ئوه م بو نده کرا ئاخو چى دەق و من.

بەلنى، هەفتەي پىشتر جووته پىللاويكىم كېرى، دواي گفتوكوكىم لە كەل ماينەما، دەستم دايىھ پىللاوه كان بەرەو شويىنى «مېنک» پۇيىشتىم، بەلكو يەك دوو نالىچە لە بىنى پىللاوه كان بىدا.

كاتىكىش «مېنک» بىنيمى بە تاسەوه پرسى: «بۇنى شتىكى نوى لە هەوا دەكەم؟»

منىش گوتىم: «نازانىم. لەوانە يە وانەنى، بەلام باش خۆم بۇى ئامادە كىدووه.»

۱۱

«سان دیاگو» دواهه‌مین گهشتم بwoo، هر هیچ نه‌بین تائیستا
دواهه‌مینیان بwoo. ئاخرا کاتی واى به سه‌ردا مات، نه‌متوانی زقدتر له
دهره‌وهی مال بمیئنمهوه.

دهکرئ ئەمەش پهیوهندی به تەمنەکەمەوه هەبین. لە پېی (بى
بى سى) يەوه دەستم به جەماوه، به ملیونان كەس لە نىشتمانەوه
گەيشت. كەچى لەم دواييانەدا ھەستىكى وام لە لا پەيدابوو، كە خۆم
دوپبارە دەكەمەوه. ئەمەش شتىك بwoo، نەمدەويىست پووبىدا. من دەبىن
ئازا بىم و ئەگەر هاتتوو نەتوانم شتىكى نۇئ پېشکەشبىكەم، پېيوىستە

بوهستم.

ده بى کاره که ت هىزت پېبې خشى و دنه دانىتكى پۇچى بىن، بەلام خۇ
چى دىكە وەها نەماپۇوه وە.

دەبوايە شتىكى دىكە بکەم، بېر لە شتىكى دىكە بکەم وە.
منىش چاوه پىمكىد. پېشتر ئەوه م باسکىدووه، كە چاوه پىكىدن لەگەل
كلتۇورە دىرىنە كەمدا دېتەوە. راستىيەكەي ئەمەشيان بىووه كەۋىكى
ژيانم. لەوانەشە هەر لە بەر ئەوه بوبىن، كە جووتە پىتلاۋىكى نويم
كېپىن، جووتە پىتلاۋىك بە نالچىي نوپىوه.

ھەر لە و پۇزانەدا بۇو، زەنكى تەلە فۆننېك لە «سان دىياڭ» وە بۇھات.
يەكىن لە ھاونىشىتمانىيام بەشادمانىيەوە گوتى: «سولتان، ئەرى
نامناسىيەوە؟»

نە خىر، نە مناسىيەوە.

پياوه كە لە سەرقىسى كەي پۇيىشت: «حەزم لە فيلمەكان و پىپۇرتاژەكانى
تۇيە. بە گەنجىش سەردىنى قەلاكەي ئىيەم كردۇوه. ھىشتاش ھەر
نامناسىيەوە؟»

- «نە خىر، ھىشتاش نا.»

- سالانىكى دوورى درىز بار لە ئىستا وىنە يەكى منت گرت، وىنە يەكى
پەش و سېپى كە باپىرهت و جنۇكە كەشى لە پاشخانى وىنە كە
دەرچۈپۈون.»

- ««پەزا»، ئەوه خۇتى؟»

«پەزا سەفدارى» ھاپىئىكى سەرددەمى خوينىدىنى قوتاپخانەي ناوهندىم
بۇو. كورپى خانە وادىيە كى ئەرسىتۈركراتى بۇو. لە و كاتەي من بە خۆم و
كامىرا كەم دەسۈورپامەوە، ئەو تابلوى دەكتىشان.

دواي ئەوهى قۇناغى دواناوهندى تەواوكىد، باوکى بۇ تەواوكىدلىنى
خوينىدىنى ھونەر، ناردىيە ئەمرىيەكا. ئىستاش لە «سان دىياڭ» دا دەرىزى.

- «بۇ خاتى خوا، بۇچى سان دىياڭ؟»

- «له بر ژنان». به پیکه‌نینه وه وههای وه لامداوه وه .
 له سان دیاگودا گله‌ریبه‌کی هونه‌ری گهوره‌ی ههبو، لهوئ له پشتی
 هونه‌ری په یکه رتاشی زانکوذا ده‌رسیده‌دایه وه . به ناوی زانکوکه
 بانگهی‌شستیکدم، به لکو لهوئ ده‌رسیک بۆ خویندکاره‌کان بلیمه وه ،
 له گه‌ل کوریکی کراوه بۆ خه‌لکه که .
- منیش به بیستنی ده‌نگی «پهزا» که یفخوش بوم، بۆ بانگهی‌شستنامه‌که‌ش
 سوپاسمکرد و پیمگوت:
- «من ماندووم، جاری نیازی گهشت و مه‌شتم نییه .»
 - «خۆ نه‌گه‌ر ماندوو بیت، ئهوا پیویسته بۆ نئیره بیی . من هه‌موو
 شتیکت بۆ پیکده‌خه، ده‌شیبینی لیی په‌شیماننابیته وه .»

- «ئاھر خۆ شتەکه په‌بیوه‌ندی به گهشتکردن‌وه نییه . له دوا جار
 دوودل بوم ئاخۆ چیدیکه ئه و کۆر و میزگردانه بکیپم يان نا .»

- «خۆ نه‌گه‌ر هله نه‌بم، ودها ده‌بینم له ته‌نگزه‌دا بیت . ئەمەش
 قۇناغىتى ناسراوی تە‌منمانه . كەواته دەبىن بیتە لامان، مالّمان
 باشترين شوینه بۆ تو . دەی وەرە چاوه‌پوانتم .»

له فرۆکه‌خانه‌ی سان دیاگوش يەكىسەر نەوم نەناسىيە وه . ئه و بۆز
 بیوو، پیشىتىکى قەلله‌مکراوی دانابوو . نىدى باوه‌شمان بېيە‌کدا كرد،
 جەسته‌مان بايى ئەوه‌نده گەرم بوم، كە ياده‌وهریبە هاویه‌شە دوروه‌کان،
 هي سەرده‌می لە دەستچوو، بگەپتىنە وه . يادى ئه و پۇۋانەی يەكەمین
 سینه‌ما له شاره‌کەماندا كرايە وه . له گه‌ل ناتاشا وەك ئەكتەرىتكە به
 سىنگ و بەرۇڭى پۇوتە وه خۆي له سەر سىنە‌مای نىشتمان نمايشىكىد .
 رەزا لە ئەمرىيەكا ئىانېتىکى سەختى هه‌بۈو . دوو جار لە ژنە‌کەی
 جىابووه وه و نەخۇشىيە‌کى كوشىنده‌شى گرتىبۇو، بەلام نىستا بېيە‌کو وه
 له گه‌ل ژىتىكى مەكسىكى لە ئىلا جوانە‌کەی لە دەرەوەي شاردا دەزى .
 ئەو منى بىرده گله‌ریبە‌کەی، لهوئ لە قاتى سەرەوەي بالله‌خانە‌کە،
 سوپتىكى بۆ ئاماده‌كىد بوم . ئۇورىتكى بە تابلۇي جوان جوان و كول

و شتى پازاوه‌ی دهستکرد. لهو ماوه‌ی لهوى دهمامه‌وه ثهوى جيلى حوانه‌وه بسو. ثهو كور و سيمينارانه‌ی بقى بانگهيشتكراپووم، سهباره‌ت به كرج و ئاوره‌يى بسو، كه ئىتمەى به چى كەياندبوو، بەر لەوهى كۆپەكەم دەستتىپېكا، سىن پۇزىم به دەسته‌وه بسو تا له ماندووبوونى گەشته دوروودرىزەكەم بەھەستىمەوه.

«پەزا» تۈرمىتىلىكى كۆنى جۆرى «مىستانگ» ئىھبسوو، وەك ھونەرمەندىتكى ناسراو وەك خاوهن گەلەرىيەك دەيھاۋوت. لە يەكىدو پۇزى بەرايىدا به يەكەوه لەسەركانارى دەرييا پىاسەماندە كەرد و باسى ژيان و كاروبارى ھاونىشتىمانىيەكانمان دەكەد، ئەوانەى لە سان دىاكوشدا دەژيان، ھەروه‌ها باسى ئەم كىسيكىيانەشمان دەكەد كە بەسەدانىان لە سنورۇ خۆيان ئاودىيى ئەمرىكا دەكەن.

«پەزا» بەم جۆره دوا:

- «بە تارىكى دەبىنى بە بەرددەم پەنجەرەكەتدا دىن و پەتدەبن. خەلکى ئىزە دەترسىن، بەشەوان ئاۋىزىن بىتىنەدەر. پىئموابىن لە ئەدۇرۇپا پەھوئى لەمەش خراپىتەھىيە. لە پىتى تەلەفزىيۇنەو ئاڭامان لە پىشىھاتەكانە. ئەمەم سوو بەلمانە بە خۆيان سەدان كەس لە پىاو و ۋىن و مندال ملى پىنگايان گۈتۈرەتەبەر. ھەلبەتە ئەمەش دەبىتە مايەي ترس. من لېيان تىدەكەم، لە ئەدۇرۇپىيەكانيش دەكەم. ئەدۇرۇپا نقد گۈپاوه، وا نىيە؟»

- «بەلىنى ئەم شتە پاستە، بە شىيەيەكى نقد باوه پىتىنەكراو گۈپاوه، بەلام گۈرانى ھەرە زەق لە ئەدۇرۇپادا نىيە، بەلکو لە كۆچبەران خۆيان دايە.»

- «مەبەستت چىيە، لەچ پوانگەيەكەوه ئەوان وەها گۈپاون؟»

- «خەلکى خۆجىيلى لە بىيانىيەكان دەترىن. لى ئەوان بىدەنگ نىن لە ئاست پۇھىانەتى ولات، لە ئاست ھېزى زمان، ھېزى و گۈپى كەنۇرەكەيان، ھېزى و تەۋۇزمى دابونەرىتىيان. خۆى ئەمەيان ماوه‌يەكى دوروودرىزى دەۋىت، بەلام خۆ ھىچ دەرچەيەكىش نىيە، نە بۇ ئەوانەى،

که دین و نه بۆ ئوانەش که پیشتر لهوئی بون. ئەمەش بابەتیکە لە کۆر و سیمینارەکانم لهسەری دەدويٽ.

ئىمە زیاتر قسمان لهسەر کاریگەرى كۆچ لە سەر خۇمان كرد. لە قاوهخانە جىاجىا مەكسيكىيەكان بېرەمان خواردەوە. بۆ شەھى دووهەم چۈوينە چىشتىخانەبىكى ئىرانى، لهوئى لەگەل ھاونىشتمانىيەكانم كەوتەمە قسمە. لە پۇنىٽى سىتىيەم و بە دواى نىيەر قىيەكى درەنگ چۈوينە «كۆرۈنادۇق»، ئەو نىمچە دوورگەيە ئىزىكى ۲۵... ۳۰ كەسى تىدا دەزى و بە پىرىدىكى درېئىدرېئىز بە سان دىاگۇوه بەستراوهتەوە.

ئەم پىرە دىمەنى نۇد دلېپىن لەسەر دەريا و لهسەر نىمچە دوورگەكە دەبەخشىن. كاتىكە بە تۈرمىتىلەكە بەسەر پىرەكەدا دەپەرىنەوە، ئاسمان شىينىكى زۇر تارىك بۇو وەك ئەوهى بە ئىتو دوو زەريادا بىرۇن وابۇو: زەريايەك لەسەر سەرمان و يەكتىكىش لەزىز تايىھى تۈرمىتىلەكەمان. كاتىكىش گەيشتىنە نىمچە دوورگەكە و لهوئىش لىيماندە خورپى، ئەو ھەستەم لەپەيدابۇو، كەوا گەيشتۇينەتە كۆتاپى جىهان، گەيشتىنە شوپىنەك كەس ئەماندۇزىتەوە.

لە «پەزا»م پرسى:

- «ئەرئى ھاونىشتمانى لىرە دەزىن؟»

- تا ئەو پادەيەي بىزان، تەنبا يەك خىزان.«

- «سەيرە. ئەوان لىرە چى دەكەن؟»

- «نازانم. نايانتناسم.»

«كۆرۈنادۇق» لەسەر نەخشەي ئەمرىكا شوپىنەكى نادىاربۇو، شوپىنەكى نادىار بۆ غەربىيەك، كە بىبىرى مەموو پەيپەستىيەكانى لەگەل پاپردوودا بېچىرىنى. شوپىنەك مېچى بەسەر ئايەتوللاڭان و زىندانەكانىان، ئەشكەنچەدان و لهسەتدارەدەراندا نىيە.

ئەمەش مايەي سەرنجراكىشان بۇو؛ بەلكو پېپۇرتاشىكى لەسەر دروستىكەم. ئىمەش بە ئىتو شەقامەكانىدا لىيماندە خورپى، هەر چاوشىم لە

دوكانتيکى مافوورى ئيراني يان بە دواي چىشتخانە يەكى ئيراني دەكتىرا. ئەوي پېپوو لە چىشتخانە مەكسىكى. لە يەكتىك لە قاوهخانە مەكسىكىيە كان دەستم دايە تەلە فۇننامەي نىمعە دورگە كە چاوم بە پاشناوه تۇماركراوه كاندا كىتپا تا بىزام بەلكو ناوىكى ئيراني لەنيۋياندا بىن. هەندىكىم بەدىكىدن، هەندىك بە ئيراني دەچۈن.

منيش ناو و ژمارە كەم ياداشتىكىردن، بەلكو دواتر بۇ (بى بى سى) پېپورتازىتكىيان لەسەر بىكەم.

لەو قاوهخانە هيمنەدا، باسى زيانى خۆمانغان كرد. ئەو باسى سالانى سەختى ئەمرىيەكى بۇ كىردىم، دەربارەي ژنهينانە شىكتخواردۇوه كەى، باسى ئەو دوو مندالەي بۇ كىردىم، كە لە ژنسى يەكەم بىيە و پەيدابۇن و ئىستاش لە نیویورك دەزىن. وېپار ئەو پەيوەندىيە لەگەل دۆستە مەكسىكىيە كان، هيشتا هەست بە تەنبايى دەكا.

لەو نىوهدا پرسى:

- «ئەرى باشە بۇ ھەر بە تەنبايى دەزى؟ چىيە هيشتا نەتدۆزىيە تەوه؟»

- «من چىدىكە بە دوايى زىندا ناگەرپىم. ئەڭگەر بىت، خۆى دىئ.»

- «خۆ پېپويسىت ناكا بە دوايدا بىگەپتى؟ پېتتايە تۆ بايى پېپويسىت سەرنجى ئافەراتت بۇ لاي خۆت پاكيشاوه.» ئەو ئەم قىسىيە بە پىنكەننەن دەربېرى.

- «نانو بە ناو پەيوەندى ھەيە، بەلام ئەوەندىيە، كە بە دوايدا دەگەرپىم.» ئەو باسى ئەوهى بۇ كىردىم، كە ھەر دوو ژنەكانى خۆى خۆشويىستۇن، بەلام ھەر دوو پەيوەندىيە كەى بە شىۋەنە كى دراماتىكىيانە كۆتايان پىتەت. ئېنجا پرسى:

- «ئەرى تۆ، ھىچ كەسىكى وەها ھەبۇوھە پېشىر خۆشتويسىتىنى؟»

- «ھەلبەتە، يەكتىك ھەبۇو كە خۆشىمەدە وىست، بەلام لە دەستچۇو.»

- «بۇ؟

- «چىرۇكىكى درېزە. من زىندانىكرام، بېيارى زىندانى ھەتا ھەتاييان

- بۇ بىپىمەوە، ئەويش بۇ ئەمريكا كۆچىكىرد. «
- «بۇ ئەمريكا؟ ھېشتا نەتبىينىوھتەو؟؟»
- «ئەخىر، نازانم لە كۆئى دەزى. سەربارى ئەمەش، خۆ ئەو ھەركىز بە دوايى مندا نەگەرا تا پەيوەندىم پىّوه بىكاتەو.»
- «ھەر بەپاستى؟ ھىچ بىرۇكىيەكتىن بىنە ئاخۇ بۆچى پەيوەندى نەكىدوووه؟؟»
- «ئەخىر، بەلنى ئىستا، بەلنى دەزانم. من ئەوم كىردى قورىيانى سىينەما. خۆ ئەگەر تۆ قورىيانى بىدەي، ئەوا بە كۆتايىي دىكە دەگەي. ئىدى تۆ لە ھەرە خۆشەويسىتەكتى دووردەكەۋىتەوە. نىنجا ئەو دىتەپىش، كە چىدى ئەو ھى تۆ نىبيه، توش نابىن جارىتى كە دەرىپىش، كە دەمان كەسدا بىكەپىي. ئاخىر خۆ تۆ ئەوت بۇ ناڭگەپىتەوە، ئەمەش پىساكەي.»
- «بەم جۆرە فەلسەفەيە مەدۋى. كارەكە لە فيلمان كارەساتبارتر لېتەكە. ئەمە زىيانە خۆ فيلم نىبيه. دەرى بە دوايدا بىكەپىي. كى دەزاننى، بەلکۇ تۈوشىبىتىوە.»
- «بەلنى دروست وايە، لەبەر ئەوهى فيلم نىبيه، ئەوا تۈوشى نابىمەوە. خۆى دەبۇوە كۆتايىيەكى دلخوش لە فيلمىتىكى ھۆلىوددا.» منىش بە كالىتەوە وەهام پىنگوت و پىالەكەي بەردىميشم ھەلدا.
- لە بىۋانى دوايدا تىشكۆكى هىزى خۆم خستە سەرگىر و سىيمىنارەكانم. بەكەمین كۆپىشم لە ھۆلىنگى كەورەي زانكۆيەكە بۇو. بەر لە دەستپىتىكى كۆپەكەم، كارى بەلگەنامەبىم لە سەر مالبآتى مائىنەما لىتىرا.
- بە جەماوەرى ئاماذهبۈوم گوت: «وەك پاداشتىكى ئازايەتتى، زىيان كىلگەيەك، ئەسپىيەك، سەگىك، شىنایيەك و ھەروەها ئىن و مىرىدىتىكى وەك مائىنەمات دەداتىن.»
- چەند نموونەي جۆرە جۆرى دىكەي پىپۇرتاژەكەم نمايشىكىرد، كە لە ھەممو لايەك لە سەر ئەم جىبهانە پانوبەرينم گىرتبوو، بەم جۆرە سەرى قىسەم بۇ ئەوان كەردىوە. لەپاڭ ئەو نمايشەم لە زانكۆكەدا، سىن كۆرم

بۇ خويىندىكارانى ئەكاديمىيائى هونهرى سان دىياڭىز پېشىكەشكىرد. پاشان دەستم بەتال بۇ تا كار لەسەر پېپورتاتىرى تايىھتى خۆم سەبارەت بە نىمچە دۇوورىگەي «كىرۇنادىز» بىكم. لە كەلەرىيەكەي «پەزا» شدا زەنگم بۇ مەموو ئەو ژمارە تەلەفۇنانە ئىدىا كە لەبر تەلەفۇنامەي قاوهخانەكەم نۇرسىبۈونەوە.

لۇ حەوت ژمارانە ئە زەنگم بۇ لىدان، شەشىيان مەكسىيەكى بۇون. دوايىن ژمارە يان خىزانىتىكى ئىترانىيە دەرچىوو. ئىتىك تەلەفۇنەكەي مەلگەرت و بىن ئۇوهى خۆى بىناسىتىن بە شىۋىيەكى دۆستانە و لەسەر دابونە يىتى ئىترانىيە ئۆتى: «ھەلۆ؟ زەحەمەت نەبن قىسە لەگەل كى دەكەم؟»

منىش بەشىك بە ئىنگلىزى و بەشىكىش بە فارسى داومىكىد ئاخۇ دەتوانم لەگەل ئەو خىزانە ئىترانىيە بىدۇيم. ئىنجا ئەويش بە فارسى لېپرسىم ئاخۇ من كىتم. منىش خۆم پىتىناساند، ئاوى خۆم و پاشناوەكەم بۇ گۇت و ئۇوهشىم پېرپاگەياند، كەوا خەرىكى كارىكى بەلگەنامەيىم لەسەر كۆچبەرە ئىترانىيەكان، بەلام كە واى گۈئىلېبۇو، ژنەكە يەكسەر دەسکى تەلەفۇنەكەي داخستەوە. جارىكى دىكە زەنگملەيدا يەوە، بەلام ھەلنىكىرا. بۇ جارى سىتىم زەنگكەم لىدىا يەوە؛ لۇ ماوەيە شدا دەستم بە گىتنى فىلەمكەم كىردىبۇو. ئىنجا دەسکى تەلەفۇنەكەم دانا يەوە، چۈومە لای تۈرمىبىلەكەي «پەزا» كە لەبر دەركە راگىرابۇو، بەرەو «كىرۇنادىز» لېمخورى. نيو سەعات بەنیو شاردادا سۈورامەوە دىسان سەيرى تابلوى سەر دوكانە كانم كىرد، بە دواى سەرسۈراغى ئاوىيلى ئىترانىيدا كەرپام، بەلام خۆ ھېچ نەدۇزىيەوە.

پاشان بەرەو كەنارى دەريا لېمخورى، تۈرمىبىلەكەم لە شوينىك راگرت، دەستم دايە كامىراكەم و چۈومە نىتۇ ئاوەكە. پېتالو و گۈرەوبىيەكەم لەپېڭىردىن. گۈرەوبىيەكانم خىستەن نىتۇ پېتالوەكەم، قەيتانەكەم لەيەك قايمىكىن و بەسەر شانم دادا. دەلينگى پانتولەكەم تا سەر چۆكان

ه‌لکرد، بـهـنـاوـ ئـاـوـهـکـهـداـ پـؤـيـشـتـمـ وـ شـهـپـؤـلـهـكـانـيـشـ لـهـ قـاـچـ وـ گـوـيـزـينـگـيـانـ دـهـدـامـ. بـهـنـاوـ ئـاـوـهـكـهـداـ دـهـهـاـتـمـ وـ دـهـچـوـومـ وـ هـهـسـتـمـكـرـدـ، بـهـ كـرـدهـوـهـ كـهـيـشـتـوـمـهـتـهـ كـوـتـايـيـ رـيـچـكـهـكـهـ، كـهـيـشـتـمـهـ كـوـتـايـيـ ئـهـ وـ قـوـنـاغـهـ تـايـيـهـتـيـيـهـيـ كـهـ تـيـيـداـ پـيـپـورـتـاـزـهـكـانـمـ ئـهـجـامـدـانـ.

قـوـنـاغـيـ نـهـوـ گـهـشـتـهـ دـوـوـوـرـرـيـزـانـ بـوـ مـنـ كـوـتـايـيـهـاتـ. گـهـشـتـمـهـ تـهـمـهـنـيـكـ، كـهـ نـهـ جـوـرـهـ كـارـهـ بـهـلـكـهـنـامـهـيـيـانـ چـيـدىـ بـهـسـ نـهـبـوـونـ، دـادـيـانـ نـهـدـهـداـ. پـيـوـيـسـتـيمـ بـهـوـهـ هـبـوـ فـيلـمـيـكـيـ سـيـنـهـمـايـيـ درـيـزـ دـروـسـتـبـكـهـ، شـتـيـكـيـ قـوـولـ، شـتـيـكـ بـتـوـانـمـ قـوـولـتـرـ بـزـيـ شـقـرـبـيـعـهـوـهـ. جـوـرـهـ كـارـيـكـ كـهـ بـهـتـوـاـوـيـ خـوـمـيـ تـيـيـداـ وـبـكـهـمـ. لـنـ كـهـلـقـ، خـرـ زـانـيـنـهـ سـنـوـرـدارـهـكـهـمـ بـهـ زـمانـيـ هـوـلـهـنـدـيـ وـ تـهـمـهـنـهـكـهـشـ پـيـگـيـبـوـونـ لـهـوـيـ فـيلـمـيـكـيـ سـيـنـهـمـايـيـ وـ دـروـسـتـبـكـهـمـ. هـهـنـديـكـ جـارـبـيرـمـ لـهـ كـتـيـيـكـيـ قـهـبـهـ وـ تـهـسـتـورـ دـهـكـرـدهـوـهـ، بـيـرـمـ لـهـ بـوـمـانـيـكـيـ چـهـنـدـ بـهـرـگـيـ دـهـكـرـدهـوـهـ، بـهـلـامـ وـهـاـ پـيـتـهـ چـوـوـ زـيـاتـرـلـهـ سـرـچـلـيـ بـچـيـ، دـلـنـيـاشـ نـهـبـوـومـ ئـاخـوـ پـيـداـپـؤـيـشـتـنـ بـمـ رـيـگـهـ يـهـشـداـ دـادـمـ دـهـدـاـ يـانـ نـاـ. هـرـ لـهـ كـهـلـكـهـيـ ئـهـ وـ هـزـرـ وـ دـالـفـانـهـداـ بـوـومـ، لـهـ دـوـوـرـهـوـهـ سـوـارـيـكـمـ بـيـنـيـ بـهـ قـهـرـاغـ ئـاـوـهـكـهـداـ دـهـرـؤـيـشـتـ. سـوـارـهـكـهـشـ زـيـتـيـكـ بـوـوـ. بـهـ گـورـگـهـلـوقـىـ ئـسـپـهـكـهـيـ تـاـوـاـبـوـوـ، مـنـيـشـ كـامـيـراـكـهـمـ پـيـكـرـ. بـيـنـيمـ زـيـتـيـكـيـ گـهـنـجـهـ، زـيـتـيـكـ بـهـبـاشـيـ لـهـ يـهـكـيـكـ دـهـچـيـ، كـهـ دـهـيـنـاسـمـ، زـيـتـيـكـ لـهـ نـيـوـ يـادـهـوـرـهـيـيـهـ كـانـمـداـ هـاـتـدـهـرـ. لـنـ لـهـوـانـيـهـ هـرـ زـيـنـيـشـ نـهـبـوـبـيـنـ، بـهـلـكـوـ نـهـمـهـيـانـ هـرـ زـهـرـيـاـ بـئـ وـ پـاـشـانـ لـهـ كـوـتـايـيـ ئـهـمـ دـنـيـاـيـهـداـ كـارـيـكـيـ شـيـتـانـهـ بـكـاـ. بـهـ گـورـگـهـلـوقـقـيـيـهـوـهـ هـاـتـ وـ لـهـ مـنـيـشـ تـيـپـهـپـيـ. مـنـيـشـ بـانـگـمـ كـرـدىـ:

«ئـهـرـىـ توـ ئـيـرـانـىـ؟»

ئـهـويـشـ ئـاـوـرـيـكـيـ دـايـهـوـهـ، دـهـسـتـىـ خـوـىـ بـقـ هـلـوـهـشـانـدـمـ وـ بـهـ گـورـگـهـ لـوقـىـ وـ تـونـدـتـريـشـ پـؤـيـشـتـ وـ لـهـبـهـرـچـاـوانـ وـنـ بـوـوـ.

كتىبى پىنجەم

هەنگە رەنگزىرىيەكان

١

دواى نەوهى گەپامەوە ھۆلەندىا، تىكەيشتىم، كەوا گەيشتۇومەتە كۆتاينى
پىكە بەردىزەكەم. پىكەيەك، كە لە زىدەكەم و بە كامېرايەكى رەش و
سېپى دەستىمپېتىكىد، پاشان ويستىگە ئاران، كە راچى و ئەمىستەردامى
بەدواهات و لە ويستىگە سان دىاگوشدا كۆتاينىپەتھات.

منىش هيلاڭ و كەنەفت بېبۈوم، نەمدە توانى لەوە زىاتر لە ژۇورى
مۇنتازەكەمدا دابنىشىم و كارىكەم.

لە ماوهى نەو سالانە ئىپەپىن، نۇد شىت گۈرپان، كە پاستەوخۇ
پەيوەندىييان بە ژيانى پابردوومەوە ھەبۇو. ھەردووكىيان «مەممەد پەزا

په‌هله‌وی» و «ئایه‌توللا خومه‌ینی» بونه به‌شیک له میژوو. پۆزگاره شکرمه‌ندیبیه که‌ی گریلاکانیش له سه‌رتاسه‌ری دنیادا به‌سه‌رچوو. مام، باوک و دایکیشم کوچی دواپیانکرد و قەلەکەشمان له لاین سوپای پاسدارانی شۆریشی ئىسلامبیه‌وه دەستى به‌سەردەگیرا. ئەویتیان كرده بىنكەيەكى سەربازىي.

لىنى گەلت، يەك شىت بە ئەگۈرى مایه‌وه. ئەويش ئەو بونه‌وهره خەپە پەزاقۇرسە بۇو، كە له نۇرانبازە سومۇڭانى ڈاپۇنى دەچوو. پۆزگار و گۇپانكارىيەكان ئەنگەيشتنى.

پېم وا بۇ ئەو ترسەئى كاتى خۆى له نىشتىماندا ھەمبۇو، بۆتە پاشخان و میژوو، بەلام خۇ من له باره‌وه شاش بۇوم. ترسەكانم له شىوه‌ى بىچمى ئەو بونه‌وهره پەزاقۇرسە له قۇولاي ناخ و ئەستى مندا خۆى حەشاردا بۇو.

لە بىۋانى مندالىمدا ئەو بونه‌وهره پەزاقۇرسە دەھاتە خەونم و سوارى سەر ملم دەبۇو. منىش له ژىرىيدا تەنگەتاو بىبۇوم، ويستم ھاوارىيەكەم، بقىزىئىنم، كەچى بىتسۇود بۇو، نە دەنگ و نە ھەناسەم دەرنەدەچوو. ئەو بونه‌وهره بەو قورسایيە خۆى دەھات و له سەر پىشتم دادەنىشت، ھەنۇوكەش وەك پىاوىتكى ھەراش دىسان كەوتۇومەتە ژىرى و تەنگەتاوى كردىووم، ويستم له ھارپىنەدەم^۱، بەلام دەنگىشىم دەرنایا. بەسلەمینەوە لە خەو بىتداربۇومەوه. گۈيم لە دەنگى گورگى بۇو لە ژىرەوە دەقروسىكايەوه.

كاتى خۆى بە مندالى ئەمەزازانى، بەلام خۇ ئىستا دەزانم. زەقۇزۇپ كەوتۇومەتە نىتو تەنگۈزىيەك، «پەزا» ش له سەر ھەق بۇو، پىتىيەست بە پىنگىيەكى نوى ھەبۇو تا لەم دۆخە دەرىچم.

۱. ھارپىنە لە ھارپىنى گۈياتى دا، وادە بە دەنگىتكى گۈرە گىريا. ھاوار ھاوارى گۈيانى.

ئو دە عبا بىيەزى قورپىش، جنۇكەيەك بۇو، ئەو جنۇكەيە لە ئىتو مندا دەزىيا . ھەميشە ھەر دەپىاراستم، ھەر كاتىك پىويستم پىيەبا بە راپىيەز بە ھانامەوە دەھات، ھەر ئەۋىش بېپىارىدەدا ئاخۇ لە كاتىي دوودىل دەبۈوم، پىيوستە چى بۈوبىدا. لىن كاتىك گۆنئەن ئاكاداركىرىنى وەكانى ئەو نەگرت، دەھات وەك شىتىكى پەزاقورپىس لە سەر پىشتم دانىشت تا ئەو بۇونبىكەتەوە، كەوا كۆتايى بەم شىتىوازە هاتۇوه، كە تائىستا پىيىژياوم.

جنۇكەكە، جنۇكەكەي من، ويستى ئازارمنەدا، بەلام خۆ لەو باشتى نەيدەزانى چىدى بكا. ئەو ھەر ئەوھى كرد، كە بە شىتىوازەكەي خۆى پىيوست بۇو بىكا. پاستىيەكەي ويستى ناچارمبىكا پىيەكى نوى بىگەم بەر، كە بىرم لىتكىرىدبووه و لە بارەشىيەوە دوودىل بۈوم. لە كۆتايىدا ئەوھە لىسەنگاند كە بۇ ھەميشە كامېراڭىم بەلاوە بنىت و دەستىبدەمە قەلەم. بىرم لە كىتىپتەكى نوى كىرىدەوە، بەلام نەشىزنانى ئاخۇ چى باسبىكەم و بە چ زمانىك چىرۇكەكەم بنووسىمەوە.

زستان بۇو، بۇزە كان كورت و شەويش درېز. زقريش لە مال دەمامەوە. لە يەكىن لەو شەوانەدا مىزەكەم گواستەوە لاي پەنجەرەكە، كە بە بۇزە دەپىوانىيە سەر ئاو و چىمەن. نىدى دەستم دايە قەلەمەتىك و بارستايىيەك كاغەزم هەتىايە پىش خۆم، لەپىش مىزەكە دانىشتىم و سەرم بە سەر كاغەزە كان داگرت و كەوتىم سەر نۇوسىن. ھەر بۇ خۆشم سەير بۇو، بە ھۆلەندى نۇوسىم. خۆ ئەمەش ھۆلەندىيەكى ستاندارد² نەبۇو كە من نۇوسىبۈوم، بەلكو ھۆلەندىيەكەي تايىيەت بە خۆم بۇو، بە ھەزاران ھەلەئى يەك لە دواىي يەكىوە. خۆئى ئەمە بۇو، ئەمە پىيە

2. نۇسخى دەق نۇرسۈپەن زمانە گەشتىيە فارستانى ھۆلەندىيەكى... بەلام لەپەر ئىوچى ئەم دەستىرازىيە لاي تىمە نامۇيە و مەبىتىيەن ھەر زمانى ستابلارە بىزى، و ھام نۇرسى.

نوییه که بیو، منیش پرسن و تاسه مهند بیوم ناخو بهره و کویم ده با.
 لهوی لای پهنجاره که دانیشتبووم و پوژ به پوژ هر ده منووسی، به لام
 ساتیکی و ها هاته پیشه و هیچی دیکه نه کرا. شنه نگم لیپرا. نه و پی
 هونینه و هیی، که بهو کمه زمانه هوله ندییه خوم نووسی، نه و پی
 ده ستکراوه بی پتبه خشیم، تا هه مهو نه او کوتوبه ندانه کلتور، دین،
 نه ده بیات و سیاسته کونه که ناو سه رم خوی به ده سته و بدا و
 له نوکی خامه و هلبرژیت سه ر کاغه ز. هیچ شتیک سه باره ت به
 خوسانسوزکردن له نارادا نه ما، له ده قه نووسینه که م به هه مهو لایه کدا
 په لمه اویشت. ده رکه زه نگاوییه کانی یاده و هر ریبیه کونینه کانم له به رانبه
 زمانه که م خویان نه گرت و نه مان. پنونویه کی مه زنی یاده و هری کونینه
 به سه رمدا هاته خوار و منیش نه او هیزه شایسته یه م نه بیو بیگمه وه و
 بیکه مه کتیبتک. ناخر به تنیا نه کاره م پینه ده چووه سه ر، پنیویستم
 به که سینک هه بیو هیز و نه دی پچیم بداته به ر.
 له ماوهی نه و پوژانه نقد جاران تا دواي نیوه پویه کی دره نگ له
 قه پنه نگه که له سه ر کورسییه کداده نیشتمن، تا پیاله چایه ک بخومه وه.
 هه مهو شتیک که و بیده نگ بیو. پوژیش به هیواشی له سه ر داره کان
 ناواده بیو. گورگی له بار پیتم له سه ر زه وی و هر که و تبرو، که چی له پر
 گوچکه کانی قیتکردن وه.

- «گورگی، خیره؟»

نه و هلسا یاه و بیو به زنی، بیو ناسمانی پوانی. به لئن، نه و ندهم بینی
 به هه زاران هنگی بچکوله هی په نگزین پین ده جو ولا نه وه، له و ناوه دا و له
 بولیتلیدا به سه ر کیلکه که دا ده خولانه وه.
 منیش هلسا ماه وه به سه رسامییه و سه بیری شلخه میشه که م کرد، که
 چون بهره و کیلکه که دئ.

۲

ئەرئ ئەوانە لە كۆيىه هاتن؟ مەركىز ئەم جۆرە ھەنگە پەنگۈزىرىيەنانەم
 لەم دەورييەرەدا نەبىنىيون. مەموو ئىتوارەكە مەركىزەگىزيان بۇو،
 خەريكى ئەوه بۇون لە كون و دىزى پىرە شابەپۇوهكەدا بىگىرسىتىنەوه،
 ئەوه بۇو دو پۇذلەۋى ئەجۇولان. پىتىدەچوو لە دۈورەوە هاتىن و لە
 مەلۇپىنەكە شەكەت و ماندوو بۇون.
 خۆ ئەوهش دەبىن، ئەوان لەگەل مەزاران غەربىيە هاتىن، كە بەسوارى
 بەلەمە شەقۇشىرەكانەوه ھەولىيانداوه تۆقىيانوس بېپن.
 ھەنگەكە كان شابەپۇوهكەيان وەك لانەيەكى نوى ھەلبىزارد و كردىيانە

مالی خویان. نه مەش منى دلخۆشکرد و هەستمکرد دواى ماوهەيەكى درىز چاکبۇومەتەوە.

من دىندار نىم، ھەروھا بپوام بە خوراھىياتىش نىيە، بەلام ھەندىك شتى پابردووم لە باپېرەمەوە وەرگىرتووە و بۆم ماوهەتەوە. دەمزانى بپوام بەوە ھەيە، كە ھەنگە رەنگىزىپەنەكان پەيکن بۇ شتى دىكە، شتىكە مىز و گۈپى ئەۋەم پېتىدا، كە پىۋىسەت بۇو. دەبوايە شەويىكى دىكەش بپازىتم تا بۆم دەرىكەۋى ئاخۇ ئەم شتە چىبىه.

بۇ بۇذى پاشتر دايىكىرده باران و خۆشىشى نەكىرده وە. نزىكەي نىوارەيەكى درەنگ بۇو، منىش ھەر لە نەۋىمى سەرەوەي خانووەكەم بىووم. لە مىنای پەنجەرەوە بىنىم ئافەرتىك لە دەرەوە، لە دەروازەكە پاشتى بە دارىبەرۇويىكدا داوه. لەئى وەستاواه. پىتم وا بۇو بە دواى ھەنوانىتىك^۳ دەگەپى ئەلە بارانەكە بىپارىزى.

ئەو بەو شىۋەيەي لە تارىكى لە بن دارەكە وەستابۇو، واي لىتكىرم بىر لە دىمەنى فيلمىك بكمەوە، كە پېشىتر، بۇذى لە پۇذان بىنىبۇوم. وىستم بچەمە خوارەوە تا بىزانم ئاخۇ كىتىبە، كە چى مىشتا ھەر لە شوينى خۆم مامەوە و چاوهپىم كرد. وام زانى نەگەر ھاتوو بارانەكە بوهستى، نىدى ئەو دەپوا.

لە كۆتاپىدا بارانەكە وەستا، بەلام خۆ ئەو ھەر لە شوينەكەي خۆى مايەوە.

منىش دەستم دايە پەشتەمالىك^۴، لە پلىكانەكان دابەزىم و چۈم، بىبىنم ئاخۇ چى لەئارادا يە. گورگىش بەدوامداهات. ئاماژەيەكىم بۇ كرد تا لەشويىنى خۆى ئارامبىگى.

۳. نىدا، نەھىكتە، فەيتىك بەفر و باران نېڭىرىتىرى.

۴. پەقىتىمال: خارلى.

له پشت ده رکه داخراوه که‌ی حهوشه‌وه بانگمکرد: «ئەرئ خانم چۆنى؟
ئەرئ چى ھېي؟»
ھېچ وەلام نابوو.

ھەر بەپاست بە كچە ئەكتەرىتكى نىتو فيلمىتكى پەش و سپى دەچوو،
كە لە ھېچ شۇينىڭ نەمبىنېبو، يان وەك كەسايەتى نىتو كتىپتكى
دىرىن دەچوو. لىن تو بلېتى كەسىتكى وەها ھەبىن، ئەو واى ليتكىدم بىرم
بۇ دور، بۇ پايدۇرۇ دوور ھەلفرى. پىندەچوو چاوه پۈانىيە نەبرادووه كەم
بەرهە كۆتايم بپوا. ئىدى دلە خىراتر كەوتە لىدان.
دەرگە كەم كرده‌وه و بەرهە لاي پۇيىشتم، خاولىيە كەم دايىن و گۇتم:
«خانم، ھەوا سارده. لەبەر باران تەپ ببوي.»

من ھېشىتا پەييم بەوه نەبرىدبوو، كە ئەو لېم تېتىغا.

ديارييۇ ئەو وەها تېتكەيشت، كە من بانگى ۋۇرەوهى دەكەم، چونكە
بەرهە دەردازە كە پۇيىش و گورگىش بە دوايدا چوو. منىش پېم وا بۇو
كەسىتكە خەوى ليتكەوتتۇوه و دەشىروا.

لە خانووه كە هاتە ۋۇرۇ، چووه ۋۇرۇ دانىشتن، كە پۇزىك لە پۇذان
ھى خانم مائىنەما بۇو. ھەر لە سەر قەنەفە كە دانىشت خەۋىتكى قوللى
ليتكەوت.

ئەو نقد جوان بۇو، بەلام لەبەر ماندوپۈون و پرچەكەي، كە هاتبۇوه
سەر دەمچاوايى، دەمودەست نەدەبىنرا. تەواو ھىلاكبىبو.

توبلىي چۈن گەيشبىتە كېلگە كەم؟ توبلىي بمناسىن؟ ياخود ئەوپىش
يەكتىكە لەو ھەزاران كەسەي، لە دىيە كە دىكەي تۇقىيانو سەوه
ھاتۇون؟

منىش پەتىيە كەم ھېتىنا و بەسەر قاچە كانىيم دادا و لېتكەرام بۇ خۆى
بەخۆى. خۆ ئەگەر گەشتىتكى يېكىزتايىشى كردىي، لە كۆتايدا ئەو
گەيشتە بن ھەنۋانىتىك.

۳

ژنه غریبکه سئ شه و دوو بقدان له سه ریه ک و بیچران هر له سه رقنه فهکه پالیدایه وه، وه ک نه وهی سالانیک بن خه و نه چوبیتنه چاوی. هه روک نه وهی هه زاران کیلومه تری به پن بپیش. خوی نه وه شتیک بتو له خه یالی من، ناخرا له قاپقاپه در اووه کانی، بهو پاشپانیه خواره وهی پیتلاؤه کهی دیار بتو.

منیش به نرمی نان، سووپ و چام بتو له سه رمیزه کهی ته نیشت قنه فهکه دانا و لیتیکه بام بخه و ته وه.

به لئن خو نه و بنبیاده م بتو، به لام هه ستیکی و هه ام بتو هات، نه و زیاتر

سەر بە مىشە پەنگۈزىپىنەكان بىن نەوهەك سەر بە من بىن.
نەوهەش رېيىتىدەچى، ئەو و پۇورە هەنگەكە لە ھەمان شوينەوە ھاتىن،
لە كۆنە جەنگەلىنىكى ولاتىكى دۈور دۈور.

بۇ شەۋى سىتىيەم چارى كىرىنەوە، منىش خاولىيەكەم دايىدەست و
رېكەي ژۇورى گەرمادەكەم نىشاندا. كاتىكىش لە گەرمادەكە ھاتىدەن،
ھەر پۇوت پۇوت لە ناوه پاستى ژۇورەكە وەستا وەك نەوهەي من ھەر
لەويى نەبۈويم. منىش پىر بىبۈوم، ئەو كات ئەوەم بىنى ھەروەك ئەوەي
لە ئاوىتىنەوە سەيرى جەستەي خۆم بىكەم.

ئەو وىستى ھەمان ئەو تەنۇورەي بەكاتەوە بەرى، كە پىتىھاتبۇوه نىتو
كىتىلگەكە. منىش وىستىم يەك دوو پارچە جلوبەرگى خانم ماینەماي بۇ
بىتىن، بەلام شتىكى دىكەم بۇھات. ئەوه بۇ تراكسوت و تىشىرتىكى
ۋەزشىي خۆم بىق هېتىنا.

بە ھۆلەندى لىمپىسى: «ئەرئى ناوت چىيە؟»
وەك نەوهەي ھەر گۈيى لىتەبۈويم وا بۇ.

- «من ناوم سولتانە،» ئەمجارە بە ئىنگلەيزى پېمگۈت: ئەدى تۆ؟
ناوى تۆ چىيە؟»

ئەويش بە چاۋىتكى پېرسەوە لىپوانىم.

- «من، سولتانم.» بە دەست ئامازەم بەخۆم دا. «ئەى تۆ. تۆ
كىتى؟»

ئەويش پەنجەي ئامازەي بۇ سەر سىنگى خۆى بىد و شتىكى گوت،
دەنگە دەنگىكى لىتەھات، لە ناوىتكە دەچوو.

- «دەى جارىكى دىكە بىلىرەوە،» ئامازەم بۇ كرد و سەيرى دەم و
لىپىم كرد: «ئاودىل بىتىتا «Aurrrril Benta
- لىمپىسىيەوە: «ئارىلا بىتىتا «Arrila Benta
ئەويش سەيرى دەم و لىپى كىدم و سەرى خۆى بادا: نەخىر.

- «؟Arrola

نه خیر.

- «؟Arelia

بزه‌یکی که وته‌سهر لیو. ئای خوایه، هروهه ک ئوهیه، که پقز له نیتو دلی مندا هەلبى.

ئاریلیا بى يان هەر شتیکی دیکە، خۆ لەم هەلومەرجەدا هېچى لە شتە كان نەدەگورى. بۇ ئەو هەروههدا بۇ منیش هېچ كېشە نەبوو. ئەو بىسى بۇو، دەستى بۇ پارچە نانیکى نىئو سەبەتكە بىد و سیوپىكىشى لەنیتو تريانى مىوهى سەر مىزەكە هەلگرت.

بۇ شەوهەکە ئىنسىكلۆپىدييابىكى كۆنى ماینەمام ھىتنا و بە دوای ناوىكى وەك ئاورىل Aurill يان ئارىلیا بىننەدا Arelia Benta گەرام. كەچىم لىتەلەنەكپاند. زياتر لە فەرەنگىكى لاتينىيىدا گەرام. شتىكەم دۆزىيەوە كە زقدەلەو دەچۈو: بىننە ئاورىلیا Aurelia Benta ئەوهش واتىاي شتىكى دەگەياند كە بە ئاراستەزىپى پۇختە و پېرىزىدا دەپۇيىشت.

زياتر بە نىئو فەرەنگى مۇزەندىشدا گەرام. وشەى بىننە Benta مەدۆزىيەوە، بەلام ئاورىلیا Aurelia ھەبوو. نەويش جۆرە پەپۇولەيەكى باڭ رەنگىزىپىن بۇو.

ھېشتاش دلىنانىم ئاخۇ ئەم ناوەى لىتە يان نا، بەلام خۆ من ناوەكەم بە بەردابپاند و بە كورگىشىم ناساند: ئاورىلیا Aurelia ئەويش لە خۆشيان كلکى راوه‌شاند و سەرى لىتىوھەرکەوت.

بەرەبەيانى پىشى چوارەم بۇو، گويم لە دەنگى نەو بۇو لە باخە دەھات. منیش لەناو پىتخەفەكەم هەلسام و لە پشت جامى پەنجەرەوە

ته ماشامکرد. ئۇو له تەویله لاي پەخش وەستا بۇو. پەخش، كە لەم مانگانەي دوايدا، تا پادده يەك هەر لە شويىنەكەي خۆى نەدەجۇولا، ھەنۇوكە قىتىبۇوهە. ئاۋرىلىاش بە شانە سەر و ملى دادەھىتىا و چاوه كانى خاوېنىدە كەرتەوە. جلىكىشى بەسەر پشتى دادا و له تەویله كە هيئىا يەدەر تا پىاسەيەكى بەيانىانى لە نىو باخە كەدا پېتىكا. كورگىش بەدواياندا چورو.

لە بەر ئۇوهى ماوه يەك باران و تەپىيەتى بۇو، پىنگاكان خلىسقاوى بۇون، ھەفتەي پابىدوو ماینەما نەھاتبۇو. كاتىكىش بۇذ بەدەركەوت، بىينىم بەسوارى پايىسلەكەي ھات. پايىسلەكەي لە شويىنى خۆى لاي پېرە شابەپۇوه كە ھەلپەسارد. منىش تاسەمەند بۇوم ناخۆ تىببىنى ئۇوه دەكى، كەوا ھەزاران لە مېشە ھەنگ خۆيان كەردىووه تە كۇنى دارە كە و كەردىويانەتە لانە خۆيان. ئۇو گۈيى لېيان بۇو، سەرى بۇ بەرزىي ھەلبىرى، بەلام لە بەر ھەلکىشانى تەمەنلىقى تەنیدەتوانى باش بىبىنى.

كاتىكىش دكتۆر ماینەما ھاتە نىتسو كىلەكە، كورگى لاي دەركەي قەپەنگە كە وەركەوتبۇو. لەم دواييانەدا كاتىك يەكتىك بە پايىسلەل بە لاي پەزىزىنەكەدا دەپقىي، كورگى چىدى نەدەرەپى. ھەرودەما بۇ ماینەماش نەدەرەپى. كەچى نىتسا كە ماینەماي بىبىنى، لە شويىنى خۆى ھەلسا تا ئاگادرىبىكاتەوە بەوهى ئاۋرىلىيا لە ناندىنەكىيە.

- «ئۇرى پېرەسەگ چۆنى؟ هيشتا ھەر تاقەتت ماوه؟» كابرا وەھاى بە كورگى گوت و دەستىكىشى بەسەردا هيتنى.

ھەرودەك جاران بەرەو ناندىنەكە رۆيىشت تا قاوه يەك بۇ خۆى تىبىكا. لەن كاتىك لەۋى ئاۋرىلىيائى بىبىنى، لە دەرەوە لاي كورگى وەستا. منىش ھاتىمە خوار و بەخىزم هيتنى.

- «دىيارە مىوانىت ھەيە.» ئۇو لەسەر قىسەكەي رۆيىشت: «دەپزەمەوە،

جارینکی دیکه دیمهوه. «

- «نه خیر، پیویست ناکا برقی. وهره ژورر با بهیه که وه قاوه یه ک
بخوینه وه.».

ئینجا نه و خوی به ئاوریلیا ناساند و به چاوی پر له پرسیاره وه
سایریکردم،

«نه و ناوی ئاوریلیا يه.» و هام پیگوت. له رئه وهی هیچی دیکه م
له باره وه نه ده زانی، له جامی په نجه ره وه ئاماژه م بق پیره دار شابه پووه که
کرد و گوتم: «نم له گەل نه و هنگانه هاتووه.» پاشان قاوه یه کم بق
تیکردن.

ماينه ما پیاویکی خاکه پا بیو، پرپیو له بهای مرؤفایه تی. نه و نه هیچی
زیتر و نه پرسیاری زیاتریشی نه کرد. نه و به و کوبه قاوه یهی دهستی
چووه دهه تا میشه هنگه کان ببینی.

دیار بیو و های دانابیو، کهوا له کاتی گاشته کانمدا ئاوریلیام ببینی
و هر یه ک دوو پۇذ له لام بمیتینته وه و پاشان بپوا.

منیش پیگوت: «ئاوریلیا بق ماوه یه ک لای من ده میتینته وه.»
نه مەش پوونکردنە یه ک بیو، لیشى دلنىانه بیووم. دكتور ماينه ماش
پرسیاری له باره وه نه کرد، بلام پرسى: «باشه بە چ زمانیک له گەلی
بدویم؟»

منیش گوتم: «بە زمانی ئاماژه.»

ماينه ما پیر بیو. نه گەر هاتبا کەشومەوا سارد بیو، له ئارامگەی
بە سالاچۇوان نه ده هاتە دەر. كەچى له و کاتەی ئاوریلیا هاتۆتە كىلگەك،
گوئى بە هەواي سارد و باران نەدا، پۇزانە سەرىيکى دەدا. نه و ئىستا
گورگى، پەخش و ئاوریلیاشى بق پیاسە له گەل خوی دەبا.

منیش له نویوه ھېز و گۈرم بق گەپايدوه، تەنگزە کم بە سەرچۇو.

نه و چیزکه‌ای له م کتیبه‌دا نووسیومه‌توه، به ئاسانی له ماره‌که‌بى قەلەمی نیتو پەنجم هەلپۇئاھ سەر كاغەز. هەستمکرد باشم، هەموومان هەستمان بە چاكبوونه و كرد. نەو قۆناغى كە بەپەپى خېرايىه و لەگەلیدا گەورەبۇوم، پېرىبۇوم لەپېرىكەوە لە ويستگەيەك وەستا. خۇ ئەم حالەتە بۆ دكتور ماينەما، بۆ گۈركى و پەخش و بۆ ماره‌کەش هەروا بۇو.

ئەوهى راستى بىن، هيشتاش ماره‌کەم لە نیتو شىيناپى باخە‌كەدا نەبىنى، كە هەروم دەزانقى لەۋى خۆى مەلسداوه. كە چى لەو كاتەيى هەنگە پەنگىزپىنەكان هاتن و لانە خۇيان لە نیتو دارە‌كەدا چىتكىد، لەو كاتەيى ئاوريلىا هاتە لاي من، بەتەواوى و بە شىيەپەكى دىكە بىردىكەمەوە. دىياره ماره‌کەش بۆيە لەنیتو پارىز^۱ و باخە‌كەمدا دەسۋورپىتەوە تا بىمارىزى. ئەو هاتوروه ئاگادارمېكاتەوە لەوهى نەبادا من بىكەۋە سەر پېتگەيەكى شاش.

بەلنى، ئەو خۆى يەكەم جار لەنیتو باخە‌كەدا سەرەھەلدىتىنى، بەلام نەگەر ماتسو گۈيى لىنەگرم، ئەوا خۆى دەخزىتىتە نیتو خەم. خۇ نەگەر دوبىاره ھۆشدارىيەكەي بەلاوه بىتىم، ئەوسا جىتكە پەزاقورسە‌كەم لىن پەيدادبىتەوە. ئەوسا بە هەموو قورساپىيەكەي خۆى چۈك لەسەر پېشتم دادەدا تا لەوه تىتەگەم ئاخىز ئەو چىدەلنى. كەواتە ماره‌کەش ھەروەك چۈن دەستى پاستەم سەر بە منه، ئەويش هەروا.

ئەوهى ئىستا دەيھىنەگۈز شتىكى نوى نىيە. دەمەتكە نەم شىتە لە نىتو كتىبە كۈنەكەي باپىرم نووسراوه. لەو كتىبەدا ماره‌كان لە نىتو گەنجىنە زىپىنەكەي پاشاي گەورەدا دەسۋورپىنەوە، ماره‌كان لە كاتى

نوستنی فیرعهونه کاندا ئیشکیان لیده گرتن. ماره کان له سه دارودیواری کوشکه کانی میسری، ئیرانی و گریکی بعون، به جۆریک نه خشیندراپون، پاریزگاری شانوشکتی و نه مریتیان بعون. کیلۆپاتراش ماریکی ئالتوونی وەک تاج له سه دەنا.

بەهار بە هەموو ھېزگۈپى خۆی هات. دكتور ماينه ماش قولى لىيەلگرد و بە يارمهتى ئاوريلىا ژيانيان وە بەر پارىزەكە هيتنابووه. بىنیم «ھېنگ» يش، «ھېنگ» ئى پەيکەرتاش و دۆسته نزىكە كەمان لە عەمبارەكە دا زقد سەرقالە. ئاخىر ماينه ما داوايلىكىدبوو بەلکو غەلتىقىك بۇ مىشەكان دروستىكى.

كاتىن ھېنگ منى بىنى گوتى: «ئىستا باشتىر لە جاران دەتبىن، ھەنۇوكە میوانت ھەيە. ھەر دەپىن خانە وادە بىن؟» «ھېنگ» منيش وەلامى پرسىيارەكە بىيم نەدایەوە، لەبرى نەوەدا گوتم: ««ھېنگ» جووتە پېتلاوه كەم پىويىستيان بە يەك دوو نالچەي نوى ھەيە. كەى بىيە لات تا دروستىيان بىكەي؟» «ھېنگ» ئالى ناسىنىنى بۇ ئەسپەكان و نالچەي زېپىنىشى بۇ بىنى پېتلاوى من دروستىدە كىرد.

- «ھەموو كاتىك ھەر بە خىربىيى، ھەفتەي دادى پۇنى ھەيى باشە؟» «ئەو بۇو، ھەيى لە گەل ئاوريلىا، گورگى و پەخش چۈومە كۈورە خانە كەى «ھېنگ». ئاخىر رەخشىش پىويىستى بە دوو جووت ئالى ھەبۇون. لەو كاتەي خانم ماينه ما لە كىلەكە كە بارىكىدبوو، ئالە كانى رەخش نە گۈپابۇون. ئاوريلىاش ئاكادارى كىدبوومەوە، كە پىويىستە ئالە كانى بىگۈپىن. كاتىكىش رەخش و من بەو ئال و نالچانە كەپايىنەو كىلەكە، ھەر دووكمان لە دەنگى سەم و پىيە كانمان، كە لە بەردى كان دەكەوتىن زانيمان، كەوا قۇناغىيىكى نوى لە ژيانمان دەركەوتۇوه.

٤

دكتور ماینه‌ما داوای له «هینک» کردمبوو، به‌لکو له بپینی داروه‌دره خته‌کان یارمه‌تی بدا. دوو بىذ پیوه‌ی خه‌ریکبۇون، لە و کاتھى خیزانى ماینه‌ما لەۋى نەماون، نە من و نە دكتور ماینه‌ماش ئاگامان لە دارودره خته‌کان نەمابۇو، مشسۇرمان نەخواردبۇون. راستىيەكەی لە چېپپى داروباره‌کان خانوھ‌كە لە هېچ لايھ‌كە و نەدەبىنرا.

ئىستاش كە باران بە تەواوى كىتلەكە شوشتووه‌تەوە، ھەمۇ شتىك لاي نىمە لەگەل تىشكى خۆردا دەدرەوشىتەوە. پېشتر كە پايسكلسواره‌کان بىرەدا پەتنەبۇون، هېچ شتىك سەرنجى راندەكىشان،

نوستنی فیرعه و نه کاندا نئشکیان لیده گرتن. ماره کان له سه دارودیواری
کوشکه کانی میسری، نیزانی و گریکی بون، به جوریک نه خشین رابون،
پاریزگاری شانوشکتی و نه مریتیان بون. کیلوپاتراش ماریکی نالتونی
وهک تاج له سه دهنا.

به هار به همو هیزوگوپی خوی هات. دکتر ماينه ماش قولی ليهه لکرد
و به يارمه تی ناوردیلیا ژیانیان و هبهر پاریزه که هینایوه.
بینیم «هینک» يش، «هینک» ای په یکه رتاش و دوسته نزیکه که مان له
عه مباره که دا نقد سه رقاله. ئاخر ماينه ما دا ولیتکرديبوو به لکو غله لیفیک
بۆ میشه کان دروستبکا.

کاتسی هینک منی بینی گوتی: «ئیستا باشتله جاران ده تبینم،
هه نووکه میوانت هه يه. هر ده بیخ خانه واده بین؟»
منیش وه لامی پرسیاره که بیم نه دایه وه، لېرى نه وه دا گوتم: ««هینک»
جووتے پیتلوه که م پیویستیان به يهک دوو نالچه‌ی نوئ هه يه. کهی
بیئمه لات تا دروستیان بکهی؟»
«هینک» نالی ناسنینی بۆ ئەسپه کان و نالچه‌ی زیرینیشی بۆ بني
پیتلواي من دروستده کرد.

- «همو کاتیک هر به خیریتی، هه فتهی دادی پۇنى هینی باشه؟»
ئه وه بون، هینی لەگەل ناوردیلیا، گورگى و پەخش چوومە كوره خانه کەی
«هینک». ئاخر پەخشیش پیویستى به دوو جووت نال هه بون.
لەو کاتھی خانم ماينه ما لە كىڭكە باریکرديبوو، ناله کانی پەخش
نه گۈپابون. ناوردیلیاش ناگاداری كردىبووه و، كە پیویسته ناله کانی
بگۈپىن. کاتیکىش پەخش و من بەو نال و نالچانه گەپايىنه وه كىڭكە،
هەر دووكمان لە دەنگى سەم و پېيە کانمان، كە لە بەرده کان دەكە وتن
زانیمان، كەوا قۇناغىيکى نوئ لە ژیانمان دەركە وتووه.

٤

دکتور ماینه‌ما داوای له «هینک» کردبیوو، به لکو له بپینی داروه‌دره خته‌کان یارمه‌تی بدا. دوو بیڈ پتوهی خریکبیوون، له وکاته‌ی خیزانی ماینه‌ما له‌تی نه‌ماون، نه من و نه دکتور ماینه‌ماش ناگامان له دارودره خته‌کان نه‌مابیوو، مشورمان نه‌خواردیبوون. پاستییه‌که‌ی له چپوپری داروباره‌کان خانوه‌که له هیچ لایه‌وه‌که‌وه نه‌ده‌بینرا.

ئیستاش که باران به ته‌واوى کیلگه‌که‌ی شوشتووه‌تله، هه‌مۇو شتیک لای نیمه له‌کەل تیشكى خورددا ده‌دره‌وشیتله‌وه. پیشتر که پايسکلسواره‌کان بیزه‌دا په‌تنده‌بیوون، هیچ شتیک سه‌رنجی پانه‌ده‌کیشان،

له سه ر پهیدانلیتیدانی خویان به رده و امده بیون، که چی ئیستا پاده گرن و سه بیری دیمه نه دلر فینه کانی ئه ناوه، سه بیری کیلگه که، سه بیری ئاوریلیا، گورگی، په خش و ماینه ما ده کهن.

ده موده ستیش شتیکی سه رنجر اکیشم له نیو کیلگه که دا دوزیبه وه. مه له کوچه ریبه کان، ئه وانه جاریکی دیکه کاروانه که یان به سه ر کیلگه که دا گه پایه وه، ئیدی شه و لای ئیمه به سه رده بدن. ئه وان له سه ر داروده خت ده کنه جریوه و ژاوه ژاوه خویان. ئاوریلیاش له هه مهو لایه کی کیلگه که کولی په له ئاو و دانیان بتو داده نن. مه له کانیش بتوی ده خوین. بتو بیانیبیه که له شه ققهه باله کانیان دهدن و له سه ر په وه که یان به رده و امده بن.

پاستیبیه که ناتوانم نه وه بس له لمیتم، به لام له وه ش به گومان نیم، که وا ئه و مه له کوچه ریانه سه ر به ئاوریلیا و هنگه په نگرتپینه کان. ئه وانیش له و شوینه هاتون که ئه وانی لیهاتووه. بتو ئه و شوینه ش ده فین، که پیویسته لئی هه بن.

سده تای هاوین بیو، مه زرا جا په که ش له و په پی بیو دانه وه خویدا بیو. پیشتر هه رگیز ئه ونده گولی لینه پشکوت بیو. شیناییه که ش کدویی گهورونه گهورونه پیوه هات بیوون، هه روه ک بیڈ وا بیون له بن په لکه پانو پوچه کاندا ده دره و شانه وه. هنگه کانیش به نیو مه زرا که دا ده هاتن و ده گه پانه وه غله لیفه کانیان، ئه و غله لیفانه که «هینک» له سه ر قه دی داره که بتوی دانا بیوون.

منیش له ژوره که خوم، له نهومی سه ره وه دانیشت بیو، ده منووسی. دکتور ماینه ما و ئاوریلیاش له عه مبار و ته ویله که دا خه ریکی کاره کانی خویان بیوون.

ماینه ما جامی شووشه ده هینان له سه ر میزی کارکردنسی داده تا

و ئاوريلىاش پېپىدەكىرن لە هەنگۈينى تەپوتازە. ئىنجا سەرەكانى دادەخستە و بایدەدان و بە ئەسپاپىيە و شوشە كانى لەنئۇ سندوقىتىكدا دادەنا و تا دواتر بىخاتە نىۋ سندوقى تۈرمىتىلە. ئەم شوشە هەنگۈينانە بۇ ئەو بىر و پەككەوتانە بۇو، كە لە خانەي بەسالاچوان دەزىيان.

تۈرمىتىلە كەش كاتى خۆزى هي مائىنەما بۇو، بەلام ئىستا من لىتىيدە خۇرم. كاتىكىش ئەوان لىتبۇونە وە، خۆم ھەلدىايە پېشت سوكانى ئۇتۇمىتىلە كە تا مائىنەما بە خۆزى و شوشە هەنگۈينە كانە وە لە بەردەم خانەي بەسالاچواندا دابىنىم.

كاتىن سلفم لە تۈرمىتىلە كە دا بە مائىنەمام گوت: «دەي با ئاوريلىاش لەكەل خۆمان بېبىن. لەكەل بەسالاچووه كان زۆرم باسى مائىنەما كردووه. ئەوانىش حەزىيان لىتبىخ جارىك بىبىن». «

بە دەستىش ئامازەي بۇ ئاوريلىا كىرىد: «ئاوريلىا! ئەرى لەكەلمان دېلى؟ دەچىن سەرىتكى براادەرەكانى مائىنەما دەدەبىن.» ئاوريلىاش دەستە بە هەنگۈينە كەي شوشتن. هات و لە پېشتە وە ئۇتۇمىتىلە كە دانىشت. دكتور مائىنەماش جارىتكى دىكە سەيرىتكى سندوقى تۈرمىتىلە كەي كرد و شوشە هەنگۈينە كانى بەسەركەرنە وە. ئىدى لىتمان خۇرى.

كاتىكىش بە لارپى لاي خانەي بەسالاچوانم بادايە وە و تۈرمىتىلە كەم لە بن دارە كان پاڭرت، بە تەمنە كان بە ئىن و پىاوه وە لە شوپىنى خۆيان هاتنەدەر. دەورەيان لە ئاوريلىا دا، بە دلخۇشىيە وە لەكەل خۆيان بىرىيان ئۇرۇ تا بە يەكەوه قاوەيەك بخۇنە وە.

ئەوان كورسىيەكىيان بۇ ئاوريلىا لە بەردەم مىزىتكى خېرى كەورە دانَا و هەمووييان لە دەورى مىزە كەدا دانىشتىن. ھەولىاندا بە زمانى ئامازە لەكەل ئاوريلىا بىرىن.

ھەولىاندا لىتى بېرسن: «ئەرى ئاوريلىا، تۆ خەلکى كۆپى؟»

ناؤریلیاش ئامازه‌ی بۇ شوینتیکی دووددور کرد، ئامازه‌ی بۇ شوینتیک کرد لە پشت هەورەكان، شوینتیک له دیو بۇڭ، كە بۇ ساتیک سەرى دەرهىتنا، بۇ شوینتیک له دیو چیاكانوه، كە هەر بۇنیان نەبۇو. ئەوان بىن ھوودە هەر ھەولیاندەدا بېرسن: «ئەرئ ناؤریلیا، خوشك و برات ھەن؟»

ھەر کاتىكىش پرسىيارى بۇ نەو ناپۇون دەبۇو، خەندەيەكى بۇ دەكردن. دىسان پرسىيان: «ئەرئ ناؤریلیا دايىت ماوه؟»

ئەويش ھەر بە ئامازه‌و پېتىگۇتن، كەوا دايىكى بەپى دەپوا، سەگىكىش، سەگەكەيان لە دواي دەپوا تا ئەگەر پېتگەكەي ونبكا بېھىتىتەوە مالىنى. نەو شتىكى دىكەشى بۇ گۈپانوه، بەھۆيىوه ھەمۇ پېتكەنلىق.

لەو ھەمۇو کاتىدا ھەنگە ھەنگىزىپىنەكان لە دەپوا جامى پەنجەرەي كىتلەكەكە دەفرىن و ئىشکىيان لەو دەپورىپەرە دەگرت.

پاش ئەوهى ھەمۇوان قاوهكەيان خواردەوە و شۇوشە ھەنگۈپىنە كانىش دابەشىدە كران، من و ناؤریلیا سوار بۇونىنه و گەپاينە كىتلەكە.

كاتىكىش گەيشتىنەوە مال، ناؤریلیا، گورگى و پەخشى لەگەل خۆى بىد تا لە دەپورى جۆگەكە بىانخولىتىتەوە. منىش لە پاشتى پەنجەرەكەوە سەيرمەدە كردىن.

پۇزىك دادى ئەوان كىتلەكە جىندهھىلەن، بەلام ئەوهىشم نەدەزانى ئاخۇ ناؤریلیا چەند لای من دەمىننەتەوە. تا ئىستا ئەم شىتم لەگەللىدا باس نەكىدووه، وەهاش باشتەرە ھەر باسىنەكەم.

ئاخىر خۇ وەلامەكە بۇونە. ئەو بۇ نەو ھاتۆتە ئىزىدە، چونكە دەبوايە لىزىدە بىن.

ھەر واشى لىدى، پۇزىك دىئ مەلە كىچەرىيەكان دىن و لەگەل خۇيان دەبىھەنەوە.

که واته هیچ شتیکی ئەرخایەنم لە لانیبە بىللىم، بەدەر لە يەك پاستى نەبىن. بەدلنىايەوە ئەو نابىن بە خۆيى و ئەو قاپقاپە سواوانى خۆى ئىرە جىبىيەلىنى. ئەوه بۇو بە دىزىبەوە جووتە قاپقاپە يەكى زەردەم بۇ دروستىكىد. بە مروارى و تەلاشم بۇ پازاندەوە، ئەو پارچە زېپ و زیوانى لە ھەممۇ لايىك، لە گەشتە كانم كۆكىرىدونە تاوه و لە گەل خۆم مىتىناونە تە مالّەوە. لاجىكە كانى قاپقاپە كەم بە داوى زېپ نە خشاندىن و نالچەي زېپىشم لە بىنى كەوشە كە دان.

لە پشت مىتاي پەنجەرە كەوە بە ئامازە بانگىمكىد: «ئاورىتلىيا..». ئەويش گۈتى لېم نەبۇو، لىن كاتى گورگى وەپى، ئاوريپىدايەوە. بە ئامازەوە: «دەى وەرە! وەرە ئىرە!»

ئەويش گەرايەوە كىتلەكە. مەنيش بە پەيزە كان چۈومە نەۋەمى خوارەوە، لەۋى چۆمە ناندىنەكە و قاپقاپە كانىشىم لە پشت خۆم گرتىبۇن ئەو چاوه كانى خۆى نوقاندىن و پۈومەتى خۆى مىتىپىش. مەنيش ماچىيەكم لەسەر كۆنای كىد. ئىنجا چۈوه دەرەوە تا قاپقاپە كان نىشانى گورگى، پەخش و ھەنگە پەنكىزىپىنە كان بىدا. كاتىكىش لە دەركەي باخەكە چۈوه دەر، پۇڭ لەسەر بىر دە مروارىيە كانى قاپقاپە كە پەنكىدىايەوە، لەويىوھ كۆلکە زېپىنە يەكى پەنگىن لە نىو و بەسەر دارەكاندا هات.

کۆتاپى

ئىدى چىرۇكى سولتان خرايە سەر كاغەز.
 منىش دەستتۇسەكەم خستە نىتو زەرفىيەك، سوارى پايسكەلەم بۇم و
 مەودايەكى درېش بۇ لاي كىلىڭەكە ئە و بېرى.
 گورگى لە قەپەنگەكە وەركەوبىسو، منى بىنى، بەلام نەوهرى.
 پەخشىش لە كولانكە ئەۋىلەكە وە سەيرى كىرم. هەنگە كانىش ھېشتا
 ھەر لە نىتو غەلەتىفەكە ياندا بۇن. دكتور ماينەماش كەدووپەكى گورەي
 لېتكەدبووه، كەدووپەكە وەك ئەۋە وابو پەقىزىك بىن لەنلىو لەپى دەستى
 دابىنى. ئاوردىليا منى بىنى و هاتە لاي پەرۈزىنەكە. منىش بە دەست و
 ئامازە سلۇم لېتكەد و گوتىم: «ئەم كەتبە هي سولتانە».
 ئەويش سلالوھەكە بە دەست و سەر وەرگىرته وە. لەسەر پەرۈزىنەكە
 زەرفە كاغەزەكەم دايەدەست. دەروازەكەشى نەكىرده وە. ئاخىر چىرۇكەكە
 تەواوپىبوو. كەسايەتىيەكانىش سەرەخۇ بۇن. نەشىدەبۇ لە زىاتر
 بچەمە نىتو جىيەنەكە يان.
 چاوم پېلە فرمىسىك بۇن.
 ئىنجا گەرامەوە و پېنگەيەكى دىكەم گرتەبەر.

هەندىك تىپىنى رۆماننۇوس

1

«سەعید سولتانپور» شاعیر و شاتۆننووس و دەرهىئەر و ئەندامى يەكتىيى نووسەرانى ئىزدانى بۇ. لەبەر فيلم و شىعرە شۇرۇشكىرىپەكانى لە لايدىن رئىمى مەلاكان كېира و لەسىدارەدرا.

1

ئەم بىرگىريخا خواره وە لە وەركىپانە ھۆلەندىيەكە (كۈندە بەبۇي كۆپەرى) «سادقى هيدىايت» وەركىراوە: خۇشە ويستىم بۇ نۇر تەواو شتىكى دىكە بۇو. بە خاتىرچەمىيە وە من ئەم پېشتر دەناسى. ئەو چاوه ئەندازاھىيىانە، ئەو دەمە نىۋە كراوە يە، ئەو ئارامىيە-ھەممۇ نەو سەرنجانە ئەو يادەورە بىيە تالە دۈورە كانى لىن بەسوئى هيئىنامە وە. ئەو شتىكى بەرچەستەدە كرد، كە من لىنى بىبېش بۇوم.

1

ئەو دەقەي يېشىپەندەكە لە «زمانگۇي مەلان (مۇھىمەنلىرى)ي

نوستادی فارسی «فهریده دین عهتاره» وه و هرگیراوه. «عهتار» له نیتوان ۱۲۲۱-۱۱۴۵ داله نیرانی کوندا زیاوه. کتیبه به ناویانگه که‌ی (منطق الطییر) یان «زمانگوی ملان»ه که به کزله که‌یه کی ئده بیاتی فارسی داده نرئ. له کتیبه که‌ی ئهودا، ملان به دوای ئافه ریده کاره که یان، به دوای پاشای جیهانه کان ده گه پین. په پوسليمانکه ش پنگه که ده دوزیته وه تا سوراخی پاشاکه یان بکنه.

٤

ئه م ده قهی خواره وه له قورئانه وه له سوره‌تی (العادیات) و هرگیراوه:
والعادیات ضبحاً (۱) فالموریات قدحًا (۲) فالمحیرات صبحاً (۳)
فأَتُرْنَ بِهِ نَقْعًا (۴) فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا (۵)

٥

ئه م پسته‌یه: «نهوه بورو بینرا، چیدی به هستپینه کراوی نه مايه وه.. له بزماني (Gerard Reve) ی «خیزاده ریف De avonden» ی «خیزاده ریف De avonden» و هرگیراوه.

٦

هونراوهی «بروات با به هار بئ!» هی شاعیری فارس «فهریدون مشیری» یه.

٧

(جون) و اتای خوش ویستی دهدا. ئه کرهم جون: ئه کرهم گیان.

چەند سەردىرييک لە ژياننامەي وەرگىزىپ

- لە ۱۹۶۸ لە گوندى (گرک) لە (دۆلەتلىق پۈستى) ئى دەھىرى بالەكايەتى لە دايىك بۇوه .
- لە ۱۹۸۸ بە كالورىيۆسى لە قانۇون لە زانكىزى بەغدا وەرگىرتووه .
- لە ۱۹۹۷ وە تا ۲۰۱۲ ئاوارەتى ئەوروپا (هۆلەندى و بەریتانىا) بۇوه .
- لە پال زمانى زگماكىدا؛ زمانەكانى عەرەبى، هۆلەندى و ئىنگلەيزىش دەزانىن .
- لە ۱۹۸۶ وە هەولى نۇوسىنى داوه . تا ئىستا ۱۷ كىتىبى لە زمانەكانى هۆلەندى و ئىنگلەيزىش وەرگىزىۋەن . دەيان گوتار و لېكۆلەنەوەي قانۇونى و سىاسيىشى بىلەكىردىوونەتەوە .

چاپکراوه‌کانی و هرگیز

۱. نهینبیه‌کانی مؤساد، نووسینی گوردون توماس، و هرگیزان له زمانی هۆلەندیبیه‌وه، سئن جار چاپکراوه‌ته‌وه؛ چاپی یەکەم ۲۰۰۸ چاپخانەی هیقى، هەولیز. چاپی دووه‌م ده‌زگەی چاپ و بلاوکردن‌وهی پۇژەلات، هەولیز ۲۰۱۴. چاپی سیتەم پۇژەلات ۲۰۱۶.
۲. مادلين تولبرایت، سیاستى ئەمریکا و پۇژەلاتى ناوه‌پاست، و هرگیزان له هۆلەندیبیه‌وه، سەنته‌رى نما ۲۰۰۹، هەولیز.
۳. داود بنگریون، دامەز زینه‌رى ده‌ولەتى نیسرائیل، نووسینی پۇبةرت سەنت يۇھن، و هرگیزان له هۆلەندیبیه‌وه، چاپخانەی هیقى ۲۰۱۱، هەولیز. چاپی دووه‌م ناوه‌ندى ئاولیز ۲۰۱۶ هەولیز.

۴. کوردستان له نیوان سیقه‌ر و سنوره دهستکرده‌کاندا، نووسینی: هیسر لیهر واگنر. میژوو. وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه. چاپی يەکم: له بلاوکراوه‌کانی نەکادیمیای کوردی ھولیتر ۲۰۱۳. چاپی نووه‌م، ئاولیتر ۲۰۱۵.
۵. ورزیتکی سپیی وشکوبرینگ، ئەندريئ بربینک. پۆمان. وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی ئاولیتر بۆ چاپ و بلاوکردن‌وه، ھولیتر ۲۰۱۳.
۶. زیانی من، چون ئیسرائیل دامەززیتىرا؟ گۇلدا مايەر، ياداشت، وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی ئاولیتر، ھولیتر ۲۰۱۴.
۷. ئینفېرنق، دۆزەخ، دان براون، پۆمان، وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی ئاولیتر بۆ چاپ و بلاوکردن‌وه، ھولیتر ۲۰۱۵.
۸. شەرهف، ئالیف شەفق، پۆمان، وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی ئاولیتر بۆ چاپ و بلاوکردن‌وه، ھولیتر ۲۰۱۵.
۹. ياخیبۇون، مناحیم بىتگن، يادەوەری، وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی ئاولیتر بۆ چاپ و بلاوکردن‌وه، ھولیتر ۲۰۱۶.
۱۰. خانووه‌کەی مزگەوتى، قادر عەبدوللا، پۆمان، وهرگیزان له ھۆلەندىيە‌وه، ناوه‌ندى ئاولیتر بۆ چاپ و بلاوکردن‌وه، ھولیتر ۲۰۱۶.
۱۱. كۆدەكەی داھىنىشى، دان براون، پۆمان، وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندى ئاولیتر، ھولیتر ۲۰۱۶.
۱۲. خەتسى بزمارى، پۆمان، قادر عەبدوللا، وهرگیزان له ھۆلەندىيە‌وه، ناوه‌ندى ئەندىشە، سلىمانى ۲۰۱۷.
۱۳. كىدە ھەرەگىنگە‌کانى مؤساد، مىخائىل بار زۆھار و نەسىم مىشال، وهرگیزان له ئینگلیزییه‌وه، چاپخانەی حەمدى، ۲۰۱۸ سلىمانى.
۱۴. لە مەككە، قادر عەبدوللا، پۆمان، وهرگیزان له ھۆلەندىيە‌وه، چاپخانەی حەمدى، ۲۰۱۸ سلىمانى.
۱۵. ئەرى كورد بۇونە بەردە باز؟! پۇېرت بىريان گىبسن، مىژوو، له ئینگلیزىيە‌وه، چاپخانەی كوردستان، سلىمانى ۲۰۱۹.
۱۶. شەوه سپىيەكان، مناحیم بىتگن، يادەوەری، لە ئینگلیزىيە‌وه، ئامادەي چاپە.

نازیم‌شفیق،

سلام

دستت خوش بن، کارزکی باشت کردووه.

خوش نازانم چونه، بیرون هر لای کورستانه، ته وش گرفت نیه که چ بهشیک بن.

هه رووه‌ها ناهوش نازانم چونه، که له کورستانه ستد کم له مائی خووم (هرچه نده لویش نیم).
من ژنم هیناوه و دو و دقتی جوان و نازداریشم له ماوهلهوه ههن، کاتن هیشتا گنج بیوم، هیشتا هیچ کتیم نه نوسیبوون، نمهوه بیوه
یه کمین کتیم سهباره به بدرزای و گونه کانی کورستان نووسی، هر لموش له شوئنیک کیزیکی جوان، زنیکی گمنی زور
نازدام بینی، تهوش من بینی و چاومان بدریه که کوت، تیدی هردوکمان اهیمان، له چاوه کاتن به کدی خوتندانهوه، شتیکمان
خوئندهوه که خلک تیده گاچیه، کچی بو هردوکمان ناهوه دیاربو، که بهیه که یشتمان نه سهمه، که اوته له هیچ قسهه به ک
نه نیکایه کی درترات، تاخر خو شنه که نه گردده بیوه، منیش دریزدم به پنگه کی خووم داد، به لام بینیم دستی نه نیوهه له همه بیوه،
بوقنی راده و هشاند، کاتنکش ته کتیم نووسی، بو تاوم نووسی، هرچه نده نه ناو، نه ناویشان، نه هیچ قسهه کی نه ویشم لانه بیوه.
لن گهلا، برووه گه شاوه که کی، دو و چاوه جوانه کیوبه که کی رو خسارزکی (مؤذن) ای خواهند بیوه.

قادر عابدolah

هو آندا - ۲۰۱۹/۰۷

KADER ABDOLAH
ZORBA the PERSIAN
Translated by
SHAFIQ H. KHEDER
2020

